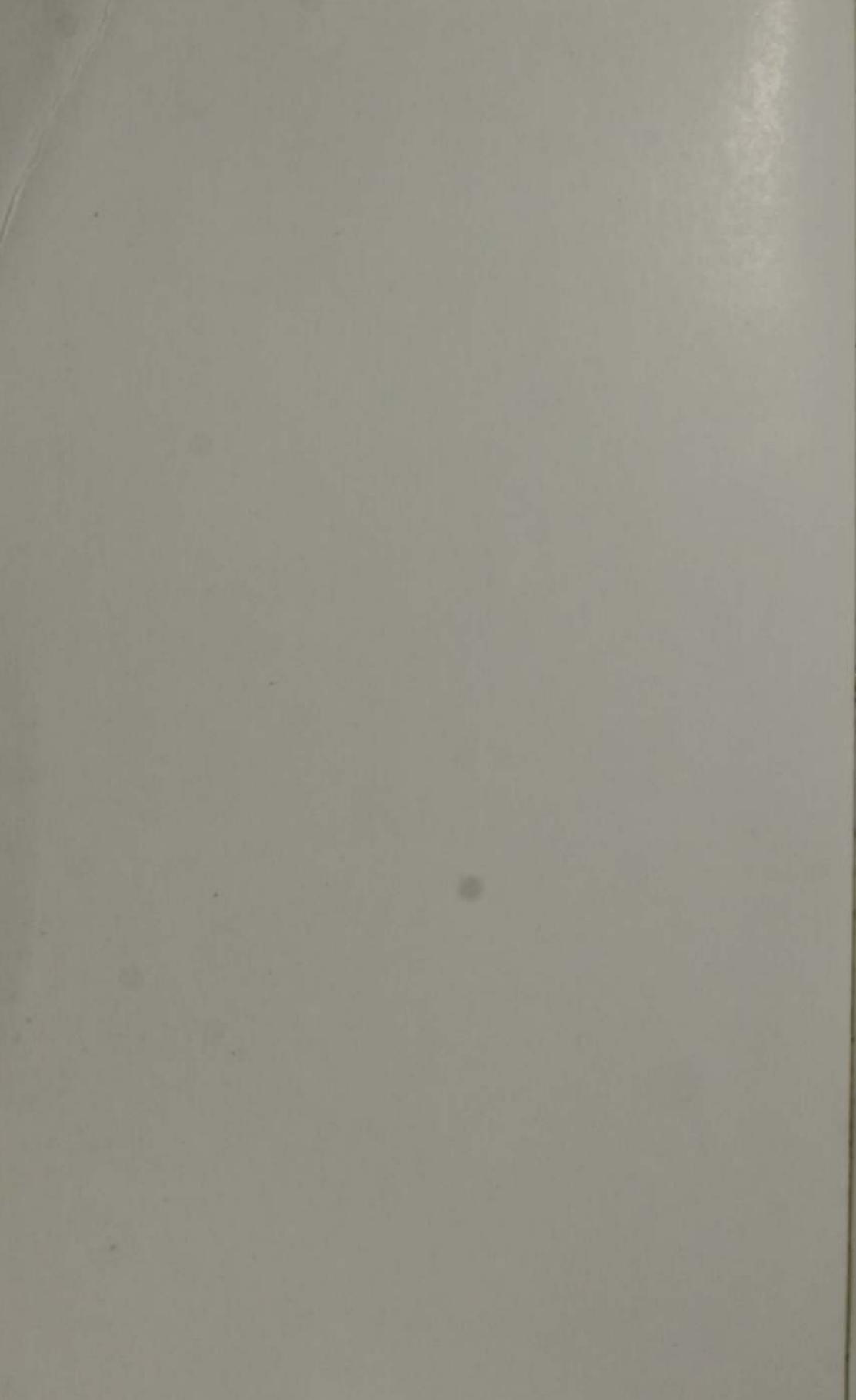

கனடாவில் இலங்கைத் தம்ழர்ன் வாழ்வும் வரலாறும்

-ஒரு வரலாற்றுப் பத்கை -

பேராசிரியர் பாலசுந்தரம் இளையதம்பி

கனடாவில் இலங்கைத் தம்ழர்ன்
வாழ்வும் வரலாறும்

- ஒரு வரலாற்றுப் பத்கை -

பேராசிரியர் பாலசுந்தரம் இளையதம்பி
தமிழ்த்துறைத் தலைவர்
அண்ணாமலை கனடா வளாகம்

அண்மர் ஜேன்சன்
ரெஜிஸ்ட்ரார்
அங்கநடுக்கு
அன்புடன்
தி. பாலசுந்தரம்

வெளியீடு

சுவாமி விபுலாநந்தர் தமிழியல்
ஆய்வு மையம் - ரொறன்ரோ.

BIBLIOGRAPHICAL DATA

Title of the Book :

Life and History of Sri Lankan Tamils in Canada:
- A Documentation of History –

Author : Prof. Balasundaram Elayathamby
Head-Tamil Department
Annamalai Canada Campus, Toronto.

Subject : Social History

Publisher : Swami Vipulananda
Tamil Research Centre, Toronto

Copy Right : Mrs. Vimala Balasundaram, M.A

Language : Tamil

Edition : First Edition

Year of Publication: 2017

Font Size : 12

No. of Pages : 517

No. Copies : 500

Price : C\$ 20.00

Printers : Viveka Printers, Toronto

ISBN : 978-0-9731932-3-7

உள்ளடக்கம்

I. உள்ளடக்கம்	3
II. மதிப்புரை.....	6
III. முகவுரை	9

1. கனடாத் தமிழர் வருகை - ஒரு வரலாற்று நோக்கு -14

கனடா, கனடாக் குடிவரவுச் சட்டம்,
கனடாவிலே தமிழர் புகலிடம் கொள்ளல்

2. கனடாவிற் புதிய குடிவரவாளருக்கான கல்வி 56

ஒன்ராறியோ மாகாணத்திற் கல்வி வசதிகளும்
கல்வித் திட்டங்களும், கற்கைமொழி ஆங்கிலம் / பிரஞ்சு,
மாணவர் மையக் கல்வி, தமிழரின் கல்விச் சாதனைகள்,
பெண்களின் கல்வி மேம்பாடு, சமயக் கல்வி, பிள்ளைகளின்
கல்வியில் பெற்றோரின் பங்களிப்பு

3. கனடாவிலே தமிழ்மொழியின் நிலை 76

கனடாத் தமிழரும் தமிழ்மொழியும், தமிழ்மொழி கற்பதற்கு
அரசு விங்கும் சலுகைகள், வீட்டு மொழி தமிழ், அரசு
அலுவலகங்களிலே தமிழ்மொழிப் பயன்பாடு, கணினித்தமிழ்,
தமிழ்மொழியும் ஊடகங்களும், கலைமன்றங்களும் தமிழும்,
நுண்கலைகளும் தமிழும், கோயில்களும் தமிழ்மொழியும்,
பயன்பாடும் தமிழ்மொழியின் எதிர்காலம்.

4. கனடாவிலே தமிழ்ப் பண்பாடும் பண்பாட்டுப்

பேணலும் 114

பண்பாடு, பண்பாட்டின் வேர்களும் விழுதுகளும், குடும்ப
வாழ்வு, கனடாவில் தமிழ்ப் பண்பாடு, நடனக்கலை,
இசைக்கலை, நாட்டார் கலைகள், கலை பண்பாட்டு
விழாக்கள், கோயில்களும் பண்பாட்டு நடைமுறைகளும்,

சைவ ஆலயங்களின் எதிர்காலம், தமிழர் பின்பற்றும் பிற மதங்கள், தமிழர் சமூகத்திற் பெண்களின் மேம்பாடு, புதிய பண்பாட்டு உருவாக்கமும் தொலைநோக்கும், இளைய தலைமுறையினர், புகலிடத் தமிழரின் பண்பாட்டு அடையாளம்.

5. கனடாத் தமிழ் இலக்கியமும் தமிழியல் ஆய்வுகளும்.
..... 189

(அ) இலக்கிய முயற்சிகள்:

புகலிட வாழ்வும் இலக்கியமும், கவிதை இலக்கியம், சிறுகதை இலக்கியம், நாவல் இலக்கியம், நாடக இலக்கியம், சிறுவர் இலக்கியம்.

(ஆ) தமிழியல் ஆய்வு:

கலை, இலக்கிய ஆய்வுகள், கட்டுரை இலக்கியம், கலை-இலக்கிய விமரிசனம், ஊடகங்களில் ஆய்வுக்கட்டுரைகள். இலக்கியக் கருத்தரங்கு / மகாநாடு. சமூகம், பண்பாடு, தமிழர் வரலாறு, கல்வியில் மாணவரும் பெற்றோரும், அரசியல் அறிவூட்டல், சமயம்.

6. கனடாத் தமிழர் அறிவியல், பொருண்மிய மேம்பாடு.. 285

கல்வி வளர்ச்சி, கல்விச் சாதனையாளர், மருத்துவம், சட்டத்துறை, அச்சகங்கள், தமிழ் எழுத்துரு ஆக்கம், வணிகம், கனடா வர்த்தக சம்மேளனம்.

7. கனடாத் தமிழ் ஊடகங்களின் இயங்குநிலை 316

அறிமுகம், வானொலிகள், தொலைக்காட்சி, பத்திரிகைத்துறை, இதழ்கள், ஊடக நூல் வெளியீடு, விருது வழங்குதல், கனேடியத் தமிழ் இணையத் தளங்கள், நாடகங்கள், நாட்டுக் கூத்து, திரைப்படம்

8. கனடாத் தமிழர் அரசியற் செயற்பாடுகள்..... 396

தொடக்ககால அரசியற் செயற்பாடுகள், தேர்தல்களிற் போட்டியிடுதல், தமிழரின் முதற்கட்ட அரசியல் சாதனை, கட்சிசார் அரசியல்

9. முதியோர் வாழ்வியலும் தலைமுறை இடைவெளியும்423

முதியோரின் மனஅழுத்தங்கள், தமிழ் முதியோர் மன்றங்கள், தலைமுறை இடைவெளி

10. கனடாவிற் கலை, இலக்கிய பண்பாட்டு மன்றங்கள்.446

11. நிறைவுரை 465

ஆய்வுத் துணை நூல்கள் - இதழ்கள்:483

பின்னிணைப்புகள் (I – IX) 492 - 527

(I) கனடாவிலுள்ள சைவக் கோயில்கள்

(II) கத்தோலிக்கத் தமிழ் ஆராதனைத் தலங்கள்

(III) ஒன்ராறியோவில் இயங்கும் தமிழ் வானொலிகள்

(IV) கனடாவில் வெளிவந்த தமிழ்ப் பத்திரிகைகள்

(V) கனடாவில் வெளிவந்த தமிழ் இதழ்கள்

(VI) தமிழ் ஊடகங்கள் வெளியிட்ட நூல்கள்

(VII) கனடாத் தமிழ் இணையத்தளங்கள்

(VIII) கனடாவில் வெளிவந்த திரைப்படங்கள்

(IX) Mayor, Regional Counsellor, Municipal Councillor and School Trustee Elections – Tamil Candidates

மதிப்புரை

பேராசிரியர் ஜோசப் சந்திரகாந்தன் அடிகள்
இறையியல் பீடம், ரொறன்ரோ பல்கலைக் கழகம்

இருபத்தியோராம் நூற்றாண்டில் உலகின் பல பெரு நகர்களில் குடியமைத்து வாழும் ஈழத்தமிழர் சமூகத்தில் அதிக எண்ணிக்கையினரைக் கொண்ட பெருநகர் ரொறன்ரோ மாநகரே என்பது புள்ளிவிபர அடிப்படையில் பொதுவாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் உண்மையாகும். 2016ஆம் ஆண்டில் கனடியத் தமிழர்களின் எண்ணிக்கை 336,736 என இந்நூலாசிரியர் சான்றாதரத்துடன் இந்நூலில் குறித்து வைத்துள்ளார்.

எனவே இத்தகைய பெரும் எண்ணிக்கையில் தமிழினம் வாழும் இந்நாட்டிலிருந்து செழுமையான மேம்பாடுகளையும், வலிவான பெரும் சாதனைகளையும் கனடிய தமிழ்ச் சமூகமும், எமது தாய்மண்வாழ் இக்கால, எதிர்காலச் சந்ததியினரும், உலகெங்கும் பரவி வளரும் தமிழ்ச் சமூகமும் எதிர்பார்க்கின்றனர் என்பது ஆச்சரியமானதல்ல.

இதனை நன்கு உணர்ந்த நிலையில் எனது நீண்ட கால நண்பரும், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் கலைப் பீடத்தில் என்னுடன் சமகாலப் பேராசிரியராகவும் கற்பித்த பேராசிரியர் பாலசுந்தரம் அவர்கள் ஒரு அரிய படைப்பிணை எமக்கு அளித்துள்ளார். அவரது படைப்புகள் அனைத்திலும் தூர தரிசன வரலாற்றுப் பார்வையுண்டு. பெருமளவிலான

அவரது ஆய்வுகளும் ஆக்கங்களும் முற்கால, இக்கால வரலாற்றுக் கூறுகளைத்தாங்கி நிற்பவை.

எமது சமகாலத்தை ஒட்டிய இத்தகைய ஆய்வுகளினதும் உயர்தரவுப் பதிகைகளினதும் அவசியம், முக்கியத்துவம், தேவை பற்றி நாம் இங்கு அழுத்தி வலியுறுத்த வேண்டிய அவசியம் இல்லை. இத்தகைய பதிகைகளின் வரலாற்றுப் பெறுமதி சில பல நூற்றாண்டுகளின் பின்புதான் போற்றிப் பேணப்படும். விதந்து பேசப்படும். உன்னிப்பாக உணர்ந்து தேடப்படும்.

சமூக வாழ்வின் பன்மைக்கூறுகளை உள்ளடக்கிய, ஒரு இனக்குழுமத்தின் வேற்று நாட்டுக் குடிவருகையினதும், குடியமைப்பு நிலைப்பினதும் தொடக்ககாலம், நீண்டு தொடரும் அதன் எதிர்காலத்தின் ஊற்றாகவும், திசை காட்டியாகவும், உந்துசக்தியாகவும், அமைகின்றது. குடிவரவின் தொடக்க காலம், வரலாற்று முக்கியத்துவம் நிறைந்த காலமாகவும், வருங்காலத்தின் திண்மநிலைப்பினது அடித்தள அடையாளமாகவும், பிராரம்ப குறியீடாகவும் நிலைகின்றது. இதனை மனம் கொண்டு, இந்நூலாசிரியர், கனடாவாழ் ஈழத்தமிழ் இனத்தின் அனைத்து அறிவுத் துறைகளையும், வாழ்வுத் தூலங்களையும், சமூக ஈடுபாடுகளையும் உள்ளடக்கிய மிக விரிவான நூல் ஒன்றினை யாத்துள்ளார்.

ஈழத்தமிழரின் கல்விப்பற்று, கலையுணர்வு, இலக்கிய வாஞ்சை, பண்பாட்டு நேயம், சமயப்பேருணர்வு, கவின்கலை விருப்பு, புலமைச் செழுமை, ஆய்வுப் பெருமைகள், ஊடக உயர்வுகள், அரசியல் ஆதங்கங்கள், செயற்பாடுகள்,

ஈடுபாடுகள், இன்னும் வளர் கலைத்துறை, அரங்கக் கலை சார்ந்த, நாட்டியம், நாடகம், சினிமா, போன்ற துறைகளின் நிறுவன அமைப்பு வளர்ச்சிகள், படைப்புகள், பயிற்சிகள் ஆகிய அனைத்தையும் பட்டியலிட்டுத் தொகுத்துத் தந்துள்ளார்.

கனடிய மண்ணில் ஈழத் தமிழ் இனத்தின் தொடர்நிலைப்பட்ட எண்ணிக்கை வளர்ச்சி நாம் விரும்பக் கூடியதொன்றேயாயினும், அவ்வளர்ச்சி ஒரு சமூகத்தின் அனைத்துத் துறைகளையும் தூலங்களையும், மருவி இணைத்து முன்செல்லுகின்றபோதே முழுமையும் நிறைவும் பெறுகின்றது என்பதனை சுட்டிக்காட்டும் பல வண்ண அதிர்வுகளும் உயிரூட்டமுள்ள, சான்றாதாரங்களும் நிறைந்த காலக் கண்ணாடியின் இஸ்திரமான சமூகப் பதிகையாக இந்நூல் விளங்குகின்றது.

உலகெங்கும் பரவி வாழும் ஈழத் தமிழினத்தின் வரலாற்று அடித்தளங்களை நேர்த்தியாகப் பதிகை செய்ய விரும்பும் எவருக்கும் இந்நூல் ஒரு நல்ல வழிகாட்டியாக விளங்கும்.

ரொறன்ரோ பல்கலைக்கழகம்

பங்குனி 10, 2017

முகவுரை

உலகிற் பல்லின மக்கள் இணைந்து வாழும் ஓர் இன்பமான நாடு கனடா. இந்நாட்டில் பல்லின மக்களது பண்பாட்டுப் பாரம்பரியங்களுக்கும் பாதுகாப்பளிக்கும் வகையில் அரசியல் யாப்பிலே அவற்றுக்குரிய விதி முறைகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. கனடா அரசு மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்தி, அவர்கள் வறுமைக் கோட்டின் கீழ் போகாதவாறு பாதுகாத்து நல்வாழ்வளித்து வருகிறது. இத்தகைய சிறப்புக்களால் உலகிற் சிறந்த நாடுகளில் ஒன்றாக ஐக்கிய நாடுகள் சபையால் கனடா பாராட்டும் பெற்றுள்ளது.

உலகின் பல நாடுகளிலிருந்து வேறு நாடுகளுக்குப் பல்வேறு காரணங்களின் அடிப்படையில் புலம்பெயர்ந்து சென்ற மக்கள் காலப்போக்கிலே தம் அடையாளமே இல்லாது, அவ்வந்தநாட்டு மக்களுடனும் கலாச்சாரத்துடனும் இரண்டறக் கலந்து போன நிகழ்வுகளை உலகப்பண்பாட்டு வரலாறுகள் கூறுகின்றன. அவ்வாறு புலம்பெயர்ந்து சென்றவர்களைப் பல நூற்றாண்டுகளுக்குப் பின்னர் பல்கலைக்கழக ஆய்வாளர் தேடி அலைந்து ஆராய்ச்சி மேற்கொண்டு அவர்களின் வரலாற்றை எழுதுவதற்குப் பெரும் முயற்சி செய்வது ஆய்வுத்துறைகளின் வரலாறாகும். இப்பின்னணியில் இலங்கைத் தமிழர் கடந்த நான்கு தசாப்தங்களாகப் பல்வேறு காரணங்களின் அடிப்படையில் மேற்குலக நாடுகளுக்கும் கீழைத்தேய நாடுகளுக்கும் புலம்பெயர்ந்து சென்று வாழ்ந்துவருதல் பற்றிய வரலாறுகள் இன்றைய தலைமுறையினருக்கு வெளிப்படையாகத் தெரியலாம். ஆனால் அடுத்துவரும் தலைமுறையினருக்குப் புகலிடத் தமிழர் பற்றிய விரிவான தகவல்களை அறிந்து கொள்வதற்கு அவற்றைத் தக்க முறையில் ஆவணப் படுத்துதல் அவசியமாகின்றது.

இலங்கைத் தமிழர் தம் வரலாற்றுச் சான்றுகளைத் தேடி ஆராய்ந்தெழுதித், தக்கவாறு ஆவணப்படுத்தலும் வரலாற்றுச் சிந்தனையும் இல்லாதிருந்த காரணத்தினாலேயே தமிழரது வரலாறு, அதிகாரத்தாலும் ஆட்சியாளர்களாலும் தமக்குச் சாதகமான முறையில் மாற்றப்பட்டமையும், தொடர்ந்தும் மாற்றப்பட்டு வருவதும் யதார்த்தமாகும்.

இனிமேலாவது தமிழர் எங்கு வாழ்ந்தாலும் தம் வரலாற்றை ஆவணப்படுத்த வேண்டியது ஈழ வரலாற்றில் கற்றுக் கொண்ட பாடமாகும். அவ்வுணர்வுகளின் உந்துதல்களாலேயே இந்நூலாக்க முயற்சியைக் கடந்த பத்து ஆண்டுகளுக்கு மேலாக மேற்கொண்டு, அவ்வப்போது கிடைத்த தரவுகளைப் பக்குவப்படுத்தியும், பல்வேறு ஆவணங்கள், தகவல்கள் என்பனவற்றைத் தேடிச் சேகரித்தும், பல்வேறு துறைசார்ந்தோரைச் சந்தித்து ஐயங்களைந்தும் இந்நூல் ஆக்கம் பெற்றுள்ளது.

கனடாவுக்குப் புலம்பெயர்ந்து வந்த தமிழர் இங்குள்ள கல்லூரிகளிலும் பல்கலைக்கழகங்களிலும் கல்வி கற்றுத் தமது வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்தியதோடு மட்டுல்லாது, கனடா நாட்டின் பல்துறை அபிவிருத்தியிலும் பங்குகொண்டு இந்நாட்டுக்காகவும் உழைத்து வருகின்றனர். இங்கு பிறந்த இரண்டாந் தலைமுறையினர். இங்கே கல்வி கற்று, கல்வி நிலையங்களிற் சாதனைகளைப் புரிவதோடு, பட்டங்கள் பெற்று உயர் பதவிகளிலும் சேவையாற்றி வருகின்றனர். பொருண்மியத் துறையில் தமிழர் ஈட்டிவரும் பல்வேறு சாதனைகள் அளப்பரியன. கலை, பண்பாட்டுத் துறைகளிலும் தமிழர் தம் தனித்த முத்திரைகளைப் பதித்து வருகின்றனர். இவையாவும் ஆவணப்படுத்தப்பட வேண்டியது காலத்தின் தேவையாக மட்டுமன்றித் தமிழனத்தின் வரலாற்றுக் கடமையாகவும் அமைகின்றது.

கனடாத் தமிழரின் நாற்பது ஆண்டு காலப் பல்துறைப்பட்ட வரலாறு என்ற விடயம் மிகவும் விரிந்த பரப்புக் கொண்டதாகும். அவற்றைப் பதிவுசெய்யும்வகையில் இயன்றவரை தரவுகளைச் சேகரித்து, அதன் வழி கனடாத் தமிழரின் வரலாற்றையும் அவர்களின் இருப்பையும், இயங்கு நிலைகளையும் பற்றி வரலாற்று நோக்கில் விளக்குவதாக இந்நூல் அமைகிறது. இத்தகைய விரிவான மேலாய்வுக்கு இந்நூல் ஒரு வழிகாட்டியாகவும் துணை நூலாகவும் அமையும் என்பது என் நம்பிக்கை. இந்நூலிலே தவறுதலாக அல்லது கிடைக்காதுபோய் விடுபட்டுள்ள விடயங்கள் இருக்கலாம். அவற்றை எனக்குத் தந்து உதவினால் அடுத்த பதிப்பில் அவற்றைச் சேர்த்து மேலும் விரிவாக இந்நூலை எழுதலாம் என்பதைப் பணிவன்புடன் வேண்டுகோள் ஆக்குகின்றேன்.

‘வரலாற்றை எடுத்துரைக்கும் முயற்சிகள் பல வகைப்படுவன. இவற்றுள் ஒரு வகையானவை வரலாற்றை உருவாக்கும் ஆரம்பநிலை முயற்சிகளாக அதாவது வரலாற்றியக்கத்தை இனங்காண்பதற்கான தேடல்களாக — அமைவனவாகும். மூலாதாரங்களைத் திரட்டுதல், அவற்றைக் கால அடிப்படையில் தொகுத்தல் மற்றும் விளக்கியுரைத்தல் முதலான செயற்பாடுகளுடன் அமைவன இவை. வரலாற்றை எடுத்துரைக்கும் இன்னொருவகை முயற்சிகள் ஏற்கனவே எழுதப்பட்ட வரலாறுகளை விமர்சித்தல் மற்றும் வரலாற்றுத் தரவுகளுக்குப் புதிய விளக்கங்களை முன்வைத்தல் முதலான நோக்குகளுடன் அமைவனவாகும்’ எனப் பேராசிரியர் நா. சுப்பிரமணியன் கூறுவது போன்று (சின்னையா சிவநேசன்: 2014: முன்னுரை), கனடாத் தமிழர் வரலாற்றியக்கத்தை இனங்காண்பதற்கான தேடலாகவே இந்நூல் அமைகின்றது.

இந்நூல் ஆக்க முயற்சி 2005ஆம் ஆண்டிலே தொடங்கப்பட்டதாகும். இ.தொரு வரலாற்று ஆவணமாக எழுதப்பட வேண்டும் என்ற நோக்கில் மிக அவதானமாக அவ்வப்போது இதற்குரிய தரவுகளைச் சேகரித்து எழுதிவந்தேன். கடந்த பல ஆண்டுகளிலே தமிழரின் பன்முகப்பட்ட வளர்ச்சிநெறிகள் விரிவடைந்து காணப்பட்டன. அவை யாவற்றையும் அவதானித்து அவ்வப்போது தரவுகள் பதிவுகள் செய்யப்பட்டு, இந்நூல் ஆக்கம் பெற்றுள்ளது. பல்துறை சார்ந்தோரை அணுகி அவர்களிடம் தரவுகள் பெறப்பட்டதோடு, அவர்கள் தந்துதவிய குறிப்புக்கள் சம்பந்தப்பட்டோருடன் கலந்து ஆலோசித்து உறுதி செய்யப்பட்டுள்ளன.

கனடாவில் வாழும் தமிழரின் சரியான புள்ளிவிபரம் பெறுவதற்கு சிரமப்பட வேண்டியதாயிற்று. தமிழர் பற்றிய புள்ளிவிபரங்களைத் திரட்டுவதற்கு பேராசிரியர் முகுந்தன் மங்களேஸ்வரன் அவர்கள் உதவிசெய்தார். 1980களின் ஆரம்பக் காலத்திற் புகலிடத் தமிழர் கனடா அரசுடன் மேற்கொண்டிருந்த தொடர்புகள் பற்றிய தரவுகளை திரு. அருள் எஸ். அருளையா அவர்கள் வழங்கினார்கள். தமிழர் தகவல் சிறப்பு மலர்களிலிருந்து பல்வேறு தகவல்களைப் பெறக்கூடியதாக இருந்தது என்பதை நன்றியுடன் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். மற்றும், காலம் இதழ்கள், தாய்விடு பத்திரிகை முதலிய ஊடகங்களில் வெளிவந்த கட்டுரைகளும் துணையாக அமைந்தன. அத்துடன் கனடாத்

தமிழர் பற்றிக் கல்வி, கலை, பண்பாடு. சமயம் ஆகிய துறைகளில் நான் எழுதிப் பிரசுரமாகிய பல்வேறு ஆய்வுக் கட்டுரைகளும் இந்நூலாக்கத்திற்குப் பயன்படலாயின.

இவ்வாறாக எனக்குக் கிடைத்த பல்வேறு தவல்களின் அடிப்படையிலும், நான் பல்வேறு சான்றுகளிலிருந்து அறிந்துகொண்ட தரவுகள், பலரிடம் நேரிற் சென்று திரட்டிய செய்திகள் ஆகியவற்றின் துணையுடனும் இந்நூலை எழுதியுள்ளேன். நூல் ஆக்கத்திற்குரிய தரவுகளைப் பெற்றுக் கொள்வதில் தனி ஒருவராக முயன்று பெற்ற அனுபவங்கள் அளவற்றன. இந்நூல் கனடாத் தமிழரின் வாழ்வும் வரலாறும் பற்றி எழுதப்படும் முதல் நூல் என்ற அடிப்படையில் இதன்வழியாகத் தொடர்ந்து எழுதப்படும் நூல்களுக்கு இந்த ஆவணம் ஒரு வழிகாட்டியாகவும், மூல நூலாகவும் அமையும் என நம்புகின்றேன்.

திரு. க. நவம், திரு. தேவகாந்தன், திரு. என்.கே. மகாலிங்கம், பேராசிரியர் ஜோசேப் அ. சந்திரகாந்தன் ஆகியோர் எனது நூற் பிரதியை வாசித்து ஆக்க பூர்வமான கருத்துக்களை வழங்கினர். அவர்களுக்கு என் மனமார்ந்த நன்றி என்றென்றும் உரித்தாகுக.

இந்நூற் பிரதியை கலை-இலக்கிய நடுநிலை விமரிசகர் க. நவம் அவர்களிடம் கொடுத்து இந்நூல் பற்றிய கருத்துரை வழங்குமாறு நட்புரிமையுடன் கேட்டேன். அவர் பல நாட்கள் எடுத்து இதனை மிகக் கவனமுடன் வாசித்து, இந்நூலில் மேலும் சேர்க்க வேண்டிய விடயக் குறிப்புக்களை வழங்கியதோடு, “இது ஒரு நல்ல காத்திரமான, பெறுமதிமிக்க ஆவணப்பதிவு. காலமெடுத்து, கவனமெடுத்து, முடிந்தவரை துல்லியமான தகவல்களுடன் பூர்த்தி செய்யுங்கள். இது வரலாற்றில் வாழும்” என்ற நம்பிக்கை ஊட்டும் கருத்தையும் வழங்கினார். அவர் நெறிப்படியும் இயன்றவரை இந்நூலை முழுமைபெறச் செய்துள்ளேன் என்பதையும் குறிப்பிட விழைகின்றேன். இந்நூலைத் துணைக் கருவியாகக் கொண்டு தொடர்ந்தும் கனடாத் தமிழரின் வரலாற்றுப்பதிவு இடம்பெறுவதற்கு இந்நூல் வழிகாட்டியாகவும் ஆதாரமாகவும் அமைய வேண்டும் என்பதே எனது எதிர்பார்ப்பாகும். அண்ணாமலை கனடா வளாகத்தில் முதுகலைப் பட்டம் பெற்ற எனது

மாணவி திருமதி உமா சூரியகுமார் அவர்களும் இந்நூலை மெய்ப்புப் பார்த்து உதவினார்.

மதிப்புக்குரிய பேராசிரியர் வண. யோசேப் சந்திரகாந்தன் அவர்கள் இந்நூலைச் செம்மைப்படுத்து வதற்குரிய அறிவுரைகள் வழங்கி, இந்நூல் ஆக்கத்திற்குப் பயன்படத்தக்க ஆய்வுத்துணை நூல்களையும் தந்துதவி என்னை ஊக்குவித்தார். அவற்றுக்கும் மேலாக இந்நூலை மதிப்பீடு செய்து, தக்க மதிப்புரை வழங்கி, இந்நூலுக்கு அங்கீகாரமும் அளித்துள்ளார்.

இந்நூல் அழகுற வெளிவந்து அங்கீகாரம் பெற்று நிலைபெற வேண்டும்; கனடாவில மட்டுமன்றி உலகளாவிய தமிழர் மத்தியிலும் இந்நூல் அறிமுகமாக வேண்டும் என ஆக்க பூர்வமான ஆலோசனைகளும் ஊக்கமும் வழங்கிய கனடாத் தமிழ் ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபன அதிபர் அன்புக்குரிய இளையபாரதி அவர்களுக்கும் இதயம் கனிந்த நன்றி. இவ்வாறாக இவர்கள் அனைவரும் செய்த பேருதவிகளுக்கான நன்றியை இங்கு பதிவுசெய்வது என் கடமையாகின்றது.

இந்நூல் ஆக்கம் தொடங்கிய காலம் முதலாக எனது துணைவி திருமதி விமலா பாலசுந்தரம் (யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக மேனாள் சிரேஷ்ட நூலகர்) அவர்கள் எனக்குப் பக்கத்துணையாக அமைந்ததோடு, தொடர்ச்சியாக எடுக்கப்பட்ட இந்நூற் படிக்களைத் திருத்தியும், மெய்ப்புப் பார்த்தும், இந்நூல் செப்பமுற அமைவதற்கு மிக்க உதவியாகச் செயற்பட்டு வந்துள்ளமையை மிக்க அன்போடும் நன்றியோடும் நினைவுகொள்கிறேன். இந்நூலை அழகுற நூலாக்கம் செய்து தந்துள்ள விவேகா அச்சகத்தாருக்கும் நன்றி உரித்தாகுக.

இ. பாலசுந்தரம்,
ரொறன்ரோ.

ஜூலை 16, 2017

balasundarame@yahoo.com

இயல் 1

கனடாவில் தமிழர் வருகை -
ஒரு வரலாற்று நோக்கு

கனடா

கனடா எழில் வளம் செறிந்த நாடு. வானுயர்ந்த மலைத்தொடர்களும், பரந்து விரிந்த பசுமையான காடுகளும், வற்றா நீர்ப் பெருக்குடைய வாழிகளும், பொருண்மியத்தை வெளிப்படுத்தும் பல்வேறு இடங்களில் அமைந்துள்ள நகரங்களும், கோதுமை, சோளம் உற்பத்தி செய்யும் எல்லையற்ற பரப்பளவையுடைய வயல்வெளிகளும், உலகிலே மிகப் பெரிதான நீர்வீழ்ச்சி அமைந்த நயாகராவும், வானுயர்ந்து நிற்கும் 553.34 மீற்றர் உயரமுடைய சீ. என். கோபுரமும், மூன்று பக்கங்களாலும் மாகடல்களாற் சூழப்பட்டுமுள்ள எழில் விஞ்சும் நாடாகக் கனடா திகழ்கிறது. 80,000 வருடங்களுக்கு முற்பட்ட பனிக் காலத்தில் மனிதர் இங்கு குடியேறி வாழ்ந்ததாகக் கூறப்படுகிறது. சிவப்பு இந்தியர், மெற்றிஸ் (Metis), இன்யூட் (Inuits) முதலானோர் இந்நாட்டின் பூர்வீகக் குடிகளாவர். இவர்களிற் பிரெஞ்சுக்காரரும் கனடாவின் தேசிய இனத்தவரும் கலந்து பிறந்தோரே மெற்றிஸ் இனத்தவராவர்.

ஐரோப்பாக் கண்டத்தில் ஏற்பட்ட பொருண்மிய, அரசியல் வளர்ச்சியின் பயனாகக் கடல் கடந்த வணிகம் விரிவடைந்தபோது வணிக நோக்கமாகவும் அரசியல் நோக்கமாகவும் ஸ்பானியர், போர்த்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர், பிரஞ்சுக்காரர், பிரித்தானியர் ஆகியோர் கடல் கடந்து பல்வேறு நாடுகளுக்கும் சென்று வணிகம் நடத்தினர். அதனைத் தொடர்ந்து அவ்வந் நாடுகளில் தம் அரசியல் விஸ்தரிப்பையும் மேற்கொள்ளலாயினர். கி. பி. 1492இல் அமெரிக்காவை வந்தடைந்த ஸ்பானிய நாட்டுக் கடலோடி கொலம்பஸின் வருகையைத் தொடர்ந்து, பழைய நாடுகளுக்குப் புதிய பாதைகளைக் கண்டுபிடிக்கும் முயற்சியில் ஐரோப்பிய வல்லரசு நாடுகள் போட்டியிட்டன. இவ்வகையில் கனடாவுக்கு முதலில் பிரஞ்சுக்காரர் 1500களில் வந்தனர். வணிகத்தில் ஆரம்பித்துப் பின்னாளில் இந்நாட்டின் ஆட்சியாளராகினர். அவர்களைத் தொடர்ந்து

வந்த பிரித்தானியரும் கனடாவின் சில பகுதிகளைக் கைப்பற்றி ஆட்சி செய்தனர்.

1608இல் சாமுவேல் டி கம்னென் என்னும் பிரான்சியர் சென். லோறன்ஸ் நதிக்கு வடக்காக உள்ள பகுதிகளைக் “கனடா” என அழைக்கத் தொடங்கியது முதல், இந்நாட்டிற்குக் கனடா என்ற பெயர் வழங்குவதாயிற்று. இந்நாட்டின் பழங்குடி மக்களின் மொழிகளில் ஒன்றாகிய இரோக்கியன் (Iroquoian) மொழியில் குடியிருப்பு, சமூகம், ஊர் என்ற பொருள் தரும் Kanata என்ற சொல்லிருந்தே Canada என்ற பெயர் 1550களில் உருவாக்கப்பட்டது என்பது இங்கு கருத்திற் கொள்ளத் தக்கது. ஆங்கிலேயர் பிரஞ்சுக்காரருடன் போரிட்டு கியூபெக் மாநிலத்தைக் கைப்பற்றினர். 1663இல் கியூபெக் ஆங்கிலேயரின் ஆட்சிக்கு உட்படுத்தப்பட்டது. அதனைத் தொடர்ந்து இரு ஆட்சியாளருக்கும் இடையே ஏழாண்டுகள் போர்கள் நடைபெற்றன. ஈற்றில் பிரித்தானியப் படைகள் போரில் வெற்றி பெற்று, பரிஸ் உடன்படிக்கையில் இரு நாட்டினராலும் கைச்சாத்திடப்பட்டுக் கனடா பிரித்தானியரின் உரிமை ஆக்கப்பட்டது. 1763இல் கனேடிய - அமெரிக்க எல்லைகள் வரையறை செய்யப்பட்டன. கனடா தனிநாடாகப் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டு, பிரித்தானியர் கனடாவின் ஆட்சி யாளராகவும், உரிமையாளராகவும் திகழ்ந்தனர். 1856இல் விக்டோரியா மகாராணியார் கனடாவின் தலைநகர் ஒட்டாவா எனப் பிரகடனப்படுத்தினார்.

ஐரோப்பியரின் வருகையைத் தொடர்ந்து 16ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து இந்நாட்டில் மக்கள் தொகை அதிகரிக்கத் தொடங்கியது. 1867ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் முதலாம் திகதி பிரித்தானியா - வடஅமெரிக்கச் சட்டம் (British - North American Act-1867) நடைமுறைப் படுத்தப்பட்டு விக்டோரியா மகாராணியின் ஆங்கிலேய ஏகாதிபத்திய அரசின் கீழிருந்த கனேடியக் குடியேற்ற மாநிலங்களான ஒன்ராறியோ, கியூபெக், நியுபிரன்ஸ்விக், நோவாஸ்கோஷியா ஆகிய நான்கு மாகாணங்கள் ஒன்றிணைந்து கனேடிய டொமினியன் (Dominion of Canada) உருவாகியது. 1871இல் பிரிட்டிஷ்கொலம்பியா, 1873இல் பிரின்ஸ் எட்வர்ட் தீவுகள், 1905இல் அல்பேட்டா, 1949இல் நியுபவுண்லான்ட் ஆகிய மாகாணங்கள் இணைந்து கொண்டன. பின்னாளிற் கனேடியப் பூர்வீகக் குடிகளுக்குத்

தனித்தனியான ஆட்சிப் பிரிவுகள் உருவாக்கப்பட்டன. வடமேற்குப் பிரதேசம் (North West Territories), யூகொன் (1898)ஆகிய இரண்டும் பூர்வீகக் குடிகளின் பிரதேசங்களாக அமைந்திருந்தன. 1999இல் நுணாவுட் (Nunavut) என்ற பிரதேசம் உருவாக்கப்பட்டது (Olive Patricia Dickason, 2009: 226-240). கனடா 2017 ஜூலை முதலாந் திகதி தனது 150ஆவது வருட நிறைவுக் கொண்டாட்டங்களை வெகு விமரிசையாகக் கொண்டாடியது. அதன் நினைவாகவே இந்நூலும் வெளியிடப்படுகிறது என்பது சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

உலக வல்லரசு நாடுகளுடன் ஒப்பிடும்போது கனடாவின் வரலாறு மிகவும் பிற்பட்டதாகும். ஆனால் உலக நாடுகளின் தரத்தில் கனடா இன்று மிக உன்னதமான இடத்தை வகிக்கின்றது. இந் நாட்டின் பொருண்மியம், கல்வி, சுகாதாரம், நவீன தொழில்நுட்பம், சுதந்திரமான சட்டப் பாதுகாப்பு, பத்திரிகைச் சுதந்திரம், மக்களின் வாழ்க்கைத்தரம் முதலான விடயங்களின் அடிப்படையிற் கனடா அதிசிறந்த நாடாக விளங்குகிறது என வம்ஸ்ரெட் குறிப்பிடுவர்:

“Today most Canadians live longer, earn more, are better educated, travel more, and possess more consumer goods than they did not in the 1950. On the international indicator of quality of life – health standards, cultural achievement, environmental protection, infrastructure, gross national product per capita, political rights and civil liberties, and per capita purchasing power – Canada continues to rank at or near the top. The statistics only confirm what Canadians themselves instinctively know: Canada is a great country and a good place to live.” (J.M. Bumsted, 2003, PP:506-507)

பி. பி. சி. வானொலி மேற்கொண்ட மக்கள் வாக்கெடுப்புக் கணிப்பில் கனடா மக்களால் விரும்பப்படும் முதலாவது நாடென்ற கணிப்பீட்டையும் பெற்றுக்கொண்டது. கனடாவில் உயர்கல்விப் பெறுபேறுகளைப் பொறுத்தவரை Canadian Council on Learning இன் அறிக்கையின்படி உலக நாடுகள் மூன்றினுள் கனடா ஒன்றாகக் காணப்படுகிறது(1). உலக நாடுகளின் வாழ்க்கைத்தரம்,

கல்வி முதலான பல விடயங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு, ஐக்கிய நாடுகளின் மனித விருத்திக் குறியீட்டில் (UN Human Development Index) பத்து வருடங்களுக்கு முன்பு கனடா முதல் இடத்தைத் தொடர்ச்சியாக ஏழு வருடங்கள் பெற்றிருந்து, 2006ஆம் ஆண்டில் ஆறாம் இடத்தினைப் பெறுவதாயிற்று. ஆயினும் மக்கள் வாழ்வுக்கு உகந்த மிகச் சிறந்த நாடுகளுள் ஜேர்மனி முதலிடத்திலும், கனடா இரண்டாம் இடத்திலும் இருப்பதாக U.S./ News & World Report அண்மையில் வெளியிட்ட அறிக்கை ஒன்று கூறுகிறது.

ரஷியாவுக்கு அடுத்தபடியாகக் கனடா, உலகின் இரண்டாவது பெரிய நாடாகவும், 9,984,670 கி.மீ. நிலப்பரப்பையுங் கொண்டுள்ளது. இதன் கிழக்குக் கரையையும் மேற்குக் கரையையும் இணைக்கும் வகையில் கனடா பசுபிக் தொடருந்துப் பாதை (Canadian Pacific Railway) அமைக்கும் பணி தொடங்கி (1881-1886) நிறைவடைந்தது. கனடாவின் கிழக்குக் கரையிலுள்ள பிரின்ஸ் எட்வேட் தீவுகளைக் கொண்ட மாகாணம் கனேடியக் கூட்டமைப்பில் 01.07.1873இல் இணைந்து கொண்டது. இத்தொடருந்துப் பாதை அமைக்கப்பட்டதன் பயனாகப் பிரைரீஸ் (Prairies Provinces of Canada) எனப்படும் பெரும் புற்றரைப் பிரதேசங்கள் கோதுமை விளையும் களஞ்சியமாக மாறின. இப்பிரதேசம் கனடாவின் Bread Basket என அழைக்கப்படும் அளவிற்கு கோதுமை உற்பத்தியைப் பெருக்கியது. இப்பிரதேசத்தின் பொருளாதார வளமும், மக்கட் பெருக்கமும் 1905இல் சச்செக்சுவான், அல்பேட்டா ஆகிய இரு மாகாணங்கள் தோற்றம் பெறுவதற்குக் காரணமாயின.

இரண்டாம் உலகப் பெரும்போர் முடிவடைந்ததும் உருவாக்கப்பட்ட ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் அங்கத்துவ நாடாக 1945 யூன் 26ஆந் திகதி கனடா இணைந்து கொண்டது. அதேபோன்று ஐக்கிய அமெரிக்கா, கனடா, மற்றும் பல மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகளும் சேர்ந்து 1949இல் உருவாக்கப்பட்ட 'வடஅத்திலாந்திக் உடன்படிக்கை நிறுவனம்' என்ற அமைப்பிலும் கனடா பங்குபற்றியது.

1965இல் சிவப்பு, வெள்ளை ஆகிய நிறங்களையும், மேப்பிள் இலையையும் கொண்டமைந்த தேசியக் கொடியை

எலிசபெத் மகாராணியார் கனடாவின் தேசியக் கொடியாகப் பிரகடனப்படுத்தினார். 1969 ஜூலை 9ஆம் திகதி ஆங்கிலம், பிரஞ்சு ஆகிய இரு மொழிகளும் கனடாவின் ஆட்சி மொழிகளாகப் பிரகடனஞ் செய்யப்பட்டன. கனடாத் தேசியகீதமாக “O Canada Our Home and Native Land...” எனத் தொடங்கும் பாடல் 1981இல் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. கனடாவில் மாநகர அரசு, மாகாண அரசு, மத்திய அரசு என்ற மூன்றுநிலைப்பட்ட அரசுகள் உள்ளன. சமஷ்டி முறையிலான நாடாளுமன்ற ஆட்சியே நடைமுறையில் உள்ளது. ஜேர்மனி, முன்னாள் சோவித் யூனியன், இந்தியா, சுவிற்சர்லாந்து முதலிய நாடுகளிலும் இத்தகைய அரசியல் முறையே பின்பற்றப்படுதல் நோக்கத்தக்கது. மாகாண அரசுகளுக்கு மருத்துவம், போக்குவரத்து, பொருளாதாரம், கல்வி, கனிவள உரிமை, நகர்காவல், ஏற்றுமதி இறக்குமதி எனப் பல துறைகளிற் போதிய அளவு அதிகாரங்கள் மத்திய அரசினால் வழங்கப்பட்டுள்ளன. 1970 இலிருந்து கியுபெக் மாகாணம், தனி நாடாகப் பிரிய வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை முன்வைத்துச் செயற்பட்டு வருவதாயிற்று. கியுபெக் மாகாணம் பிரிந்து செல்லாதவாறு பல்வேறு சலுகைகளை மத்திய அரசு அம்மாகாணத்திற்கு வழங்கி வருகிறது. ஒன்றிணைந்த கனடா நாட்டையே மிகப் பெரும்பான்மையான கனடா மக்கள் வரவேற்கிறார்கள்.

1960ஆம் ஆண்டின் உரிமை முறியின்படி (Bill of Rights) கனடிய நடுவண் அரசு அலுவலகங்கள் இனம், தேசியத் தோற்றுவாய், நிறம், மதம், ஆண்பெண்பால் அடிப்படையில் பாகுபாடு காட்டுவது தடைசெய்யப்பட்டது. 1962இல் கனடிய குடிவரவுச்சட்டம் மாற்றத்துக்கு உள்ளானது. “உலகின் எப்பாகத்தைச் சேர்ந்தவரும் உரிய தகைமையுடன் கனடிய குடிவரவுக்கு விண்ணப்பிக்குமிடத்து, அவருடைய இனம், நிறம், தேசியத் தோற்றுவாய், தாயகம் என்பனவற்றைப் பொருட்படுத்தாது அவரைக் கருத்திற் கொள்ள வேண்டும்” என அதில் உறுதியாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அதன் பெறுபேறாக, கனடிய குடிவரவுக் கொள்கைகளில் மேலோங்கியிருந்த மேற்கு ஐரோப்பியமயம் படிப்படியாகக் குறைந்தது. தெற்கு ஐரோப்பிய, ஆசிய, மேற்கு இந்திய மக்களின் குடிவரவு மேலோங்கியது. 1970, 1980களில் மனிதாபிமான அடிப்படையிலும் கருணை அடிப்படையிலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஏதிலிகளின் தொகை கணிசமான அளவு அதிகரிக்கவே, கனடாவிற் புதிதாகக்

குடிபுகுவோரின் இனப் பண்பாட்டுத் தோற்றுவாய் மேலும் பன்முகப்பட்டது. “ஒரு நாட்டுக்குள் ஓர் உலகக் கிராமம்” என்று அடிக்கடி வர்ணிக்கப்படும் கனடாவின் தோற்றம் குறிப்பாக எமது மாநகரங்களின் தோற்றம், வியக்கத்தக்க வகையில் மாறிவருகின்றது. அந்தவகையில் 2006 வாக்கில் ஆறு கனடியருள் ஒருவர் கட்புலனாகும் சிறுபான்மையினராய் (Visible Minority) விளங்குவர் (தமிழர் தகவல். 2010: 2-3).

ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் 1952ஆம் ஆண்டு ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையிற் கனடா ஏதிலிகளைப் பொறுப்பு ஏற்று அவர்களுக்குப் புனர்வாழ்வு அளிக்கும் நற்பணியில் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டதன் பயனாகப் பல்வேறு நாட்டு ஏதிலிகளும், மற்றும் குடிவரவாளர்களும் இந்நாட்டில் வளமாக வாழ அரியதோர் வாய்ப்புக் கிடைப்பதாயிற்று. கனடா பல்லின மக்களும் இணைந்து வாழும் ஓர் இனிய நாடு. மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்தி, அவர்கள் வறுமைக் கோட்டின்கீழ் போகாதவாறு பாதுகாத்து, அவர்களுக்கு நல்வாழ்வு அளித்து மக்களைக் காப்பாற்றும் நாடு. அத்துடன் கனடாவில் என்றுமே சமாதானம் நிலவுகிறது. இந்நாட்டில் 1971இல் பல்லினப் பண்பாட்டுப் பாரம்பரியங்களுக்கு (Multi-Culturalism) அரசியல் யாப்பில் பாதுகாப்பும் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. பல்வேறு பண்பாட்டுக் குழுமங்களின் பண்பாட்டு விருத்திக்கும், பல்வேறு பண்பாட்டுக் குழுமங்களும் கனடிய சமுதாயத்தில் ஒன்றிணைவதற்கும் புதிய தொடர்புகளையும் உறவுகளையும் ஏற்படுத்துவதற்கும் இச்சட்டம் ஏற்ற வழிவகைகளையும் பாதுகாப்பையும் வழங்கியுள்ளது (Margaret Conrad: 2012:pp.255-257).

கனடாவுக்கு ஏதிலியாக வந்தோர் வரிசையிற் சீனர் (1858), சீக்கியர் (1903), வியட்நாமியர், இந்தியர், கிழக்கு ஐரோப்பியர் ஆகியோருக்கு அடுத்தபடியாக இலங்கைத் தமிழர் இடம்பெறுகின்றனர். கனடாவுக்கு ஒரு நூற்றாண்டுக்கு முன்பாக ஏதிலிகளாக வந்தோரிற் சீனரும் சீக்கியரும் எண்ணிக்கையில் அதிகமானோராவர். இவர்கள் தமது மொழி, பண்பாட்டுப் பாரம்பரியம் என்பனவற்றைப் பெரிதும் பேணிவருகின்றனர். கிழக்கு ஐரோப்பிய அகதிகள் கனடிய நீரோட்டத்திற் கலந்து கொள்கிறார்கள். கனடாவில் வாழும் தமிழரின் வாழ்வியல் எவ்வாறு அமைந்திருக்கிறது?

அவர்களின் எதிர்காலம் எவ்வாறமையக் கூடும்? என்ற வினாக்கள் உன்னிப்பான கவனிப்புக்கு உள்ளாகின்றன.

கனடா பத்து மாகாணங்களையும் மூன்று எல்லைப் பிரதேசங்களையும் (Territory) கொண்ட பெரிய நாடு. ஒட்டாவா அதன் தலைநகரமாகும். கனடாவின் மிகப் பெரிய மாகாணம் கியூபெக் ஆகும். அடுத்தபடியாக ஒன்ராறியோ மாகாணம் இடம்பெறுகிறது. கனடாவின் பரப்பளவு 1076,395 சதுர கிலோ மீற்றராகும். இது 91,7741 ச. கி. மீ. நிலப்பரப்பும், 158,654 ச. கி. மீ. நீர்ப்பரப்பும் கொண்டது. 2011ஆம் ஆண்டுக் குடிசன மதிப்பீட்டின்படி கனடாவின் மக்கள் தொகை 33,476,688 ஆகும். 2016இல் கனடாவின் சனத்தொகை 35.2 என கனடாவின் குடிசன மதிப்பீடு குறிப்பிட்டுள்ளது. ஒன்ராறியோ மாகாணத்தின் சனத்தொகை 12,851,821 ஆகும். சுகாதாரத் திணைக்களம் 2013இல் மேற்கொண்ட மதிப்பீட்டில் 13,537,994 ஆக மக்கள் தொகை அதிகரித்துள்ளமை நோக்கத்தக்கது. 1970க்கு முன்னர் மொன்றியல் கனடாவின் பெரிய நகரமாகத் திகழ்ந்துள்ளது. கியூபெக் மாகாணத்தினர் தனிநாட்டுக் கோரிக்கையை முன்வைத்துப் பரப்புரை செய்துவந்த போதிலும், மக்களின் ஆதரவின்மையால் அக்கோரிக்கை கைவிடப்படுவதாயிற்று. பொருண்மிய வளர்ச்சியின் காரணமாக ரொறன்ரோ கனடாவின் முதலாவது பெரிய நகரமாக வளர்ச்சி பெற்றுத் திகழ்கிறது.

ரொறன்ரோ பெரும்பாகத்தில் 2011இல் மக்கள் தொகை 2,615,060 ஆக இருந்தது. கனடாவின் சனத்தொகையில் 40 வீதத்திற்கும் மேற்பட்ட மக்கள் இங்கு வாழ்வதாலும், பொருளாதாரம், அரசியல் முதலான பல்வேறு காரணங்களின் அடிப்படையிலும் ஒன்ராறியோ மாகாணம் கனடாவின் முதுகெலும்பாகத் திகழ்கிறது. கனடாவில் வாழும் மொத்தத் தமிழர்களில் 90 வீதமானோர் ஒன்ராறியோ மாகாணத்திலேயே வாழ்கிறார்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. கனடாவில் சுமார் நான்கு இலட்சம் ஈழத்தமிழர் வாழ்வதாகக் குறிப்பிடப்பட்ட போதிலும் 2011இன் குடிசன மதிப்பீட்டில் 131,265 (0.4%) பேர் மட்டுமே தமிழ் பேசுவோராக மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. வீட்டிலே தமிழ் பேசுவோர், குடிசனமதிப்பீட்டுப் படிவத்தில் தம் வீட்டுமொழியாக ஆங்கிலம் பேசப்படுகிறது எனக் குறிப்பிட்டமையே இந்த எண்ணிக்கை குறைந்தமைக்குக் காரணமாகலாம்.

இந்நாட்டின் பூர்வீகக் குடிமக்களின் மொழிகளில் ஒன்று கீரூன் ஆகும். அம்மொழியில் பெரிய வாவிகள் என்ற பொருள் கொண்ட சொல்லே ஒன்ராறியோ என்பதாகும். இம்மாகாணத்தின் தென்எல்லையில் ஐம்பெரும் வாவிகளில் மிச்சிக்கன், ஈரி (Erie) தவிர்ந்த ஒன்ராறியோ, சுப்பீரியர், கீரூன் (Huron) ஆகிய மூன்று வாவிகள் அமைந்துள்ளன. இங்குள்ள நயாகரா நீர்வீழ்ச்சி உலக உல்லாசப் பயணிகளாற் பெரிதும் விரும்பப்படும் முக்கிய இடமாகும். மக்கள் வாழ்க்கைக்கு உடல்நலம் நல்கும் நன்னீர் வளம் செறிந்த புண்ணிய பூமியாகக் கனடா திகழ்கிறது. நில வளம், நீர் வளத்துடன், இரும்பு, செம்பு, தங்கம், யுரேனியம், வெள்ளி எனப் பல கனிவளங்களும் கொண்ட வளம்மிக்க மாகாணம் ஒன்ராறியோ என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. அத்துடன் நீர்வளத்தையும் கனி வளத்தையும் பயன்படுத்தித் தனக்குத் தேவையான மின்சாரத்தில் 85 வீதம் மின்சாரத்தை ஒன்ராறியோ மாகாணம் உற்பத்திசெய்கிறது.

கனடா அரசின் மனித உரிமைச்சாசனத்தில் (The Canadian Charter of Rights and Freedom) இரண்டாவது எலிசபெத் மகாராணியார் 17.04.1982இல் கைச்சாத்திட்டதும் அச்சட்டம் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது. அதன்படி, பல்லினப் பண்பாட்டு மக்கள் ஒன்றிணைந்து 'கனேடியர்' என்ற அடையாளத்துடன் உலகின் ஒரே கிராமத்தினராக (Global villagers) ஒருமைப்பாட்டுடனும் தம்மின அடையாளத்தோடும் வாழும் உரிமைகளையும் சலுகைகளையும் கனடா புதிய குடிவரவாளருக்குவழங்கியுள்ளது. ஒன்ராறியோ மாகாணத்தில் 170க்கும் மேற்பட்ட நாடுகளைச் சேர்ந்த மக்கள் வாழ்கின்றனர். அவர்கள் 160க்கும் மேற்பட்ட மொழிகளைப் பேசுபவர்களாவர். இம்மாகாணத்திற் பல்லின மக்களும் தத்தம் பண்பாட்டு விழுமியங்களோடும் புரிந்துணர்வு களுடனும் ஒன்றிணைந்து வாழ்கின்றனர். வேலை வாய்ப்பு, பொருண்மிய உற்பத்தி, விவசாய உற்பத்தி, போக்குவரத்து வசதிகள், மருத்துவ வசதிகள், கல்வி நிலையங்கள், வழிபாட்டிடங்கள், பொழுதுபோக்கு இடங்கள், முதியோர் இல்லங்கள், குழந்தைப் பராமரிப்பு நிலையங்கள், சமூக பண்பாட்டு மன்றங்கள் முதலானவை அனைத்து மக்களுக்கும் ஏற்றவகையில் இம்மாகாணத்தில் அமைந்து செயற்படுகின்றன. உலகிலே எங்குமே காணமுடியாத பல்லினக் கூட்டுறவு வாழ்க்கைமுறை ஒன்ராறியோ

மாகாணத்திற் சிறப்பாக ரொறன்ரோ பெரும்பாகத்தில் (Greater Toronto Area=GTA) அமைந்துள்ளது.

கனடாக் குடிவரவுச் சட்டம்: (குடிவரவாளர் + ஏதிலிநிலைக் கோரிக்கையாளர்):

கனடாவில் முதன்முறையாக 1950இல் 'குடியரிமை குடிவரவுத் திணைக்களம்' (The Department of Citizenship and Immigration) உருவாக்கப்பட்டது. ஐக்கியநாடுகள் சபை, 1951இல் "ஜெனிவா ஏதிலிகள் உடன்படிக்கை" என்னும் அகதிகளுக்கான உலக சாசனத்தை அறிமுகப் படுத்தியது. இதனை முதன்முதலாக டென்மார்க் அரசு ஏற்றுக்கொண்டு, ஏதிலிகளை வரவேற்றது. எனினும் கனடா 1969லேயே ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் ஏதிலிகளுக்கான சட்டத்தை ஏற்றுச் செயற்படத் தொடங்கியது. இதனிடையே ஹங்கேரியில் ஏற்பட்ட உள்நாட்டுப் போரினால் இடம்பெயர்ந்த 200,000 ஏதிலிகளில் 37,000 ஹங்கேரியன் ஏதிலிகளை 1956இல் கனடா முதன் முதலாகப் பெருந் தொகையாக ஏற்றுக்கொண்ட வரலாறும் உண்டு.

ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் 1951ஆம் ஆண்டுச் சாசனத்தின் அடிப்படையிற் கனடா ஏதிலிகளைப் பொறுப்பேற்று அவர்களுக்குப் புனர்வாழ்வு அளிக்கும் நற்பணியிலே தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டதன் பயனாகப் பல்வேறு நாட்டு ஏதிலிகளும் மற்றும் குடிவரவாளர்களும் இந்நாட்டில் வளமாக வாழ அரியதொரு வாய்ப்புக் கிடைப்பதாயிற்று. 1951ஆம் ஆண்டில் ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் பொது இணக்க ஒப்பந்த அடிப்படையிற் கனடா அகதிகளுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டிய கடமைப்பாடு கொண்டுள்ளது. அதுபோன்றே 1966ஆம் ஆண்டு ஒப்பந்த அடிப்படையிற் குடியரிமை, அரசியலுரிமை என்பன வற்றாற் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கும், மற்றும் 1984ஆம் ஆண்டு உடன்படிக்கைப்படி சித்திரவதையாலும் மனிதாபிமானம் அற்ற முறையில் கொடூர நடவடிக்கைகளாலும் பாதிக்கப் பட்டவர்களுக்கும் பாதுகாப்பளிக்க வேண்டிய கடப்பாடும் கனேடிய அரசு கொண்டுள்ளது.

கனடாவில் அல்லது கனடாவுக்கு வெளியிலுள்ள அகதிகள் தமது நாட்டுக்குத் திரும்புவதற்குப் பயப்பட்டால் அல்லது தம் நாட்டுக்குப் போவது பாதுகாப்பு அற்றது எனக் கருதினால் அவர்கள் கனடாவில் அகதியுரிமை பெறுவதற்கு

விண்ணப்பம் செய்யலாம். கனடாவில் உள்ளவர்கள் தம் நாட்டுக்குத் திரும்பினால் தம்மீது வழக்குத் தாக்கல் செய்யப்படுமென்ற பயம் அல்லது சித்திரவதை, கொடுமான நடத்தைகள், தண்டனைகள் முதலியவற்றுக்கு ஆளாக நேரிடும் என்ற பயத்தின் காரணமாகவும், அவர்கள் ஏதிலிக் கோரிக்கைக்காக விண்ணப்பிப்பதற்குக் (Person in need of protection) கனடா ஏதிலிகள் சட்டம் வாய்ப்பு அளிக்கின்றது. மரபு ரீதியான ஏதிலி அந்தஸ்துப் பெற்றோர் (Convention Refugees), அவர்களது சொந்த நாட்டுக்கு வெளியிலிருந்தோ அல்லது அவர்கள் வாழ்ந்துவந்த நாட்டிலிருந்தோ தமது சொந்த நாட்டுக்குத் திரும்பமுடியாது என உறுதிப்படுத்தப்பட்டோர், அல்லது இனம், சமயம், அரசியல் கருத்து, தேசியம், குறிப்பிட்ட சமூகக்குழு, குறிப்பிட்ட பாலினம் முதலான எக்காணரங்களாலும் வழக்குத் தொடரப்படும் என்ற பயத்தினால் தம் நாட்டுக்குத் திரும்பமுடியாது என உறுதிப் படுத்தப்பட்டோர் ஆகியோர் இவ்வகையில் அடங்குவர்.

இத்தகையோர் கனடாவின் உள்ளிருந்தோ அல்லது கனடாவின் எல்லைப்புற நுழைவு வாயிலிலுள்ள கனேடியக் குடியரிமை - குடிவரவு அலுவலகங்களில் (Citizenship and Immigration Canada - CIC) ஏதிலிக் கோரிக்கைக்கான விண்ணப்பங்களைச் சமர்ப்பிக்கலாம். கனடாவுக்கு வெளியே ஒருவர் வேறொரு நாட்டிலே தஞ்சம் புகுந்து ஏதிலிக் கோரிக்கை செய்து அந்நாட்டில் அவரது கோரிக்கை நிராகரிக்கப்பட்டு, நிர்க்கதியடைந்த நிலையில் அவர் இருந்தால், அவரைக் கனடாவிலுள்ள அவரது உறவினர் அல்லது நண்பர் ஐந்து பேர் சேர்ந்து குழுவாகப் (Group sponsor) பொறுப்பேற்று வரவழைக்கும் வாய்ப்பினையும் கனடாக் குடிவரவுச் சட்டம் வழங்கியுள்ளது. மனிதாபிமான அடிப்படையிலும் அனைத்துலக ரீதியான கடப்பாட்டின் அடிப்படையிலும் ஒவ்வொரு வருடமும் ஆயிரக் கணக்கான ஏதிலிகளுக்குக் கனடா அடைக்கலமும் பாதுகாப்பும் வழங்குகிறது.

கனடாக் குடிவரவுச்சட்ட விதிகளின்படி, பின்வருவோர் கனடாவில் ஏதிலிக் கோரிக்கைக்கு விண்ணப்பிப்பதற்குத் தகுதி அற்றவர்களாவர். வேறொரு நாட்டில் ஏதிலியுரிமை பெற்றவர்கள், அல்லது அந்நாட்டுச் சட்டவிதிகளின் அடிப்படையில் ஏதிலிப் பாதுகாப்பு அந்தஸ்து மீளப் பறிக்கப்பட்டவர்கள், அமெரிக்காவிலிருந்து நேராகவோ

அல்லது மறைமுகமாகவோ கனடாவிற்குள் நுழைந்தவர்கள், பாதுகாப்பு, குற்றச்செயல் நடவடிக்கைகள், மனித உரிமை மீறல்கள் என்பனவற்றைக் குற்றம் சாட்டப்படலோர், ஏற்கனவே குடிவரவு ஏதிலிகள் சபையினால் (IRB) ஏதிலிக்கோரிக்கை நிராகரிக்கப்பட்டோர், பாதுகாப்பு மற்றும் வேறு காரணங்களால் ஏதிலிக் கோரிக்கைக்குத் தகுதியற்றோர் எனக் கணிக்கப்பட்டவர்கள், ஏற்கனவே ஏதிலிக் கோரிக்கைக்கு விண்ணப்பித்து அதனைக் கைவிட்டவர்கள் ஆகியோர் கனடாவுக்கு வருவதற்குத் தகுதியற்றவர்களாவர்.

கனடா அரசு காலத்திற்குக் காலம் குடிவரவாளர் தொடர்பாகப் புதிய சட்டவிதிகளை அறிமுகப்படுத்தி வந்துள்ளது. 1920ஆம் ஆண்டளவில் இன அடிப்படையிலான குடிவரவுக் கொள்கையைக் கனடா அரசு பின்பற்றத் தொடங்கியதும், இங்கு ஐரோப்பியர் வருகை அதிகரிக்க வாய்ப்பாயிற்று. 1924இல் சுமார் 3000 பிரித்தானியக் குடும்பங்களைக் கனடா ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது. கனடா அரசு 1971இல் சட்டபூர்வமாகப் பல்லினப் பண்பாட்டுக் கொள்கையைப் (Multiculturalism) பிரகடனப்படுத்தியதைத் தொடர்ந்து, ஈழத்தில் நடைபெற்ற வன்முறைகள், மற்றும் அரசியல் நெருக்கடிகள் என்பனவற்றின் காரணமாக 1983க்குப் பின்னர் ஈழத்தமிழ் ஏதிலிகள் கனடாவுக்கு பெருந்தொகையினராக வரத்தொடங்கினர். அமெரிக்காவும் கனடாவும் செய்து கொண்ட உடன்படிக்கைப்படி (Safe Third Country Agreement) அமெரிக்காவில் முதலில் வந்து இறங்கிய ஏதிலிக் கோரிக்கையாளர், முதலில் அங்கேயே ஏதிலிக் கோரிக்கைக்கு விண்ணப்பிக்க வேண்டும். உதாரணமாக அமெரிக்கா ஊடாகத் தரைவழியாகக் கனடாவுக்கு வந்து ஏதிலி நிலைப்பாடு கோரி விண்ணப்பிக்க முடியாது. அந்நபரது குடும்பத்தினர் ஏற்கனவே கனடாவில் இருந்தால் அவருக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கப் படுகிறது. 2002 டிசெம்பர் மாதம் 5ஆம் திகதி இந்த உடன்படிக்கை கைச்சாத்திடப்பட்டது. இதன் முழுமையான விபரங்களை அரசு வர்த்தமானியில் (Part II of the Canada Gazette on November 3, 2004) கனடா அரசு வெளியிட்டுள்ளது.

கனடாவில் ஏதிலிகள் தொடர்பாகச் சுதந்திரமாக இயங்கும் மிகப் பெரியதொரு நிர்வாகரீதியான நீதிபதிகளின் சபையாக Immigration and Refugee Board of Canada (IRB) என்ற அமைப்பு விளங்குகிறது. சட்டத்தின் அடிப்படையில் திறமையாகவும், நேர்மையாகவும், குடிவரவு

மற்றும் ஏதிலிகள் விடயங்களில் மிக நேர்த்தியான தீர்மானங்களை எடுப்பதே இச்சபையின் குறிக்கோளாகும். ஏதிலிக் கோரிக்கையாளரின் விண்ணப்பங்கள் உரிய தகுதிகளைப் பெற்றிருந்தால் அவ்விண்ணப்பங்கள் இச்சபையிடம் ஒப்படைக்கப்படுகின்றன. இந்நீதிமன்று இத்துறை சார்ந்த சட்டவிதிகளைப் பின்பற்றும் பொறுப்பு வாய்ந்ததாகும். இது, மிக விரைவாகவும், மிக எளிய முறையிலும் இயங்கும் மரபுவழிப்பட்ட ஒரு நீதிமன்றாகும். இந்நீதிச் சபைசபையினர் தமது தீர்வுகளுக்கு நாடாளுமன்றத்துக்கும் குடியரிமை, மற்றும் குடிவரவு அமைச்சருக்கும் விளக்கம் அளிக்கும் கடப்பாடு உடையவர்களாவர். எனினும் இச்சபை சுதந்திரமாகத்தனது தீர்மானங்களை எடுக்கின்றது.

கனடாக் குடியரிமை, குடிவரவு அமைச்சுடனும், கனடாவின் எல்லைப்புற சேவை வழங்கும் முகவர் நிலையங்களுடனும் (Canada Border Services Agency - CBSA), இந்நீதிமன்றம் இணைந்து கனடாவின் குடிவரவு - ஏதிலிகள் தொடர்பான செயல்திட்டங்களை விரிவுபடுத்துவதற்கும், செயற்படுத்துவதற்கும் உதவி புரிகின்றது. அத்துடன் கனேடிய அரசின் அனைத்துலக ஏதிலிகள் தொடர்பான கடப்பாடுகளை நேர்த்தியாக நிறைவேற்றும் அமைப்புக்களில் முக்கியமானதாகவும் கணிக்கப்படுகிறது. இதன் மூலம் இச்சபை அனைத்துலக நாடுகளின் அதியுயர் மதிப்பினைப் பெற்றுள்ளதோடு பிற நாடுகளுக்கும் இத்துறையில் முன்மாதிரியாகவும் இயங்குகின்றது.

1967இல் புதிய குடிவரவாளர்களைத் தெரிவு செய்வதற்கான புள்ளி வழங்கல்முறை அறிமுகப் படுத்தப் பட்டது. 1968இல் கனடாவின் பிரதமராகிய பியர் எலியற் ரூடோ கனடாவுக்குப் பெருந்தொகையான குடிவரவாளர்கள் வருவதற்கு வழிவகுத்தவர் ஆவார். 1971இல் பல்லினக் கலாசாரக் கொள்கை பிரகடனம் செய்யப்பட்டதைத் தொடர்ந்து உலகின் பல்வேறு நாடுகளிலிருந்தும் பல்லின கலாசாரத்தைச் சேர்ந்த மக்கள் பெருந்தொகையாகக் கனடாவுக்கு வரலாயினர். ஆசிய, ஆபிரிக்க, ஐரோப்பிய நாடுகளில் இடம்பெற்றுக் கொண்டிருக்கும் கொடிய போர்கள், அரசியல் சூறாவளிகள் முதலான காரணிகளின் அடிப்படையில் பல்லாயிரக் கணக்கான மக்கள் புலம்பெயர்ந்து புதிய குடிவரவாளர் களாகக் கனடாவுக்கு ஆண்டு தோறும் வருகின்றார்கள். இவர்களில் மிகப் பெரும்பாலானோர் ஒன்றாறியோ மாகாணத்தின் நகரப் பகுதிகளையே தமது வதிவிடமாகத் தேர்ந்தெடுக்கின்றனர்.

இங்குள்ள தொழில் வாய்ப்புகளும், இங்கு வாழும் உறவினர், நண்பர் முதலானோரின் தொடர்புகளும் இத்தேர்வுக்கு அடிப்படையாகும். ஒன்றாறியோ மாநிலமே கனடாவுக்கு ஆண்டுதோறும் வரும் புதிய குடிவரவாளர்களில் பெரும் பகுதியினரைத் தன்னகத்தே வரவேற்று அவர்களுக்கு வாழ்வளித்து வருகிறது. கனடாவின் 2009ஆம் ஆண்டிற்குரிய புதிய குடிவரவாளர் 231,511 பேரில் ஒன்றாறியோவில் 125,919 பேர் குடியமர்ந்துள்ளனர்.

‘கனடா குடிவரவாளரின் நாடு’ எனப் புகழ் படைத்தது. கனடாவின் இத்தன்மை குறித்து க. நவம் எழுதும் குறிப்பு இங்கு நோக்கத்தக்கது:

“உலகிலுள்ள சகல திக்கிலிருந்தும் குடிவரவாளர்கள் வருவதற்கென வாசற் கதவை அகலத் திறந்து வைத்திருக்கும் நாடு. இவ்வாறு வந்து சேர்கின்றவர்களின் இனம், நிறம், மதம், மொழி, பிரதேசம் போன்ற வேறுபாடுகளுக்கு மத்தியில், ஒருமைப்பாட்டைக் கடைப்பிடித்து வரும் நாடு. பன்முகப் பண்பாடு எனும் உன்னதமான கோட்பாட்டுக்குக் கால்கோளிட்ட நாடு. சற்றே நீண்ட காலம் இங்கு வாழக் கிடைத்தவர்கள் இந்த உண்மையை இனங்கண்டு, ‘இது நமது நாடு’ என்ற நம்பிக்கையை வளர்த்துக் கொள்கின்றனர்” (க.நவம். 2017, பக். 134).

கனடாவிலே தமிழர் குடிவருகை:

பல்லின மக்களும் தத்தம் பண்பாட்டுப் பாரம்பரியங்களுடன் பாதுகாப்பான வகையில் வாழ்வதற்கு ஏற்ற சிறந்த நாடு கனடா என்பதைத் தமிழ் மக்கள் நன்கு அறிந்திருந்தமையாலும், கனடா அகதிகளை ஏற்றுக் கொள்ளும் நாடாகத் திகழ்ந்தமையாலும் பெருந்தொகையாக ஈழத்தமிழர் ஏதிலிகளாகக் கனடாவில் புகலிடம் தேடிக் கொண்டனர். இலங்கையில் நிலவிய இராணுவச் செயற்பாடுகள், போர்ச் சூழல்கள், அரசியல் கெடுபிடிகள், இனக்கலவரம், தமிழர் கைது செய்யப்படல், அவ்வாறு கைதுசெய்யப்பட்டோர் காணாமல் போதல் முதலான பல்வேறு காரணங்களால் நாட்டைவிட்டு வெளியேறி, புகலிடம் தேடவேண்டிய நிலை ஈழத் தமிழருக்கு ஏற்பட்டது. இலங்கையில் தமிழரின் இருப்பும் அவர்களது வரலாறும் மிகப் பழமையானவை. 1980ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னர்

இலங்கைத் தமிழரின் வரலாற்றில் மிகவும் அழுத்தங்கள் ஏற்படலாயின.

முதன் முதலாக 1955இல் புலமைப் பரிசில் பெற்று, கனடாவுக்கு வந்தவர் ஈழத்தமிழர் திரு. தாமு. விநாயகரத்தினம் என்ற செய்தியும், கனடா அரசினால் கனடாவின் பத்து தொடருந்து இயந்திரங்களை இலங்கைக்கு அன்பளிப்புச் செய்தபோது, அவரது பங்களிப்பும் இருந்ததாகவும் அறியப்படுகிறது (தமிழன் வழிகாட்டி, 2012:982). 1966இல் ரோசலின்ட் இராசநாயகம் கனடாவுக்கு வந்து ரொறன்ரோவில் வாழ்ந்துள்ளார். 1967இல் Dr. சகானந்தன் (Physiotherapist) சஸ்கச்சுவானுக்கு வந்து அங்கேயே தொழில்புரிந்து, பின்னர் ஹமில்டனில் வாழ்ந்துள்ளார். தொடர்ந்து அதே காலத்தில் Dr. கனகராஜா (Neuro-Scientist) வருகை தந்தார் எனவும் (தகவல்: தேவகிராஜி கனகராஜா), 1969இல் Dr. சண்முகசுந்தரம் அவர்கள் கனடாவுக்கு வந்து ஒட்டாவா நகரில் வாழ்ந்துவந்தார் எனவும் அறியப்படுகிறது.

1970இல் ஈழத்துப் பூராடனாரின் மகன் இதயராஸ் ஜோர்ஜ் அவர்கள் வன்கூவர் நகரில் வந்திறங்கிப் பின்னர் மிஸிசாகாவில் வாழ்ந்து வருகிறார். இவர் தமிழ், ஆங்கில அச்சகத்துறையில் பல்வேறு சாதனைகள் செய்ததோடு, நிழல் இதழையும் நடத்திவந்தவராவார். 1971இல் வண. கிறிஸ்தி ஜோக்கிம்பிள்ளை என்றழைக்கப்பட்ட கத்தோலிக்க மதகுரு ஒட்டாவாவிலுள்ள செயின்ற் போல் பல்கலைக் கழகத்தில் விரிவுரையாளராகச் சேர்ந்து. பின்னர் ரொறன்ரோவில் சமயப்பணி ஆற்றினார் என அறியப்படுகிறது (Terence J. Fay SJ., 2009. p.226). 1970களில் கனடாவுக்குப் புவலம்பெயர்ந்து வந்து மொன்றியலில் தங்கியவர்களில் திரு பாலேந்திரா தம்பிராசா ('South Shore பாலா') அவர்களும் குறிப்பிடத்தக்கவர். பொறியியலாளராகிய இவர் மொன்றியலில் Pratt & Witney, Bombardier ஆகிய பெயர் பெற்ற நிறுவனங்களில் அக்காலத்திலேயே சேர்ந்து தொழில்புரிந்த பெருமைக்குரியவர். இவர் மொன்றியலுக்கு ஏதிலிகளாக வருகைதந்த ஈழத் தமிழர்களுக்கு உதவி அளித்து வந்தார் எனவும் அறியப்படுகிறது (நிலாமகள், ஈழமுரசு, 15.12.2016:பக்.14). இவ்வாறாகப் பலர் 1970களுக்கு முன்பாகக் கனடாவுக்குக் கல்வி, தொழில் முதலான

காரணங்களின் அடிப்படையில் வந்து இங்கேயே நிரந்தரமாக வாழ்ந்து வந்துள்ளனர்.

1956ஆம் ஆண்டு தொடக்கமாக இலங்கையில் ஏற்பட்ட பல்வேறுபட்ட அரசியல், பொருளாதாரக் காரணிகளால் பெருந்தொகையான மக்கள் தாய்நாட்டை விட்டு வெளியேறி, அந்நிய நாடுகளில் அடைக்கலம் தேடிக் கொள்ள வேண்டியதாயிற்று. “சிங்களம் மட்டும் அரசகரும மொழிச்சட்டம்”, பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு இருந்த கோட்டாமுறைமை, மற்றும் கல்வி, தொழில் வாய்ப்பு என்பன 1980க்கு முன்னர் நாட்டைவிட்டு வெளியேறிப், பிற நாடுகளில் குடியேறுவதற்கு வாய்ப்பளித்தது. தாயகத்திற் சீர்மிக்க பண்பாட்டுப் பாரம்பரியங்களோடும் வளங்களோடும் வாழ்ந்த தமிழரின் உரிமைகள் இனவாத அரசியல் தலைவர்களின் சுயநல நடவடிக்கைகளாற் புறக்கணிக்கப் பட்டதன் விளைவாக அறவழிப் போராட்டங்கள் தொடங்கின. அவற்றின் பரிணாம வளர்ச்சியாக ஈழவிடுதலைப் போர் தொடர்வதாயிற்று. அப்போர்களினாற் பாதிக்கப்பட்ட பெருந்தொகையானோர் ஏதிலிகளாகக் கனடா, ஐரோப்பிய நாடுகள், அவுஸ்திரேலியா முதலிய இடங்களிற் புகலிடம் பெற்றனர். இவர்களில் மிகப் பெரும்பாலான ஏதிலிகள் கனடாவில் தஞ்சம் அடைந்தனர். இவர்களைவிட, ஆபிரிக்க நாடுகள், கிழக்காசிய நாடுகள், மத்திய கிழக்கு நாடுகளுக்குத் தொழில்புரியச் சென்ற ஈழத்தமிழரிற் பெரும்பாலானோரும் தாய்நாட்டிற்குத் திரும்ப முடியாது, உயிர்ப் பாதுகாப்பு என்ற அடிப்படையில் ஏதிலிகளாகக் கனடாவிலே தஞ்சம் புகுந்தனர். வேறு சிலர் பொருளாதார வளம்நோக்கிக் கனடாவைத் தம் வாழ்விடமாக ஆக்கிக் கொண்டனர்.

முனைவர் தில்லைநாதன் சிவகுமாரன் 1958இல் கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத்தில் Chemistry B.Sc Hons பட்டம் பெற்று, ஓராண்டு உதவி விரிவுரையாளராகவும், பின்னர் விவசாய இலாகாவில் ஆராய்ச்சியாளராகவும் கடமை ஆற்றியவர். இவர், 1963இல் புலமைப்பரிசில் பெற்று கிங்ஸ்ரனிலுள்ள குயின்ஸ் பல்கலைக்கழகத்தில் முதுமணிப் பட்டமும், முனைவர் பட்டமும் 1967இல் பெற்றுள்ளார். பின்னர் அங்கு மருத்துவ இராசயனத்தில் (Clinical Chemistry) தேர்ச்சிபெற்று, மில்லனிலுள்ள மக்மாஸ்டர் பல்கலைக்கழகத்தில் முப்பது வருடங்கள் தொடர்ச்சியாகக்

கடமையாற்றியதோடு, இணைப்பேராசிரியர் பதவியுடன் ஓய்வும் பெற்று, இப்போது ஹமில்டனில் நலமுடன் வசித்து வருகின்றார். அவரை நேரிற் சந்தித்தபோது தனது அப்போதைய அனுபவத்தை வருமாறு குறிப்பிட்டார்:

“நான் 1963ஆம் ஆண்டு செப்ரெம்பர் மாதம் கனடாவுக்கு வந்தபோது எனது விமானம் ஹலிபாக்ஸ் விமான நிலையத்தில் வந்திறங்கியது. மக்கள் அங்கு மிகக் குறைவாக இருந்தார்கள். மனிதர் இல்லாத இடத்திற்கு வந்தேனோ என்ற ஏக்கம் மனதில் எழுந்தது. பின் விமானம் மொன்றியலில் இறங்கியபொழுது மக்கள் எங்கள் ஊரைப்போல் நிறைய இருந்தார்கள். அங்கிருந்து புகையிரதவண்டியில் ஹிங்ஸ்ரனுக்குச் சென்றேன். அங்குள்ள குயின்ஸ் பல்கலைக்கழகத்தில் நான் படித்த காலத்தில் தமிழரைக் காண அரிதாக இருந்தது. எனக்குத் தெரிந்தவரை எல்லாமாய் 5 தமிழ் மாணவர் இருந்தனர். இதில் இரண்டு இலங்கையரும் மூன்று இந்தியரும் படித்தார்கள். எனக்கு முன்னர் பொருளியல் துறையில் முனைவர் பட்டம் பெற்று இலங்கைக்குத் திரும்பிவிட்டார். ரொறன்ரோ மற்றும் பகுதிகளில் அப்போதிருந்த இலங்கையர் பற்றி எனக்குத் தெரிய வில்லை. அங்கு வேறு இலங்கைத் தமிழர் இருந்தார்களோ என்பது தெரியாது. 1967ஆம் ஆண்டு மகாலிங்கம் என்பவர் குயின்ஸ் பல்கலைக்கழகத்தில் நூலகத்துறையில் முதுமானிப் பட்டம் பெற்று அங்கேயே நூலகராகப் பணிபுரிந்தார். அவர் இப்பொழுது ரொறன்ரோவில் இருக்கிறார். அப்பொழுது இலங்கையைப் பற்றி அதிகம் இங்கு உள்ளவர்களுக்குத் தெரியாது. எனது விலாசத்தையும் இலங்கை (இந்தியா) என்றுதான் பல்கலைக்கழகக் கலண்டரில் அச்சடித்தார்கள். நான் சைவ உணவு உண்ணும் பொழுதெல்லாம் எனக்குப் புரொட்டின் சத்து எப்படிக் கிடைக்கிறது என்று கேட்பார்கள். பப்படம் வேண்டுமென்றால் ஒரு கடையில் சொல்லி வைத்தால் இரண்டு மூன்று கிழமைகளில் கிடைக்கும். அப்போது ரொறன்ரோவில் ஓரிரு இந்தியர்களின் பலசரக்குக் கடைகள் இருந்தன. 1960களில் இங்கு வருவதற்கு இப்பொழுதுபோல் இரண்டாயிரம் டொலர் வரையில் வேண்டும். ஆனால் அக்காலத்தில் டொலரின் பெறுமதி எத்தனையோ மடங்காகும். அதனால் ஆசியாவிலிருந்து இங்கு வந்தோர் மிகக் குறைவே. கடும் குளிரும் இன்னொரு காரணம்”.

1950களின் நடுப்பகுதியில் தமிழரிற் கற்றோர், மற்றும் தொழில்நுட்பவியலாளர் பலர் இலங்கையைவிட்டு

அகலத் தொடங்கினர். அவர்களில் நிலஅளவையாளர் (Surveyor) சொலமன் இராசநாயகமும் ஒருவராவார். அவர் கனடாவுக்கு வந்தவுடனேயே சென்ட்.லோறன்ஸ் கடற்பாதை வேலைத் திட்டத்தில் (St. Lawrence Seaway Project) இணைந்துகொண்டார். அப்போது சில நூறு இலங்கையரே கனடாவில் இருந்தனர். அவரது வருகை பற்றி அப்போதைய ஆங்கில செய்தித்தாள் வருமாறு குறிப்பிடுகிறது:

“Solomon immediately found work on the massive St. Lawrence Seaway project and later moved to Toronto to help survey the park system being created in the wake of Hurricane Hazel. t that time, there were just a few hundred Ceylonese in the whole country. Without a Tamil community to support him, Solomon decided to immerse himself in all things Canadian”.(Toronto Telegram)

இலங்கையில் சிங்கள ஆட்சிமொழிச் சட்டம் 1956இல் அமுலுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டதும் அனேகமான உயர் உத்தியோகத்தர் சிங்களத் தகுதியின்மையால் வேலையை இழந்தனர். சிலர் தம் பதவிகளிலிருந்து விலகிக்கொண்டதோடு பிற நாடுகளுக்குப் புலம்பெயரத் தொடங்கினர். 1972இல் இலங்கை அரசு பல்கலைக்கழக அனுமதியில் தரப்படுத்தல் திட்டத்தை அறிமுகப் படுத்தியதும் திறமையுள்ள தமிழ் மாணவர் பல்கலைக்கழக அனுமதி பெறமுடியாது போயிற்று. அக்காலத்திற் கனடாவுக்குத் தனது குடும்பத்துடன் அரசாங்க உயர் பதவியிலிருந்த போல் அவர்களும் அவரது மனைவி ஆங்கில ஆசிரியர் பேர்த்தாவும் தம் குடும்பத்துடன் ரொறன்ரோவுக்குப் புலம்பெயர்ந்தனர் என்ற செய்தியைக் கனடா ஆங்கில இதழ் வருமாறு குறிப்பிட்டிருந்தது:

“In 1956, there was a surge in Sinhalese Nationalism. After the election that year, the new government made Sinhalese the sole official language. Thousands of Tamil civil servants lost their jobs because they lacked proficiency in Sinhalese....Paul was a high-ranking government bureaucrat, and Bertha was an English teacher. But they started to think about leaving in the early 1970s. Around at that time, the government passed

a series of laws restricting the number of Tamils allowed into the university system, giving greater educational options to Sinhalese candidates. When Paul and Bertha realized that their three three daughters, Nimmi, Koshi and Vathsi, might not be able to get undergraduate degrees, they decided to join their relatives in Canada, They settled in Don Mills to be near the Rajanayagams. But at the time, there were just a couple of thousands Sri Lankan in Toronto.”(Toronto Life, Torontolife.com, April 2007p.76-77).

இலங்கையில் 1972இல் ஆட்சியிலிருந்த ‘ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக்கட்சி’ இலங்கையைக் குடியரசு நாடாகப் பிரகடனப்படுத்தியதோடு, சோல்பரிப் பிரபுவினால் அரசியல் யாப்பிலே தமிழருக்கு வழங்கப்பட்டிருந்த பாதுகாப்புச் சரத்தையும் நீக்கியது. அதனைத் தொடர்ந்து தமிழ் இளைஞர் பலர் கைதுசெய்யப்பட்டுச் சிறையில் அடைக்கப் படலாயினர். அத்தகைய கைதுகளுக்குப் பயந்து, தமிழ் இளைஞர் முதலில் ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கு ஏதிலிகளாகச் செல்லத் தொடங்கினர். 1970களிற் கனடாப் பிரதமர் பியர் ட்ரூடோ ஐரோப்பிய நாட்டு அகதிகளுக்கு வழங்கிய வரவேற்பைத் தொடர்ந்து, ஈழத்து அகதிகளும் கனடாவுக்கு வரத் தொடங்கினர். அவர்கள் முதலில் மொன்றியல் நகரில் தங்கலாயினர். 1983க்குப் பின்னர் அதிக அளவிலே ஈழத்தமிழரின் புலம்பெயர்ச்சி கனடாவிலே தொடர்ச்சியாக இடம்பெறுவதாயிற்று. இவ்வாறாகப் புலம்பெயர்ந்து வந்து இங்கு வாழ்வோரின் எண்ணிக்கை சுமார் மூன்றரை இலட்சம் எனக் கருதப்படுகிறது. புலம்பெயர்ந்து பிறநாடுகளில் வாழும் ஈழத்தமிழர் பற்றிக் கவிஞர் அம்பி வருமாறு எழுதுகிறார்:

“ஈழத்தில்தான் வாழப்போகிறோம், ஈழமே எங்கள் தாயகம் என்று கருதித் தமது ஊரிலே காணி நிலம் வாங்கி, வீடு கட்டி, தெங்கும் வாழையும், மாவும் பலாவும் நாட்டி நீருற்றி உரமிட்டு வாழ்ந்த இலட்சக் கணக்கான தமிழர்கள், தமது பணத்தையும் உடலுழைப்பையும் சேர்த்துச் சொந்த வீட்டையும் தோட்டத்தையும் அமைத்த அந்த ஈழத்தமிழர் புலம்பெயரும் எண்ணம் கொண்டு வாழவில்லை. தமிழரிமைப்போர். அதை முறியடிக்க வென்று போர் முரசறைந்த ஸ்ரீலங்கா அரசு மேற்கொண்டுள்ள வன்முறை, அதனால் ஏற்பட்ட உயிரிழப்பு, பொருள் இழப்பு, இந்த நிலையில் ‘சந்தேக

நபர்' என்று கைதாகி அல்லற்படுவோர் போன்ற காரணங்களால் அச்சத்துடனும், ஆறாத் துன்பத்துடனும் எல்லாம் இழந்து வெறுங்கையோடு அன்னிய நாட்டிலே 'அகதி' என அடைந்தவர்கள். இவர்கள் புலம் பெயர்ந்தவர்களல்ல. புலம்பெயர்க்கப்பட்டவர்கள்.”

(கவிஞர் அம்பி:1998 பக்.7)

ஏதிலிகளாகவும் தொழில் தேடுநராகவும் புலம் பெயர்ந்து வந்த ஈழத்தமிழ் மக்கள், கனடா, அமெரிக்கா, அவுஸ்திரேலியா, ஐரோப்பா என உலகெங்கும் பரந்து வாழவேண்டியநிலை ஏற்பட்டது. இதனால் “புலம்பெயர்ந்த ஈழத் தமிழர்” என்ற ஒரு வகையினர் உலகின் பல நாடுகளிலும் இடம்பெறலாயினர். புலம்பெயர்ந்த தமிழர் என்பது பெருமை தரும் சொற்றொடர் என்று என்பதைப் புலம்பெயர்ந்தோர் கருத்திற்கொள்ள வேண்டும். “சொந்த நாட்டை இழந்தவருக்கு எந்த நாட்டிலும் மதிப்பில்லை” என்பதைப் புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் வளமாகவும் உயர்வாகவும் வாழும் மக்கள் ஏற்கமாட்டார்கள் என்பது உண்மையே. ஆனால் அதனிடையே புதைந்து கிடக்கும் விழுமியம் சிந்திக்கத்தக்கது.

கனடாவுக்கு ஏதிலிகளாக முதலில் வருகை தந்த தமிழர் பல்வேறு துன்பங்களையும் சவால்களையும் எதிர்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. அதற்கு முன்பாக 1960, 1970களிற் கனடாவுக்கு உயர்கல்வி பெறுவதற்காகவும் தொழில் அடிப்படையிலும் வருகை தந்த இலங்கைத் தமிழரிற், பலர் இந்நாட்டிலேயே தங்கி, நிரந்தரக் குடியரிமையும் பெற்றிருந்தனர். அத்தகையோரிற் சில தமிழ்ப் பெருமக்கள் சமூகசேவைகளிலே தீவிரமாகத் தம்மை ஈடுபடுத்தித் தமிழ் ஏதிலிகளுக்கு உதவும் பணிகளிலும் ஈடுபடலாயினர். இவர்களிலே திரு. நாகரட்ணம் சிவலிங்கம் அவர்கள் 2010ஆம் ஆண்டுவரை வாழ்ந்து தமிழர் சமூகப் பணிகள் பல புரிந்து இயற்கை எய்திய சமூகத் தொண்டராவார். அவருடனான நேர்காணலிற் பின்வரும் தகவல்களை அறியக் கூடியதாக இருந்தது:

“1966இல் கனடாவுக்கு வந்தார். அப்போது கனடாவில் இலங்கையைச் சேர்ந்த 15 தமிழ்க் குடும்பத்தினரே காணப்பட்டனர் அவர்களிற் பெரும்பாலானோர் பொதுநலவாய நாடுகளுக்கான புலமைப்பரிசில் பெற்று, ரொறன்ரோ பல்கலைக்கழகத்தில் உயர்கல்விப்

படிப்புக்காகவே வந்திருந்தனர் சிலர் சுயமாகக் கல்வி பெறும்நோக்குடன் கல்வி கற்க வந்த மாணவர்கள் ஐந்து அல்லது ஆறு குடும்பங்களே குடிவரவாளர்களாகக் காணப்பட்டனர் இலங்கையில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த தமிழினத்தை ஒதுக்கும் செயற்பாடுகள், இனக்கலவரங்கள் என்பவற்றின் தாக்கத்தினால், கனடாவில் வாழ்ந்த தமிழ் மக்களிடம் குறிப்பிடத்தக்க வகையில் அப்போது உறவும் ஒற்றுமையும் நிலவியது”

என்ற செய்தியை மிக்க மகிழ்ச்சியுடனும் பெருமையுடனும் அவர் வெளிப்படுத்தினார். மேலும், அவர் கனடாவுக்கு 1966இல் வருகை தந்த பின்னணி பற்றி எழுதியுள்ள குறிப்பு, தமிழரின் ஆரம்ப காலத்து கனடா வருகையை அறிந்துகொள்ளத் துணையாவதால் இங்கே தரப்படுகிறது:

“நான் லண்டன் மாநகரில் கட்டிடக்கலைப் பட்டப்படிப்பு இரண்டாம் ஆண்டு படித்துக் கொண்டிருக்கும்போது எனது பல்கலைக்கழகம் ஊடாக, பட்டப்படிப்புப் படிக்கும் மாணவர்களைக் கனடா கைகூப்பி வரவேற்பதாக அறியவந்தேன். அவர்களுடன் தொடர்பு கொண்டபின் 1966ஆம் ஆண்டு இன்னும் சில சக மாணவர்களுடன் இங்கிலாந்திலிருந்து Monreal விமான நிலையம் வந்து சேர்ந்தோம். அந்த நாட்களில் பட்டப் படிப்புப் படிக்கும் மாணவர்களுக்கு அமோக வரவேற்பு இருந்ததால் விமான நிலையத்தில் பாராளுமன்ற உறுப்பினரின் சிறப்பு விருந்தினருக்கு ஏற்ற உபசாரம் கிடைத்ததுடன் நிரந்தர வதிவுரிமையும் கிடைத்தது. அதே ஆண்டு அவருடைய சிபார்சு காரணமாக ரொறன்ரோ பல்கலைக்கழகத்தில் சிரமமின்றிச் சேர்ந்தோம்” (நா. சிவலிங்கம், 2010: பக். 5).

இத்துடன், சரத் சந்திரசேகரா என்பவர் 2008இல் ரொறன்ரோ பல்கலைக்கழகத்திற் சமர்ப்பித்த முனைவர் பட்ட ஆய்வேட்டில் 1983க்கு முற்பட்ட காலத்தில் இலங்கையிலிருந்து கனடாவுக்கு 5000 பேருக்கு மேற்படாத எண்ணிக்கையினர் வந்திருந்தனரென வருமாறு குறிப்பிடுவர்:

“Even as the majority of Tamils from Sri Lanka, arrived in Canada after “Black July 1983”, there is evidence of migration as early as 1948. ... The earliest Sri Lankan immigrants to Canada were Burgers, and it is estimated that between 1946-1955, about 27 individuals migrated to Canada. ... Sinhalese and Tamils started arriving after 1956, but the numbers remained

fairly small, with the total number of immigrants not exceeding 5,000 by 1970. These early immigrants represented “only one segment of the Sri Lankan society – the Westernized middle class”, most of whom came with enough money to support themselves and their families, as well as with a high level of education. By most scholarly accounts, then, a distinction needs to be drawn between pre-1983 migrants and post-migrants, who were mostly asylum seekers fleeing an increasingly brutal civil war.” (*Sarath Chandrasekara: “Inventing the Sri Lankans: Construction of Ethnic Identity by Immigrants to Ontario”, Ph. D. Dissertation, University of Toronto, 2008:pp.11-12).*

1958இல் கனடாவுக்கு வந்த திரு. இராசநாயகம் பற்றி அவரது மனைவி றோசலினட் இராசநாயகம் கூறும் சுவையான செய்திவருமாறு: “அவர் வந்து இறங்கியது Feb,1958இல் Halifax துறைமுகத்தில். இலங்கையில் இருந்து London, U.K. சென்று அங்கிருந்து Saxonia என்ற கப்பலில் 4 – 5 நாட்களாகப் பிரயாணம் செய்து Pier வந்து சேர்ந்தார். கனடிய Immigration பெரிய வரவேற்பு. ஒரு Welcome Package தயாரித்து (Socks,gloves, tooth paste, brush, wash cloth, etc.) வந்து இறங்குபவர்களின் Luggage ஐ ஒரு இடத்தில் கட்டி வைத்தார்களாம். Halifax இல் இருந்து விரும்பியவர்களை Montreal க்கு Train இல் அனுப்பி வைத்தார்களாம். நான் 45 வருடங்களுக்கு முன் வந்தபோது பத்து முதல் பதினைந்து இலங்கைக் குடும்பங்கள் இருந்தன. அவற்றில் தமிழர் மிகக் குறைவு. தமிழ் பேசுவதற்கு ஒருவருமில்லை. சோறு, கறி சமைப்பது சங்கடத்திலும் சங்கடம்” (ரொசலின் இராசநாயகம், 2010:11-12)

பட்டப் படிப்புக்காக (Electro Chemical Engeering) சஸ்கச்சுவான் நகருக்கு 1973இல் வருகை தந்த திரு அருள் எஸ். அருளையா, பட்டம் பெற்றுச் சென்றவர், 1982இல் தொழில் நிமித்தமாகக் கனடாவில் குடியேறலானார். அவர் கூறுவது ஈண்டுக் குறிப்பிடத்தக்கது:

“1973இல் பத்துக்கும் குறைவான ஈழத்தமிழர் குடும்பங்களே கனடாவில் இருந்தன. நிச்மன்ட் ஆலய நிறுவனர்களில் ஒருவரான திரு நா. சிவலிங்கம் குடும்பம், மற்றும் இராசநாயகம் குடும்பம் ஆகியவை முக்கியமானவை. இது தவிர சுமார் 15 மாணவர் கல்வி கற்க வந்திருந்தனர். ஆனால் 1983 இல் சுமார் 400

குடும்பங்களாகத் தொகை அதிகரித்திருந்தது.” (அருளையா, அருள் எஸ்.: 2008:பக்.21)

1983இல் கனடாவுக்கு வந்து ஈராண்டுகள் மொன்றியலில் வாழ்ந்து, பின்னர் 1985இல் ரொறன்ரோவில் வாழ்வு அமைத்துக்கொண்ட திரு. அன்ரன் கனகசூரியர் ஏதிலிகளாக வந்த மக்களின் மொன்றியல் வாழ்க்கை, அவர்களது நடைமுறைகள் என்பன பற்றி எழுதியுள்ளதை ஈண்டு நோக்கலாம்:

“நான் மொன்றியலில் வந்திறங்கிய காலத்தில் மாகாண அரசோ மாநகர அரசோ ஏதிலிகளுக்கு நிதியுதவி எதுவும் வழங்குவதில்லை. அதனால் சமூகசேவை முகவர் நிலையமொன்று மாதா மாதம் தந்துதவிய 150 டொலர் மானியப் பணத்துடனேயே சீவியம் நடத்த வேண்டியிருந்தது. மூன்று மாதங்களுக்கு வேலை பார்க்கும் உரிமையும் எமக்கு இருக்கவில்லை. ஞாயிற்றுக் கிழமைகளில் வேதக்கோவில் ஒன்றின் பின்புறத்தில் அன்றைய அகதிகளுடன் நின்று, பாவித்த குளிர் உடுப்புக்களை நன்கொடையாகப் பெற்றது நினைவில் இருக்கிறது. ஏனெனில் புதிய உடுப்புகளை 140 டொலர்களில் வாங்குவதென்பது முடியாத காரியம். இந்த நிலைமை தமிழ் அகதிகளை ஒன்றாகவும் ஒற்றுமையாகவும் வாழத் தூண்டியது. ஒருவர்க்கொருவர் உதவி செய்வதன் மூலம் கனடாவின் புதிய வாழ்க்கையை ஆரம்பிக்கக் கூடியதாக இருந்தது. துரதிஷ்ட வசமாக இந்த நல்ல பண்பு தமிழ்க் கனடியர் மத்தியில் இன்று மறைந்து வருகின்றது..... இடர் மிகுந்த அகதி வாழ்வு எம்மிடையே வலுவான தொடர்பைக் கட்டி எழுப்பி நட்புறவையும் ஒற்றுமையையும் வளர்த்தெடுத்தது. தமிழ் அகதிச் சமூகத்தின் வாழ்வு மிக நெருக்கமான ஒரு கிராமம் போல இருந்தது. இந்தக் கிராமத்தில் எல்லோருக்கும் எல்லோரையும் தெரியும். ஒருவரை ஒருவர் ஆதரிக்கும் விதமும் புரியும். இரண்டு அறை வீட்டில் 6-8 பேர் வரையும் வாழ்ந்ததுண்டு. அப்படி வாழ்ந்தவர்கள் உறவினரோ அல்லது முன்பு பழக்கமானவர்களோ அல்லர். எல்லோருமே புதியவர்கள், ஒருவரை ஒருவர் அறியாதவர்கள் அல்லது கனடாவுக்கு வந்தபின் பழக்கப் பட்டவர்கள் இருப்பினும் தமது சுக துக்கங்களையும் வெற்றி தோல்விகளையும், எதிர்காலக் கனவுகளையும் நம்பிக்கை களையும் ஒரு குடும்பம் போன்ற உணர்வுடன் தம்முள் பகிர்ந்து கொண்டவர்கள். எனினும் இவ்விதமான வாழ்க்கை என்றும் தொடரக்கூடியதாக இருக்கவில்லை” (அன்ரன் கனகசூரியர், 2010:21-22).

இக்கூற்றிலிருந்து கனடாவுக்கு முன்னர் வந்த தமிழர் எல்லோரும், சமகாலத் தமிழரிடம் ஒற்றுமை இன்மை நிலவுகின்றமையைச் சுட்டிக்காட்டுவதை அவதானிக்கக் கூடியதாகவும் உள்ளது.

1983ஆம் ஆண்டினைத் தொடர்ந்து ஏற்பட்ட இலங்கைத் தமிழரின் புலம்பெயர்வு அவர்களின், வரலாற்றில் ஒரு மைல்கல்லாக அமைவதாயிற்று. இனக் கலவரத்தைத் தொடர்ந்து பெருந்தொகையான ஆண்களே முதலில் பிற நாடுகளுக்கு ஏதிலிகளாகப் புலம்பெயர்ந்தனர். அவ்வாறு புலம்பெயர்ந்து கனடாவுக்கு வந்தோரிற் பெருந்தொகையானோர் முதலில் மொன்றியல் நகரிலும், பின்னர் ரொறன்ரோ நகரிலும் தங்கலாயினார். 1990களில் ரொறன்ரோ நோக்கிய தமிழர் வரவு மிகவும் அதிகரிப்பதாயிற்று. ரொறன்ரோவிற்கு கிடைத்த தொழில் வாய்ப்புகளும், ஆங்கிலம் கற்கை மொழியாகவும் தொடர்பாடல் மொழியாகவும் இருந்தமையும் இதற்கு முக்கிய காரணிகளாகும். தாதமிழர் மத்தியில் வாழ்ந்து காலஞ்சென்ற நாகலிங்கம் சிவலிங்கம் அவர்கள் கூறும் தகவல் ஈண்டு நோக்கத்துக்கது:

“கனடாவில் ஈழத்தமிழர்களின் வருகை 1950இன் பிற்பகுதியில் ஆரம்பித்தது. அப்போது ரொறன்ரோவில் விரல் விட்டு எண்ணக் கூடிய தமிழர்களே இருந்தனர். அநேகமானோர் Commonwealth Scholarship இல் படிக்க வந்தவர்களேயாவர். நான் லண்டன் மாநகரில் கட்டிடக்கலைப் பட்டப்படிப்பு இரண்டாம் ஆண்டு படித்துக் கொண்டிருக்கும்போது எனது பல்கலைக்கழகம் ஊடாக, பட்டப்படிப்பு படிக்கும் மாணவர்களைக் கனடா கைகூப்பி வரவேற்பதாக அறியவந்தேன். அவர்களுடன் தொடர்புகொண்டபின் 1966ஆம் ஆண்டு இன்னும் சில சக மாணவர்களுடன் இங்கிலாந்திலிருந்து மொன்றியல் விமான நிலையம் வந்து சேர்ந்தோம். அந்நாட்களில் பட்டப்படிப்புப் படிக்கும் மாணவருக்கு அமோக வரவேற்பு இருந்ததால் விமான நிலையத்தில் பாராளுமன்ற உறுப்பினரின் சிறப்பு விருந்தினருக்கேற்ற உபசாரம் கிடைத்ததுடன் நிரந்தர வதிவுரிமையும் கிடைத்தது. அதே ஆண்டு அவருடைய சிபார்சு காரணமாக ரொறன்ரோ பல்கலைக்கழகத்தில் சிரமமின்றிச் சேர்ந்தோம்” (நா. சிவலிங்கம், 2010:5)

நா. சிவலிங்கம் அவர்களின் தகவலிலிருந்து கனடாத் தமிழரின் தொடக்ககால குடிவரவானது பல்கலைக்கழகம் நோக்கிய கல்வித் தேடலில் அமைந்தது என்பது அறியப்படுவதை நோக்கலாம். 1981இல் கனடாவுக்கு வந்து மொன்றியலில் தங்கி, அங்கேயே வாழ்ந்து வரும் திரு ஸ்ரான்லி பி.

கனகரத்தினம், தான் மொன்றியலுக்கு வந்தபோது ஏழு தமிழர்களே வாழ்ந்தனர் என்றும் தன்னோடு எட்டுப் பேரே மொன்றியலில் அப்போது வாழ்ந்தனர் என்றும் குறிப்பிடுவர். 1983இன் பின்னர் பெருந் தொகையாக மொன்றியலுக்கு அகதிகளாக வந்த தமிழ் மக்களுக்கு உதவும் வகையில் “கியூபெக் ஈழத்தமிழர் ஒன்றியம்” (1983) என்ற அரசியல் சார்பற்ற ஓர் அமைப்பு உருவாக்கப்பட்டதாயினும் அது தொடர்ந்து செயற்படவில்லை. அப்போது அங்கு வாழ்ந்த கவிஞர் திருமாவளவன் மொன்றியல் தமிழ் மக்கள் பற்றிக் குறிப்பிடும் செய்தியும் கவனிக்கத்தக்கது: “இங்கு இலங்கைத் தமிழர், இந்தியத் தமிழர், மலேசியத் தமிழர், மொறிசியஸ் தமிழர் என்ற 10,000 தமிழர் வரையில் வதிவதைக் காணமுடிகிறது. இவர்களில் இலங்கைத் தமிழரே 95 வீதமாகும். இவர்கள் கனடா வாழ் தமிழர்களில் 12 சத வீதத்தினர் எனக் கருதப்படுகிறது (திருமாவளவன், 1995:49).

கியூபெக் மாகாணத்தின் சர்வதேச விமான நிலையமான மிராபிள் (Mirable) நிலையத்திலேயே அனேகமான தமிழர் அகதிகளாக வந்திறங்கி ஏதிலிக் கோரிக்கை விண்ணப்பித்தனர். பின்னர், அவர்களிற் பலர் ஆங்கிலமொழிக் கல்விக்காகவும், தொழில் தேடியும் ரொறன்ரோவுக்கு இடம்பெயரலாயினர்.

கனடாத் தமிழர் வரலாற்றில் ரொறன்ரோவிற்கு கனடாத் தமிழீழச் சங்கத்தின் செயற்பாடுகள் குறிப்பிடத் தக்கனவாக அமைந்திருந்தன. அதன் தோற்றம் பற்றி திரு நா. சிவலிங்கம் அவர்களின் கூற்றாக அறிந்து கொள்ளுதல் பொருத்தமாகும்:

“1976ஆம் ஆண்டு டாக்டர் ஜனார்த்தனம் இங்கு வந்தபொழுது, எமது நிலவறையில் அவர் தலைமையில் இங்குள்ள அனேக தமிழர்களுடன் ஒரு கூட்டம் கூடி ஈழத் தமிழர்களுக்கு ஒரு அமைப்பு வேண்டுமெனத் தீர்மானித்தோம். இதற்கு முக்கியமான உந்துகோல் அந்தக் காலக்கட்டத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்த இளைஞர்களேயாவர். இலங்கையில் 1977 இல் நடந்த கலவரத்தின் பின் மேலும் பல தமிழர்கள் இங்கு வந்தனர். எல்லோரும் முழுநேர வேலை, கல்லூரிப் படிப்பு என இருந்ததால் வார இறுதியில் அடிக்கடி கூட்டம் கூடி, தமிழீழச் சங்கம் தொடங்க முழு ஆயத்தமுஞ் செய்து 1977இல் 30-35 உறுப்பினர்களே அங்கத்தவர்களாகக் கொண்ட சங்கத்தினை

ஆரம்பித்தோம். அது 1978 இல் இலாப நோக்கமற்ற சமூக அமைப்பாக சுமார் 230 உறுப்பினர்களுடன் பதிவு செய்யப்பட்டது. இங்கு தமிழீழச் சங்கம் தொடங்கிய காலக்கட்டத்தில் மொன்றியல், ஒட்டாவா, எட்மொன்ரன் ஆகிய நகரங்களிலும் தமிழ்ச் சங்கங்கள் அமைக்கப்பட்டன” (நா. சிவலிங்கம்: 2010:6).

ஏதிலிகளாக வந்தோரது வரலாறு அவலம் நிறைந்ததாகும். இலங்கையில் 1956ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் நடைபெற்று வந்த இனக்கலவரங்கள் 1983இல் உச்சக்கட்டம் பெற்றன. உடனயாகக் கனடாத் தமிழ்ச் சங்கப் பிரதிநிதிகள் கனடாவின் குடிவரவு குடியகல்வு அமைச்சரைச் சந்தித்து விடயங்களைத் தெளிவுபடுத்தியதன் விளைவாக, உடனடியாக இலங்கைத்தமிழ் ஏதிலிகளைக் கனடாவுக்குள் அனுமதிப்பதற்கு விசேட நடவடிக்கையை அமைச்சர் மேற்கொண்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. அவ்வேளையில் திரு. எட்வார்ட், திரு. இராசநாயகம், திரு. அருளையா, திரு. பொன்னுச்சாமி மற்றும் சிலரும் சேர்ந்து ஒரு குழுவை அமைத்து, குடிவரவு - வெளிநாட்டு விவகார அமைச்சருடன் இலங்கை ஏதிலிகள் தொடர்பாகத் தொடர்புகள் வைத்துக் கொண்டனர். ஏதிலிகளாக வருவோரை கையெழுத்திட்டிப் பொறுப்பேற்கும் நிலைப்பாடும் இருந்தது. அப்போது கனடா மக்கள் தமிழ் ஏதிலிகளுக்கு மிகவும் ஆதரவாகச் செயற்பட்டமையை சிவலிங்கம் அவர்கள் விதந்து குறிப்பிட்டார். அத்துடன் புலம்பெயர்ந்துவந்த தமிழரின் அவல நிலைப்பாட்டை நீக்குவதற்குத் தமிழீழச் சங்கம் பெரிதும் முயற்சி எடுத்தமையை அவர் விளக்கினார். தமிழீழச் சங்கம் 1983 இலங்கை ஆடிக் கலவரத்தைத் தொடர்ந்து யோர்க் பல்கலைக்கழகத்திற் பெரிய அளவிலான ஒரு கருத்தரங்கை நடத்தியது. அதில் கரன் பாக்கர் (Karen Parker) மற்றும் மனித உரிமைக்கான செயற்பாட்டாளர் பலரும் பங்குபற்றினர். சிலர் இதனைக் குழப்ப எடுத்த முயற்சி தோல்வி அடைந்ததோடு, அக்கருத்தரங்கு மிகச் சிறப்பாக நடந்தேறியது எனவும் திரு. சிவலிங்கம் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள்.

இலங்கையிலிருந்து ஏதிலிகளாக வந்த தமிழருக்கு நா. சிவலிங்கம் அவர்களின் வீடு புகலிடமாக அமைந்தது. பலர் அங்கு தங்கியிருக்கும் நிலையும் இருந்தது என்றார். வந்தோருக்கு வேண்டிய குடியமர்வுச் சேவைகள் தமிழீழச்சங்கம் மூலம் நடைபெற்றன. அப்போது கனடாவில்

சைவக் கோயில் இல்லை, குருக்கள்மாறும் இல்லை. சில திருமணங்களைத் தனது வீட்டில் நடத்தி யிருக்கின்றோம் என்றார். அக்காலப் பகுதியில் அவர்கள் எல்லோரும் மிக ஒற்றுமையாகச் செயற்பட்டு, தங்களது நலன்களை வளர்த்துக் கொள்வதில் ஈடுபடலாயினர். ஒவ்வோராண்டும் இலங்கைத் தமிழர் ஒன்றிணைந்து பூங்காவில் ஒன்றுகூடல் நடத்தினர். அப்போது கேற்றறிங் வசதிகள் இல்லை. எல்லோரும் தத்தம் வீடுகளில் சமைத்த சாப்பாடுகளைக் கொணர்ந்து பகிர்ந்து கொண்டனர். அப்போது பல விடயங்கள் ஆராயப்பட்டன. நிதி திரட்டி அநாதை இல்லங்களுக்கு அனுப்பினார்கள். அதேவேளை தமிழீழச் சங்கமும் ஆண்டு தோறும் கலை நிகழ்ச்சிகளை நடத்தியது.

தமிழீழச் சங்கம் 1983இல் இலங்கையில் நடந்த இனப் படுகொலைக்கு எதிரான கண்டனக் கூட்டத்தை முதன் முதலாக நடத்தியதோடு, இலங்கையில் நடைபெற்ற துயரச் சம்பவங்களைத் திரட்டி அறிக்கை தயாரித்துப், பாதிக்கப்பட்ட இலங்கைத் தமிழரின் குடும்பங்களை மீள இணைக்க உதவுமாறு கனடா அரசிடம் விண்ணப்பித்தது. அப்போதிருந்த பிரதமர் ரூடோ தலைமையிலான அரசு அக்கோரிக்கையை ஏற்று, கனடாக் குடிவரவுச் சட்டத்தில் "சிறிலங்கா விசேட செயல் திட்டம்" (Sri Lanka Special Program) என்ற சட்ட வரைவை ஏற்படுத்தியது. இதன் அடிப்படையில் அப்போது கனடாவில் அகதிநிலைக் கோரிக்கையில் இருந்த பலர் மனிதாபிமான கருணை அடிப்படையில் நிரந்தர வதிவுரிமைக்கு விண்ணப்பிக்கவும், அதனைத் தொடர்ந்து இலங்கையிலுள்ள தம் குடும்ப உறவினரை அழைக்கவும் வாய்ப்பாயிற்று. அதனைத் தொடர்ந்து 1984இல் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்ற மல்ஹோனி தலைமையிலான அரசும் இலங்கைத் தமிழருக்காக முன்னைய அரசினாற் கொண்டுவரப்பட்ட ஏதிலிகள் வரவுச்சட்டத்தை நன்கு அமுல் படுத்தியமையாற் பெருந்தொகையான ஏதிலிகள் வரக்கூடியதாக இருந்தது.

இப்பின்னணியிற், கடந்த நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாகத் தமிழரின் புலம்பெயர்ச்சியானது மிகப் பெருந் தொகையாகக் கனடாவை நோக்கி இடம்பெறுவதாயிற்று. இவ்வாறு புலம்பெயர்ந்த மக்களை இருவகையாக இனம் கண்டுகொள்ளலாம். தொழில் நிமிர்த்தமாகவும் பொருள் வளம்சேர்த்து வளமான வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொள்ளவும் புலம்பெயர்ந்தோர் ஒருவகையினர் ஆவர்.

இத்தகையோரது வரவு கனடாவில் 1960களில் இடம்பெறத் தொடங்கிவிட்டது. அறுபதுகளிலே தொழில் அடிப்படையிற் புலம்பெயர்ந்த தமிழரின் மூன்றாம் தலைமுறையினர் இப்போது இந்நாட்டில் வளமாக வாழ்கின்றனர். இரண்டாம் பிரிவினர் இலங்கையில் ஏற்பட்ட இனக்கலவரங்களால் தமது உறவினர்களையும் உடைமைகளையும் இழந்து தம் உயிர்களைக் காப்பாற்றிக்கொள்ளப் புகலிடம் தேடிக் கொண்டவர்களாவர்.

1983இல் இடம்பெற்ற 'ஆடி மாத இனக் கலவரம்' மிகக் கொடூரமானது. ஆயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட தமிழர் படுகொலை செய்யப்பட்டனர். ஆயிரக் கணக்கானோர் வெட்டுக் காயங்களுக்கும் குத்துக் காயங்களுக்கும் ஆட்பட்டு ஊனமாயினர். பல்லாயிரக் கணக்கானோரின் வீடுகளும், உடைமைகளும் எரிக்கப்பட்டு ஏதிலிகளாக ஆக்கப்பட்டனர். இந்த நிலைமையிலே தம் தாய் நாட்டையும் துறந்து எந்தெந்த நாடுகளுக்கு ஓடித் தப்பலாமோ அந்தந்த நாடுகளுக்கு ஏதிலிகளாகப் புகலிடம் தேடிச் சென்றனர். பல்லாயிரக் கணக்கான மக்கள் தம் உயிரைக் காப்பாற்றிக்கொள்ளும் பொருட்டு இந்தியா, கனடா, ஐரோப்பிய நாடுகள், குறிப்பாக, இங்கிலாந்து, ஜேர்மனி, பிரான்சு, சுவிற்சர்லாந்து, நோர்வே மற்றும் அவுஸ்திரேலியா எனப் பல்வேறு நாடுகளுக்கும் ஏதிலிகளாகப் புகலிடம் தேடிக் கொண்டனர். இவர்கள் தாமாக விரும்பிப் புலம்பெயரவில்லை; இலங்கையில் இடம்பெற்ற இனக் கலவரங்கள், அரசியற் கெடுபிடிகள் என்பவற்றால் இவர்கள் புலம்பெயர்க்கப்பட்டனர். அவ்வாறு புலம்பெயர்ந்து வந்தோரைப் பெருந்தொகையினராக ஏற்றுக்கொண்ட மனிதாபிமானம் மிக்க பெருமைக்குரிய நாடாகக் கனடா திகழ்வதாயிற்று. கனடா அரசு, ஐக்கிய நாடுகளின் மனித உரிமைச் சாசனத்தின் அடிப்படையில் 1983இல் கனடாவுக்கு ஏதிலிகளாக வந்த ஈழத்தமிழரை 'Humanitarian and Compassionate' என்ற குடிவரவுச் சட்டவிதி அடிப்படையில் ஏதிலிகளாக ஏற்று, புகலிடமும், குடும்பநல உதவிகளும் வழங்கி அவர்களை அரவணைத்து, வாழ்வளித்தமைக்குப் புலம்பெயர்ந்து வாழும் கனடாத் தமிழர் என்றென்றும் நன்றிக்கடன் உடையவர்களாவர்.

1983 வைகாசி மாதம் மொன்றியலிலும் ரொறன்ரோவிலும் வாழ்ந்த தமிழ் ஏதிலிகளும் தமிழினப் பற்றாளர்களும் சேர்ந்து, ஒட்டாவா நகரிலே அரசியற்

சார்பற்ற முறையில் ஈழத்துத் தமிழின அழிப்புநிலைக்கு எதிரான ஒரு சாத்வீக எழுச்சிப் பேரணியை நடத்தியுள்ளமை புலம்பெயர் நாடுகளில் ஈழத்தமிழர் மேற்கொண்ட முதலாவது எழுச்சிப் போராட்டமாகும்.

இலங்கையில் இடம்பெற்ற 1983 ஆடி இனக் கலவரத்தைத் தொடர்ந்து கனடாவுக்கு ஏதிலிகளாக வந்த தமிழரிற் பெருந்தொகையினர் தொடக்கத்தில் மொன்றியால் நகரிலேயே அடைக்கலம் புகுந்தனர். அதே காலத்தில் (17.12.1983) வணக்கத்திற்குரிய யோசேப் பிரான்சிஸ் சேவியர் அவர்களும் மொன்றியலுக்கு வரலானார். அங்கு வந்து சேர்ந்த ஏதிலிகளுக்கு உதவுவதில் இவர் பெரிதும் முனைப்புடன் செயற்பட்டுள்ளார். புதிதாக வந்தவர்களுக்கு பிரஞ்சுமொழி தெரிந்திருக்கவில்லை. அவர்கள் தினமும் பல சிரமங்களுக்கு ஆளாயினர். பிரஞ்சுமொழி அறிந்த சேவியர் அவர்கள் ஏதிலிகளுக்குப் பல வழிகளிலும் உதவி வழங்கியுள்ளார். ஏதிலிகள் தாம் ஒருவரை ஒருவர் சந்திப்பதற்கும், தங்கள் தேவைகளைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கும் ஏற்ற ஒரு பொதுவிடத்தைத் தேடிக்கொள்வது அவசியமாக இருந்தது. அப்போது சேவியர் அவர்கள், தனக்கு அறிமுகமான ஓர் அங்கிலிக்கன் தேவாலய மதகுருவுடன் பேசி, அத்தேவாலயத்தின் கீழ்மாடித் தளத்தைப் பெருமுயற்சியுடன் பெற்று, அதனை எல்லோரது உதவியுடனும் புனரமைத்துக்கொண்டார். எல்லோரும் கூடிப் பிரார்த்தனைகள், கூட்டங்கள் நடத்துதல், ஆலோசனைகள் பெறுதல், பிரஞ்சுமொழி கற்றல் முதலான பல தேவைகளைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு உரிய பொதுவிடமாக அம்மண்டபம் பயன்பட்டது. ஏதிலிமனு தொடர்பான ஆலோசனைகள், உளரீதியான ஆலோசனைகள் முதலான பல விடயங்களைச் சேவியர் அவர்கள் கவனித்து வந்தார். அத்தேவாலயத்தின் மதகுருவும் அவர்களுக்குப் பல வழிகளிலும் உதவியாகச் செயற்பட்டுள்ளார்.

ஈழவிடுதலைப் போராட்ட பல்வேறு குழுக்களைச் சேர்ந்த இளைஞர்கள் அங்கு எவ்வித பேதமுமின்றி ஒருவர்க்கொருவர் உதவியாகச் சமூகப் பணிகளில் செயற்பட்டுள்ளனர். அம்மண்டபத்தில் வளர்ந்தோருக்குப் பிரஞ்சுமொழி வகுப்புக்கள், பிள்ளைகளுக்குத் தமிழ்மொழி வகுப்புக்கள் என்பன மிகச் சிறந்த முறையில் நடத்தப்பட்டன. அனைத்து மதவழிபாடுகளும், விசேட வழிபாட்டு நிகழ்வுகளும் இடம்பெற்றன. இவர்கள்

அனைவரும் சேர்ந்து 'கியூபெக் தமிழீழச் சங்கம்' என்ற அமைப்பை உருவாக்கி, அதனூடாகப் பல்வேறு சேவைகளைப் புதிதாக வந்தோருக்கு வழங்கியுள்ளனர். இச்சங்கத்தை அமைப்பதில் நல்லூரைச் சேர்ந்த சுப்பிரமணிய ஐயர் பெரிதும் முன்னின்று செயற்பட்டதாகச் சேவியர் குறிப்பிடுவர். அச்சங்கத்தின் செயலாளராகவும் தலைவராகவும் சில ஆண்டுகள் திரு. சேவியரும் செயற்பட்டுள்ளார். இச்சங்கத்தின் ஊடாகக் குடிவரவுத் திணைக்கள அரச அலுவலர்களை அழைத்துத், தமிழ்ப் பண்பாடு, தமிழர் குடும்ப விழுமியங்கள், சமூக வழக்காறுகள் என்பனவற்றை அவர்கள் புரிந்து கொள்ளும் வகையிலான நிகழ்வுகள், உரையாடல்கள் ஆகியவற்றை நடத்துவதிலும் சங்கத்தினர் ஈடுபட்டனர் என்றும், அச்செயற்பாடுகள் ஏதிலிமனு வழக்கு விசாரணைகளுக்கு உதவியாக அமையலாயின என்றும் அறியப்படுகிறது. ஒட்டாவாவில் வாழ்ந்த பேராசிரியர் இலகுப்பிள்ளை, அருள் எஸ் அருளையா முதலியோர் அப்வப்போது இச்சங்கத்தின் செயற்பாடுகளுக்கு ஆலோசனைகள் வழங்கி அவர்களுக்கு உதவியமையையும், இதுபோன்று 'தமிழர் ஒளி' அமைப்புப் புதியவர்களுக்கான பல்வேறு பணிகளில் சிறப்பாகச் செயற்பட்ட தகவல்களையும் பிரான்சிஸ் சேவியர் மூலம் அறியக் கூடியதாயிற்று.

1984இல் ஏதிலியாகக் கனடாவுக்குப் புலம்பெயர்ந்து வந்த திரு.வே.விவேகானந்தன் (2016:77) எழுதிய, "கனடிய மண்ணில் ஆரம்பகால வாழ்க்கை ஓர் அனுபவம்" என்ற கட்டுரையில், அவர் தனது அனுபவத்தை வருமாறு குறிப்பிடுதலும் கருத்திற் கொள்ளத்தக்கதே:

"அகதிகளாகப் புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களுக்கும், நிரந்தரக் குடியரிமை, பிரஜாவுரிமை பெற்ற தமிழர்களுக்குமிடையே பாரிய இடைவெளி இருந்ததை என்னால் உணர முடிந்தது. பெரும்பாலான நிரந்தரக் குடியரிமை, பிரஜாவுரிமை பெற்ற தமிழர், அகதிகளாகப் புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களை இரண்டாம் தரக் குடிமக்கள் போலவும், தீண்டத் தகாதவர்கள் போலவும் கருதினர்"

கனடாவில் ஆரம்ப காலங்களில் ஐரோப்பியர், சீனர் ஆகியோர் மட்டுமே குடியேற அனுமதிக்கப்பட்டனர். லெஸ்ரர் பியர்ஸன் பிரதமராக இருந்தபோது (Hon. Lester B. Pearson: 1963-1968) அவரது அரசாங்கம் 1967இல்

மேற்கொண்ட இனச்சார்பற்ற குடிவரவுக் கொள்கை காரணமாகவும், 09.09.1969இல் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட இருமொழி, பல்கலாசாரக் கொள்கையாலும் பல நாட்டினரும் கனடாவில் குடியேற வாய்ப்பளிக்கப்பட்டது. இதனைப் பயன்படுத்தி தம் நாடுகளில் நடைபெற்ற இன அடக்கு முறைகளாற் பாதிக்கப்பட்டோர் பல நாடுகளிலிருந்தும் ஏதிலிகளாகக் கனடாவிலே தஞ்சமடைய ஆரம்பித்தனர். இலங்கையில் இடம்பெற்ற 1983 ஜூலை இனக்கலவரத்தைத் தொடர்ந்து பெருந்தொகையான ஈழத்தமிழர் ஏதிலிகளாகக் கனடாவில் புகலிடம் பெறத் தொடங்கினர். இவ்வாறாக ஆரம்ப காலங்களிற் கனடாவுக்கு வருகைதந்த ஈழத்தமிழர் பற்றி திரு.அருள் எஸ். அருளையா வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்:

“பத்து வருடங்களுக்கு முன்னர் 400 தமிழ்க் குடும்பங்களே கனடாவில் இருந்தன. 1994இல் தமிழர் தொகை 73,000 ஆக அதிகரித்தது. தமிழரின் நிரந்தரவதிவு தொடர்பான பகுப்பாய்வுக் கண்ணோட்டம் பின்வருமாறு: இலங்கையர் 1960இன் முற்பகுதிகளிலே கனடாவுக்குக் குடியேறத் தொடங்கினர். இலங்கையில் 1960இல் கொண்டு வரப்பட்ட சிங்களம் மட்டும் சட்டத்தை அடுத்து ஆங்கிலக்கல்வி கற்ற பறங்கியர் (இலங்கை ஐரோப்பியக் கலப்பினத்தவர்) அவுஸ்திரேலியா, இங்கிலாந்து, கனடா முதலான நாடுகளுக்குப் புலம்பெயர்ந்தனர். 1967வரை சுமார் 500 இலங்கையர் கனடாவில் குடியேறினர். இந்தியாவுக்குப் படிக்கச் சென்ற இலங்கையர்களிற் பலர் படிப்பை முடித்துக்கொண்டு கனடாவுக்கு வந்தனர். இவர்களிற் பெரும்பான்மையோர் தொழில் தகைமையுள்ளவர்கள். 1973இல் 1,747 இலங்கையர் நிரந்தரவாசிகள் ஆகிவிட்டனர்” (அருள் எஸ். அருளையா 1995: பக்.19).

தொடக்கத்திற் கனடாவுக்குப் புலம்பெயர்ந்த தமிழரிற் பெரும்பாலானோர் இளையோராவர். அவர்கள் உணவு, குளிர் உடுப்பு, இருப்பிடம், தாம் பெற்றுவந்த கடன் சுமை எனப் பல சவால்களை எதிர்நோக்கினர். போதிய அனுபவமின்மை, புதிய சூழல், புதியமொழி, புதிய இடம், புதிய மனிதர்கள் எனப் பல்வேறு விடயங்களுக்கு அவர்கள் முகங்கொடுக்கவேண்டியிருந்தது. ஏதிலிகளாக வந்தோருக்கு இப்போது கனடா அரசு வழங்கும் சமூகநலப்படி வசதி அப்போது இருக்க வில்லை. ஒரு தனியார் நிறுவனம் மாதம் 150 டொலர்கள் வீதம் அவர்களுக்கு வழங்கி உதவி வந்தது. இந்தத் தொகையில் இவர்கள் தம் வாழ்க்கையைத்

தக்கவைத்துக்கொள்ள வேண்டிய பரிதாப நிலையில் இருந்தனர். மொன்றியலுக்கே பெருந்தொகையினராகத் தமிழர் வந்து சேர்ந்தமையால் எல்லோரும் வேலை தேடிப்பெற்றுக் கொள்வதும் கஷ்டமாகவே இருந்தது. இந்நிலையிற் சிலர் மிகுந்த சிரமத்தின் மத்தியில் வேலை தேடிக்கொண்டனர். அப்போது தொழிற்சாலையில் வேலை தேடிக்கொண்டோருக்கு நான்கு டொலர் முப்பது சதம் சம்பளம் கிடைத்தது. இவ்வேளையில் அரசு சமூகநலக் கொடுப்பனவு மூலம் 30 வயதுக்கு உட்பட்டவர்களுக்கு 150 டொலர் உதவிப் பணம் வழங்கியது.

மொன்றியலில் புகலிடம்பெற்று, அகதிமனு, இருப்பிடம், தொழில் வாய்ப்பு எனப் பல்வேறு சிரமங்களுக்கு ஆளாகிய தமிழர் ஒன்று சேர்ந்து “தமிழர் ஒளி” என்ற பெயரில் இலாப நோக்கற்ற ஓர் அமைப்பை உருவாக்கி, மிகுந்த அர்ப்பணிப்புக்களுடன் அவ்வமைப்பை வளர்த்தனர். இதன் ஆரம்ப கர்த்தாக்களிற் செபஸ்டியான்தாசன், சின்னையா சிவானந்தன், லோகநாதன், ராஜேந்திரலிங்கம், ஆறுமுகம், அலன் ராஜரட்ணம், ரவி பரமானந்தன், அன்ரன் ரொசாரியோ ஆகியோர் முக்கியமானவர்களாவர் (தகவல்: திருமதி லீலா சிவனந்தன்). மொன்றியலுக்கு ஏதிலிகளாக வரும் தமிழர்களுக்கு உதவிசெய்ய வேண்டும் என்ற நோக்குடன் இவ்வமைப்புச் செயற்படுவதாயிற்று. இதன் பல செயல்திட்டங்கள் புதிதாக மொன்றியலுக்கு ஏதிலிகளாக வந்த யுவதிகள், இளைஞர்கள் ஆகியோருக்கு பேருதவியாக அமைந்தன. சமூகசேவை செய்யும் 30 வயதுக்குட்பட்ட இளையோருக்கு அரசு சமூகக் கொடுப்பனவு இருமடங்காகும் என்ற அரசின் திட்டத்தை அறிந்த இவ்வமைப்பினர், இத்திட்டத்தை தமிழர் ஒளி மூலம் அறிமுகப்படுத்தி, அத்தகையோருக்குச் சமூகக் கொடுப்பனவு இருமடங்காகக் கிடைக்க உதவி செய்தனர். இளையோர் வேலை பெறுவதற்குரிய பயிற்சிப் பட்டறைகளையும் நடத்தினர். அவ்வகையிற் பிரஞ்சுமொழிப் பயிற்சி, தையல் பயிற்சி, கணினிப் பயிற்சி என்பனவற்றுடன், சிறுவர்களுக்குத் தமிழ்மொழி வகுப்புக்களும் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. தமிழ், ஆங்கிலம், பிரஞ்சுமொழிகளில் மொழிபெயர்ப்புச் சேவையும், குடிவரவு சம்பந்தமாக அனைத்து ஆலோசனைகளும் தேவைப்பட்டோருக்கு இவ்வமைப்பு வழங்கிற்று. தமிழ், ஆங்கில நூல்களைச் சேகரித்து நூலகம் ஒன்றையும் ஆரம்பித்தனர். இவ்வமைப்பிற் கணினி, பிரஞ்சுமொழி

ஆகியவற்றில் பயிற்சி பெற்றவர்கள் எளிதில் வேலை
ஒன்றைப் பெற்றுக் கொள்ளலாயினர்.

History of the Tamils Arrival to Canada from Sri Lanka: 1950 to 2013

1946-1955 :		People immigrated to Canada from Ceylon
1958:		One of the First known Tamil from Ceylon arrives Solomon Velupillai Rajanayagam
1956-1968:	...	758 People immigrated to Canada from Ceylon
1964		80 People immigrated to Canada from Ceylon
1965		126 People immigrated to Canada from Ceylon
1966		144 People immigrated to Canada from Ceylon
1969		179 People immigrated from Ceylon
1970		167 People immigrated from Ceylon
1971		218 People immigrated from Ceylon
1972		240 People immigrated from Sri Lanka
1973		405 People immigrated from Sri Lanka
1974		527 People immigrated from Sri Lanka
1975		369 People immigrated from Sri Lanka
1976		235 People immigrated from Sri Lanka
1977		168 People immigrated from Sri Lanka
1978		146 People immigrated from Sri Lanka
1979		117 People immigrated from Sri Lanka
1980		144 People immigrated from Sri Lanka
1981		223 Tamils granted Permanent Residence
1982		182 Tamils granted Permanent Residence
1983		166 Tamils granted Permanent Residence
1984		1,048 Tamils granted Permanent Residence
1985		815 Tamils granted Permanent Residence
1986		1,753 Tamils granted Permanent Residence
1987		4,226 Tamils granted Permanent Residence
1988		2,409 Tamils granted Permanent Residence
1989		2,423 Tamils granted Permanent Residence
1990		3,430 Tamils were landed (1782 (M) & 1648 (F))
1991		6,826 Tamils granted Permanent Residence
1992		12,625 Tamils granted Permanent Residence
1993		9,103 Tamils granted Permanent Residence
1994		6,680 Tamils granted Permanent Residence
1995		9,311 Tamils granted Permanent Residence
1996		6,486 Tamils granted Permanent Residence
1997		5,584 Tamils granted Permanent Residence

1998	3,785	Tamils granted Permanent Residence
1999	5,510	Tamils granted Permanent Residence
2000	6,480	Tamils granted Permanent Residence
2001	6,195	Tamils granted Permanent Residence
2002	5,825	Tamils granted Permanent Residence
2003	4,915	Tamils granted Permanent Residence
2004	5,113	Tamils granted Permanent Residence
2005	5,318	Tamils granted Permanent Residence
2006	5,237	Tamils granted Permanent Residence
2007	4,292	Tamils granted Permanent Residence
2008	4,491	Tamils granted Permanent Residence
2009	4,443	Tamils granted Permanent Residence
2010	4,715	Tamils granted Permanent Residence
2011	3,761	Tamils granted Permanent Residence
2012	3,429	Tamils granted Permanent Residence
2013	3,000	Tamils granted Permanent Residence

.....
அட்டவணை - 1

16. 01. 2016இல் ரொறன்ரோ மாவட்டக் கல்விச் சபையின் ஆதரவுடன் அனைத்துலக மொழிக் கல்விப்பிரிவு - தமிழ் மாணவரும் ஆசிரியரும் வோபன் கல்லூரியில் நடத்திய 'தமிழ் மரபுத் திங்கள் விழாவில் இடம்பெற்ற கண்காட்சியில் மேலே தரப்பட்ட அட்டவணையும் இடம்பெற்றிருந்தது. - நன்றி.

அத்துடன் கனடாவிலே மொன்றியலில் முதன் முதலாக 1984 ஜூன் மாதம் 'தமிழ்த் தென்றல்' என்ற தமிழ் வானொலி நிகழ்ச்சியை தமிழர் ஒளி அமைப்புத் தொடங்கி CFMP 1410 என்ற வானொலியூடாகப் புதன்கிழமை தோறும் தமிழ் நிகழ்ச்சி நடத்திவந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. இந்த வானொலி நிகழ்ச்சியை திருமதி லீலா சிவானந்தன் அவர்கள் ஆரம்பத்திலிருந்து 1987ஆம் ஆண்டுவரை நடத்திவந்தார். இந்த வானொலிச் சேவையில் சிந்தனைப் பூக்கள் பத்மநாதன், க. நவம், ஜெகதீஸ்வரன், செல்வா, சிறிஸ்கந்தராசா, திருமதி லக்ஷ்மி சபாநடேசன் ஆகியோரின் நிகழ்ச்சிகளும் இடம்பெற்று வரலாயின. சமூகசேவை செய்யும் நோக்குடன் இந்த வானொலியில் இணைந்தவர்களிற் கீதவாணி திரு நடா. இராஜ்குமார், தமிழன் வழிகாட்டி செந்தி செல்லையா ஆகியோரும் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத் தக்கோராவர். இவ்வானொலியின் ஓராண்டுப் பூர்த்தியை முன்னிட்டு கலைவிழாவும் சிறப்பாக நடத்தப்பட்டது. குடிவரவு அமைச்சர் Hon. Minister Gerry

Weiner, நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் Mr. Polak ஆகியோரும் வருகை தந்து விழாவைச் சிறப்பித்துள்ளனர். அத்துடன் முத்தமிழ் விழாவும் ஒவ்வொன்றும் சிறப்பாக நடத்தப்பட்டு வந்தது. அதனையொட்டி முத்தமிழ் விழா மலரும் வெளியிடப்பட்டது. இவ்வமைப்பினால் 'பார்வை' என்ற மாத இதழும் வெளியிடப்பட்டது.

1986ஆம் ஆண்டுப் பகுதியில் மொன்றியலிற் பல தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டமையால் அங்கு புதிதாக வந்தோருக்குத் தொழில் வாய்ப்புக்கள் குறைந்தமையாலும், தம் பிள்ளைகளுக்கு ஆங்கிலமொழி ஊடாகக் கல்வியைப் பெற்றுக்கொடுக்கும் காரணமாகவும் பெருந் தொகையானோர் மொன்றியலிலிருந்து ரொறன்ரோ, மிஸிசாகா நகர்களுக்கு இடம்பெயர்ந்து வந்துள்ளனர். இவ்வாறாகக் கனடாவுக்குப் புலம்பெயர்ந்து வந்த ஈழத்தமிழரிற் பெரும்பாலானோர் (75%க்குமேல்) ஒன்ராறியோ மாகாணத்தின் முக்கிய நகர்களிலேயே வாழ்கின்றனர். இம்மாகாணத்திலே தொழில் வாய்ப்புகள், ஆங்கிலமொழி உபயோகம், பல்லின மக்களின் வாழ்வியலுக்கேற்ற வதிவிடச் சூழல் ஆகியனவும் வாய்ப்பாக அமைந்திருந்தமையாற் பெருந்தொகையான தமிழர் ஒன்ராறியோ மாகாணத்திலேயே வாழத் தொடங்கினர். முக்கியமாக ரொறன்ரோ, மிஸிசாகா, மார்க்கம் ஆகிய மூன்று பெரும் நகரப்பகுதிகளைப் பெருந்தொகையான மக்கள் தம் வதிவிடமாகத் தேர்ந்துகொண்டனர். இவற்றுக்கு அடுத்தபடியாக மொன்றியல், ஒட்டாவா, வான்சூவர், கல்காரி முதலான நகரங்களிலும் தமிழர் வாழ்ந்து வரலாயினர். இலங்கைக்கு அடுத்தபடியாகப் பெருந்தொகையான ஈழத்தமிழர் வாழும் நாடும் கனடாதான். எனவே இங்கு வாழும் தமிழ் மக்களின் வரலாறும், அவர்களின் வாழ்வியல் பற்றிய ஆய்வும், அவற்றின் பதிவுகளும் காலத்தின் தேவைகளாகும்.

1986ஆம் ஆண்டிற் கனடாவிலே தமிழர் எண்ணிக்கை 4895 எனக் கனடாப் புள்ளி விபரம் குறிப்பிடுகிறது. ஆயினும் அவர்களிற் 1753 பேர் மட்டுமே அப்போது நிரந்தர வதிவுரிமை பெற்றிருந்தனர் என்பதை மேலே காட்டப்பட்ட அட்டவணை-1 குறிப்பிடுகிறது. 1989இல் ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் அகதிகள் தொடர்பான ஜெனிவா ஒப்பந்தப்படி ஏதிலிகளைச் சட்டபூர்வமாகக் கனடா ஏற்றுக் கொள்ளத் தொடங்கியதும் பெருந் தொகையான ஈழத்தமிழ் ஏதிலிகள் கனடாவுக்கு வரத் தொடங்கினர். அதனைத் தொடர்ந்து

பத்து ஆண்டுகளில் 1996இல் தமிழர் தொகை 66,820 ஆகக் அதிகரித்தமையைப் பின்வரும் புள்ளி விபரம் காட்டுகிறது.

மாகாணங்கள்	1986	1996
ஓன்ராறியோ	2540	56425
கியூபெக்	1400	7690
அல்பேட்டா	415	195
பிரிட்டிஷ்கொலம்பியா	250	1135
மனிற்றோபா	100	285
சஸ்கச்சவான்	70	195
நோவாஸ்கோஷியா	50	155
நியூபவுண்லாந்து	35	125
வடமேற்குப் பிரதேசம் (Territory)	15	15
நியூபிரின்ஸ்விக்	15	20
பிரின்ஸ் எட்வேட் தீவு	05	00
மொத்தம்	4895	66,820

அட்டவணை-2 Census Canada 1986 and 1996.

1986ஆம் ஆண்டு ஓகஸ்ட் மாதம் 11ஆந் திகதி சரக்குக் கப்பலிலே தமிழ் ஏதிலிகள் முதன் முதலாக வந்து, கனடாவின் செனற்.மேரி (St.Mary) என்ற இடத்திற்கரைசேர்ந்த செய்தி முக்கியத்துவம் பெற்றிருந்தது. அந்நாளில் இச்செய்திக்கு C. B. C. ஆங்கிலத் தொலைக்காட்சியில் முதன்மை அளிக்கப்பட்டிருந்தது. அத்தொலைக்காட்சிச் செய்தியை இணையத் தளத்தில் இன்றும் பார்க்கலாம். மேலும் www.tamiljourneys86.com என்ற இணையத்தளத்திலும் அவர்கள் பற்றிய விரிவான செய்திகள் தரப்பட்டுள்ளன. அவர்கள் வருவதற்குப் பயன்படுத்திய சரக்குக் கப்பலுக்குப் பெயரோ, அது பற்றி அறிந்துகொள்வதற்கு அக்கப்பலில் எந்த அடையாளமோ இருக்கவில்லை எனக் கூறப்படுகிறது. 425 தொன் டையுள்ள அச்சரக்குக் கப்பலில் ஆண்கள், பெண்கள், குழந்தைகள் என 155 தமிழர் இடம்பெற்றிருந்தனர். அவர்களில் நான்கு பெண்களும் ஐந்து குழந்தைகளும் இடம்பெற்றிருந்தனர். இவர்கள் முதலில் ஜேர்மனியில் தஞ்சம் புகுந்தவர்களென்றும், பின்னர் தனி ஒருவருக்கு

\$3450 பணம்கொடுத்து ஒரு சரக்குக் கப்பலில் 11 நாட்கள் பயணம்செய்து அத்திலாந்திக் மாகடலின் நடுவே வைத்துக் கப்பலிலிருந்த ஆபத்துக்கால உதவிப் படகுகளில் (Lifeboats) இறக்கிவிடப்பட்டனர். அவ்விரு பாதுகாப்புப் படகுகளில் 2 இரவும் 3 பகலும் அத்திலாந்திக் மாகடலில் கரைதெரியாது தத்தளித்துக் கொண்டிருந்தனர். அப்போது நியுபவுண்லாந்துக் கரையிலுள்ள கிராமத்தைச் சேர்ந்த மீனவரின் விசைப்படகு கடல்நடுவே தத்தளித்துக் கொண்டிருந்தவர்களைக் கண்டு, அவர்களைத் தம் படகுகளில் ஏற்றிப் பாதுகாப்பாக நியுபவுண்லாந்துக் கரைக்குக் கொண்டு சேர்த்தனர் எனக் கூறப்படுகிறது. அந்த விசைப்படகின் மாலுமி Captain Wolfgang Bindale என்ற பெயரினர் ஆவார்.

நியுபவுண்லாந்து மக்களும், கனடா அரசும் அளித்த மனிதாபிமானச் செயல் இன்று கனடாத் தமிழரது எண்ணங்களில் மட்டுமன்றிக் கனடா வரலாற்றிலும் இடம்பெறுவதாயிற்று. நியுபவுண்லாந்து மக்களும் கனடா அரசும் 155 ஏதிலிகளுக்குச் செய்த பேருதவிகளை நன்றியுணர்வோடு, 'கனடாத் தமிழர் பேரவை' நன்றிகூறல் நிகழ்வு ஒன்றை ஏற்பாடு செய்திருந்தது. 155 தமிழ் ஏதிலிகளது கப்பல் பயண மீள்நினைவும், அதையொட்டி நியுபவுண்லாந்து மக்களுக்கு நன்றி தெரிவித்தலும் என்ற நோக்குடன் "தமிழ் பயணம் 1986" என்ற பொதுநிகழ்வை 2016 ஓகஸ்ட் 11ஆம் திகதி முதல் 14ஆந் திகதிவரை சென்ற் ஜோன்ஸ் நகரில் நிகழ்த்தியமையும் ஒரு வரலாற்று நிகழ்வாகிறது. அத்துடன் ரொறன்ரோவிலும் "தமிழ்ப் பயணம் 1986" பற்றி கண்காட்சியும் ஒழுங்கு செய்தமை குறிப்பிடத் தக்கதாகும்.

அன்றைய நிலையில் ஈழத்தமிழரின் பிரச்சினைகள் பற்றிக் கனடா மக்கள் முழுமையாக அறிந்திருக்கவில்லை. கப்பலில் வந்திறங்கியோர் மீது வலுவான விசாரணைகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தன. அவர்களுக்கு உதவும் வகையில் மொன்றியலிலும் ரொறன்ரோவிலும் இயங்கிக் கொண்டிருந்த தமிழர் அமைப்புப் பிரதிநிதிகள் குறிப்பாக திரு. அருள் அருளையா, திரு. பொன்னுச்சாமி முதலியோர் நியுபவுண்ட்லாந்திற்குச் சென்று கப்பலில் வந்திறங்கிய ஏதிலிகளுக்கு உதவியாகச் செயற்பட்டனர். அத்துடன் ஊடகங்களில் வெளிவந்த தமிழர் பற்றிய எதிர்மறையான

செய்திகளைத் தடுப்பதிலும் இவர்கள் செயற்பட வேண்டியிருந்தது. ஏதிலிகளுக்குரிய சட்டஒழுங்குகள், அவர்களைக் குடியமர்த்துதல் முதலான விடயங்களிலும் இவர்கள் பெரிதும் உதவியாக இருந்தனர் என்பதும் ஈண்டுக் குறிப்பிடத்தக்கவையாகும். இச்செய்திகள் யாவும் கனடாவின் முக்கிய ஊடகங்கள் அனைத்திலும் பிரசுரமாகியபோது, ஈழத்தமிழர் பிரச்சினை பற்றிய பரந்துபட்ட விழிப்புணர்வைக் கனடா மக்களுக்குப் பிரபல்யப்படுத்திற்று. அவ்வகையில் 1986இல் கப்பலில் வந்திறங்கியோர் செய்தி கனடாத் தமிழர் வரலாற்றில் ஒரு முக்கிய திருப்பமாக அமைவதாயிற்று.

அப்போது மத்திய அரசில் ஆட்சியிலிருந்த கொன்சவேற்றிக் கட்சிக்கு எதிர்க்கட்சியினர் கப்பலில் வந்திறங்கிய ஏதிலிகள் தொடர்பாக எதிர்க் கருத்துக்களை முன்வைத்துக் கொண்டிருந்தனர். எனினும் அப்போது பதவியிலிருந்த பிரதமர் பிரையன் மல்ரோனி, ஏதிலிகள் திருப்பி அனுப்பப்பட மாட்டார்கள் என்ற கருத்தில் உறுதியாக இருந்தார். அமைச்சரின் அனுமதி (Minister's Permit -1986) எனப்படும் குடிவரவுச்சட்ட விதியின் அடிப்படையில் அவர்கள் ஏதிலிக் கோரிக்கைக்கு விண்ணப்பிக்கவும், கனடாவில் ஓராண்டு தங்கவும், தொழில் புரியவும் அனுமதி வழங்கப்பட்டனர். அவர்களிற்பெரும்பாலானோர் மொன்றியலில் தங்கினர். மிகுதியானோர் ரொறன்ரோவுக்குச் சென்று வாழத் தொடங்கினர். ஏதிலிக் கோரிக்கை செய்த பலர் கனடாவிலே தங்குவதற்கு வாய்ப்புக் கொடுக்கப்பட்டது. இவர்களது வருகையும், அரசு இவர்களை ஏதிலிகளாக ஏற்றுக்கொண்டமையும் அரசு மட்டத்தில் பெரும் பரபரப்பை ஏற்படுத்தின. அப்போதிருந்த அரசாங்கம் நாடாளுமன்றத்திற் பலரது எதிர்ப்புக்களுக்கும் முகம்கொடுக்க வேண்டியிருந்தது. எனினும் 1988இல் மல்ரோனி அரசு ஏதிலிகள் தொடர்பான புதிய சட்ட மாற்றங்களைத் துணிந்து கொண்டுவந்தது. தமிழ் ஏதிலிகள் தொடர்பாக அப்போதைய பிரதமர் பிரையன் மல்ரோனி அவர்கள் பின்வரும் துணிச்சலான செய்தியை வெளியிட்டார்:

“Canada was built by immigrants and refugees, and those who arrive in life boats off the coast of one of our shores will not be turned away” (Brain Mulroney, 1986)]

“குடிவரவாளர்களாலும் ஏதிலிகளாலும் தான் கனடா கட்டி எழுப்பப்பட்டுள்ளது. நமது கரைக்குத் தோணிகளில் வந்து அடைந்தவர்கள் திருப்பி அனுப்பப்படப் போவதில்லை” (பிரையன் மல்ரோனி, 1986)

இவ்வாறாகப் புலம்பெயர்ந்து கனடாவில் வாழும் ஈழத்தமிழர் கனடாவைத் தம் தாய் பூமியாகக் கருதி, கனடாவுக்கு என்றென்றும் நன்றி உடையவர்களாக வாழ்வதோடு, கனடாவின் அரசியல், பொருண்மியம், பல்லினப் பண்பாடு முதலான பல்வேறு துறைகளிலும் பங்களிப்புச் செய்தவாறே வளமாக வாழ்ந்து வருகின்றனர்..

1999ஆம் ஆண்டின் கனடா ஏதிலிகள் பற்றிய புள்ளி விபரத்தின்படி 10 வீதமான ஏதிலிகள் இலங்கையில் இருந்து வந்தோர் என அறியப்பட்டுள்ளது. அதனைத் தொடர்ந்து ஆண்டுதோறும் ஆயிரக் கணக்கான ஈழத்தமிழர் கனடாவுக்கு ஏதிலிகளாக வரத் தொடங்கினர். அக்காலத்தில் பழைமைவாதக் கட்சி அரசாங்கம் பதவியில் இருந்தது. அதனைத் தொடர்ந்து பதவிக்கு வந்த லிபரல் அரசு அகதிகளை ஏற்றுக் கொள்ளாதல் தொடர்பாகப் பல்வேறு சட்டங்களை அறிமுகப்படுத்தியது. அதனைத் தொடர்ந்து நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரப்பட்ட குடிவரவுச் சட்டங்கள் அனைத்து நாடுகளிலுமிருந்து வருகை தந்த ஏதிலிகள் மீது திணிக்கப்பட்டன. இறுதியாக 2010இல் தாய்லாந்திலிருந்து “Sun Sea” என்ற சரக்குக் கப்பலில் மூன்று மாதக் கடற் பயணத்தின் பின்னர் 492 ஈழத்தமிழ் ஏதிலிகள் பெருந்தொகையினராகக் கனடாவின் மேற்குக் கரையிலுள்ள வான்கூவர் துறைமுகத்தில் வந்திறங்கியமை குறிப்பிடத் தக்கதாகும். இச்செய்தி பற்றி சாமி அப்பாத்துரை அவர்கள் (2012:76-77) வருமாறு குறிப்பிடுவர்:

“The ship originally set sail to reach an island near Australia, somehow their entry was denied and the course was changed to Canada where the highest numbers of Tamils have been residing. Canada would not have been the first choice on the list if not for its generosity and the gate for immigration being wide open. The refugee claimant process in Canada is much easier and the refugee policy itself is quite different from other refugee receiving countries..... In Canada,

refugees have been welcome to make their claims and along with certain conditions applicable to all new immigrants, such as medical exams, eventually they become members of our family”

கனடாவில் வாழும் தமிழ் மக்களின் சரியான கணக்கெடுப்பு இதுவரை அறியப்படவில்லை யாயினும் சுமார் நான்கு இலட்சம் தமிழ் மக்கள் வாழ்கிறார்கள் எனக் கருதப்படுகிறது. ரொறன்ரோ பெரும்பாகத்தில் ஈழத்தமிழர் எண்ணிக்கை மிகத் துரித கதியில் வளர்ச்சியடைவதோடு, அடையாளம் காணத்தக்க சிறுபான்மை இனத்தவராகவும் (Visible Minority) உள்ளனர். இதனால் கனேடிய அரசியல்வாதிகள் தமிழ் மக்களின் வாக்குகளைப் பெற்றுக் கொள்வதிலும் அதிக கவனம் உடையவர்களாக உள்ளனர் என்பதும் கருத்திற் கொள்ளத்தக்கது. 2001இற் கனடா அரசு மேற்கொண்ட குடிசனக் கணிப்பின் அறிக்கையின்படி தமிழ் மொழி பேசுவோர் 92,000 பேர் என்ற தகவல் கிடைத்துள்ளது. குடிசனக் கணக்கெடுப்புப் படிவத்தில் வீட்டுமொழி எனக் கேட்கப்படும்போது அதற்கு ஆங்கிலம் எனத் தமிழர் எழுதினால் அவர்களது கணிப்பு தமிழ் பேசுவோர் கணிப்பில் சேர்க்கப்படமாட்டாது. அவர்கள் ஆங்கிலமொழி பேசுவோர் பட்டியலில் சேர்க்கப்படுகிறார்கள் என்பதைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். 2001ஆம் ஆண்டு கனடா அரசு நடத்திய புள்ளிவிபரக் கணிப்பின்படி கனடாவுக்கு வருகை தந்த தமிழ் ஏதிலிகளின் வீதாசாரம் வருமாறு அமைகின்றது:

தமிழ் ஏதிலிகள் வருகை	வீதம்
1971 – 1980	1%
1981 – 1990	21%
1991 – 1995	46%
1996 – 2001	32%

அட்டவணை-3 Statistics Canada 2001

2001ஆம் ஆண்டு கனடா புள்ளிவிபரக் கணக்கு இங்கு வந்த தமிழ் மக்களை மத அடிப்படையில் வருமாறு குறிப்பிடுகின்றது. இவர்களில் இந்துக்கள் 82 வீதம்,

கத்தோலிக்கர் 13 வீதம், புரட்டஸ்தாந்து மதத்தினர் 3 வீதம், எந்த மதத்துடனும் இணையாதவர்கள் 1 வீதம் எனக்கணித்துள்ளது (Ontario Total Immigrant Statistics by Languages -1).

கனடாத் தமிழ் வர்த்தக சம்மேளனம் (The Canadian Tamils' Chamber of Commerce [CTCC]) 08.03.2006இல் மேற்கொண்ட கனடாத் தமிழரின் பொருண்மிய ஆய்வுகளின் பெறுபேறுகளின் ஆய்வு அறிக்கை www.tamilcanadian.com என்ற இணையத்தளத்தில் வெளியிடப்பட்டது. கனடாத் தமிழர் பல்துறைகளிலும் அடைந்துள்ள துரித வளர்ச்சிகள் பற்றிய தகவல்கள் அதில் சுருக்கமாகத் தரப்பட்டிருந்தன. இந்த அறிக்கை கனடாத் தமிழரின் எண்ணிக்கையை 250,000 எனவும், இதில் 200,000 தொகையினர் ரொறன்ரோ பெரும்பாகத்தில் வாழ்கின்றனர் என்றும் கணித்துள்ளது. குடிவரவுத் திணைக்களத்தின் புள்ளிவிபரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு தமிழர் தகவல் ஆசிரியர் எஸ். திருச்செல்வம் (2010:18) கனடாவுக்கு வருகை தந்த அனைத்து இலங்கையரின் புள்ளி விபரத்தை வருமாறு வரைந்திருக்கிறார்:

ஆண்டு	அனுமதிக்கப்பட்ட இலங்கையர்.
1963 – 1982	4,175
1984	1,090
1987	4,226
1988	2,409
1989	2,433
1990	3,106
1991	6,826
1992	12,635
1993 – 2001	55,332
மொத்தம்	92,000

அட்டவணை-4

ரொறன்ரோ மாநகர சபையின் (Toronto City Council) புள்ளிவிபரக் கணக்கெடுப்பின் அடிப்படையில் தமிழ்மொழி பேசுவோர் 60,580 பேர் வாழ்கின்றனர் என்ற தரவும் கிடைக்கின்றது.

Immigration from Sri Lanka, Period: 1973-1992

Year	Male	Female	Total	M:F Ratio
1973	220	185	405	0.84
1974	271	256	527	0.94
1975	167	202	369	1.21
1976	92	143	235	1.55
1977	62	106	168	1.71
1978	58	88	146	1.52
1979	70	67	137	0.96
1980	84	101	185	1.20
1981	192	179	371	0.93
1982	139	151	290	1.09
1983	90	108	198	1.20
1984	531	559	1,090	1.05
1985	446	405	851	0.91
1986	1,287	574	1,861	0.45
1987	3,041	1,506	4,547	0.50
1988	1,224	1,591	2,815	1.30
1989	1,213	1,570	2,783	1.29
1990	1,834	1,722	3,556	0.94
1991	4,230	2,965	7,195	0.70
1992	7,758	5,228	12,986	0.67
Total:	23,009	17,706	40,715	0.77

அட்டவணை-5

Note: Administration Data for 1973 - 1979 refers to Country of last Permanent Residence. 1980-1992 data is by Citizenship.

Source: Immigration Canada. Data Compilation and chart by Arul S. Aruliah /1993 – Thanks.

கனடா முழுவதிலும் இறுதியாக 2006லும், 2011லும் குடிசனமதிப்புக் கணக்கெடுப்பு மேற்கொள்ளப்பட்டது. அது தொடர்பாகப் புள்ளிவிபரத் திணைக்களத்துடன் தொடர்பு கொண்டு பெற்ற தகவலின் அடிப்படையிற் பின்வரும் புள்ளிவிபரம் கிடைத்துள்ளது:

Tamil Population, Canada, Realistic Estimate. 2016

Year	Statistics Canada Mandatory Long-form Census	Statistics Canada Voluntary Census	Global Non-response rate in percent	Realistic Estimate	Basis of Realistic Estimate
2006	115,875	-	-	-	-
2011	-	179,465	26.1	226,305	Global non-response rate
2012	-	-	-	248,391	Global non-response rate 2006-2010
2013	-	-	-	270,478	Global non-response rate 2006-2010
2014	-	-	-	292,564	Global non-response rate 2006-2010
2015	-	-	-	314,650	Global non-response rate 2006-2010
2016	-	-	-	336,736	Global non-response rate 2006-2010

அட்டவணை-6 நன்றி: பேராசிரியர் முகுந்தன் விமலேஸ்வரன்.

இயல் 2.

கனடாவிற் புதிய குடிவரவாளருக்கான கல்வி வசதிகள்

ஆசிய, ஆபிரிக்க, ஐரோப்பிய நாடுகளில் இடம்பெற்றுக் கொண்டிருக்கும் கொடிய போர்கள், அரசியல் சூறாவளிகள் முதலான காரணிகளின் அடிப்படையிற் பல்லாயிரக் கணக்கான மக்கள் புலம்பெயர்ந்து புதிய குடிவரவாளர்களாகக் கனடாவுக்கு ஆண்டு தோறும் வருகின்றார்கள். இவர்களில் மிகப் பெரும்பாலானோர் ஒன்ராறியோ மாகாணத்தின் நகரப் பகுதிகளையே தமது வதிவிடமாகத் தேர்ந்தெடுக்கின்றனர். கனடாவில் கிடைக்கக் கூடிய தொழில் வாய்ப்புகளும், இங்கு வாழும் உறவினர், நண்பர் முதலானோரின் தொடர்புகளும் இத்தேர்வுக்கு அடிப்படையாகும். இவ்வாறு ஒன்ராறியோ மாகாணத்திற்கு வருகைதருவோரின் பிள்ளைகளிற் பெரும்பாலானோருக்குக் கற்கைமொழிகளாகவுள்ள ஆங்கிலமும் பிரஞ்சுமொழியும் சவாலாகவே தொடக்கத்தில் அமைகின்றன. ஒன்ராறியோ மாகாணக் கல்வித் திட்டத்தில் மாணவர் தாம் விரும்பியவாறு ஆங்கிலத்தையோ அல்லது பிரஞ்சு மொழியையோ தமது கற்கை மொழியாகத் தேர்ந்தெடுக்கும் உரிமையையும் அரசு வழங்கியுள்ளது.

கனடா அரசின் கல்வித் திட்டங்கள்:

கனடாவில் வாழும் தமிழ் மாணவரின் கல்வி வளர்ச்சி வியக்கத்தக்க வகையில் முன்னேற்றமடைந்து வருகின்றது. பாடசாலைகள், தொழில்முறைக் கல்லூரிகள் (Community Colleges), பல்கலைக்கழகங்கள் முதலிய வற்றிலே தமிழ் மாணவரின் கல்விச் சாதனைகள் பதிவுசெய்யப்பட்டுவருகின்றன. தமிழ் மாணவர் பல்வேறு விருதுகளும் புலமைப் பரிசுகளும் பெற்றுவருகின்றனர். பாடசாலைகளில் 3ஆம், 6ஆம், 10ஆம் தரங்களில் அரசாங்கத்தால் மாகாண அடிப்படையில் நடத்தப்படும் ஆங்கிலமொழித் தேர்வு, கணிதத்தேர்வு (Education Quality and Accountability Office - EQAO) என்பனவற்றிலே தமிழ் மாணவர் தமது திறமைகளை வெளிப்படுத்துகிறார்கள். பாடசாலைகளிலும் பல்கலைக்கழகங்களிலும் தமிழ் மாணவர்

பல்வேறு விருதுகளைப் பெறுவதோடு, தமிழ்ச் சமூகத்திற்கும் பெருமைதேடித் தருகிறார்கள். கடந்த 30 ஆண்டு காலத்திற்கு கல்வியின் மூலம் பல்வேறுதுறைகளில் நிபுணத்துவம் பெற்றுள்ள தமிழ் இளைஞர்கள் கனடாவின் பொருண்மியத் துறைகளிலும் தொழில்நுட்பத்துறைகளிலும் குறிப்பிடத்தக்க வகையில் முன்னணியில் வளர்ந்து கொண்டிருக்கின்றனர். ஒன்ராறியோ மாகாணத்திற்கு புதிய குடிவரவாளருக்கான பாடசாலைக் கல்வி வசதிகள் பற்றி அறிந்துகொள்வதன் மூலம் தமிழரின் பல்துறை வளர்ச்சி தெற்றெனப் புலப்படும்.

கனடா அரசு புதிய குடிவரவாளருக்குக் கல்வித் துறையில் சம வாய்ப்புபையும் வசதிகளையும் கல்விச் சபைகளினூடாக வழங்கிவருகின்றது. ஒன்ராறியோவில் ரொறன்ரோ, மிஸிசாகா, யோர்க், டேர்காம், வாட்டர்லூ, வின்சர், ஒட்டாவா முதலான பல நகரங்களிலே 72 பாடசாலைச் சபைகள் இயங்குகின்றன. இவற்றில் 60 பாடசாலைச் சபைகள் ஆங்கிலமொழிக்கும் 12 பாடசாலைச் சபைகள் பிரஞ்சு மொழிக்குமாகச் செயற்படுகின்றன. இவற்றைவிட 33 பாடசாலை அதிகாரச் சபைகள் மருத்துவமனைகளுடன் இணைந்தனவாகக் கல்விவசதிகளை மாணவருக்கு வழங்கிவருகின்றன. உலகிலேயே பல்லினப் பண்பாடும் பல்வேறு மொழிகளும் வழங்கும் மாணவர் சமூகத்தை உள்ளடக்கிய மிகப் பெரிய கல்விச் சபையாக ரொறன்ரோ மாவட்டப் பாடசாலைச் சபை விளங்குகிறது. புதிய குடிவரவாளர்களான தமிழ் மக்கள் ரொறன்ரோ, யோர்க், மிஸிசாகா, டேர்காம் முதலான நகரங்களில் மிகக் கூடுதலாக வாழுகின்றனர். பல்லினப் பண்பாடும் பல்வேறு மொழிகளும் வழங்கும் மாணவர் சமூகத்தை உள்ளடக்கிய இப்பாடசாலைச் சபை, புதிய குடிவரவாளரை அரவணைத்து அவர்களது கல்விக்குப் பெரும் பணியாற்றி வருகின்றது.

புதிய குடிவரவாளரின் பிள்ளைகள் பாடசாலைகளில் பண்பாட்டு அதிர்ச்சியை (Cultural Shock) மிகவும் எதிர்கொள்கின்றனர். தனிமை, பாதுகாப்பின்மை ஆகியன வற்றால் உளத் தாக்கத்திற்கும் இவர்கள் ஆளாகியவர்கள். இவர்களுக்கு எப்போதும் தாயக உணர்வு மனத்திரையில் பதிந்த வண்ணமே இருக்கும். இதனால் இவர்கள் பாதுகாப்பற்ற பயமான மனநிலையுடன் தமது கல்வியைத் தொடங்குகின்றார்கள். பாடசாலைச் சூழலிலும் இவர்கள் வாழும் சூழலிலும் புதுப்புது அனுபவங்களுக்கு இவர்கள் ஆளாகின்றனர். இவற்றைக் கருத்திற்கொண்டு பாடசாலைச்

சபைகள் பாதுகாப்பான கல்விச் சூழலையும் மற்றும் பல வசதிகளையும் இம்மாணவர்களுக்கு வழங்கிவருகின்றன.

பாடசாலைச் சபை நடைமுறைப்படுத்திவரும் சம வாய்ப்புக் கொள்கை (Equity Policy), மற்றவரை எவ்வகையிலும் துன்புறுத்தாதிருக்கும் பொறுமை காத்தல் (Zero Tolerance Policy), பாதுகாப்புக் கொள்கை (Safety Policy), மற்றவரை வசைமொழியால் துன்புறுத்தாமை (No Bullying Policy) என்பன மாணவருக்கு அமைதியானதும் பாதுகாப்பானதுமாகிய கல்விச் சூழலை ஏற்படுத்திக் கொடுத்துள்ளன. ஈழத்தமிழ் மாணவர் போன்று, ஈராக், ஆப்கானிஸ்தான், சோமாலியா, எதியோப்பியா, மத்திய கிழக்கு நாடுகள், கிழக்கு ஐரோப்பிய நாடுகள் முதலிய பல நாடுகளிலிருந்து புதிய குடிவரவாளர்களாக வரும் மாணவர்களும் உள்நாட்டுப் போர்க் கொடுமைகளாற் பாதிக்கப்பட்டவர்களேயாவர். இவர்களுக்கு உடல் - உள ரீதியான பல்வேறு தாக்கங்கள் உள்ளன. இவர்களிற் குறிப்பிடத்தக்க எண்ணிக்கையானோர் பெற்றோர்களற்று, உறவினர்களற்று, பிறரது பராமரிப்பில் வாழ்கிறார்கள். அத்துடன் புதிய குடிவரவாளர்களாகிய மாணவரது பெற்றோரும் பாதுகாவலரும் இத்தகைய பாதிப்புகளுக்கு உட்பட்டவர்களாகவே உள்ளனர். இவர்கள் அனைவருக்கும் கனடாப் பாடசாலைகளின் ஒழுங்குவிதி முறைகளும் கல்விமுறைகளும் புதியனவாகவே உள்ளன.

புதிய குடிவரவாளர்கள் ரொறன்ரோவிலுள்ள பாடசாலைகளுக்குச் செல்லும்போது அங்குள்ள ஆசிரியர், மாணவர், நிருவாக அலுவலர் ஆகிய மூன்று தரப்பினரும் பல்லினப் பண்பாட்டினராகவே காணப்படுவர். வகுப்பறை களிலும் பல்லின மாணவரே இடம்பெற்றிருப்பர். எனவேதான் பாடசாலைச் சபைகள் கல்விக் கொள்கையிற் சமவாய்ப்புக் கொள்கையைக் கடைப்பிடிப்பதோடு, அதனைத் தக்க முறையாகச் செயற்படுத்தியும் வருகின்றன. இதனைப் புதிய குடிவரவாளர்கள் அறிந்துகொள்வதன் மூலம் இந்நாட்டின் கல்விமுறையில் நம்பிக்கையை வளர்த்துக் கொள்கின்றனர். மனிதஉரிமைச் சாசனத்தின் விதிமுறைகள் கனடாப் பாடசாலைகளிற் செயற்படுத்தப்படுகின்றன. இதனால் பாடசாலைகளில் மாணவருக்கு எத்தகைய துன்புறுத்தல் (Harassment), நிறப்பாகுபாடு காட்டுதல் (Discrimination) என்பன இடம்பெறாதவாறு, பாடசாலைச் சபை பாதுகாப்பு

அளிக்கும்வகையிற் பாடசாலைகள் ஒழுங்கு விதிகளை அமைத்துச் செயற்படுத்திவருகின்றன. இவ்விதிமுறைகளும் ஒழுங்குகளும் புதிய குடிவரவாளருக்குப் பாடசாலைகளின் மீதும், இந்நாட்டின்மீதும் நம்பிக்கையூட்டுவனவாக உள்ளன.

சில மாணவர் புதிதாக வரும் மாணவரைத் துன்புறுத்தும் வகையில் அவப்பெயர் சொல்லி அழைத்தல், அவதூறான வார்த்தைகளால் விளித்தல், புதிய மாணவர்மீது அதிகாரம் செலுத்துதல் முதலான செயற்பாடுகளை மேற்கொள்கின்றனர். இதனால் புதிய மாணவர் மன அழுத்தம், விரக்தி, வெறுப்பு, பாடசாலைக்குப் போகாது விடுதல் முதலான இக்கட்டான நிலைகளுக்குத் தள்ளப்படுகின்றனர். இதனைத் தடுக்கும் வகையிற் பாடசலைச் சபைகள் No Bullying Policyயை மிகக் கடுமையாக அமுல்படுத்தி வருகின்றன. துன்புறுத்தல் தொல்லையை மாணவர் மத்தியில் கட்டுப்படுத்தக்கூடிய வழிமுறைகளைக் கண்டுபிடிக்கும் முயற்சிகளுக்கான ஆராய்ச்சிக்கு மத்திய அரசு பலகோடி டொலர் நிதியை ஒதுக்கி, இத்துறை ஆய்வாளரை ஊக்குவித்து வருவதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

கனடாவுக்குப் புதிய குடிவரவாளராக வருகைதரும் பெற்றோருக்கும் மாணவருக்கும் இந்நாட்டின் பாடசாலைக் கல்விமுறைகள், அவர்களுக்குத் தேவையான குடியமர்வுச் சேவைகள் தொடர்பான பல்வேறு விடயங்கள் பற்றிய தகவல்கள், விளக்கங்கள், தக்க வழிகாட்டல்கள் ஆகியவற்றை வழங்குவதற்குரிய பல்வேறு வாய்ப்புகளையும் ஒழுங்குகளையும் பாடசாலைச்சபைகளும் அரசும் இணைந்து செயற்படுத்தி வருகின்றன. முதன்முதலாக 1990இல் ஒட்டாவாவிலுள்ள கல்விச்சபை பல்கலாசார தொடர்பு அலுவலர் (Multicultural Liaison Officer - MLO) என்ற சேவைத் திட்டத்தை உருவாக்கிப், புதிதாக வரும் குடிவரவாளருக்குக் கல்வி சம்பந்தமான உதவிகளை வழங்கி வருவதாயிற்று.

ரொறன்ரோ பெரும்பாகத்தில் மிகக்கூடுதலான புதிய குடிவரவாளர்கள் இடம்பெற்று வருவதால் அவர்களுக்கும் மேற்குறிப்பிட்ட இத்திட்டம் மிகப்பொருத்தமானது என்ற அடிப்படையில் 1999ஆம் ஆண்டிலிருந்து ரொறன்ரோ மாவட்டப் பாடசாலைச்சபையும் கனடா குடியுரிமை குடிவரவு அமைச்சு ஒன்றிணைந்து, ரொறன்ரோவிற்கு குடியமர்வு கல்விச் சேவைகளுக்கான கூட்டுத்திட்டம் (Settlement and

Education Partnership in Toronto = SEPT) என்ற செயல்திட்டத்தை ரொறன்ரோ பெரும்பாகத்தில் அறிமுகப் படுத்தி அதனை விரிவாக்கம் செய்துள்ளனர். இத்திட்டத்தின் கீழ் பெரும்பாலான பாடசாலைகளிற் குடியமர்வுச்சேவை ஆலோசகர்கள் (School Settlement Workers) சேவை வழங்குகின்றனர். இவர்கள் முக்கியமாகப் புதிய குடிவரவாளராக வரும் மாணவருக்கும் பெற்றோருக்கும் பேருதவியாகப் பாடசாலைகளிற் செயற்பட்டுகின்றனர். அதனைத் தொடர்ந்து மிஸிசாகா, கிச்சனர், வின்ஸர், ஹமில்ரன், டர்காம் முதலான நகரங்களிலும் இத்திட்டத்தை விரிவுபடுத்திப் புதிய குடிவரவாளரின் கல்விக்கு வேண்டிய உதவிகளைப் பாடசாலைச் சபைகளும், குடியுரிமை குடிவரவு அமைச்சும் இணைந்து வழங்கிவருகின்றன. இத்திட்டத்திற்குத் தேவையான நிதியைக் குடியுரிமை குடிவரவு அமைச்சு வழங்கிவருவதோடு, இச்செயல் திட்டத்தை மேற்பார்வை செய்தும் வருகின்றது.

மேலும், இத்திட்டத்தின்கீழ் புதிதாக வரும் குடிவரவாளருக்குப் பயன்படத்தக்க வகையிற் பாடசாலைக் கல்விமுறை பற்றிய விளக்கங்கள் குடிவரவாளரிற் பெரும்பாலானோர் பேசும் பதினெட்டு மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு www.settlement.org/edguide என்ற இணையத்தளம் மூலம் வழங்கப்பட்டுள்ளன. அவ்வகையில் இந்த இணையத்தளத்தில் ஆரம்ப பாடசாலையினதும், இரண்டாம்நிலைப் பாடசாலையினதும் கல்வி சம்பந்தமான முழு விபரங்களையும் அறிந்துகொள்ளக் கூடியதாகவும் உள்ளது. இவற்றுடன் உயர்பாடசாலை மாணவர் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினைகளை மையப்படுத்தி அவற்றுக்குத் தீர்வுகாணும் முறையிலான விடயங்களைப் புதிய குடிவரவாளரான மாணவரின் உதவியுடன் ஒளிபிழைகளைத் தயாரித்து அவற்றைப் பாடசாலை மாணவர் பார்க்கும் வகையிலான ஒழுங்குகளும் இத்திட்டத்தின்கீழ் வழங்கப்பட்டுள்ளன. பாடசாலை கோடை விடுமுறைக் காலங்களிலும் இவ்வலுவலர்கள் நூலகங்களிற் கடமையாற்றுவதோடு, நுநூலகங்களுக்க வரும் புதிய குடிவரவாளருக்குத் தேவையான தகவல்களையும் வழங்குகின்றனர். புதிய குடிவரவாளருக்கு உதவக்கூடிய நூலகத் தகவல்களை ஒளிப்படமாகத் தயாரித்து ஒளிபிழைகளாக வெளியிட்டுள்ளதோடு, அவற்றை www.settlement.org/yourlibrary என்ற இணையத் தளத்திலும் பார்க்க வசதியும் செய்யப்பட்டுள்ளது.

மேற்குறிப்பிட்ட திட்டத்தின்கீழ் பணியாற்றும் அலுவலர்கள் பாடசாலைகளில் மாணவர் எதிர்கொள்ளக் கூடிய பிரச்சினைகளை மையப்படுத்தி அவர்களுக்குத் தனித்தனியாகவும் குழுநிலையிலும் உதவிகள் வழங்கி வருகின்றனர். இவ்வலுவலர் பாடசாலை விதிமுறைகள், நடைமுறை ஒழுங்குகள், பாடசாலையிற் கிடைக்கக்கூடிய சேவைகள், மற்றும் கல்வி வசதிகள், வாய்ப்புகள் என்பன பற்றிப் புதிய மாணவருக்கும் பெற்றோருக்கும் எடுத்துக்கூறி அவர்களை வழிப்படுத்து கின்றனர். பாடசாலையுடன் மாணவர், பெற்றோர் மற்றும் பாதுகாவலர் ஆகியோரை இணைத்துச் செயற்படுவதற்குரிய செயற்பாடுகளில் இவ்வலுவலர்கள் கடமை யாற்றுகின்றனர். பெற்றோரும் மாணவரும் இவர்களைப் பாடசாலைகளில் அணுகித், தமக்கு வேண்டிய உதவிகளைப் பெற்றுக்கொள்கின்றனர். இவ்வாறாகப் புதிய குடிவரவாளரின் பிள்ளைகளுக்கு ஏனைய மாணவரைப் போன்று, சகல வாய்ப்புகளையும் வசதிகளையும் வழங்கி, அவர்கள் கல்வியில் மேம்பாடடையப் பாடசாலைச் சபைகளும் அரசும் பல்வேறுபட்ட கல்வி சார்ந்த செயல் திட்டங்களைச் செயற்படுத்தி வருகின்றன.

கற்கைமொழி ஆங்கிலம் / பிரஞ்சு:

ஒன்ராறியோ மாகாணத்தில் ஆங்கிலம், பிரஞ்சு ஆகிய மொழிகள் மூலமாகக் கல்வி கற்பிக்கப்படுகிறது. ஆங்கிலமொழி மூலம் கல்வி கற்பதற்கு ஆங்கிலமொழியில் அடிப்படை அறிவு இன்றியமையாதது. ஆங்கிலமொழியை முதல்மொழியாகக் கொள்ளாத மாணவருக்கு இது பெருந் தடையாகவும் உள்ளது. இத்தகைய மாணவரது ஆங்கில அறிவைக் குறுகிய காலத்தில் வளர்த்து, அவர்கள் ஏனைய மாணவருடன் சரிநிகராகக் கல்வி கற்று, ஆங்கிலமொழி ஆளுமையைப் பெற்றுக்கொள்ளத்தக்க வகையில் விசேட கற்கைநெறி (E. S. L.) வழங்கப்படுகிறது. ஆரம்ப பாடசாலைகளிலும் இரண்டாம்நிலைப் பாடசாலைகளிலும் மாணவரின் வயதிற்கும் அவர்களின் ஆங்கில அறிவுத் தரத்திற்குமேற்பத் தரம் பிரித்து அவர்களுக்குச் சிறப்பாக ஆங்கிலமொழி கற்பிக்கப்படுகிறது. இவ்வகையில் ரொறன்ரோ மாவட்டப் பாடசாலைச் சபை ஏனைய கல்விச் சபைகளிலிருந்து வேறுபட்ட வகையிற் புதிய குடிவரவாளர்

விடயத்தில் மிகக் கூடியதாக அக்கறை எடுத்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

கனடாவுக்கு வரும் குடிவரவாளர் தம் பிள்ளைகளை உடனடியாகப் பாடசாலையிற் சேர்த்துவிட வேண்டியது அவர்களது கடமையாகின்றது. ஒருநாள் பிந்துவதால்கூட அவர்கள் வகுப்பில் நடைபெறும் பல விடயங்களை இழந்துவிடுகின்றனர். இங்கு வாழும் அனைத்து மாணவரும் 6 முதல் 16 வயது வரை கட்டாயம் கல்வி கற்க வேண்டும் என்பது அரசின் சட்டவிதியாகும். இந்த வயது எல்லை சில மாகாணங்களில் 7-16 என வரையறை செய்யப்பட்டுள்ளது. இவ்வயதுடைய மாணவரை முழுநேர வேலைக்கு அமர்த்துவது குற்றமாகும். இவர்களுக்கு முறையே பாலர் பாடசாலை (Elementary- Public School), இடைநிலைப் பாடசாலை (Middle School), உயர்கல்விநிலைப் பாடசாலை (Secondary School/ High School/ Collegiate Institute) என்ற மூன்று நிலைப்பட்ட பாடசாலைகளிற் கல்வி கற்க வாய்ப்பளிக்கப்படுகிறது. அதனைத் தொடர்ந்து அவர்கள் சமூகத் தொழில்நிலைக் கல்லூரிகளிலோ அல்லது பல்கலைக்கழகங்களிலோ கல்வி கற்கும் வாய்ப்பும் வசதிகளும் அரசினால் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

பாலர் வகுப்புக்குரிய பிள்ளைகளைத் தம் வீட்டுக்கு அண்மையிலுள்ள பாடசாலையிற் சேர்த்துவிடலாம். பாலர்பாடசாலையிற் பிள்ளையைச் சேர்ப்பதற்குப் பிறப்புச் சான்றிதழ் அல்லது அதனைச் சான்றுபடுத்துவதற்கான வேறு ஏதாவது ஓர் ஆவணம், வதிவிடத்தைச் சான்றுபடுத்தும் ஆவணம், தடைமருந்து ஏற்றிய பதிவட்டை முதலியன அவசியமாகின்றன. பாடசாலை அனுமதி தொடர்பாகப் பிரச்சினை ஏதும் ஏற்படின் 416 397 3000 என்ற இலக்கத்தை அழைத்துப் பாடசாலைச் சபையுடன் தொடர்புகொண்டு அதற்குத் தீர்வு காணவும் வாய்ப்புண்டு.

புதிய குடிவரவாளரிற் பதின்மவயதினர் ரொறன்ரோ மாவட்டப் பாடசாலைச் சபையின் பாடசாலைகளிற் சேர்ந்து கொள்வதற்கு அவர்கள் தமது கல்வித் தரத்தை முதலில் மதிப்பீடு செய்துகொள்ள வேண்டும். ரொறன்ரோவிற் புதிய மாணவரை மதிப்பிடுவதற்கு Greenwood Reception Centre , Bickford Reception Centre என்ற இரு நிலையங்கள் உள்ளன. இவ்விரு இடங்களிலும் புதிய மாணவரின் கணித

அறிவும், ஆங்கில அறிவும் எழுத்துத் தேர்வின் மூலம் மதிப்பிடப்படுகின்றன. இம்மதிப்பீட்டில் எதிர்பார்க்கப்படும் ஆங்கில அறிவுத் தரத்தைப் பெற்ற மாணவர் சேர்ந்துகொள்ள வேண்டிய உயர்கல்விப் பாடசாலையையும், அவர்கள் படிக்க வேண்டிய வகுப்பையும் (Grade) குறிப்பிட்டு, அம்மாணவர் குறிப்பிட்ட பாடசாலைக்கு அனுப்பப்படுவர். ஆங்கில அறிவு குறைந்த மாணவருக்கு விசேட பயிற்சியும், விஷேடமுறையில் அடிப்படைக் கல்வியும் ஆங்கிலமொழிப் பயிற்சியும் அளித்து, தேர்வு நடத்தி, இறுதியில் அவர்களுக்குத் திறமைச்சித்திகளும் (Credits) வழங்கும் வகையில் ரொறன்ரோ பெரும்பாகத்தில் ஒரேயொரு பாடசாலையாக Greenwood Secondary School செயற்படுகிறது. புதிதாக வரும் மாணவருக்கு இந்நாட்டில் சமமான கல்வியைப் பெற்றுக்கொள்ளப் பயிற்சியளிக்கும் வகையில் இவ்விசேட திட்டத்தை ரொறன்ரோ மாவட்டப் பாடசாலைச்சபை செயற்படுத்துகின்றது.

பிள்ளைகளின் கல்வி வளர்ச்சிக்குப் பெற்றோரின் பங்களிப்பு மிக முக்கியமானதாகும். பிள்ளைகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் வீட்டுப் பாடவேலைகளுக்கு உதவி செய்யவும், பாடசாலை நடைமுறைகள், கற்றல்முறைகள், தேர்வுமுறைகள் என்பவற்றைப் பெற்றோர் புரிந்துகொள்ளவும் அவர்களுக்கு அடிப்படையான ஆங்கில அறிவு இன்றியமையாததாகிறது. அத்துடன் பெற்றோர் இந்நாட்டில் வாழும் ஏனைய இன மக்களுடன் சேர்ந்து தொழில் செய்து வாழவும் அவர்களுக்கும் ஆங்கிலமொழி அறிவு மிகவும் தேவையாகின்றது. அவர்களுக்கும் பாடசாலையில் அனுமதி பெறமுடியாத 20 வயதிற்கு மேற்பட்ட மாணவருக்கும் ஆங்கில மொழியறிவைப் புகட்டுவதற்காக வளர்ந்தோர் கல்வி நிலையங்களைப் (Adult Learning Centre) பல்வேறு இடங்களில் பாடசாலைச் சபை நடத்திவருகின்றது. இந்நிலையங்களில் ESL, LINC முதலான ஆங்கிலமொழி கற்பிக்கும் வகுப்புகளைப் பாடசாலைச் சபைகளும் சமூக நிறுவனங்களும் இணைந்தும் தனித்தும் நடத்திவருகின்றன.

பெற்றோர் பாடசாலைச் செயற்பாடுகளில் ஈடுபடும் வகையில் பல்வேறு செயல்திட்டங்களைக் கல்விச்சபை வகுத்துள்ளது. மாணவர் தேர்வு முடிந்து தேர்ச்சி அறிக்கை பெற்றோருக்கு அனுப்பப்பட்ட பின்னர், பெற்றோரும் ஆசிரியரும் தனித்தனியே சந்தித்து உரையாடத் தக்க

வகையில் ஆண்டுதோறும் மூன்று தடவைகள் பெற்றோர் ஆசிரியர் சந்திப்புகள் (Parent-Teacher Interviews) ஒழுங்கு செய்யப்படுகின்றன. இச் சந்திப்புகளின்போது தமது பிள்ளைகளின் கல்விநிலை, ஒழுக்கநிலை என்பன பற்றி ஆசிரியருடன் கலந்துரையாடும் வாய்ப்பு பெற்றோருக்குக் கிடைக்கின்றது. தமது பிள்ளையைக் கல்வியிற் சரியான முறையில் நெறிப்படுத்துவதற்கு இச்செயல்திட்டம் வழிவகுக்கின்றது. சில பெற்றோர் 'ஆங்கிலம் தெரியாது' என்ற காரணத்துக்காக இவ்வாய்ப்புக்களைத் தவிர்த்துக் கொள்கின்றனர். இச்சந்தர்ப்பங்களில் மொழிபெயர்ப்பாளர் வசதியைப் பாடசாலை நிர்வாகத்திடம் கேட்டுப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

பாடசாலைக்குரிய செயல்திட்டங்களைத் திட்டமிட்டுச் செயற்படுத்துவதில் பாடசாலைக் கவுன்சில் (School Council) முக்கிய பங்குகொள்கிறது. பாடசாலைக் கவுன்சில் உறுப்பினராக இடம்பெறவும், அதன் கூட்ட அமர்வுகளிற் பங்குபற்றுவதற்கும் ஏற்றவகையிற் பெற்றோர் செயற்படவேண்டும் என்பதே பாடசாலைச் சபையின் எதிர்்பார்ப்பு. தாம் புதிய குடிவரவாளர் என்று தயங்காமல் பாடசாலைக் கவுன்சில் செயற்பாடுகளிற் பெற்றோர் ஈடுபடும்போது தம் பிள்ளைகளும் அக்கறையுடனும் ஆர்வத்துடனும் கல்வி கற்பதற்கு உந்து சக்தியாக அமைகின்றது. பெற்றோருக்காகப் பாடசாலைகளிற் கல்வி சார்ந்த கருத்தரங்குகள் நடத்தப்படுகின்றன. மாணவர் மூலமாகவும் பாடசாலைக் குடியமர்வுச் சேவை அலுவலர் மூலமாகவும் இக்கருத்தரங்குகள் பற்றிப் பெற்றோருக்கு அறிவிக்கப்படுகின்றன. குறிப்பாகப் புதிய குடிவரவாளர் இத்தகைய கருத்தரங்குகளுக்குச் செல்லுதல் பயன்தருவதாகும்.

மாணவர் மையக் கல்வி:

இலங்கையில் ஆசிரியரை மையப்படுத்திய கல்வி பற்றியே தமிழ்ப் பெற்றோர் அறிந்திருப்பர். தாயகத்தில் பாடசாலையிற் பிள்ளையைச் சேர்த்துவிட்டால், ஆசிரியர் பிள்ளையைக் கவனித்துக் கொள்வார் என்பது அவர்கள் நம்பிக்கை. கனேடியப் பாடசாலைகளில் மாணவரை மையப்படுத்தும் (Students Centred Teaching System) கற்பித்தல் முறையே பின்பற்றப்படுகிறது. எனவே புதிய

வகுப்பறைக் கற்றல் முறையிலே தம் பிள்ளை பயிலும்போது புதிய குடிவரவாளர்களாகிய பெற்றோர் தம் பிள்ளையின் வகுப்பாசிரியரை வாரமொருமுறையாவது சந்தித்து பிள்ளையின் கற்றல் பற்றி விசாரிப்பது நற்பயன் அளிப்பதாகும். குறிப்பாகத் தமிழ்ப் பெற்றோர் உயர்தர பாடசாலைச் செயற்பாடுகளிற் கலந்துகொள்வதோ அல்லது ஆசிரியரைச் சந்திப்பதோ மிகமிக அரிதாகவே இடம்பெற்று வந்தமையைப் பதினைந்து ஆண்டுகளாக (1999-2015) அவதானிக்கக் கூடியதாக இருந்தது. இந்நிலைமை மாறும்போது பெற்றோர் தம் பிள்ளையின் கல்விக்குப் பெரும்பங்களிப்புச் செய்யலாம் என்பதை அவர்களே அறிந்துகொள்வர்.

பாடசாலையிற் கற்பிக்கப்படும் பாடத்திட்டங்களும் அனைத்துக் குடிவரவாளருக்கும் ஏற்புடைய வகையில் வரையறை செய்யப்பட்டுள்ளன. பாடசாலைச் சபையானது, பொதுவாகப் பல்வேறு மொழிகளைப் பேசும் குடிவரவாளரது மொழிக்கும், பண்பாட்டுக்கும் மதிப்பளிக்கும் வகையில், அனைத்துலக மொழித்திட்டத்தை வகுத்து அதன்கீழ், ஒவ்வொரு மொழிக்குடும்பத்தினரும் தத்தம் மொழியையும் பண்பாட்டு நடைமுறைகளையும் பேணிக்கொள்ளப் பாடசாலைகளில் வாய்ப்பு அளித்துள்ளது. பாலர்வகுப்பு முதல் எட்டாம் தரம்வரை தமது மொழிகளைக் கற்கும் வாய்ப்பினை அனைத்துலக மொழிகளுக்கான திட்டம் (International Language Elementary Program) வழங்குகின்றது. வார இறுதி நாட்களிலும் கிழமை நாட்களிலும் இத்தகைய மொழி வகுப்புகள் நடத்தப் படுகின்றன. மேலும் தமிழ், சீனம், கிரேக்கம் முதலான மொழிகளை 12ஆம் தரம் வரையும் தொடர்ச்சியாகப் பயிலவும், அம்மொழிக் கல்வியிலே திறமைச் சித்திகள் (Credits) பெற்றுக் கொள்ளவும் பாடசாலைச் சபைகள் வாய்ப்பு வழங்கிவருகின்றன. புதிய குடிவரவாளராக வரும் பிள்ளைகளும் பெற்றோரும் தாம் கல்வியிற் சிறந்து நல்ல வாழ்க்கையை அமைத்து, இந்நாட்டின் நற்குடிமக்களாக வாழ்வதற்கான வழிகளை ஒன்றாறியோ மாகாண அரசும் பாடசாலைச் சபைகளும் இணைந்து வழங்கிவருகின்றன.

பாடசாலைகள், தொழில்முறைக் கல்லூரிகள், பல்கலைக்கழகங்கள் முதலியவற்றில் தமிழ் மாணவரின் கல்விச் சாதனைகள் பதிவுசெய்யப்பட்டுவருகின்றன. கடந்த 35 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகக் கனடாக் கல்விமுறையிற்

கல்வி கற்றுவரும் மாணவர், பல்வேறு துறைகளிலே நிபுணத்துவம் பெற்றவர்களாகத் திகழ்கிறார்கள். கனடாவில் தமிழ் மாணவர் எதிர்காலத்தில் பெறும் கல்வியின் மூலம் மேலும் சாதனைகள் படைப்பார்கள் என எதிர்பார்க்கலாம்.

தமிழரின் கல்வி வளர்ச்சி:

பொதுவாக ஈழத்தமிழர் கல்வியையே மூலதனமாகக் கொண்டு வாழ்பவர்களாவர். ரொறன்ரோவிற்புலம்பெயர்ந்து வாழ்வோரிற் கல்வித் தகைமையுடையோர், இங்குள்ள பல்கலைக்கழகங்களிலும் கல்லூரிகளிலும் கல்வி கற்றுத், தக்க தொழில் வாய்ப்புகள் பெற்றுத் தமது வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்தி வருவதோடு, கனடாவின் பல்துறை அபிவிருத்திகளிலும் பங்குகொண்டு உழைத்து வருகின்றனர். இவ்வகையிற் கனடாத் தமிழரிற் பேராசிரியர் இலகுப்பிள்ளை, காலம் சென்ற பேராசிரியர் செல்வா கனகநாயகம் முதலியோர் ஆரம்ப காலங்களிற் கனடாவிற்புலம்பெயர்ந்து, உயர்பதவிகளை வகித்தவர்வர்கள் என்பதும் பெருமைக்குரியதாகும்.

மொன்றியல் நகரில் 1993இல் பிறந்த அபிக்குமரன் உத்தமகுமாரன் என்பவர் மிக இளவயதிலேயே மொன்றியல் மக் ஹில் பல்கலைக்கழகத்தில் (Mc. Gill University) மருத்துவத்துறையில் MD பட்டமும், விஞ்ஞானத்துறையில் (Oncology) முனைவர் பட்டமும் பெற்றவர். உயிர்க்கொல்லி நோயாகக் கருதப்படும் புற்றுநோய் சிகிச்சைக்கு இதுவரை நடைமுறையிலிருக்கும் மருத்துவமுறையிலிருந்து முற்றிலும் வேறுபட்ட புதிய சிகிச்சை முறைக்குரிய புதிய மருந்தைக் கண்டுபிடிக்கும் ஆய்வில் மக் ஹில் பல்கலைக்கழகத்தில் முனைவர் அபிக்குமரன் ஆய்வு மேற்கொண்டுவருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

கனடாவுக்குப் புலம்பெயர்ந்து வந்த ஈழத்தமிழரின் 40 ஆண்டு கால வரலாற்றில் மூன்று தலைமுறையினர் இடம்பெறுகின்றனர். தாயகத்திலிருந்து வந்த பெற்றோர் முதலாம் தலைமுறையினர்; இங்கு வளரளம் பருவத்திலே வந்து கஷ்டப்பட்டுப் படித்து தொழில் புரிந்து இங்கேயே திருமணம் செய்துகொண்டோர் இரண்டாம் தலைமுறையினர்; அவர்களது பிள்ளைகள் மூன்றாம் தலைமுறையினராவர். முதல் தலைமுறையினர் பலரிடம் கல்வித் தகைமைகளும்

தொழில் அனுபவங்களும் இருந்தபோதிலும் மிகப் பெரும்பாலானோருக்கு இங்கே தம் கல்விக்கு ஏற்ற உயர்தொழில் வாய்ப்புக்களைப் பெறுவது பெரும் சவாலாயிற்று. கனடாத் தராதரங்களுக்கு அமைவாக தமது கல்வித் தகைமைகளை தரப்பாடு செய்ய முடியாதவாறு பல தடைகள் தொடக்க காலத்தில் இருந்ததோடு, அவர்கள் வாழ்க்கைப் போராட்டங்களுடனும் வாழ வேண்டியதாயிற்று. இதனால் அவர்களின் பெரும்பாலானோர் உடலுழைப்புச் சார்ந்த தொழில்களைச் செய்து தம் குடும்பங்களைப் பேண வேண்டிய நிர்வகணத்திற்கு ஆளாயினர்.

அதேவேளை தாயகத்திலிருந்து புலம்பெயர்ந்து வந்த பதின்மவயதினர் இரண்டாம் தலைமுறையினர் உயர்கல்விப் பாடசாலைகளிற் சேர்ந்தனர். அவர்களுக்கு ஆங்கிலமொழி வழிக் கல்விமுறை ஒரு சவாலாக அமைந்தது. பெரும்பாலான மாணவர் தொடக்கத்தில் ஆங்கிலத்தை இரண்டாம் மொழியாகக் கற்பிக்கும் வகுப்பிலேயே சேர்க்கப்பட்டனர். அவ்வகுப்புக்களில் அவர்கள் ஆங்கிலத்திறன்களைப் பெற்ற பின்னரே சகல பாடங்களையும் ஆங்கிலத்திற் கற்க வாய்ப்பளிக்கப்பட்டது. அப்போது ஆங்கிலத் திறன்களை விரைவாகப் பெற்றுக்கொள்ளாத மாணவர் 'கற்றற் குறைபாடுள்ளவர்' (Learning Disabled Students) என தவறாக அடையாளம் காணப்பட்டதோடு, அவர்களது உயர்கல்வியும் தடைப்படுவதாயிற்று. இப்போது அந்நிலை இல்லை. தமிழ் மாணவர் மிகக் குறைந்த காலத்திற் பெருமுயற்சி எடுத்து ஆங்கிலத்திலே தேர்ச்சி பெற்று, பல்கலைக்கழகம் மற்றும் சமூகக் கல்லூரிகளுக்குச் சென்று, உயர்கல்வித் தகைமைகளைப் பெற்று வாழ்வில் உயர்நிலையடைந்து வருகின்றனர். இங்கே பிறந்த மூன்றாம் தலைமுறையினர் இந்நாட்டின் கல்விமுறையிலே ஆரம்பக் கல்வியைத் தொடங்கியவர்களாவர். அவர்கள் இப்போது கல்வியிற் பல சாதனைகள் ஈட்டிவருகின்றனர்.

1990களிற் பெருந்தொகையான தமிழ் மாணவர் பாடசாலைகளிற் பாலர் வகுப்பு முதல் உயர்தர வகுப்புகளிற் சேர்ந்து கல்வி கற்கத் தொடங்கினர். 2000ஆம் ஆண்டுகளிற் பெருந்தொகையான மாணவர் ஒட்டாவா மற்றும் கால்ரன், ரொறன்ரோ பல்கலைக்கழகங்களில் அனுமதி பெற்றுப் பட்டங்களும் பெற்றனர். இதனிடையே ரொறன்ரோவில் வாழ்ந்த தமிழ் இளைஞரிடையே ஏற்பட்ட குழு மோதல்கள் பல மாணவரின் உயிர்களைப் பலி

எடுத்ததோடு, பல மாணவரின் கல்வி வளர்ச்சிக்கும் தடையாகவும் அமைந்த சோக வரலாற்றுச் செய்திகளும் உள்ளன. 2000ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னர், குறிப்பாக ரொறன்ரோவிலுள்ள மூன்று பல்கலைக்கழகங்களிலும் மிகப் பெருந்தொகையான தமிழ் மாணவர் ஆண்டு தோறும் அனுமதி பெற்று, பல்வேறு துறைகளிற் பட்டங்கள் பெற்று வருதோடு, கல்வியிற் சாதனைகளும் ஈட்டுகின்றனர். இவ்வாறு கனடாவின் கல்வி வாய்ப்புகளை நன்கு பயன்படுத்திக் கொண்ட தமிழ் இளைய தலைமுறையினர் உயர்நிலைக் கல்வித் தராதரங்களைப் பெற்று, அரச அலுவலகங்கள், தனியார் துறைகள், பல்கலைக்கழகங்கள் முதலிய முக்கிய இடங்களில் உயர்பதவிகளில் உள்ளமை விதந்து பேசத் தக்கதாகும்.

பதினைந்து ஆண்டுகள் ரொறன்ரோவில் அரசு பாலர்பாடசாலைகளிலும் உயர்கல்விப் பாடசாலைகளிலும் பாடசாலைக் குடியமர்வுச் சேவை ஆலோசகராகக் கடமையாற்றிய அனுபவம் மற்றும் அவதானிப்புகளின் அடிப்படையிற் பல்கலைக்கழகங்களிலும் பாடசாலைகளிலும் நடைபெறும் பட்டமளிப்பு விழாக்களிலும், விருது வழங்கும் விழாக்களிலும் தமிழ் மாணவரது எண்ணிக்கை ஆண்டுதோறும் அதிகரித்துக்கொண்டே வந்தமையையும் அறியக் கூடியதாக இருந்தது. தமிழ் மாணவர் பாடசாலை களிலுள்ள பல்வேறு மாணவர் கழகங்களிலே தலைவர் களாகவும், கல்லூரிச் சஞ்சிகைகளின் பொறுப்பு ஆசிரியர் களாவும், பாடசாலை நிர்வாகத்தின் நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமானவர்களாகவும் செயற்பட்டுவருதல் தமிழ் மாணவர் பெற்றுவரும் கல்விச் சாதனையின் பயன்பாடாகும். பாடசாலைகளில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ள IB Program, Gifted program, Leadership Program, Top Program, Advanced Program முதலான பல அதிவிசேட கல்வித்திட்டங்கள் சார்ந்த துறைகளிலே தமிழ் மாணவரின் எண்ணிக்கை அதிகரித்து வருவதும், அவற்றின் மூலம் அவர்கள் புலமைப்பரிசுகளும் விருதுகளும் பெறுதலும் அதிகரித்து வருகிறது. கனடாவிற் கல்வி கற்று, கனேடிய அரசியலிலும் இளைய தலைமுறையினர் பங்குபற்றி வருகிறார்கள். எமது இளைய தலைமுறையினர் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர், மாநகரசபை உறுப்பினர், பாடசாலைக் கல்விச்சபை உறுப்பினர், கனடாவின் தேசிய அரசியல் கட்சி ஒன்றின் ஒன்றாறியோ மாகாணத் தலைவர் என இடம்பெற்றுள்ளமை மூன்று தசாப்தங்களில் கல்வியால்

தமிழர் அரசியலில் ஈட்டிய சாதனைகளாகும். இவ்வரிசையில் ராதிகா சிற்சபைஈசன், ஹரி ஆனந்தசங்கரி, லோகன் கணபதி, நீதன் சண்முகராசா, பார்த்தி கந்தவேள், ஜுவனிற்நா நாதன் ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கோராவர்.

இந்நாட்டில் மருத்துவக் கல்விக்குப் பல்கலைக்கழக அனுமதி பெறத் தவறிய தமிழ் மாணவர் அமெரிக்கா, இலண்டன், இங்கிலாந்து, இந்தியா முதலான நாடுகளுக்குச் சென்று மருத்துவம் கற்றுத் திரும்பிவந்து, தாம் பெற்ற மருத்துவக் கல்வியைக் கனடாத் தராதரத்திற்கு ஏற்பத் தேர்வுகள் செய்து மருத்துவராகவும், தம் தராதரத்திற்கேற்ப தாம் விரும்பிய வேறு வேலை வாய்ப்புகள் பெற்றும் தம் வாழ்க்கையை வளம்படுத்தி வருகின்றனர். கனடா வாழ் தமிழ் இளைய தலைமுறையினரிற் பலர் சட்டத்துறையில் கல்வி கற்று சட்டத்துறையில் கடமையாற்றுகின்றனர்.

சட்டம், மருத்துவம், வணிகம், கல்வி, சமூகவியல், கணினி, அச்சகம், படத்தயாரிப்பு, சிறுகைத்தொழில் முதலான பல்வேறு துறைகளிலே தமிழர் தம் கல்வித் திறமைகளின் மூலம் கனடாத் தேசிய நீரோட்டத்துடன் இணைந்து வளர்ச்சியடைந்து வருகின்றனர். தமிழரது தொழில் நுட்ப பங்களிப்பு, பொருளாதார முயற்சிகள், பண்பாட்டு விடயங்கள், தமிழ் இலக்கிய ஆக்கங்கள் என்பன கனேடிய சமூக, பொருளாதார, அரசியல், பண்பாட்டு உயிரோட்டங்களுக்குக் காத்திரமான பங்களிப்புச்செய்து வருகின்றன. தேசியமட்டத்தில் இவர்கள் விருதுகளும் பாராட்டுதல்களும் பெற்றுவருகின்றனர். பல்வகைக் காப்புறுதிச் சேவைகள், வீடு விற்பனை, நிதி நிர்வாக சேவை எனப் பல்வேறு துறைகளிலும் பலர் இங்கு கல்விகற்று விதந்து குறிப்பிடத்தக்க வகையில் சிறந்து விளங்குவதற்கும் இத்துறைகள் சார்ந்த கல்வி வசதிகள் இங்கு வழங்கப்படுவதே காரணமாகும். இவ்வாறாகக் கனடாவில் வாழும் தமிழரின் கல்வி வளர்ச்சி வியக்கத்தக்கதாக முன்னேற்றம் அடைந்து வருகின்றது. பல்கலைக்கழகங்களிலும் சமூகக் கல்லூரிகளிலும் பட்டங்கள் பெற்ற தமிழ்க் கல்வியாளர் பல்துறைகளில் நிலைநாட்டிவரும் சாதனைகள் இந்நாட்டின் கல்விப் பயன்பாட்டை வெளிப்படுத்துவனவாகும்.

தமிழ்ப் பெண்களின் கல்விநிலை:

கனடாவிலே தமிழ்ப் பெண்களின் கல்விநிலை தனித்து நோக்கத் தக்கதாகும். 1980களில் புலம்பெயர்ந்து வந்த தாய்மார் கனடா அரசினால் இலவசமாக நடத்தப்படும் ESL, LINC ஆகிய வகுப்புக்களுக்கும் சமூகக் கல்லூரிகளுக்கும் சென்று ஆங்கிலத்தில் பேசவும் எழுதவும் தம் திறன்களை வளர்த்துக் கொண்டனர். இவர்கள் தம் பிள்ளைகளின் பாடசாலைகளிலும், தாம் வேலை செய்யும் இடங்களிலும் துணிச்சலுடன் ஆங்கிலத்தில் தம் தேவைகளை நிறைவேற்றி வருகின்றனர். இளைய தலைமுறைப் பெண்கள் பாடசாலைக் கல்வியிலும் பல்கலைக்கழகக் கல்வியிலும் விதந்து கூறத்தக்க வகையில் சாதனை படைத்துவருகின்றனர். இவர்கள் இந்நாட்டிற் கல்வி கற்று, மருத்துவம், ஆய்வுத்துறை, தொழில்நுட்பத்துறை முதலானவற்றில் நிபுணர்களாகவும், மேலும் சட்டத்துறை வல்லுநர்களாக, முகாமைத்துவ பணிப்பாளர்களாக, நிதித்துறை ஆலோசகர்களாகப் பல்வேறு துறைகளிலும் சிறந்து விளங்குதல் பெண்கள் பெற்ற கல்வியின் உச்சப் பயன்பாட்டைக் கோடிட்டுக்காட்டுகிறது. அத்துடன் பெண்கள் வாகனம் ஓட்டும் திறன் உடையவர்களாகவும் செயற்படுகின்றனர்.

கனடா அரசு முதியோர் கல்வி, முதியோர் பராமரிப்பு என்பனவற்றை மிகவும் பாராட்டத்தக்க வகையில் வழங்கி வருகின்றது. அவர்கள் பல்லினப் பண்பாட்டு உணர்வு உடையவர்களாகப் பல்கலாச்சார நிகழ்வுகளிலும் பங்குபெறு கிறார்கள்; ஆங்கிலமொழியுடன் கணினிப் பயிற்சியும் பெறுகிறார்கள். அவர்களுக்கான உடல்நலம் பேணல், யோகாப் பயிற்சி என்பனவும் இந்நாட்டுக் கல்விச் சேவைகளின் பயன்பாடேயாகும்.

தனியார் கல்வி நிலையங்கள்

ரொறன்ரோ பெரும்பாகத்திலே தமிழர் மத்தியிற் பல தனியார் கல்வி நிலையங்கள் செயற்பட்டு வருகின்றன. ஈழத்திற் பல்கலைக்கழக அனுமதிக்காக அதிகூடிய புள்ளிகளைப் பெறும்வகையிலே தம்மைத் தயார் செய்துகொள்ளத் தனியார் கல்வி நிலையங்களில் மாணவர், பாடசாலை முடிந்த நேரங்களில் கற்றுப் பயனடைந்தனர். அதுபோன்றே கனடாவிலும் மாணவர் தம் வகுப்புப்

பாடங்களிற் கூடிய புள்ளிகளைப் பெறுவதற்காக இங்குள்ள தனியார் கல்வி நிறுவனங்களிற் (Tution Centres) சேர்ந்து பயின்று வருகின்றனர். கனடாவிலுள்ள பாடசாலைகள் அனைத்தும் மாணவர்களும் கற்பதற்குரிய பல்வேறு வசதிகளையும் வழங்குகின்றன. மாணவருக்கு உதவி செய்வதில் ஆசிரியர் எப்போதும் தயாராகவே உள்ளனர். ஆயினும் மாணவர் தனியார் கல்லூரிகளுக்கும் சென்று கல்வி கற்கிறார்கள். ரொறன்ரோ பெரும்பாகத்தில் இருபதுக்கும் மேற்பட்ட தனியார் கல்வி நிலையங்கள் இயங்குகின்றன. அவ்வகையில் கனடாவில் தமிழரால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட முதல் கல்லூரி, Computek College (Approved by the Ministry of Training Colleges and Universities) Director of studies என்பதாகும். இதனை முனைவர் தம்பிராசா வசந்தகுமார் அவர்கள் 1991இல் தொடங்கி வெற்றிகரமாக நடத்திவந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. அவற்றின் செயற்பாடு மிகவும் அவசியமானவை என்பதற்குப் பேராசிரியர் கிங்ஸ்லி அரியரெத்தினம் கூறும் காரணங்கள்:

1.மாணவரின் தராதரம், திறன் என்பவற்றுக்கு அமைவாகக் கல்வி வழங்கப்படுகிறது.

2.புதிய குடிவரவாளர் எதிர்கொள்ளும் கலாச்சார மாற்றங்கள், போதனாமொழி போன்றவை புதிய மாணவரின் கல்வியைத் தடங்கல் செய்யலாம். அத்தகைய மாணவருக்கு இத்தனியார் கல்வி நிறுவனங்கள் உதவியாக அமைகின்றன.

3.ஆங்கில மொழித்திறன் குறைபாடுடைய மாணவர் தம் திறன்களை வளர்த்துக் கொள்ளவும், கல்வியில் ஊக்கம் கொள்ளவும் இக்கல்வி நிறுவனங்கள் உதவுகின்றன.

4.வேலைப்பழுவினால் தம் பிள்ளைகளின் கல்விக்கு உதவ முடியாது சிரமப்படும் பெற்றோரின் வெற்றிடத்தை இக்கல்வி நிறுவனங்கள் நிவர்த்தி செய்கின்றன.

5.கல்வியில் மாணவருக்கு ஊக்கம் அளிக்கும் நிறுவனங்களாக இக்கல்வி நிலையங்கள் அமைகின்றன. பாடசாலைகளில் 25 முதல் 30 வரையிலான மாணவருடன் சேர்ந்து கற்கும்நிலை உள்ளது. தனியார்கல்வி நிறுவனங்களில் ஒரு வகுப்பில் 4 முதல் 5 மாணவருடன் கற்கின்றனர். இதில் ஊக்குவிப்பு, தனிப்பட்ட பராமரிப்பு என்பனவற்றைத் தனியார் கல்வி நிறுவனங்கள் மாணவர்களுக்கு வழங்குகின்றன. (தமிழர்

தகவல்: 1998: 66). இத்தகைய தனியார் கல்விக் கழகங்களின் சிறந்த முறையிலான கல்விச் சேவைக்காக வழங்கப்படும் 'Best Tutoring Consumer Choice Award' என்ற விருதை 'V.V.Tutoring' என்ற கல்விக் கழகம் முதன்முதலில் பெற்றுக்கொண்டது..

சமயக் கல்வி:

கனடாவிலே மத சுதந்திரமும், மதம் சார்பான கல்வியும் தனிமனிதனின் அடிப்படை உரிமைகள் எனக் கனடா அரசியல் யாப்புக் குறிப்பிடுகின்றது. அத்துடன் ஒவ்வொரு மாநில அரசும் தத்தமது மாநிலக் கல்விப் பொறுப்புக்களான கற்கைநெறி, நிர்வாகம், நிதி, பாடசாலைச் சபைகள், உயர்கல்வி அனைத்தையும் தாமே ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்ற விதியையும் கனடாவின் 1867ஆம் ஆண்டுச் சட்டம் வரையறை செய்துள்ளது. ஐக்கிய நாடுகள் சபையும் இதனை ஏற்றுள்ளது. கனடா அரசின் கல்வித் திட்டத்திற் சமயக் கல்வி இடம் பெறவில்லை. ஆயினும் குவிபெக், அல்பேட்டா, சஸ்கச்சுவான், பிரிட்டிஷ் கொலம்பியா முதலான மாகாணங்களில் வழங்கப்படும் மதக் கல்விக்குரிய நிதியை அரசு வழங்குகின்றது. ஒன்ராறியோ மாகாணத்திலுள்ள தனியார் பாடசாலைகளும், மதசார்பான பாடசாலைகளும் தனியார் நிதியுதவி, மாணவர் கட்டணம் என்பவற்றைத் துணைக்கொண்டு சமயக் கல்வியையும் வழங்கி வருகின்றன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவற்றிற் கத்தோலிக்க மதம் சார்பான பாடசாலைகளுக்கு மட்டும் அரசு மானியம் கிடைத்துவருவதோடு, கத்தோலிக்கப் பாடசாலைகளிற் சமயச் சார்பான சூழலில் மாணவர் கல்வி கற்கும் வாய்ப்பும் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. ஏனைய மதம் சார்பான கல்வி நிலையங்களிற் சுமார் 53000 மாணவர் மதக்கல்வி பெற்றுவருகிறனர். சமயச் சார்பான கல்வியை அரசு பொறுப்பேற்குமாயின் இந்நாட்டில் கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு மிக்க மாணவ சமுதாயம் உருவாக வாய்ப்புள்ளது. இதனால் மக்களுக்கும் நாட்டுக்கும் நற்பெயர் கிடைக்கலாம்.

பிள்ளைகளின் கல்வியில் பெற்றோரின் பங்களிப்பு:

இளம் சந்ததியினரின் எதிர்காலம் அவர்கள் பெற்ற கல்வி, அனுபவம், திறன்கள் என்பவற்றைத் தக்கமுறையில் பயன்படுத்தி, தொழில் செய்து முன்னேறிச் செல்வதில்

தங்கியுள்ளது. இதற்குப் பெற்றோர் வழிகாட்டிகளாக அமைய வேண்டும். பெற்றோர் தமது விருப்பு வெறுப்பு என்ற சுயநலப் போக்குகளுக்காகப் பிள்ளைகளைக் கட்டுப்படுத்தி முன்னேற்றத்துக்குத் தடைவிதிக்காது, அவர்களுக்கு நல்ல வழிகாட்டிகளாக அமைவதே பொருத்தமானது. கனடாக் கல்வி முறையிலே திறமையுள்ள அனைத்து மாணவரும் உயர்கல்வி கற்கும் வாய்ப்பும், படித்து உயர் பதவி வகிக்கும் நிலைமையும் உருவாகியுள்ளது. புகலிட நாடுகளில் எல்லோருக்கும் கல்வியிற் சம வாய்ப்புக் கிடைப்பதால், அனைவரும் படித்து முன்னேற்றப் பாதையிற் செல்கின்றனர். இந்த வாய்ப்பினைக் கல்வியின் மூலம் தமிழ் இளந்தலைமுறையினர் நன்கு பயன்படுத்திவருகின்றனர்.

ஒரு நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கு அடிப்படையான கல்வி, தொழில்நுட்பம், பொருண்மியம் முதலியன மிகவும் முக்கியமானவை. கனடா பலதுறைகளிலும் வளர்ச்சி அடைந்துள்ள நாடாகும். இங்கு கல்வி கற்கும் தமிழ் மாணவர் கல்வியில் முன்னணியில் திகழ்வதோடு, சாதனை படைத்து வருகின்றனர். ஈழத்தில் உயர்கல்வி பெற வாய்ப்பிழந்த குடும்பத்தினர் தம் பிள்ளைகளுடன் இந் நாடுகளில் ஏதிலிகளாகக் குடியேறித் தமது கடும் உழைப்பால் பணத்தைச் சேகரித்து வசதியாக வாழ்கின்றனர். பிள்ளையின் எதிர்காலத்திற்குரிய அடித்தளம் பிள்ளைவளர்ப்பில் தொடங்குகிறது. “பிள்ளை நல்லவன் ஆவதும் வல்லவன் ஆவதும் அன்னை வளர்ப்பினிலே..” என்ற பாடல்வரிகள் நினைவு கொள்ளத்தக்கன. கனடாச் சூழலில் பிள்ளைவளர்ப்பு என்பது மிகப் பெரியதொரு வேலைப்பழுவாகும். இந்நாட்டின் பொருளாதார அமைப்பிற் கணவனும் மனைவியும் வேலைசெய்ய வேண்டியுள்ளது. வேலை செய்யும் தாய்மாருக்கு மகப்பேற்றுக் காலத்தில் ஓராண்டு சம்பள வேலைவிடுப்பு வழங்கப்படுகிறது. அதன் பின்னர், பிள்ளைப் பராமரிப்பு இடங்களிற் பிள்ளையை விட்டுச்செல்ல வேண்டிய நிலைப்பாடுண்டு. அங்கு பிள்ளை அந்நியச் சூழலில் வளர்கிறது. அங்குள்ள பழக்க வழக்கங்கள், மொழிநடை, உணவுப்பழக்கம் முதலிய வற்றைக் கற்றுக்கொள்கிறது.

அதனைத் தொடர்ந்து அப்பிள்ளை பாலர் பாடசாலையிற் சேர்க்கப்படுகிறது. ஆறு ஆண்டுகள் அப்பிள்ளையைப் பாடசாலைக்கு அழைத்துச் செல்லுதல், வீட்டுக்கு அழைத்து வருதல், பிள்ளைக்குத் துணையாக

வீட்டில் இருத்தல் முதலான பணிகளிற் பெற்றோரில் ஒருவர் முழுநேரப் பொறுப்பாளராகச் செயற்படுகிறார். இங்கு குறிப்பிடப்படும் பாலர்பருவப் பயிற்சி பிள்ளையின் எதிர்காலத்திற்குரிய அடித்தளம் என்பதை உன்னிப்பாக நோக்க வேண்டும். இக்காலக்கட்டத்திற் பிள்ளை கற்றற் பயிற்சி, நல்லொழுக்கப் பயிற்சி, செம்மையான மொழிப் பயிற்சி மற்றும் குடும்ப, சமூக ஒழுக்கலாறுகளையும் கற்றுக்கொள்வதோடு, அவற்றையே தனது எதிர்கால ஏணிப்படிகளாகவும் கொள்ளவுள்ளது என்பதையும் பெற்றோர் பட்டறிவு மூலம் அறிந்து கொள்வர். எனவே பிள்ளையின் ஆரோக்கியமான எதிர்காலத்திற்குரிய மிகப் பெரியதொரு பங்களிப்பு பிள்ளையின் பாலர்பருவத்திற் பெற்றோரால் வழங்கப்படுகிறது. இக்காலப் பகுதியிற் பெற்றோர் தம் பிள்ளைகளைப் புறக்கணித்துச் செயற்படுவார்களேயானால் பிள்ளையின் எதிர்காலம் கேள்விக்குறி ஆகிவிடும்.

உயர்நிலைக் கல்விப் பாடசாலையில் பயிலும் மாணவரிற் சிலர் மிகவும் குழப்பமடைந்து காணப்பட்டதோடு, ஏனைய மாணவருடன் சண்டை சச்சரவுகளில் ஈடுபட்டும் வந்துள்ளனர். அவர்கள் பாடசாலைக்கு ஒழுங்காக வருவதில்லை. பாடசாலை ஒழுங்கு விதிகளையும் மதிப்பதில்லை. இக்காரணங்களால் அவர்கள் அடிக்கடி பாடசாலையிலிருந்து விலத்தி வைக்கப்படும் நிலைமக்கு ஆளாகின்றனர். இறுதியாக அவர்கள் பொலிஸாரால் கைது செய்யப்படும் நிலைக்கும் ஆளாகினர். அவர்களது பிள்ளைப் பருவ வரலாற்றை ஆராய்ந்தால், அம் மாணவர் பெற்றோரின் புறக்கணிப்புக்கு உட்பட்டதாக, அல்லது பெற்றோர் அடிக்கடி தம்முள் சண்டை பிடித்துக் கொண்டதால் ஏற்பட்ட மன அழுத்தம் உடையவர்களாக வளர்ந்திருப்பதை அறிந்து கொள்ளலாம். அத்துடன் தாயகத்திலிருந்து வந்த மாணவர் போர்ச்சூழல் அழுத்தங்களுக்கு ஆளாகி இருந்தமையும் இத்தகு செயற்பாடுகளுக்குக் காரணமாகின்றன. எவ்வாறு அமையினும் பிள்ளைகளை நன்னெறிப்படுத்தும் பெரும் பொறுப்பும் அதன் எதிர்காலத்தைச் செம்மையாக்கும் கடப்பாடும் பெற்றோரின் கைகளிலேயே தங்கியுள்ளன. இத்தகையநிலை 2010 வரையும் நீடித்திருந்தமை சுட்டிக்காட்டப்பட வேண்டியதாகும். ஆனால் இப்போது அந்நிலைமை முற்றிலும் மாறியுள்ளமையைக் காணலாம். அதன் பின்னர் உயர்நிலைக் கல்விப் பாடசாலையில் பயிலும் தமிழ் மாணவரில் 99 வீதமானோர் இங்கேயே பிறந்து வளர்ந்தவர்களாதலால் அவர்களது ஒழுக்க நெறியும்

கல்வி சார்ந்த ஆர்வமும் சாதனைகளும் பாராட்டும் தன்மையாக அமைந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

அடுத்து உயர்நிலைக் கல்விப் பாடசாலையில் மாணவர் சேரும்போது எதிர்காலம் பற்றிய சிந்தனைகளும் அவை பற்றிய முன்னெடுப்புகளும் முனைப்புப் பெறுகின்றன. அக்கட்டத்தில் தீர்க்கமான முடிபுகளுக்கும் நல்ல வழிநடத்துதல்களுக்கும் பெற்றோரும் பிள்ளைகளும் இணைந்து செயற்பட வேண்டி யுள்ளது. பாடசாலையில் பல்வேறு பாடநெறிகள் கற்பிக்கப் படுகின்றன. தனக்குரிய பாடங்களைத் தெரிவுசெய்வது எல்லா மாணவருக்கும் எளிதான காரியமன்று. எப்பாடநெறிகளைத் தெரிவு செய்துகொண்டால் பிள்ளையின் எதிர்காலத்திற்கு உதவியாக இருக்கும் என்பதைக் கருத்திற்கொண்டு, பாடநெறிகளைத் தெரிவுசெய்வதற்கும் உறுதுணையாகச் செயற்படவேண்டும். பாடநெறிகளைத் தெரிவுசெய்ய முன்னர் பெற்றோர், பிள்ளைகளது அக்கறை, ஈடுபாடு, ஆர்வம், கற்கும் திறன் முதலானவற்றையும் கருத்திற் கொள்ளவேண்டும். எனவே ஒன்பதாம் தரத்தில் சேரும்போது மாணவர் தமது எதிர்காலத்துக்குரிய அடித்தளத்தை ஓரளவு உணர்ந்துகொண்டு, அதற்கேற்பத் தம்மைத் தயார்ப்படுத்தும் கல்வி முறையினைத் தொடர் வதற்குப் பெற்றோரும் துணையாக இருத்தல் அவசியமாகும்.

பாடசாலைக் கல்வியை முடித்துக் கொண்டு பல்கலைக்கழகம் அல்லது சமூகக் கல்லூரி அல்லது தொழில் தேடுதல் ஆகிய துறைகளில் ஈடுபடுதல் இளந்தலைமுறையினரின் எதிர்காலச் செயற்பாடுகளின் இரண்டாவது முக்கிய கட்டமாகும். பல்கலைக்கழகத்திற்கோ அல்லது தொழில்நிலை சமூகக் கல்லூரிக்கோ உயர் கல்வியைத் தொடர்வதற்கு வாய்ப்பானதாகவும், தமக்கு விருப்பமானதாகவும் உள்ள பாடநெறிகளை மாணவர் தாமே தெரிவுசெய்துகொள்ளுதல் உகந்தது.

இயல் 3

கனடாவிலே தமிழ்மொழியின் நிலை

கனடாத் தமிழரும் தமிழ்மொழியும்:

உலகில் இன்று 77 மில்லியன் தமிழ் மக்கள் வாழ்கிறார்கள் எனவும், தமிழ்மொழி 6000 ஆண்டுகளுக்கு மேற்பட்ட வரலாற்றைக் கொண்டது எனவும் ஆய்வுகள் தெரிவிக்கின்றன. அத்துடன் உலகில் 120 நாடுகளிலே தமிழர் வாழ்கிறார்கள் எனவும் ஒரு கணிப்புக் கூறுகிறது. ஒருமொழி பேசும் மக்களது பண்பாட்டின் உயிர்நாடி மொழி. மொழி இன்றேல் இனம் இல்லை. மொழியினூடாகவே ஓரினம் தனது அடையாளத்தைத் தக்கவைத்துக் கொள்கிறது. கனடாவில் வாழும் தமிழரின் வாழ்வியல் நிலைப்பாடுகளிலே தமிழ்மொழியின் அடையாளம் முதன்மையானது. ஒரு நாட்டில் மொழி எத்தகைய முக்கியத்துவம் பெறுகின்றதோ அது போன்றே வீட்டிலும் தொடர்புமொழி முதன்மை பெறுகின்றது. தமிழரது வீட்டுமொழி தமிழ் மொழியாக அல்லது ஆங்கிலமொழியாக இருக்கும்போதுள்ள குடும்ப விழுமியங்களின் வேறுபாட்டினை எளிதில் அடையாளம் கண்டுகொள்ளலாம். எனவே மொழி அடையாளமும் அதனைப் பேணலும் அவசியமாகின்றன. கனடாவிற்கு பல்வேறு பண்பாட்டு அமைப்புக்கள் தமிழ் மொழியையும் தமிழ்ப் பண்பாட்டையும் பேணிக்காப்பதற்குரிய பல்வேறு செயற்பாடுகளில் முனைப்பாகச் செயற்பட்டு வருவதும் ஈண்டுக் குறிப்பிடத்தக்கது (இயல்: 10 பார்க்க).

19ஆம் நூற்றாண்டிற் காலனித்துவ அரசுகளாற் பிறநாடுகளிற் குடியேற்றப்பட்டோரது வரலாறும், 20ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிற் போர்க் காரணங்களாற் பிற நாடுகளிற் புலம்பெயர்ந்து வாழும் தமிழரது வரலாறும், புலம்பெயர்ந்து வாழும் பிற நாட்டு இனங்களின் வரலாறுகளும் தரும் பாடங்கள் யாதெனில், எந்த ஓர் இனம் தனது மொழி, கலை, பண்பாடுகளைப் பேணித் தன் அடையாளத்தை இழக்காது வாழ்கின்றதோ, அந்த இனமே பிற இனங்களால் மதிக்கப்படுகின்றது என்பதாகும். பிஜீத்தீவுகள், மொரீஸியஸ், ரியூனியன் முதலிய தீவுகளிற் 19ஆம் நூற்றாண்டில் ஆங்கிலேயராற் குடியேற்றப்பட்ட

தமிழர், இன்று தமிழ்மொழியை இழந்து நிற்கின்றனர். மொரீஸியஸ் தீவில் ஒரு மில்லியன் மக்களுக்கு மேல் வாழ்கின்றனர். அவர்களில் ஒரு இலட்சத்திற்கும் மேற்பட்டோர் தமிழராவர். அவர்களால் 125க்கும் மேற்பட்ட சைவ ஆலயங்கள் நடத்தப்படுகின்றன. சைவசமய விழாக்கள், பண்டிகைகள், விரதங்கள், தமிழில் ஆட்பெயர்கள் என்பன எல்லாம் அவர்களிடமுள்ளன. ஆனால் அவர்களுக்குத் தமிழ் தெரியாது. முதியோர் மட்டும் அரைகுறையாகத் தமிழ் பேசுகின்றனர். அங்குவாழ் தமிழர் அனைவரும் அத்தீவில் வழங்கும் 'கிறியோல்' மொழியையே பேசுகின்றனர். இந்நிலைமை கனடாத் தமிழருக்கு வராதிருக்க வேண்டுமாயின் இங்கு வாழும் கனடாத் தமிழர் இதற்காக அரும்முயற்சிகள் எடுக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு வீட்டிலும் கட்டாயம் வீட்டு மொழியாகத் தமிழைப் பயன்படுத்தினாற் காலம் காலமாகத் தமிழ் இந்நாட்டில் நிலைத்திருக்க வாய்ப்பு ஏற்படலாம்.

ஐக்கிய நாடுகளின் யுனஸ்கோ நிறுவனம் சர்வதேச தாய்மொழித் தினத்தை 1999ஆம் ஆண்டு பிரகடனப்படுத்தியது. அதனடிப்படையில் 2000ஆம் ஆண்டு முதலாக இத்தினம் உலகம் முழுவதும் பெப்ரவரி 21ஆந் திகதி கொண்டாடப்பட்டுவருகின்றது (பக்.43 பாரக்க). தம் தாய் மொழியை இழந்த இனக் குழுக்கள் பொருளாதாரத்தில் எவ்வளவு மேம்பட்டு இருந்தாலும் அது தனிமனித வளர்ச்சியாகவே கருதப்படும் என்பதையும், ஓர் இனத்துக்குரிய பெருமையை அவர்களாற் பெறமுடியாது என்பதையும் உணர்ந்துகொண்ட மொரீசியஸ், பிஜீ, ரியூனியன், தென்னாபிரிக்கா முதலிய நாடுகளிற் குடியேறிய தமிழர், இப்பொழுது தமது தாய்மொழியைக் கற்பதன் மூலம் மறுமலர்ச்சியைப் பெற்றுக்கொள்ள முயல்கின்றனர். இவர்களுக்குத் தாய் நாடாகிய தமிழகத்துடன் தொடக்க காலங்களிலே பெரிதும் தொடர்புகள் இருக்கவில்லை. புலம்பெயர்ந்தோரிற் பெரும்பகுதியினர் கல்வி அறிவு அற்றவர்களாகவே இருந்தனர். அவர்கள் தொழில் புரிய அழைத்துச் செல்லப்பட்ட நாட்டு அரசுகளும் அவர்களுக்குத் தமிழ்மொழியைக் கற்க வாய்ப்பு அளிக்க வில்லை. இப்பொழுது அவர்கள் தம் இனரீதியான தனித்துவத்தைப் பேணுவதே தமக்குப் பெருமை என்பதையும், அதற்குத் தமிழ்மொழி கற்றல் இன்றியமையாதது என்பதையும் உணர்ந்து அதன்வழி செயற்பட்டுவருகின்றமை ஈண்டு நினைவு கொள்ளத்தக்கது.

கனடாவுக்குப் புலம்பெயர்ந்து வந்த இளந்தலை முறையினர் மிக வெற்றிகரமாக ஆங்கிலத்திலே நன்கு ஆளுமையை வளர்த்துக்கொண்டு, கல்வி கற்றுத், தம் வாழ்க்கைப் பயணத்தைச் செம்மையாக நடத்திக்கொண்டிருக்கின்றனர். மூத்த தலைமுறையினர் ஓரளவுக்கு ஆங்கிலத்திலே தம் பொதுக்காரியங்களைச் செய்து கொள்ளத் தக்கவகையில் வல்லமை பெற்றுள்ளனர். இங்கு பிறந்து வளரும் பிள்ளைகள் ஆங்கிலத்தில் மிக்க திறமையுடன் காணப்படுகின்றனர். வியக்கத் தக்கவகையில் ஆங்கிலமொழியில் சாதனைகளும் படைத்து வருகின்றனர். இப்பின்னணியைப் புரிந்து கொண்டால்தான் கனடாவிலே தமிழ்மொழியின் நிலைப்பாடு, அதன்தேவை என்பனவற்றை நன்கு விளங்கிக் கொள்ளலாம். கனடாவைப் பொறுத்த மட்டில் இங்கு புலம்பெயர்ந்த தமிழ் மக்களிற் பெரும்பாலானோர் அடிப்படைக் கல்வி பெற்றவர்களாவர். கனடா அரசு தமிழ் மொழியைக் கற்பதற்குச் சகல வசதிகளையும் எற்படுத்தித் தந்துள்ளது. அத்துடன் இங்குள்ள தமிழர் அமைப்புக்கள், ஆலயங்கள், கலை - பண்பாடு சார்ந்த மன்றங்கள், தனியார் கல்வி நிறுவனங்கள் முதலியனவும் தமிழ் வகுப்புகளை நடத்திவருகின்றன.

தமிழ்மொழியில் உரையாடல் அடிப்படையிற் கனடாவிலுள்ள தமிழ்ப் பிள்ளைகளின் மொழித்திறனை அறிந்துகொள்ள வேண்டும். இங்கு வாழும் தமிழ் இளந்தலைமுறையினர் இருவகைப்படுவர். கனடாவிற் பிறந்தவர்களும், ஐரோப்பிய, ஆபிரிக்க நாடுகளிற் பிறந்து கனடாவுக்கு வந்த பிள்ளைகளும் ஒரு பிரிவில் அடங்குவர். இவர்களிற் பெரும்பாலானோர் வீட்டிலே தமிழ் பேசுவதே இல்லை. இதற்கு விதிவிலக்காகச் சில வீடுகளிற் பிள்ளைகள் தமிழில் உரையாடினால் அது பெற்றோரின் பெருமுயற்சியையும், அவர்களது பண்பாட்டுப் பேணுகையின் ஈடுபாட்டையுமே குறிப்பதாகும். இலங்கையிற் பிறந்து தமிழ் பேச, எழுத, வாசிக்கக் கற்ற நிலையில் இங்கு வந்துள்ள பிள்ளைகளை இன்னொரு பிரிவினராகக் கொள்ளலாம். இவர்களிற் சில பிள்ளைகள் கனடாவுக்கு வந்து, சில ஆண்டுகளில் ஆங்கிலமே கதியென்றெண்ணித் தமிழை மறந்து, தமிழ் பேசவே முடியாத பரிதாப நிலையில் உள்ளனர். பெரும்பாலான தமிழ் வீடுகளிலே தமிழ்மொழி பேசப்படுவதில்லை. குறிப்பாக இளம் தம்பதிகள் தம் பிள்ளைகளுடன் பெரிதும் ஆங்கிலத்தில் உரையாடுவதையே

வழக்கமாகக் கொண்டுள்ளனர். இங்கு புலம்பெயர்ந்து வந்த பின்னர் சிலர், தாம் பொருளாதார அடிப்படையில் வளர்ச்சி பெற்றது மட்டுமன்றி, நாகரிக மோகத்தால் வேண்டுமென்றே தமிழைக் கொச்சைப்படுத்தி பேசும் நிலைப்பாடு கொண்டவராகவும் காணப்படுகின்றனர். இச் சந்தர்ப்பத்திற்கே. ஜவஹர்லால் நேரு (1998:19) அவர்கள் எழுதிய குறிப்பை ஈண்டுக் குறிப்பிடுதல் பொருத்தமாகிறது:

“தமிழ் பேசுகிறோம் என்ற காரணத்தால் நாங்கள் தமிழராகவில்லை. தமிழன் பேசுகின்ற மொழி என்பதாலேயே அந்த மொழிக்குத் தமிழ்மொழி என்னும் பெயர் வந்தது. நாங்கள் ஆங்கிலம் பேசினால் ஆங்கிலேயராகவோ அல்லது பிரஞ்சு மொழியைப் பேசினால் பிரஞ்சுக்காரராகவோ ஆகிவிட முடியாது. தமிழராகப் பிறந்த நாங்கள் எப்பொழுதும் தமிழராகவே இருப்போம். எங்களுடைய வருங்காலச் சந்ததியினர் கனடாவில் தமிழை மறந்து வாழ்ந்தாலும் அவர்கள் விரும்பினாலும்சரி விரும்பாவிட்டாலும்சரி தமிழர்களாகவே இருப்பார்கள். ஆங்கிலம் பேசுவதால் அமெரிக்கர்களும் கனேடியர்களும் ஆங்கிலேயர்களாகவும் இல்லை. அப்படி ஆகவும் முடியாது”.

தமிழ் மொழியைப் பேணும் நடவடிக்கைகளுக்குச் சார்பாகக் கனடா அரசின் பல்கலாச்சாரக் கொள்கை உறுதுணையாக அமைந்துள்ளது. மாகாண அரசுகள் தத்தம் மாகாணங்களிலுள்ள அனைத்து இன மக்களின் தொகை, அவர்களுடைய பண்பாட்டுத் தேவைகள் என்பவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு பல்லினப் பண்பாட்டுத் திட்டங்களை வகுத்து நடைமுறைப்படுத்தி வருகின்றன. மத்திய அரசினால் 1969இல் நியமிக்கப்பட்ட ஆணைக் குழுவின் அறிக்கையிற் கனடாவில் வாழும் பல்வேறு இனமக்களின் பண்பாட்டு அடையாளங்களைப் பேணுவ தற்கான அரசின் ஊக்குவிப்பு வலியுறுத்தப் பட்டிருக்கிறது. அத்துடன் ஆங்கிலம், பிரஞ்சு தவிர்ந்த மற்றைய புலப்படு சிறுபான்மையினரின் (Visible Minority) மொழிகளின் கற்கை பற்றியும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இந்த ஆணைக் குழுவின் பரிந்துரையின் அடிப்படையில் 1971இல் பல்லினப் பண்பாட்டுக் கொள்கை நடைமுறைப்படுத்தப் பட்டுவருகிறது. அத்துடன் பல்லின மொழிகள் பற்றிய ஆய்வினை மேற்கொள்வதற்கும் ஓர் ஆணைக்குழுவும் நியமிக்கப்பட்டது. இந்த ஆணைக்குழு 1976இல் வெளியிட்ட அறிக்கையின்படி அனைத்துலகமொழிக் கல்வித் திட்டம் 1977இல் அறிமுகப்

படுத்தப்பட்டது. அதே ஆண்டில் முதன்முதலாக ஒன்ராறியோ மாகாணத்தில் அனைத்துலக மொழிக் கல்வி வகுப்புகளை இங்குள்ள சில கல்விச் சபைகள் தொடங்கி, வெற்றிகரமாகச் செயற்படுத்தி வருகின்றன.

தமிழ்மொழி கற்பதற்கு அரசு வழங்கும் உதவிகள்:

ஒன்ராறியோ மாகாணக் கல்வி அமைச்சின் 1989ஆம் ஆண்டுக் கல்விச்சட்டத்தின் மூலம் (Regulation 285, Section 5 of the Education act) அனைத்துலக மொழிகள் பாடசாலைகளிற் கற்பிக்கப்படுவதற்குரிய வசதிகள் வழங்கப் படலாயின. வார நாட்களிற் பாடசாலை நேரத்துடன் ஒன்றிணைந்த திட்டமாகத், தினசரிப் பாடசாலைக் கல்வி ஒழுங்கின் ஒரு பகுதியான அனைத்துலக மொழி கற்பித்தல் அடிப்படையிலும் (Intergrated Program), பாடசாலை முடிந்த பின்னரும், சனிக்கிழமையிலும் தமிழ் வகுப்புக்கள் நடைபெறுகின்றன. வாரநாட்களில் நடைபெறும் வகுப்புக்குச் செல்ல முடியாத மாணவர் சனிக்கிழமைகளில் நடைபெறும் தமிழ் வகுப்புக்குச் செல்லும் வாய்ப்பும் வழங்கப்பட்டுள்ளது. ஒரு மொழி பேசும் 22-25 பிள்ளைகள் சேர்க்கப்படுமிடத்து அம்மொழிக்குரிய வகுப்பினைத் தொடங்குவதற்குரிய வாய்ப்பினை இச்சட்டம் வழங்குகிறது. அனைத்து இனத்தவருக்கும் இவ்வசதிகளைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளும் உரிமையும் வழங்கப்பட்டுள்ளது. இச்சட்டத்தின்கீழ் ஒன்ராறியோ மாகாணம் முழுவதிலும் உள்ள பாடசாலைச் சபைகள் அனைத்து உலக மொழிகள் கற்பிக்கும் வகுப்புகளை நடத்திவருகின்றன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

முதன் முதலாக 1978இல் நோர்த் யோர்க் கல்விச்சபை, பாலர்பாடசாலை மாணவருக்கான தமிழ் வகுப்புகளைத் தொடங்கியது. அதனைத் தொடர்ந்து ஸ்காபரோ, எற்றபிக்கோ, யோர்க், கிழக்கு யோர்க் ஆகிய கல்விச்சபைகளும், கத்தோலிக்க கல்விச்சபையும் தமிழ் வகுப்புகளை நடத்தத் தொடங்கின. ஒன்ராறியோ மாகாண நாடாளுமன்றத்திற் பாரம்பரிய மொழிக் கல்விக்கான (Heritage Language Program) சட்டமூலம் 1989இல் நிறைவேற்றப்பட்டது. அதனைத் தொடர்ந்து பல பாடசாலைகளிலே தமிழ் வகுப்புக்கள் நடைபெறலாயின. 1992-1994 ஆண்டுக் காலப் பகுதியிலே தமிழ் கற்பிக்கப் பட்டமை பற்றிய புள்ளிவிபரம் வருமாறு கிடைத்துள்ளது:

ஆண்டு	ஆரம்பப் புள்ளி மாணவர்	ஆசிரியர்	பாடசாலை	கல்விச் சபைகள்
1992-93	1060	52	19	6
1993-94	1500	58	26	10
1994-95	2050	80	34	10

அட்டவணை- 7

(நன்றி: பொ.கனகசபாபதி, தேடல் -14: 1996, பக்.15-16)

கனடாவில் ஒன்ராறியோ மாகாணத்திலேதான் பெருந்தொகையாகப் பன்மொழி பேசும் மக்கள் வாழ்கிறார்கள். இம்மாகாண அரசின் அனைத்துலகமொழிக் கல்விக் கொள்கையின் அடிப்படையில், இங்கு வாழும் மக்களின் தாய்மொழிகளைக் கற்பிக்கும் திட்டத்தின்கீழ் இப்போது (2016) 53 மொழிகள் எட்டாம் தரம் (Grade 8) வரையும் கற்பிக்கப்படுகின்றன. இம்மாகாணத்தில் ரொறன்ரோ மாவட்டப் பாடசாலைச் சபையே மிகப் பெரியதாகும். இப்பாடசாலைச் சபையின் கீழுள்ள பாடசாலைகளில் மட்டும் இக்கல்வித் திட்டத்தின்கீழ் 33,000 மாணவர் தத்தம் மொழிகளைக் கற்கிறார்கள். இவர்களின் தொகையில் சீனமொழி கற்கும் மாணவர் தொகை முதலாம் இடத்திலும், இரண்டாம் இடத்திலே தமிழ் மாணவரின் எண்ணிக்கையும் இடம்பெறுகின்றன. ஆயினும் இங்குள்ள தமிழ் மாணவரில் சுமார் 40 வீதமானவர்களே தமிழ் கற்று வருகிறார்கள் என்பதும் கவலைக்குரிய புள்ளி விபரமாகும். சுமார் 200 தமிழ் ஆசிரியர் அரசுப் பாடசாலைகளில் தமிழ் கற்பிக்கிறார்கள். ரொறன்ரோ மாவட்டக்கல்விச் சபையினால் நடத்தப்படும் பாடசாலைகளிலே தமிழ் பயிலும் மாணவருக்குரிய பாடப் பயிற்சிப் புத்தகங்களை இக்கல்விச் சபையே தயாரித்து இலவசமாக வழங்கிவருதல் குறிப்பிடத்தக்கது.

மேலும், உயர்நிலைக் கல்விப் பாடசாலை மாணவர் தங்கள் தாய்மொழியைக் கற்பதற்கென, பாரம்பரிய மொழித்திட்டம் ஒன்ராறியோ மாகாண அரசினால் 1990இல் விரிவுபடுத்தப்பட்டு அதற்கான அங்கீகரிக்கப்பட்ட பாட (Credit Courses) வகுப்புக்கள கல்விச் சபைகளால்

தொடர்கல்வித் திட்டத்தின்கீழ் (Continuing Education) நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. அத்தோடு ஒன்ராறியோ மாகாணத்தில் உயர்நிலைக் கல்விப் பாடசாலைக் கல்வித் திட்டத்தில் 9ஆம், 10ஆம், 11ஆம், 12ஆம் வகுப்புக்களிற் கற்பிக்கும் பாடங்களில் ஒன்றாகத் தமிழ் மொழியும் அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது. எனவே தமிழ்மொழியைக் கற்று, அதில் திறமைச் சித்திகள் (Credits) பெற்றுப் பல்கலைக்கழகத்திற்கோ, அல்லது தொழில்நிலைக் கல்லூரிக்கோ அனுமதி பெறுவதற்குரிய வாய்ப்பையும் ஒன்ராறியோ மாகாண அரசு தமிழ் மாணவருக்கு வழங்கியுள்ளது. அங்கீகரிக்கப்பட்ட பாடமாகக் கற்க வாய்ப்பு அளித்துள்ள கனடா அரசுக்கு தமிழினம் என்றென்றும் நன்றியுடையதாகும்.

உயர்நிலைக் கல்விப் பாடசாலை மாணவர் தாம் தெரிவுசெய்து கற்பதற்கு வாய்ப்பாக 100க்கும் அதிகமான பாடங்கள் அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளன. பல்கலைக்கழகத்திலோ அல்லது சமூகக் கல்லூரிகளிலோ உயர்கல்வியைப் பெறுவதற்கு 30 பாடங்களிலே அங்கீகரிக்கப்பட்ட பாடத் திறமைச் சித்திகள் தேவைப்படுகின்றன. இந்த 30 திறமைச் சித்திகளில் 1 - 3 வரையிலான திறமைச் சித்திகளைத் தமிழ்மொழிப் பாடத்தில் பெற்றுக்கொள்ளலாம். 30 திறமைச் சித்திகளில் மாணவர் தம் விருப்பின் பேரில் 2 அல்லது 3 திறமைச் சித்திகளைத் தமிழில் பெறுவதன் மூலம், அம்மாணவர் தமிழ்மொழி அறிவும், மொழி ஆளுமையும் பெறுவதோடு, இன உணர்வும் பண்பாட்டு விழுமியங்களை விளங்கிக் கொள்ளும் மனப்பக்குவமும் அவர்களுக்கு ஏற்பட வாய்ப்பாகின்றது. பல்வேறுபட்ட சமூகங்களைச் சேர்ந்த பல மொழிகளைப் பேசும் மாணவர் ஒரே பாடசாலையிற் பயில்கிறார்கள். அப்பாடசாலைகள் நடத்தும் கலைவிழாக்களிலும் பல்கலாசாரச் செயற்பாடுகளிலும் ஏனைய மாணவருடன் தமிழ் மாணவரும் பங்குகொள்கிறார்கள். இதன் மூலம் மாணவரிடையே பரஸ்பர புரிந்துணர்வு வளர்வதற்கும், தத்தம் மொழியையும் பண்பாட்டையும் பகிர்ந்து கொள்வதற்கும் வாய்ப்பு ஏற்படுகின்றது. பாடசாலைச் சபைகளின் பாடசாலைகளில் ஒன்ராறியோ அரசின் தகுதிபெற்ற ஆசிரியர்களால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட தமிழ்ப் பாடநெறி வகுப்புக்கள் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. ஆனால் அப்பாடசாலைகளில் பிள்ளைகள் குறைந்து வந்தமையால் சில பாடசாலைகளில் வகுப்புக்கள் மூடப்பட்டு வந்தன என்பதும், இப்போது

அப்பாடசாலையில் திறமைச் சித்தி வகுப்புக்கள்
 நடைபெறுவதில்லை என்பதும் கவலை தருவதாகும்.
 கடந்த பல ஆண்டுகளாகப் பீல் பிராந்திய கத்தோலிக்கக்
 கல்விச் சபையின் அனுமதியுடன் இக்கற்கைநெறியைத்
 தமிழ்க் கலைக்கல்லூரியும், யோர்க் பிராந்திய
 கல்விச்சபையும் (மிடில்பீல்ட் உயர்நிலைக் கல்விப்
 பாடசாலையில்) நடத்திவருகின்றன..

தமிழர் தம்மொழியையும் பண்பாட்டையும் பேணிக்
 கொள்வதற்காக அரசு வழங்கும் மானியங்களையும் சலுகை
 களையும் நன்கு பயன்படுத்திக் கொள்ளுதல் தமது சமூகக்
 கடமையாகும். தமிழ்ப் பெற்றோரிற் கணிசமானோர் அரசு
 வழங்கும் இத்தகு சலுகைகளையும் உரிமைகளையும்
 விளங்கிக் கொள்வதில்லை. கல்விச் சபைகள் இலவசமாக
 நடத்தும் தமிழ் வகுப்புக்களுக்குத் தம் பிள்ளைகளை
 அனுப்புவதில் அக்கறை கொள்வதில்லை. நாடு இழந்து
 மொழி இழந்து நிற்கும் தமிழ்ச் சமூகம், இவ்வாறு நடந்து
 கொள்வது அர்த்தமற்றதாகும். இது குறித்த பொ.
 கனகசபாபதி அவர்களின் கருத்து நோக்கத்தக்கது:

“ஈழத் தமிழர் புகலிடம் தேடி வருவதற்குப் பல்வேறு
 காரணங்கள் இருந்தபோதிலும், அவற்றுக்கெல்லாம்
 ஆதிமூலமாய், அடிப்படையாயிருந்தது அரசினால்
 தமிழ்மொழி புறக்கணிக்கப்பட்டமை என்பதைத் தமிழர்
 புரிந்துகொள்ள வேண்டும். மொழியைச் சொல்லி,
 இனத்தைச் சொல்லி, மதத்தைச் சொல்லி, அரசியல்
 கட்சியைச் சொல்லி, போர்அட்டூழியங்களைக் கூறிப்
 புலம்பெயர்ந்து வாழும் தமிழர் சமூகம், தம் பிள்ளைகள்
 தமிழ்மொழியைக் கற்பதற்கான வாய்ப்பு வசதிகள்
 இருந்தும் அவற்றைப் புறக்கணிப்பது தம் தாய்மொழிக்குச்
 செய்யும் துரோகமாகும்”. (மேலது தேடல்: பக்.17)

பாடசாலைச் சபைகளுக்கு அப்பால், தமிழரது சமூக
 நிறுவனங்களும் தமிழ்மொழியை மாணவருக்குக் கற்பிக்கும்
 முயற்சிகளில் ஈடுபட்டுள்ளன. கனடாத் தமிழ்க் கல்லூரி,
 அறிவகம், ஆதிஅருள்நெறி மன்றம், வேதாந்த ஞானமன்றம்,
 மற்றும் சில சைவ ஆலயங்கள், தனியார் கல்வி
 நிலையங்கள் முதலியன தமிழ் வகுப்புக்களை நடத்தி
 வந்துள்ளன. அத்துடன் தமிழ் வாரம், தமிழ் எழுத்துப்
 போட்டி, தமிழ் பொது அறிவுப் போட்டி, தமிழ்ப் பேச்சுப்
 போட்டி, திருக்குறள் போட்டி ஆகியவற்றை ஆண்டு தோறும்
 பல்வேறு கலை. பண்பாட்டு மன்றங்கள் நடத்திவருகின்றன.

இவ்வாறான முயற்சிகள் பெரிதும் மேற்கொள்ளப்பட்ட போதிலும் ஆங்கில மோகம் கொண்டு தம் பிள்ளைகளைத் தமிழ் வகுப்புக்களுக்கு அனுப்பாமல் இருக்கும் பெற்றோரின் தொகை மிகவும் பெரியது. அவர்கள் தம் பிள்ளைகளைத் தமிழ் வகுப்புக்களுக்கு அனுப்புவதும் இல்லை; அனேகமான பிள்ளைகள் வீட்டிற்கூடத் தமிழ் பேசுவதில்லை. இப்பிள்ளைகளால் உருவாகும் அடுத்த தலைமுறையினர் தமிழ் பேசத் தெரியாதிருப்பதோடு தமிழர் என்ற இன அடையாளத்தை மட்டும் தாங்கி நிற்பர்.

கனடாத் தமிழ்க் கல்லூரி, மற்றும் பல தனியார் கல்வி நிலையங்கள், கோயில்கள், தனியார் இல்லங்கள் எனப் பல்வேறு தளங்களிலே தமிழ் கற்பிக்கும் முயற்சிகள் இங்கு இடம்பெற்றுவருகின்றன. பெருந்தொகையான மாணவர் இத்தளங்களிலே தமிழ்மொழி பயில்கின்றனர். ரொறன்ரோ பெரும்பாகத்திற்கும் அப்பால் மொன்றியல், ஓட்டாவா, எட்மன்ரன், கல்ஹரி, வன்கூவர் முதலான நகரங்களிலும் தமிழ்மொழிக் கல்வி இடம்பெற்று வருதல் குறிப்பிடத்தக்கது. மொன்றியலில் முருகன் கோவில் கலைநெறிக் கல்விக் கழகம், ஆத்மஜோதி நிலையம், மீட்பின் அன்னை இல்லம், கியுபெக் அறிவுச்சோலை, ஈழத் தமிழர் ஒன்றியம், துர்க்காபதி கல்வி நிலையம், மொன்றியல் மாணவர் மன்றம் என்பன தமிழ்மொழிக் கல்வியை வழங்கிவருகின்றன. இவ்வாறு நூற்றுக்கணக்கான தனியார் மற்றும் சமூக நிறுவனங்கள் தமிழ்மொழி கற்பிப்பதில் தம்மாலான பணிகளை மேற்கொண்டு வருதல் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

பலர் தத்தம் வீடுகளிலே தமிழ் கற்பித்து வருகின்றனர். இதிலுள்ள குறைபாடுகளையும் குறிப்பிடுதல் வேண்டும். பெற்றோர் தம் வேலைப்பழு அல்லது நேரமின்மை காரணமாக அரசு நடத்தும் தகுதி வாய்ந்த ஆசிரியர்களால் நடத்தப்படும் பாடசாலைகளுக்குத் தம் பிள்ளைகளை அனுப்பாமல், மேற்குறிப்பிட்ட கல்வித் தளங்களுக்குத் தம் வசதிக் கேற்ப அனுப்புகின்றனர். இதனால் கனடா அரசு தமிழ்மொழிக் கல்விக்கு வழங்கும் பல்வேறு வசதிகளைத் தமிழர் இழந்து வருகின்றனர். அரசுப் பாடசாலைகளுக்கே அனைத்துத் தமிழ் மாணவரும் செல்லும்நிலை ஏற்பட்டால் மேலும், கனடா அரசின் பல்வேறு உதவிகளைப் பெற்றுப், பிள்ளைகளுக்கு நல்ல முறையில் தமிழ்க் கல்வியை வழங்கலாம் என்பது கற்றறிந்த தமிழ் ஆர்வலர்களின் கருத்தாகும்.

வீட்டிலே பிள்ளைகளுடன் தமிழில் உரையாடிப், பேசிப் பழகும் குடும்பத்தினருக்கும் ஆங்கிலத்தில் உரையாடும் குடும்பத்தினருக்கும் இடையில் பெரிதும் வேறுபாடுள்ளது. ஆங்கிலம் வீட்டுமொழியாகப் பேசப்படும் வீடுகளிலே தமிழ்ப் பண்பாட்டின் சீரமைத் திறனைக் காண்பது அரிதும்ட்டுமன்றி, அவர்களின் பிள்ளைகளுக்கும் பெற்றோருக்கும் இடையேயுள்ள உறவிற் பெரியதோர் இடைவெளி காணப்படுதல் இயல்பாகிறது. நாளடைவில் அவர்களது வாழ்க்கைமுறை படிப்படியாகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டிலிருந்து நழுவி, அந்நியப் பண்பாட்டினைத் தழுவிக்கொள்கிறது. அவர்கள் தம் அடையாளத்தையே இழந்து விடுகிறார்கள். அந்நிலையில் அவர்களது அடையாளம் என்ன என்பதை அவர்கள் அறிவார்களா? அல்லது அவர்கள் மோகம்கொள்ளும் வேற்றினப் பண்பாட்டினர் அவர்களைத் தம் பண்பாட்டுக் குழுமத்தைச் சேர்ந்தோராக ஏற்றுக் கொள்வார்களா? இறுதியில் இவர்களின் நிலைப்பாடு கயிறு அறுந்த பட்டமே. இற்றைக்கு 200 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இந்தியாவிலிருந்து இலங்கைத் தேயிலைத் தோட்டங்களுக்குத் தொழிலடிப்படையில் புலம்பெயர்ந்து சென்ற தமிழர் இன்றும் தம் மொழியைப், பண்பாட்டை இழக்காது வாழ்கின்றனர். ஆனால் நாற்பது ஆண்டுகளில் ஈழத்தமிழர் தம்மொழியையும், தமிழ்ப் பண்பாட்டையும் கனடாவில் இழந்துகொண்டு வருகின்றனர் என்றால் அதற்குக் காரணம் இங்குள்ள பொருண்மிய வசதிகளும், அந்நியப் பண்பாட்டு மோகமும், தம்மிடமுள்ள தாழ்வு மனப்பான்மையுமே (Inferiority complex) ஆகும்.

பிற மொழிகள் போதனை மொழிகளாக உள்ள நாடுகளில் வாழும் தமிழ்ப் பிள்ளைகள் படிப்படியாகத் தமிழ் மொழியை மறந்து போகும் ஓர் ஆபத்தான சூழ்நிலை காணப்படுகிறது. பிற நாடுகளில் வாழும் தமிழ்ப் பிள்ளைகள் தமிழ்மொழியை இலகுவான முறையிற் கணினி மூலமாகக் கற்பதற்கு வாய்ப்பாகப் புதிய செயல்முறைகள் நடைமுறையில் உள்ளன. அண்மையிற் பாலர்பாடசாலைத் தமிழ்க் கல்விக்குரிய கணினி மென்பொருள் (Software) சிலவற்றைக் கனடா, அமெரிக்கா, அவுஸ்திரேலியா ஆகிய இடங்களிலே தயாரித்துள்ளனர். இவை புகலிட நாடுகளில் வாழும் இளந்தலைமுறையினருக்குப் பயன் தரத்தக்கன.

ரொறன்ரோ பல்கலைக்கழகக் கலைத்துறைப் பீடாதிபதியை 1997இல் சந்தித்து தமிழ்மொழியைப் பட்டப் படிப்புக்குரிய ஒரு பாடமாகக் கற்பிப்பதற்கு வாய்ப்புத் தருமாறு விண்ணப்பித்தேன். அப்போது அதற்கு வாய்ப்பு இருந்தும் நிதி தடையாக இருந்தமை அறியத்தரப்பட்டது. ஆனால் இருபது ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் அம்முயற்சி தமிழில் ஆய்வு செய்யும் மாணவர் பயனடையும் வகையில், தமிழ் அன்னையின் அருளால் தொழில் அதிபர் திரு. ரவி குகதாசன் அவர்களின் வள்ளல் தன்மையால் கனிந்துள்ளது (இயல்-6, பக் 291-291பார்க்க).

1999இல் மனோன்மணியம்சந்தரனார் பல்கலைக்கழக வெளிவாரிக் கல்வித் திட்டத்தின்கீழ் இளங்கலைமணி, முதுகலைமணிப் பட்டப் படிப்பு நடைபெற்று வந்து, அதுவும் 2014ஆம் ஆண்டில் நிறுத்தப்பட்டுவிட்டது.

தமிழில் ஆர்வம்கொண்டோர் தமது தமிழ் அறிவை விருத்தி செய்துகொள்ளும் வகையில் தமிழ்நாடு அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தின் தொலைக்கல்வித் திட்டத்தின்கீழ் 2006ஆம் ஆண்டிலிருந்து ஸ்காபரோவில் அமைந்துள்ள 'அண்ணாமலை கனடா வளாகம்' தமிழ் இளங்கலைமணி, முதுகலைமணி பட்டப் படிப்புக்கான தமிழ்க் கல்வியை வழங்கி வருவதோடு, தமிழியலில் முனைவர் (Ph.D.) பட்ட ஆய்வு செய்யும் ஆய்வாளருக்கும் இவ்வளாகம் வாய்ப்பு அளித்து வருதல் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். 2006ஆம் ஆண்டில் ரொறன்ரோ பல்கலைக் கழகத்திலும் அதன் பின்னர் யோர்க் பல்கலைக்கழகத்திலும் ஆரம்பநிலையிலே தமிழ் கற்பிக்கும் திட்டம் தொடங்கப்பட்டு அவையும் நிதியுதவியின்றி தொடர முடியாது போயிற்று. 2017இல் ரொறன்ரோ பல்கலைக் கழகத்தில் தமிழ் கற்பிப்பதற்குரிய செயற்பாடுகள் முன்னெடுக்கப்படும் செய்திகள் இணையத்தளத்தில் பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ளன (University of Toronto Web site March 2017).

தமிழ்மொழி பேணலிற் பெற்றோரும் பிள்ளைகளும்:

இங்கு பிறக்கும் தமிழ்க் குழந்தைகளிற் பெரும்பாலோர் வீட்டிலே தமிழ்ப் பண்பாட்டுச் சூழலில்தான் வளர்கின்றனர். ஆனால் பெற்றோர் வேலைக்குச் செல்லத்

தொடங்கியதும் பிள்ளைப் பராமரிப்பு நிலையத்திற் பிள்ளைகளின் பகற்பொழுது கழிகிறது. அங்கு ஆங்கில மொழிவழிப்பட்ட பண்பாட்டுச் சூழலுக்குப் பிள்ளைகள் பழக்கப்பட்டு விடுகின்றனர். எனவே மொழிநிலையிலும் பண்பாட்டுச் சூழலிலும் முரண்படு நிலையையே பிள்ளைகள் அனுபவிக்கின்றனர். இந்நிலையில் அனைத்துத் தமிழ் மாணவரும் தமிழ் கற்கும் நிலைமையைப் பெற்றோர் ஏற்படுத்த வேண்டியது அவர்களது கடமையாகும். தமிழ்ப் பண்பாடு மொழிவழிப் பண்பாடு என்பதைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். அன்றியும் சமயத்துடனும் அது இணைந்துள்ளது. எனவே இளம் சமுதாயத்தினர் தமிழ்மொழியைக் கற்றுக்கொள்வதோடு, ஆலய வழிபாட்டிலும் ஈடுபட்டால் தமிழும் தமிழ்ப் பண்பாடும் தமிழர் மத்தியில் நிலைபெற்றிருக்க வாய்ப்புள.

கனடாவில் வாழும் ஈழத்தமிழரில் 75 வீதமானோர் ஈழத்தில் நிலவும் அரசியல் காரணிகளால் நேர்முகமாவோ அல்லது மறைமுகமாவோ பாதிக்கப்பட்டுக், கனடாவுக்கு எண்பதுகளைத் தொடர்ந்து புலம்பெயர்ந்து வந்தவர்களாவர். இவர்களிலே தொடக்க காலங்களில் வந்தவர்களில் இளைஞர் பெருந் தொகையினராவர். அவர்களுக்குத் தமிழ்மொழி மீதான ஓர் ஆதங்கமும் ஈடுபாடும் ஈழத்தில் நிச்சயம் இருந்திருக்கும். அவர்கள்தான் முதலிற் கனடாவிலே தமிழ் வளர்க்கும் முயற்சியிலே தீவிரமாக ஈடுபட்டனர். அவர்களது பேச்சும் மூச்சும் தமிழ் மயமாகவே இருந்தன. அவர்களது சிந்தனைகளும் தமிழ்மொழியூடாகவே வெளிப்பட்டன. அவர்கள் உலகத்தமிழர் இயக்கத்துடன் இணைந்து பல்வேறுபட்ட தமிழ் விழாக்கள், கலை நிகழ்ச்சிகள், தமிழ் வகுப்புகள் முதலியவற்றை நடத்தினர். அவர்கள் அம்முயற்சிகளுக்குத் தம்மாலான அனைத்து உதவிகளையும் தொண்டுப்பணி அடிப்படையில் செய்து வந்தனர். அவர்களது நடவடிக்கைகள் சுமார் இருபது ஆண்டுகள் வேகம் பெற்றிருந்தன. ஆனால் இந்நிலைமை மாற்றம் பெறுதல் தவிர்க்க முடியாததாயிற்று. அவர்கள் திருமணம் செய்த பின்னர், அவர்களது பிள்ளைகள் பாடசாலைக்குச் செல்லத் தொடங்கியதும், பிள்ளைகளின் முதல்மொழி ஆங்கிலமாக அமைந்தமை நாட்டின் நியதியாகும். தாய்மொழிவழிக் கல்வியை அவர்கள் இழக்க நேரிட்டது. இதனால் இந்நாட்டில் பிறந்த குழந்தைகளின் முதல்மொழியும் கல்விமொழியும் ஆங்கிலமாக மாறியதனால் தமிழ்ப் பிள்ளைகளின் சிந்தனைமொழி ஆங்கிலமாக

மாறிற்று. இதனால் கனடாத் தமிழரின் இரண்டாம் பரம்பரை தமிழ் உணர்வு, தமிழ்மொழிச் சிந்தனை என்பவற்றை இயல்பாகவே இழந்துவருகின்றனர் என்பது யதார்த்தமாகும். தமிழ் சிந்தனைமொழியாக இல்லாது போனால், அகநிலையில் அவர்களது தமிழ் அடையாளம் இரண்டாவது சந்ததியினரிடையே அருகிப் போதலும் இயல்பானதே.

இந்த இடைவெளியை ஈடுசெய்யும் நோக்கோடு தமிழ்மொழி வகுப்புகளை நடத்தும் செயற்பாடுகள் பரந்த அளவில் மேற்கொள்ளப்படுவதாயிற்று. கனடா அரசினாலும் மற்றும் தமிழர் நடத்தும் பல்வேறுபட்ட நிறுவனங்களாலும் அமைப்புக்களாலும் நடத்தப்படும் தமிழ் வகுப்புகளுக்கு அப்பால், தமிழ் மொழியைத் தக்கவைக்கும் ஊடகங்களாகக் கலைகள் பயிலுகை நடைபெறுகின்றது. சங்கீதமும் பரத நாட்டியமும் இவ்வகையில் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. இவ்விரு கலைகளினூடாகத் தமிழ்மொழியை விரும்பியோ விரும்பாமலோ கட்டாயத்தின் பேரில் தமிழ்ப் பண்பாட்டைக் கற்கிறார்கள். இவ்விரு கலைகளையும் மிகப் பெருந்தொகையான மாணவர் பயில்கின்றனர். தமிழும் ஆங்கிலமும் கலந்து தமது கலை வகுப்புகளுக்குரிய பாடக்குறிப்புக்களை எழுதிக்கொள்கிறார்கள். இசை மற்றும் நடனம் கற்றலுக்குரிய பாடல்களை ஆங்கிலத்தில் எழுத்துப்பெயர்ப்புச் செய்து (Transliteration) எழுதிக் கொண்டாலும் அவற்றைத் தமிழில் உச்சரித்துப் பாடுகின்றனர். பொருளுணர்ந்து பாடுகின்றனர்; ஆடுகின்றனர். இவ்வாறாகவும் தமிழ்மொழிப் பேணுகை இந்த இரண்டாம் தலைமுறையினரால் மேற்கொள்ளப்படுகிறது.

தமிழ்மொழி, தமிழ்ப் பண்பாடு, தமிழ் அடையாளம் என்பவற்றைக் கனடாவிலே தக்க வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமாயின், அதற்குரிய சிறந்த வழி வீட்டுமொழியாகத் தமிழ்மொழியைப் பேணுவதாகும். தமிழ்ப் படைப்பாளிகள் கழகம், தமிழ்ப் பிள்ளைகளுக்குத் தூய தமிழ்ப் பெயர் வைத்தல் வேண்டும் என்ற பரப்புரையை 2004இல் தொடங்கி நடத்திவருவதோடு, அவ்வாறு தூய தமிழ்ப் பெயரிடுவோரில் ஒவ்வொருவரும் குலுக்கல் முறையில் ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுத்து அவருக்கு 1500 டொலர் பரிசு அளிக்கப்படும் என அறிவிக்கப்பட்டமையும் கருத்திற்கொள்ள வேண்டும்.

கனடாவில் 200 ஆண்டுகால வரலாற்றை உடைய சீனர் தம் வீட்டுமொழியாகவும், பண்பாட்டு மொழியாகவும்

தாய்மொழியாம் சீனத்தைப் (மண்டரின் + கன்ரனிஸ்) பேணுவதால் அவர்களது மொழி சிறப்போடு இந்நாட்டில் அவர்களிடையே வழக்கில் உள்ளது. ஆனால் 40 ஆண்டுக்கால வரலாற்றையுடைய தமிழர் மத்தியிலே தமிழ்மொழி வேகமாக வழக்கொழிந்து வருவதை அவதானிக்கக் கூடியதாக உள்ளது. வீட்டுமொழி தமிழாக இருப்பதில் இடர்ப்பாடுகளும் அனேகமுள்ளன. குடும்ப நடைமுறைகள், பிள்ளை வளர்ப்பு முறைகள், பிள்ளைப் பராமரிப்பு நிலைமைகள், பெற்றோர் பிள்ளைகளுடன் பொழுது போக்கும் நேரம் முதலானவற்றை ஆராய்ந்து பார்க்கும்போது வீட்டுச் சூழலில் பிள்ளைக்குத் தமிழ் பேசும் வாய்ப்பு மிகமிகக் குறைவாகவே உள்ளது. மேலும், ஒரு வீட்டிலிருந்து ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பிள்ளைகள் பாடசாலைக்குச் செல்பவர்களாக இருந்தால் அவர்கள் வீட்டில் தங்களுக்குள் ஆங்கிலத்திலேயே உரையாடிக் கொள்கின்றனர். வீட்டிலுள்ள தம் பிள்ளைகளைப் பெற்றோர் தமிழில் உரையாடும்படி வற்புறுத்தினாலும் அவர்கள் ஆங்கிலத்திலேயே பெற்றோருடன் உரையாடுகின்றனர். பெற்றோர் பிள்ளைகளுக்குத் தமிழிற் பதில் கூறிய போதிலும், அவர்கள் தொடர்ச்சியாக ஆங்கிலத்தையே தம் வீட்டுமொழியாகப் பின்பற்றுகின்ற நிலையையுமுள்ளது.

வீட்டிலே பிள்ளை பெற்றோருடன் ஆங்கிலத்தில் உரையாட, பெற்றோர் தமிழிற் பதில் கூறும்நிலைப்பாடு தொடரும்போது, நாளடைவில் அவர்களுக்கு இடையிலான உரையாடல் குறைந்துபோகும் ஆபத்தான நிலைப்பாடும் ஏற்படுகிறது. எந்தப் பெற்றோரும் தமிழ்மொழிக்காகத் தம் பிள்ளைகளின் விருப்புக்களையும் வாய்ப்புக்களையும் தியாகம் செய்யத் தயாராக இல்லை. அதனால் அவர்களும் பிள்ளைகளுடன் வீட்டுமொழியாக ஆங்கிலத்தையே பயன்படுத்திக் கொள்ளும் நிலைப்பாடு அதிகதித்துள்ளது. அத்துடன் வீட்டில் நிகழும் பொழுது போக்குகள், விருந்துகள், வீட்டுநடைமுறைகள், தொலைக்காட்சி, கணினி என்பன ஆங்கிலமொழிப் பாவனைக்கே முக்கியத்துவம் கொடுப்பதையும் கருத்திற் கொள்ள வேண்டும். இத்தகைய மொழிச் சூழலிலே கனடாவில் வாழும் பிள்ளைகளுக்கு இங்கு நடைபெறும் பாடசாலைத் தமிழ் வகுப்புக்களிற் கற்பிக்கப் பயன்படுத்தும் பாடப்பயிற்சி நூல்களிலே தனித் தமிழ் திணிக்கப்பட்டு இருப்பதன் பயன் என்னவாகும் என்பதற்குக் காலந்தான் பதில் அளிக்கும்.

இலங்கையிற் பணம் படைத்தவர்கள், 1980களுக்கு முன்னர், தமிழ் வளக்கப்பாடுபட்ட அரசியல்வாதிகள் அனைவரது பிள்ளைகளும் ஆங்கிலப் பாடசாலைகளிற் கல்வி கற்றுத் தமிழ் மொழியை மறந்த நிலையில் உயத்பதவிகள் பெற்று வாழ்ந்தமையை கனடாவில் வாழும் பெற்றோர் மறந்திருக்க மாட்டார்கள். கனேடியத் தமிழ்ப் பெற்றோரும் தம் பிள்ளைகள் ஆங்கிலம் கற்று, ஆங்கிலத்தில் ஆளுமைபெற்று நன்னிலைக்கு வரவேண்டும் என்பதையே விரும்புவதில் ஊருக்கு உபதேசம் செய்யும் உபதேசிகர் அதனைத் தம் வீட்டில் முதலிற் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். கனடாவில் தமிழ் கற்பிக்கும் ஆசிரியரிற் பெரும்பாலானோரின் பிள்ளைகள் தமிழிற் பேசவே மாட்டார்கள். அவர்களது பிள்ளைகள் தமிழ் வகுப்புக்களுக்குப் போவதுமில்லை. தமிழ் கற்பிக்கும் சில ஆசிரியரின் வீட்டுக்குத் தொலைபேசியில் அழைத்துத், தமிழில் அவர்களது பிள்ளைகளுடன் பேச நேர்ந்தால் அவர்கள் ஆங்கிலத்தில்தான் பதில் கூறுவார்கள் அல்லது பதில் கூறாது ஆங்கிலத்தில் தாயை அழைத்துத் தொலைபேசியைக் கொடுப்பார்கள். தமிழ் மொழியால் வாழ்வோர் செயல் எவ்வாறு உள்ளது என்பதற்கு இதுவும் ஓர் எடுத்துக்காட்டாகும். இவர்களுக்குத் தமிழ்ப் பற்று இல்லை. இவர்கள் தாங்கள் தமிழர் என்ற அடையாள முத்திரையைப் பதிக்க விரும்பாதவர்கள் ஆவர்.

தமிழ்ப் பிள்ளைகள் தமிழ் பேச வேண்டும். தமிழர்களாக வாழ வேண்டும் என்பது வளர்ந்தோரின் விருப்பம் எதிர்பார்ப்பும் ஆகும். ஆனால் நாட்டு நடப்பும், நாட்டின் பண்பாட்டுப் பரிமாணங்களும் பொருண்மிய எதிர்பார்ப்புகளும் கண்முன் தோன்றும்போது இந்த எதிர்பார்ப்புகளும் விருப்புகளும் செல்லுபடியாகாதவை என்பது பெற்றோருக்குப் புரியாமலில்லை. மொழி மாற்றம், பண்பாட்டு மாற்றம் என்பன காலத்தால் நிலைபெறப் போகும் விடயங்களாகும். இத்தகைய சூழல்களில் மூன்றாம் தலைமுறையில் வாழப்போகும் தமிழ்ச் சமுதாயத்தினர் தமிழ் பேசுவார்களா? தமிழர் என்ற தனித்துவத்தைப் பேணுவார்களா? தமிழ் ஊடகங்கள் இங்கு நிலைக்குமா? என்பனவற்றுக்குக் காலந்தான் பதில் சொல்லும். அவற்றுக்குரிய கசப்பான விடையை அறிந்து கொள்ள இன்றையத் தலைமுறையினர் இருக்க மாட்டார்கள். ஆயினும் அந்தத் துயரத்தை இவர்கள் நினைத்து வேதனைப் படாதிருக்க முடியாது. எனவே ஒவ்வொரு

நாட்டிலும் வாழும் இன்றைய தலைமுறையினர் வருங்காலத் தமிழ்ச் சந்ததியினருக்குத் தமிழ் மொழியைக் கையளிக்க வேண்டியது தலையாய இனத்துவக் கடமையாகிறது.

கனடாவில் வாழும் தமிழ்ப் பிள்ளைகளும் தமிழ்மொழியும் என்ற அடிப்படையில் ஆராய்ந்து அவர்களை ஐந்து பிரிவினராக வகுத்து நோக்கலாம்:

- 1) தமிழ் படிக்கத் தேவையில்லை எனத் திடமாக இருக்கும் மாணவர் ஒரு பிரிவினராவர். இந்நாட்டில் ஆங்கிலமும் பிரஞ்சுமொழியும் ஆட்சி மொழிகளாகவும் தொடர்பு மொழிகளாகவும் இருப்பதாலே, தமிழ் படிப்பதால் எந்தப் பயனும் இல்லை எனக் கருதுவதால், அவர்கள் தமிழ் மொழியை ஒதுக்கிவிடுகிறார்கள்.
- 2) எட்டாம் தரம் வரை தமிழ் பயிலும் மாணவரில் மிகப் பெரும்பாலானோர் பெற்றோரின் விருப்பத்தினாலும் வற்புறுத்தலினாலும் தமிழ் வகுப்புக்களுக்கு வருகின்றனர். ஏழாம் எட்டாம் தரத்து மாணவர் பெற்றோரின் விருப்பமும் நிர்ப்பந்தங்களையும் மீறி வகுப்புகளுக்கு வராமலும் இருக்கிறார்கள். ஏழாம், எட்டாம் வகுப்புக்களில் மாணவரின் வருகை குறைந்து கொண்டே போகிறது. 15 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக இவர்களுக்குத் தமிழ் கற்பிக்கும் ஆசிரியர் என்ற அடிப்படையில் இக்கருத்தைத் துணிந்து குறிப்பிடலாம்.
- 3) உயர்நிலைக்கல்விப் பாடசாலை மாணவர் அங்கீகரிக்கப் பட்ட பாடத்திறமைச் சித்தி பெறும் நோக்குடன் தமிழ் கற்கிறார்கள். இவர்களில் பெரும்பாலானோருக்குத் தமிழ் மொழிப் பற்றும் தாய்மொழியுணர்வும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. தமிழ் மொழியில் மூன்று திறமைச் சித்திகளையும், பல்கலைக்கழக அனுமதிக்குரிய அதிக புள்ளிகளையும் தமிழ்ப் பாடத்தின் மூலம் பெறலாம் என்ற குறிக்கோளுடன் தமிழ் கற்கிறார்கள்.
- 4) பெற்றோர் மூலமாகவும் புறநிலைக் காரணங்களாலும் தமிழில் பேசவும் எழுதவும் வாசிக்கவும் ஆர்வமுங் கொண்டு தமிழ் கற்கும் மாணவர்களும் இருக்கிறார்கள். அவர்களின் ஆர்வமும் மொழிப்பற்றும் பாராட்டப்பட வேண்டியவை. ஆயினும் இத்தகையோரது எண்ணிக்கை குறைவாகும். எனினும், இவர்களாலே தமிழ்மொழி இன்னும் சிறிது காலம் கனடாவில் நிலைபெற்று வாழும்.

5) பல்கலைக்கழகங்களிற் பயிலும் தமிழ் மாணவர் இனப்பற்றினாலும், மொழிப்பற்றினாலும் மற்றும் புறக்காரணிகளாலும் தூண்டப்பட்டுத் தாமும் தமிழ்க் கல்வியைத் தொடர வேண்டும் என நினைப்பவர்களும் உள்ளனர். தமிழ்மொழியின் அருமை பெருமைகளை அறிந்த சிலர் தாம் தமிழ்மொழியைக் கற்காது பல்கலைக்கழகத்திற்கு வந்து விட்டோமே, பல்கலைக்கழகத்தில் இவ்வாய்ப்பு ஏற்படின் படிக்கலாமே என்ற ஏக்கத்துடன் செயற்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றனர். இவர்களிற் சிலர் பட்டம் பெற்ற பின்னர், அண்ணாமலை கனடா வளாகத்திற் சேர்ந்து தமிழ் பட்டப் படிப்பைத் தொடர்கின்றனர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

கனடாவிலே தமிழ்மொழி நிலைக்கப் பேசுபவர்களில் ஒருவராக விளங்கும் நக்கீரன் அவர்கள் 2001ஆம் ஆண்டில் 'கலை விழாக்களின் பொருளும் பயனும்' என்ற தலைப்பில் எழுதிய கட்டுரையிற் பின்வருமாறு குறிப்பிடுவர்:

“கனடாவில் கடந்த பத்துப் பதினைந்து ஆண்டு காலத்துக்குள் குடியேறிய இளைய தலைமுறையினர் மிக வேகமாகத் தங்கள் மொழியை மறந்து வருகிறார்கள். தாயகத்தில் தமிழ்மொழி மூலம் கற்று, இங்கு வந்த பத்து வயதுக்குட்பட்ட பிள்ளைகள் இன்று தமிழை முற்றாக மறந்து விட்டார்கள். விதி விலக்குகள் இருக்கலாம். ஆனால் பொதுவாக அவர்கள் தமிழை மறந்து விட்டார்கள் என்பதுதான் கசப்பான உண்மை. இங்கு பிறந்து வளர்கிற குழந்தைகள் பற்றிப் பேசவே வேண்டாம். மூன்று வயது மட்டும் வீட்டில் நன்றாகத் தமிழ் பேசும் இவர்கள் மழலைப் பள்ளியில் சேர்ந்து படிக்க ஆரம்பித்ததும் நிலைமை தலைகீழாக மாறிவிடுகிறது. தமிழர்கள் எத்தனை கலைவிழாக்களை நடத்தினாலும் எத்தனை திருக்குறள், திருவாசக மாநாடுகளை நடத்தினாலும் அவர்களிடம் அடிப்படையில் தமிழ்மொழி உணர்வும் தமிழ் இனப்பற்றும் மிகக் குறைவாகவே காணப்படுகிறது. அவர்களிடம் உணர்வு பூர்வமான தமிழ் ஆர்வம் இருந்தாலும் அறிவு பூர்வமான ஆழ்ந்த தமிழ்மொழி உணர்வும் தமிழ் இனப்பற்றும் இல்லை” (கல்லறைப் பூக்கள், மாசி 2001: பக். 25).

மேலேயுள்ள அவதானிப்பு இற்றைக்கு பதினைந்து ஆண்டு களுக்கு முன்னர் கூறநேர்ந்த சமூக நிலைப்பாடாயின்,

இன்றைய நிலைமை அதனிலும் அதிகரித்துக் காணப்படுதல் இயல்பேயாகும்.

கனடாவிற் பிள்ளைகளுக்குத் தனித்தமிழ் கற்பிக்க வேண்டும் எனச் சிலர் எழுதிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தமிழகத்துத் திரைப்படங்கள், தமிழ்த் தொலைக்காட்சிகள், தமிழ் வானொலிகள், தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் முதலிய ஆற்றல் வாய்ந்த ஊடகங்கள் கனடாவில் தமிழ்மொழியைத் தக்கவைத்துக் கொண்டிருப்பதிற் பெரும் பங்காற்றுகின்றன. வீட்டிலே பெற்றோர் பேசும் தமிழ்மொழியும் இவற்றைப் பிரதிபலிப்பதாகவே உள்ளது. பிள்ளைகளுக்குத் தனித்தமிழ் கற்பித்தால் பெற்றோருக்கும் அவை புரியத்தக்கதாக அமைய வேண்டும். பெற்றோரே பிள்ளைகளின் வீட்டுமொழி ஆசிரியர்களாவர். அவர்கள் பேசும் மொழியினையே பிள்ளைகளும் பேசுவார்கள். எளிதில் விளங்கித், தம் வழக்கிலும் கைக்கொள்வார்கள். இதுபற்றிக் கனடா தமிழர் தேசிய அமைப்பின் மத்திய குழு உறுப்பினராகிய திரு. ராஜ்குமார் சுப்பிரமணியம் “முற்போக்குவாத தமிழர் தேசியமும் முதலாளித்துவ தேசிய வாதமும்” என்ற கட்டுரையில் எழுதிய ஒரு பந்தியை ஈண்டு நோக்கலாம்:

“பல பெரும் பிரச்சினைகளைத் தாங்கி நிற்கும் தமிழ் மொழிக்காக, வெளிநாடுகளில் ஏற்படுத்தப்படும் ‘தூய தமிழ்’ போராட்டம் வெற்றியளிப்பது என்பது கடினமானது. தமிழில் எங்கள் பிள்ளைகள் கதைப்பதே பெரும்பாடாக இருக்கும்போது, தூயதமிழ்த் திணிப்பு என்பது தமிழை அரசியல் மொழியாகக் கொண்ட நாடுகளில் மட்டுமே வெற்றியளிக்கும். மொழியினை எழுதவும் படிக்கவும் தெரிந்தாலே பெரிய விடயமாக கருத வேண்டிய சூழலில் நாங்கள் உள்ளோம்.” (கல்வறைப் பூக்கள், 2001: பக். 31)

யுனஸ்கோ கூரியர் (UNESCO Courier) இதழில் ரங்காபிஜா பாபி என்பவர் எழுதிய ஆய்வுக்கட்டுரை ஒன்றில் ‘உலகிலுள்ள 6000 மொழிகளில் 50-90 வீதமான மொழிகள் இந்த நூற்றாண்டில் அழிந்துபோய்விடும் எனக் கட்டியம் கூறியுள்ளார். அதேவேளை ஐரோப்பா, அவுஸ்திரேலியா, பிறேசில் முதலான இடங்களில் பல நூறு மொழிகள் கடந்த நூற்றாண்டுகளில் அழிந்துவிட்டன என்ற உண்மையையும் கருத்திற்கொள்ள வேண்டும். உலக நாடுகள் அனைத்திலும் சுமார் 50 கோடி மக்கள் ஆங்கிலம் பேசுகின்றனர் எனவும், உலகிலே சுமார் 7,000 (6,912) மொழிகள் பேசப்படுகின்றன

எனவும் கூறப்படுகின்றது. அறிவியல் துறையில் ஆங்கிலமே கோலோச்சுகின்றது. மொழி ஆய்வாளர்களின் கருத்துப்படி 21ஆம் நூற்றாண்டில் 90 வீதமான மொழிகள் அழிந்துவிடும் என்ற கருத்தை முன் வைத்துள்ளார்கள். அத்துடன் ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் கல்விப் பிரிவு இந் நூற்றாண்டில் தமிழ் மொழியும் அழிந்துவிடும் என்ற பேரிடர் தரும் கருத்தையும் வெளியிட்டிருப்பதைத் தமிழ் ஆர்வலர் அறிந்திருப்பர்.

கனடாவில் வாழும் தமிழர், இந்நாட்டின் பல்லினப் பண்பாட்டுக் குழுக்களில் ஒரு சாரார் ஆவார். இவர்கள் தமிழ்ப் பண்பாட்டின் உயிர்நாடிகள். தமிழினம், தமிழ்ப் பண்பாடு, தமிழ்மொழி ஆகியவற்றிற்குப் பாதுகாப்பும் உயிர்மூச்சும் கொடுக்க வேண்டிய பெரிய சமூகப் பொறுப்பும் கடமையும் இவர்களுக்குண்டு. ஒரு பண்பாட்டின் உயிருட்டமாக அமைந்து, அதனைப் பேணிக்காத்து வருவது மொழியே. அம்மொழியினூடாகவே கலை, இலக்கியம், பண்பாடு, தத்துவ சிந்தனை என்பன ஆக்கம் பெறுகின்றன. குறிப்பிட்ட ஓரினத்தினர் தம் முதல்மொழியை நாளாந்த வாழ்க்கையில் வழங்கி வராதவிட்டால் அவ்வினத்தவரின் மொழி, வழக்கொழிந்து, அவர்களது பண்பாடும் பண்பாட்டு விழுமியங்களும் நாளடைவில் வலுவிழந்து அழிந்துவிட, காலப்போக்கில் அவ்வினத்தின் அடையாளமே அற்றுப் போகும் ஆபத்தும் உண்டு.

தமிழர் தமிழருடன் தமிழில் உரையாடுவதுதானே அழகும், விரும்பத்தக்கதும் ஆகும், பல்வகையிலும் முன்னேற்றம் அடைந்த ஆங்கிலம் அல்லது பிரஞ்சுமொழி அறிந்த ஏனைய இனத்தவர்கள் அனைவரும் தம் இனத்தவருடன் தனியிடத்திலோ அல்லது பொது இடத்திலோ தமது முதல்மொழியிலேயே உரையாடுகின்றனர். அதனை அவர்கள் பெருமையாகவே கருதுகிறார்கள். கனடாவில் சுமார் மூன்றரை இலட்சத்திற்கு அ மேற்பட்ட தமிழர் வாழ்கிறார்கள். எதிர்காலத்திற் பெரியதொரு தமிழ்ச் சமுதாயம் இங்கு உருவாகப்போகின்றது. தமிழினத்தின் இளம்தலைமுறையினர் எதிர்காலத்திலே தமிழ்மொழியின் பாதுகாவலர்களாகத் திகழ வேண்டும். பெற்றார், உற்றார், உறவினர், தம் தமிழ் அன்பர்கள், நண்பர்கள் ஆகியோருடன் இளைய தலைமுறையினர் தமிழிற் பேசிப் பழகி, உறவாடவேண்டிய தேவையும் உள்ளது. தாய்மொழியின் ஊடாகவே அன்பு, பண்பு, மரியாதை, பண்பாட்டு விழுமியங்கள் என்பன உணரப்படுகின்றன. எனவே

பிள்ளைகள் தமிழ் மொழியைக் கற்றுக் கொள்வதற்குத் தூண்டுகோலாகவும், வழிகாட்டியாகவும் பெற்றோரே விளங்க வேண்டியது காலத்தின் தேவையாகின்றது.

பிள்ளைகளின் எதிர்காலப் பண்பாட்டு வாழ்க்கை பெற்றோரின் கைகளிலேயே தங்கி உள்ளது. பிள்ளைகள் ஒழுக்கத்துடனும் பாதுகாப்புடனும் உரிமையுடனும் தமிழ் மொழியைக் கற்று எதிர்காலத்தில் தமிழ்மொழியைத் தக்கவைத்துக்கொள்ள வேண்டுமாயின் கனடாக் கல்வி அமைச்சு வழங்கிவரும் உதவியைப் பயன்படுத்தித் தமிழ் வகுப்பு நடைபெறும் பாடசாலைகளுக்குப் பிள்ளைகளை அனுப்பித் தாய்மொழிக் கல்வியை வளம்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். ரொறன்ரோ பெரும்பாகம், மிசிசாகா, யோல்க் பெரும்பாகம் மற்றும் ஒட்டாவா ஆகிய பல இடங்களிலே பெருந்தொகையான தமிழ் மாணவர் அங்குள்ள கல்விச்சபைகளின் பாடசாலைகளில் உயர்வகுப்புக்களிலும் படிக்கிறார்கள். ஆனால் உண்மைநிலை இதுவரையிலும் இப் பாடசாலைகளில் தமிழ்மொழியை அங்கீகரிக்கப்பட்ட பாடமாகக் (Credit Course) கற்போர் தொகை மிகமிகக் குறைவு என்பது மீண்டும் சுட்டிக்காட்டப்பட வேண்டியதாகும்.

உலக நாடுகள் பலவற்றிலும் புலம்பெயர்ந்த ஈழத்தமிழர் தாம் வாழும் அந்நிய நாடுகளிலே 'தமிழர்' என்ற இனப்பெயருடன் வாழ்கின்றனர். ஒரே குடும்பத்தைச் சேர்ந்த பிள்ளைகளும், அக்குடும்பத்தைச் சேர்ந்த பல உறவினர்களும் வெவ்வேறு நாடுகளில் வாழ்கின்றனர். இவர்களது பிள்ளைகள் அவ்வந் நாட்டு மொழிகளைப் பேசுபவர்களாக வளர்கின்றனர். எனவே எதிர்காலத்தில் ஆங்கிலம் பேசும் தமிழர், டொம்மொழி பேசும் தமிழர், பிரஞ்சுமொழி பேசும் தமிழர், டெனிஷ்மொழி பேசும் தமிழர் எனப் பல்வேறு மொழிக்குழுமங்கள் புலம்பெயர்ந்த தமிழரிடையே தோன்றாதிருக்க வேண்டுமாயின், வெவ்வேறு நாடுகளில் வாழும் தமிழரெல்லோரும் தம் பிள்ளைகளுக்கு வீட்டுமொழியாகத் தமிழ்மொழியைப் பேசத்தக்க வகையில் தமிழ்மொழியைக் கற்பித்து, வீட்டுமொழியாகவும் தமிழைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். இவ்வாறாக இனம், மொழி, பண்பாடு என்பனவற்றைப் பேணும் அடிப்படையிலான பெருமுயற்சி எடுக்கத் தவறினால் எதிர்காலத்திலே தமிழரின் இன அடையாளம் கேள்விக்குறி ஆகிவிடும். எனவே தமிழர் எந்த நாட்டில் வாழ்ந்தாலும் தம் தாய்மொழியைத் தம் அடுத்த தலைமுறையினருக்குக் கையளித்து அதனைப்

பேணும் முயற்சியில் மிகுந்த அக்கறையுடன் ஈடுபட வேண்டியது வரலாற்றுத் தேவையாகும். இது தொடர்பாகக் கவிஞர் காசிஆனந்தன் கூறும் கருத்து புலம்பெயர்ந்து வாழும் தமிழர் அனைவரையும் சிந்திக்கவும் செயற்படவும் தூண்டுவதாக அமைவதை நோக்கலாம்:

“500 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு போர்த்துக்கீச நாட்டிலிருந்து இலங்கைக்கு வந்து, மட்டக்களப்பில் குடியேறிய 2000 போர்த்துக்கீசியர் தங்கள் வீடுகளில் போர்த்துக்கீசிய மொழியையே பேசுகின்றனர். ஆனால் 150 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு மொறிஷியசுக்குப் போன தமிழர் தமிழை மறந்து கிரியோல் பேசும் மொறிஷியசுக்காரர் ஆகிவிட்டனர். இந்தவாறு இனியும் நடவாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டியது புலம்பெயர்ந்த தமிழரின் கடமை.
என் பேரனுக்குத் தமிழே பேச வராது” என்று பெருமைப்படும் பாட்டி, பிள்ளை தன்னை “மம்மி” என்று அழைப்பதையே விரும்பும் தாய், இரண்டு தமிழ்ச் சொற்களோடு இருபது ஆங்கிலச் சொற்கள் கலந்து பேசித் தமிழுக்குப் பாடை கட்டும் அப்பா,
திருமண விழாவிலே “கேக்” நடனமும் “பிரேக்” நடனமும் ஆடித் தமிழர் பண்பாட்டைக் கடித்துக் குதறும் “தண்ணிக் கூத்தர்கள்” தமிழீழத் தேசிய இனத்தின் அடையாளத்தை உருச்சிதைத்துக் கொண்டிருக்கும் கொடுமைக்கு முற்றுப் புள்ளி தேவை”.
(காசி ஆனந்தன், 2004, பக்.7)

தமிழ்மொழி, 2500 ஆண்டுகளுக்கும் மேற்பட்ட தொடர்ச்சியான இலக்கிய வளமும், மிகப் பழங்காலந் தொடக்கமாகப் பேச்சுமொழியும் தொடர்ச்சியாகக்கொண்டு வழங்கிவரும் பெருமை கொண்ட உலகச் செம்மொழிகளில் ஒன்றாகும். இந்திய மத்திய அரசு தமிழ் மொழியின் பழமைக்கும் அதன் இலக்கிய வளத்திற்கும் அங்கீகாரம் அளிக்கும் வகையில் 2004ஆம் ஆண்டிலே தமிழ்மொழிக்குச் செம்மொழி அந்தஸ்து அளித்துள்ளது. யுனஸ்கோ அமைப்பு தாய்மொழியின் சிறப்புக்களையும், அதன் முக்கியத்துவத்தையும் உலக மக்களுக்கு நினைவுறுத்தும் வகையில் பெப்ரவரி 21ஆந் திகதியை அனைத்துலகத் தாய்மொழித் தினமாகப் பிரகடனப்படுத்தி உள்ளமையை உலகெல்லாம் பரந்து வாழும் அனைத்துத் தமிழரும் கருத்திற் பதித்துத் தமிழ்மொழியைப் பேணுவதில் அக்கறையுடையோராக வாழ்தல் அவர்கள் கடமையாகின்றது. இணையத்தளம், தொலைக்காட்சி முதலான ஊடகங்களின் ஊடாக உலகமே

ஒரு கிராமமாக மாறிவரும் இக் காலக்கட்டத்தில் இணையத்தளங்களைப் பயன்படுத்தி, உலகிலே தமிழ்மொழி உலாவருவதற்குத் தமிழர் எல்லோரும் தமிழை எழுத வாசிக்கத் தம்மைத் தயார்ப் படுத்துதல் இன்றைய நவீன தொழில்நுட்ப உலகின் தேவையாகிறது.

அரசு அலுவலகங்களிலே தமிழ்மொழிப் பயன்பாடு:

கனடா அரசாங்கத்தினது (Federal Government) குடிவரவு அமைச்சின் திணைக்களங்களுக்குத் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பாளரின் சேவை மிகவும் தேவைப்படுவதாகும். அத்திணைக்களங்களிலே தமிழ் மொழிபெயர்ப்பாளர் நியமனம் பெற்றுவருகின்றனர். ஆங்கிலம் தெரியாத தமிழ் அகதிக் கோரிக்கையாளரை விசாரிப்பதற்காக அகதிகள் விசாரணைச் சபையிலும், அது தொடர்பான மேன்முறையீட்டு மன்றங்களிலும் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பாளரின் சேவை வழங்கப்பட்டுவருகின்றது. இந்த அலுவலங்களின் முக்கிய அறிவித்தல்கள் தமிழிலும் எழுதப்பட்டு வருகின்றன. அத்துடன் அவர்களுக்கு அஞ்சலில் அனுப்பப்படும் முக்கிய அறிவிப்புகளும் ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் உள்ளது.

ஒன்ராறியோ மாகாண அரசில் (Provincial Government) தமிழ்மொழிப் பயன்பாடு கூடிய அளவில் இடம்பெறத் தக்கவகையில் அரசு வழங்குகிறது. ஒப்பீட்டு அளவில் இம்மாகாணத்தில் மிகப்பெருந் தொகையாகத் தமிழர் வாழ்வதாலும், அவர்களது தேவைகளை எளிதில் நிறைவேற்றுவதற்கு வாய்ப்பாகவும் இந்த வசதியை அரசு ஏற்படுத்தியுள்ளது. 1988இல் “Newcomers Guide to Services in Ontario” என்ற புதிய குடிவரவாளர்களுக்கான வழிகாட்டி என்னம் கைநூலைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்து “ஒன்ராறியோவில் பெறக்கூடிய சேவைகளை விளக்கும் புதியதோர் வழிகாட்டி” என்பெயரில் அரசு வெளியிட்டு, அதனைப் புதிய குடிவரவாளர்களுக்கு இலவசமாக வழங்கியது. புதிய குடிவரவாளர்கள் தமது குடியமர்வுத் தேவைகளைத் தாமாகவே பெற்றுக் கொள்வதற்குரிய வழிகாட்டல் தகவல்களை இக்கைநூல் கொண்டுள்ளது. தொடர்ந்தும், குடிவரவு அமைச்சிற் புதிதாகக் கொண்டு வரப்பட்ட மாற்றங்கள், மற்றும் புதிய தகவல்களுடன் இக்கைநூலை மறுபதிப்பாக அரசு, 1993இல் மீண்டும் தமிழில் வெளியிட்டு, இலவசமாக வழங்கியமையும்

குறிப்பிடத்தக்கது. இதுதவிர, சுகாதார அமைச்சு, சமூகசேவைகள் அமைச்சு, வீடமைப்பு அமைச்சு முதலான பல அமைச்சகங்களிலும், மருத்துவமனைகள், நூலகங்கள் முதலான பல்வேறு பொதுவிடங்களிலும் தமிழிலும் அறிவித்தல்கள் கிடைக்கத்தக்க வசதிகளை அரசு செய்து தந்துள்ளது. அவை மட்டுமன்றி பல்வேறு வகைப்பட்ட தகவல்கள் அடங்கிய சிறு சிறு பிரசுரங்களும் கைநூல்களும் தமிழில் வெளியிடப்பட்டு வழங்கப்படுகின்றன. தேர்தல் காலங்களில் வெளியிடப்படும் அரசு அறிவித்தல்கள் தமிழிலும் வெளியிடப்படுகின்றன. பாடசாலைச் சபைகள், பாடசாலை நிர்வாகம், மற்றும் கல்விச்சபை என்பன தொடர்பான பிரசுரங்கள் தமிழிலும் வெளியிடப்படுகின்றன.

மாநகரசபை மட்டத்திலும் (Municipal Government) அரசு தமிழ்மொழிப் பயன்பாட்டுக்குக் கூடிய உதவி அளித்து வருவதையிட்டுத் தமிழர் நன்றி உடையவராவர். முக்கியமாக ரொறன்ரோ பொது நூலகங்களிற் பல கிளைகளில் தமிழிலும் நூலக சேவையைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். பொதுநூலகத்திற் சிறுவர்களுக்குத் தமிழிற் கதை கூறும் நிகழ்வு நடத்தப்பட்டு வந்தது. இந்நூலாசிரியரும் ஓராண்டுக் காலம் நூலகக் கதைநேரத்தில் சிறுவர்களுக்குத் தமிழில் கதைகூறும் பொறுப்பை ஏற்றுக் கதை கூறி (Folktales) அவர்களைத் தமிழ்மொழிமீது ஆர்வம் கொள்ளச் செய்தவராவார். நூலகக் கருத்தரங்கக் கூடங்களைத் தமிழ் இலக்கியக் கருத்தரங்கங்களுக்குப் பயன்படுத்தக் கூடிய வசதிகள் வழங்கப்படுகின்றன. நூலகங்களில் தமிழ் நூல்கள் கிடைக்கக் கூடியதாக உள்ளன. இவ்வாறாக கனடா அரசு தனது மூன்று நிலைப்பட்ட அரசாங்கங்களிலும் தமிழ்மொழிப் பயன்பாட்டுக்குப்போதிய வசதிகள் செய்து தந்துள்ளமைக்கு தமிழினம் கனடா அரசுக்கு என்றும் நன்றியுடையவராவர்.

கணினித் தமிழ்:

தாயகத்தில் வாழும்போது தமிழ்த் தட்டச்சு மூலம் தமிழ் ஆக்கங்களை வெளிக்கொணர்வதற்குரிய வாய்ப்பு வசதிகள் அமைந்திருந்தன. ஆனால் கனடாவுக்குப் புலம்பெயர்ந்த தமிழர் இந்நாட்டில் கிடைக்கக் கூடிய தொழில்நுட்பக் கல்வி, மற்றும் நவீன வசதிகளைப் பயன்படுத்தி தமிழ் எழுத்துத் துறையில் ஒரு புதிய சகாப்தத்தையே ஏற்படுத்தியுள்ளனர். உலக நாடுகளிலே

தமிழரது புலம்பெயர் இலக்கியங்கள் வேகமாக வளர்ச்சி யடைவதற்கும் கணினித் தமிழே காரணம் எனக் கூறலாம். கணினிக்குரிய தமிழ் எழுத்துருக்கள் (Tamil Fonts) பல்வேறு வடிவங்களில் இங்கு உருவாக்கப்பட்டு வருகின்றன. இம்முயற்சி தமிழகத்தில் தொடங்கியிருந்தாலும், கனடாவில் 1980களில் ஈழத்துப்பூராடனார் செல்வராஜகோபாலின் பிள்ளைகள், மற்றும் திரு. சசிகரன், கலாநிதி விஜயானந்தன் முதலியோர் இத்துறையில் முயன்று பல எழுத்துருக்களை வெளியிட்டனர். இவர்களுள் சசிகரன் அவர்களால் மட்டுமே கணினி எழுத்துருக்களாகப் பாமினி, தர்மினி, யாழ்ப்பாணம், திருகோணமலை, கொடிகாமம், திருக்கோவில் முதலான ஈழத்து இடப்பெயர் தாங்கிய 250க்கும் மேற்பட்ட எழுத்துருக்களை உருவாக்கி, அவை பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றமை சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கது (இயல்-6, பக்.304-310 பார்க்க).

தமிழ் கற்கும் மாணவர் எளிதில் தமிழ் எழுத்துக்களை அடையாளம் கண்டு தமிழ் வாசிப்பதற்கும் எழுதுவதற்கும் இந்த எழுத்துருக்கள் பெரிதும் உதவியாக உள்ளன. சிறுவருக்குத் தமிழ் கற்பிப்பதற்கு ஏற்ற இறுவட்டுக்களும் ஒளியிழைகளும் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. கனடாத் தமிழ் ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தின் வெளியீடுகளாக தமிழ் கற்கும் மாணவருக்குரிய மூன்று இறுவெட்டுக்கள் சாந்தா அக்காவினால் உருவாக்கப்பட்டு, அவை மாணவராற் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. மின்னஞ்சல் எழுதவும் வாசிக்கவும் கணினி பயன்படுகிறது. இப்போது கனடாத் தமிழர் கூட்டு முயற்சியின் அடிப்படையிலே தமிழில் Wikipedia அறிமுகப்படுத்தப் பட்டுள்ளது. இவை யாவற்றுக்கும் மேலாக யூனிக்கோட் (Unicode Tamil letters) என்ற கணினித் தமிழ் எழுத்துப் பயன்பாட்டின் மூலம் தமிழிலுள்ள அனைத்து இணையத் தளங்களிலுமுள்ள விடயங்களை வாசிக்கக் கூடிய வாய்ப்பும் கிடைத்துள்ளது.

கணினிப் பயன்பாடு இப்போது மாணவர் முதல் முதியோர் வரையான அனைவரது தமிழ்மொழி மூலமான பாவனைகளுக்கும் உதவுகின்றமை தமிழ் மொழியில் ஏற்பட்டுள்ள ஒரு புரட்சிகரமான பயன்பாடாகும். தமிழ் மொழிமூலம் கணினியில் தட்டச்சுச் செய்து கொள்ள வாய்ப்புண்டு. கூகுல் இணையத்தளத்திற்குச் சென்று google

transliteration குறியீட்டை அழுத்தியதும் தமிழில் தட்டச்சு செய்துகொள்ளலாம். தமிழ் எழுத்துருக்கள் கொண்ட பல மென்பொருட்கள் இணையத்தளத்தில் இலவசமாகவே கிடைக்கின்றன. அவற்றைக் கணினியிற் பதிவேற்றம் செய்து அவ்வெழுத்துக்களைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம். எனவே இனிவரும் தலைமுறையினர் தமிழ்மொழிப் பயன்பாட்டிற் பெரிதும் நன்மை பெறுவதோடு, கணினியிலே தமிழ் மொழியும் நிலையான இடம்பெற்று நிலைத்திருக்கும்.

இன்றைய காலம் கணினி யுகமாக மாறிக்கொண்டு வருகின்றது. கணினித் தமிழின் மூலம் தட்டச்சு செய்தல், பிரதி எடுத்தல், மின்னஞ்சல் பயன்பாடு, இணையப் பயன்பாடு, மின்னணுக் கல்வி, மின்னணுக் கருத்தரங்கு, முகநூற் பயன்பாடு, மின்னியல் மொழிபெயர்ப்பு எனப் பல்வேறு வழிகளில் தமிழ்மொழி பயன்பெறுகின்றது. சாதாரண மக்களும் மேற்குறிப்பிட்ட கணினித் தமிழ்ப் பயன்பாட்டைப் பெறும்வகையில் கணினித் தொழில்நுட்பம் பற்றிய நூல்கள் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் வெளிவந்த வண்ணமுள்ளன. அத்துடன் கணினிப் பயன்பாட்டுக்குரிய கலைச்சொல் அகராதிகளும் கிடைக்கின்றன. ஆயினும் தொழில்நுட்பத்துறையின் வளர்ச்சி வேகத்திற்கு அமைவாக இப்போது கணினியில் மட்டுமன்றிக் கைத்தொலைபேசி முதலியவற்றிலும் தமிழ் எழுத்துருப் பாவனைகள் வசதிகள் உள்ளன. இவ்வாறு புதிய புதிய மின்னணுப் பாவனைகள் அறிமுகமாகும்போது அவற்றுக்கேற்ப மேலும் மேலும் தமிழ் எழுத்துருக்கள் உருவாக்கப்பட வேண்டிய தேவையும் உள்ளது. குறிப்பிட்ட சில இணையத் தளங்களின் உதவியுடனும் தமிழில் தட்டச்சு செய்யக் கூடிய வசதிகள் கிடைக்கின்றன. சான்றாக <http://www.typpetamil.in>,

<http://code.google.com/p/english-totamil-live-typewriter> போன்ற இணையத் தளங்களுக்குச் சென்றும் தமிழில் தட்டச்சு செய்துகொள்ளும் வாய்ப்பும் உள்ளது. கனடாவில் பல்கலைக்கழகங்களில் பயிலும் தமிழ் மாணவர் கணினித்தமிழ் வளர்ச்சிக்கான ஆய்வுகளிலும் கண்டுபிடிப்புக் களிலும் தீவிரமாக ஈடுபட வேண்டிய தேவை உள்ளது. கனடாவில் மட்டுமன்றி உலகளாவிய நிலையில் கணினித் தமிழை வளம்படுத்துவதற்குரிய வகையில் முயற்ச எடுக்க வேண்டிய பொறுப்பு இவர்களை எதிர்பார்த்துள்ளது என்பதை இளைய தலைமுறையினர் உணர்ந்து செயற்பட வேண்டும். கணினி மூலம் தமிழ் கற்பித்தல், தமிழ் கற்றல் மூலமாக எதிர்காலத்தில் தமிழ்மொழிக் கல்வியை விருத்தி செய்து,

அதன் மூலம் தமிழ் உலக மொழிகளில் ஒன்றாக நிலைத்திருக்க வாய்ப்பை ஏற்படுத்தலாம். இப்போது கணினிப் பயன்பாட்டின் விளைவாக தமிழிலுள்ள அனைத்து நூல்களையும் இணையத்தளங்களில் வாசிக்கக் கூடிய வாய்ப்பும் கிடைத்துள்ளது. www.noolaham.org/, www.chenailibrary.com, <http://www.tamilvu.org/> முதலிய பல இணையத்தளங்களிலும் தமிழ் நூலக வசதிகள் உள்ளன.

தமிழ்மொழியும் ஊடகங்களும்:

பொதுசனத்தொடர்பு சாதனங்கள் தமிழ் மொழி, தமிழ்ப் பண்பாடு ஆகியவற்றைத் தக்க வைப்பதிற் குறிப்பிடத்தக்க வகையில் பங்களிப்புச் செய்துவருகின்றன. கனடாவில் தமிழில் வானொலிச் சேவைகள் நடத்தப்படுகின்றன. அவற்றுள் சில வானொலி நிலையங்கள் 24 மணித்தியாலமும் தமிழில் ஒலிபரப்புச் சேவையை வழங்குகின்றன. முதியோர், இளையோர், சிறுவர் என்போர் இவ்வொலிபரப்புக்களைக் கேட்போராக இருப்பினும், சுமார் இரண்டு இலட்சம் தமிழ் மக்கள் வாழும் ரொறன்ரோ பெரும்பாகத்தில் எத்தனை வீடுகளில் தமிழ் வானொலிச் சானங்கள் இருக்கின்றன? இருந்தாலும் எத்தனை பேர் தமிழ் வானொலியை முழு நேரமும் கேட்கின்றனர்.? முதியோரே ஒழுங்காக வானொலி கேட்கின்றனர் என்பது உண்மை.

இவ்வானொலிகள் குறிப்பிடத்தக்க வகையில் தமிழ்மொழியையும் தமிழர் பண்பாட்டையும் தக்கவைக்கும் வகையில் சேவையாற்றிவருகின்றன. கவிதை, நாடகம், சிறுகதை, இலக்கிய உரைகள், இலக்கிய விமரிசனம், இலக்கியச் சந்திப்புக்கள், சிறுவர்களுக்கான தமிழ் கற்றல் நிகழ்ச்சிகள், கோயில் நிகழ்ச்சி வருணனைகள், தமிழ் விழாக்கள் முதலியவற்றின் நேரலை வருணனைகள், முதியோர் நிகழ்ச்சிகள், தமிழில் உரையாடல் போட்டி முதலிய பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளை இவ்வானொலிகள் நடத்திவருகின்றன. இந்நிகழ்ச்சிகளின் மூலம் கனடாவில் தமிழ்மொழியைத் தக்க வைத்துக் கொண்டிருக்கும் ஆற்றல் மிக்க ஊடகமாக வானொலிகள் செயற்படுகின்றன. சிறுவருக்குரிய வானொலி நிகழ்ச்சிகளின் மூலம் சிறுவர் குறிப்பிட்ட அளவிலேனும் வானொலி கேட்டல், பங்கு பற்றல் ஆகியனவற்றில் ஈடுபாடு காட்டிவருகின்றனர். இந்த ஈடுபாடு தமிழ்மொழியில் ஆர்வம் காட்டுவதற்கும் தமிழை நன்கு கற்பதற்கும் தூண்டுகோலாக அமைகின்றது. இந்நிகழ்ச்சி

களின் மூலம் பல நூற்றுக்கணக்கான சிறுவர் தமிழ் மொழியில் ஆர்வமும் ஆற்றலும் கொண்டுள்ளனர் என்பதைத் துணிந்து கூறலாம்.

வானொலிகள் மூலம் வீடுகளிலே தமிழ்ப் பாடல்கள் ஒலித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. வளர்ந்தோர் இலங்கைச் செய்திகளை அறிவதில் ஆர்வம் கொண்டுள்ளனர். பொதுவாக இவ்வானொலிகள் தமிழ்த் திரைப்படப் பாடல்கள் தொடர்பான ஒலிபரப்பிலே மிகக் கூடுதலான நேரத்தை எடுத்துக் கொள்கின்றன. ஆங்கிலத் தொலைக்காட்சி இவையாவற்றையும் விஞ்சி நின்று வீடுகளில் மேலாதிக்கம் செய்வதால் தமிழ் வானொலிகளின் சேவை மட்டுப்படுத்தப் பட்டதாகவே அமைகிறது. சிறு பிள்ளைகள் தமிழ் பேசுவதற்கும் தமிழை விளங்கிக் கொள்வதற்கும் தொலைக்காட்சிகளில் ஒளிபரப்பாகும் திரைப்படங்கள், திரையிசைப் பாடல்கள், சின்னத்திரை நாடகங்கள் என்பன துணைக் காரணிகளாக அமைகின்றன என்பது உண்மையாகும் (பக்.104 பார்க்க).

அதேவேளை இவ்வூடகங்களிற் பிறமொழிக் கலப்பு வேகமாக இடம்பெற்று வருவதையும் குறிப்பிட்டேயாக வேண்டும். இது தொடர்பாகக் கவிஞர் காசி ஆனந்தனின் அவதானிப்பு ஈண்டு நோக்கத்தக்கது:

“புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் தமிழர் நடத்துகின்ற வானொலிகளும், தொலைக்காட்சிகளும் பொழுதுபோக்கு ஊடகங்களாக இருந்தாலும், தமிழ்மொழியைக்காப்பதிலும், அதனை வளர்ப்பதிலும், பயிற்றுவித்தலிலும், அவை பெரும் பங்காற்ற முடியும் என்பதை அவ்வத்துறை சார்ந்தோர் உணர வேண்டும். ஆங்கிலத்தையும் ஆரியத்தையும், அவற்றுக்கு அப்பாலுள்ள அயலவன் மொழிச் சொற்களையும் புகுத்தாமல் உங்கள் சொந்த மொழியில் முடிந்தளவு நடத்துங்கள். பிறமொழியைக் கலப்பது உங்கள் அன்னை மொழிக்கு ஊறு செய்வதாக நீங்கள் எண்ணவில்லையா?”(காசி ஆனந்தன், 2004:பக். 8).

ரொறன்ரோவிற் பல தமிழ் வாரப் பத்திரிகைகள் வெளிவருகின்றன. ஈழத்திலோ அன்றித் தமிழ் நாட்டிலோ இல்லாத வகையில் பத்திரிகைகளை வாரந்தோறும் இலவசமாக வெளியிடும் வாய்ப்பும் வசதியும் கனடாவிற் கிடைத்துள்ளன. இப்பத்திரிகைகளின் நிலைப்பாட்டை நோக்கும்போது தமிழ் எழுத வாசிக்கத் தெரியாத

தலைமுறையினர் வாழும் காலக்கட்டத்தில் தமிழ்ப் பத்திரிகைத்துறையின் எதிர்காலம் கேள்விக்குறியாகவே அமைந்திருக்கும் எனலாம்.. இப்பத்திரிகைகள் அனைத்தும் நடுத்தர வயதுக்கு மேற்பட்டவர்களாலேயே பெரிதும் வாசிக்கப்படுகின்றன. எனவே அத்தகையோரின் தமிழ் வாசிப்புத் தேவையை இவை ஒருவகையில் பூர்த்திசெய்யும் வகையில் பங்களிப்புச் செய்கின்றனவே ஒழிய, அவை இந்நாட்டில் தமிழ் நிலைத்திருப்பதற்கு வழிவகை செய்கின்றன என்று கூறுவதற்கு எந்தச் சான்றுகளும் தென்படவில்லை.

சொற்கோவைக் குழுவின் பங்களிப்பு:

கனடாத் தமிழர் மத்தியில் பல்துறைகளில் ஏற்பட்ட வளர்ச்சியின் காரணமாக அன்றாட மொழி வழக்கில் ஆங்கிலச் சொற்கள் பெரிதும் இடம்பெறத் தொடங்கின. இதனை அவதானித்த காலஞ்சென்ற அதிபர் பொ. கனகசபாபதி, கவிஞர் சேரன், க. நவம், ராஜா மகேந்திரன் ஆகியோர் அதிபர் பொ. கனகசபாபதி அவர்களின் இல்லத்தில் 2005 பெப்ரவரி 20ஆந் திகதி ஒரு சந்திப்பை ஏற்படுத்தி இது பற்றிக் கலந்துரையாடினர். அதன் விளைவாக அதிபர் தலைமையில், மணி வேலுப்பிள்ளை, பேராசிரியர் இ. பாலசுந்தரம், க. நவம், கவிஞர் கந்தவனம், மருத்துவக் கலாநிதி இ. லம்போதரன், க. கந்தசாமி, கலாநிதி கௌசல்யா சுப்பிரமணியன், பேராசிரியர் நா. சுப்பிரமணியன், சின்னையா சிவநேசன், கலாநிதி பார்வதி கந்தசாமி, பொன். பாலராஜன், மனுவல் ஜேசுதாசன், ராஜா. மகேந்திரன், த. சிவபாலு, செ. இலங்கையன் ஆகியோர் கொண்ட ஒரு சொற்கோவைக்குழு அமைக்கப்பட்டது. இவர்களுடன் இடைவரவு உறுப்பினர்களாக கு. குணசிங்கம், குயின்ரஸ் துரைசிங்கம், பேராசிரியர் உ. சேரன், எஸ். பத்மநாதன் ஆகியோரும் பங்களிப்புச் செய்தனர். இக்குழுவினர் முதல் தடவையாக 04.03.2005இல் ஸ்காபரோவிலுள்ள Homelife/GTA Rality என்னும் நிறுவனத்து சந்திப்புக் கூடத்தில் கூடினர். தொடர்ந்து ஐந்து வருடங்கள் மாதம் ஒரு முறை கூடி, பல்வேறு துறை சார்ந்த சொல்லாக்கத்தில் மிகக் கடுமையாக உழைத்தனர். தொடர்ச்சியாகப் பல்வேறு துறை சார்ந்தவர்களை அழைத்து அவர்களது அறிவுரைகளையும் பெற்றுக் கொண்டனர். அதன் விளைவாக 'சொல் புதிது' என்னும் துறைவாரிச் சொல் தொகுதியை 22.07.2006இல் நான்காவது பரிமாணமும்

விளம்பரம் பத்திரிகையும் இணைந்து இலவச வெளீடாக அதனை வெளியிட்டு மக்களுக்குக் கிடைக்கச் செய்தனர். மேலும் தொடர்ச்சியாக இருபதுக்கும் மேற்பட்ட துறைஞர்களையும் அழைத்து ஆராய்ந்து புதிது புதிதாகச் சொல்லாக்கம் செய்து, 'ஆங்கிலம்-தமிழ் சொற்கோவை' என்ற இரண்டாவது தொகுதியை, ராஜா. மகேந்திரன் அவர்கள் 25.03.2010இல் இலவசமாக வெளிட்டார். இத்தொகுப்பில் அரங்கவியல், ஆட்சி இயல், ஆதனவியல், இயல்கள், இலக்கியம், ஊடகம், கல்வி, காப்புறுதி, குடிவரவு, சட்டவியல், மருத்துவ இயல், வங்கியியல், வணிகவியல், வாதங்கள் என 14 துறைகள் சார்ந்த தமிழ்ச் சொற்கள் மக்கள் பாவனைக்காக வெளியிடப்பட்டிருந்தன. மேற்குறிப்பிட்ட அனைத்துத் துறைகளிலும் இச்சொற்கோவை வழங்கும் சொற்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுவருகின்றமை இக்குழுவினரின் பெரும் பங்களிப்பாகும். சொல்லாக்கக் குழுவின் தலைவர் அதிபர். பொன். கனகசபாபதி அவர்களின் மறைவைத் தொடர்ந்து இக்குழுவினர் இயங்காதிருப்பது கவனத்திற் கொள்ளத்தக்கதாகும்.

திரைப்படங்களும் தமிழ் மொழியும்:

தமிழ்நாட்டுத் திரைப்படங்களின் இறுவட்டுக்களை ரொறன்ரோவில் மிக மலிவாக ஒரு டொலருக்கே வாங்கக் கூடியதாக உள்ளது. இலங்கையில் ஒரு மாதத்தில் ஒன்று அல்லது இரண்டு திரைப்படம் பார்த்தவர்கள், இப்போது கனடாவிலே தம் வீட்டுத் தொலைக்காட்சியிலே நாள் ஒன்றுக்கு இரண்டு அல்லது மூன்று திரைப்படங்கள் பார்க்கும்நிலை உள்ளது. கனடாத் தமிழர் இல்லங்களில் தமிழ்த் திரைப்படங்கள் வீட்டில் தமிழ் மொழியை ஒருவாறு தக்க வைத்துக் கொண்டிருப்பதற்கு ஒருவழியாக அமைகிறது என்பதையும் மறுக்கமுடியாது. இளையோர் முதல் முதியோர் வரை ஆர்வத்துடன் பார்க்கும் கலைப்படைப்பே திரைப்படம் என்பது உண்மை. இளைய தலைமுறையினர் தமிழ்ப் படங்கள் மற்றும் தொடர் நாடகங்கள் பார்ப்பதன் மூலம் அவர்கள் மொழியை மிக இலகுவாக அறிந்து கொள்கிறார்கள். தமக்குப் பிடித்தமான தமிழ்த் திரையிசைப் பாடல்களை மனனம் செய்து கொள்கிறார்கள். அவர்கள் அவற்றினூடாகத் தமிழ் கற்கிறோம் என்பதையும் மறந்து திரைப்படப் பாடல்கள், திரைப்பட வசனங்கள் என்பனவற்றை எல்லாம் புரிந்து கொள்கிறார்கள். தமிழ்த் திரைப்படம் மற்றும் திரையிசைப்

பாடல் ஒளிபரப்புகள் என்பன கனடாவில் இளைய தலைமுறையினருக்குத் தமிழ் கற்பிக்கும் ஊடகங்களாக அமைகின்றமை சிறப்பாகக் குறிப்பிடலாம்.

பண்பாட்டு மன்றங்களும் தமிழ் மொழியும்:

கனடாவிலே தமிழ் மொழியையும் தமிழர் பண்பாட்டையும் பேணுவதிலும், தமிழ்மொழி மீதான விழிப்புணர்வைத் தமிழர் மத்தியில் ஏற்படுத்துவதிலும் கலை, இலக்கியம், பண்பாடு சார்ந்த பல்வேறு மன்றங்கள் செயற்பட்டுவருகின்றன. இம்மன்றங்களின் கலைவிழாக்கள், கருத்தரங்குகள், அரங்கேற்றங்கள், கலைஞர், எழுத்தாளர் ஆகியோரைப் பாராட்டும் விழாக்கள் என்பன ஆண்டுதோறும் நூற்றுக் கணக்கில் இடம்பெற்றுவருகின்றன.

உலகத் தமிழர் இயக்கக் கலை பண்பாட்டுக் கழகம், மனவெளி கலைக்குழு முதலான பல நாடகக் குழுக்கள், நடனம், இசை, மிருதங்கம், வயலின், வீணை முதலிய நுண்கலைகலைக் கற்பிக்கும் கலைக் கல்லூரிகள், இசைத்தமிழ்க் கலாமன்றம், சுவாமி விபுலாநந்தர் கலை மன்றம் கனடா, தமிழர் நாட்டார்கலைக் கழகம் கனடா, தமிழ்க் கவிஞர் கழகம், உலகத் தொல்காப்பிய மன்றம் கனடாக்கிளை, ரொறன்ரோ தமிழ்ச் சங்கம், படைப்பாளிகள் கழகம் முதலியன நடனம், இசை, நாடகம் நாட்டார்கலைகள் முதலிய பல துறைகளிலும் பெரும்பணி ஆற்றிவருகின்றன. பல மன்றங்கள் மாணவரிடையே தமிழ்த் திறன்களை வளர்க்கும் வகையில் திருக்குறள் போட்டி, பேச்சுப்போட்டி, எழுத்துப்போட்டி, இசைப்போட்டி ஆகியவற்றை ஆண்டு தோறும் நடத்துகின்றன. இச்செயற்பாடுகள் தமிழ் மொழியை இந்நாட்டில் தக்கவைக்க உதவியாக அமைகின்றன. அத்துடன் அண்ணாமலை கனடா வளாகம், அழகப்பாப் பல்கலைக்கழகம் ஆகிய இரண்டினதும் தொலைதூரக் கல்விச் சேவைகளும் முறையே தமிழ்மொழி, தமிழ்ப் பண்பாடு இரண்டிற்கும் பங்காற்றி வருகின்றன.

ரொறன்ரோவில் ஆண்டுதோறும் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட கலைவிழாக்கள் நடைபெறுகின்றன. இவ்விழாக்களில் இடம்பெறும் முத்தமிழ் சார்ந்த நிகழ்ச்சிகள் பார்வையாளரைக் குறிப்பாக இளைய தலைமுறையினரைத் தமிழ் மொழி, தமிழ்ப் பண்பாடு என்பனவற்றின்பால் ஈர்க்கத்தக்க வகையில் அமைகின்றன. கலைநிகழ்ச்சிகள்

தமிழ்மொழியின் அவசியம், தமிழ்ப் பண்பாட்டின் நிலைபேறு முதலான கருப்பொருள்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பதால், இவ்விழாக்கள் இளையோருக்குத் தமிழ்மொழி உணர்வை ஊட்டுவனவாக அமைகின்றன. மேடைகளில் பேச்சு, இசை இரண்டிலும் தமிழ்மூலம் சாதனை படைக்கும் பிள்ளைகளை இளையோர் பார்க்கும்போது தாமும் அத்திறன்களைப் பெற வேண்டும் என்ற உணர்வு உந்தல்களுக்கு அவர்கள் ஊக்குவிக்கப்படுகின்றனர். தம் பிள்ளைகளைத் தமிழ் கற்க அனுப்பாத பெற்றோருக்கும் இவ்விழாக்கள் ஒருவகையில் தமிழ்மொழி மீதான பற்றுணர்வை ஊட்டத்தக்கனவாகவும் அமைகின்றன.

நுண்கலைளும் தமிழும்:

ரொறன்ரோ பெரும்பாகத்திற் சுமார் நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட நடன ஆசிரியர்கள் நடனம் கற்பிக்கின்றார்கள். 50க்கு மேற்பட்ட நடனப்பள்ளிகள் செயற்படுகின்றன. இலங்கையில் 1970களில் முற்போக்குச் சிந்தனையுடன் பரீட்சார்த்தமாக மேற்கொள்ளப்பட்ட நவீன நடன - நாடக முயற்சிகள் இப்போது கனடாவில் வெற்றியளித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. கலை கலைக்காகவே என்ற கோட்பாடு மாற்றம்பெற்று “கலை என்பது காலத்தின் பிரதிபலிப்பாகவும் மக்களின் தேவையையும் உணர்வுகளையும் திருப்திப்படுத்துவதாகவும் மக்களைச் சிந்திக்கத் தூண்டுவதாகவும் அமையவேண்டும்.” என்ற கருத்துநிலையை ரொறன்ரோவில் இடம்பெறும் நடன-நாடக நிகழ்ச்சிகள் நிரூபித்துவருகின்றன. பழைய புராண இதிகாசக் கதைமரபுகளுடன் சமகால வாழ்வியற் கருவுலங்களையும் உள்ளடக்கமாகக் கொண்டு நடனக்கலை ரொறன்ரோவில் பெரிதும் வளர்ந்து வருகிறது.

பரதநாட்டியம், இசை முதலிய நுண்கலைகள் பயிலும் மாணவரின் தமிழ் அறிவு வளர்வதற்கு எந்தளவுக்கு நுண்கலைகள் பயிலுகை துணையாக அமைகின்றது என்பது கேள்விக்குறியாகும். இசைக்கலை பயிலும் தமிழ் மாணவருக்கு மொழிச்சிக்கல் இருப்பதை அவதானிக்கலாம். இசைக்கு மொழி உயிர்நாடியானது. இருப்பினும் தமிழ்மொழியில் ஆளுமையற்ற பெருந்தொகையான மாணவர் கர்நாடக சங்கீதம் கற்கிறார்கள். கம்போடியாவில் திருவெம்பாவைக் காலத்தில் அந்நாட்டு மக்கள் திருவெம்பாவைப் பாடல்களை அவர்களது மொழியில் எழுதிவைத்துக் காலம் காலமாக அப்பாடல்களை

அவ்வாறே தமிழிற் பாடிவருகின்றனர். ஒரு நூற்றாண்டுக்கு முன்னர் தமிழகத்திலிருந்து புலம்பெயர்ந்து சென்று தென்னாபிரிக்கா, பிஜி. மொறிஸியஸ் முதலான இடங்களில் வாழும் தமிழரும் தமிழ்ப் பாடல்களை ஆங்கில எழுத்துக்களில் எழுதிவைத்தே பாடுகின்றனர் என்ற செய்தியை ஈண்டுக் குறிப்பிடுதல் பொருத்தமானது.

கனடாவிற் கற்கை மொழியாகவும் தொடர்பு மொழியாகவும் ஆங்கிலம் விளங்குவதால் தமிழ்மொழியைச் சரளமாகவும் இலாவகமாகவும் பேசும் வாய்ப்பு இளைய தலைமுறையினருக்கு இல்லை. இப்பின்னணியும் இசைக் கல்விக்கு ஒரு பின்னடைவைக் கொடுக்கின்றது என்ற உண்மையைப் புறந்தள்ள முடியாது. பெரும்பாலான இசை - நடன ஆசிரியர்கள் மாணவருக்குரிய குறிப்புக்களை ஆங்கிலத்திலும், பாடல்களை ஆங்கில எழுத்துறுப்புச் செய்தும் கொடுக்கின்றனர் என்ற உண்மை கசப்பானதே. இதற்கு விதிவிலக்காக, இந்நாட்டிலேயே பிறந்து வளர்ந்து தமிழ்கற்று அவையோராற் பாராட்டத் தக்கவகையிற் செந்தமிழில் இசை அரங்கேற்றம் செய்துவரும் மாணவரும் உள்ளனர் என்ற செய்தியும் பாராட்டப்பட வேண்டியதாகும்.

ஒளி - ஒலி இறுவட்டுக்கள்

இசை ஆசிரியர், சொற்பொழிவாளர், மெல்லிசையாளர், மற்றும் சிறுகதையாளர் முதலியோர் தமது ஆக்கங்களை ஒளி, ஒலி இறுவட்டுக்களாக வெளியிட்டுவருகின்றனர். கலைவிழா நிகழ்வுகளும் இறுவட்டுக்களாக வெளியிடப்படுகின்றன. இதுவரையில் ரொறன்ரோவில் வெளியிடப்பட்டுள்ள பல நூற்றுக்கணக்கான தமிழ் வீடியோப் பிரதிகள், இறுவட்டுக்கள் என்பன புலம்பெயர்ந்து வாழும் மக்களின் கலைப் படைப்புக்களாகவும் தமிழ்மொழியைத் தாங்கியனவாகவும் உள்ளன. இவை தமிழ்மொழியைக் கனடாவில் வாழும் மக்கள் மத்தியிற் காவிச்செல்லும் சாதனங்களாகும்.

கோயில்களும் தமிழ்மொழிப் பயன்பாடும்:

தமிழர் பண்பாட்டில் மதம், மொழி, இலக்கியம் என்பன ஒன்றாகவே வளர்ந்துவந்துள்ளன. அவ்வகையில் கனடாவிலுள்ள தமிழர் மதங்கள், வழிபாட்டுத்தலங்கள், வழிபாட்டுமுறைகள் என்பன தமிழ்மொழியின் வளர்ச்சிக்கும்,

தமிழ்மொழியைத் தமிழர் மத்தியிலே தக்கவைத்துக் கொள்வதற்கும் உதவுகின்றனவா என்பது ஆய்வுக்குரியது. ஒன்ராறியோ மாகாணத்தில் மட்டும் தமிழ்ப் பண்பாட்டைப் பேணும் வகையில் பல்வேறு இடங்களில் 45க்கும் மேற்பட்ட சைவக் கோயில்கள் அமைந்துள்ளன. இந்துக் கோயில்களில் வேதாகம முறைப்படி அனைத்துச் சமய விழாக்களும் விரத அனுட்டானங்களும் திருவிழாக்களும் சிறப்பாக நடைபெற்றுவருகின்றன. அத்துடன், மொன்றியல், ஒட்டவா, எட்மன்ரன், வன்கூவர் முதலான பல நகரங்களிலும் அமைந்துள்ள சைவக் கோயில்கள் தமிழ்மொழி வளர்ச்சிக்குத் தம் பணியைத் தொடர்ந்தும் ஆற்ற வேண்டியது காலத்தின் தேவையாகிறது.

தமிழிற் பூசை நடாத்தப்பட வேண்டும் என்ற பரப்புரையும் இங்கு இடம்பெற்றுள்ளது. தமிழில் அர்ச்சனை நடத்தப்படும் என்ற விளம்பரமும் கோயில்களிற் காணப்படுகின்றன. ஆனால் எவரும் தமது அர்ச்சனைக்குரிய மந்திரங்களைத் தமிழில் செய்யுமாறு கேட்பதில்லை எனக் கோயில் குருக்கள்மார் கூறுவர். கோயில்களிற் கூட்டுவழிபாடுகள் நடைபெறுவது மிக மிக அரிது. கூட்டு வழிபாடு இடம்பெறுமாயின் அங்கு பக்திப் பாடல்கள் தொடர்ச்சியாகப் பாடக் கூடிய வாய்ப்பு ஏற்படலாம். அதுவும் இடம்பெறுவதில்லை. தமிழர் பண்பாட்டு வரலாற்றில் ஆலயங்களில் பக்திப் பாடல்கள் பெரிதும் பாடப்பட்டு வந்தமையை அறியக்கூடியதாக உள்ளது. குறிப்பாகப் பல்லவர் காலத்தில் ஆழ்வார்களும் நாயன்மார்களும் பக்திப் பாடல்கள் மூலம் தமிழரது மதத்தையும் மொழியையும் வளர்த்தமை பண்பாட்டு வரலாறாகும். எனவே கனடாவிலுள்ள ஆலயங்களிலே தமிழிற் பூசைகள், கூட்டு வழிபாடுகள் என்பனவற்றைத் தொடர்ச்சியாக நடத்தும் ஒரு சூழல் ஏற்படுமாயின், கனடாவில் தமிழ்மொழியைத் தக்கவைக்கும் ஆற்றல் வாய்ந்த இடங்களாக ஆலயங்கள் செயற்படலாம்.

கனடாவிலுள்ள தமிழ்க் கத்தோலிக்கத் தேவாலயங்களில் வழிபாடு நடத்தும்போது அங்கு மதகுருமார் தமிழில் பூசைநடத்துகின்றனர்; தமிழில் மதப்பிரசங்கம் செய்கின்றனர்; தமிழ்க் கிறித்தவர்கள் தமிழில் கிறிஸ்தவ வழிபாட்டுப் பாடல்களைப் பாடி வழிபடுகின்றனர். அவர்கள் தம் வழிபாட்டுக்குத் தமிழிலுள்ள பைபிள் நூலைப் பயன்படுத்துகின்றனர். இத்தகைய செயற்பாடுகள் மூலம் தமிழ்ப்

பண்பாட்டு வரலாற்றில் கிறிஸ்தவம் தமிழுக்குத் தொண்டாற்றியது போன்று, கனடாவிலும் கிறிஸ்தவம் தமிழ்மொழிக்குத் தன் பங்களிப்பைச் செய்கிறது என்பது சிறப்பாகக் குறிப்பிடப்பட வேண்டியதாகும். இங்கு வாழும் தமிழ் முஸ்லிம்கள் அரபு, உருது மொழிகளில் தொழுகை நடத்தும் பள்ளிவாசல்களுக்குச் செல்கின்றனர்.

ரொறன்ரோவில் சைவ மக்களால் சமயரீதியான பல சங்கங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றிற் சில மன்றங்கள் நூல் வெளியீடு, சஞ்சிகை வெளியீடு, சமயஅறிவுப் பேச்சுப் போட்டி முதலிவற்றை நடாத்திவருகின்றன. இம் மன்றங்களின் வாயிலாக சைவநீதி, அன்புநெறி, கோபுரம், இந்து தீபம், தெய்வதரிசனம், ஆலயமணி, மதம், ஆத்மஜோதி முதலான சஞ்சிகைகளைப் பெரும்பாலும் இலவசமாகவே வெளியிடுகின்றன. கனடாவில் வாழும் சைவத்தமிழ் அறிஞர்களான கவிஞர் கந்தவனம், ஆழ்கடலான் முருக. வே. பரமநாதன், பரமாத்மானந்ஜீ முதலான பலர் மதம் சம்பந்தமாக 100க்கும் மேற்பட்ட நூல்கள் வெளியிட்டுள்ளனர். கோயிற் குடமுழுக்குச் சிறப்பு மலர்கள், சைவ மாநாட்டு மலர்கள் எனச் சிறப்பு மலர்கள் என்பனவும் தமிழில் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. அபிராமி அச்சகம் இலவசமாகச் சுமார் 20 சிறிய, பெரிய நூல்களை வெளியிட்டுள்ளது. மதத்தின் பெயராலே தனிநபர்களும் வழிபாட்டுக்குரிய பாடல் தொகுப்பு நூல்கள் பலவற்றை இலவசமாக வெளியிட்டுள்ளனர்.

இவ்வாறு நோக்கும்போது கனடாவில் சைவமும், சமய அறிவும் வளர்கின்ற ஒரு சூழ்நிலையை அவதானிக்கலாம். ஆயினும் வளரும் இளையதலைமுறையினரிடையே மத ஈடுபாடு மிகமிகக் குறைவென்பதைச் சுட்டிக்காட்டுதல் மூலம் தொடர்பானவர்கள் இதில் கூடிய கவனம் செலுத்த வாய்ப்பாகலாம். வருங்காலங்களில் சைவக் கோயில்கள் தமிழர்தம் பண்பாட்டு அடையாளங்களாக நிரந்தரமாகக் கனடாவில் நிலைபெறப் போகின்றன. எனவே அவற்றோடு இணைந்ததாகத் தமிழ்மொழிப் பயன்பாடும் செயற்படுமாயின் தமிழ்மொழி இந்நாட்டில் நிலைத்திருக்கும் வாய்ப்பு அதிகரிக்கின்றது எனலாம். தமிழ்ப் பண்பாட்டை வளர்க்கும் மையங்களாக இக்கோயில்கள் எதிர்காலத்திற் செயற்பட வேண்டிய அதிமுக்கிய தேவையும் உணரப்பட வேண்டியதாகும்.

தமிழ் மொழியின் எதிர்காலம்

கனடாவில் சுமார் நான்கு இலட்சம் தமிழர் வாழ்கின்றனர் எனக் கருதப்படுகின்றது. இவர்களில் 75 வீதமானோர் ஒன்ராறியோ மாகாணத்தில் ரொறன்ரோ பெரும்பாகத்திற் குவிந்தும், ஏனைய பகுதிகளிற் பரந்தும் வாழ்கின்றனர். மக்கள் வாழும் சூழல், பள்ளிக்கூடச் சூழல், பழகும் மக்களின் இனம், தொழிற்களப் பின்னணி முதலான விடயங்கள் குறிப்பிட்ட இன மக்களின் மொழிவழக்கைப் பாதிக்கும் என்பதில் எவ்வித ஐயமுமில்லை. இவ்வகையில் நோக்கும்போது தமிழரின் மொழிவழக்கு எதிர்காலத்தில் எவ்வாறமையும் என்ற கேள்வியும் எழுகின்றது.

கனடாவிலே தமிழும் தமிழ் வழக்காரும் என்ற விடயம் பற்றிச் சிந்திக்கும்போது கனடாவுக்குத் தாயகத்திலிருந்து வந்தோரது அப்போதைய வயது, தமிழ்மொழியில் உள்ள கல்வித்தரம், ஆளுமை என்ற விடயங்களை அறிந்துகொள்ள உதவியாகின்றன. இந்நாட்டிற் புலம்பெயர்ந்தோரில் தமிழ்மொழியில் நன்கு பேசவும் எழுதவும் வாசிக்கவும் தெரிந்தவர்களை ஒரு பிரிவினராகக் கணித்துக் கொள்ளலாம். இப்பிரிவினர் பொதுவாக இங்கு வரும்போது 10 வயதுக்கு மேற்பட்டவர்களாக இருந்திருப்பர். இவர்கள் தாம் பெற்றிருந்த மொழித்திறன்களை இலகுவில் மறந்துவிடக் கூடியவர்களல்ல.

பத்து வயதிற்குக் குறைந்தோர் எளிதிலே தமது மொழியை மறந்து, தாம் பழகும் சூழலிலுள்ள பேச்சுமொழி வழக்கை அல்லது கற்கைநெறி மொழிவழக்கை (Medium of instruction) எளிதில் பழக்கப்படுத்திக் கொள்ளும் ஆற்றல் உடையவர்கள் என்பது இங்கு முக்கியமாகக் கவனிக்கப்பட வேண்டியதாகும். இவர்கள் இந்நாட்டிற்கு வந்ததும் பாலர் பராமரிப்பு நிலையங்களுக்கோ அல்லது பாலர் பாடசாலைக்கோ செல்லத் தொடங்கியதும், இங்கு பேச்சுவழக்கிலும் தொடர்புமொழியாகவும் பெருவழக்கிலுள்ள ஆங்கில மொழியை மிக எளிதாகக் கற்றுக்கொள்வதோடு, அம்மொழியை அழகாக உச்சரிக்கவும் பேசவும் மிக விரைவாகப் பழகிக்கொள்கின்றனர். இவர்கள் இரண்டு மூன்று வருடங்களில் மெல்ல மெல்லத் தாம் அறிந்திருந்த தமிழ்ச் சொற்களை மறந்து விடுகின்றனர். சில வேளைகளிற் பெற்றோரும் அதற்கு உடந்தையாக

அமைந்தும் விடுகின்றனர். இதற்குப் பெற்றோரைக் குறை கூறவும் முடியாது. ஆங்கிலம் ஓரளவு அறிந்த பெற்றோர் தம் பிள்ளை மிக விரைவில் ஆங்கிலமொழியைக் கற்றுக்கொள்ளத் துணையாக அமைதல் அனைவரும் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடிய நிலைப்பாடாகும். அடுத்தது இரண்டாவது மொழியைக் கற்றுக் கொள்வதற்கு உதவியாகத் தாய்மொழி துணைசெய்யும் என்ற மொழியியல் அறிஞர்களின் கருத்துக்களைப் பெற்றோர் புரிந்துகொள்ளும் பக்குவம் உடையோரும் அல்லர் என்பதையும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

இரண்டாவது பிரிவினர் இங்கே பிறந்த பிள்ளைகளாகும். இங்கே பிறந்த பிள்ளைகளின் தாய்மொழி எது என்று கேட்டால் ஆங்கிலம் எனக் கூறும் பெற்றோர் இங்கே பெருந்தொகையினராக உள்ளனர் என்பது உண்மை. தமிழ்ப் பெற்றோருக்குப் பிறக்கும் பிள்ளைகளைப் பாடசாலையிற் சேர்க்கும்போது அவர்களை ESL கற்கைநெறியிற் சேர்ப்பது வழக்கமாகிவிட்டது. அத்தகைய சந்தர்ப்பங்களிற் பெற்றோர் பாடசாலை அதிபருடனும் ஆசிரியருடனும் பிரச்சினைப்பட்ட பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களும் உள்ளன. கனடாவிற் பிறந்ததால் மட்டும் பிள்ளையின் தாய்மொழி ஆங்கிலமாகிவிட முடியாது என்பதைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். அப்பிள்ளையின் தாயின் பரம்பரையினர் காலம் காலமாகப் பேசிவந்த மொழி தமிழ். அக்குழந்தையின் குருதியிலும் தமிழ் உணர்வே கலந்திருக்கும் என்பதைச் சாதாரண மக்களும் அறிவர்.

கனடாத் தமிழ்ப் பிள்ளையின் மொழிப் பிரச்சினையைத் தீர்த்து வைக்கவேண்டிய தேவை உள்ளது. கனடாவிற் கற்கைமொழி ஆங்கிலம்; பொதுவான தொடர்புமொழியும் ஆங்கிலம்; தாய்மொழி தமிழ். இந்நிலையில் வீட்டில் ஆங்கிலம் பேசும் குடும்பங்களின் எண்ணிக்கையும் அதிகரித்துக்கொண்டே வருகின்றது. அது சூழற் பாதிப்பு அல்லது தமிழ்மொழிமீது கொண்டுள்ள வெறுப்பின் வெளிப்பாடு அல்லது பற்றின்மை என்றும் கூறலாம். “காக்கை கங்கையிற் குளித்தாலும் பொன்னிறமாகிவிட முடியாது” என்ற பழமொழி இங்கே நினைவு கொள்ளத்தக்கது. 1992ஆம் ஆண்டிலேயே புலம் பெயர்ந்த தமிழரின் பிள்ளைகள் தமிழ் கற்பதிலும் தமிழ் பேசுவதிலும் பின்னிற்றநிலை உணரப்பட்டுள்ளதை

1980களில் மொன்றியலில் வெளிவந்து கொண்டிருந்த 'நான்காவது பரிமாணம்' இரண்டாம் இதழில் அதன் ஆசிரியர் க. நவம் எழுதியது இங்கு பொருத்தமாகிறது:

“தமிழன் ஒருவனுக்கு ஆங்கிலம் பேசத் தெரியாதிருப்பது ஒன்றும் பெரிய அவமானத்துக்குரிய சமாச்சாரமில்லை. நாங்கள் தமிழைப் பேசப் படிக்க கூச்சப்படுவதும், எங்கள் பிள்ளைக்குத் தமிழைக் கற்பிக்க விரும்பாதிருப்பதும்தான் உண்மையில் வெட்கத்திற்குரியது. குடிவரவுத் திணைக்களத்துத் தேவைகளின்போது மட்டும் “தமிழன்” என்ற பதாகையைப் பலரறிய கழுத்தில் மாட்டிச் சென்று காரியம் வென்று திரும்புவோம். தமிழன் என்ற பெயருக்கு வித்தான மொழிபற்றி ஏன் எங்களுக்கு இவ்வளவு அலட்சியமும் அசிரத்தையும் இருக்க வேண்டுமோ?... மொழியைக் கைவிடுவோமாயின் நிச்சயம் விரைவில் நாங்களும் எமது தனித்துவத்தை இழந்த இனமாகி விடுவோம். ஓர் இனத்துக்கு ஏற்படக்கூடாத ஆகக் கூடுதலான சோகம் கூடிய இழப்பு இது தவிர வேறு என்ன இருக்க முடியும்”. (க. நவம்: 'நான்காவது பரிமாணம்' இரண்டாம் இதழ்).

கனடாவிலே பிறந்து ஆங்கிலமொழி மூலமாகக் கற்று, ஆங்கில மொழியைத் தொடர்புமொழியாகக் கொண்டிருக்கும் பிள்ளைகளின் எதிர்காலம் தமிழ் மொழியைப் பொறுத்தமட்டில் எவ்வாறிருக்கும் என்பதை எண்ணிப் பார்த்தால் மிகவும் நகைச்சுவையாகவே அமையும். நமது மூத்த தலைமுறையினர் பல்கலைக்கழகத்தில் பட்டப்படிப்புக்காக வடமொழி, கிரேக்கம், லத்தீன் முதலான மொழிகளைக் கற்றுப், பட்டப் படிப்போடு மறந்து போதல் போன்றே இவர்களது நிலைப்பாடும் இருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. அவர்கள் பயின்ற பிறமொழி அறிவு மேல்நிலை ஆய்வுகளுக்குப் பயன்பட்டதே ஒழிய வாழ்க்கையில் தொடர்புமொழியாகப் பயன்படவில்லை.

எனவே இந்நாட்டிலே பிறந்து, வீட்டிலும் தொடர்பு மொழியாகத் தமிழ் பேசாத பிள்ளைகளுக்கு வளர்ந்து வரும் காலத்தில் தமிழ்மொழி புதிய மொழியாகவே அமையும். இன்னும் 25-50 ஆண்டுக் காலப்பகுதியில் அவர்களது தலைமுறையினர் தலையெடுக்கும் காலத்தில் தமிழ் மொழியின் நிலைப்பாடு என்ன என்பது பற்றி நாம் எண்ணிப் பார்க்கவே பரிதாபமாக இருக்கின்றது. இந்த நிலையை மாற்றுவதற்கு வேறு நடைமுறைகள் உள்ளனவா

என்பதை நோக்கும்போது கனடா அரசின் தாராளக் கொள்கை எல்லோரது கண்முன்னே தோன்றுகிறது.

தற்போது ரொறன்ரோ மாவட்டப் பாடசாலைச் சபை, கத்தோலிக்க கல்விச்சபை, மிசிசாகா பீல் கல்விச் சபை, யோர்க் பெரும்பகுதிக் கல்விச்சபை, ட்ரடாம் கல்விச்சபை, ஒட்டாவா கல்விச்சபை முதலிய கல்விச் சபைகளின் கீழுள்ள பாடசாலைகளில் அனைத்துலக மொழிகளின் திட்டத்தின்கீழ் தமிழ்மொழி கற்பிக்கப்படுகிறது. கனடாவில் வாழும் தமிழர், அரசு வழங்கும் மானியங்களையும் சலுகைகளையும் நன்கு பயன்படுத்திக் கொள்ளுதல் சமூகக் கடமையாகும். தமிழ்ப் பெற்றோரிற் கணிசமானோர் இத்தகைய வாய்ப்புகளையும் குடிசார்ந்த உரிமைகளையும் விளங்கிக் கொள்வதாக இல்லை. தமது பாடப் பயிற்சிப் புத்தகம், எழுத்துக்கொப்பி, பென்சில் முதலானவற்றுக்காகக் கல்விச் சபைக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு இருபது டொலர் மட்டுமே செலுத்த வேண்டும். தமிழர் சமூகம் எதிர்காலத்தில் தமிழ்மொழியைத் தக்க வைத்துக் கொள்வதற்குக் கல்வி அமைச்சு வழங்கிவரும் பேருதவியைப் பயன்படுத்தித் தமிழ் வகுப்புகளுக்குப் பிள்ளைகளை அனுப்பித் தமிழ்மொழி அறிவை வளம்படுத்திக் கொள்ளுதலே தக்க வழிமுறையாகும்.

ஒன்ராறியோ மாகாணத்திற் பெருந்தொகையான தமிழ் மாணவர் பாலர் பாடசாலைகளிலும் இரண்டாம்நிலைப் பாடசாலைகளிலும் கல்வி கற்கிறார்கள். ஆயினும் தமிழ்மொழியை ஆரம்பத் தரத்திலும், திறமைச் சித்தித் தரத்திலும் கற்போர் தொகை மிகமிகக் குறைவாகும். தமிழ் மாணவரது விகிதாசாரத்தில் தமிழ்மொழி கற்போரது நிலை மிகக் குறைவான புள்ளிநிலையினையே காட்டுகின்றது.

இயல் - 4

கனடாவிலே தமிழ்ப் பண்பாடும் பண்பாட்டுப் பேணலும்

பண்பாடு:

பண்பாடு (1) என்பது 'பண்பு' என்பதன் அடியாகப் பிறந்த சொல்லாகும். "பண்பெனப்படுவது பாடறிந்தொழுகல்" என்பது கலித்தொகைப் பாடல் வரியாகும். பாடு என்பதற்குப் பெருமை, வளர்ச்சி, பயன் ஏற்படுதல் முதலான பல பொருள்கள் உள்ளன. நன்செய் நிலத்தைப் பண்பட்ட நிலம் என்பது வழக்கம். நிலத்தைப் பண்படுத்திப் பயிர் செய்வதன் மூலம் கூடிய பயன் கிடைக்கிறது. எனவே பண்படுத்துதல் என்பது செம்மையான, சீரான, சிறந்த, அழகான, அருமையான பயன்தரும் உறுதியான ஒரு நிலையை உணர்த்துவதாகும். நல்லவர்களைப் 'பண்பானவர்' என்றும், நல்மனம் கொண்டோரைப் 'பண்பட்ட மனிதர்' என்றும் கூறுவது வழக்கம். இதுபோன்றே உரைவழக்கில் பண்பட்டமொழி, பண்பட்டகலை என்ற தொடர்களும் நிலைத்துள்ளன. திருவள்ளுவரும் "பண்புடையார் பட்டுண்டு உலகம்" என்றார். கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு, சான்றாண்மை என்பன பண்பாட்டின்வழிப் பிறப்பன. மனிதன் தன் வளர்ச்சிக்கு முதலிலே தன்னைப் பண்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். 'உன்னைத் திருந்து உலகம் திருந்தும்' என்பது ஆன்றோர் வாக்காகும். 2500 ஆண்டுகளுக்கு முன்பாகவே "யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்" என்ற பண்பாட்டை உலகுக்கு அறிவித்தவர்கள் தமிழர். முதன்முதலாகப் பண்பாடு என்பதற்கு ஆங்கிலத்தில் விளக்கம் கொடுத்தவர் எட்வார்ட் பி. ரெயிலர் என்ற மானிடவியல் அறிஞராவார்(1).

-
- (1) The first true scientific definition of cultures comes from the pen of the early British anthropologist **Edward B. Taylor** (1832-1917), who defined it in his book 'Primitive Culture' (1871:1) as "a complex whole including knowledge, belief, art, morals, law, custom, and any other capability or habit acquired by human beings as members of society." (Marcel Danesi, Andrea Rocci: 2009:p.137)

மனித வாழ்க்கையைப் பண்படுத்தும் கருவிகளாக நுண் கலைகள், இலக்கியங்கள், மதங்கள், விழாக்கள், கருத்தரங்குகள் முதலியன அமைகின்றன. மதங்கள் மானுடத்திற்கு நற்போதனைகளையே அளிக்கின்றன.

உலகின் பல பாகங்களிலும் எட்டுக்கோடித் தமிழர் பரந்து வாழ்கின்றனர். இவர்கள் இனம், மொழி, மரபுகள், இலக்கியங்கள், விழாக்கள், மாநாடுகள், கலைநிகழ்வுகள் திருவிழாக்கள் முதலானவற்றின் மூலம் ஒன்றிணைகின்றனர். மனிதர் தம் பண்பாட்டுக் கோலங்களைக் காணும்போது அவற்றாற் கவரப்படுகின்றனர். காலஓட்டத்தில் மனிதர் மறந்துவரும் பண்பாட்டு விழுமியங்களை நினைவூட்டி அதன்வழி அவர்களைச் செயற்படத் தூண்டுவனவாக மேற்கூறியவை அமைகின்றன. தமிழர் வெவ்வேறுமொழிகள் பேசப்படும் நாடுகளில் வாழ்ந்தாலும் தம் மொழியையும், பண்பாட்டையும் பேணிக்கொள்ள வேண்டும். நாமக்கல் இராமலிங்கம்பிள்ளை பாடியது போன்று “தமிழன் என்று பெருமையோடு தலைநிமிர்ந்து நில்லடா, தரணி எங்கும் இணையில்லா உன் சரிதை கொண்டு செல்லடா” என்பதை மனத்தில் இருத்திக்கொள்ள வேண்டும்.

பண்பாட்டின் வேர்களும் விழுதுகளும்:

தமிழரது நாகரிகம் மிகப் பழமை வாய்ந்தது. உலக வரலாற்றிலே தமிழரே முதன்முதல் நாகரிக வாழ்க்கை எய்திய இனம் என்பதற்கும், கடல் கடந்து சென்று தமது நாகரிகத்தைப் பலப்பல நாடுகளிலும் பரப்பினர் என்பதற்கும், வணிகத்துறையிலும், கணிதநூல், வானநூல் முதலிய பல துறைகளிலும் வல்லுநர்களாகத் திகழ்ந்தனர் என்பதற்குமுரிய பல சான்றுகளை வரலாறு, புதைபொருளாய்வு, பண்பாடு, மொழியியல் முதலிய பல்துறை அறிஞர் வெளிப்படுத்தியுள்ளனர்.

மனித இனம் தோற்றம் பெற்ற தளம், அழிந்த லெமுரியாக் கண்டம் என்பதை அறிஞர் ஒப்புக்கொள்வர். லெமுரியாக் கண்டம் கடற்கோள்களாற் காலத்திற்குக் காலம் முற்றாக அழிந்தபோது மிஞ்சிய மக்கள் வடக்கு, வடமேற்கு நோக்கிப் புலம்பெயர்ந்தனர். கடல்வழி, தரைவழி ஆகியவற்றின் ஊடாக இப்புலம்பெயர்ச்சி இடம்பெற்றது. கடல்வழியாகச் சென்ற மக்கள் சிந்துநதிக் கரைப்பகுதியிற் குடியேறி, அங்கு பெரும் திராவிட

நாகரிகத்தைத் தோற்றுவித்தனர். பலுக்கிஸ்தானத்தில் பண்டை நாளில் பேசப்பட்ட பிராஹுய்மொழி பற்றி ஆராய்ந்தோர் அம்மொழி திராவிடமொழிக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தது என அடையாளம் கண்டனர். திராவிடர் இந்தியாவின் தெற்கே ஈழம், வடக்கே சிந்துவெளி, மேற்கே பலுகிஸ்தான் வரை பரந்திருந்தனர் என்பது ஆய்வாளர் தரும் வரலாற்றுச் செய்தியாகும்.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் சேர். ஜோன். மார்ஷல் (1920), ஹிராஸ் சுவாமிகள், எல். இ. முக்கே (1935), ஸ்ருவாட் பிக்கொட் (1950), சேர் மோர்ட்டிமர் வீலர் (1953) முதலியோர் சிந்துவெளி நாகரிகத் தளங்களாகிய ஹரப்பா, மொகிஞ்சதரோ ஆகிய இடங்களில் அகழ்வாராய்ச்சிகளை மேற்கொண்டு திராவிட இனத்தவரின் பண்பாட்டுத் தொன்மைகளை ஆராய்ந்து, திராவிட நாகரிகம் சுமார் கி.மு. 5000 ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட தடயங்களைக் கொண்டிருந்த செய்திகளை வெளிப்படுத்தினர். பேராசிரியர் ஜராவதம் மகாதேவன் சிந்துவெளி மக்கள் வழங்கிய மொழிக்கும் தமிழ் மொழிக்குமிடையே காணப்பட்ட ஒற்றுமைகள் பற்றி ஆராய்ந்து நிறுவினார். கால்டுவெல்ஐயர் (1856) ஜி.யு.போப், வீரமாமுனிவர் முதலியோர் திராவிட மொழிகளினதும் சிறப்பாகத் தமிழ்மொழி, தமிழ் இலக்கியப் பரப்பு ஆகியவற்றின் அருமை பெருமைகளை ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் எழுதித், தமிழினத்தின் தொன்மைச் சிறப்புக்களைப் பாரறியச் செய்தனர். சுவாமி விபுலாநந்தர் (2008) திராவிடர் நாகரிக வரலாறு, திராவிடர் பரம்பல் என்பன பற்றி விரிவாக ஆராய்ந்து தமிழரின் நாகரிக வரலாற்றையும் பண்பாட்டுப் பாரம்பரியத்தையும் நிறுவலானார்.

இத்தாலிய நாட்டைச் சேர்ந்த மதகுருவும், பம்பாய் பல்கலைக்கழக வரலாற்றுப் பேராசிரியருமான எச். ஹிராஸ் சுவாமிகள், காய்தல் உவத்தலின்றி தனது ஆய்வுக் கருத்துக்களை வெளியிட்டிருந்தார். சிந்துவெளி நாகரிகம் திராவிடருக்கே உரியதென்றும், சிந்துவெளி மக்கள் இசை நூல், வானியல் நூல் முதலியவற்றில் நுண்ணறிவு பெற்றிருந்தனர் என்றும் சான்றுகளுடன் நிறுவினார். முஹிஞ்சதாரோ-சிந்துவெளி நாகரிகம், பண்டைத் தமிழக நாகரிகத்தோடும், யுபிறற்றஸ் - ரைகிறிஸ் நதிக்கரையிற் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் விளங்கிய சுமேரிய நாகரிகத்தோடும் தொடர்புடையது என்பது அறிஞர்

கருத்தாகும். சுமேரியர் தமிழர் வழிவந்தவர்களே என்பதற்குப் பல சான்றுகள் உள்ளன எனக் கூறி, அதற்குரிய சான்றுகள் பலவற்றை ஹிராஸ் சுவாமிகள் தம் கட்டுரையிலே தந்துள்ளார். எச். ஆர். ஹோல் (H.R. Hall) என்பவர் எழுதிய 'The Ancient History of the Near East' என்ற நூலிலே கூறப்பட்ட கருத்துக்களும் இதனைச் சான்றுபடுத்துகின்றன.

தமிழ்ப் பண்பாட்டின் மூலவேர்கள் பற்றிய கருத்துக்கள் தெரிவிக்கப்பட்ட காலக்கட்டத்தில் வாழ்ந்த சுவாமி விபுலாநந்தர் (2008), தமிழ்ப் பண்பாட்டு வரலாற்றை சிந்துவெளி நாகரிகத் தளத்துடனும், பபிலோனிய நாகரிகத் தளத்துடனும் தொடர்புபடுத்தி அதன் பழைமையை 'உலக புராணம்' என்ற கட்டுரையில் விளக்கமாக எழுதினார். கடற்கோள்களினால் புலம்பெயர்ந்து சென்றவர்கள் திராவிட நாகரித்தை மேற்காசிய நாடுகளிற் பரப்பியுள்ளனர். சுவாமி விபுலாநந்தர் தாம் எழுதிய 'எகிப்திய நாகரிகம்', 'ஆங்கிலவாணி', 'மேற்றிசைச் செல்வம்', 'நாகரிக வரலாறு', 'யவனபுரத்துக் கலைச்செல்வம்', 'விஞ்ஞான தீபம்', 'தமிழர் நாகரிகத்தின் பழைமை', 'கடல் கடந்து நாகரிகத்தைப் பரப்பியமை', 'தமிழ்மொழி வரலாறு' முதலிய ஆய்வுக் கட்டுரைகளில் பல்வேறு பண்பாடுகளுக்கு இடையிலான ஒப்பீட்டு ஆய்வை மேற்கொண்டு, தமிழர் பண்பாட்டின் தொன்மையையும், தமிழ்ப் பண்பாடு மத்தியதரைக்கடற் பிரதேசங்களுக்குப் பரவியிருந்தமை பற்றியும், அந்நாட்டுப் பண்பாடுகளுக்குத் தமிழர் பண்பாடு எத்தகைய பங்களிப்பைச் செய்திருந்தது என்பது பற்றியும் ஆராய்ந்து நிறுவினார். சுவாமி விபுலாநந்தரின் கருத்தைப் பேராசிரியர் ஹிராஸ் சுவாமிகளின் கூற்றுச் சான்றுபடுத்துகின்றது:

"பழைய திராவிட மக்கள் இந்தியாவினின்றும் புறம்போந்து குசுகர்களிலே (அந்நிய நாடுகளிலே) சிறப்பாகக் குடியேறுகிறார்கள். இந்தியாவிலே முஹிஞ்சதரோவிலும் பிற நகரங்களிலும் இவர்கள் செங்கல்லினாலே வீடுகள் கட்டியதுபோல் சுமேரியாவிலும் கட்டுகிறார்கள்... அங்கிருந்து இவர்கள் சீரியா நாட்டிற்குச் சென்று ஹித்திய (Hittite) மன்னர் பரம்பரைக்கு அடிகோலுகின்றனர். பின்பு மத்தியதரைக் கடலோரத்திற் குடியேறியோர் 'பாணிகள்' என்றும், பின்னாளிலே 'பீனீசியர்' (Phoenicians) என்றும் வழங்கப்பட்ட குலத்தினராய்ப் பழங்காலத்திலே பெருஞ்

சிறப்போடு விளங்கிய வாணிகத் தொழிலை நடத்து கிறார்கள். பின்பு கிரேக்க, இத்தாலிய நாடுகளிலும் அதற்கு அணித்தான தீவுகளிலும் குடியேறி எத்துருஸ்கர் என்னும் பெயரோடு வாழுகிறார்கள்.” (Rev. Herass Father: New Review:1941)

திராவிடர் என்பார் யாவர்? அவர்களின் தொன்மைத் தளங்கள் எவை? திராவிடருக்கும் தமிழருக்கும் உள்ள தொடர்புகள் எவை? தமிழ்மொழியின் தோற்றம் என்ன? அதன் வளர்ச்சிப் படிகள் எவை? தமிழ்மொழி எங்கெங்கெல்லாம் பரவியிருந்தது? தமிழர் நாகரிகத்தின் தோற்றக் களம் எது? தமிழ்மொழி பிறமொழிகளுக்கு வழங்கிய சொற்கள் எவை? அவ்வாறான சொல்லாட்சிகளின் மூலம் பெறப்படும் வரலாற்றுண்மைகள் எவை? என்ற வினாக்களுக்கு எல்லாம் உரிய விடைகளை அறிந்து கொள்வதற்குச் சுவாமி விபுலாநந்தரின் (2008) ‘உலக புராணம்’, ‘மேற்றிசைச் செல்வங்கள்’ முதலான கட்டுரைகளும் துணையாக அமைகின்றன.

குடும்ப வாழ்வு:

‘குடும்பம் ஒரு கோயில்’ என்பது தமிழ்ப் பண்பாடு கற்பிக்கும் வாழ்வியல் தத்துவமாகும். குடும்ப உறுப்பினர் ஒவ்வொருவரும் அவர்களின் குடும்ப விழுமியங்களை உணர்ந்து செயற்படுதல் குடும்ப உறுப்பினர்களது கடமையாகின்றது. குடும்பம் அமைதியானதாக, சமூகத்துடன் ஒத்தியங்குவதாக அமையும்போது, சமூகவிழுமியங்களையும், சமூகப் பண்பாட்டு விடயங்களையும் பேணித், தழுவி நடக்கும் வாய்ப்பும், அதனூடாகப் பெறப்படும் சமூக அங்கீகாரமும் கிடைக்கின்றன. குடும்பம் நலமாக அமைவதற்கு அறிஞர்கள் வகுத்துக் கூறிய பல நடைமுறைகளில் சிலவற்றை ஈண்டு நோக்கலாம்:

அன்பு, தியாகம், பரஸ்பர நம்பிக்கை, ஒருவரை ஒருவர் புரிந்துகொள்ளுதல், கலந்துரையாடித் தீர்மானம் எடுத்தல், இருவரும் அதிக நேரம் சேர்ந்திருத்தல், ஒரே குறிக்கோளுடன் வாழ்தல், இருவரும் தம் விருப்பு வெறுப்புக்களை அறிந்து கொள்ளுதல், ஒருவரை ஒருவர் பாராட்டுதல், எதிர்கால ஒருமித்த திட்டத்துடன் வாழ்தல், புனிதமான பாலுறவு, பொறுமையைக் கடைப்பிடித்தல், வரவு செலவுகளைக் கவனித்து நடத்தல், எதிலும்

சமங்கு கொள்ளுதல், கடவுளுக்கும் நீதிக்கும் முன்னுரிமை அளித்தல் என்பன சிலவாகும்.

“ஒருவனுக்கு ஒருத்தி”, “திருமணம் என்பது ஆயிரங் காலத்துப் பயிர்” என்ற ஆன்நோர் மொழிகள் குடும்ப கௌரவத்தையும் குடும்பப் பெறுமானத்தையும் குடும்பப் பொறுப்புணர்வுகளையும் வெளிப்படுத்து வனவாகும். மேலைத்தேய நாடுகளின் சமூகக் கட்டமைப்பு, சட்டம், பொருளாதார அமைப்பு என்பன இந்நாடுகளின் குடும்ப விழுமியங்களை பெருமளவில் மாற்றியமைத்துள்ளன. இதனால் இந்நாடுகளில் புலம்பெயர்ந்து வாழும் தமிழ் மக்கள் குடும்பப் பெறுமானம் குடும்பக் கட்டமைப்பு என்ற விடயங்களில் பெரும் சவால்களை எதிர்நோக்க வேண்டியுள்ளது. குடும்ப விழுமியங்கள் பேணப்பட வேண்டும், குடும்ப உறுப்பினரின் பரஸ்பர நம்பிக்கைகள், குடும்பப் பிணைப்புகள் என்பன வளர்க்கப்பட வேண்டும் என்ற அடிப்படையில், மக்களின் நலன்கருதி ஒன்ராறியோ மாகாண அரசு 2008ஆம் ஆண்டிலிருந்து பெப்ரவரி மாதத்தின் மூன்றாவது திங்கட் கிழமையை “குடும்ப தினம்” (Family Day) எனப் பிரகடனப்படுத்தி அதனை விடுமுறை நாளாக்கியுள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. மேலைத்தேயக் கலாச்சாரத்தில் அன்னையர் தினம், தந்தையர் தினம், காதலர் தினம் என்ற குறிப்பிட்ட நாட்கள் நினைவு கொள்ளப்படுவது போன்று குடும்ப தினம் நினைவு கொள்ளப்பட வேண்டிய நிலைப்பாடு தமிழரது குடும்ப வாழ்விலும் ஏற்பட்டிருத்தலைச் சிந்தித்தல் அவசியமாகிறது.

‘குடும்பம் ஒரு பல்கலைக்கழகம்’ என்பதற்கமைய, குடும்ப அமைப்பிற் பிள்ளைகள் கற்க வேண்டிய பல விடயங்கள் உள்ளன. தாயும் தந்தையும் மகிழ்ச்சியாகவும், ஒற்றுமையாகவும், ஒருவர்க்கொருவர் புரிந்துணர்வுடனும் ஒத்திசைவுடனும் செயற்பட்டால்தான் பிள்ளைகளும் மகிழ்வாக இருப்பார்கள். பிரச்சினைகளுடன் வாழும் பெற்றோரின் பிள்ளைகள் மனக்குழப்பம் உடையோராகவே காணப்படு கின்றனர். அவர்கள் தம் கல்வியில் முழுமையாக மனம் செலுத்த முடியாதவர்களாகவும் இருக்கின்றனர் என்பது பல்வேறு ஆய்வுகளால் நிறுவப்பட்டுள்ளது. அதுமட்டுமன்றி அப்பிள்ளைகள் வன்செயல்களில் ஈடுபடுபவர்களாக நாளடைவில் மாற்றம் அடைகின்றனர். உயர்கல்விப் பாடசாலைகளிற் பயிலும் தமிழ் மாணவர்

சிலர் இத்தகு பிரச்சினைகளுக்கு உள்ளாகி இருந்தமை கசப்பான உண்மையாகும்.

கனடாத் தமிழரது குடும்பம், சமூகக் கட்டமைப்பு, மற்றும் வாழ்வியல் என்ற விடயங்களைப் பற்றிக் கூறும்போது 'பேசாப்பொருளாக உள்ள சாதியம்' பற்றிக் குறிப்பிட்டே ஆக வேண்டும். தாயகத்தில் இடம்பெற்றுவந்த சாதிய அடக்குமுறைகள் கனடாவின் பொருண்மியக் கட்டமைப்பினால் தகர்ந்து போயிற்று என்பது உண்மையே. ஆனால் குடும்ப அடிப்படையில் திருமணம் என்று வருகின்றபோது இங்கு வாழும் மூத்த பரம்பரையினர் சாதிய அடிமுடி தேடும் ஆய்வில் ஈடுபடுவதையும், அதனால் எத்தனையோ திருமணங்கள் கனடாவில் தடைப்பட்டுப் போனமையையும் ஆச்சரியமாக இருக்கலாம். கனடா எல்லோருக்கும் சட்ட ரீதியாகச் சம உரிமை கொடுத்துள்ள கனடா நாட்டில் வாழும் தமிழர் சமூகத்தில் தொடர்ந்தும் சாதியம் பார்க்கப்படுகிறது என்பதைப் பதிவுசெய்தல் அவசியமாகிறது. தமிழர் எங்கு வாழ்ந்தாலும் இந்நோய் அவர்களை விட்டு நீங்காது என்ற கருத்தை வெற்றிச் செல்வன் கூறுவது இங்கே பொருத்தமாக உள்ளது:

“மக்கள் திரள் இடம்மாறி புதிய கண்டத்தில் - நாட்டில் - சூழலில் வசிப்பதால் மட்டும், அந்த மக்கள் திரளானது கலாச்சார, இன, மொழி அடையாளங்களில் பெரும் புரட்சிகர மாறுதல்கள் நிகழ்ந்துவிட முடியாது. ஏனெனில் மாற்றங்கள் எப்போதும் அகத்தில் வேர்விட்டுக் கிளைத்துப் பரவ வேண்டுமேயொழிய, புறநிலையால் முழுமையாக நிகழ்ந்தேறாது. ஆனபடியால் இந்தப் பழம்பெருமைகளும் சாதியம் உள்ளிட்ட ஒடுக்கு முறைகளும் மிகப்பெரிய ஜனநாயக - கலாச்சாரப் போராட்டங்களுக்குப் பிறகுதான் மாறுவது சாத்தியமே ஒழிய, மற்றைய வேறுபட்ட நாகரீக - பண்பாட்டுக் கூறுகளுள்ள நாட்டு மக்களோடு வாழ்ந்து, அதைப் பார்த்துப் 'போலச்செய்தல்' மூலமோ, புறநிலைத் தாக்கத்தால் மட்டுமோ நிகழ்வது சாத்தியமில்லை என்பதும் இவ்வனுபவங்களின் ஊடாகப் பெறப்படுகிறது (தெ.வெற்றிச்செல்வன், 2009: பக். 76).

புதிய நாடு, புதிய சூழல், புதிய பொருளாதார அமைப்புமுறை, புதிய சட்டதிட்டங்கள். இவற்றின் மத்தியில் வாழும்போது குடும்பங்களிடையே பிரச்சினைகள் எழத்தான் செய்யும். ஏதிலிகளாக அந்நிய நாடுகளில் புலம்பெயர்ந்து

பயமும் விரக்தியும் கொண்டவர்களாய், மன அழுத்தங்களுக்கும் முகம்கொடுக்க வேண்டியவர்களாய் தம் காலத்தைக் கடத்துகின்றனர். தமது வளர்ந்த பிள்ளைகள் பிற இனத்தவருடன் நெருங்கிப் பழகும்போது அதனைத் தடுக்க முனைகின்றனர். அப்போது பிள்ளைகளுக்கும் பெற்றோருக்கும் இடையில் முரண்பாடுகள் இடைவெளிகள் ஏற்படத் தொடங்குகின்றன. தம் தாய்நாட்டை விட்டு. பிறநாடுகளிற் புலம்பெயர்ந்து வாழும் மக்கள் அவற்றை அறிவு பூர்வமாகவும், பொறுப்புணர்வோடும் எதிர்கொள்ள வேண்டும். கணவனும் மனைவியும் பொறுப்புணர்வோடு சகிப்புத் தன்மையோடும் அர்ப்பணிப்பு நிறைந்த தியாக உணர்வுகளுடன் வாழும்போதுதான் இந்நாட்டில் அமைதி நிறைந்த வாழ்க்கையை அமைத்துக்கொள்ளலாம். இந்நாட்டின் சட்டங்கள் இலகுவில் குடும்பங்கள் பிரிந்து வாழ இடம் அளிப்பதோடு, தனியாகப் பிரிந்து வாழ்வோருக்குப் பாதுகாப்பும் அளிக்கின்றது. ஆனால் இலங்கையில் குடும்பங்கள் பிரிந்தால் அங்கு சமூகத்தின் புறக்கணிப்புக்கு ஆளாகும் நிலை இருந்தது. கனடாவில் பிரிந்து வாழ்வது என்பது சாதாரணமாகிவிட்டது. இதற்கு இங்குள்ள சட்டம், பொருண்மிய அமைப்பு, வாய்ப்பு-வசதிகள் என்பன சாதகமாக அமைகின்றன.

குடும்பச் சிதைவுகள் ஏற்படுதல் மேலைத்தேய நாட்டுக் கலாச்சாரத்தில் ஊறிப்போய்விட்ட ஒன்றாகக் காணப்படுகிறது. இதற்குப் பல்வேறு காரணங்கள் பின்னணியாக அமைகின்றன. நவீன ஊடகங்களாகிய திரைப்படம், தொலைக்காட்சி, மின்னஞ்சல், முகநூல், 'ஸ்கைப்', 'வட்ஸ் அப்' முதலானவை உலகத் தொடர்பை மிகவும் குறுகியதாக மாற்றிவிட்டதோடு, எல்லோரது தொடர்புகளுக்கும் வாய்ப்பு ஏற்படுத்திவிட்டன. இதனால் வேண்டாத - தகாத தொடர்புகள் ஏற்படுவதால் இளையோர் - வளர்ந்தோர் என்ற வேறுபாடில்லாமல் குடும்பச் சிதைவுகள் ஏற்படப் பல்வேறு வாய்ப்புகள் உள்ளன. கல்வி வளர்ச்சி, திறந்த பொருளாதாரம், பொருளாதார வளர்ச்சி என்பன வற்றால், பிள்ளைகள், பெற்றோர், கணவன், மனைவி என்போர் ஒருவரில் ஒருவர் தங்கியிருக்காத நிலைப்பாடும் உணரப்படுகிறது. பெற்றோரைப் பிரிந்து பிள்ளைகளும், கணவனைப் பிரிந்து மனைவியும் தனித்து வாழக்கூடிய பொருளாதார நிலைப்பாடு நிலவுதலும் குடும்பச்சிதைவுக்கு முக்கிய காரணிகளில் ஒன்றாகக் காணப்படுகிறது.

தாயகத்திற் பிள்ளைகளுக்குப் பெற்றோர் வழிகாட்டிகளாவும், அறிவுரை கூறுவோராகவும் அமைந்தனர். ஆனால் கனடா போன்ற நாடுகளில் இந்நிலைமை பெரும்பாலான குடும்பங்களில் இல்லை எனக் கூறுதல் தவறாகாது. கனடாவில் 18 வயதிற்கு மேற்பட்ட பிள்ளைகளின் விடயத்தில் பெற்றோர் பிள்ளைகளின் அனுமதியின்றித் தலையிட முடியாது என்ற சட்ட நிலைப்பாடும் உள்ளது. உயர்கல்விப் பாடசாலையிற் பயிலும் தனது 18 வயதுப் பிள்ளையின் அனுமதியின்றிப், பெற்றோர் பாடசாலை நிர்வாகத்துடன் தொடர்புகொண்டு பிள்ளையின் நிலைப்பாடு பற்றி விசாரிக்க முடியாது. இந்நாட்டில் வழங்கப்பட்டுள்ள தனிநபர் உரிமைகளைத் தப்பான வழிகளிற் பலர் பயன்படுத்திக் கொள்வதால், நாளடைவில் அது அவர்களின் எதிர்காலக் குடும்ப வாழ்க்கையையே பாதிக்கும் நிலைக்குத் தள்ளிவிடுகிறது.

கனடாவில் வாழும் தமிழரில் பெரும்பான்மையோர் இந்நாட்டின் மிகப் பெரிய நகரமாகிய ரொறன்ரோவில் வாழ்கின்றனர். தாயகத்திற் சிறு சிறு கிராமங்களில் வாழ்ந்தவர்கள் பெரும் நகர வாழ்க்கையில் வாழும்போது இங்கு அயலவர், உறவினர் என்ற உறவுமுறைகள் அருகிப்போகும் நிலைப்பாடே உள்ளது. அயலவர்கள் அந்நியராக உள்ளனர். உறவினர் அயலில் இல்லை. தொழில் காரணமாகப் பெற்றோர் பிள்ளைகளுடன் அடிக்கடி உறவாடுதல் அரிதாகவே உள்ளது. தொலைபேசியில் உரையாடுவதற்குக்கூட அவர்களுக்கு நேரமில்லாமல் ஓடி அலைபவர்களாகவே காணப்படுகின்றனர். உறவினர்களைக் குடும்ப நிகழ்வுகளில் மட்டுமே சந்திக்கும் வழமையே பெரிதும் நிலவுகின்றது. இதனால் குடும்ப இறுக்கம், குடும்ப பெறுமானம் என்பன வலுவிழக்கின்றன. இப்பின்னணியில் குடும்பத்தில் ஏற்படும் சிறு சிறு பிரச்சினைகளையே எதிர்கொள்ள முடியாமல் குடும்பங்கள் சிதைவடைதல் தவிர்க்க முடியாத நிலையில் உள்ளது.

1990களில் கனடாவில் வாழ்ந்த மக்களின் குடும்ப வாழ்க்கை, அவர்களின் உளவளத் தன்மைகள், இளைஞர்களின் நிலைப்பாடு என்பன சற்றுக் குழப்பமாகவே இருந்தன. இவைபற்றிய ஒரு பின்னோக்கை உளவள மருத்துவர் து. சூரியபாலன் வருமாறு குறிப்பிடுவர்:

“எமது மக்களும், தொடக்கத்தில் இந்த நாட்டில் பலவிதமான காரணங்களால், மிகவும் கஷ்டமான வாழ்க்கையை வாழ வேண்டிய நிலையில் இருந்தார்கள். பாஷைப் பிரச்சினை, “Canadian Experience” இல்லாத பிரச்சினை என்று எத்தனையோ இன்னல்கள். இதனால் உடனடியாக வேலை கிடைக்கவில்லையே என்று மனமுடைந்த குடும்பங்கள் எத்தனையோ. தங்களை நம்பி ஈழத்தில் வாழும் பெற்றோர்களுக்கு, சகோதரர்களுக்குப் பணம் அனுப்ப முடியவில்லையே என்று ஏங்கிய மனங்கள் எத்தனையோ. இப்படி எத்தனையோ துன்பக் கதைகளைக் கூறிக்கொண்டே போகலாம்..... பள்ளிக்குச் செல்லும் பிள்ளைகளும் ஒருவிதமான குழப்பமான நிலையில் இருந்தார்கள். பாடசாலையில் நாம் கனடியன். வீட்டில் நாம் ஈழத்தமிழன். ஆகவே, முடிவில் நாம் யார் என்று குழம்பினார்கள். அவர்களைப் பிழை கூறமுடியாது. ஆண்கள் 2 அல்லது 3 வேலைகள் செய்ய வேண்டிய நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டார்கள். பெண்களும் வேலை செய்ய வேண்டிய நிர்ப்பந்தம். இதனால் பிள்ளைகளோடு செலவிடும் நேரங்களும் (Quality time) குறைக்கப்பட்டது. இதனால் குடும்பத்தில் பிரச்சினைகள் அதிகரித்தன. சில ஆண்களும் “வேலையால் வந்த களைப்பைத் தீருவதற்காக” மதுவை நாடினார்கள். இச்செயல், பிள்ளையார் பிடிக்கப்போய் குரங்கு வந்த கதையாக முடிந்தது. மதுவால் உடல்நலம் குலைந்து தம்மைத் தாமே அழித்துக்கொண்டது மாத்திரமல்லாமல் அவர்களுடைய குடும்பத்தையும் சீர்குலையப் பண்ணிவிட்டார்கள். இதனால் தற்கொலை செய்து பெண்மணிகளும் பலர். வன்முறையில் ஈடுபட்ட ஒரு சில தமிழ் இளைஞர்களால், ஈழச் சமுதாயமே தலைகுனிந்து வாழவேண்டிய காலம் அன்று. ஈழத்துத் தமிழ் இளைஞர்களைக் கண்காணிப்பதற்கு, பொலிசிலேயே ஒரு தனிப்பகுதி உண்டாக்கப்பட்டது. சிறையில் எம்மவர்கள் அதிகமான அளவில் அடைந்து கிடந்த காலம் அன்று” (து. சூரியபாலன், 2006:பக்.33)

குடும்பங்கள் பிடுவதற்கு அடிப்படைக் காரணமாக இருப்பது பொறுமையிழந்து, உணர்ச்சிவசப்பட்டுச் சிறு சிறு பிரச்சினைகளுக்கும் பொலிசாரை அழைப்பதால் வீட்டுப் பிரச்சினை நீதிமன்றம் வரையும் சென்று, இறுதியில் குடும்பம் பிரிந்து வாழும் நிலைமை ஏற்படுகிறது. கணவன் நீதி மன்றத் தண்டனைக்கு ஆளாகின்றார்; மனைவி அரசு பாதுகாப்பகத்தில் (Shelter) வாழும் நிலை ஏற்படுகிறது; குழந்தைப் பராமரிப்புச் சங்கத்தால் (Children Aid Society)

அவர்களது பிள்ளைகள் பொறுப்பேற்கப்பட்டு பராமரிப்பு வீடுகளில் (Foster Homes) வாழும் நிலையும் ஏற்படுகிறது. பெற்றோரின் தவறான செயற்பாடுகளாற் பிள்ளைகள் பாதிப்படையக் கூடாது என்பதில் கனடா அரசு மிகக் கவனமாக இருக்கிறது. கனடாத் தமிழரின் வாழ்வில் இச்சம்பவங்களும் இடம்பெற்றே வருகின்றன.

பாதுகாப்புப் பெற்றோர் (Foster Parents) பொதுவாக வேற்றினப் பண்பாட்டாளர்களாகக் காணப்படுவதோடு, அச்சூழலிலேயே பிள்ளைகள் வளர வேண்டியும் உள்ளனர். பிள்ளைகள் வளர்ந்தவர்களாக இருப்பின், அவர்களுக்குக் கிடைக்கும் சுதந்திரமான வளர்ப்புச் சூழல் பிள்ளைகளை மோசமான நிலைக்கும் ஆளாக்குகின்றது. சில வேளைகளில் அப்பிள்ளைகள் மீண்டும் தம் பெற்றோருடன் இணைந்து வாழ விரும்பாமல் பிறிதாக வாழ்ந்து தமது எதிர்கால வாழ்க்கையை மோசமாக்கும் நிகழ்வுகளும் இடம்பெற்றுள்ளன. கணவன் - மனைவி என்போருக்கிடையிற் கருத்து முரண்பாடு அல்லது உளக்கோளாறுகள், மன அழுத்தங்கள் என்பன ஏற்படும்போது குடும்ப ஆலோசகரிடம் (Family Counsellors) சென்று ஆலோசனை பெறக்கூடிய வாய்ப்புகள் இருந்தும் அவற்றை அவர்கள் பயன்படுத்துவது இல்லை.

தாயகத்திற் பேணப்பட்ட 'கூட்டுக் குடும்பம்' என்ற அமைப்பில் குடும்பம், சமூகம் என்ற நோக்கில் நன்மைகளே பெரிதும் அமைந்திருந்தன. கூட்டுக் குடும்பம் தனிமனித சுதந்திரத்தைக் கட்டுப்படுத்துவதாக அமையலாம். ஆனால் கனடா வாழ்க்கை முறையிற் கூட்டுக் குடும்பம் என்ற பேச்சுக்கே இடமில்லை. பொதுவாகத் தனிக்குடித்தனம் புதிய தலைமுறையினரால் வரவேற்கப்படுகிறது. அவர்களின் பிள்ளைகளைப் பராமரிப்பதற்குப் பெற்றோர் தேவைப்படின் அவர்களைச் சிறிது காலத்திற்குத் தம்மோடு வைத்திருக்கும் நடைமுறையே பெரிதும் காணப்படுகிறது. அவர்களின் பெற்றோர் (முதியோர்) தம் பிள்ளைகளின் வாழ்விடத்திற்கு அயலில் அல்லது முதியோர் இல்லங்களில் தனித்து வாழுதல் இப்போது பெருவழக்காகி வருகின்றது. தமிழரது குடும்பப் பாரம்பரியத்தில் மூத்த தலைமுறையினருக்கு மிக்க மதிப்புக் கொடுக்கப்பட்டது. அவர்களது வழிகாட்டல் பெரிதும் பயன்பாடுடையதாக அமைந்திருந்தது. ஆனால் கனடாவில் இந்நிலைமை வழக்கொழிந்து போகும் போக்கே நிலவுகின்றது. மூன்றாம் தலைமுறையினர் பெரிதும்

முதியோரை மதிப்பதில்லை. இரண்டாம் தலைமுறையினர் தமது தேவைகளுக்காகப் பெற்றோரைப் பயன்படுத்திக் கொள்கிறார்கள். நாளடைவில் அவர்கள் தம் வயது காரணமாக நோயாளிகளாகி விடுகின்றனர். அந்நிலையில் அவர்களை முதியோர் பராமரிப்பு இல்லங்களில் (Seniors Homes, Long Term Care Homes) சேர்த்துவிடுகின்றனர். இம்முதியோர் தம் இறுதிக் காலங்களைக் குடும்பப் பாச உணர்ச்சியின் விரக்தியில் கழித்துக்கொண்டிருக்கின்றனர். எவரையும் புண்படுத்தும் நோக்குடன் இத்தகவல் எழுதப்படவில்லை. கனடாத் தமிழரின் வாழ்வியல் நிலைப்பாடு பற்றி யதார்த்தமாக எழுத வேண்டியது ஆய்வாளரின் கடமையாகின்றது. இவற்றுக்கு விதிவிலக்காக உள்ள குடும்பங்கள் மிகச் சிறப்பாக இந்நாட்டில் குடும்ப கௌரவங்களுடன் வாழ்கிறார்கள் என்பது வெள்ளிடைமலை.

எத்தனையோ இளங்குடும்பங்களில் விட்டுக்கொடுப்பு இன்மை, புரிந்துணர்வு இன்மை, திடீர் முடிவுகள் என்பனவற்றாற் பொலிசாரை அழைத்துத் தம் கணவனைப் அவர்களிடம் ஒப்படைத்த பரிதாபநிலைகளும் ஏற்பட்டுள்ளன. வீட்டிலே இடம்பெறும் சிறு சிறு சொற்பிணக்குகளுக்கு 911 என்ற அவசர அழைப்பின் மூலம் பொலிசாரை அழைத்துப் பின்னர் அல்லற்பட்ட குடும்பங்கள் பல உள்ளன. பின்னர் தம் பிழைகளை உணர்ந்து கழிவிரக்கப்படும் நிலைக்கு ஆளாகிய எத்தனையோ குடும்பங்களும் உள்ளன. இப்புதிய நாட்டில் இத்தகைய இளங்குடும்பங்களில் ஆணோ பெண்ணோ பொறுப்புணர்வின்றித், தன்னிச்சையாக இயங்குவதன் விழைவுகளே இவ்வாறான குடும்பச் சீரழிவுகளுக்குக் காரணமாகின்றன. குடும்பப் பிரச்சினை காரணமாக நீதிமன்றத்திற்குச் செல்வோரைத் திருத்தும் வகையில் 'Early Intervention Programme', 'Next step Program', 'Family Counselling' முதலான செயல் திட்டங்கள் அரசினரால் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. ஆனால் குடும்பப் பிரச்சினைகளுக்கு ஆளாகிய கணவனும் மனைவியும் குடும்ப ஆலோசகரை அணுகாமையும் இத்தகைய பிரச்சினைகள் அவர்களது வாழ்விலே தொடர்ச்சியாக இடம்பெறுவதற்கும், அவர்களது பிள்ளைகள் தவறான நடத்தைகளில் ஈடுபடுவதற்கும் காரணமாகின்றன.

சட்டங்கள் மக்கள் எல்லோருக்கும் சாதகமாகவும் பாதுகாப்பாகவும் அமைகின்றன. ஆனால் அவற்றைத் தப்பாகப் பயன்படுத்துவோரால்தான் குடும்பத்திற்கும்

சமூகத்திற்கும் அவப்பெயர் ஏற்படுகின்றது. உலக நாகரிகங்களிலே தமிழர் பண்பாடும் பழமையானதும் உயர்வானதும் எனக் கருதப்படுகிறது. கூட்டுச் சமூக வாழ்க்கையினூடாக மனித நேயங்களால் ஒன்றிணைந்த குடும்ப வாழ்க்கை முறைகளைப் பண்டைத் தமிழர் மேற்கொண்டிருந்தனர். “அறன் எனப்பட்டதே இல்வாழ்க்கை” என்ற வள்ளுவர் வாக்குக்கு இலக்கணமாகத் தமிழர் குடும்ப வாழ்க்கை முறை அமைந்திருந்தது. குடும்பம் என்ற அறப்பள்ளியில் பல்வேறுபட்ட குடும்பக் கடமைகள் - பொறுப்புகள், சமூகக் கடமைகள் - பொறுப்புகள் எல்லாம் அமைந்திருந்தன. குடும்பம் என்ற பள்ளியிலே பிள்ளைகளும் தாம் சமூகத்தில் இசைந்து வாழ்வதற்குரிய பல்வேறு பண்பாட்டு விடயங்களையும் கற்றுக் கொண்டனர். தமிழர் தம் தாயகத்தில் இத்தகைய அறநெறிப்பட்ட குடும்ப வாழ்வும், சமூக இணைவும் கொண்டவர்களாகவே வாழ்ந்தனர். கனடாவுக்குப் புலம்பெயர்ந்து வந்த பின்னர், இந்நாட்டின் பல்கலாச்சாரச் சூழலிலே தமிழ்க் குடும்பத்தினர் தம்குடும்ப விழுமியங்களிலே நிலைதளம்பும் அவலத்துக்குச் சென்றுள்ளனர் என்று கூறுதல் தவறாகாது. அனைத்து இனங்களிலும் இந்நிலைமை காணப்பட்டனும், தமிழினம் பற்றி நோக்கும்போது அது பெரிதாகவே தென்படுகிறது.

இளம்பிள்ளைகள் தம் வாழ்க்கைத் தளத்திலே தடம்புரளும் சம்பவங்களும் தமிழர் வாழ்வியலில் இடம்பெறவே செய்கின்றன. பாலியற் கல்வி, மாணவரின் தரத்திற்கேற்பப் பாடத்திட்டத்திலே இடம்பெற்றிருக்கிறது. தம் எதிர்காலக் குடும்ப வாழ்க்கையில் ஆரோக்கியமாக வாழ்வதற்குரிய அறிவைப் புகட்டும் அடிப்படையிலான கல்வி போதிக்கப்படுகிறது. ஆனால் அதனைத் தப்பான வழியில் பயன்படுத்திக் கொண்டால் தடம்புரளும் சம்பவங்கள் இடம்பெறுதல் தவிர்க்க முடியாததே. அதுமட்டுமல்லாது பாலியல் வன்முறைகள், விவாகரத்து, பெண்கடத்தல், இளவயதினரின் தகாத நடத்தைகள், தப்பான பாலியல் உறவுமுறைகள் முதலானவற்றைக் கவர்ச்சியூட்டும் வகையில் திரைப்படங்கள் காட்டுகின்றன. இதற்கும் மேலாக இணையத்தளங்களில் எளிதாகப் பார்க்கக் கூடிய பாலியற் காட்சிகளும், இளம் உள்ளங்களை இளமையிலே பாலியல் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடத் தூண்டுவனவாக அமைவதாற், குடும்ப மானத்தை அவர்களாற் பேண முடியாத நிலைக்குத் தள்ளப்படும் நிலைமை ஏற்படுகின்றது. ஆங்கிலத்தைக் கற்கை மொழியாகவும், வீட்டுமொழியாகவும் பிள்ளைகள்

பயன்படுத்தும்போது பெற்றோர் பிள்ளைகளைக் கட்டுப்படுத்த முடியாத நிலைக்கு ஆளாவதோடு, பிள்ளைகளே பெற்றோரைக் கட்டுப்படுத்தும் நிலை வளரிளம் பருவத்துப் பிள்ளைகளிடம் காணப்படுகின்றது. இதனால் குடும்பக் கட்டுப்பாடு, குடும்ப நெறிப்படுத்தல் என்பன ஏட்டுச் சுரைக்காயாக மாறிவிடுகின்றன. காதலர் இருவர் அல்லது உயர்கல்விப் பாடசாலை கற்கும் நண்பர்களாகிய ஆணும் பெண்ணும் தினம் குறித்து ஒன்றாக ஓரிடத்தில் தங்கும் கலாச்சாரம் (Dating) தமிழ்க் குடும்ப விழுமியங்களை புறந்தள்ளுவதாகவே தமிழர் கருதுகின்றனர் (பக்.-186 பார்க்க).

இவற்றுடன் இந்நாட்டின் சட்டதிட்டங்களைச் சாதகமாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, ஒற்றைப் பெற்றோர் (single parent), திருமணம் செய்துகொள்ளாமற் சேர்ந்து வாழும் தம்பதிகள் (common-law spouse), ஒத்தபால் தம்பதிகள் (same sex couple), ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட தாய்மார் (multiple mothers), ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட தந்தையர் (multiple fathers) என்ற விடயங்கள் தமிழர் குடும்ப விழுமியங்களுக்கு ஒவ்வாதவை என்ற நிலைப்பாடு களும் நோக்கத்தக்கன. இவற்றில் ஒற்றைப் பெற்றோர்முறை தவிர்க்க முடியாத சூழலில் தாயகத்திலும் இடம்பெற்றிருப்பதையும் சுட்டிக்காட்டுதல் தவறாகாது. மேற்காட்டிய நடைமுறைகள் கனடாத் தமிழ்க் குடும்பங்களிடையே படிப்படியாக அதிகரித்து வருகின்றது என்பது தமிழருக்கு அதிர்ச்சியைத் தரலாம்.

கனடாவில் பல்கலைக்கழகம் சென்று பட்டம் பெற்ற இளைஞர் கடந்த காலங்களில் இலங்கையில் வாழும் பெண்களையே மணமகளாக அழைப்பதில் பெரும் ஆர்வம் கொண்டிருந்தனர். அதற்கு அவர்கள் கூறும் காரணங்களோ ஏற்க முடியாதவை. ஆனால் இப்போது அந்நிலைப்பாட்டில் மாற்றம் இருப்பதை அவதானிக்கலாம். இலங்கையின் அரசியல், சமூக நிலைப்பாடுகள் இந்த எதிர்பார்ப்புக்குத் தடையாக உள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. கனடாவிற்குப் படித்துப் பட்டம் பெற்ற பெண்கள் திருமணம் செய்வதில் காலம் கடத்துகின்றனர். இது பற்றிப் பொ. கனகசபாபதி அவர்கள் இவ்வாறு குறிப்பிடுவர்:

“இரண்டாவது தலைமுறைப் பெண்களின் எண்ணிக்கை பல்கலைக்கழகங்களிலே அதிகரிப்பதைக் காண்கின்றோம். தொழில்துறைகளில் அவர்களிற் பலர் அந்தஸ்து உயர்நிலையில் இருப்பதைக் காண்கின்றோம். இதன் காரணமாக இரண்டாவது தலைமுறையைச் சார்ந்த பல பெண்களுக்குத் திருமணம் என்பது வாழ்க்கையின் இன்றியமையாத ஒரு நிகழ்வா என்ற ஐயப்பாட்டினை எழுப்புகிறது. தொழில் துறையில் முன்னேற வேண்டும் என்ற வேட்கை, அதற்காக நேரத்தையும், சிந்தனையையும் ஒதுக்கும் மனப்பாங்கு, குடும்ப வாழ்வில் சிராய்ப்புகளை ஏற்படுத்த அதன் காரணமாக மணமுறிவு ஏற்படும் அவல நிலையினையும் காணமுடிகிறது”.

(பொ. கனகசபாபதி, 2008:10)

தலைமுறை இடைவெளி, குடும்பக் கட்டுக்கோப்பை மிகவும் வலுவிழக்கச் செய்யும் கருவியாகவும் அமைகின்றது. கனடாத் தமிழர் சமூகத்திலே தாயகத்திலிருந்து வந்த பெற்றோர் முதல் தலைமுறையினராகவும் → அவர்களது பிள்ளைகள் → இரண்டாம் தலைமுறையினராகவும் → அவர்களது பிள்ளைகள் மூன்றாம் தலைமுறையினராகவும் கனடாவில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். முதலாந் தலைமுறையினர் பெரும்பாலும் பாட்டன் பாட்டிகளாக மாறிவிட்டனர். அவர்களின் பேரப்பிள்ளைகள் உயர்கல்விப் பாடசாலைகளிலும் பல்கலைக்கழகங்களிலும் படித்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். படித்து முடித்தோர் தொழில் செய்து கொண்டிருக்கின்றனர். இம்மூன்று தலைமுறையினரும் ஒரே வீட்டில்தான் இருப்பர். ஆனால் அவர்களிடையே பல்வேறு இடைவெளிகள் காணப்படுகின்றன. அந்த இடைவெளிகளை அவர்கள் பேசும்மொழி, கல்வி, தொழில்நிலை, உணவுப் பழக்கவழக்கங்கள், நடையுடை பாவனை, பொழுது போக்குகள், மற்றும் கனடாப் பழக்க வழக்கங்கள் முதலான பல்வேறு விடயங்கள் ஏற்படுத்திவிடுகின்றன. எனவே கனடாத் தமிழரின் குடும்ப விழுமியம் பற்றிக் குறிப்பிடுவதில் பல இடர்ப்பாடுகள் இருப்பதைக் காணலாம். “தாயிற் சிறந்ததொரு கோயிலுமில்லை”, அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம்”, “தந்தை சொல் மிக்க மந்திரமில்லை” என்ற பொன்மொழிகள் தமிழரது குடும்பப் பாரம்பரியத்திலே தோற்றம் பெற்றவை என்பதை கனடாத் தமிழ் இளைய தலைமுறையினர் உணரும்போது நல்லதொரு தமிழ்ச் சமுதாயம் எதிர்காலத்தில் உருவாகலாம்.

கனடாவிலே தமிழ்ப் பண்பாடு

கனடா பலலினப் பண்பாட்டு நாடு என்பது பற்றி விரிவாக நூலின் முதலாம் இயல் விளக்குகிறது. புதிய குடிவரவாளர்களாகவும், தொழிலடிப்படையில் வெவ்வேறு நாடுகளிலிருந்து வருவிக்கப் பட்டவர்களாகவும், பன்மைப் பண்பாடுடைய மக்கள் இந்நாட்டில் வாழ்ந்து வருகிறார்கள். இத்தகைய சூழலில் அவர்கள் அனைவரது ஒத்துழைப்பையும் அவர்களின் அரச விசுவாசத்தையும் ஏற்படுத்தும் நோக்கமாக முன்னாள் கனடாப் பிரதமர் பியர் ட்ரூடோ (Pierre Trudeau) பல்கலாச்சாரக் கொள்கையை (Multiculturalism) 21.07.1988இல் சட்ட பூர்வமாக்கி, கனடாவில் வாழும் அனைத்துச் சிறுபான்மை இன மக்களது பண்பாடுகளுக்கும் அரச யாப்பில் பாதுகாப்பு அமைய வழி வகுத்தார். இந்தச் சட்ட யாப்பின் அடிப்படையிற் கனடாவின் பெருநீரோட்டப் பண்பாட்டுடன் இணைந்து, தமது தமிழ்ப் பண்பாட்டு நடவடிக்கைகளைப் பேணத்தக்க உரிமைகளும் சலுகைகளும் தமிழருக்குக் கிடைத்துள்ளன. இந்த வாய்ப்பு வசதிகளின் அடிப்படையிலேயே தமிழ்மொழி கற்றல், நடனம், இசை முதலான நுண்கலைகள் பயில்தல், தமிழ் விழாக்கள் நடத்துதல், கோயில்கள் அமைத்தல், திருவிழாக்கள் நடத்துதல் முதலான கலை-பண்பாடு சார்ந்த செயற்பாடுகள் வேகம் பெற்றுவருகின்றன. தமிழிற் பத்திரிகை, இதழ், தொலைக்காட்சி, வானொலி, இணையத்தளம் முதலான ஊடகங்கள் தொடங்கப்பட்டுத், தமிழ் மக்களின் கருத்து வெளிப்பாடு, கலைவளர்ச்சி என்பவற்றுக்குத் துணையாக இயங்குவதோடு, தமிழ்க்கலை வளர்ச்சிக்கும் உந்து சக்தியாகச் செயற்பட்டுவருகின்றன.

கனடாவிற் பல்துறை சார்ந்த நூற்றுக் கணக்கான தமிழ்க் கலைஞர்கள் வாழ்கின்றனர். நடனம், வாய்ப்பாட்டு, இசைக்கருவிகள், நாடகம், திரைப்படம், கட்டிடம், சிற்பம், ஓவியம், இலக்கியம், உடையலங்காரம், சிகைஅலங்காரம், ஒப்பனைக்கலை, சமையற்கலை எனப் பல்வேறு துறைகளைச் சேர்ந்த கலைஞர்கள் இங்கு தம் கலைப்பணியைத் தொடர்வது மட்டுமன்றி, இளைய தலைமுறையினருக்குப் பயிற்சியளித்தும் வருகின்றனர். தமிழரின் கலைப் பாரம்பரியம் வளர்ச்சியடைவதற்குரிய அனைத்து வாய்ப்புகளும் வசதிகளும் கனடாவில் உள்ளன.

வளமான பொருண்மியம், தொழில்நுட்பம், அமைதியான சூழல், அரசு உதவி, கலை நுகர்வோரின் ஈடுபாடு என்ற இன்னோரன்ன காரணிகளும் கலைகளின் வளர்ச்சிக்குச் சாதகமாகவே உள்ளன. இவற்றுக்கும் மேலாகக் கலைஞனுக்குச் சுதந்திரம் வேண்டும். அப்போதுதான் கலைஞன் பிரக்ஞை புர்வமாகத் தனது கலைப்படைப்பை வெளிக்கொண்டுவந்து சமூகத்திற்கு வெளிப்படுத்த முடியும். அவ்வகையிற் சுதந்திரமான முறையிலே தம் கருத்துக்களை வெளிக்கொணர்தல், தமது கலைப் படைப்புக்களைச் சந்தைப்படுத்தல் அல்லது மேடையேற்றுதல் முதலான விடயங்களும் கனடாவிலே தொடர்ச்சியாக இடம்பெற்ற வண்ணமுள்ளன. இருப்பினும் கனடாத் தமிழ் எழுத்தாளரும் கலைஞரும் முழுமையான சிந்தனைச் சுதந்திரம், எழுத்துச் சுதந்திரம் என்பனவற்றை முழுமையாகப் பயன்படுத்து கிறார்களா என்பது புதிதாகவே உள்ளது.

நடனக்கலை:

கனடாவிலே தமிழர் பண்பாட்டைத் தக்கவைத்துக் கொண்டிருக்கும் ஊடகங்களில் பரதக்கலையும் மிக முக்கிய இடத்தை வகிக்கின்றது. தமிழரிடையே புனிதமாகப் போற்றப்பட்டு வரும் பரதக்கலைக்குப் பரதமுனிவர் இலக்கணம் வகுத்தார். தமிழ் மன்னர் காலந் தோறும் அக்கலைக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளித்தனர். பரதக்கலை தமிழகத்திலும் ஈழத்திலும் மற்றும் தமிழர் புலம்பெயர்ந்து வாழும் நாடுகளிலும் உயிர்ப்புடன் வளர்ந்து வருகிறது. கனடாவில் ஒன்ராறியோ மாகாணத்தில் பெருந்தொகையினராகவும், கியுபெக், பிரிட்டிஷ்கொலம்பியா, அல்பேட்டா முதலிய மாகாணங்களிற் சிறுதொகையின ராகவும் பரதக்கலை பயில்வதில் மாணவர் ஆர்வம் காட்டி வருகின்றனர். ஒன்ராறியோ மாகாணத்தின் பல நகரங்களிலும் வாழும் தமிழ் மக்களிடையே பரதக்கலை மிக்க வரவேற்பைப் பெற்றுள்ளமை கனடாவிலே தமிழர் பண்பாட்டின் இருப்பையும் அதன் செழுமையான எதிர்காலத்தையும் குறித்துக் காட்டுவதாகும்.

ரொறன்ரோ பெரும்பாகத்தில் நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட இடங்களில் பரதநாட்டிய வகுப்புகள் நடைபெற்றுவருகின்றன. பெருந்தொகையான நடன ஆசிரியர்கள் முழுநேரத் தொழிலாக நடன வகுப்புகளை நடத்திவருகின்றனர். நடன ஆசிரியர்கள் தனித்தும், இணைந்தும் நடனப் பள்ளிகளை

அமைத்துக் கலைப்பணி புரிகின்றனர். நிறுவன அடிப்படையிலான நடனப் பள்ளிகளும் இயங்குகின்றன. நடன ஆசிரியைகளின் திறமையின் அடிப்படையிற் சிறந்த நாட்டிய நாடகங்கள் இங்கு அரங்கேற்றப்படுவதோடு, அவை அமெரிக்க, ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் மேடையேற்றப் பட்டுள்ளன. இவ்வகையில் பரதக்கலை ஆசிரியர்களில் முன்னணியில் திகழ்பவர்களாக நிரோதினி பரராசசிங்கம், நிரஞ்சனா சந்துரு, பத்மினி ஆனந்த், ஜனனி குமார், கிருபாநிதி இரத்தினேஸ்வரன், சாந்தா பொன்னத்துரை, வசந்தா டானியல், வாசு சின்னராசா, குலதுங்கபாரதி முதலிய மூத்த கலைஞர்களைக் குறிப்பிடலாம். கலை கலைக்காகவே என்ற கோட்பாடு மாற்றம் பெற்று, “கலை என்பது காலத்தின் தேவையைப் பிரதிபலிப்பதாகவும் மக்களின் தேவையையும் உணர்வுகளையும் திருப்திப்படுத்துவதாகவும் அமைய வேண்டும்.” இந்த உண்மையை ரொறன்ரோவில் இடம்பெறும் நடன நிகழ்ச்சிகள் நிரூபித்து வருகின்றன. பழைய புராண இதிகாசக் கதைமரபுகளுடன் சமகால வாழ்வியற் கருவூலங்களையும் உள்ளடக்கமாகக் கொண்டு நடனக்கலை ரொறன்ரோவிற்கு பெரிதும் வளர்ந்து வருவதற்கு, இங்குள்ள கருத்துச் சுதந்திரம், பொருண்மியம், தொழில்நுட்ப வசதிகள் வாய்ப்புகள் என்பனவும் துணைக் காரணங்களாகலாம். இவற்றோடு இந்திய இசைக் குழுவினரும், நடனக்குழுவினரும் இடையிடையே இங்கு வந்து கலைநிகழ்ச்சிகளை நடத்தியும் வருகின்றனர்.

இச்சூழலிலும் 2006ஆம் ஆண்டில் மட்டும் 100க்கும் மேற்பட்ட மாணவரின் நடன அரங்கேற்றங்கள் ரொறன்ரோவில் இடம்பெற்றிருக்கின்றன என்ற செய்தி வியப்பைத் தரலாம். நடனம் பயிலும் மாணவர் சுமார் ஐந்து முதல் எட்டு ஆண்டுகளாகப் பணத்தையும் நேரத்தையும் முதலீடு செய்து நடனம் பயின்று, அரங்கேற்றத்துடன் பரதக்கலைக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கின்றனர். ஆனால் தமிழகத்தில் அரங்கேற்றம் செய்த மாணவர் அண்ணாமலை, தஞ்சாவூர், பாரதிதாசன் முதலான பல்கலைக்கழகங்களிற் சேர்ந்து பரதக் கலையிற் பட்டப் படிப்பை மேற்கொண்டு, அதனைத் தமது வாழ்வியற் கலையாகப் பின்பற்றக் கூடிய வாய்ப்பினைப் பெறுகின்றனர். ஈழத்தில் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக இராமநாதன் நுண்கலைக் கல்லூரி, கிழக்குப் பல்கலைக்கழக சுவாமி விபுலாநந்தர் இசை நடனக் கல்லூரி ஆகியவற்றிற் சேர்ந்து பட்டப் படிப்பை மேற்கொள்ள வாய்ப்புக் கிடைக்கின்றது. ஆனால் கனடாவில்

ஒப்பீட்டளவில் பெருந்தொகையான மாணவர் பல ஆண்டுகள் நடனம் பயின்று, அரங்கேற்றம் செய்த பின்னர், அதனைப் பல்கலைக்கழகக் கல்வியாகத் தொடர வாய்ப்பின்றி இருந்தனர். அந்த வெற்றிடத்தை நிரப்பும் வகையில் அண்ணாமலை கனடா வளாகம் 1996ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் மாணவர் பரதக்கலையில் Diploma, B.A., M.A. பட்டப் படிப்பினைத் தொடர்வதற்குரிய வாய்ப்பினை வழங்கிவருகின்றது. அத்துடன் அழகப்பா பல்கலைக் கழகமும் கனடாத் தமிழ் மாணவர் நுண்கலைகளிற் பட்டங்கள் பெறுவதற்குரிய வாய்ப்பினைத் 'தமிழ்ப் பண்பாட்டு மேம்பாட்டு ஒன்றியம்-கனடா' என்ற அமைப்பின் ஊடாக 2015 ஆண்டு முதலாக வழங்கிவருவதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

ஒன்ராறியோவின் பல நகரங்களிலும் வாழும் தமிழ் மக்களிடையே பரதநாட்டியம் மிக்க வரவேற்பைப் பெற்றுள்ளமை கனடாவிலே தமிழர் பண்பாட்டின் இருப்பையும் அதன் செழுமையான எதிர்காலத்தையும் குறித்துக் காட்டுகின்றது. இங்குள்ள நடன ஆசிரியர் அனைவரையும் ஒருங்கிணைத்து இக்கலையை வளர்க்கும் நோக்குடன் 2003ஆம் ஆண்டில் 'கனடா பரதநாட்டிய ஆசிரியர் சங்கம்' அமைக்கப்பட்டு இயங்கிவருகின்றது. இச்சங்கம் ஆண்டு தோறும் மாணவருக்குத் தேர்வுகளை நடத்தி அவர்களை உற்சாகப்படுத்தும் வகையிற் பரிசுகளும் சான்றிதழ்களும் வழங்கிவருகின்றது. இவ்வமைப்பின் மூன்றாவது பரிசளிப்பு விழா ஸ்காபரோவிலுள்ள கனடா கந்தசுவாமி கோயில் கலைஅரங்கில் 24.02.2007 சனிக்கிழமை மாலை இடம்பெற்றது. பெற்றோரும் மாணவரும் மண்டபத்தில் நிறைந்திருந்தனர். இவ்விழாவின் முதன்மை விருந்தினரான பேராசிரியர் இ. பாலசுந்தரம் அவர்கள் உரையாற்றும்போது, இந்த மன்றத்தின் வளர்ச்சியிலே தாம் மிக்க அக்கறை கொண்டிருப்பதாகவும், இம்மன்றத்தில் அனைத்து நடன ஆசிரியர்களும் இணைந்துகொண்டால் பல்வேறு சாதனைகளைப் படைப்பதற்கு மிக்க வாய்ப்புண்டு என்றும் குறிப்பிட்டார். அத்துடன் அரங்கேற்றம் செய்துள்ள நூற்றுக் கணக்கான மாணவரை, நடனக்கலையைத் தொடர்ந்து பல்கலைக் கழகத்திலும் பயில்வதற்கு நெறிப்படுத்த இம்சங்கம் முயற்சி எடுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொண்டார். மேலும், கனடாவில் இயங்கிவரும், 'தமிழ்ப் பண்பாட்டு

மேம்பாட்டு ஒன்றியம்' இங்குள்ள நுண்கலை ஆசிரியர்களை ஒன்றிணைத்துக் நுண்கலைகளை வளர்க்கும் நோக்குடன், 2014ஆம் ஆண்டிலிருந்து 'ரொறன்ரோவில் திருவையாறு' என்ற கலை நிகழ்ச்சியைகளை நடத்தி வருவதும், கலை, பண்பாட்டு வளர்ச்சியிற் குறிப்பிடத்தக்க சாதனையாகும்.

கனடாவிலே ஒவ்வொன்றும் நிகழும் பெருந்தொகையான நடன நிகழ்ச்சிகள், அரங்கேற்றங்கள், கலைவிழாக்கள் சார்ந்த ஒளியிழை நாடாக்கள், வீடியோக்கள், இறுவட்டுக்கள் என்பன வெளியிடப்படுகின்றன. இதுவரையில் ரொறன்ரோவில் வெளியிடப்பட்டுள்ள பல நூற்றுக் கணக்கான தமிழ் வீடியோப் பிரதிகள் புகலிட மக்களின் கலைப் படைப்புக்கள் என்ற அடிப்படையிற் பாதுகாக்கப்பட வேண்டியனவாகும். இவ்வாறு நோக்கும்போது ஒன்ராறியோ மாகாணத்தின் முக்கிய நகரங்களில் தமிழரின் கலைமரபுகள் வளர்ச்சியடைவதற்குரிய சகல வாய்ப்புகளும் வசதிகளும் இங்கே காணப்படுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இசைக் கலை:

கனடாவில் தமிழர் பண்பாட்டைத் தக்கவைத்துக் கொண்டிருக்கப்போகும் கலை வடிவங்களில் பரதக்கலைக்கு அடுத்தபடியாக, இசைக்கலை முதன்மை பெறுகின்றது. தமிழர் பண்பாட்டில் வளர்ந்த கலைகளில் இசைக்கலை மிகவும் புனிதமானது. பண்டைக் காலத்தில் இசைநுணுக்கம் என்ற இசைத்தமிழ் இலக்கண நூல் வழங்கியமை இசைக்கலையின் வளர்ச்சிநிலையைக் குறிப்பிடுகிறது. சிலப்பதிகாரம் பலவேறு வகைப்பட்ட இசை ஆசிரியர்கள், இசைபயில் மாணாக்கர் ஆகியோர் பற்றியும், பல்வகை இசைக்கருவிகள் குறித்தும் விபரமாகக் கூறுகின்றது. தமிழகத்திலும் ஈழத்திலும் இசைக்கலை நன்கு வளர்ச்சி அடைந்திருக்கிறது. மனித வாழ்க்கையின் பல்வேறு கட்டங்களில் தாலாட்டுப்பாடல், விளையாட்டுப் பாடல், தொழிற்பாடல், வழிபாட்டுப்பாடல், காதல் - திருமணப் பாடல் எனப் பல்வேறு வடிவங்களில் இசைக்கலை வளர்ச்சிபெற்று வந்துள்ளது. நாட்டாரிசையும் செந்நெறி இசையும் ஒன்றையொன்று காலந்தோறும் வளம்படுத்தலாயின. அரசர், புரவலர், கோயில் அறங்காவலர், ஆதீனங்களின் தலைவர்கள் ஆகியோர் இசைக்கலை வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாக அமைந்தனர்.

இலங்கையின் பிரபல சங்கீத வித்துவான்களாக விளங்கிய திரு வேலாயுதபிள்ளை, பொன் சுந்தரலிங்கம், திருமதி நவராஜகுலம் முத்துக்குமாரசாமி, திருமதி பராசக்தி விநாயகதேவராஜா, திரு. வர்ணராமேஸ்வரன், திருமதி கமலா சண்முகலிங்கம், திருமதி. விஜயலட்சுமி சீனிவாசகம், திரு. மோகன் திருச்செல்வம் முதலிய மூத்த கலைஞர்கள் இங்கே இசைத்தமிழ் போதிக்கின்றனர். அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகச் சங்கீத பூசணம் தாமோதரம்பிள்ளை இராஜலிங்கம் அவர்களின் இசைக் குடும்பத்தின் பலர் பெரிய அளவில் இசைப்பணி ஆற்றி வருகின்றனர். 1996இல் இவர் வெளியிட்ட “இசை மாலை” என்னும் நூல் வாய்ப்பாட்டுப் பயிலும் மாணவருக்கு உதவும் ஒரு கைநூலாக உள்ளது. ரொறன்ரோவில் அவர்களின் மாணவர் ஆளுமைபெற்ற கலைஞர்களாக இப்போது மேடைகளில் தோன்றத் தொடங்கியுள்ளமை ஆரோக்கியமானதாகும். புனிதமான இசைக்கலையை வளர்க்கும் நோக்குடன் ஆசிரியர்கள் பணியாற்ற முன்வர வேண்டும். தமிழகத்திலே குரு, சீட பாரம்பரியத்திலே தமிழர் கலைகள் எத்தனையோ அர்ப்பணிப்புகளின் ஊடாக வளர்ச்சியடைந்தன. கனடாவிலே கலை பயிலும் மாணவரும் தாம் பயிலும் கலை புனிதமானது; கலை பயிற்றும் ஆசிரியர்கள் போற்றத் தக்கவர்கள்; அவர்கள் பயிற்றும் கலை தெய்வீகமானது என்ற உணர்வை ஏற்படுத்திக் கொண்டால் இந்நாட்டில் தமிழர் நுண்கலைத்துறையிலும் சாதனை படைக்கலாம்.

இவ்விடத்தில் இன்னுமொரு முக்கிய விடயத்தைக் கருத்திற்கொள்ள வேண்டும். புலம்பெயர்ந்து வாழும் தமிழர் அனைவரும் தமிழ்மொழி உரிமை அடிப்படையில் நேர்முகமாகவோ மறைமுகமாகவோ பாதிக்கப்பட்டவர்களாவர். நிலம், மொழி என்பவற்றுக்காகப் போராடிய நிலத்திலிருந்து கனடாத் தமிழர் புலம்பெயர்ந்து வந்தவர்கள் என்பதை நுண்கலை ஆசிரியர்களும் உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும். கனடாவில் நிகழும் இசை அரங்கேற்றங்களுக்குச் சென்றால் அந்த அரங்கேற்ற மேடையில் பாடப்படும் சுமார் பதினைந்து பாடல்களிற் பத்துக்கும் மேற்பட்ட பாடல்கள் தெலுங்குப் பாடல்களாகவே அமைகின்றன. ஓரிரு தமிழ்ப் பாடல்களாக பாரதியார், பாவநாசசிவம் முதலியோரது பாடல்களை இறுதி நிகழ்வுகளில் பாடுகின்றனர். பிள்ளைகளுக்கு சுமார் 5 தொடக்கம் 8 ஆண்டுகள் புரியாத மொழியில் தெலுங்குக் கீர்த்தனைகளைக் கற்பிப்பதால் என்ன பயன்? அப்பிள்ளைகளுக்கு அப்பாடல்களின் மொழி புரிகிறதா?

தமிழில் இசைப்பாடல்கள் இல்லையா? அரைத்த மாவை அரைக்கும் நிலையிலிருந்து விடுபட வேண்டியது காலத்தின் தேவை என்பதைப் புரிந்துகொண்டால் மொழிக்கும், இனத்திற்கும் பெரும் நன்மை கிடைக்கலாம். ஏனெனில் நுண்கலை பயிலும் மாணவர் தொகை மிகப் பெரியதாகும்.

நடனக்கலையில் நடனம், மொழி, பண்பாடு என்ற மூன்று விடயங்களும் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. நடனம், தமிழிசை என்பன பயிலும் மாணவருக்கு மொழிச்சிக்கல் இருப்பதை அவதானிக்கலாம். தமிழ்மொழியில் ஆளுமை அற்ற பெருந்தொகையான மாணவர் கர்நாடக இசை கற்கிறார்கள். கர்நாடக சங்கீதத்தைப் பொறுத்தவரையில் இசை அரங்கேற்றம் செய்தவர்களிற் சிலர் இசை நிகழ்ச்சிகளை மிகவும் சிறப்பாக நற்றமிழில் நன்றாகவே பாடுகின்றனர். எனினும் இசைக்கலை இளைய தலைமுறையினரிடம் உயர்நிலை வளர்ச்சி பெற வேண்டியுள்ளது. இசை கற்கும் மாணவருக்குத் தமிழ்மொழிப் பயிற்சியும் இசையின்மீதான ஆராத ஈடுபாடும் ஏற்படும்போது தமிழ் மொழியும் தமிழிசையும் இங்கு மேலும் வளர்ச்சிபெற வாய்ப்பு உண்டு.

இசைக்கு மொழி உயிர்நாடியானது. கனடாவிலே தமிழ்ப் பிள்ளைகளுக்குக் கற்கை மொழியாகவும் தொடர்பு மொழியாகவும் ஆங்கிலம் அல்லது பிரஞ்சுமொழி விளங்குவதால் தமிழ்மொழியைச் சரளமாகப் பேசும் வாய்ப்பு இளைய தலைமுறையினருக்கு இல்லை. பெரும்பாலான நுண்கலை ஆசிரியர்கள் மாணவருக்கு ஆங்கிலம் மூலமாகவே பயிற்சி வழங்கவேண்டிய இக்கட்டானநிலையில் உள்ளனர். மாணவர் தம் பாடக்குறிப்புகளை ஆங்கிலத்தில் எழுதிக்கொள்கிறார்கள். பாடற்பொருள், பாடல் வெளிப்படுத்தும் உணர்வுகள், பாவங்கள் மற்றும் தாளங்கள் அனைத்தையும் ஆங்கிலத்தினூடாகக் கற்று விளங்கிக் கொள்கின்றனர். இவ்வகையில் இம்மாணவரின் தமிழ்மொழி உணர்வு, பண்பாட்டுணர்வு எப்படி இருக்கும் என்பதை மதிப்பிடுதல் மிகவும் சிக்கலானது. கலைகள் பண்பாட்டைக் கட்டிக்காக்கும் ஊடகம் என்பதை மட்டும் ஈண்டுக் குறிப்பிடுதல் தகும். தம் பிள்ளைகள் சங்கீதம், நடனம் முதலான கலைகளைக் கற்பதன் மூலம், தமிழ்ப் பண்பாட்டினை அறிந்துகொள்வார்கள்; தமிழ்ப் பண்பாட்டில் வளர்வார்கள் என்ற உணர்வு பொதுவாக எல்லாப்

பெற்றோரிடமும் இருக்கின்றது. அந்த நம்பிக்கையும் எதிர்பார்ப்பும் வீண்போகக் கூடாது!!

மொழி இன்றேல் பண்பாடும் கைநழுவிப் போய்விடும் என்பது உலகப் பண்பாட்டு வரலாறு கூறும் உண்மை என்ற விடயம் முன்னரும் குறிப்பிடப்பட்டது. தமிழ்மொழியைக் கற்றுக்கொள்வதற்குக் கனடா அரசும் பொதுநிறுவனங்களும் மாணவருக்குப் பல்வேறு வசதிகளைச் செய்து கொடுத்துள்ளன. மொழி அறியாமல் வெறுமனே கலை பயில்வதால் ஆகும் பயன் எதுவுமில்லை. சில பெற்றோர் பிள்ளைகளைத் தமிழ் வகுப்புக்கு அனுப்பாமல் கலைபயில் வகுப்புகளுக்கு அனுப்புகின்றனர். இதில் கலைபயிற்றும் ஆசிரியர்களின் ஒத்துழைப்பு அவசியமாகிறது. தமிழ் தெரியாத மாணவருக்குச் சனிக்கிழமை காலையிலும், வெள்ளி மாலையிலும் நுண்கலை வகுப்புகளை நிறுத்தி, அவர்களைத் தமிழ் வகுப்புகளுக்கு அனுப்புவார்களெனில், அந்த ஆசிரியர்களும் தமிழ்மொழி வளர்ச்சிக்கும். தமிழ்ப் பண்பாட்டுக்கும் அர்ப்பணிப்புச் செய்தவர்களாவர்.

தென்னாபிரிக்கா, பிஜித்தீவு. மொறிஸியஸ் முதலான பல இடங்களில் வாழும் தமிழர் தமிழ்மொழி வழக்கை இழந்தமையால் தமிழ் அடையாளம் அற்றுப்போன வரலாற்றையும் நினைத்துப் பார்க்க வேண்டும். ஈழத்துப் பிரபல சங்கீத வித்துவான்கள் இங்கே இசைத்தமிழ் போதிக்கின்றனர். அவர்களின் மாணவர் ஆளுமைபெற்ற கலைஞர்களாக மேடைகளில் தோன்ற வேண்டும் என்பதே எமது எதிர்பார்ப்பு. கலைகள் பண்பாட்டைக் கட்டிக் காக்கும் ஊடகங்களாகும். ஆனால் கலை தனது பாரிய பணியை விடுத்து வேறு திசையில் வேறு நோக்கத்திற்காகப் பயன்படுத்தப்பட்டால் அக்கலையின் அவசியமும் அதன் பண்பாட்டு விழுமியமும் கேள்விக் குறிகளாகிவிடுகின்றன.

இசை, நடனம், மற்றும் கவின் கலைகள் பயிலும் மாணவருக்கு அவர்களின் ஆசிரியர்கள் தனித்தனியே தேர்வு நடத்தி, அவர்களைத் தரமேற்றுகின்றனர். அவர்கள் அனைவரையும் ஒரே தரத்தினராகக் கணிப்பிடும் வகையில் ரொறன்ரோ தமிழிசைக் கலாமன்றத்தின் செயற்பாடுகள் கடந்த 16 ஆண்டுகளாக நடைபெற்றுவருகின்றன. ஒவ்வோராண்டும் பெருந்தொகையான மாணவர் வாய்ப்பாட்டு, வயலின், வீணை, புல்லாங்குழல், மிருதங்கம், நடனம் முதலான தேர்வுகளுக்குத் தோற்றி வருகின்றனர்.

இப்பின்னணியில் அண்ணாமலை கனடா வளாகம், அழகப்பா பல்கலைக்கழகம் என்பன நுண்கலைத் தேர்வுகளை நடத்தி வருதலும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இசை பயின்று குரல்வளம் வாய்க்கப்பெற்றோர் ரொறன்ரோவில் இயங்கும் பல்வேறு இசைக்குழுக்களுடன் இணைந்து தமது திறமைகளை வெளிப்படுத்தி வருகின்றனர். இசைக்குழுவினர் இளந்தலை முறையினருக்குத் தக்க முறையில் பயிற்சியளித்து அவர்களை பாடல்துறையில் மிளிர்ச் செய்யவேண்டும். ஆண்டுதோறும் இடம்பெறும் பல்வேறுபட்ட இசைநிகழ்ச்சிகள் கலைநிகழ்ச்சிகள் என்பன இசைக் கலைஞர்களுக்குத் தொழில்ரீதியாக வருவாய் ஏற்படத்தக்க வகையிலும் அமைந்தால் இசைக்கலை மேலும் வளர்ச்சியடையலாம்.

1960களில் ஈழத்திலே மெல்லிசைப் பாடல்கள் ஆக்கம் பெற்று புதிய வேகத்துடன் வளர்ச்சி பெற்று வந்தது. ஈழத்துப் பாடல்கள் என்ற முத்திரையையும் அவை பெற்றுக்கொண்டன. எனினும் ஈழத்தின் அரசியற் சூழல் இந்த இசை வளர்ச்சிக்குப் பக்கபலமாக அமையாததோடு, அதற்குரிய வாய்ப்புக்கும் இல்லாது போய்விட்டன. ரொறன்ரோவிற்பல இசைக்கலைஞர்கள் மெல்லிசைப் பாடல்களைப் பாடி, அவற்றை இறுவட்டுக்களாக வெளியிட்டுவருகின்றனர்.

வயிரமுத்து சொர்ணலிங்கம் அவர்களின் அயராத முயற்சியினால் ரி. வி. ஐ. கலையரங்கத்தில் 2000இல் 'இசையரங்கம்' என்ற நிகழ்ச்சிபை உருவாக்கி ஈழத்துக் கலைஞர்களை ஊக்குவிக்கும் முயற்சியில் முனைப்பாக ஈடுபட்டார். இதன்பொருட்டு, 2001இல் 'இசைக்கு ஏது எல்லை' என்ற இசையரங்க நிகழ்ச்சயைத் தயாரித்து, ரி. வி. ஐ தொலைக்காட்சியில் இருபத்தொரு 'இசைக்கு ஏது எல்லை' இசையரங்கு நிகழ்ச்சிகளை மிகச் செம்மையான முறையில் ஒளிபரப்புச் செய்துள்ளார். குறிப்பாக இந்நிகழ்ச்சிகளில் வர்ண இராமேஸ்வரன், ஆதிரை சிவபாலன், கண்ணன், அருட்செல்வி கொட்வின், பிரசாந்தி நிரஞ்சன், அழகையா செந்தூரன், உமா ரமணன் முதலான ஈழத்துக் கலைஞர்களின் இசை நிகழ்வுகளும் அவர்களைப் பற்றிய நேர்காணல்களும் இடம்பெற்றன. இடையிடையே தமிழகத்திலிருந்து வருகை தந்த O.S. அருண், உன்னிக்கிருஷ்ணன் முதலிய சிறந்த

இசைக்கலைஞர்களது இசைநிகழ்ச்சிகளும் இடம்பெற்றன. இந்நிகழ்ச்சிகளின் மூலம் கனடாவிலுள்ள தமிழிசைக்கலைஞர்களிடையே ஒரு விழிப்புணர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. இவர்களின் இசையரங்கம் ஆண்டு தோறும் இடம்பெற்று வந்து, அண்மையில் (30.04.2016) இசைக்கு ஏது எல்லை அமைப்பினரால் ‘இசையெனும் மழைதனிலே’ என்ற இறுவெட்டும் வெளியிடப்பட்டது. இதற்கு முன்னர் ‘மெல்லக் கசிந்தது’ என்ற இசைத்தட்டையும் சொர்ணலிங்கம அவர்கள் வெளியிட்டிருந்தார்கள். இந்த இசைநிகழ்ச்சியில் ஜேர்மனியில் வாழ்ந்துவரும் ஈழத்து இசைக்கலைஞர் நிருஜன் அவர்களும் கலந்துகொண்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. ரொறன்ரோ, தமிழகம், ஐரோப்பிய நாடுகள் ஆகிய இடங்களிலும் வாழும் தமிழிசைக்கலைஞர்களை வரவழைத்து அவர்களைத் தொலைக்காட்சியில் செவ்விகண்டு அவர்களுக்கு ஊக்கமளித்ததோடு, அவர்களுக்கெனத் தனியே இசை நிகழ்ச்சிகளும் நடத்தப்பட்டன. அவர்களையும் அவர்களது இசைப்புலமையையும் மக்கள் மயப்படுத்தும் பணியில் இந்நிகழ்ச்சிகள் அமைந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. ஆயினும் இந்நிகழ்ச்சியும் நீடிக்காது நின்று போயிற்று. இது குறித்துச் சொர்ணலிங்கம் அவர்கள் தெரிவித்துள்ள கருத்துவருமாறு:

“எமக்கெனப் பாடல்கள் உருவாக்கப்பட வேண்டும், உணர்வுகளின் வெளிப்பாடாக அவை இசைக்கப்பட வேண்டும், எனப் பல இசை நிகழ்வுகளை ஒளிபரப்பிய “இசைக்கு ஏது எல்லை” – என்ற நிகழ்ச்சியும் ரசிகர்களின் ஆதரவின்மையாலும், கலைஞர்களிடம் தீவிர வேட்கை இல்லாததாலும் காணாமல் போய்விட்டது.”
(Mora Annual Winter Gala 2014:52)

ஆயினும் ‘இசைக்கு ஏது எல்லை’ என்ற இசை நிகழ்ச்சி மீண்டும் 2016இல் உயர்ப்புப் பெற்றுள்ளது என்பதைச் சிறப்பாகக் குறிப்பிட வேண்டும். எனவே கலைஞர்களின் ஒத்துழைப்பும் கலைஞர்களைப் பேணும் மனப்பான்மையும் ஒருங்கு இணையும்போதே இசைக்கலை வளர்ச்சிபெற வாய்ப்புண்டு. கனடாத் தமிழ் இசைக்கலைஞர்களுக்கும் மாணவருக்கும் தொலைக்காட்சிகளும் வானொலிகளும் வாரந்தோறும் இடம்கொடுத்து இசைக்கலையை வளர்க்க முன்வர வேண்டும். ஈழத்து வாழ்வியற் சூழலில் கலைகள் பேணப்படாது போகும் தறுவாயிலே, கனடாத் தமிழ் தொலைக்காட்சிகளும் வானொலிகளும் பொழுதுபோக்குச்

சாதனங்களாக மட்டும் ஊடகங்களைப் பயன்படுத்தாது பண்பாட்டுப் பேணலுடன் தமது சேவையையும் மேற்கொள்வதே தமிழ் இனத்திற்குச் செய்யும் பெருஞ் சேவையாகும். இசைக்கலை பற்றி விமரிசனம் செய்யத்தக்க சொர்ணலிங்கம் அவர்கள் கூறும் கருத்து இங்கு அர்த்தமுள்ளதாகிறது:

“மேடை ஏறி ஒழுங்காக இசைக்க முடியாத நூற்றுக் கணக்கானோர் இசை சொல்லிக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கலைஞர்கள் அன்று தொடக்கம் இன்றுவரை பிரதிபண்ணிக் கொண்டேதான் இருக்கிறார்களே ஒழிய, தமக்கெனப் புதிதாக இசையை ஆக்கியதாகக் காணவில்லை. கர்நாடகக் கலைஞர்களுக்குத் தெரிந்த தெல்லாம் தியாகராஜர், சியாமா சாஸ்திரிகள், தீட்சிதர் என்போரின் அர்த்தம் தெரியாத பாடல்கள் மட்டும்தான். மெல்லிசை பாடுபவர்களுக்குத் தெரிந்த தெல்லாம் தென்னிந்திய சினிமாப்பாடல் ஒன்றுமட்டுந்தான். எப்படி நம்மால் இசையில் வளர முடியும்?”

கனடாவில் இசையமைப்புத் துறையில் தமது முத்திரையைப் பதித்தவர்களில் வர்மன் சிறிநிவாசன், கபிலேஷ்வர், வர்ணராமேஸ்வரன், ரவீன் சண்முகநாதன் முதலியோர் குறிப்பிடத்தக்கோராவர். வர்மன் சிறிநிவாசன் அவர்கள் தனியாக மியூசிக் ஸ்ரூடிபோ அமைத்துப் பல மொழிப் பாடகர்களின் பாடல்களுக்கு இசையமைப்புச் செய்து வருகிறார். கபிலேஷ்வர் இசைப் பாரம்பரியத்தில் வளர்ந்தவர். இவர் கனடாவிற் பல்வேறு இசைப் பரிமாணங்களிலே தனது முத்திரையைப் பதித்துள்ளார். ‘இதயம் உனதல்லவா’, ‘மலரே மௌனமா’ என்பன இவரது இசையமைப்பில் உருவான இசைத்தட்டுக்களாகும். ‘காதல் நிலவே’ என்ற இறுவட்டின் ஏழு பாடல்களைத் தானே எழுதி இசையமைத்துள்ளார். தமிழகத்துச் சில திரைப்படங்கள், கனேடியத் தமிழ்த் திரைப்படங்கள் ஆகியவற்றின் சில பாடல்களுக்கும் இசையமைத்துள்ளார். திரு. ரவீன் தமிழகத் திரைப்படத்துறையுடன் தொடர்புடையவர். இவர் சில திரைப்படப் பாடல்களுக்கும் இசையமைத்துள்ளார் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. கனடாவில் வாழும் பாடகர் பலர் இணைந்து சுமார் 200 பாடல்களுக்கு மேல் பல இறுவட்டுக்களை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். வானொலிகள் இப்பாடல்களை அவ்வப்போது ஒலிபரப்பி வருகின்றன. கனடாத் தமிழ்த் தொலைக் காட்சிகளும் வானொலிகளும் தென்னிந்தியத் திரையிசைக்கு அதீத முக்கியத்துவம்

அளிக்கின்றன. அதே நேரத்திற் கனடாத் தமிழ் மெல்லிசைப் பாடல்களுக்கும் கனடாத் தமிழ்த் திரையிசைப் பாடல்களுக்கும் தினந்தோறும் 15 நிமிடங்களாவது நேரம் ஒதுக்கினால் கனடாவில் மெல்லிசையும் கனடாத் தமிழ்த் திரையிசையும் வளர்வதற்கு உன்னத வாய்ப்புண்டு என்பதைக் கருத்திற் கொள்ளலாம்.

ரொறன்ரேர் மாநகரில் இசைக்குழுவினர்களாக வானம்பாடிகள், ரிதம்ஸ் இசைக்குழு, ராகாலயா, அக்னி இசைக்குழு, மெகா ரியூனர்ஸ், பவதாரணி பாரதி கலைக்கோவில் (பாரதி ஆர்ட்ஸ்), வர்ணம் இசைக்குழு, சைனஸ் இசைக்குழு, சென்னை ரிதம்ஸ் ஓகஸ்ரா, சத்தியம் மியூசிக்கல்ஸ், நட்சத்திரா இசைக்குழு எனப் பல இசைக் குழுக்கள் இசை நிகழ்ச்சிகளை நடத்திவருகின்றன. இக்குழுவினர் சிறந்த பாடகர்களை கனடாவிலே வளர்த்து வருகிறார்கள். அண்மையில் (2015-2016) விஜே தொலைக்காட்சி, சண் தொலைக்காட்சி என்பன நடத்திய 'சுப்பர் சிங்கர்' பாடல் போட்டிகளில் கனடாப் பாடகர்களும் இடம்பெற்று சாதனை புரிந்துள்ளனர். சண் தொலைக்காட்சியின் இளையோருக்கான இசைப் போட்டியில் செல்வன் சுபவீன் பவானந்தன் முதலிடம் பெற்றமையும், விஜே தொலைக்காட்சி நடத்திய இளையோருக்கான இசைப் போட்டியில் செல்வி ஜெசிகா ஜூட் இரண்டாம் இடம்பெற்றமையும் இங்குக் குறிப்பிடத் தக்கன. அண்மைக் காலமாகக் கனடாவில் ரி. வி. ஐ. தொலைக்காட்சியும், ரி. ஈ. ரி. தொலைக்காட்சியும் பரத நாட்டியம், கர்நாடக சங்கீதம் முதலான துறைகளில் இளைய தலைமுறையினரிடையே போட்டி நிகழ்ச்சிகளை நடத்தி அவர்களை இத்துறைகளில் நாட்டமும் அக்கறையும் கொள்ளச்செய்து வருகின்றன என்பதும் நினைவு கொள்ளத்தக்கதாகும்.

இசைக் கருவிகள் பயில்வோர்:

மிருதங்கம், வயலின், புல்லாங்குழல், வீணை முதலான இசைச் கருவிகளைக் கற்பதில் மாணவர் மிக்க ஆர்வம் காட்டுகின்றனர். திருவாளர்கள் வாசுதேவன் இராஜலிங்கம், கௌரிசங்கர் பாலச்சந்திரன், க. குகேந்திரன், த. சண்முகலிங்கம், வர்ண இராமேஸ்வரன் முதலான பல சிறந்த மிருதங்க வித்துவான்கள் மாணவர்களுக்கு மிருதங்கம் கற்பித்து வருகிறார்கள். இந்த ஆசிரியர்களில் 75க்கும் மேற்பட்ட மாணவர்களை அரங்கேற்றம் செய்வித்த

பெருமை திரு வாசுதேவன் அவர்களுக்கு உரியதாகும். மிருதங்கம் பயின்று அரங்கேற்றம் செய்த மாணவர்கலைநிகழ்ச்சி மேடைகளிலே தம் திறமைகளை வெளிப்படுத்துகின்றனர். இதுபோன்றே பெருந்தொகையான மாணவர்கீபோர்ட், பியானோ, கிறார் முதலான மேனாட்டு இசைக்கருவிகளைக் கற்பதில் ஆர்வம் காட்டுகின்றனர். இவற்றைப் பல்வேறு இசைமன்றங்கள் கற்பித்து வருவதோடு ஆண்டுவிழாக்களையும் நடத்துகின்றன. கீபோர்ட் இசைக்கருவி பயின்ற இளைய தலைமுறையினர் மிகவும் பாராட்டத்தக்க வகையில் ரொறன்ரோ நரரிலே கலைப்பணிகளில் தமது பங்களிப்பைச் செம்மையாகச் செய்து வருகின்றார்கள். இங்கு வருகைதரும் தமிழகத்துப் பாடகர்களுக்கே அணியிசைக் கலைஞர்களாக வாசிக்கத்தக்க அளவுக்கு அவர்கள் அக்கலையில் வளர்ச்சிபெற்றுள்ளனர்.

இசைக்கருவிகள் கற்று அரங்கேற்றம் செய்த மாணவர் அணியிசைக் கலைஞர்களாக மேடை ஏற வேண்டும். அதற்கேற்ற சந்தர்ப்பங்களைத் தத்தம் ஆசிரியர்களுடன் சேர்ந்து உருவாக்கிக் கொள்ளுதல் அவசியம். அப்போதுதான் ஏனைய மாணவரும் இந்த அற்புதமான இசைக்கருவிகளில் நாட்டம் கொள்வார்கள். மிருதங்கம் பயின்று அரங்கேற்றம் செய்த மாணவர் பலர்கலை நிகழ்ச்சிகளிலே தமது திறமைகளை வெளிப்படுத்தி வருகின்றனர்.

வயலின் இசைக்கலையில் மூத்த கலைஞர்களாக திருமதிகள் தனதேவி மித்திரதேவா, விஜயரட்சுமி சீனிவாகம், திரு. பால முரளி முதலியோர் மாணவர்களுக்கு வயலின் இசைகற்பித்து வருகின்றனர். இது போன்றே திருமதி ஜெயந்தி ரட்ணகுமார், திருமதி கல்யாணி, திருமதி லசந்தி, திருமதி குகனேஸ்வரி, திரு பாலமுரளி முதலியோர் மாணவருக்கு வீணை கற்பித்து வருகின்றனர். மாணவர் பலர் வீணை அரங்கேற்றங்களும் செய்துள்ளனர். கலாநிதி தயாபரன் செல்வநாயகம் புல்லாங்குழல் கற்பிப்பதில் முன்னணியில் திகழ்வதோடு, அவரது மாணவர் பலர் புல்லாங்குழல் அரங்கேற்றமும் செய்துள்ளனர்.

தவில், நாதஸ்வரதக் கலைஞர்கள் ஈழத்திலிருந்து கனடாவுக்குப் புலம்பெயர்ந்து வந்து இக்கலையை இங்கு தக்கவைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சிறப்பாகக் கோயில்

திருவிழாக்களில் இக்கலைஞர்கள் குழுக்களாகவே வந்து இசைநிகழ்ச்சி வழங்கிவருகின்றனர். ஈழத்துக் கலைஞர்கள் போதாமையால் தமிழகத்திலிருந்தும் நாதஸ்வரம், தவில் கலைஞர்கள் இங்கு வரைவழைக்கப்படுகிறார்கள், ஈழத்தில் பிரபல்யம் பெற்று விளங்கிய திரு. பஞ்சாபிசேகன் நாகேந்திரம், திரு. ஆ. முருகதாஸ் முதலியோர் தலைமையில் நாதஸ்வரக்கலை இங்கு நிகழ்த்தப்பட்டு வருகின்றது. இளையோர் தவில், நாதஸ்வரம் கற்பதில் நாட்டம் காட்டுவதில்லை. அதனால் எதிர்காலத்தில் இக்கலைஞர்களுக்குத் தமிழகத்தையே முழுமையாக எதிர்நோக்கும் நிலைமை ஏற்படலாம்.

கலைகள் வளர்ச்சியடைவதற்குக் கலைஞர்களின் கலாநிபுணத்துவம், அவர்களின் அர்ப்பணிப்பு, மாணவரதும் பெற்றோரதும் ஈடுபாடு, பொருண்மிய வளம், தொழில்நுட்பம், அமைதியான சூழல், அரசு உதவி, விழாக்கள், கலை நிகழ்ச்சிகள், கலை நுகர்வோரின் ஈடுபாடு முதலிய பல்வேறு விடயங்களும் இந்நாட்டில் வாய்ப்பாகவே உள்ளன. தாயகத்திலும் பார்க்க இங்கு மேலதிகமான வாய்ப்பும் வசதிகளுமுள்ளன. எனினும் தமிழரின் நுண்கலைப் பாரம்பரியத்தின் வளர்ச்சிநிலை எந்த அளவில் உள்ளது என்பதை இத்துறைக் கலைஞர்கள் அறிவார்கள். எனவே ஒவ்வொரு துறையினரும் தத்தம் கலை மேம்பாட்டினை முன்னெடுத்துச் செல்லும்வகையில் அர்ப்பணிப்புகளுடன் செயற்பட முன்வருதல் அவர்களது கடமையாகின்றது.

கனடாவில் தமிழர் நாட்டார் கலைகள்:

ஆடலும் பாடலும் மனித குலத்தின் முதற் கலை வடிவங்களாகும். அக்கலைகள் மனிதரது தேவைகள், அவர்கள் வாழ்ந்த சூழல்கள், அவர்களது நம்பிக்கைகள் என்பனவற்றுக்கேற்ப, அவற்றின் பொருளும் வடிவங்களும் மாற்றம் பெற்றுவரலாயின. மேற்குலக நாடுகளில் நாட்டார் கலை, இலக்கியங்கள் அழிந்து போகாமல் அவற்றைத் தேடித் தொகுத்துப் பேணி, அவற்றின் முக்கியத்துவத்தை மேற்குலக நாடுகளில் முதன் முதலாக உலகுக்கு வெளிப்படுத்தியோர் ஜேர்மன் நாட்டு கிறீம் சகோதரர்களே ஆவர் (Grimm Brothers). பின்னாட்களில் நாட்டார் வழக்கியல் (Folklore), இனவியல் (Ethnology) சார்ந்த அறிஞர்கள் நாட்டார் கலை, இலக்கிய ஆய்வுகளின் முக்கியத்துவத்தை உலக மயப்படுத்தினர். மக்களின்

மரபுகள், வழக்காறுகள், பண்பாட்டுப் பாரம்பரியங்கள் என்பனவற்றையும், பண்பாட்டின் ஆணிவேரையும் அறிந்து கொள்ள நாட்டார் கலைகள் துணையாகின்றன.

தமிழரது நாட்டார் கலைகளின் வரிசையில் வடமோடி, தென்மோடிக் கூத்துக்கள், தெருக்கூத்து, சிந்துநடைக்கூத்து, கும்மி, கோலாட்டம், கரகம், காவடி, பொய்க்கால் குதிரையாட்டம் முதலான ஆடலும் பாடலும் சேர்ந்த கலை வடிவங்கள் முதலிடம் பெறுகின்றன. இவற்றுடன் வில்லிசை, பறை, உடுக்கு, உறுமிமேளம், ஆர்மோனியம், சல்லரி, சப்பட்டை, சங்கு முதலான பல இசைக்கருவிகளும் நாட்டார்கலையை மெருகூட்டுவனவாகும். கனடாவிலே நாட்டார் கலைகள் தனி நிகழ்ச்சியாகவும், பல்வேறு கலைநிகழ்வுகளில் ஓர் அங்கமாகவும் இடம்பெற்று வருகின்றன. மூத்த பரம்பரையினராலேயே இக்கலைகள் பெரிதும் பேணப்பட்டு வந்துள்ளன. எனினும் அண்மைக் காலமாக இளைய தலைமுறையினரும் இக்கலைகளில் ஈடுபாடு காட்டிவருதல் குறிப்பிடத்தக்கது. இக்கலைகள் சமூக, சமயப் பின்னணிகளில் இயங்குநிலை உடையனவாக வழங்கிவருதல் நோக்கத்தக்கது. ஈழத்தில் தமிழரின் பாரம்பரியப் பிரதேசங்களில் இன்றுவரையும் பேணப்பட்டு வரும் ஈழத்தமிழர் தேசியக் கலைவடிவம் கூத்துக்கலையே என்பது இங்கு வலியுறுத்தப்பட வேண்டியதாகும். கேரளத்தில் கதகளி, கர்நாடகத்தில் குச்சுப்பிடி, ஆந்திராவில் யக்ஷகானம் - பாகவதமேளா முதலானவை தேசியக் கலைவடிவங்களாகப் பேணப்படுகின்றன. கனடாத் தமிழரின் சமூக, சமய, அரசியல், மற்றும் பண்பாட்டு வரலாற்றில் நாட்டார் கலைகள் எத்தகு முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன? இக்கலைகளோடு தொடர்புடையவர்களது பங்களிப்புக்கள் எவை? என்பன பற்றிய விடயங்கள் இக்கட்டுரையில் வரலாற்றுப் பதிவாகின்றன.

கூத்துக் கலையானது, தனித்துவமான நாடக பாரம்பரியங்களை உள்ளடக்கியதாகும். கூத்துக்களில் கதைப்போக்கு, ஆடல், பாடல், கதையமைப்பு, தாளக்கட்டு, உடை அலங்காரம், கதாபாத்திரங்கள் பயன்படுத்தும் வில், கதாயுதம், வாள் முதலான ஆயுதங்கள் என்பனவற்றோடு, அண்ணாவியார், ஆடுநர், அரங்கேற்றம், பார்வையாளர், மேடையேற்றங்களின் குறிக்கோள் என்பன முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. தமிழரது கூத்துக்கள் வடபாங்கு, தென்பாங்கு (வடமோடி-தென்மோடி) என இரு வகைப்படும்.

வடமோடிக் கூத்துக்களின் கதையமைப்பிலே போர்த்தன்மை மிகுந்தும், தென்மோடிக் கூத்துக்களிற் சிருங்காரச் சுவை மேம்பட்டும் அமைந்திருக்கம். உதாரணமாக வடமோடியில் அமைந்த இராம நாடகம் போர்த்தன்மை கொண்டதாகவும், தென்மோடியில் ஆடப்படும் அலங்காரரூபன் நாடகம் காதல், மற்றும் சிருங்காரச்சுவை மிக்கதாகவும் அமைந்திருக்கும். உலக நாடகங்கள் துன்பியல், இன்பியல் என்ற வகைமையில் அமைவன போன்றே கூத்துக்களும் துன்பியல், இன்பியல் போக்குகளைக் கொண்டமைந்து உலக நாடகப் பொதுத்தன்மை பெற்று விளங்குகின்றன.

கூத்துக்களைப் பயிற்றுவோர் 'அண்ணாவியார்' என மரியாதையுடன் அழைக்கப்படுகிறார்கள். அவர்கள் கூத்துக்கலை வித்தகர்கள் ஆவர். அண்ணாவியார் கூத்து ஆடப்படும்போது தாளக்கட்டுக்களை மத்தளத்தில் வாசித்து, ஆடுநரை நெறிப்படுத்துவார். கூத்தில் 'சபையோர்' என்று அழைக்கப்படும் பிற்பாட்டுக்காரர் சல்லரி, உடுக்கு என்பவற்றோடு பிற்பாட்டும் வழங்குவர். கூத்துக்கலைக்குப் பல்கலைக்கழகத் தரத்தில் மகிமை சேர்த்தோர் வரிசையில் பேராசிரியர்கள் சு. வித்தியானந்தன், சி. மௌனகுரு, இ. பாலசுந்தரம், கி. விசாகரூபன், ஜெயசங்கர் ஆகியோரின் பங்களிப்பு நினைவிற கொள்ளத்தக்கது. இக்கலைவடிவம் வெளிநாடுகளில் வாழும் தமிழர் மத்தியிலும் சிறப்பாகக் கனடா, ஜேர்மனி, பிரான்சு ஆகிய நாடுகளிலும் பேணப்பட்டுவருவதும், இதில் இளந்தலைமுறையினர் பெரிதும் பங்குகொள்வதும் இக்கலையில் ஏற்பட்டுள்ள புத்துணர்வின் வெளிப்பாடாகும்.

ரொறன்ரோவில் கூத்துக் கலை குறிப்பிடத்தக்க வகையில் பேணப்பட்டு வருகின்றது. உலகத் தமிழர் கலை பண்பாட்டுக் கழகத்தினர் ரொறன்ரேவிலும் மொன்றியலிலும் மேடையேற்றிய "ஒளவையார் இசைநாடகம்" (1992) மக்களின் பெரும் வரவேற்பைப் பெற்றிருந்தது. இந்நாடகத்தில் அன்ரன் பீலீக்ஸ் அவர்களின் பங்களிப்புப் பெரிதாகும். ஈழத்தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தைக் கருவாகக் கொண்ட "கனடா வந்த கண்ணம்மை" (1998) என்ற வடமோடிக் கூத்தை வெள்ளையன் கணபதிப்பிள்ளை அண்ணாவியாரின் உதவியுடன் இந்நூலாசிரியர் நெறிப்படுத்தியதோடு, மக்களின் அமோக வரவேற்புடன் பல தடவைகள் இக்கூத்து மேடை ஏற்றப்பட்டது. அதனைத்

தொடர்ந்து வன்னித் தமிழ்க் கலைஞர்கள் சேர்ந்து “ஒடுக்கப்பட்ட ஒதியமலை” என்ற நாட்டுக் கூத்தை மேடையேற்றினர்.

கலைஞர் அழகையா, வில்லிசைக் கலாமணி சின்னமணி, வெள்ளையன் கணபதிப்பிள்ளை அண்ணாவியார், எஸ். அந்தோனிப்பிள்ளை அண்ணாவியார், சவரிமுத்து மைக்கேல்தாஸ் அண்ணாவியார், மனுவல் யேசுதாசன், காலம் செல்வம் அருளானந்தம், யேசுதாசன் அண்ணாவியார் ஆகியோரின் கூத்துக்கான பங்களிப்புகள் இவ்வரிசையில் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. மனுவல் யேசுதாசன் தென்மோடி நாட்டுக் கூத்தில் அக்கறை கொண்ட சிறந்த கலைஞர் ஆவார். கலைஞர் அழகையா பத்துறை நாட்டார் கலைஞராவார். இவர் தென்மோடி-வடமோடிக் கூத்துக்கள், சிந்துநடைக்கூத்து, இசைநாடகம், உடுக்கிசை, நாட்டார் பாடல்கள், கப்பல் பாட்டு, காவடிச் சிந்து என்பவற்றிலுள்ள தனது ஆளுமையைக் கலைநிகழ்வுகளிற் பதித்ததோடு, இளையோருக்கும் இத்துறைகளில் பயிற்சியளித்து வந்தவராவார்.

வானவில் கலை நிகழ்வில் வ. சொர்ணலிங்கம் அவர்களின் தயாரிப்பில் மேடையேற்றப்பட்ட ‘மயான காண்டம்’, காலம் செல்வம் அருளானந்தம் தயாரித்தளித்த ‘பண்டார வன்னியன்’ தென்மோடிக் கூத்து, ‘நாட்கள் இதோ வருகின்றன’ (2003) முதலிய நாட்டுக் கூத்துக்கள் குறிப்பிடத்தக்கன. இதில் உலகமயமாக்கம் என்ற நவீன கருத்தைக் கூத்தாகத் தயாரித்து மேடையேற்றியமை சாதனையாகும். கூத்துப் பாடல்கள், தாளக்கட்டுக்கள் ஆகியவற்றைக் காலம் செல்வம் ஒலிப்பதிவு செய்து இறுவட்டுக்களாக வெளியிட்டுள்ளமை அவர் மேற்கொண்ட கூத்துப் பேணல் முயற்சியாகும். இச்செயற்பாடுகள் குறித்து ‘உரைமொழிவு’ பத்திரிகையின் உதவி ஆசிரியர் சித்திரா மணிவண்ணன் “புலம்பெயர் மண்ணிலும் நிலம்பெயரா நாட்டுக் கூத்துக்கள்” என்ற தலைப்பில் எழுதிய கருத்துரை இந்நாட்டிற் கூத்துக்கலை வேரூன்றி வளர்வதைக் குறிப்பதாகும்:

“ஈழத்தில் வளர்ச்சியுற்றிருந்த நாட்டுக்கூத்து, காலங்காலமாகக் கூத்துக் கலைஞர்களால் பேணப்பட்டு வந்துள்ளது. போர் அரக்கனின் பிடிக்குள் ஈழம் சிக்கித்

தவித்த காலத்திற்கூட கலைகள் மூர்ச்சையற்றுப் போகவில்லை. கலைகள்கூட ஈழ மண்ணின் ஆயுதங்களாகப் பயன்பட்டன. போரும் பொருளாதாரத் தேவையும் ஈழத்தவரை உலகெங்கும் சிதற வைத்தாலும், அவர்கள் தம் கலைச்சொத்தைத் தாயகத்திலேயே கழற்றி விடவில்லை. புலம்பெயர் மண்ணிலும் வெளிப்படுத்துவதில் தயக்கமடைய வில்லை. ஈழத்தவரின் காற்பதிப்போடு கலைகளும் அந்தந்த நாடுகளில் வேரூன்றப்பட்டன” (உரைமொழி: தொகுதி1, எண்1, ஒக்-நவம்பர், 2003: பக்14)

அண்மைக் காலமாகக் காத்தவராயன் சிந்துநடைக் கூத்து கனடாவில் பிரபல்யம் பெற்றுவருகின்றது. வடஇலங்கையிற் கிராமிய மக்களிடையே வழங்கிவந்த சிந்துநடைக்கூத்தை, இந்நூலாசிரியர், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக மாணவரின் உதவியுடன் நவீன அரங்க உத்திகளுடன் தயாரித்து, அதனை செம்மைசார் நாட்டார் நாடகமரபில் அணிசேர்த்த வரலாறு தனித்துப் பேசப்பட வேண்டியது. அச்சிந்து நடைக்கூத்தில் அதிமுக்கிய பாத்திரங்கள் ஏற்று நடித்த பொ. அருந்தவநாதன், இரமணீகரன், பூங்கொடி இராசரட்ணம் ஆகியோர் இப்போது கனடாவில் காத்தவராயன் சிந்துநடைக்கூத்தை இளைய தலைமுறையினருக்குப் பயிற்றுவித்து, இங்கு நடைபெறும் பல்வேறு கலை நிகழ்வுகளில் மேடையேற்றிவருதல் இக்கூத்தின் பரிணாம வளர்ச்சியைக் குறிப்பதாகும்.

கனடாவில் மேடை ஏற்றப்பட்ட கூத்துக்கள்:

- சவரிமுத்து மிக்கேல்தாஸ் அண்ணாவியார் - சிறுமை தென்மோடிக் கூத்து (1996), கண்ணகி தென்மோடிக் கூத்து (1994), குன்றில் எழுந்த குரல், மனுக்குல மீட்பர், சுதந்திரமும் முரண்பாடுகளும், மாவீரன் பண்டார வன்னியன், புனித ஸ்தாபக அருளப்பர் எதிரேறு எல்லாளன், வீர சுதந்திரம் முதலிய கூத்துக்களை எழுதித் தயாரித்து கனடாவிலும் ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் மேடையேற்றியுள்ளார். இவற்றில் மாவீரன் பண்டாரவன்னியன், கண்ணகி ஆகிய இரு கூத்துக்களும் ஒரே நூலாக 2014இல் வெளிவந்துள்ளன. 2016இல் புதுச்சேரிப் பல்கலைக்கழகம் இவரைக் கௌரவித்தமை வரலாற்றுப் பதிவாகிறது.

- வெள்ளையன் கணபதிப்பிள்ளை அண்ணாவியார் கனடா வந்த கண்ணம்மை, ஒடுக்கப்பட்ட ஒதியமலை ஆகிய வடமோடிக் கூத்துக்களை மேடை ஏற்றியுள்ளார்.
- எஸ். அந்தோனிப்பிள்ளை அண்ணாவியார் - சிங்கராஜா தர்ப்பார், குன்றில் எழுந்த குரல் - தென்மோடிக் கூத்து, வேங்கை நாட்டு வேந்தன் (2002) ஆகிய தென்மோடிக் கூத்துக்களை மேடை ஏற்றியுள்ளார்.
- கணபதிப்பிள்ளை மதிபாஸ்கரன் - புத்தாண்டு பிறந்தது, முத்தமிழ் வித்தகர், அர்த்தமற்ற வாழ்வு, கனடா வந்த கட்டப்பொம்மன், சோதிப் பிழம்பு, மாமன்னன் இலங்கேஸ்வரன், கண்ணகியின் காதல், வாழ்க்கை வாழ்வதற்கே, தமிழர் திருநாள், தேசியத் தலைவர், வீட்டுக்கு வீடு வாசற்படி ஆகிய பதினொரு வடமோடிக் கூத்துக்களை இங்கு வாழும் இளையோருக்குப் பழக்கி, அவற்றை மேடை ஏற்றியுள்ளமை ஓர் அருஞ் சாதனையாகும். இவற்றில் முதல் ஏழு நாடகங்களையும் 2015இல் நூலாகவும் வெளியிட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.
- மனுவல் ஜேசுதாசன்: வேந்தனின் சீற்றம், கண்ணகி, சிறுமை ஆகிய தென்மோடிக் கூத்துக்களைத் தயாரித்து, நெறிப்படுத்தி மேடையேற்றியவர்.
- மெலிஞ்சி முத்தன் மோகப் பறவை, மண்டைக் கயிறு ஆகிய கூத்துக்களை மேடை ஏற்றியுள்ளார்.
- காலம் செல்வம்: கொற்றவை, பண்டார வன்னியன், வீரர்கள் துயிலும் நிலம், நாட்கள் இதோ வருகின்றன, இன்று போய் நாளை வா ஆகிய தென்மோடிக் கூத்துக்களைத் தயாரித்து மேடையேற்றியுள்ளார்.
- கலைஞர் அழகையா: சந்திரமதி, வள்ளி திருமணம், காத்தவராயன் முதலான கூத்துக்களை மேடையேற்றியுள்ளார்.
- பொ. அருந்தவநாதனின் முத்தமிழ்க் கலைஞர் மன்றம் காத்தவராயன் சிந்து நடைக் கூத்து, சத்தியவான் சாவித்திரி, நந்தனார் இசை நாடகம் முதலியவற்றைப் பல மேடைகளில் நிகழ்த்தியுள்ளது.
- எஸ். பி. கனகசபாபதி (கல்கிதாசன்) - வில் விஜயன் (வடமோடி), கலைஞர் திரு யோகர் - காத்தவராயன் (சிந்து நடைக்கூத்து) - வில்லிசைக்கலைமாமணி சின்னமணி - காத்தவராயன் (சிந்து நடைக்கூத்து - 2003)

அண்மைக் காலமாக கணபதிப்பிள்ளை மதிபாஸ்கரன், காலம் செல்வம், அன்ரன் பீலிக்ஸ் ஆகியோரால் வடமோடி, தென்மோடிக் கூத்துக்கள் ரொறன்ரோவில் மேடையேற்றப்பட்டு வருதல் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கது. அன்ரன் பீலிக்ஸ் அவர்கள் மேடையேற்றிய 'நவீன ஓளவையார்' இசை நாடகம், மற்றும் 'குன்றில் எழுந்த குரல்' என்ற நாட்டுக் கூத்திலும் முக்கிய பாத்திரமேற்றும் நடத்துள்ளார். அதேபோன்று "கனடா வந்த கண்ணம்மை" என்ற வடமோடிக் கூத்திலும் அவர் தன் முத்திரையைப் பதித்தவர். அடுத்ததாக, ஜேசுதாசன் அண்ணாவியார் கனடாவில் தங்கியிருந்த காலத்தில் "மனம்போல மாங்கல்யம்", "விஜய மனோகரன்" என்ற தென்மோடிக் கூத்துக்களை மேடையேற்றியமை பதிவுசெய்யத் தக்கதாகும். 2016இல் மேடையேற்றப்பட்டுப் பார்வையாளரின் ஏகோபித்த பாராட்டுக்களைப் பெற்ற 'விஜயமனோகரன்', 'இன்று போய் நாளை வா', 'வீட்டுக்குவீடு வாசற்படி' என்ற கூத்துக்கள் கனடா நாட்டார் கலைவரலாற்றில் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத் தக்கவை. கூத்துக்களின் மூலமாக மக்களுக்குச் செய்தி பரப்பல் என்ற கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் கனடாவில் வாழும் முதியோரின் அவலங்களைக் கதைக் கருவாகக்கொண்டு, மதிகாஸ்கரன் அவர்களின் நெறியாள்கையில் கனடா தமிழ் எழுத்தாளர் இணையம் 2016இல் மேடையேற்றிய 'வீட்டுக்கு வீடு வாசற்படி' என்ற வடமோடிக் கூத்து சமூக முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும். பொ. அருந்தவநாதனின் முத்தமிழ்க் கலைஞர் மன்றக் குழுவினர் புராண, இதிகாசக் கதைகள் தழுவிய இசைநாடகங்கள் பல நடத்தியதோடு, ஈழத்தமிழ்த் தேசியம் தழுவிய நிகழ்வுகளைக் கருவாகக் கொண்டு 'வேங்கையின் மைந்தன்', 'தெருவெளி மரங்கள்' என்ற இசைநாடகங் களையும் நடத்தியுள்ளனர்.

தெருக்கூத்து தமிழகத்தில் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்த போதிலும் ஈழவிடுதலைப் போராட்டக் காலத்திலே தெருக்கூத்து ஆற்றல் வாய்ந்த பரப்புரைக் கலைவடிவமாக முதன்முதலாக இலங்கையில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. அதனை அடியொற்றி ஒட்டாவா சிவஞானம் சிவசோதி அவர்கள் 'சிவந்த கண்கள்', 'காலம்', 'இடரினும் தளரினும்' என்னும் தெருக்கூத்துக்களை கனடாவில் அரங்கேற்றியிருந்தார். 2016 தமிழர் மரபுத்திங்கள் விழாவில்

பொன்னர் சங்கர் கதையைத் தெருக் கூத்தாகத் தயாரித்து இரமணீகரன் வழங்கியமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. பொ. அருந்தவநாதன் குழுவினர், ஈழத் தேசியம் சார்ந்த நிகழ்வுகளைக் கருவாகக்கொண்டு இசைநாடகங்களையும் மேடையேற்றியுள்ளனர்.

நாட்டார் இசைக்கருவிகளின் பயன்பாடு:

உடுக்கு, பறை, வில்லிசை, கரகம், காவடி, ஆர்மோனியம் முதலான இசைக்கருவிகளும், அவற்றின் பயன்பாடும் கனடாத் தமிழர் கலை வரலாற்றில் முக்கியமானவை யாகும்.

உடுக்கு இசை: நாட்டார்கலைகளில் உடுக்கு வாத்தியம் சமயச் சடங்குகளுடன் தொடர்புடையதாக வழங்கிவந்து, இப்போது கூத்து, வில்லிசை முதலிய கலை நிகழ்வுகளிலும் பயன்பட்டுவருகின்றது. கனடாவில் உடுக்கு வாசிப்பதில் முன்னணியில் திகழ்பவர் வல்வெட்டித்துறை திரு. சிறீஸ்கந்தராசா ஆவார். அவர் கனடாவுக்கு வந்தது முதல் (1996) இன்றுவரை பல மேடைகளில் உடுக்கு, தாளம் (சல்லரி), சலங்கை முதலிய இசைக்கருவிகளை இசைத்து வருகிறார். வானம்பாடி இசைக்குழுவினரின் நிகழ்ச்சிகள் பலவற்றிலும் இவ்விசைக் கருவிகளை வாசித்து வருகின்றார். இந்த இசைக்கருவிகளின் மூலம் “துள்ளலிசை” ஏற்படுத்தி. இசைநிகழ்வுக்கு மெருகூட்டுகின்றமை சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கது. மேலும், அவர் கடம், உடுக்கு, கஞ்சிரா முதலான நாட்டார் இசைக்கருவிகளை வாசிப்பதிலும் வல்லவர் ஆவார்.

அழகையா அண்ணாவியார் உடுக்கு, உறுமிமேளம், பறைமேளம் என்பன வாசிப்பதில் வல்லவர். அவர் பறையிசைக் கருவியைப் பக்குவமான முறையில் வாசித்துக் காண்பிப்பதிலும், அதற்குரிய தாளக்கட்டுக்களைச் செம்மையாக வாசிப்பதிலும் ஆளுமையுடையவர். சிவஞானம் சிவசோதி, முருகதாஸ் முதலியவர்களும் கனடாவிலே உடுக்கிசைக் கலைஞர்களாகக் கலைப்பணி புரிந்துள்ளனர். சிவஞானம் சிவசோதி அவர்கள் ஓட்டாவாவிலும் ரொறன்ரோவிலும் 1991ஆம் ஆண்டிலிருந்து நாட்டார் கலைகளுக்கு உயிரூட்டி வந்தவராவர். சிவசோதி அவர்கள் உடுக்கு, பறை, வில்லுப்பாட்டு, ஆர்மோனியம் ஆகியவற்றில் மிக்க ஆர்வமும் கொண்டு, அவற்றை இளையோருக்குப்

பயிற்றுவித்து அவர்களை அரங்கேற்றி வருபவருமாவார். இருபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு மேலாக வாத்தியக் கலைஞர்களான ஜெகதீஸ், சிவஞானம் சிவபாதம் ஆகியோரும், மொன்றியலில் வாழும் சுதாகரன் அவர்களும் உடுக்கு, உறுமிமேளம், ஆர்மோனியம், டொலக், டோல்கி முதலான இசைக்கருவிகள் வாசிப்பதில் வல்லவர்களாக மட்டுமன்றி, நவீன இசைமேடைகளிலும் இந்த இசைக் கருவிகளை இணைத்து நாட்டார் இசைக்கருவிகளுக்கு மகிமை சேர்த்துவருகின்றனர். கதி செல்வகுமார் அவர்கள் உடுக்குப் பாடல், சிலம்பம், கரகம் முதலான கலைகள் அறிந்தவர். இவர் உடுக்குப் பாடல்களை கணேஷ், வேல் ஆகிய இரு பாடகர்களைக்கொண்டு பாடுவித்து அவற்றை இசைத்தட்டாகவும் வெளியிட்டுள்ளார்.

சிலம்பாட்டம்: சிலம்பாட்டக்கலை வீரத்தை காட்டுவதோடு, தற்பாதுகாப்புக் கலையாகவும் கருதப்படுகிறது. உலகத் தமிழ் பண்பாட்டு மகாநாடு ரொறன்ரோவில் 1996இல் நடைபெற்றபோது முதல் தடவையாகச் சிலம்பாட்டம் ஊர்வலத்தில் வேலும்மயிலும் பத்மகுமார் அவர்களது சிலம்பாட்டம் இடம்பெற்றது. அதில் கதி செல்வகுமாரும் பங்குபற்றியிருந்தார். பாரம்பரியக் கலைவடிவமான இக்கலை அழிந்து போகாதவாறு பேணும் வகையில் ரொறன்ரோவில் பத்மகுமார், 'ஆதி சிலம்பம்' என்ற சிலம்பாட்டக் கல்லூரியை ரொறன்ரோவில் அமைத்துள்ளார், அதில் இளைய தலைமுறையினரான ஆண்களும் பெண்களும் சிலம்பாட்டக் கலையை மிக்க ஆர்வத்துடன் பயின்று வருவதோடு, கலைவிழாக்களிலும் சிலம்பக்கலை நிகழ்வை வழங்கிவருகின்றனர். கராத்தே, ஜூடோ, மல்யுத்தம், முதலான கலைகள் இளைஞரால் பயிலப்பட்டு வருகின்றபோதிலும் சிலம்பக் கலையைப் பயில்வதில் இளைஞரும் யுவதிகளும் அதிக ஆர்வம் காட்டிவருகின்றர் என அவர் ஒரு நேர்காணலிற் குறிப்பிட்டார்.

பொய்க்கால் குதிரையாட்டம்: ரொறன்ரோ கலைநிகழ்ச்சிகளில் ஆங்காங்கு பொய்க்கால் குதிரை ஆட்டம் இடம்பெற்று வருகின்றது. இந்நடனத்திற்குரிய மரக் குதிரைகளைத் தமிழகத்திலிருந்து எடுப்பித்து இந்நடனத்தை ஆடி வருகின்றனர். சில பரத நாட்டிய ஆசிரியர்களும் இந்நடனத்தைத் தம் மாணவர்களுக்குக் கற்பித்து மேடையேற்றியுள்ளனர்.

பறை இசை: பறை தமிழரின் பாரம்பரிய இசைக்கருவியாகும். சங்க காலத்திலே போர்ப்பறை பெரிதும் முழங்கிற்று. அரசர் சபைகளிலே முரசுகட்டில் என்ற பீடத்தில் அரசர் தம் வீரமுரசை வைத்துப் பேணினர். காலம் காலமாகப் தமிழ் மக்களின் மங்கல, அமங்கல நிகழ்வுகளில் பறை இசை இடம்பெற்று வந்துள்ளது. கிராமியக் கோயில்களில் பறை இசையுடன் பூசைகள் நடைபெற்றுவந்துள்ளன. காலப்போக்கில் பறைஇசைக்குப் பதிலாகத் தவில்இசை கோயில்களில் இடம்பெறுவதாயிற்று. சமூக மாற்றங்களாலும் பறைஇசைக் கலைஞரின் பொருண்மிய வாழ்க்கை நிலைகளாலும் பறையிசை மக்கள் மத்தியில் மதிப்பிழந்து போயிற்று. ஆயினும் ரொறன்ரோ மாநகரிலே 1998ஆம் ஆண்டிற் கலை பண்பாட்டுக்கழகம் நடத்திய எழுச்சிப் பெருவிழாவிலே ஒட்டாவா சிவஞானம் சிவசோதி அவர்களின் தலைமையில் முதன்முதலாக Birchmount உயர்நிலைக் கல்விப் பாடசாலை வெளிஅரங்கில் பறைஇசை நிகழ்ச்சியை நடத்திய பெருமை இக்கட்டுரை ஆசிரியருக்கும் உரியதாகும்.

அண்மைக் காலமாகத் தமிழகத்திலும் புலம்பெயர் நாடுகளிலும் பறைஇசை மீண்டும் புத்துயிர் பெற்றுவருகின்றது. பலர் இப்போது பறைஇசை நடனத்தைப் பயில்வதில் ஆர்வம் கொண்டுள்ளனர். கனடாவில் அரசு உயர்கல்விப் பாடசாலை கணித ஆசிரியையாகக் கடமையாற்றும் தர்ஸினி வரப்பிரகாசம் அவர்கள் தமிழகத்தில் வேடந்தாங்கி என்ற ஊரில் 'புத்தர் கலைக்கழகத்தில்' மணிமாறன் அவர்களிடம் இக்கலையைப் பயின்று வந்து கனடாவில் அதற்கென 'அ.கேனம் கலைக்குழு' என்ற அமைப்பை ஒக்ரோபர் 2013இல் உருவாக்கி, ஆர்வமுள்ள இளந்தலைமுறையினருக்குப் பறையிசை நடனத்தை (2013- 2015வரை) கற்பித்து வந்தார் என்பது குறிப்பிடத்தக்க கலை முயற்சியாகும். அக்குழுவினரது முதல் பறையிசை நடன நிகழ்ச்சி மார்க்கம் ஸ்ரோவில் நகரில் 2014 பொங்கல் விழாவில் இடம்பெற்றது. அடுத்து 2014, 2015 இல் நடைபெற்ற கனடா தின விழாக்களிலும் இந்நிகழ்ச்சி மிக்க வரவேற்பைப் பெற்றது. கனடாத் தமிழ்க் காங்கிரஸ் நடத்திய விழாவில் ஒன்ராறியோ முதல்வர் கத்தலின் வின் அவர்களின் முன்னிலையில் பறைஇசை நடனம் இடம்பெற்றது. தொடர்ந்து குயின்ஸ்பார்க்கில் பழைமைவாதக் கட்சியினர்

நடத்திய பொங்கல் விழாவிலும், கனடாத் தமிழ் வானொலி நடத்திய பொங்கல் விழாவிலும், பறையிசை நடனக் குழுவினரின் நிகழ்ச்சி இடம்பெறுவதாயிற்று. அதனைத் தொடர்ந்து ரி வி ஐ தொலைக்காட்சியிலும் இந்நிகழ்ச்சி ஒளிப்பதிவு செய்யப்பட்டது. வாட்டர்லு தமிழர் கலாச்சார நிகழ்விலும் இக்குழுவினர் வரவழைக்கப்பட்டிருந்தனர். இக்குழுவினரின் பறைஇசை நடனத்தைப் பார்த்து மகிழ்ந்த 'தமிழ்நாடு சமூக அமைப்பும்' தமது விழாவில் இந்நிகழ்ச்சியை இடம்பெறச் செய்தது. மார்க்கம் ஸ்ரோவில் நகரில் 2016 தமிழர் மரபுரிமைத் திங்கள் விழா நடைபெற்றபோது பறைஇசை நடனம் முக்கிய நிகழ்வாக அமைந்திருந்தது. வடஅமெரிக்கத் தமிழ்ச் சங்கங்களின் சம்மேளனம் 2015 ஆம் ஆண்டில் நடத்திய நாடளாவிய கலை விழாவில் பறைஇசைநடனத்திற்கு முக்கியத்துவம் அளித்திருந்தது. பலர் இப்போது இக்கலையைப் பயின்று வருதல் பறைஇசைப் பாரம்பரியத்தைத் தமிழர் மதிக்கத் தொடங்கிவிட்டனர் என்பதைச் சான்றுபடுத்துகின்றது.

வில்லிசை: வில்லிசை மிகவும் பழைமை மிக்க பாரம்பரியக் கலைவடிவமாகும். வில்லிசை நிகழ்ச்சியில் மேடையில் வில்லிசை முதல்வர், ஆமா சொல்பவர், மற்றும் குடம், ஆர்மோனியம், உடுக்கு, தபேலா, தாளம், வில் என்பனவற்றுடன் தொடர்புடையவர்கள் அமர்ந்திருந்து நிகழ்ச்சியை நடத்துதல் மரபாகும். கனடாவில் தமிழரது கலைவிழாக்களிலே வில்லிசை நிகழ்ச்சி இடம்பெறுவது வழக்கமாகிவிட்டது. தமிழ் மாணவரும் தமது பாடசாலைக் கலைவிழாக்களில் வில்லிசை நிகழ்ச்சிகளை நடத்தி வருகின்றனர். கனடாவிற் சிறிது காலம் வாழ்ந்து காலஞ்சென்ற வில்லிசைக் கலைமாமணி சின்னமணி அவர்கள் இந்நாட்டிற் பல வில்லிசை நிகழ்ச்சிகளை நடத்தியுள்ளார். சோமாஸ்கந்த குருஜீ அவர்கள் 'ஸ்ரீதேவி வில்லிசைக் குழு' என்ற பெயரில் பல வில்லிசை நிகழ்ச்சிகளைக் கனடாவிலும் ஐரோப்பாவிலும் நடத்திவந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. திரு. உமைமாறன் தாயகத்தில் வில்லிசை நிகழ்ச்சிகளை நடத்திய அனுபவத்துடன் கனடாவுக்கு 1997இல் வந்த காலம் முதலாக, 'ஈழ நயினை உமைமாறன் வில்லிசைக் குழு' என்ற பெயரில் இற்றைவரை 150க்கும் மேற்பட்ட வில்லிசை நிகழ்ச்சிகளை நடத்தியுள்ளார் என அவர் என்னுடன் உரையாடும்போது குறிப்பிட்டார். அவரே கனடாவில் அதிக வில்லிசை நிகழ்ச்சிகளையும் நவழங்கியவராவார்.

இலங்கையில் பிரபலம்பெற்ற வில்லிசை கலைஞர் சோக்கல்லோ சண்முகம் அவர்கள், 2008இல் கனடாவுக்குப் புலம்பெயர்ந்து வந்தது முதலாகச் 'சோக்கல்லோ சண்முகம் வில்லடிப் பாட்டுக்குழு' என்ற பெயரில் கண்மணியாள் காதை, யேசு காவியம் எனப் பல வில்லிசை நிகழ்ச்சிகளை நடத்திக்கொண்டு வருகிறார். பொ. அருந்தவநாதனின் முத்தமிழ்க் கலைஞர் குழுவினர் ரொறன்ரோவில் 25க்கும் மேற்பட்ட வில்லிசை நிகழ்ச்சிகளை நடத்தியுள்ளனர். வ. திவ்யராசன், ஸ்ரீமுருகன் குழுவினர், புங்குடுதீவு உமைமாறன் குழுவினர், அழகையா குழுவினர், அன்ரன் பீலிக்ஸ் குழுவினர், அருந்தவநாதன். இரமணீகரன் குழுவினர் ஆகியோரும் கனடாத் தமிழர் வில்லிசை வரலாற்றில் பெரும் பங்காற்றி வருகின்றனர். அன்ரன் பீலிக்ஸ் அவர்கள், 'கிட்டுவின் வரலாறு', 'அன்னை பூபதி', 'அன்னமிட்டகை' என்பன முதலாக எட்டு வில்லிசை நிகழ்ச்சிகளை நடத்தியுள்ளார். சுரேஸ்ராஜா குழுவினரும் 'விடுப்பு வில்லிசைக் குழு' என்ற பெயரில் நகைச்சுவை வில்லிசை நிகழ்ச்சிகளை நடத்திவருகின்றனர்.

ஆர்மோனியம்: ஆர்மோனியம் மேனாட்டு இசைக்கருவிகளில் ஒன்றாகும். ஈழத்தில் கத்தோலிக்க நாட்டுக் கூத்து மரபோடு இணைந்ததாக அக்கருவி மிக நீண்ட காலமாக வழங்கிவருகிறது. அம்மரபில் வந்த ஆர்மோனியக் கலைஞர்களாக மொன்றியலில் சுதாகரன், ரொறன்ரோவில் சிவபாதம், ரமணீகரன், சபாரத்தினம், காலஞ்சென்ற முருகையா முதலானோர் நாட்டார்கலை நிகழ்வுகளில் ஆர்மோனியம் வாசித்துத் தமது முத்திரையைப் பதித்தனர்.

ஒப்பனைக் கலை: கூத்து ஒப்பனைக் கலை பற்றியும் குறிப்பிட வேண்டும். கனடாவில் கடந்த 30 வருடங்களுக்கு மேலாக ஒப்பனைக் கலையைத் தொழிலாக மேற்கொண்டு வரும் ஆனந்தன் மரியாம்பிள்ளையின் சேவை மகத்தானது. கனடாவில் இடம்பெறும் அனைத்து நாடகம், கூத்து மற்றும் சில பரதநாட்டிய அரங்கேற்ற நிகழ்ச்சிகள் ஆகியன வற்றுக்கும் ஆனந்தன் அவர்களே ஒப்பனை செய்து வருகின்றார். அவர் நடிக்கர்களுக்கான ஒப்பனை மட்டுமன்றி, மேடையமைப்புச் செய்வதிலும் நிகரற்றவர் என்பதையும் குறிப்பிடுதல் வேண்டும்.

காவடி: முருகவழிபாட்டுடன் தொடர்புடைய ஒரு கலைவடிவமே காவடி ஆட்டம். கனடாவில் மொன்றியல் முருகன் கோயில், ஸ்காப்பரோ கனடாக் கந்தசாமி கோயில் முதலான முருகன் கோயில்களில் பக்தர்கள் சிறுவர் முதல் வயது வந்தோர் வரை தம் நேர்த்திக்கடனாகக் காவடி எடுத்து ஆடுவது வழக்கமாக உள்ளது. பாற்காவடி, முட்காவடி, பறவைக் காவடி என மூன்று நிலைகளிலும் காவடி ஆட்டம் நிகழ்வதோடு, காவடி எடுப்போரது எண்ணிக்கையும் அதிகரித்து வருதல் குறிப்பிடத்தக்கது. முட்காவடியும், பறவைக்காவடியும் மந்திர உச்சாடனத்துடன் இடம்பெறுவனவாகும். காவடி ஆடுவோருக்கு முதுகில் முள்பாய்ச்சுதல், வாய் மற்றும் உடல் உறுப்புக்களில் அலகு மாட்டுதல் முதலான மயிர்கூச்சல் தரும் விடயங்களை அவற்றில் நன்கு பயிற்றப்பட்டவர்களே மேற்கொள்வர். ரொறன்ரோவில் மாதகல் திரு. மணிவண்ணன் என்பவரே இப்பணியைப் பயபக்தியுடன் செய்து வருகின்றார்.

கரகம் கும்மி: பரதநாட்டிய ஆசிரியர்கள் தம் மாணவருக்குக் காவடி, கரகம், கும்மி மற்றும் ஓயிலாட்டம் மயிலாட்டம், கோலாட்டம் முதலிய கிராமிய நடனங்களைப் பழக்கிப், பரத நாட்டிய நிகழ்ச்சிகளில் மேடையேற்றிவருதல் வழக்கமாகிவிட்டது. பரதநாட்டியத்திலும் நாட்டார்கலைகளின் செல்வாக்கு இடம்பெற்றுள்ளமையை இது குறிக்கின்றது என்க.

நாட்டார் பாடல்கள்: நாட்டார் பாடல்களை கனடா கலையரங்குகளில் அளிக்கை செய்து வருபவர்களில், தங்கா கோபாலசிங்கம், தங்கராசா இளையதம்பி, தர்ஸினி கலிங்கரெத்தினம், வ. திவ்யராசன் முதலியோரைச் சிறப்பாகக் குறிப்பிடலாம்.

(குறிப்பு: கனடாவில் நாட்டார் கலைகள் பற்றிய தகவல்கள் அனைத்தும் அத்துறைவல்லாரை நேரிற் சந்தித்துத் திரட்டிய தகவல்களின் அடிப்படையில் எழுதப்பட்டுள்ளது. பல தகவல்கள் விடுபட்டிருக்கலாம். சம்பந்தப்பட்டோர் அவற்றை எனக்கு அறிவித்தால் இதன் இரண்டாம் பதிப்பில் சேர்த்துக்கொள்ளலாம்.)

கனடாவில் மேடையேற்றப்பட்ட கூத்துக்கள்:

- 1994: கண்ணகி (தென்மோடி) நூல் வெளியீடும் மேடை ஏற்றமும்
- அண்ணாவியார் மிக்கேல்தாஸ்
- 1994: வில் விஜயன் (வடமோடி), நெறியாள்கை, எஸ். பி.
கனகசபாபதி (கல்கிதாசன்)
- 1994: சிறுமை (தென்மோடி- சமூகநாடகம்) அண்ணாவியார்
மிக்கேல்தாஸ்
- 1995: ஒடுக்கப்பட்ட ஒதியமலை (வடமோடி), அண்ணாவியார்
வெள்ளையன் கணபதிப்பிள்ளை
- 1997: குன்றில் எழுந்த குரல் (தென்மோடி), அண்ணாவியார்
மிக்கேல்தாஸ்
- 1997: கனடா வந்த கண்ணம்மை (வடமோடி), அண்ணாவியார்
வெள்ளையன் கணபதிப்பிள்ளை
- 1998: சிங்கராஜா தர்ப்பார் (தென்மோடி), அண்ணாவியார் எஸ்.
அந்தோனிப்பிள்ளை
- 1999: காத்தவராயன் (சிந்து நடைக்கூத்து) கலைஞர் திரு யோகர்
- 1999: கண்ணகி (தென்மோடி) நூல் வெளியீடும் மேடை ஏற்றமும்
- அண்ணாவியார் மிக்கேல்தாஸ்
- 2001: வேங்கை நாட்டு வேந்தன் (தென்மோடி), அண்ணாவியார்
எஸ். அந்தோனிப்பிள்ளை
- 2003: காத்தவராயன் (சிந்து நடைக்கூத்து) வில்லிசைக்
கலைமாமணி சின்னமணி.
- 2003: நாட்கள் இதோ வருகின்றன - தயாரிப்பு காலம் செல்வம்
- 2003: மயான காண்டம் - தயாரிப்பு வ. சொர்ணலிங்கம்
- 2003: வீரர்கள் துயிலும் நிலம்..... தயாரிப்பு காலம் செல்வம்
- 2003: பண்டார வன்னியன் தயாரிப்பு காலம் செல்வம்
- 2003: ஒளியே வருகஇலண்டன் சாம் பிரதீபன்

- 2004 வீர சுதந்திரம்(தென்மோடி)... அண்ணாவியார் மிக்கேல்தாஸ்
 2004: காத்தவராயன் சிந்துநடைக் கூத்து...பொ. அருந்தவநாதன்
 2006: சத்தியவான் சாவித்திரி.....முத்தமிழ்க் கலைஞர் மன்றம்
 2007: வள்ளி திருமணம் முத்தமிழ்க் கலைஞர் மன்றம்
 2009: தெருவெளி மரங்கள் முத்தமிழ்க் கலைஞர் மன்றம்
 விஜயமனோகரம் ஆனந்தன் மரியாம்பிள்ளை.
 கொற்றவை - தென்மோடி தயாரிப்பு காலம் செல்வம்
 மண்டைக் கயிறு தயாரிப்பு மெலிஞ்சி முத்தன்
 மோகப் பறவை தயாரிப்பு மெலிஞ்சி முத்தன்
 2011 - 2016: புத்தாண்டு பிறந்தது, முத்தமிழ் வித்தகர்,
 அர்த்தமற்ற வாழ்வு, கனடா வந்த கட்டப்பொம்மன், சோதிப்
 பிழம்பு, மாமன்னன் இலங்கேசுவரன், கண்ணகியின் காதல்,
 வீட்டுக்கு வீடு வாசற்படி' (வடமோடி - தென்மோடி)- ஆக்கம் -
 தயாரிப்பு: க. மதிபாஸ்கரன்

- 2013 மனுக்குலமீட்பர்-தென்மோடி .. அண்ணாவியார் மிக்கேல்தாஸ்
 2014 சுதந்திரமும் முரண்பாடுகளும்-(தென்மோடி)
 தயாரிப்பு அண்ணாவியார் மிக்கேல்தாஸ்
 2014 பண்டாரவன்னியன்(தென்மோடி)அண்ணாவியார் மிக்கேல்தாஸ்
 2014 :புனிதஸ்தாபக அருளப்பர்(தென்மோடி)
 - தயாரிப்பு அண்ணாவியார் மிக்கேல்தாஸ்
 2014 எதிரேறு எல்லாளன் - கூத்து -
 தயாரிப்பு அண்ணாவியார் மிக்கேல்தாஸ்

- 2016: மனம்போல மாங்கல்யம் ஆனந்தன் மரியாம்பிள்ளை.
 2016: இன்று போய் நாளை வா ... தயாரிப்பு காலம் செல்வம்
 2016: வீட்டுக்குவீடு வாசற்படி -தயாரிப்பு கணபதிப்பிள்ளை மதிபாஸ்கரன்

கலை - பண்பாட்டு மன்ற விழாக்கள்

கனடாவில், கலை மன்றங்கள், ஊர்ச் சங்கங்கள், பழைய மாணவர் மன்றங்கள் என்பனவும், இலங்கையிற் கடமையாற்றிய தொழில்சார் ஊழியர் மன்றங்கள், ஈழத்துச் சான்றோர் நினைவாக அமைக்கப்பட்டுள்ள கலைமன்றங்கள், மற்றும் சமய அமைப்புகள், இசை, நடனக் கல்லூரிகள் என 300க்கும் மேற்பட்ட மன்றங்கள் உள்ளன. இவை ஆண்டுதோறும் கலைவிழாக்களை நடத்திவருகின்றன.

இவ்விழாக்களுக்கு வருவோரது எண்ணிக்கை, வயதெல்லை என்பன நோக்கப்பட வேண்டும். இவ்விழாக்கள் அந்நியச் சூழலில் வாழும் மக்களுக்குத் தமிழ்ப் பண்பாட்டை அறிவுறுத்துவன; நாட்டார் கலைகளை நினைவூட்டுவன; புலம்பெயர்ந்து வாழும் மக்களை ஒன்றிணைப்பன; தாயகப் பற்றை வளர்ப்பன என்ற வகையில் அவை செயலாக்கத்தன்மை கொண்டிருப்பதால் இத்தகைய நிகழ்வுகள் காலத்தின் தேவையாகின்றன. ஆனால் இக்கலைவிழாக்களுக்கு இளந்தலைமுறையினரின் வருகையானது மிகக் குறைவாகும். கோடைகாலம் ஆரம்பமானதும் ரொறன்ரோ கலைநிகழ்ச்சிகளால் களைகட்டத் தொடங்கி விடும். கடந்த சில ஆண்டுகளாக அதிசயிக்கத்தக்க வகையில் பெரிய அளவிலான கோடைகால கலைநிகழ்ச்சிகள் தொடர்ச்சியாக வார இறுதிநாட்களில் ரொறன்ரோ மாநகரில் இடம்பெற்று வருகின்றன. TVI, CMR நிறுவனங்கள் இணைந்து “கொண்டாட்டம்”, தமிழன் வழிகாட்டி நிறுவனம் “வர்த்தகச் சோலை” என்ற பெரு நிகழ்வுகளை நடத்தி வந்தனர். இப்போது இந்நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறுவதில்லை.

தமிழ்வண் தொலைக்காட்சி பெரிய அளவில் முழுநாட் கலைநிகழ்ச்சிகளை நடத்திவருகின்றது. உலகத் தமிழர் இயக்கத் துணை அமைப்புக்கள் கடந்த இரு தசாப்தங்களாக எழுச்சி தரும் கலை விழாக்களைத் தேசியம், இனம், அரசியல், பண்பாடு சார்ந்த பிரச்சினைகளை கலைகளினூடாக வெளிக்கொணர்ந்து, மக்களுக்குத் தமிழ் உணர்ச்சியும், தாயக உணர்வும ஊட்டத்தக்க வகையிலான கலை நிகழ்ச்சிகள் கொண்ட கலைவிழாக்களை நடத்தி வந்துள்ளனர்.

ரொறன்ரோவில் கோடை காலத்தில் நூற்றுக் கணக்கான கலை நிகழ்ச்சிகள் இடம்பெறுகின்றன. இக்கலை நிகழ்ச்சிகள் ஒன்றுகூடலுக்காக அல்லது நிதி திரட்டும் நோக்குடன் நடத்தப்படுகின்றன. இவ்விழாக்களால் பெரும்பொருள் விரயமும் நேரவிரயமும் ஏற்படுகின்றன. ஆண்டு தவறாமல் விழாக்கள் நடத்துவதில் பயனில்லை. அனைத்து விழாக்களின் குறிக்கோள்களும் சீரமைக்கப்பட வேண்டும். ‘வானவில்’, ‘இசைக்கு ஏது எல்லை’ முதலான கலைநிகழ்ச்சிகள் போன்று கலைவளர்க்கும் அடிப்படையில் கலைவிழாக்கள் அமைய வேண்டும். இதற்குக்

கலைஞர்களின் ஒத்துழைப்பும் கலைஞர்களைப் பேணும் மனப்பான்மையும் ஒருங்கு இணைய வேண்டும். ஈழத்தில் இவ்வளவு பெருந்தொகையான கலைவிழாக்கள் ஆண்டு தோறும் நடந்ததே இல்லை. இவ்விழாக்களின் பயன்பாடுதான் என்ன? தமிழர் சமூகத்தில் இந்நிகழ்ச்சிகள் எத்தகைய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளன? என்பன நோக்கப்பட வேண்டும். இவ்விழாக்கள் அந்நியச் சூழலில் வாழும் மக்களுக்குத் தமிழ்ப் பண்பாட்டை அறிவுறுத்துவன வாகவும் அமைகின்றன.

கோயில்களும் பண்பாட்டு நடைமுறைகளும்:

‘சமயங்களைச் சார்ந்து வளராத பண்பாடுகளையும், பண்பாடுகளைப் பக்குவப்படுத்தாத சமயங்களையும், மானிட வரலாற்றில் எந்தவொரு சமுதாயத்திலும் காண்பது அரிது எனக் கூறுவர் பேராசிரியர் சந்திரகாந்தன் (1993:பக்.65). தமிழரின் பண்பாட்டு வரலாறு ஆலயங்களோடும் மத வழிபாடுகளோடும் தொடர்புடையதாகும். கனடாவிலுள்ள தமிழர் பின்பற்றும் மதங்கள், வழிபடும் கோயில்கள், வழிபாட்டுமுறைகள் என்பன தமிழ்ப் பண்பாட்டுப் பேணலைத் தமிழர் மத்தியிலே தக்கவைத்துக் கொள்வதில் பெரும்பங்கு வகித்துவருகின்றன. தமிழ்ப் பண்பாட்டைப் பேணும் வகையில் குறிப்பாக ஒன்ராறியோ மாகாணத்திற் பல்வேறு இடங்களில் முப்பதுக்கும் மேற்பட்ட சைவக் கோயில்கள் அமைந்துள்ளன. இவற்றில் றிச்மன்ட் ஹில் பிள்ளையார்கோயில், ரொறன்ரோ ஸ்ரீ தூர்க்கேஸ்வரம், கனடா ஜயப்பன் ஆலயம் ஆகியன பெருங்கோயில்களாக அமைந்துள்ளன. இந்துக் கோயில்களில் வேதாகம முறைப்படி அனைத்துச் சமய விழாக்களும் விரத அனுட்டானங்களும் திருவிழாக்களும் சிறப்பாக நடைபெற்றுவருகின்றன.

கனடாவின் தலைநகர் ஓட்டாவாவில் சிவன், விநாயர் அமைந்த கோயில், அல்பேட்டா மாகாணத்தின் எட்மன்ரன் நகரில் மகாகணபதி ஆலயம், பிரிட்டிஷ் கொலம்பியா மாகாணத்தின் வான்கூவர் நகரில் ஸ்ரீதூர்க்கைமாதேவி ஆலயம், சிவசுப்பிரமணியசுவாமி கோவில், முருகன் கோயில் ஆகியனவும், கியூபெக் மாகாணத்தின் மொன்றியல் நகரில் முருகன் கோயில், வல்மொறின் முருகன் கோயில், அம்மன் ஆலயம் எனப் பல்வேறு ஆலயங்கள் கனடாவில் அமைந்துள்ளன.

கனடாவில் தமிழர் வாழும் இடங்களிலெல்லாம் கோயில்கள் அமைந்து கோயில்வழிபாட்டில் மக்கள் அதிகம் நாட்டம் உள்ளவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர்.

ரொறன்ரோவிற் செயற்பட்டுவரும் பல்வேறு இந்து / சைவ சமய மன்றங்கள் வருமாறு:

அல்பேட்டா மகாகணபதி சங்கம், ஆத்மஜோதி தியான நிலையம், ஆதி அருள்நெறி மன்றம், இராம கிருஷ்ண சேவாச்சிரமம், உலக சைவப் பேரவை, ஒன்ராறியோ இந்து சமயப் பேரவை, கனடா இந்து மாமன்றம், கனடா இந்து கலாச்சார மன்றம், கனடா சிவதொண்டன் நிலையம், கனடா சைவ சித்தாந்த மன்றம், கியுபெக் சைவ மகாசபை, சைவ சித்தாந்த மன்றம், மிஸிசாகா இந்து மகாசபை, திருவடி நிலையம், வட்டுக்கோட்டை இந்து வாலிபர் சங்கம், வேதாந்த ஞான மன்றம் முதலியன.

இவற்றிற் சில மன்றங்கள் நூல் வெளியீடுகள், சஞ்சிகை வெளியீடுகள், சமயஅறிவுப் பேச்சுப் போட்டிகள் முதலான செயற்பாடுகளை மேற்கொண்டு வருகின்றன. இம்மன்றங்களின் வாயிலாக சைவநீதி, அன்புநெறி, கோபுரம், இந்து தீபம், தெய்வதரிசனம், ஆலயமணி, மதம், ஆத்மஜோதி முதலான பத்திரிகைகளும் இதழ்களும் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. மேலும் சிறியனவும் பெரியனவுமாக 45 நூல்கள், 10 சிறப்பு மலர்கள் என்பனவும் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. மதத்தின் பெயரில் தனிநபர்களும் தொகுப்பு நூல்கள் பலவற்றை இலவசமாக வெளியிட்டு வருகின்றனர். இவை தொடர்பான விபரங்களைக் கவிஞர் வி. கந்தவனம் அவர்கள் வெளியிட்டுள்ள கனடாவில் சைவமதம் என்ற நூலிலே பார்க்கலாம். கோயிற் கிரியைகளையும் சடங்குகளையும் நடத்துவதற்கு ஏற்றவாறு இங்கு அந்தணர்களும் குறிப்பிடத்தக்க எண்ணிக்கையினர் வாழ்கிறார்கள். இத்தகைய சமய வழிபாட்டுத்தலங்கள் அமைந்திருப்பதோடு, சமயநெறிப்பட்ட செயற்பாடுகள் நிகழ்ந்த போதிலும், இளைய தலைமுறையினரிடையே சமய ஈடுபாடு மிகக் குறைவென்பதைச் சுட்டிக்காட்டல் தகும். கனடாக் கல்வித் திட்டத்தில் அரசுப் பாடசாலைகளில் மதம் ஒருபாடமாகக் கற்பிக்கப்படுவது இல்லை என்பது அறிந்ததே.

கனடாத் தமிழ் மக்கள் மத்தியிற் சைவம், கிறிஸ்தவம், இஸ்லாம் ஆகிய மூன்று சமயங்களும்

நிலைபெற்றுள்ளன. இவர்களிற் சைவ சமயத்தவர்களின் எண்ணிக்கையே மிகப் பெரியதாகும். சைவக் கோயில்களில் நித்திய நைவேத்திய பூசைகளும், திருவிழாக்களும் மிகவும் சிறப்பான முறையில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. கனடாவில் சைவ சமயத்தின் வளர்ச்சிநிலை பற்றிக் கவிஞர் கந்தவனம் கூறுவது நோக்கத் தக்கது:

“நாடு புதிது. நாட்டின் மொழி ஆங்கிலமும் பிரஞ்சும். கலாச்சாரம் புதிது. வாழ்வது கிறிஸ்தவச் சூழல். இந்நிலைமைகளில் சொந்தச் சமயத்தை வளர்ப்பது மிகுந்த சிரமமாக இருக்கும் என்றும் அதனாற் சைவ நடவடிக்கைகள் குன்றலாம் என்றும் பலர் கருத நோந்தது. அவ்வித கருத்துக்களுக்கும் எதிர்பார்ப்புக் களுக்கும் மாறாக, கடுங்குளிரிலும் கனடாவிற் சைவம் தழைத்தோங்கும் வேகம் வியப்பை ஊட்டுகின்றது” (வி.கந்தவனம்:1992: பக்25)

மதவழிபாட்டு ஆலயங்கள் சமூகத்துடன் தம்மை இணைத்துக்கொண்டு சமூகப்பிரக்ஞையுடன் தமிழ்மொழி, சமயம் என்பவற்றைக் கற்பித்தலோடு, சுனாமி, போர் அநர்த்தங்கள் என்பவற்றால் அல்லற்படும் மக்களுக்கான நிவாரணப் பணிகளுக்கும் உதவி செய்துவருவதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

கனடாவில் தமிழ் மக்கள் வாழுமிடமெல்லாம் கோயில் வழிபாடும் வலுப்பெற்றுவருகின்றது. “கனடா இந்து ஆலய சபை” 1973இல் (Hindu Temple Society of Canada) கனடா அரசாங்கத்திற் பதிவுசெய்யப்பட்டு ஒன்ராறியோவில் சைவ ஆலயம் அமைக்கும் பணியில் முதன்முதலாக முன்னின்று செயற்பட்டது. சைவ மக்களின் ஆதரவுடன் நிச்மன் ஹில் பிள்ளையார் கோயில் கட்டுவதற்குக் காணி வாங்கி, அதில் பிள்ளையார், முருகன், விஷ்ணு ஆகிய தெய்வங்களை மூல மூர்த்தியாகக் கொண்ட ஆலயத்தைக் கட்டி 1992இற் கும்பாபிசேகமும் செய்தனர்.

சிவஸ்ரீ தியாகராஜக்குருக்கள் கணேஸ்வாமிகள், 1991இல் நவராத்திரி பூசையுடன் ஸ்காபரோ 2691 இலக்கம் மார்க்கம் வீதியிலுள்ள ஒரு மண்டபத்தைத் தற்காலிக இடமாகக்கொண்டு தூர்க்கை அம்பாள் வழிபாட்டுக்குரிய கோயிலை ஆரம்பித்தார். 1992 மார்ச் மாதம் 22ஆம் திகதி தூர்க்காதேவி அம்பாள் ஆலயத்தை ஆகம விதிப்படி பிரதிஸ்டை செய்தார். நிரந்தரமாகக் கோயில் அமைக்கத்

தக்கஇடம் (30 Carnforth Road, Toronto) வாங்கப்பட்டு, 1994 ஆகஸ்ட் மாதம் 20ஆம் திகதி பாலாயம் அமைத்து பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டது. இரு ஆண்டுகளுக்கிடையில் 1996ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு 19ஆந் திகதி புதிய ஆலயத்திற்கான அத்திவாரமிடப்பட்டு ஆயிரக்கணக்கான பக்கதர்களின் ஆதரவுடன் 1008 சங்குஸ்தாபனம் செய்து ஆலயம் சிறப்பாக நடைபெற்று வருகிறது. அந்த சங்குஸ்தாபன நிகழ்விலும் இந்நூலாசிரியருக்கும் கலந்து அருள்பெற வாய்ப்புக் கிடைத்தது. 2001இல் கட்டிட வேலைகள் ஓரளவுக்குப் பூர்த்தியாகி, மகாகும்பாபிஷேகமும் நடைபெற்று இன்று இவ்வாலயம் சைவத் தமிழரின் பண்பாட்டுத் திருத்தலமாக விளங்குவது தமிழருக்குப் பெருமை தருவதாகும். கனடாவில் முதன் முதலாகப் 11 நாடுகளிலிருந்து 40க்கும் மேற்பட்ட இந்துமத குருமார்களை அழைத்து வந்து, கும்பாபிஷேகம் செய்வித்த பெருமையும் இவ்வாலய பிரதம குருக்கள் அவர்களுக்கு உரியதாகும்.

1991இல், 3251 கென்னடி வீதியின் 22ஆம் இலக்கக் கட்டிடத்திற் சிவஸ்ரீ குமாரசுவாமிக்குருக்களுடன் ஆறு பெரியார்கள் இணைந்து கனடாக் கந்தசுவாமி ஆலயத்தை நிறுவினர். 1991 வைகாசி 17ஆந் திகதி முருகன், பிள்ளையார் ஆகிய இருதெய்வங்களுக்கும் பிரதிஸா கும்பாபிஷேகம் செய்தனர். இவ்வாலயம் 1991 ஆடிமாதம் முதலாக ஆலய அறங்காவலர் சபை தர்மஸ்தாபனமாகப் பதிவுசெய்யப்பட்டுப் பொதுமக்கள் கோயிலாக இயங்கி வருகின்றது. 2000ஆம் ஆண்டு தை மாதம் 733 Birchmount Road Scarborough என்ற முகவரியிலுள்ள இடத்தில் சுமார் இரண்டு ஏக்கர் நிலப்பரப்புடைய காணியைக் கட்டிடத்துடன் வாங்கி, 07.07.2000இல் மகாகும்பாபிஷேகமும் நடைபெற்றது. அப்போதைய அறங்காவல்சபை உறுப்பினராக இந்நூலாசிரியரும் இடம்பெற்றதோடு, அதன் கும்பாபிஷேகச் சிறப்பு மலர்க்குழுத் தலைவராகவும் இருந்து அரிய மலர் ஒன்றையும் வெளியிட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

ஸ்காபரோவில் தொடக்கத்தில் ஐயப்ப சுவாமி பக்தர்கள் சேர்ந்து வீடுகளில் வழிபாடு நடத்தி வந்தனர். 1991இல் 'ஐயப்ப சுவாமி சமாஜம்' அவர்களால் உருவாக்கப்பட்டது. 1994இல் மார்க்கம் வீதியிலுள்ள 14ஆம் பிரிவில் ஒரு மண்டபத்திலே தற்காலிக ஆலயத்தை அமைத்து வழிபட்டு வந்தனர். 1995 கார்த்திகை மாதத்திலிருந்து 18ஆம் 19ஆம் பிரிவுகளையும் சேர்த்த

மண்டபத்தில் வழிபாடு தொடர்ந்து மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்தது. பின்னர் ஸ்காபரோவில் இலக்கம் 635, மிடில்பீல்ட் வீதியில் காணி வாங்கப்பட்டு ஐயப்பன் ஆலயம் அமைக்கப்படுவதாயிற்று. இந்த ஆலயத்தின் புதிய ஆலயம் 5.2 ஏக்கர் பரப்பளவு கொண்ட காணியில் 35,000 சதுரஅடி விஸ்தீரணத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் கோபுரம் இரண்டு மைல் தூரத்தில் காட்சி தந்துகொண்டிருக்கிறது. ஐயப்பன் ஆலய வளர்ச்சியும் அதனோடு தொடர்புடைய பக்தர்களின் எண்ணிக்கையும் மிகப் பெரிதாகும். குறிப்பாக இளைய தலைமுறையினரால் இவ்வாலய வழிபாட்டுமுறை மிகவும் கவரப்பட்டுள்ளது. இதனால் கனடாத் தமிழர் சமூகத்தில் இளைய தலைமுறையினரிடையே பண்பாட்டுப் பரிமாணம் பெரிதும் வளர்ச்சி அடைந்திருப்பதைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது. இக்கோயிலின் அடித்தள மண்டபம் 10,500 சதுரஅடி பரப்பளவு கொண்டது. இந்த அடித்தளத்தில் கலைமண்டபம் அமைந்துள்ளது. சமய கலாசார நிகழ்ச்சிகள், திருமண வைபவங்கள், பொதுக் கூட்டங்கள், கலை நிகழ்ச்சிகள் என்பன இடம்பெற்று வருகின்றன. மேலும் இங்கு நூலகம், முதியோர் இல்லம், பிள்ளைப் பராமரிப்பு நிலையம் என்பன இடம்பெறவுள்ளன என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இவற்றைத் தொடர்ந்து பல ஆலயங்கள் கனடாவின் பல நகரங்களிலும் தோற்றம் பெறலாயின. இவ்வாறு தோற்றம் பெற்றுள்ள சைவ ஆலயங்களின் எண்ணிக்கை ஐம்பதையும் தாண்டியுள்ளனமையைப் பின்னிணைப்பிலுள்ள அட்டவணை-I இல் பார்க்கலாம்

கோயில் வழிபாடு:

கற்றதனால் ஆயபய னென்கொல் வாலறிவன்
நற்றாள் தொழார் எனின். (திருக்குறள் -02)

கல்விப்பயன் கடவுளை வழிபடுதல் எனத் திருவள்ளுவர் குறிப்பிடுவர். ஆனால் இன்று வாழும் இளைய தலைமுறையினர் வள்ளுவர் கண்ட கல்விப் பயன்பாட்டை எந்தளவுக்குக் கைக்கொள்கின்றனர் என்ற விடயம் கருத்திற் கொள்ளத் தக்கது. உலகின் எல்லாச் சமூகத்தினரும் அனைத்துப் பண்பாட்டுக் குழுவினரும் பண்டைக் காலந்தொட்டுத் தத்தம் கடவுளுக்குக் கோயில்கள் அமைத்து வழிபட்டே வந்துள்ளனர். கட்டிடக்கலை வளராத

காலங்களிலும் தம் கடவுளருக்குத் தனியான இடங்களைத் தேர்ந்தெடுத்து பூர்வீககால மக்கள் வழிபாடு மேற்கொண்டே வந்துள்ளனர் என்பதைப் பல்லாயிரம் ஆண்டுப் பழமை மிக்க குகை ஓவியங்கள் சான்றுபடுத்துகின்றன. பூர்வீகக் குடிகள் மலைச்சாரல்களில் உள்ள குகைகளைத் தேர்ந்தெடுத்து அக்குகைகளிலே தாம் வழிபடும் உருவங்களை வரைந்தும், செதுக்கியும் வழிபட்டு வந்தமைக்கான சான்றுகளாகக் குகை ஓவியங்கள் கிடைத்துள்ளன. உலகின் மிகப் பழைய நாகரிகங்களில் ஒன்றான மத்திய அமெரிக்க நாட்டு மாயன் நாகரிக மக்களிடத்திற் காணப்பட்ட ஆலய வழிபாட்டுச் சின்னங்கள் போன்றே திராவிட மக்களின் ஆதிப் பண்பாட்டுத் தளங்களான மொஹிஞ்சதாரோ - ஹரப்பா நாகரிகங்கள் நிலவிய இடங்களிலும் அவர்களது வழிபாட்டுச் சின்னங்கள் கிடைத்துள்ளமை சிந்திக்கத்தக்கதாகும்.

தமிழரது பண்பாட்டு வரலாற்றிற் கோயில் வரலாறுகள் முதன்மை பெறுகின்றன. ஆலய வழிபாட்டில் அழகுக்கலை மிகவும் போற்றப்பட்டுள்ளது. கடவுட் சிற்பங்களையும் ஆலயங்களையும் அழகுணர்ச்சியுடனே கலைஞர்கள் படைத்திருக்கின்றனர். கோயிற் கட்டிடங்களும் அழகானவை; கோயிற் சிலைகளில் அழகு நுட்பங்களும் பொலிந்திலங்கக் காணலாம். தெய்வீக ஓவியங்களும் அழகுமயமானவை. காலம் காலமாகத் தோற்றுவிக்கப்பட்ட ஆலயங்களும் அழகுக் கலைகளோடு தொடர்புடையனவாக அமைக்கப்படலாயின. இந்து சமயத்தவரின் ஆலயங்கள் அதிஅற்புத அழகுக் கோலங்களுடன் காட்சியளிப்பவை. அகிலமெங்கும் பரந்து பிரகாசிக்கும் சூரிய ஒளியை சூரியகாந்தக் கண்ணாடி எவ்வாறு தன்னுள்ளே கவர்ந்திழுத்து அதனுள் காட்டுகின்றதோ, அதேபோன்று இறைவனின் அருட்சக்தி எல்லாவற்றையும் ஆலயம் தன்னுள் அடக்கி இறைவனை மக்களுக்குக் காட்டும் இடமாக அமைந்திருக்கிறது. பண்டைத் தமிழர் தம் ஆலயங்களில் ஆடியும் பாடியும் ஆனந்தக் கூத்தாடி இறை வழிபாட்டை மேற்கொண்டார்கள். முருகன், சிவன், கொற்றவை ஆகிய தெய்வங்களுக்குரிய கோயில்கள் சங்க காலத்தில் முதன்மை பெற்றிருந்தன. பிறவிப் பெருங்கடலை நீந்துவதற்குரிய வழி, இறைவழிபாடே என்ற ஆத்மஞான வழியை 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பாகவே வள்ளுவர் வகுத்துக்காட்டியிருக்கிறார்.

கோயில் வழிபாடு சமூக முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. இந்த உண்மையை உணர்ந்துகொண்ட ஆக்கிரமிப்பாளரான பல்லவ மன்னர் தமிழ் நாட்டைக் கைப்பற்றியதும் ஆலய வழிபாட்டுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்தனர். மக்கள் ஆலயங்களுக்குச் சென்று வழிபாடு செய்யும் வகையில் பெரியனவும் சிறியனவுமாகிய பல ஆலயங்களைத் தமிழ் நாட்டெங்கிலும் அமைத்தனர். முதன் முதலாகத் தமிழ் நாட்டில் கருங்கற்களாற் கோயில் கட்டும்முறையைத் தொடக்கி வைத்தவர்களும் பல்லவர்களே. கோயில்களை மையமாகக்கொண்டு நாயன்மார்கள் பக்தி இயக்கத்தைத் தொடங்கி நடத்தினர். அவர்களது சமய இயக்கத்தில் பக்தியும் ஆடலும் பாடலும் முதன்மை பெற்றன. கோயில் வழிபாடு பக்தி மையமாக இருக்க வேண்டும் என்பதை நாயன்மார்கள் தம் பக்திப் பாடல்களால் செயற்படுத்திக் காட்டினர். “காதலாகிக் கசிந்து கண்ணீர் மல்கி” என ஆரதிக்குமிடம் ஆலயம் என்பது திருநாவுக்கரசு நாயனாரின் போதனை. ஆலய வழிபாட்டில் ஒழுங்கும் எளிமையும் அமைய வேண்டும். பூசைகள் எளிமையாக நடத்தப்பட வேண்டும். போலிச் சடங்குகளையும் ஆசாரங்களையும் வெறுத்து உண்மையான வழிபாட்டு முறைகளுக்கு முக்கியத்துவம் அளித்தவர்கள் சித்தர்கள். வழிபாட்டில் காலமும் பொருளும் மிஞ்ச வேண்டும். இன்று கோயில்களில் நடைபெறுவது போன்று பெருஞ்செலவு செய்து நடத்தப்பட்ட திருவிழாக்கள், பூசைகள் பற்றி நாயன்மார்களின் பக்திப் பாசரங்களிற் பாடப்படவே இல்லை. அவர்களது பக்திப் பாடல்களில் கோயில் வழிபாட்டுடன் சமூகத் தொண்டும் இணைந்து பெருக வேண்டும் என்ற கோட்பாடே மேலோங்கிக் காணப்பட்டது.

ஆலயங்கள் மக்கள் ஒன்றுபடும் இடங்கள். அங்கு கூடும் மக்களிடையே ஒற்றுமை மலர வேண்டும். வேற்றுமை அகன்று தூய உணர்வுடன் ஒன்றுபட்ட சமூகமாக மக்கள் வாழ வழிகாட்டும் இடமாகக் கோயில்கள் அமைய வேண்டும். அவர்களிடையே அன்பும் ஒற்றுமையும் வளர வேண்டும். கூட்டு வழிபாடு (பஜனை வழிபாடு) எங்கெங்கு நடைபெறுகின்றதோ அங்கெல்லாம் அடியார்களிடையே ஆத்மபலம் மேலோங்கிக் காணப்படுகிறது. அவர்களால் பொதுநலம் நோக்கிய செயற்கரிய காரியங்கள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. தனிநூலால் தேரைக்கட்டி இழுக்க முடியாது. பன்னூறு ஆயிரம் நூல்கள் இணைந்த வடத்தினாற் பிணித்தே தேரைத் துணிவுடன் இழுக்கலாம்.

அதுபோன்றே கூட்டு வழிபாட்டின் மூலம் செயற்கரிய காரியங்களிற் சித்தி பெறலாம். கோயிலில் நடைபெறும் கூட்டு வழிபாடு சமூக ஒற்றுமைக்கு வித்தாகும் தன்மையது. வழிபாடு மனிதனுக்குக் கிடைத்த மகத்தான வாழ்வியல் முறையாகும். மனிதன் வாழ்வியற் கல்வி மூலம் அறிவைப் பெறுகின்றான். கல்விப் பயன் கடவுளை வழிபடுதல் என்பது திருவள்ளுவர் கூறும் கருத்தாகும். “கோயில் இல்லா ஊரிற் குடியிருக்க வேண்டாம்” என்ற ஆன்றோர் வாக்கும், “கோயில் இல்லா ஊர் அடவி காடே” என்று பாடிய திருநாவுக்கரசர் வாக்கும், “கோபுர தரிசனம் கோடி புண்ணியம்” என்ற ஆன்றோர் வாக்கும் கோயில் வழிபாட்டுப் பெருமையின் பிரதிபலிப்புகளேயாகும். நவயுகக் கவிஞர் மகாகவி சுப்பிரமணிய பாரதியாரும், “பள்ளித் தலமனைத்தும் கோயில் செய்குவோம்” எனப் பாடினார். கல்வி அறநிலை தழும்பாதிருக்க வேண்டும். மாணவர் இறை நம்பிக்கையுடையவராக வளர வேண்டும் என்பதே பாரதியார் விரும்பிய கல்விக் கொள்கையுமாகும்.

மற்றவர்களிடமுள்ள நல்ல பழக்க வழக்கங்களை நாம் கற்றுக் கொள்வதோடு மட்டுமல்லாது அவற்றைப் பின்பற்றுதலும் அவசியமாகும். வேற்று மதத்தவர்களில் இஸ்லாமியர் தினமும் ஐந்து வேளை தொழுகை செய்கின்றனர். பாலர் பாடசாலை முதல் பல்கலைக்கழகம் வரை பயிலும் இஸ்லாமிய மாணவர் மேற்கொள்ளும் வழிபாட்டு முறைகள் மகத்தானவை. கிறிஸ்தவர் ஞாயிறுதோறும் தேவாலய வழிபாட்டை மிகச் சீராகச் செய்து வருகின்றார்கள். சைவ மாணவர் எத்தனைபேர் தம் வீடுகளில் திருமுறைபாடி வழிபாடு செய்கின்றனர்? எத்தனை மாணவர் கோயில்களுக்குப் பயபக்தியுடன் சென்று வழிபாடு மேற்கொள்கின்றனர்.? எனவே இன்றைய இளைய தலைமுறையினரிடையே விளிப்புணர்ச்சி தோன்ற வேண்டும். ஆலய வழிபாட்டை ஒழுங்காக மேற்கொள்ளும் நிலைப்பாடு தோன்றும்போது சமூகத்தில் அமைதியும் மகிழ்ச்சியும் மேலோங்கும். “ஆலயம் தொழுவது சாலவும் நன்று”.

சைவ ஆலயங்களின் எதிர்காலம்:

170 நாட்டினர், 100க்கும் மேற்பட்ட மொழியினர், பல்வேறுபட்ட பண்பாட்டுக் குழுவினர், பல்வேறு மதத்தினர் வாழும் நாடு கனடா. ஒவ்வொரு மதக்குழுவினரும் தத்தம் மதங்களைச் சுதந்திரமான முறையில் தத்தம் வழிபாட்டு

முறையில் வழிபடுவதற்குரிய ஒரு புண்ணிய பூமியாக கனடா திகழ்கிறது. பல்லினப் பண்பாடுகளும் ஒன்றிணைந்து கனேடியப் பல்லினப் பண்பாட்டைக் கட்டிக்காக்கும் அதிசயத்தை இந்நாட்டிற் காணலாம். வேற்றுமையில் ஒற்றுமை காணும் திறந்த மதக்கோட்பாடுடையதே கனேடியப் பண்பாடாகும். 2002ஆம் ஆண்டில் ரொறன்ரோ துர்க்கேஸ்வர மகாகும்பாபிஷேக மலரில் ரொறன்ரோ முதல்வர் மெல் லாஸ்ந்மன், “இங்கு வாழ் மக்களின் அதிர்வலைகளும், அவர்களின் தெய்வீக உணர்வலைகளும் ரொறன்ரோ நகரை உறுதியாக ஒற்றுமைப்படுத்தும்” எனக் குறிப்பிட்டிருப்பதையும் கருத்திற் கொள்ள வேண்டும். இப்போது கனடாவில் சுமார் 45க்கும் மேற்பட்ட சைவ ஆலயங்கள் பல்வேறு நகரங்களில் ரொறன்ரோ, மொன்றியல். எட்மன்ரன் முதலான பல நகரங்களில் இயங்குகின்றன; சைவ சமயம் பற்றிய பல்வேறு நூல்களும், இதழ்களும் வெளிவருகின்றன; சமய மகாநாடுகள், கருத்தரங்குகள் என்பனவும் இடம்பெற்று வருகின்றன என்பனவும் குறிப்பிடத்தக்கவையாகும்.

அனைத்து ஆலயங்களிலும் நடைபெறும் தினப் பூசைகள், திருவிழாக்கள், சமய விழாக்கள், மற்றும் வானொலி, தொலைக்காட்சி முதலியவற்றில் இடம்பெறும் சமய நிகழ்ச்சிகள், சொற்பொழிவுகள், கோயில் நேர்முக வர்ணனை என்பன சைவசமயம் சார்ந்தனவாகவே உள்ளன. பொதுமக்கள் மேற்கொள்ளும் விரதங்கள், கோயில் வழிபாடு, கோயிலுக்கு அளிக்கும் நன்கொடைகள் என்பன அதிகரித்த வண்ணமே உள்ளன. இவற்றை உற்று நோக்கும்போது மக்கள் ஆலய வழிபாட்டில் அத்த ஈடுபாடும் அக்கறையும் உள்ளவராகவே காணப்படுகின்றனர். குறிப்பாகக் கனடா ஐயப்பன் ஆலயத்திற் கூடும் இளைய தலைமுறையினரின் கோயில் வழிபாட்டு அக்கறை ஒரு புதிய சமுதாயத்தைத் தோற்றுவிப்பதாகவே உள்ளது. சைவத் தமிழ்ப் பண்பாட்டைப் பேணும் பரதம், இசை ஆகிய கலைகளைப் பேணும் மாணவர் தொகையும் அதிகரித்த வண்ணமே உள்ளது. தமிழ் நாட்டில் பல்லவ அரசன் மகேந்திரவர்மன் காலந் தொடக்கம் (கிபி. ஆறாம் நூற்றாண்டு) இற்றைவரை சைவத்தமிழ்ப் பண்பாட்டைப் பேணிக்காக்கும் தலமாக ஆலயங்கள் முக்கிய பங்கு வகித்துவந்துள்ளமை சமய வரலாறாகும்.

ஆயினும் கனடா மக்களிடையே சைவ சமயம் எந்தளவுக்கு ஆழக்கால் பதித்துள்ளது என்பது ஆய்வுக்குரியதாகும். “சைவ சமயத்தின் உண்மையான வளர்ச்சி அக வளர்ச்சியேயாகும். அக வளர்ச்சி என்பது உள்ளத்தின் சிவமயப் பக்குவம். அதுவே சைவ நீதியை நிலைநாட்டும் வல்லமை உடையது. பக்குவநிலை பல படிக்களை உடையது. அதனால் அது ஆளுக்கு ஆள் வேறுபடும் இயல்புடையது” எனக் கவிஞர் கந்தவனம் (1994:) கூறும் கருத்து ஈண்டு நோக்கத்தக்கது. எனவே சைவ அன்பர்கள் தம்மிடையே எந்தளவுக்கு சைவநெறி தலைப்பட்டுள்ளது என்பதை அவர் அவரே உணர வேண்டும். சிவ வழிபாட்டில் ஈடுபாடுடைய இராவணன் ஆட்சிபுரிந்த நாட்டிலிருந்து மேலை நாடுகளிற் புகலிடம் பெற்ற சைவமக்களிற் பெருந்தொகையானோர் பிற மதங்களையும் தழுவி யுள்ளனர். ஆனால் சைவம் கூறும் “ஒன்றே தெய்வம்” என்ற உண்மையை உணர்ந்தால் மதம் மாறுவதில் அர்த்தமே இல்லை.

கனடாவிலுள்ள சைவ ஆலயங்களுக்கு இளையோரின் வருகை மிகமிகக் குறைவு என்பது உண்மை. தாயகத்தில் சிறுவர் முதல் பெரியோர் வரை ஆலய வழிபாட்டில் ஈடுபட்டவர்களாகவே வாழ்ந்தனர் அதே பரம்பரையினர் இந்நாட்டிற்குப் புலம்பெயர்ந்து வந்ததும், இளைய தலைமுறையினர் ஆலய வழிபாட்டில் நாட்டம் அற்றுக் காணப்படுகின்றனர் என்பது, புரியாத புதிர் மட்டுமன்றி சைவ ஆலயங்களின் எதிர்காலத்தையும் கேள்விக்குறியாக்குகிறது. எனவே கோயில் மக்கள் மயப்படுத்தப்பட்டு இளையோருக்கான சமய வகுப்புக்கள், கூட்டு வழிபாடுகள், இளையோரைக் கவரத் தக்கவகையிற் சமயம் சார்ந்த சமூகத் தொண்டுப்பணிகள், மருத்துவமனை சார்ந்த செயற்பாடுகள், பண்பாட்டு அடிப்படையிலான பொழுதுபோக்கு நிகழ்ச்சிகள் என்பன இடம்பெற வேண்டும். தேசிய நீரோட்டத்துடன் கலக்கும் வகையிற் பிற மதத்தினரும் இணையத்தக்கதான செயற்பாடுகளும் சைவ ஆலயங்களில் இடம்பெறும்போது, நிச்சயம் சைவ ஆலயங்கள் இந்நாட்டிற் செயலிழக்காது, மக்களுக்கு நன்னெறி புகட்டும் மையங்களாகவும், ஆற்றல் மிக்க அறநெறி மன்றங்களாகவும் செயற்பட வாய்ப்புண்டு.

கனடாவில் வாழும் ஈழத்தமிழர்களில் மிகப் பெருந்தொகையானோர் சைவ சமயிகளாவர். ஆயினும் சைவசமயத் தத்துவங்களை, அதன் உலகளாவிய உண்மை நெறிகளை எடுத்துக் கூறி இளையதலைமுறையினரைச் சமயநெறிப்படுத்த, அவர்கள் சைவத்தின் உண்மைகளை உணரும்வகையில் எடுத்துக்கூறி விளக்கத்தக்க சைவசமயத் தத்துவங்களைக் கற்றறிந்தோர் கனடாத் தமிழரிடையே இல்லை எனலாம். இவ்வகையில் இளையதலைமுறையினர் பல்கலைக்கழகங்களிற் சைவசமய ஆய்வில் ஈடுபட்டு, முனைவர் பட்டம் பெறத்தக்கவகையில் ஆலயங்கள், சைவ மன்றங்கள் சேர்ந்து புலமைப்பரிசில் திட்டங்களை உருவாக்கி மாணவரைச் சமயக் கல்விலும் நெறிப்படுத்த வேண்டும். ‘உலக சைவத் திருச்சபை’ கனடாவில் 2013இல் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இத்திருச்சபை 2016இல் உலகளாவிய சைவ மகாநாடு நடத்த எடுத்த முயற்சிகள் சைவ ஆலயங்களினதும், சைவ மன்றங்களினதும், சைவ ஆர்வலர்களினதும் ஒத்துழைப்பு இன்மையால் கைவிடப்பட்டமையும் பதிவுசெய்யப்பட வேண்டியதே. ஆலயத் திருவிழாக்களிலும், சமய மன்றங்கள் நடத்தும் விழாக்களிலும் செலவிடப்படும் பணத்தில் ஒரு பகுதியைச் சமயக் கல்வியாளருக்கென புலமைப்பரிசில் அடிப்படையில் முதலீடு செய்தால், அம்முயற்சி அறிவுபூர்வமாகச் சைவசமயம் நிலைபெறுவதற்கு வழிவகுக்கும். இதே கருத்தை பேராசிரியர் வண. சந்திரகாந்தன் தனது கட்டுரை ஒன்றிலும் குறிப்பிடுகிறார்:

- (1) “It’s my contention that in order for the Tamils and the Tamil languages to live and grow on par with other ethnicities and languages within the multicultural mosaic of Canada, it’s important to seek a dynamic intergration with the Tamil religion which is Saivism. It’s therefore very important that the Temples forge a strong bond of relationship with the different institutions of higher learning in Toronto and encourage some Tamil children with religious fervour to take up graduate and post graduate studies in Saivism by granting a doctoral scholarship and eventually to establish a Chair in Saivite studies that would combine Tamil and Saivism at the highest level in the temple of learning. .. A Canadian contextualization of Saivism is essential for its survival and growth in the future. If Saivism

becomes contextual in dialogue with the Canadian aspects of Tamil life, Tamil itself will have a new vitality and a promising and creative future” (Prof. Joseph A. Chandrakanthan: 2011, p.31)

தமிழரின் பிற மதங்கள்:

கிறிஸ்தவத் தமிழ் மக்களும் தமக்கெனத் தமிழ்த் தேவாலயம் அமைக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டுள்ளனர். திருநாட் காலங்களில் விசேடபூசை, வழிபாடுகள் மட்டுமன்றிச் சமய ரீதியான விழாக்களையும் ஏற்பாடு செய்து சமயப் பண்பாட்டை வளர்த்துவருகின்றனர். தமிழ்க் கிஸ்தவர்கள் தற்போது 50 க்கும் மேற்பட்ட இடங்களில் தேவ ஆராதனைகள் நடத்திவருகின்றனர். இவற்றில் சத்திய வேத திருச்சபை, அற்புத குடும்ப ஆலயம், அறுவடை மிசன், தமிழ்க் கிறிஸ்தவக் குடும்பம் ஆகியன தமது சொந்தக் கட்டிடங்களில் தமிழில் ஆராதனைகளையும் பூசைகளையும் செய்துவருகின்றனர். மதவழிபாட்டு ஆலயங்கள் சமூகத்துடன் தம்மை இணைத்துக்கொண்டு சமூகப்பிரக்ஞையுடன் மொழிப்பாடம், சமய பாடம் என்பவற்றைக் கற்பித்தலோடு, சுனாமி போன்ற இயற்கை அழிவுகள், போர் அநர்த்தங்கள் என்பவற்றால் அல்லற்படும் மக்களுக்கான நிவாரணப் பணிகளுக்கு உதவி செய்துவருவதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். கிறிஸ்தவர்கள் ரொறன்ரோ பெரும்பாகத்தில் தமிழ்மொழி மூலம் வழிபாடு நடத்தும் தேவாலயங்களின் விபரங்கள் அட்டவணை - II இல் தரப்பட்டுள்ளமை காண்க.

மொன்றியல், ரொறன்ரோ இரு நகரங்களிலும் கத்தோலிக்கர் தம் ஆராதனையைப் பல தேவாலயங்களில் நடத்திவருகின்றனர். ரொறன்ரோ பல்கலைக்கழகத்தில் 1987இல் பணியாற்றிய அங்கிலிக்கன் திருச்சபையைச் சேர்ந்த வண. பிதா. சி. ஏ. ஜோக்கிம்பிள்ளை இங்குள்ள கத்தோலிக்கர் தொடர்ச்சியாகக் கூடவும், தமிழில் வழிபாடு நடத்தவும் ஏற்பாடுகளைச் செய்துகொடுத்தார். கத்தோலிக்க சமூகத்தவரின் சமய, சமூகம் சார்ந்த நடவடிக்கைகளைக் கவனிக்கவென ஒரு குழுவும் உருவாக்கப்பட்டது. இக்குழு தொடர்ந்தும் இயங்கி வருவதோடு வருடாந்த மிட்லண்ட் புனித யாத்திரையையும் ஒழுங்கு செய்துவருகின்றது. அதனைத் தொடர்ந்து ஸ்காபரோ அர்ச். மரியா கொரட்டி தேவாலயத்தில் வழிபாடுகள் இடம்பெற்று வரலாயின.

இப்போது கத்தோலிக்க மக்களின் சனத்தொகையின் அடிப்படையிலும், அவர்கள் இம்மாகாணத்தின் பல நகர்களிலும் பரந்து வாழ்வதற்கமைவாகவும் பல தமிழ்த் தோவாலயங்கள் இயங்குகின்றன (ஜெயா: 1996:47.)

“கத்தோலிக்க மற்றும் கிறிஸ்தவ சபைகளின் வழிபாடுகள் பல கனடிய பெருநகர்களில் தமிழில் இடம்பெறுகின்றன. ஐந்திற்கும் மேற்பட்ட தமிழ்க் கத்தோலிக்கக் குருக்களும், அதே எண்ணிக்கையிலான ஏனைய கிறிஸ்தவ குருக்களும் போதகர்களும் கிறிஸ்தவர் மத்தியில் பணியாற்றி வருகின்றனர் எனப் பேராசிரியர் வண. சந்திரகாந்தன் (2016:10) குறிப்பிடுவர். இங்கே தரப்பட்டுள்ள தரவுகளைவிட மேலும் பல விடயங்கள் கத்தோலிக்க மத வழிபாடுகள், அவற்றின் வழியான பல்வேறுபட்ட சமூக சேவைகள் என்பன விரித்து ஆராயப்பட வேண்டியவையாகும்.

மொன்றியல் தமிழ்க் கத்தோலிக்க சமூகம்:

மொன்றியலில் வாழும் தமிழ்க் கத்தோலிக்கர் நலன் கருதி இந்த அமைப்பு இயங்கி வருகின்றது. சமய வழிபாட்டுச் செயற்பாடுகளுடன் மாணவரிடையே சமய எழுத்தறிவுப் போட்டிகளையும் நடத்தி வருகின்றது. மொன்றியலில் இவ்வமைப்பு, தமிழ் மக்களுக்காக ஒரு புனித தேவாலயத்தை ஜனவரி 27, 2007இல் கொள்வனவு செய்து, அதற்கு ‘மீட்பின் அன்னை மறைத்தளம் தமிழ் சமூகம் மொன்றியல்’ எனப் பெயரிட்டு உரிமையோடும் பற்றுதலோடும் அத்தேவாலயத்தைச் சிறந்த முறையில் நடத்திவருகின்றது. ஆண்டு தோறும் ஒளிவிழா, குடும்ப விழா என சமய, சமூக விழாக்கள் அங்கு இடம்பெறுகின்றன. மாணவரின் தமிழ்மொழித் திறன்களை வளர்க்கும் அடிப்படையிலும், பண்பாட்டு விளிப்புணர்வை ஏற்படுத்தும் நோக்குடனும் தமிழ்ப் பேச்சுப் போட்டிகள் நடத்திப் பரிசுகள் வழங்கிவருவதை 2016ஈ டிசெம்பரில் நடைபெற்ற பேச்சுப் போட்டியின் நடுவராகச் சென்று நேரில் அவதானிக்கக் கூடியதாக இருந்தது. அத்துடன் சமய வகுப்பு, தமிழ் வகுப்பு, நாடகப் பயிற்சி முதலியவற்றையும் மிக நேர்த்தியாக நடத்துகின்றது. அத்தேவாலயத்தில் ஈழத்து வண. பிதா. ஜூட் நிக்சன் அவர்கள் மிகவும் பக்குவமாகத் தூயபணிகளை மேற்கொண்டு வருகிறார்.

இங்கு வாழும் தமிழ் முஸ்லிம்கள் அரபு, உருது மொழிகளில் தொழுகை நடைபெறும் பள்ளிவாசல்களுக்குச்

செல்கின்றனர். முதன் முதலாகக் கனடாவில் முதல் மசூதி 1938ஆம் ஆண்டு அல்ரஜீத் இறை இல்லம் (Al-Rashid Mosque) என்னும் பெயருடன் எட்மண்ட்ரன்ட் அல்பேட்டாவில் அமைந்தது (எஸ். இஜகதீசன்இ 2017, பக்.34). அண்மைக் காலமாக ரொறன்ரோ நகரில் டன்போர்த் - கொக்ஸ்வல் சந்திக்கு அருகாமையில் மதீனா என்ற பள்ளிவாசலை அமைத்துத் தமிழில் மரபுவழி தவறாமல் தொழுகையை நடத்திவருகின்றனர். இப்போது பல இடங்களில் பள்ளிவாசல்கள் புதிதாகக் கட்டப்பட்டுக், காலந் தவறாமல் பெருந்தொகை மக்கள் சென்று தொழுகை நடத்தி வருவதையும் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

பெண்களின் மேம்பாடு:

தமிழர் பண்பாட்டு வரலாற்றிற் பெண்களுக்காக முதன் முதல் குரல் எழுப்பியவர் ஓளவையார் என்பதைப் புறநானூற்றுப் பாடல் (187) அறியத்தருகின்றது. கடந்த நூற்றாண்டிலிருந்து பெண்ணியம் தொடர்பான கருத்தாடல்களும், இலக்கியங்களும், போராட்டங்களும் உலகளாவிய நிலையில் இடம்பெற்றே வந்துள்ளன. உலகிலே 62 மில்லியன் பெண்கள் கல்வி கற்க வசதியற்ற நிலையில் உள்ளனர். அவர்களுக்குக் கல்வி புகட்ட மிச்சேல் ஓபாமா (Michelle Obama) அவர்களால் “பெண்களுக்குக் கல்வி புகட்டுவோம்” (Let Girls Learn) என்ற அமைப்பு உருவாக்கப் பட்டுள்ளமையும் நோக்கத்தக்கது. ஈழத்தில் விடுதலைப் போராட்ட காலத்தில் இவ்விடயம் வீச்சுடன் இயங்குநிலை பெற்றிருந்தது. அதன் தொடர்ச்சியாகக் கனடாவிலும் பெண்களின் பல்துறை சார்ந்த முன்னேற்றமும், அவர்களின் சமூக இயங்குநிலையும் வியப்பைத் தருவதாகக் காணப்படுகின்றன. கல்வி, தொழில்நிலை, சமூக அமைப்புகளில் பெண்களது ஈடுபாடு முதலான விடயங்களிற் பெண்களின் செயற்பாடு மேலோங்கி வருகின்றன. 1960ஆம் ஆண்டினைத் தொடர்ந்து இங்கு புலம்பெயர்ந்த தமிழர் சமூகத்தின் தொடக்க காலத்திற் சமூகத் தொண்டுகளில் ஈடுபட்டவர்களாகத் திருமதி ஜனனி சிவலிங்கம்,, திருமதி மகேஸ்வரி நடராசா, நோசலின்ட் இராஜநாயகம், மணி பத்மராஜா, இரட்ணேஸ்வரி சண்முகநாதன், புஷ்பா சீவரத்தினம், திருமதி செல்வம் சிறிதாஸ் முதலியோரைக் குறிப்பிடலாம். 1990 களில் திருமதி பார்வதி கந்தசாமி, சுதா குமாரசாமி, சதா விவேகானந்தன், லலிதா புருடி, சுமதி ரூபன் முதலியோர்

பெண்களின் உயர்வுக்காக ஆற்றிய சேவைகள் குறிப்பிடத் தக்கவையாகும். .

1960களில் நோசலின்ட் இராஜநாயகம் அவர்கள் ரொறன்ரோ பல்கலைக்கழகத்தில் கல்வியியலில் முதுமானிப் பட்டம் பெற்று ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்துள்ளார். 'இலங்கைச் சிறுபான்மைச் சேவா சங்கம்' (SECEM) என்ற அமைப்பை உருவாக்குதிலும் பங்குவகித்துள்ளார். அத்துடன் லான்ஸ்டவுனில் தமிழர் கூட்டுறவு இல்லத் திட்டத்தை உருவாக்குவதிலும் இவர் ஈடுபட்டிருந்தார். 1986இல் நியூபவுன்ட்லாந்தில் படகில் வந்தடைந்த ஈழத்தமிழ் ஏதிலிகளுக்கு உதவுவதிலும் பல சேவைகளைச் செய்துள்ளார். அரசும் பல பொதுவமைப்புக்களும் இவரது சமூகசேவையைப் பாராட்டி பல்வேறு விருதுகள் வழங்கி மதிப்பளித்தன.

கனடாவில் 1980களிற் புலம்பெயர்ந்த பெண்களில் பொறியியல், சட்டம், மருத்துவம் முதலிய தொழில் துறைகளில் மேலோங்கியவர்களாக ராணி, மகாலிங்கம், ஜானகி பாலகிருஷ்ணன், யசோ சின்னத்துரை, தெய்வா மோகன், மெலினி டேவிட் போன்றோர் தமிழர் சமூகத்திற்குப் பெரும்பணி ஆற்றியவர்களாவர். இவர்களில் ராணி மகாலிங்கம் அவர்கள் இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்தில் (பேராதனை) முதன்முதலாக பொறியியல் துறையிற் பட்டம் பெற்ற பெண்மணியாவார். பல வருடங்கள் இலங்கையில் பணியாற்றிய பின்னர் கனடாவுக்குப் புலம் பெயர்ந்த இவர், 1986இல் செகனா சமூகக் கல்லூரியில் பொறியியல் துறை சார்ந்து மேலும் கல்விகற்று, கனடா அரசாங்கத்தின் காலநிலை மற்றும் சுழலியல் அமைச்சிலும், அதனைத் தொடர்ந்து, நீர், குடிநீர், கழிவுநீர் கட்டுப்பாட்டுத் துறையின் சிறப்புப் பொறியியலாளராகப் பணியாற்றியவர். இதனிடையே தன்னார்வத் தொடர் அடிப்படையில் பல்வேறு சமூக நிறுவனங்களுடன் இணைந்து சேவையாற்றியவர். சமுதாய மேம்பாட்டுக்காகச் சேவையாற்றும் பெண்களைப் பாராட்டும் வகையில் அரசு இவருக்கு "Leading Women, Leading Girls, Building Communities" என்று விருது வழங்கி மதிப்பளித்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

மருத்துவத்துறையில் மஞ்சளா ஜெயப்பிரகாசம், ராஜேஸ்வரி லோகன், புஷ்பா புட்கரன் முதலியோர் 1990 களிலிருந்தே தமிழ் மக்களுக்குச் சிறந்த சேவையாற்றி

வருகின்றனர். 2000ஆம் ஆண்டு முதலாகத் தமிழ்ப் பெண் மருத்துவர் பலர் ரொறன்ரோ பெரும்பாகத்தில் அரசு மருத்துவ மனைகளிலும், தனியார் மருத்துவமனைகளிலும் விசேட சேவைகள் வழங்கிவருகிறார்கள். இத்தரவுகள் கனடாத் தமிழ்ப்பெண் சமூகத்தின் மேன்நிலையைக் குறிப்பதாகும். மேலும் இளைய தலைமுறையினரான பெண்கள் கல்வியில் மேம்பட்டு, பல்துறைகளிலும் ஆண்களுக்கு நிகராகச், சில சந்தர்ப்பங்களில் ஆண்களுக்கும் மேலாகச் சமூகத்திற் செயற்படுவது பெருமைப்படத்தக்க விடயமாகும். “பட்டங்கள் ஆள்வதும் சட்டங்கள் செய்வதும் பாரினில் பெண்கள் நடத்த வந்தோம்” எனப் பாரதி காட்டிய விடுதலைப் பெண்களாகக் கனேடியத் தமிழரின் அரசியல் வரலாற்றிலும் பெரும் புகழைத் தேடித்தந்த ராதிகா சிற்சபைசனும், அவரைத் தொடர்ந்து ஜுவனிதா நாதனும் கனேடியத் தமிழர் வரலாற்றுப் பதிவுகளாகின்றனர். கனடாவில் உயர் பதவியை அடைந்துள்ள திருமதி தெய்வ மோகன் பெண்களின் முன்னேற்றங்கள் கண்டு வருமாறு வாழ்த்துகிறார்:

“எமது இளைய சந்ததி பெண்பிள்ளைகள் அரசியல், கலை, விளையாட்டு எனப் பல துறைகளிலும் சிறந்து விளங்குகிறார்கள். எங்கள் முதல் தமிழ்ப் பெண் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் ராதிகாவைப்போல இன்னும் பல பெண்கள் அரசு நிறுவனங்களில் Manager, Consulon, Lawyers, Doctors.... என எங்கள் பெண்களைப் பார்க்கும்போது பெருமையாக உள்ளது. புலம்பெயர்ந்து வந்த நாட்டையே தங்கள் நாடாக நினைத்து முன்னேறி வரும் பெண்பிள்ளைகளுக்கு வாழ்த்துக்கள்’ (தெய்வா மோகன், 2013: பக். 18).

கனடாவின் கல்வித்துறையில் ஆசிரியர்களாக அரசுப் பாடசாலைகளிற் பல தமிழ்ப் பெண்கள் பணியாற்றி வருகின்றனர். இவர்களிலே திருமதி. கனகேஸ்வரி நடராசா அவர்கள் ஆசிரியையாக மட்டுமன்றிக், கட்டுரை எழுத்தாளராகவும் பல ஆண்டுகளாகப் பணியாற்றுகின்றார்.. திருமதி வள்ளிநாயகி இராமலிங்கம் அவர்கள் கல்வியாளராக மட்டுமன்றி, ஆக்க இலக்கியத்துறையில் அரும்பணியும் ஆற்றியுள்ளார். இவர் பெண்ணியம் சார்ந்த கட்டுரைகள் எழுதுவதிலும் மேடைப் பேச்சிலும் தன் ஆளுமையைச் சமூகத்திற்காகப் பயன்படுத்தியவராவார்.

தமிழ்மொழி கற்பிக்கும் பணியில் நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட தமிழ் ஆசிரியைகள் பாடசாலைகளில் அனைத்துலக மொழித்திட்டத்தின்கீழ் தமிழ்மொழி கற்பிக்கின்றார்கள். தமிழ்க் கல்விக்கு வேண்டிய பாடப்பயிற்சி நூல்களை ரொறன்ரோ கல்விச்சபை வெளியிட்ட போதிலும் மாணவருக்கு ஏற்றவகையில் சிறந்த தமிழ்ப் பாடநூல்களை எழுதி வெளியிட்டு வருவோர்களாக திருமதி விமலா பாலசுந்தரம், திருமதி கலைவாணி பாலசுந்தரம் ஆகியோர் ஆற்றிவரும் பணிகளும் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கன. பெருந்தொகையான மாணவர்களாலும் ஆசிரியர்களாலும் விரும்பிப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன என்பது கருத்திற் கொள்ளத்தக்கது.

கடந்த இருபது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக 'இலங்கைப் பட்டதாரிகள் சங்கம் கனடா' உயர்நிலைக் கல்விப் பாடசாலை மணவர்களுக்காக நடத்திவரும் பயிற்சிப் பட்டறைகளுக்கு (Career Counselling Workshops) கனடாவில் கல்வி கற்று உயர் பதவிகளில் பணிபுரியும் சாதனையாளர்களை அழைத்து அவர்கள் மூலம் மாணவர்களுக்கான பயிற்சிப்பட்டறை நடத்துவது வழக்கம். ஒவ்வோராண்டும் அங்கு அழைக்கப்படும் பெண்கல்வி யாளர்களின் தகுதிகளையும், அவர்களது பதவிகளையும் நோக்கும்போது வியக்கத்தக்க வகையில் பெண்கள் முன்னணியில் திகழ்வதைக் காணக்கூடியதாக இருக்கிறது. இப்பெண்கள் கல்வித் தகமைகளால் கனடாவின் அதிமுக்கிய துறைகள் அனைத்திலும் பணிபுரிபவர்களாகக் காணப்படுதல் ஈழத்து இளைய தலைமுறைப் பெண்களின் துரித முன்னேற்றத்தைக் குறிப்பதாகும். பெண்களின் முன்னேற்றம் பற்றி கனடாவில் உயர் பதவியை அடைந்துள்ள திருமதி தெய்வ மோகன் பெண்களின் முன்னேற்றங்களைக் கண்டு வருமாறு வாழ்த்துகிறார்:

“எமது இளைய சந்ததி பெண்பிள்ளைகள் அரசியல், கலை, விளையாட்டு எனப் பல துறைகளிலும் சிறந்து விளங்குகிறார்கள். எங்கள் முதல் தமிழ்ப் பெண் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் ராதிகாவைப்போல இன்னும் பல பெண்கள் அரச நிறுவனங்களில் Manager, Consulon, Lawyers. Doctors.... என எங்கள் பெண்களைப் பார்க்கும்போது பெருமையாக உள்ளது. புலம்பெயர்ந்து வந்த நாட்டையே தங்கள் நாடாக நினைத்து முன்னேறி

வரும் பெண்பிள்ளைகளுக்கு வாழ்த்துக்கள்' (தெய்வா மோகன், 2013: பக். 18).

இனத்தின் உயிர்நாடியாக அமைவது பண்பாடு. அப்பண்பாட்டைக் கலைகளும் இலக்கியங்களும் பேணிக் காத்துவருகின்றன. அவ்வகையிற் கனடாவிலே நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட நுண்கலை ஆசிரியைகள் நடனம், வாய்ப்பாட்டு, வீணை, வயலின், புல்லாங்குழல் ஆகிய துறைகளில் பல்லாயிரக் கணக்கான மாணவரைப் பண்பாட்டு வழியில் நெறிப்படுத்தும் மிகப் பெரிய சேவையை ஆற்றி வருகின்றனர். இலக்கியப் படைப்பாளிகளாக திருமதி. வள்ளிநாயகி இராமலிங்கம் (குறமகள்), சுமதி ரூபன், கலைவாணி இராஜகுமாரன், பார்வதி கந்தசாமி, சிறிரஞ்சனி விஜேந்திரா, வல்வை சகாரா, பிரதீபா தில்லைநாதன், சிவநயனி முகுந்தன், தான்யா, தில்லைநாதன் எனப் பலர் கவிதை, சிறுகதை, நாடகம், நாவல் என்ற துறைகளிற் படைப்பிலக்கியங்களை எழுதிவருகின்றனர். ஒன்ராறியோ மாகாணத்தின் முதல் தமிழ் நீதிபதியாகத் திருமதி தெய்வா மோகன் அவர்கள் 2016இல் நியமனம் பெற்றுள்ளமையும், பேராசிரியர் வில்சன் அவர்களின் மகள் மல்லிகா வில்சன் Attrony General ஆகப் பதவி வகித்துள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கது (நூலின் பக்.155 பார்க்க).

ஊடகத்துறையில் திருமதி ராஜி அரசரத்தினம் தமிழர் செந்தாமரைப் பத்திரிகையின் ஆசிரியராகவும், ரி.ஈ.ரி. தொலைக்காட்சிச் சேவையின் பொறுப்பாளராகவும் சிறந்த முறையில் இவ்விரு ஊடகங்களையும் தான் தனித்து நின்று நிர்வகித்து வருதல் என்பது பாராட்டுதலுக்குரியதாகும். விளம்பரம் பத்திரிகையின் முகாமைத்துவ ஆசிரியராகக் கடந்த பல ஆண்டுகளாகச் செயற்பட்டுவரும் திருமதி சத்தியபாமா மகேந்திரனின் திறமை மெச்சத்தக்கதாகும்.

ஒப்பனைக் கலைத்தொழிலும் தமிழ்ப் பெண்கள் துரித முன்னேற்றம் அடைந்து வருகின்றனர். இலங்கையில் சுவாமி விபுலாநந்த இசைநடனக் கல்லூரியில் இசைத்துறையில் பட்டம்பெற்று, இசையாசிரியராக விளங்கிய திருமதி சசிகலா நரேந்திரன் 2000இல் கனடாவுக்குப் புலம்பெயர்ந்து வந்ததும், ஒப்பனைக் கலையில் நாட்டம்கொண்டு Diploma in Beauty Therapy and cosmetology, Certified Hairstylist, Diploma in

Aesthetics, Nail Art and Enhancement Technician ஆகிய துறைகளில் தகுதிபெற்று 2002ஆம் ஆண்டிலேயே 'Arjen Beauty Centre' என்ற நிறுவனத்தை ஆரம்பித்தார். அதனைத் தொடர்ந்து 'AGA Skin SPA Training Centre' நிறுவி, இத்துறைகள் சார்ந்த கல்வியும் பயிற்சியும் அளித்து, சான்றிதழ்களும் வழங்கிவருகின்றார். சசிகலாவிடம் பயிற்சி பெற்ற பல பெண்கள் சுயமாகவே அழகுக்கலையைத் தம் தொழிலாக நடத்திவருகின்றனர் என்பது பெண்சமூக முன்னேற்றத்திற்கு அவர் ஆற்றும் பணியாகும்.

அத்துடன் கனடாவில் தமிழர் பண்பாட்டு ஆடை - அலங்காரங்களுக்கு அங்கீகாரம் கிடைக்கத்தக்க வகையில் முதன்முதலாக "Miss Tamil Toronto", "Miss Tamil Canada" என்ற அழகுஇராணிப் போட்டிகளை ஆரம்பித்து, தமிழ்ப் பெண்களிடையே தமிழ்ப் பண்பாட்டு விளிப்புணர்வை ஏற்படுத்திவருகின்றார். அத்துடன் அவரது 'சமையற்கலை', 'அழகுக்கலை' என்ற இரு நூல்களின் வெளியீட்டு விழாவில் அழகுக்கலைகள் சார்ந்த கண்காட்சியும் நடத்தியுள்ளார். தமிழர் பண்பாட்டினைப் பிரதிபலிக்கும் வகையில் அவரிடம் அழகுக்கலை கற்ற மாணவர், அலங்காரம் செய்துகொண்டவர்கள் என சுமார் 70 பெண்களின் படங்கள் அடங்கிய படத்தொகுப்பு நூலையும், அப்படங்களைக் கொண்ட காணொளியையும் (DVD) 'என்றும் அழகாய்' - **Beauty for Ever** என்ற பெயரில் 26.02.2016இல் வெளியிட்டுள்ளார். இவ்விரு ஆவணங்களும் தமிழர் பண்பாட்டைப் பேணும்வகையில் ஒப்பனைக்கலையில் ஈடுபடுவோருக்கு அரிய வழிகாட்டி ஆவணங்களாகும்.

தமிழர் சமூகத்தில் முதியோர்களைப் பராமரிக்கும் சேவை மிகவும் அவசியமானது என்பதை நன்கு உணர்ந்துகொண்டு, முதியோர் பராமரிப்புக்கு வேண்டிய சேவையை வழங்க வேண்டும் என்ற சிந்தனை முதன்முதலில் ஒரு தமிழ்ப் பெண்ணிடமே தோன்றியமை தாய்மையின் கருணை உள்ளத்தைக் குறிப்பதாகும். அப்பெண்மணி திருமதி நாகேந்திரன் அவர்களாவர். தாயகத்தல் வங்கியில் பணிபுரிந்த இவர், 1989இல் கனடாவுக்குப் புலம்பெயர்ந்து வந்ததும், 'Canadian National Institute for the Blind' என்ற நிறுவனத்தில் பணிபுரிந்துள்ளார். அந்த அனுபவத்துடன், முதியோரைப்

பராமரிப்பதற்கான கல்வியை செனகா மற்றும் சென்ரானியல் ஆகிய சமூகதொழில்நிலைக் கல்லூரிகளில் கற்றுத் தகுதியும் பெற்றுக்கொண்டார். 2003ஆம் ஆண்டு முதலாக முதியோர் வீடுகளுக்குச் சென்று அவர்களைப் பராமரிக்கும் பணியில் ஈடுபட்டுவந்தார். 2008இல் முதன்முதலாகத் தமிழர் மத்தியில் ‘Villa Karuna Home For Seniors’ என்ற முதியோர் பராமரிப்பு இல்லத்தை உருவாக்கி, போக்குவரத்து, உணவு தயாரிப்பு, இலகுவான வீடு பேணல், உடுப்புத் துவைத்தல், பராமரிப்பு வழங்குதல், துணை இருத்தல், தனிப்பட்ட பராமரிப்பு, உடனிருந்து பராமரித்தல் முதலான சேவைகளை வழங்கி, சிறந்த முறையில் நிர்வகித்து வரும் திருமதி நாகேந்திரம் அவர்களின் சாதனை, பெண்களின் பன்முக மேம்பாடுகளில் ஒன்றாக அமைகிறது. இவரைத் தொடர்ந்து, இப்பணியில் மரீனா, சுபா முதலான பெண்மணிகளும் முதியோர் பராமரிப்புச் சேவைகளை மேற்கொண்டு வருகின்றனர்.

இலங்கைத் தமிழ்ப் பெண்களைப் பொறுத்த வரையில் நாடகம், திரைப்படத்துறைகளில் ஈடுபடுவது மிக மிகக் குறைவாகவே இருந்தது. ஈழ விடுதலைப் போராட்ட காலத்திற் பெண்கள் எவ்வாறு கலைத்துறைகளிலும் நாட்டம் கொண்டார்களோ அதேபோன்றே கனடாவிலும் துணிச்சலுடன் பல பெண்கள் நாடகம், திரைப்படம் ஆகியவற்றிலும் ஈடுபட்டுள்ளனர் என்பதும் பாராட்டத் தக்கதாகும் (இயல் 7 பார்க்க). இவ்வகையிற் சுமதி ரூபன், சுப்புலெட்சுமி காசிநாதர், தர்ஸினி வரப்பிரகாசம், பார்வதி கந்தசாமி, சித்திரா பீலிக்ஸ், வசந்தி ராஜா, பிரியதர்சினி (பிரியா), ரவிச்சந்திரிகா, யசோ மணிமாறன், ரூபி யோகதாசன், சங்கீதா திவ்யராஜன் பிரதீபா தில்லைநாதன் முதலியோரைச் சிறப்பாகக் குறிப்பிடலாம்.

தொலைநோக்கும் புதிய பண்பாடும்:

கனடாவில் வாழும் தமிழர்களில் வயதால் முத்தோர் இலங்கையிலே தாம் பின்பற்றிய பண்பாட்டுத் தொடர்ச்சியை இங்கும் பேணும் முயற்சியில் நாட்டம்கொள்ள, இளம் வயதில் கனடாவுக்குப் புலம்பெயர்ந்து வந்தோரும், இங்கு பிறந்தோரும் கனடாவின் பல்கலாச்சார இயல்புகளை மிக எளிதாக உள்வாங்கி, தேசிய நீரோட்டத்தில் (Main stream) இணைந்துகொள்வதில் கருத்தார்வம் மிக்கோராய்க் காணப்படுகின்றனர். பல்லினப் பண்பாட்டுத் தத்துவத்தின்

அடிப்படையிலே தனித்துவம் பேணல் அவசியம் என்ற கருத்தாக்கம் மூத்த தலைமுறையினரிடையே மேலோங்கிக் காணப்படுகிறது. பண்பாட்டு மேம்பாட்டுடன் வாழ்ந்து வந்த தமிழ் மக்கள் இந்நாட்டில் மேனாட்டு மாதிரிக்குள் (Western Model) இரண்டறக்கலக்க வேண்டியநிலைக்கு உள்ளனர் என்பதே யதார்த்தம்.

சீரும் சிறப்போடும் வாழ்ந்த பண்டைக்காலத் தமிழரது வரலாறு, பண்பாட்டு விழுமியங்கள் ஆகியவற்றை இளந்தலைமுறையினரில் 75% விழுக்காட்டினருக்குமேல் அறியாதிருப்பதோடு, தமிழ்மொழி எழுத, வாசிக்கத் தெரியாத நிலையிலேயே உள்ளனர். இந்தநிலை நீடிக்குமாயின் எதிர்காலத்திற் கனடாத் தமிழரின் அடையாளம் கேள்விக்குறியாகிவிடும். கணவன் - மனைவி உறவுநிலையில் அடிக்கடி நிகழும் குடும்பப் பிணக்கு, குடும்பப் பிரிவு, தனிப்பெற்றோர் வாழ்க்கைநிலை என்பன புதிய பண்பாட்டுச் சூழலின் உருவாக்கமாக அமைகின்றன. தொழிற்களம், அலுவலகம் சார்ந்த உறவுகள், கடின உழைப்பு என்பனவும் புதிய தமிழ்ப் பண்பாட்டு உருவாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் நிகழ்வுகளாகவும் வாய்ப்புகளாகவும் அமைகின்றன. இதுபோன்றே கனடாத் தமிழரின் மொழிவழக்கிலும் புதுப்புதுச் சொற்பிரயோகங்கள் இடம்பெற்று வருகின்றன. சான்றாக, அடித்தல் (தொலைபேசியில் அழைத்தல்), இறங்குதல், ஏறுதல் (வீட்டு மாடியிலிருந்து), மற்றும் பேய் அழகு, மாமா (Police) பச்சை எடுத்தல் (Welfare), மட்டை அடித்தல் (Credit Card fraud) முதலிய வழக்காறுகளைக் குறிப்பிடலாம்.

கனடாப் பண்பாட்டுக் கோலங்களை உள்வாங்கிக்கொண்டு, தமது பண்பாட்டையும் பேணும் புதிய பண்பாட்டு உருவாக்கம் இடம்பெற்றுவருதல் இயல்பானதே. குழந்தைகளுக்குப் பெயர் வைத்தலிற் புதிய பண்பாட்டுருவாக்கம் மேலாதிக்கம் செலுத்துகின்றது. ஒரு பூதரை அல்லது ஓர் ஆங்கிலேயரை அவரது பெயரைக்கொண்டு அடையாளம் கண்டு கொள்ளலாம். கனடாத் தமிழ்ப் பிள்ளையின் பெயரைக்கொண்டு அவரைத் தமிழர் என அடையாளம் காண்பது கேள்விக்குறியாகக் கூடாது. தமிழ்ப் பெயர்களைப் பிறமொழியாளர் சொல்லி இன்புறும் வகையில் அவர்களுடன் பழகுவார்களுக்குப்

பயிற்சி அளித்துத் தமிழ்ப் பெயர்களுடன் 'தமிழர்' என்ற இனஅடையாளம் பேணப்பட வேண்டும்.

புதிய நாடு, புதிய பண்பாட்டுச் சூழல், புதிய கல்வி முறை, புதிய பொருண்மிய அமைப்பு, புதிய நண்பர், தமிழ்ப் பண்பாட்டு விழுமியங்கள் வலுவிழந்து போகும்நிலை முதலான சூழல்களில் வாழத்தொடங்கும்போது சமூகச் சிக்கல்கள், பண்பாட்டுச் சிக்கல்கள் என்பன தோன்றுதல் இயல்பாகின்றது. புதிய பண்பாட்டுச் சூழலில் எவற்றை ஏற்பது? எதனை நீக்குவது? இத்தடுமாற்றம் கணவனுக்கும் மனைவிக்கும் இடையே ஏற்படுகிறது. பெற்றோருக்கும் பிள்ளைகளுக்கும் இடையில் ஏற்படுகின்றது. கனடா நாட்டின் சட்டங்கள் இளம் வயதினரை நன்கு பாதுகாக்கின்றது. இதனாற் பதினெட்டு வயதானதும் பிள்ளைகள் வயதுவந்தோராகக் (Adult) கணிக்கப்படுகின்றனர். அவர்கள் பெற்றோரைவிட்டு நீங்கித் தனித்து வாழும் உரிமைபெறுவதோடு, பெற்றோரின் கட்டுப்பாட்டிலிருந்து சட்டப்படி விடை பெறுகின்றனர். தமிழ்ப் பண்பாட்டில் இதற்கு இடமே இல்லை. திருமணம் செய்யும்வரை மகள் கட்டாயம் பெற்றோரின் பாதுகாப்பில் இருக்க வேண்டும் என்பதே தமிழ்ப் பண்பாட்டின் மரபு. ஆனால் இந்நாட்டில் உயர்பாடசாலை, கல்லூரி, பல்கலைக்கழகம் என்பவற்றிற் பயிலும் 18 வயது மாணவர் ஒருவர் இன்னொரு வயது வந்த மாணவருடன் சேர்ந்து தனித்து வாழ உரிமையுடையவராவார். இதற்குத் தமிழ்ச் சமூகம் முகம்கொடுக்கும்போது தடுமாற்றம், சச்சரவு, சஞ்சலம், சண்டை, வழக்கு, நீதிமன்றம் என்ற நிலைகளுக்கு ஆளாகும் தன்மையும் ஏற்படுகின்றது. இந்நிகழ்வுகள் இப்போது தமிழ்ச் சமூகத்திற் படிப்படியாக இடம்பெற்றுக் கொண்டே வருகின்றன.

ஈழத்திலும் தமிழகத்திலும் வாழப்போகும் மக்களது நிலைப்பாட்டிலிருந்து கனடாத் தமிழரின் பண்பாட்டுநிலை மிகப் பெரிய வேறுபாட்டினைக் கொண்டதாக காலப்போக்கில் அமையலாம். 19ஆம் நூற்றாண்டிலே தமிழகத்திலிருந்து ஆங்கிலேயரின் கூலிகளாக வேற்றுப்புல நாடுகளுக்குச் சென்ற தமிழரின் பண்பாட்டுநிலை 20ஆம் நூற்றாண்டில் முற்றாக மாற்றம் பெற்றது போன்று, 21ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதி தசாப்தங்களிற் கனடாத் தமிழரின் பண்பாட்டுநிலை வேகமாக மாற்றம் பெறலாம். அந்த மாற்றங்களின் ஒளிக்கீற்றுகள் இப்போதே தென்படுகின்றன.

இத்தகைய பண்பாட்டுச் சூழலில் வாழும் இளந்தலைமுறையினர் தடம்புரளாமல் இருக்க, அவர்களது திறன்களை நன்கு பயன்படுத்தும் வகையில் அவர்கள் விரும்பி ஈடுபாடு கொள்ளத்தக்க தமிழ்ப் பண்பாட்டு விடயங்களில் அவர்களை அக்கறை கொள்ளச் செய்வதே இன்றைய முத்த தலைமுறையினரின் முக்கிய கடமையாகிறது. இது தொடர்பாகப் பொன்னையா விவேகானந்தன் கூறுவது நோக்கத்தக்கது:

“நமது கலை பண்பாட்டுப் பேணல்கள் நமது தலைமுறைக்கானது அல்ல, வரப்போகும் சந்ததியினருக்கானது என்பதில் நாம் தெளிவு கொண்டவர்களாக இருக்க வேண்டும். நமது பாரம்பரிய தாய்ப் புலத்திலேயே காலத்திற்குக் காலம் மரபுகளைப் பேணுகின்ற வடிவங்களில் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டு வந்திருக்கின்றன. இந்நிலையில், தகவல், தொழில் நுட்பங்களில் அதியுயர் வளர்ச்சி பெற்றதும், ஒப்பீடு செய்யவல்ல மாற்றின கலை பண்பாட்டுச் செயற்றிறன் மிக்கதுமான வாழ்களத்தில் நின்றபடி, மாற்றங்களை ஏற்க மறுப்பது பொருத்தமான ஒன்றல்ல. அதேவேளை அடுத்த தலைமுறையை ஈர்க்கும் வகையில் மரபுகள் சிதையா வண்ணம் கலை வடிவங்களில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்திக்கொடுக்க வேண்டியதும்எமதுகடமை” (பொ.விவேகானந்தன்:2004::11).

21ஆம் நூற்றாண்டிற் கணினியின் ஆதிக்கம் மனித வாழ்க்கையின் சகல துறைகளிலும் மிகுந்து காணப்படுகிறது. தமிழரின் வாழ்வும் வளமும் பண்பாட்டு வாழ்வியல் முறைகளும் பண்பாட்டு வெளிப்பாடுகளும் கணினி யுகத்தில் பல்வேறு தாக்கங்களுக்கு ஆளாகுதல் காலத்தின் நியதியாகிறது. உலகத் தமிழரின் தொகை எட்டுக்கோடியை அண்மித்துக் கொண்டிருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது. ஆறுகோடித் தமிழர் இந்தியாவிலும் இலங்கையிலும் வாழ்கிறார்கள்; ஏனையோர் பிறநாடுகளில் புலம்பெயர்ந்து அந்நியச் சூழல்களில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஈழத்திலும் தமிழகத்திலும் வாழும் மக்களது நிலைப்பாட்டிலிருந்து வெளிநாடுகளில் வாழும் தமிழரின் பண்பாட்டுநிலை நிச்சயம் பெரிய வேறுபாடுகளைக் கொண்டதாக மாற்றமடைதல் தவிர்க்க முடியாததாகும். பண்பாட்டின் அடிமரமாக விளங்கும் தாய்நாட்டு மக்கள் பண்பாட்டு விழுமியங்களைப் போற்றி, மதிப்பளித்து, அவற்றைப் பேணிக் காப்பவர்களாகச் செயற்பட, வெளிநாடுகளில் வாழ்பவர்களும் அவர்களின் சந்ததியினரும்

தமிழ்ப் பண்பாட்டு விழுமியங்களுக்கு மதிப்பளிக்காது, அந்த அந்த நாடுகளின் பண்பாட்டுக் கோலங்களாற் கவரப்பட்டுத், தமிழ்ப் பண்பாட்டு விழுமியங்களை மறந்து “நாமமது தமிழர் எனக்கொண்டு” ஆங்காங்கு வாழலாம் என்பதைப் புகலிடங்களில் வாழும் தமிழரின் இன்றைய வாழ்வியல்நிலை குறியிட்டுக்காட்டுகிறது.

பண்பாட்டின் உயிர்நாடியான மொழி அடையாளம் இன்றேல் இனஅடையாளம் தொலைந்து போய்விடும் என்பதற்கமைவாக, தாயகத்திலிருந்து வேற்று நாடுகளுக்குப் புலம்பெயர்ந்து சென்றவர்களின் பிள்ளைகள் தமிழ் பேசுவதில் இடர்ப்படுகின்றனர். கனடாவில் இரண்டாம் தலைமுறையினராகிய இவர்களுக்குக் கனடாவில் பிறந்த குழந்தைகளில் 10 வீதமானோர் மட்டுமே பெற்றோரின் கட்டாயத்தின்பேரில் தமிழ் பேசுகின்றனர். மூன்றாந் தலைமுறையினரில் 5 வீதமானோர் மட்டுமே தமிழ் பேசுவர். வெளிநாடுகளில் வாழப்போகும் இச்சிறு தொகையினரால் தமிழ்மொழியையும் தமிழ்ப் பண்பாட்டையும் பேணிப் பாதுகாக்க முடியுமா என்ற முக்கிய வினாவுக்கு விடை அறியப்பட வேண்டும்.

பல நூற்றாண்டு காலங்களாகத் தமிழ் மக்களது வாழ்க்கைப் பாதையில் இடம்பெற்ற பண்பாட்டு விடயங்களை வரலாற்று அடிப்படையில் நோக்கும்போது, முதலில் தமிழ் இலக்கியத் தரவுகள் கிடைக்கின்றன. 2700 ஆண்டுகளுக்கு மேற்பட்ட இலக்கியப் பாரம்பரியம் தமிழ் மக்களுக்குண்டு. சங்க காலம் முதல் இந் நூற்றாண்டுவரை தொடர்ச்சியான இலக்கிய இலக்கண நூல்களின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும், அவற்றின் பயன்பாடும் தமிழ்ச் சமுதாயத்தில் இடம்பெற்று வந்துள்ளன. தனிச் செய்யுள் மரபில் ஆரம்பித்து, கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பனின் கவிதை ஊற்றிலே பெருக்கெடுத்து, குமரகுருபரர், தாயுமானவர், சித்தர்கள், பாரதி, பாரதிதாசன், கண்ணதாசன், வைரமுத்து, காசிஆனந்தன், புகலிடஇலக்கியப் படைப்பாளிகள் முதலியோர் வழியாகத், தமிழிலக்கியம் புதுமைநெறி கண்டுள்ளது.

தமிழ்மொழியில் அச்ச வாகனம் அறிமுகமாகி, ஒன்றரை நூற்றாண்டுக் கால வளர்ச்சியின் பயனாக 20ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிக் காலத்திற் கணினியிலே தமிழ்மொழி ஏற்றம் கண்டுள்ளது. பண்டை நாளில் ‘இம்’ என்னும்

முன்னே இருநூறும் முன்னூறும் கவிதை படைத்தனர் எனக் கற்பனைக் கதைகள் கூறப்பட்டன. ஆனால் 21ஆம் நூற்றாண்டிற் கணினிச் செயற்பாட்டினால் அது உண்மையாகப் போகிறது. தமிழ் இலக்கியங்கள் யாவும் இந்நூற்றாண்டில் இணையத் தளங்களில் பதிவாகும் வாய்ப்புக் கிடைத்துள்ளது. இலக்கிய ஆர்வலர் அனைவரும் தாம் விரும்பிய நூலை விரும்பிய நேரத்தில் விரும்பிய இடத்திலிருந்து படிக்கக்கூடிய வாய்ப்பும் வசதியும் இப்போது இணையத்தளத்தின் வழியாக அமைந்துள்ளது. கணினியின் முன்பாக ஒருவர் இருந்து கொண்டு தான் சொல்ல, கணினி அதனை அப்படியே அச்சுப்பதிவு செய்து, பிரதி செய்து தருவதோடு மட்டுமன்றி, அதனை வாசித்துப் பிழை திருத்தியும் தரும் அளவுக்குக் கணினி அறிவியல் வளர்ந்து வருகிறது. தமிழ்மொழியில் அச்சு வாகனம் அறிமுகமாகி, ஒன்றரை நூற்றாண்டுக்கால வளர்ச்சியின் பயனாகக் கணினியிலே தமிழ்மொழி ஏற்றம் கண்டுள்ளது. கணினிக்கு ஏற்ப சென்ற நூற்றாண்டில் எழுத்துச் சீர்திருத்தம் கொண்டு வரப்பட்டமையும், தொடக்கத்தில் எழுத்துச் சீர்திருத்தத்திற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்தமையும், பின்னர் அந்த மாற்றங்களை எல்லோரும் உள்வாங்கிக் காலத்தின் தேவைக்கும், தொழில் நுட்பத்தின் வசதிக்குமேற்ப இயைந்துசென்றதன் பயனாக இன்று இணையத்தளத்திலே தமிழ்மொழி வீறுநடை பயில்கின்றது. எனவே 21ஆம் நூற்றாண்டிலே தமிழ் இலக்கியமும், தமிழ் மொழியும் உலக மொழிகளின் தரத்தோடும் வளர்நிலை அடையும் வாய்ப்புகளும் உள்ளன.

21ஆம் இந்நூற்றாண்டில் பல்வேறு துறைகளிலும் புதுவாழ்வு காணவுள்ள தமிழர்களது இலக்கியப் பொருளும் புதுமைநெறி கொண்டதாக அமையும் எனலாம். தமிழரது வாழ்வியலில் அரசியல் மிக முக்கிய இடத்தைப் பெற்றுவந்துள்ளது. 15ஆம் நூற்றாண்டுக்குப் பின்னர் தொடர்ச்சியாக ஏற்பட்ட ஐரோப்பிய ஏகாதிபத்திய வல்லரசுகளின் ஆக்கிரமிப்பும் தமிழகத்திலும் ஈழத்திலும் தமிழரின் அரசியலைச் சீர்குலைத்து அழித்தன. ஈழத்தமிழர் அரசியல் வரலாற்றிற் கறைபடிந்த கடந்த பல தசாப்தங்கள் கடந்துவிட்டன. சமாதானமும், நிலையான அமைதியும் தன் இறைமை கொண்ட அரசியற் சுதந்திரமும் ஈழத்தமிழ் மக்களுக்கு ஏற்பட வேண்டும் என்பது உலகின் பல பாகங்களிலும் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் எட்டுக் கோடித் தமிழ் மக்களதும் எதிர்பார்ப்பாகும்.

அடுத்ததாகப் பொருண்மியத் துறையை நோக்கும்போது, தமிழரின் பொருண்மிய வளம் பெருகுவதற்கு அடிப்படைத் தேவையாக அமைவது கல்வி. ஒன்ராறியோ மாகாணத்தில் வாழும் தமிழ் மாணவர்களின் பெரும் சாதனைகள் படைத்துவருகின்றனர். கல்வித்துறையிலே தமிழர் மேம்படும்போது, அவர்களது பொருண்மிய வளர்ச்சிக்குரிய வழிவகைகளை அமைத்துக் கொள்ளும் வாய்ப்புக்களும் எளிதில் கைகூடும் என எதிர்பார்க்கலாம்.

தமிழ்மொழிக் கல்வியை எடுத்துக் கொண்டால், தமிழ் அல்லாத மொழிகள் போதனை மொழிகளாகவுள்ள பிறநாடுகளில் வாழும் தமிழ்ப் பிள்ளைகள் படிப்படியாகத் தமிழ்மொழியை மறந்துபோகும் ஓர் அவலநிலை காணப்படுகிறது. அவர்களுக்குத் தமிழ்மொழியை இலகுவான முறையில் கணினி மூலம் கற்பிப்பதற்கு வாய்ப்பான புதிய புதிய செயல்முறைகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு வருகின்றன. இது தொடர்பாக அண்மையில் பாலர் பாடசாலைக் கல்விக்குரிய மென்பொருள் (Software) சிலவற்றை வட அமெரிக்காவில் உருவாக்கியுள்ளனர். அவை மக்கள் பாவனைக்கு வரும்போது, அவற்றினூடாக வெளிநாடுகளில் வாழும் புதிய தலைமுறையினர் பெரிதும் பயனடைவர். கல்லூரிகளிலும், பல்கலைக்கழகங்களிலும் தமிழ்மொழிக் கல்வி வளர்ச்சியடைய பெரும்முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. இவை போன்றே ஊடகத்துறை, கவின்கலைத் துறைகள், பெண்கள் மேம்பாட்டுநிலை முதலான பல்வேறு துறைகளிலும் பெரும் மாற்றங்களும் வளர்ச்சியும் ஏற்படுவதற்குரிய சூழ்நிலைகள் காணப்படுகின்றன.

தமிழர் புலம்பெயர்ந்து வாழும் நாடுகளில் ரொறன்ரோ, பாரிஸ் முதலான நகரங்களிலே தமிழ் மக்கள் மத்தியில் நாடகக் கலையும், திரைப்படக்கலையும் புதிய தொழில்நுட்பங்களைப் பயன்படுத்தி முன்னேற்றப்பாதையில் வளர்ச்சிபெற்று வருதல் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். ரொறன்ரோவிலே தமிழ்த் திரைப்படக் கலையில் பலர் பெருமுயற்சி எடுத்துவருகின்றனர். நாடகத்துறையில் அரங்காடல் குழுவினர், திருமறைக் கலாமன்றத்தினர், கணபதி இரவீந்திரனின் குழுவினர் முதலானோர் பெருந்தேட்களையும் ஆக்கபூர்வமான முயற்சிகளையும் மேற்கொண்டு வருகின்றனர்.

உலகப் பண்பாட்டுக்குத் தமிழர் சிறந்தமுறையில் பங்களிப்புச் செய்துள்ளனர் என்பதைத் தமிழர் முதலில் அறிந்துகொள்ள வேண்டும். இவ்வாறு நோக்கும்போது ஒன்றாறியோ மாகாணத்தின் முக்கிய நகரங்களிலே தமிழரின் கலைமரபுகள் பரிணாம வளர்ச்சியடைந்து நிலையான ஓரிடத்தைப் பெறுவதற்குரிய சகல வாய்ப்புகளும் வசதிகளும் இங்கே காணப்படுகின்றன. தமிழிசைக் கலாமன்றம் முதலான அமைப்புகள் இசைத் தமிழுக்குப் பணியாற்றுகின்றன. மனவெளி கலைக்குழு, நடனக் கல்லூரிகள் முதலியன நாடகம், நடனம் முதலிய துறைகளுக்குப் பெரும்பணி செய்துவருகின்றன. கனடாத் தமிழ் வானொலிகள், தமிழ்த் தொலைக்காட்சிகள், தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் என்பன முத்தமிழ் வளர்ச்சிக்குக் களம் அமைத்துக் கொடுத்துவருகின்றன.

இளையோரும் வாழ்வியலும்:

கனடாவில் இளைய தலைமுறையினரின் திருமணம், திருமணவாழ்க்கை என்பன பற்றிய விடயங்கள் எல்லோரது கவனத்தையும் ஈர்ப்பதாகவே உள்ளன. தாயகத்திலே தம் பிள்ளைகளின் திருமணவிடயத்தில் பெற்றோர் பெரும்பங்கு வகித்தனர். காதல் திருமணமோ அல்லது பேச்சுத் திருமணமோ எதுவாயினும் இறுதியிற் பெற்றோரின் விருப்புடனேயே திருமணங்கள் பெரிதும் நடைபெற்றுவந்தன. பிள்ளைகளின் எதிர்கால வாழ்க்கை முறையைத் திட்டமிடுவதற்குப் பெற்றோர் பெரும்பங்காற்றினர். இதனால் தாயகத்தில் திருமண முறிவுகள் மிகக் குறைவாகவே இடம்பெற்றன. இளம்தம்பதிகள் மணமுறிவு செய்துகொண்டு இன்னொருவரைத் திருமணம் செய்து வாழ்க்கை நடத்தும் நிகழ்வுகள் தாயகத்தில் மிக அரிதாகவே இடம்பெற்றன. ஆனால் கனடாவிலே திருமணமுறிவுகள் அதிகரித்து வருவதன் அடிப்படையில் தமிழர் பண்பாடும் குடும்ப விழுமியங்களும் கேள்விக்குறிகளாகின்றன. இங்கு வாழும் இளம்தம்பதிகள் பெற்றோரின் அல்லது உறவினரின் அறிவுரைகளுக்குச் செவிமடுக்காது, தம் எண்ணப்படி தீர்மானங்கள் எடுப்பதாலேயே இத்தகைய கவலைக்குரிய நிகழ்வுகள் ஏற்படுகின்றன. கனடாவில் கல்வி கற்ற இளைய தலைமுறையினர் இந்நாட்டுச் சட்டதிட்டங்களை நன்கறிவர். பெண்கள் தனித்து வாழக்கூடிய சட்டப் பாதுகாப்பும், பொருளாதார அமைப்பும் இந்நாட்டில் இருப்பதால் அதிகமான மணமுறிவுகள் ஏற்படுவதாகக் கூறப்படுகிறது.

அண்மைக் காலமாக மணமுறிவு செய்துகொள்ளும் இளம்தம்பதிகளின் எண்ணிக்கை அதிகரித்தே வருகின்றது.

கனடாவிலே தாயும் தந்தையும் வேலைப் பழுக்களோடு குடும்பத்தைச் சுமக்கும்போது அவர்களால் தம் பிள்ளைகளின் விடயங்களை முழுமையாக அவதானிப்பதற்கு நேரமற்றவர்களாக உள்ளனர். தந்தையோ தாயோ குடும்பத் தலைமையை ஏற்று நடத்தும்போது அத்தலைமையை வளர்ந்த பிள்ளைகள் ஏற்று நடப்பதாகவும் இல்லை. அத்துடன் வளர்ந்த பிள்ளைகள் தம் விடயத்தில் பெற்றோர் தலையிடக்கூடாது என்ற எதிர்பார்ப்புடன் செயற்பட்டும் வருகின்றனர். அவர்கள் சுதந்திரமாக இயங்கவே (Privacy) விரும்புகின்றனர். புகலிட நாடுகளில் வாழும் இளைய தலைமுறையினரின் காதல் வாழ்க்கை, திருமணம், குடும்ப வாழ்க்கை எல்லாமே அவர்களின் கைகளிலேயே தங்கியிருக்கின்றன என்பதே யதார்த்தம். பிள்ளைகளுக்கு நல்லன செய்வதையே பெற்றோர் விரும்புகின்றனர். ஆனால், இதிற் பெற்றோர் தலையிட முற்படும்போது பல்வேறு பிரச்சினைகள் தோன்றுகின்றன. பிள்ளைகள் தாங்கள் தீர்மானிக்கும் வாழ்வியலுக்கு அவர்களே பொறுப்பாளிகள். இதில் பெற்றோரைக் குறைகூறுவதற்கு இடமில்லை. ஆயினும் கனடாவிற்கு பெற்றோருக்கு மதிப்பளித்து அவர்கள் காட்டும் வழியில் செல்லும் இளையதலை முறையினர் நல்வழியில் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றனர் என்பதையும் சிறப்பாகக் குறிப்பிடுதல் வேண்டும்.

மேலும் இளைய தலைமுறையினருக்கும் பெற்றோருக்குமிடையில் உள்பாட்டுத் தன்மையான தொடர்புகொள்ளல்திறன் (Positive communication Skills) அற்றதொரு சூழல் காணப்படுகிறது. இதனாற் பிள்ளைகளைத் தம் கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்துக்கொள்ள முடியாமல் பெற்றோர் உள்ளனர். பிள்ளைகளின் அந்தரங்க விடயங்களிற் பெற்றோர் தலையிடக் கூடாதென்பதில் பிள்ளைகள் கண்டிப்பாகவே இருக்கிறார்கள். ஆனால் வளர்ந்த பெண்பிள்ளைகளின் தாயோ தந்தையோ இவ்விடயத்தில் அக்கறைகொள்ளாது இருக்க முடியாது. குடும்ப விழுமியம், சமூக மதிப்பு என்ற விடயங்களுக்கு இளந்தலைமுறையினர் தலைசாய்ப்பதாகவும் இல்லை. இளைய தலைமுறையினரின் அந்தரங்க விடயங்களின் பரிமாற்றம் நவீன தொழில் நுட்பங்களுடன் கூடிய

பல்வகைக் கைத்தொலைபேசி, மின்அஞ்சல் என்பனவற்றின் ஊடாகவே நடைபெறுகின்றன. பெற்றோர் இவற்றினூடாக அவர்களின் அந்தரங்கங்களை அறிய முற்படும்போது அவர்களிடையே பல பிரச்சினைகள் ஏற்படுகின்றன. அல்லாமலும் கனடாச் சூழலில் இளைய தலைமுறையினர் (ஆண்-பெண்) வீட்டுக்கு வெளியே நடத்தும் சந்திப்புகள், வீட்டுக்கு வெளியே தங்கியிருத்தல் (Dating) போன்ற செயற்பாடுகள் அவர்களது எதிர்காலத்தை மாற்றியமைக்கும் விடயங்களாகும் (பக். 127 பார்க்க).

மேலைத்தேய நாடுகளில் வழக்கிலுள்ள 'டேற்றிங்' (Dating) என்பது நாள் குறித்து ஓர் இளவயது ஆணும் பெண்ணும் சந்தித்துப் பேசிக்கொள்ளுதல் என்ற பொருள் குறிப்பதாகும். பண்டைத் தமிழர் வாழ்விலும் அகத்திணை வாழ்க்கையில் காதல் நிகழுங் காலத்தில் காதலர் இருவரும் பகற்குறி, இரவுக்குறி என்ற முறைமையில் சந்தித்துப் பழகித் திருமண வாழ்க்கையை மேற்கொண்ட செய்திகள் கூறப்படுகின்றன. எனவே இங்கு பேசப்படும் டேற்றிங் என்பதும் அதைப் போன்ற ஒரு வாழ்வியல் நிகழ்வென்றே கொள்ளவேண்டும். மேனாட்டார் வாழ்வியற் பண்பாட்டில் மிகவும் பொருந்துவதாகவே உள்ளது. பண்பாடு கூறும் பழக்க வழக்கங்கள்இ வழக்காறுகள் பொதுவாக நன்மை பயப்பதாகவே அமைதல் இயல்பாகும். ஆனால் அதனை ஆணோ பெண்ணோ தவறாகப் புரிந்து கொள்ளுதல் தவிர்க்கப்பட வேண்டியதாகும். டேற்றிங் தமிழர் பண்பாட்டிற்குப் பொருந்துமா இல்லையா என்று ஆராய்ச்சி செய்யும் இடம் இதுவன்று. திருமணப் பேச்சு அல்லது திருமணப் பொருத்தம் பார்த்தல் என்ற விடயங்கள் வரும்போது டேற்றிங் இடம்பெறுதல் தவிர்க்க முடியாததாகிவிட்டது. உயர்கல்விப் பாடசாலையிற் பயிலும் தமிழ் இளந்தலைமுறையினர் பெற்றோருக்குத் தெரியாமல் இப்பண்பாட்டிலே தம்மை ஈடுபடுத்திக் கொள்கின்றனர். இது ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் பொதுவான கணிப்பாகும். இதனால் பல பிள்ளைகள் பெற்றோருடன் முரண்பட்ட வர்களாகப், பெற்றோரைப் பிரிந்து தனியே வாழ்கின்ற நிலைப்பாடும் நிலவுகின்றது. பல்கலைக்கழகத்தில் ஒன்றாகப் படித்தவர்கள் அல்லது ஒன்றாகத் தொழில் புரிந்தவர்கள் காதலித்துத் தமது விருப்பப்படியே திருமணம் செய்வதையும் குறிப்பிட வேண்டும். கனடாவில் அண்மைக் காலமாக வேற்றினத்தவருடன் இணைந்த கலப்புத் திருமணங்களும் நடைபெற்று வருவதையும் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

கனடாத் தமிழரின் பண்பாட்டு அடையாளங்கள்:

கனடாவிற்கு புலம்பெயர்ந்து வாழும் தமிழர் எல்லோரும் 'கனடாத் தமிழர்' என்ற வகைமைக்குள் இன அடையாளங்காணப்பட்டாலும், அவர்களது நடைமுறைச் செயற்பாடுகள் மற்றும் பண்பாட்டு ஒழுக்கலாறு என்னும் அடையாளங்களை நோக்கும்போது அவர்களைப் பல பிரிவினராகக் காணக்கூடியதாக உள்ளது. தாயகத்திலிருந்து வந்து இங்கு வாழும் மூத்த தலைமுறையினர் தம்மை முழுக்க முழுக்கத் தாயகச் சிந்தனைகளோடும், தாயகப் பழக்க வழக்கங்களுடன் ஈழத்தமிழர் என்ற அடையாளத்துடனும் வாழ்கிறார்கள். இவர்களை ஒரு தனிப் பிரிவினராகவே கணித்துக் கொள்ளலாம். அடுத்த பிரிவினராகத் தாயக சிந்தனையுடனும், உணர்வுகளுடனும் கனேடிய நடையுடையாவனைகொண்ட இரட்டை அடையாளங்களுடன் செயற்படுவோர் காணப்படுகின்றனர்.

கனடாவில் புலம்பெயர்ந்து வாழும் நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட பிறநாட்டு இனத்தினர், தத்தம் இனத்தின் பெயருடன் கனடாவையும் சேர்த்து வழங்குகின்றனர். தமிழரை எடுத்துக் கொண்டால் கனடாத் தமிழர் அல்லது தமிழ்க் கனேடியர் என முன்னொட்டாகவும், பின்னொட்டாகவும் கனடாவை இணைத்துக் கொள்வது வழக்கம். கனடாவில் மட்டுமல்ல தமிழர் புலம்பெயர்ந்து வாழும் ஏனைய நாடுகளிலும் இவ்வாறே வழங்குகின்றனர். பிரித்தானியத் தமிழர், பிரஞ்சுத் தமிழர், சுவிசுத்தமிழர், அமெரிக்கத் தமிழர், அவுஸ்திரேலியத் தமிழர் என வழங்குகின்றனர். இத்தகைய வழக்காறுகள் தமிழர் தம் அடையாளத்தைத் தக்க வைத்துப் பேணிக்கொள்ளத் துணையாகின்றன எனலாம். இவ்வாறு பண்பாட்டுப் பேணலுடன் வாழும் முதலாம் தலைமுறையினர் தம் பிள்ளைகள் தம் பண்பாட்டைப் பேணுவதில் மிகக் கூடிய அக்கறை எடுத்து வந்துள்ளமையைக் குறிப்பிட வேண்டும். சான்றாக தமிழ்மொழி கற்றல், வீட்டிலும், தமிழர் கூடுமிடங்களிலும் தமிழ்ப் பழக்க வழக்கங்களுக்கும், பண்பாட்டு விழுமியங்களுக்கும் மதிப்பளிக்கச் செய்தல் முதலான செயற்பாடுகளிற் பெற்றோரின் பங்களிப்பு மிகக் கூடுதலாக இடம்பெற்றுவருகிறது.

இரட்டைத் தேசியப் பண்புகள்:

கனடாவில் வாழும் தமிழர் தமிழ்ப் பண்பாடு, தமிழ்த் தேசியம் பேணுவோராக வாழ்ந்த போதிலும், தாம் வாழும் கனடாத் தேசியத்தையும் பண்பாட்டையும் தம்முடன் இணைத்துக் கொண்டவர்களாகவே செயற்படுகின்றனர்.

தமிழரது அனைத்து விழாக்களிலும் தமிழ்த்தாய் வாழ்த்துடன், கனடாத் தேசிய கீதமும் (ஆங்கிலம் அல்லது தமிழ்) பாடப்படுகின்றன. சில விழாக்களில் கனடாத் தேசியக் கொடியுடன் தமிழீழத் தேசியக்கொடியும் 2009 வரை ஏற்றப்பட்டதையும் குறிப்பிட வேண்டும். தமது தினசரி வாழ்க்கையில் உடை, உணவு, மற்றும் பழக்க வழக்கங்கள் ஆகியனவற்றிலும் இரட்டைத் தேசிய அடையாளம் உடையோராகவே காணப்படுகின்றனர். பேச்சு வழக்கிலும் ஆங்கிலமும் தமிழும் கலந்திருப்பதைக் குறிப்பிடுதல் அவசியமாகும். இவ்வகையில் கனடாத் தமிழரிடையே இரட்டைக் கலாச்சாரம் ஆதிக்கம் பெற்றிருத்தல் கருத்திற் கொள்ளத்தக்கதாகும்.

இயல் 5

கனடாத் தமிழ் இலக்கியமும்
தமிழியல் ஆய்வுகளும்

(அ) இலக்கிய முயற்சிகள்:

புகலிட வாழ்வும் இலக்கியமும்:

கனடாவில் தோன்றிய தமிழ் இலக்கியம் பற்றிய கருத்தாடல்களில் 'புகலிட இலக்கியம்', 'புலம்பெயர் இலக்கியம்', 'ஆறாந்திணை', 'அலைவுலைவு இலக்கியம்', 'கனடாத் தமிழ் இலக்கியம்' என்ற தொடர்களில் எது பொருத்தமானது என்ற கருத்துப் பரிமாறல்கள் இடம்பெற்ற வண்ணமே உள்ளன. இருப்பினும் தமிழர் அடைக்கலந் தேடிப் புகலிடம் பெற்ற கனடாவிலே தோன்றிய இலக்கியம் "கனடாத் தமிழ் இலக்கியமே" என்ற கருதுகோளின் அடிப்படையில் "கனடாத் தமிழ் இலக்கியம்" என்ற தொடரே இந்நூலிற் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இலக்கியம் சமூகத்தை மாற்றியமைக்கும் ஆற்றல் வாய்ந்த கருவியாகும். சட்டம், அறிவியல் முதலியவற்றைவிட சமுதாயத்தை மாற்றி அமைக்கும் பெரிய சாதனமாக இலக்கியம் அமைவதால், இலக்கியப் படைப்பாளிகள் ஆட்சியாளரைவிட ஆற்றல் மிக்கவர்கள் எனக் கருதப்படுவர். தத்துவஞானிகளைவிட செல்வாக்கு மிக்கவர்களாய், மக்களின் உள்ளத்தை ஆள்பவர்கள் இலக்கியவாதிகள் என்று 'ஷெல்லி' கூறுவார்.

"புலம்பெயர்ந்து சென்றாலும்
நிலம்பெயர்ந்து சென்றாலும்
தமிழ்உளம் பெயர்ந்து செல்லாமல்
செல்லுமிடமெங்கும் செந்தமிழைச்
சிம்மாசனத்தில் ஏற்றி வைக்கும்
என்கவிஞர்களுக்குச் சிரம் தாழ்ந்த வணக்கங்கள்"

இக்கவிதை, கமலாச்சந்திரனின் 'என்கனவுப் புதையல்கள்' என்ற கவிதைத் தொகுப்பினூடாக கவிஞர் மேத்தா அணைத்துப் புலம்பெயர்ந்து வாழும் கவிஞர்களுக்கும் வழங்கிய வாழ்த்து வரிகளாகும்.

கனடா நாட்டிற்கு இலங்கைத் தமிழ் மக்கள் புலம்பெயர்ந்து வந்து நாற்பது ஆண்டுகளில், கனடாத் தமிழ் இலக்கியத்துறையில் எத்தகைய முயற்சிகளை மேற்கொண்டுள்ளனர்? அவர்களது ஆக்கங்கள் எவ்வகையில் அமைந்துள்ளன? அவை காலத்தை வென்று நிலைக்குமா? இலக்கியத்துறையில் ஈடுபாடு கொண்டுள்ளோரின் துறை சார்ந்த முயற்சிகள் எவை? என்பன பற்றி விரிவாக அறிந்து கொள்ளும்போது கனடாத் தமிழ் இலக்கிய முயற்சிகளின் மதிப்பீட்டை அறிந்து கொள்ள வாய்ப்பாகின்றது. பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள், திருக்குறள், பக்தி இலக்கியங்கள், பாரதியார் கவிதைகள் முதலியனவும், நவீன இலக்கியப் படைப்புகள் சிலவும் பிறநாட்டவராலும் விரும்பப்பட்டு, அவர்களால் மொழிபெயர்ப்பச் செய்யப்பட்டுள்ளமை கடந்த நூற்றாண்டு இலக்கியச் சாதனைகள் எனப் பெருமைப் படலாம். இந்திய மொழிகளில் ஒன்றான வங்கமொழி தாகூர்மூலம் நோபல் பரிசைப் பெற்றுக்கொண்டது. 21ஆம் நூற்றாண்டிலாவது தமிழ்மொழிக்கு நோபல் பரிசு கிடைக்கும் வகையிலே தமிழிலக்கியம் அமைய வேண்டும் என்பதே எல்லோரதும் எதிர்பார்ப்பாகும்.

இருபத்தோராம் நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்ட கால இலக்கியங்கள் இதுவரை காலமும் மக்களின் அகம் - புறம் சார்ந்த வாழ்க்கைமுறைகள், சமயம், தத்துவம், அரசியல், சமூகம், தேசியவிடுதலைப் போராட்டங்கள் முதலான பல்வேறு விடயங்களைப் பொருள்களாகக் கொண்டே தோற்றம் பெற்றன. 21ஆம் நூற்றாண்டின் இலக்கியங்கள் இந்நூற்றாண்டின் பல்வேறு துறைகளிலும் புதுவாழ்வு காணவுள்ள தமிழர்களது வாழ்வியலுக்கு ஏற்பவே இலக்கியப் பொருளும் புதுமைநெறி கொண்டதாக அமைதல் காலத்தின் இயல்பாகும்.

இலங்கைத் தமிழர்களின் வரலாற்றில் இடம்பெற்ற வரலாற்றுத் துயரங்களாலே தம் தாய்நாட்டை விட்டுப் புலம்பெயர்ந்து, பிறநாடுகளில் பல இலட்சம் மக்கள் புகலிடம் தேடிக்கொள்ள நேரிட்டது. இதனால் இலங்கைக்கு வெளியே பல்வேறு நாடுகளில் வாழும் இலங்கைத் தமிழர் 'புகலிடத் தமிழர்' என்ற புதுப் பெயரால் அழைக்கப் படலாயினர். ஈழத்திலிருந்து புலம்பெயர்ந்து வேற்றுப்புல நாடுகளில் வாழும் படைப்பாளிகள் தாம் வாழும் நாடுகளிற் பெற்ற அனுபவங்களின் வெளிப்பாடாகப் படைத்த இலக்கியங்கள் 'புகலிடத் தமிழ் இலக்கியம்' என

அடையாளம் காணப்பட்டு, 'உலகத்தமிழ் இலக்கியம்' என்ற வகையிலும் அதற்கு வளம் சேர்த்து வருகின்றன. ஈழத்திலிருந்து புலம்பெயர்ந்து வந்து கனடாவில் வாழும் படைப்பாளிகளின் பல்வேறு படைப்புக்களிற் பேசப்படும் பொது விடயங்களாகவும் கருவூலங்களாகவும் தமிழ்த் தேசிய உணர்வு, தமிழ்ப் பண்பாட்டுணர்வு, பண்பாட்டு விழுமியங்கள் மீறப்படுதல், தாயகத்திலே தம் உறவுகளையும் மக்களையும் மண்ணையும் இழந்த சோகம், அகதிகளாக அடைந்த அலைந்துழல்வு வாழ்க்கைத் துயரங்கள், குடிவரவு, குடியரிமை பெறுதல், தொழில் தேடுதல், அவற்றில் பெற்ற அனுபவங்கள் வேற்றுப்புலப் புதிய வாழிடச் சூழல்கள், அச்சூழல்களிற் பெற்ற வாழ்க்கை அனுபவங்கள் எனப் பல்வேறு விடயங்கள் அமையலாயின.

அண்மைக் காலமாகக் கனடாவில் ஒவ்வொரு மாதமும் சராசரியாக ஒன்று அல்லது இரண்டு நூல்கள் எனச் சிறுகதை, கவிதை, இலக்கியம், சமயம், தமிழியல் ஆய்வு முதலிய துறைகளில் இலக்கிய ஆக்கங்கள் வெளிவந்த வண்ணமுள்ளன. இதுவரை சுமார் 600க்கும் மேற்பட்ட தமிழ் நூல்கள் இங்கு வெளிவந்துள்ளன. இவையாவும் தொகுக்கப்பட்டு, பட்டியலிடப்பட வேண்டும். இவை புலம்பெயர்ந்த தமிழரின் காலச் சுவடுகளாகும். இலக்கிய இதழ்கள், பத்திரிகைகள், ஆண்டு மலர்கள், சிறப்பு மலர்கள் என்பனவும், புகலிட இலக்கியப் பதிவுகளாகும். மற்றும், கலை, இலக்கிய மன்றங்கள் பலவும் இயற்றமிழ் வளர்ச்சிக்குக் களம் அமைத்துக் கொடுத்துவருகின்றன (1).

இந்நூலாசிரியர் கனடாவில் இதுவரை வெளிவந்த அனைத்துத் தமிழ் நூல்கள், இலக்கிய இதழ்கள், பத்திரிகைகள், ஆண்டு மலர்கள், சிறப்பு மலர்கள் ஆகியவற்றைத் தொகுத்து நூலாக்கம் செய்துகொண்டிருக்கிறார். நூலாசிரியர்கள், மலர் வெளியீட்டாளர் ஆகியோர் எம்முடன் தொடர்புகொண்டு தம் வெளியீடுகள் பற்றிய தகவல்களைத் தந்துதவினால் வெளியிடப்படவுள்ள நூலில் அவற்றின் விபரங்களும் சேர்த்துக் கொள்ளப்படும். தொடர்புகளுக்கு: தொலைபேசி: 416 267 5255; மின்னஞ்சல்: balasundarame@yahoo.com

ஏனைய நாடுகளிற் புலம்பெயர்ந்து வாழும் படைப்பாளிகளைப் போன்றே, கனடாவிற் புலம்பெயர்ந்து வாழும் இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியகாரர்களிற் கணிசமானோர் தாயக விடுதலை வேட்கையுடனும் தமிழ்மொழிப் பற்றுடனும் செயற்பட்டு வந்துள்ளனர். இவர்களது மொழி வேட்கை, அரசியல் எதிர்பார்ப்புகள், கலை இலக்கிய உணர்வுகள் முதலிய விடயங்கள் கவிதை, சிறுகதை, நாவல், நாடகம், கட்டுரை இலக்கியம் ஆகிய வடிவங்களில் வெளிவரலாயின. இவை படைப்பாளரது உணர்வுகளின் வடிகாலாக மட்டுமன்றிக் காலத்தின் பதிவுகளாகவும், வரலாற்றுத் தேவைகளாகவும், தமிழ் இலக்கியத்திற்குப் புதுப்பரிமாணம் சேர்ப்பனவாகவும் அமையலாயின. இப்பின்னணியிற், புகலிட இலக்கியங்கள் பற்றிப் பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி அவர்கள் ஓர் உரையாடலில் (2000) கூறிய கருத்தை இங்கே சுட்டிக் காட்டுதல் பொருத்தமாகும்:

“புலம்பெயர் இலக்கியம் தமிழ் இலக்கியங்களுக்குப் புதிய பரிமாணங்களைத் தந்திருக்கிறது. முன்னர் நாங்கள் அறியாத தளங்களுக்குச் சென்றிருக்கின்றோம். மிக நல்லது. அந்த வகையில் அதனுடைய அனுபவங்கள் இதுகாலவரையும் காணப்படாதவை. தமிழ் இலக்கியம் முழுவதற்கும் இது புதிது. ஆனால் அதில் சில இடர்கள் உள்ளன. அவற்றை நாம் மிகத் தெளிவாக உள்வாங்க வேண்டும். இதிலொரு கட்டம் இங்கிருந்து போய் அந்த நினைவுகளோடு அங்கு வாழ்வது. அந்த நாட்டில் வாழுகின்ற போதுதான் வாழுகின்ற நாட்டின் அந்நியத் தன்மை புலனாகப் புலனாக எங்களுடைய கோயில் குளங்களும், கேணிகளும் மரங்களும், வயல்களும் ஊர்களும் சுவர்க்கங்களாக மாறத் தொடங்குகின்றன. இதில் அடுத்த கட்டம் வரும், வரத் தொடங்கிவிட்டது என்றே நினைக்கின்றேன்” (2000:பக்136)

திரு. ஆர். என். லோகேந்திரலிங்கம், ‘எம் மத்தியில் அருகிப் போய்விட்ட ஆக்க இலக்கியப் படைப்புகள்’ என்ற தலைப்பிலே தமிழர் தகவல் 1997ஆம் ஆண்டுச் சிறப்பு மலரில் எழுதிய கட்டுரையை, அதற்கு முந்திய ஒரு தசாப்த கால ஆக்க இலக்கியம் பற்றிய ஓர் எழுத்தாளரதும், பத்திரிகை ஆசிரியரதும் கணிப்பாகவும் கொள்ளலாம். அவர் எழுதிய கருத்துக் கணிப்பு வருமாறு:

“சிறுகதைகள், கவிதைகள், குறுநாவல்கள் ஆகிய ஆக்க இலக்கியப் படைப்புகளை எமக்கு இங்கு தந்தவர்களையும், தரக்கூடியவர்களையும் பற்றிக் குறிப்பிடுவதானால் நாளுக்கு நாள் இவர்களின் செயற்பாடுகள் குறைந்து கொண்டே போவதையும், சிலர் முற்றாகவே எழுத்துத் துறையிலிருந்து விடுபட்டுப் போவதையும் காணக்கூடியதாக இருக்கிறது. தற்காலிகமாக ‘ஓய்வெடுத்துக் கொண்டிருக்கும்’ எழுத்தாளர்கள் மீண்டும் தங்களது படைப்புகளைத் தர ஆரம்பிக்க வேண்டும். அப்போதுதான், புலம்பெயர்ந்த இலக்கியம் தொடர்பான தரவுகளிலும், புள்ளி விபரங்களிலும் எம்மவர்களின் பெயர்களும் இடம்பெறும். எம்மைப் பற்றிச் சரியான கணிப்பு புலம்பெயர்ந்த நாடுகளிலே தோன்ற ஏதுவாக இருக்கும்” (ஆர்.என்.லோகேந்திரலிங்கம்: 1997:பக்.38).

மேற்கூறப்பட்ட கருத்தைக் குறிப்பிட்ட ஒரு தசாப்த காலத்துப் படைப்பிலக்கியத்தின் கணிப்பாகவே கருத வேண்டும். இக்கருத்தின் உந்து சக்தியால் 2000ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் கனடாத் தமிழ்ப் படைப்பிலக்கியம் மிக வீறுகொண்டு பல்துறை வளர்ச்சி பெற்றிருப்பதை எவரும் மறுத்துவிட முடியாது.

நாற்பது ஆண்டுகளைத் தாண்டி நிற்கும் கனடாத் தமிழரின் இருப்புப் பற்றியும், வாழ்வியல் பற்றியும் சித்திரிக்கும் படைப்பிலக்கியம் கடந்த முப்பது ஆண்டு களுக்கு மேலாகத் தமிழ் இலக்கியப் பரப்பிலே தடம்பதித்து வளர்ந்து வருகின்றது. இங்கு வாழும் இலக்கியவாதிகள் தமது அனுபவங்கள், சமூகம் எதிர்கொள்ளும் சவால்கள், கலாச்சார முரண்பாடுகள், தலைமுறை இடைவெளிகள், சமூகம் நோக்கிய தனிமனிதக் கடமைகள், குடும்ப விழுமியங்கள், பொருண்மியச் சிக்கல்கள், எதிர்பார்ப்புகள், பல்கலாச்சார முரண்பாடுகள், தாயகக்கனவுகள்-சோகங்கள் எனப் பல்வேறு விடயங்களைக் கருப்பொருட்களாகக் கொண்டு கவிதை, சிறுகதை, குறுநாவல், நாவல், நாடகம். திரைக்கதை, கட்டுரை இலக்கியம் என்ற பல்துறை வீச்சுகளில் எழுதி, பல்வேறு நூல்களாக வெளியிட்டு வருகின்றனர். கனடா, ஐரோப்பா, அவுஸ்திரேலியா முதலான இடங்களில் இருந்து வெளிவரும் இலக்கியப் படைப்புகளின் எண்ணிக்கையும் வியப்பில் ஆழ்த்துகின்றது. புகலிட நாடுகளின் தொழில்நுட்ப வசதிகளும், ஆங்காங்குள்ள பொருண்மிய வசதிகளும் இத்தகைய வெளியீடுகளுக்குப் பக்கபலமாக இருப்பதென்பது உண்மையே. தொழில்நுட்பம்

அளித்த கணினி வசதியின் மூலம், இணையத்தளங்களிற் பல நூற்றுக் கணக்கானோர் சிறுகதைகள், கவிதைகள், கட்டுரைகள் எழுதுகின்றனர். அவற்றின் வாசகர் எண்ணிக்கைப் பரப்பும் மிக விசாலமானது. இதுபோன்றே முகநூலிலும் தம் படைப்புக்களை வெளியிடும் வாய்ப்பும் கிடைத்துள்ளது. பேனா பிடித்தவர் அல்லது கணினியில் எழுதத் தெரிந்தவர் யாவரும் எழுத்தாளராகும் வாய்ப்புக் கனடாத் தமிழ் இலக்கியத்தின் நிலைப்பாடாக உள்ளது என்பதும் மறுப்பதற்கில்லை. இக்கருத்துப் பற்றிக் க. நவம், வி. கந்தவனம் இருவரும் கூறுவன நோக்கத்தக்கவை:

“படைப்பிலக்கியகாரருக்கு இருக்க வேண்டிய தெளிந்த ஞானமோ, தோந்த படைப்பாற்றலோ, ஆழமான பார்வையோ இல்லாத பலரும் பேனா தூக்கிவிட்ட ஒரே ஒரு காரணத்தால் எழுத்தாளராகிவிட்ட அவலமும் இங்குண்டு” (நவம்: சேக்கம் மலர்: 1983-1993 பக். 43)

“எழுதுகின்றவர்கள் எழுத்தாளராக இருக்கலாம். ஆனால் அவர்கள் எல்லோரும் இலக்கியகாரராக இருப்பதில்லை. இலக்கியச் சுவையில் திளைத்தவரை அவரது பேச்சுக்களும் எழுத்துக்களும் காட்டிவிடும்” (கவிநாயகம்: வாழ்வும் வரலாறும்: பக் 269).

இவ்வேளையில், தெளிவத்தை ஜோசப் அவர்கள் எழுப்பும் கேள்வியும் ஈண்டு சிந்திக்கத் தூண்டுகின்றது. கனடாத் தமிழ் இலக்கிய முயற்சிகள் சிறுகதை, கவிதை, சஞ்சிகை வெளியீடு, நாவல், மேடை நாடகம், ஆய்வுநூல், கருத்தரங்கு, புத்தகக் கண்காட்சி எனப் பன்முக விரிவும், வளர்ச்சியும் கொண்டுள்ளன. போர்ச் சூழல் மற்றும் அரசியல் கெடுபிடிகள் ஆகியனவற்றால் புலம்பெயர்ந்து மேற்குலக நாடுகளில் வசிக்கும் ஈழத்தமிழர்களுக்கு எத்தனையோ இடர்ப்பாடுகளும், அவர்கள் முகம்கொடுத்த அத்தனை பிரச்சினைகளும் புதிய அனுபவங்களைக் கொடுத்திருக்கும். இவைகள் புகலிடப் படைப்புகளில் எவ்வளவுக்கு இடம்பெற்றுள்ளன? என்ற வினா எழுப்பதலும் தகும் (காலம் இதழ் - 19: 6-7). இதற்கு விடை அளிப்பது போல் அமைந்துள்ள வ. ந. கிரிதரன் பதிவுகள் இணையத் தளத்தில் 29.10.2010 இல் எழுதியது ஏற்புடையதாகிறது:

“இங்குள்ள படைப்பாளிகள் பலரின் படைப்புக்கள் பலவற்றிற் புலம்பெயர்ந்து வாழும் மண்ணில் எதிர்ப்படும் பிரச்சினைகள் பற்றியெல்லாம் விரிவாகவே ஆராயப்

பட்டிருக்கின்றன. இவ்விதமான படைப்புகளின் இலக்கியச் சிறப்புக்கள் பற்றி இங்கு நான் குறிப்பிடவரவில்லை. அதனைக் காலம் தீர்மானிக்கும். நான் கூறுவது இப்படைப்புகள் கூறும் பொருள் பற்றியதே. ஆனால் நிச்சயம் பெருமைப்படத்தக்க படைப்புகள் அவை. அ. முத்துலிங்கம், தேவகாந்தன், அசை சிவதாசன், குமார் மூர்த்தி, பவான், மைக்கல், அளவெட்டி சிறீஸ்கந்தராசா, ஜோர்ஜ் குருஷேவ், சுமதி ரூபன், கடல்புத்திரன், டானியல் ஜீவா, குரு அரவிந்தன், வ.ந. கிரிதரன், ஆனந்த பிரசாத், சக்கரவர்த்தி, அ. கந்தசாமி, க. நவம், என். கே. மகாலிங்கம், குறமகள், செழியன், மொனிக்கா எனப் பலரின் படைப்புகளில் அவர்கள் வாழும் மண்ணின் பல்வேறு அனுபவங்கள் விவரிக்கப்படுகின்றன”.

கடந்த நாற்பது ஆண்டுக் காலப்பகுதியிற் பிரமிக்கத் தக்கவகையிற் பல எழுத்தாளர் கனடாவிலே தோற்றம் பெற்றுள்ளனர் என்பது உண்மையாகும். இலைமறை காய்களாக, தமது இலக்கியத் திறன்களையும், ஆற்றல் களையும் வெளிப்படுத்த வாய்ப்பின்றி இருந்த பல படைப்பாளிகள், கனடா ஊடகங்களின் மூலமாக அறிமுகமாகித் தம்மை வளர்த்துக்கொண்டனர். கணினிப் பயன்பாடும், பொருண்மிய வாய்ப்பும் இத்தகைய படைப்பாளிகள் தங்கள் ஆக்கங்களை நூல்களாக வெளியிட வாய்ப்பளித்தன.

கனடாவில் எழுத்துச் சுதந்திரத்துடன் இலக்கியம் படைக்கப்படுவதற்குரிய அனைத்து வாய்ப்புக்களும் உள்ளன. இதனால் பல இலக்கியவாதிகளின் திறமைகளும் இக்காலக்கட்டத்தில் வெளிவரலாயின. இவர்களது இலக்கிய ஆக்கங்கள் கவிதை, சிறுகதை, நாவல், நாடகம் என வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆயினும், 1993இல் கனடாத் தமிழ் இலக்கியங்கள் பற்றிக் “கனடிய தமிழ் இலக்கிய முயற்சிகளும் கடந்துபோன தஸாப்தமும்” என்ற தலைப்பிற் க. நவம் சேக்கம் 1983-1993 மலரில் எழுதிய கட்டுரையிற் கூறும் கருத்து நோக்கத்தக்கது:

“புதிய வாழிடத்து அனுபவங்களை ஆதாரமாகக்கொண்டு, வாழ்வின் அர்த்தங்களைச் செழுமையான இலக்கியங்களாகப் படைத்துத் தமிழ் இலக்கியத்துக்குப் புதிய பரிமாணம் சேர்க்கும் வகையில் கனடாவில் தமிழ் இலக்கியம் இன்னும் படைக்கப்படவில்லை என்றே கூற வேண்டும். அவ்வப்போது உதிரிகளாக அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாகக் கனடிய வாழ்க்கை அனுபவங்களைச்

சிறுகதையாகவும் கவிதைகளாகவும் வெளிக்கொணரும் படைப்பாளிகள் சிலர் உள். ஆயினும் அறிவியல் அடிப்படையில் எமது சமூக, அரசியல், பொருளாதார, பண்பாட்டுத் துறைகளை அணுகி ஆராய்ந்து புதிய மண்ணின் அறுவடைகளாகக் காலத்தின் சாசனமாக அமையக் கூடியதும், புதிய சமூக தரிசனத்திற்கு உதவக் கூடியதுமான காத்திரமான படைப்புக்கள் இன்னமும் படைக்கப்படவில்லை.” (நவம்: 1993: பக் 43)

கனடாவில் வாழும் படைப்பாளியாகிய க. நவம் சிறந்த ஓர் இலக்கிய விமரிசகராகவும் விளங்குகிறார். கனடாவிலே, தமிழர் இருப்பின் முதல் இருபது ஆண்டுக் காலத்தின் இலக்கியப் பார்வையே மேற்குறிப்பிட்ட அவரது கருத்தாகும். அவர் கூறிய கருத்துக்குப் பின்னர் 23 ஆண்டுகள் கடந்து விட்டன. இப்போது கனடாத் தமிழ் இலக்கியங்கள் எந்த அளவுக்கு வளர்ந்துள்ளன? அவற்றின் இன்றைய நிலை என்ன? அவற்றின் எதிர்காலம் எவ்வாறமையக் கூடும்? படைப்பாளிகளின் நிலைப்பாடு என்ன? என்ற வினாக்கள் எழுகின்றன.

படைப்பாளிகள் என்போர் இலக்கியத்தை உருவாக்கு வோராவர். எனவே அவர்களின் படைப்புக்களிலே தனித்தன்மை, சிறப்பு, பயன்பாடு என்பன சேர்ந்திருக்க வேண்டியது அவசியமாகும். படைப்பாளிகளிடம் குறிப்பிட்ட சில ஆற்றல்களும் ஆளுமைப் பண்பும் அமைந்திருத்தல் இயல்பே. படைப்பாளிகள் பற்றி ஆராய்ந்தோர், ‘படைப்பாளிகள் மனிதரின் சிந்தனைச் செயற்பாட்டை, விரிசிந்தனை (Divergent thinking), குவி சிந்தனை (convergent thinking) என வகைப்படுத்தியுள்ளனர். இவ்விரு சிந்தனைகளும் எதையாவது படைக்க உதவும் என்றும், விரி சிந்தனை என்பது பல்வேறு திசைகள் நோக்கியது என்றும், குவி சிந்தனையானது பிரச்சினை களுக்கான ஒரே ஒரு தீர்வுக்கு மட்டும் இட்டுச் செல்வது எனவும் விளக்கினர். எனவே படைப்பாளிகள் மாற்றுச் சிந்தனைகளை முன்வைக்கும் ஆற்றல் பெற்றிருத்தல் வேண்டும் என்பது வெளிப்படையாகிறது. அவர்கள் புதிய புதிய சிந்தனைகளைத் தமது படைப்புக்களில் பொதிய வேண்டும். அதே வேளை அவை, நெகிழ்ச்சித்தன்மை கொண்டிருத்தலும் அவசியமாகிறது. இப்பின்னணியிற் கனடாத் தமிழ் இலக்கியப் படைப்பாளிகள் செயற்பட்டுள்ளனரா என்பது நோக்கப்பட வேண்டியதாகும்.

தமிழ்ப் படைப்பாளிகள் கடந்த நாற்பது ஆண்டு களாகக் கனடாவிற்கு கால்புதைத்துக் கொண்டும், ஈழ மண்ணில் மனம் புதைத்துக்கொண்டும் எழுதிய இலக்கியப் படைப்புக்களே இங்கு பெரதளவில் வெளிவந்துள்ளன. இவை பத்திரிகைகள், இதழ்கள், வானொலிகள் என்பனவற்றின் வாயிலாகவும், மற்றும் தனி நூல்களாகவும் வெளிவரலாயின. பல்லினப் பண்பாட்டுச் சூழலில் தமிழ் மக்கள் எதிர்கொள்ளும் வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகள், பொருண்மியப் பிரச்சினைகள், புலம்பெயர்ந்து வாழும் இந்நாட்டின் பல்லினப் பண்பாட்டுச் சூழலில், கனடாவின் சட்ட விதிகளுக்குமிடையில் தமிழ்க் குடும்பங்கள் எதிர்கொள்ளும் மணமுறிவுகள் (Divorce), தலைமுறை இடைவெளிகள், குடிவரவுத் திணைக்களத்துடன் தொடர்புடைய குடும்ப இணைவு வழக்குகள் தொடர்பான பல நூற்றுக் கணக்கான பிரச்சினைகள் ஆகியன படைப்பிலக்கிய எழுத்தாளர் முன்னிலையில் சிறந்த இலக்கியப் படைப்புக்களுக்குரிய கருப்பொருட்களாகக் காத்துக்கிடக்கின்றன. 2010க்கு முற்பட்ட இலக்கிய வாதிகள், கலைப் படைப்பாளிகள் ஆகியோரின் படைப்புகள், மற்றும் நாட்டிய நாடகங்கள் அனைத்துமே பொதுவாக ஈழ விடுதலைப் போராட்டத்தையே மையக் கருவாகக் கொண்டிருந்தமையால், சிறந்த இலக்கியம் அல்லது அல்லது சிறந்த கலைப் படைப்பு ஆகியவற்றைக் கனடாவின் முத்திரை பதிப்பனவாக அவர்களால் வெளிக்கொணர முடியவில்லை என்றே வேண்டும்.

“பிறமொழி இலக்கியங்களிலிருந்தும் பிற கலை, கலாச்சாரங்களிலிருந்தும் கிடைக்கப் பெறும் அறிவும் அனுபவங்களும் எங்கள் இலக்கியங்களுக்கு ஊட்டமாக அமையக்கூடிய வகையில் எமது படைப்புலகு தேடுதல் முயற்சியில் ஈடுபடாமல் ஒதுங்கியிருந்து, அரைத்த மாவையே மீண்டும் மீண்டும் அரைக்கும் பணியைச் செய்து வருகின்றது.”

இது, 1983-1993க்கு இடைப்பட்ட காலத்து இலக்கியம் குறித்து க. நவம் அவர்கள் 1993இல் கூறிய கருத்தாகும். இக்கருத்தை ஆதரிக்கும் வகையில் 2002ஆம் ஆண்டு வரையிலான இலக்கிய செல்நெறிப் போக்கின் மதிப்பீடாக எழுத்தாளர் கலைவாணி இராஜகுமாரன் (தமிழ்நதி) கூறும் கருத்தும் ஈண்டுப் பொருள் பொதிந்ததாகின்றது:

“ஆக்க இலக்கியங்கள் பழைய நினைவுகளின் ஆழத்திலிருந்து காலுதைத்து மேலே வர முயற்சி செய்ய வில்லை. பழைய சோகங்களை மீள மீளப் புதுப்பித்துச் சுகம் காண்பவர்களுக்கும், வாழ்ந்த நிலத்தை வர்ணிப்ப தோடுமட்டும் திருப்தி அடைந்து விடுகிறவர் களுக்கும் குறைவில்லை. நிகழ்காலத்தைக் கண்ணெடுத்துப் பார்க்க மறுப்பவரிடம் காலம் பற்றிய பிரக்ஞையை எப்படி ஊட்டுவது? மரபுகள் ஆய்ந்து பேணத் தக்கவையே. பழம் பெருமையும் ஒரு இனத்திற்கு உற்சாகம் ஊட்டும், நம்பிக்கை ஊட்டும் சக்திதான். ஆனால் அதுவே “ஓவர் டோஸ்” ஆகிவிட்டால் நிகழ்காலம் கண்ணெதிரில் மரித்துப்போகிறது. வேர் என்பது ஒரு இனத்தின் ஆதாரம். ஆனால், அதை இசகுபிசகாக கழுத்தில் மாட்டிக் கொண்டு தொங்கிவிடக் கூடாது என்பது எனது ஆதங்கம். புதிய நிலம், புதிய மனிதர்கள், பழக்க வழக்கங்கள், மொழி, எதிர்கொள்ளும் நெருக்கடிகள், இருப்புக்கெதிரான அறைகூவல்கள் என்று வாழும் களம் பரந்து விரிந்து கிடக்கின்றது. அதைப் பற்றியும் எழுத வேண்டும். தங்களது வாழ்வு குறித்து எமது முன்னோர் எழுதி வைத்துவிட்டுப்போய் இருப்பவைகளிலிருந்து அவர்களது வாழ்வினை அறிந்து கொண்ட நாம், எமது அடுத்த தலைமுறையினருக்குப் போதிய பதிவுகளை விட்டுச் செல்ல வேண்டாமா?” (கலைவாணி இராஜகுமாரன், 2002:பக். 77).

தற்போது சுமார் பத்துக்கும் மேற்பட்ட வாரஇறுதிச் செய்தித்தாள்களும், மாதமிருமுறை வெளிவரும் செய்தித் தாள்களும், மாதாந்தப் பத்திரிகைகளும் இதழ்களும் கனடாவில் வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன. இவற்றிற்குத் தரமான ஆக்க இலக்கியப் படைப்புக்களை வழங்கத்தக்க எழுத்தாளர்களுக்குப் பஞ்சம் உள்ளது. இதனால் தரமற்ற ஆக்கங்கள் மேடை ஏறும் சந்தர்ப்பங்கள் அதிகரித்துள்ளன. இதற்கான அடிப்படைக் காரணங்களும் இருக்கின்றன. தமிழகத்திலோ அல்லது இலங்கையிலோ பத்திரிகை களுக்கு ஆக்க இலக்கியம் வழங்குவோருக்கு ஏதோ ஒருவகையில் ஊதியம் வழங்கப்படுகிறது. ஆனால் கனடாவில் பத்திரிகை ஆசிரியர்கள் எழுத்தாளரின் உழைப்புக்கு ஊதியம் கொடுப்பது என்பது எழுத்தாளர் அறியாத விடயம். தங்கள் ஆக்கங்கள் பத்திரிகையில் வெளிவந்தாற் போதும் என்ற மனோபாவம் முதலில் எழுத்தாளரிடமிருந்து அகல வேண்டும். அப்போதுதான் சிறந்த படைப்புக்கள் வெளிவர வாய்ப்புண்டாகும்.

இலக்கியம் வாசகருக்காகவே படைக்கப்படுகின்றது. இலக்கியவாதிகளின் படைப்புகளை நுகர்கின்ற வாசகர்கள் தமது எதிர்பார்ப்புகளையும், இரசனைகளையும் உயர்த்திக் கொள்ளவேண்டும். தரமற்ற படைப்புகள் வெளிவரும்போது அவற்றை விமர்சிக்கும் மனஉறுதியை வாசகர் வளர்த்துக் கொள்ளுதல் வரவேற்கத்தக்கது. சிறிது கற்பனையும், எழுத்தாற்றலும், கணினிப் பயிற்சியும், பணவசதியும் அமைந்துவிட்டால் கனடாவில் சிறுகதைத் தொகுதியையோ அல்லது கவிதைத் தொகுதியையோ வெளியிடுதல் எளிதான காரியமாகிவிட்டது. அத்தகைய வெளியீடுகளை வைத்துக்கொண்டு புகலிடத் தமிழரின் இலக்கியச் செல்நெறியின் தரத்தை மதிப்பிடுதல் என்பது பாலை வனத்தில் பசும்புல் தரையைத் தேடும் முயற்சியாகும். அன்றியும், இத்தகைய நூல் வெளியீடுகளுக்குச் செல்லும் நூல் ஆய்வாளரும் நூலாசிரியர்களை இலக்கியப் பிதாமகர்களாகப் புகழ்ந்து தள்ளுதலும் கனடாத் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சியின் அதிஷ்டமின்மை என்றே கூற வேண்டும். இவற்றுக்கும் மேலாக இந்நூல்கள் பற்றி நடுநிலை தளராத ஆக்கபூர்வமான விமரிசனங்களை எழுதுவதற்கு விமரிசகரோ, அல்லது அவர்கள் எழுதிய காத்திரமான விமரிசனங்களை வெளியிடுவதற்கு எந்தப் பத்திரிகையோ முன்வருவதும் இல்லை என்பது உண்மை.

அரசியல் சார்ந்த சித்தாந்த ரீதியான விமரிசகர்கள், எழுத்தாளர்களுக்கு வழங்கிய “முதுகு சொறிதல்” இலங்கையிலும் இடம்பெற்றிருந்தது; அதன் தொடர்ச்சி கனடாவிலும் அடியெடுத்து வைக்கப்பட்டு வருவதும் புலம்பெயர் இலக்கியச் செல்நெறியின் துர்ச்சகுனம் என்றே கூறவேண்டும். இந்நிலை மாறி யதார்த்த பூர்வமான இலக்கிய விமரிசனங்கள் இடம்பெறும்போது கனடிய புலம்பெயர் இலக்கியம் ஆக்க பூர்வமான செல்நெறியில் வளரத்தக்க வாய்ப்புகள் அமையலாம்.

கனடாவில் விமரிசனத்துறை ஆக்கபூர்வமாக வளர்ச்சி அடையாமையும், விமரிசனத்தை எதிர்கொள்ளும் மனப்பக்குவம் எழுத்தாளரிடையே இல்லாதிருப்பதும் ஈண்டுக் கருத்திற் கொள்ளத் தக்கவை. படைப்பாளிகளுக்கு வாய்ப்பான பல்வேறு கதைக்கருக்களும் கதைக்களங்களும் இந்நாட்டிற் கிடைத்தபோதிலும், அவற்றை அவர்கள் முழுமையாகப் பயன்படுத்தியுள்ளனரா என்பதும் கேள்விக்

குறியே. பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் க. நவம் இத்தகையோர் பற்றிக் கூறும்போது, “இக்களங்கள் கனடியத் தமிழ்ப் படைப்பாளிகளால் சரிவரப் பயன்படுத்தப் படுகின்றனவா எனப் பார்க்கும்போது, அனேகமானவை புதிய மொந்தைகளில் இடப்பட்ட பழைய பாணங்களாகவே காணப்படுதல் சற்று ஏமாற்றம் தரும் தகவலாகும்” எனக் குறிப்பிடுவதும் நோக்கத் தக்கதாகும்.

இலக்கியம் என்பது படைக்கப்படும் காலம், அக்காலத்துச் சமூகம், மற்றும் நாட்டின் பொருளாதார அரசியல் நிலைப்பாடுகளின் தன்மை, மக்களது வாழ்வியல், கலை, பண்பாட்டுச் செயற்பாடுகள் ஆகியவற்றின் வெளிப்பாடாக அமைவதாகும். இவற்றை வெளிப்படுத்தும் போது படைப்பாளிகளுக்குக் கருத்துச் சுதந்திரம் அவசியமாகின்றது. கலை இலக்கியவாதிகளுக்குத் தமது உணர்வுகளையும் கருத்துக்களையும் வெளியிடுவதற்குத் தடையிருக்கக் கூடாது. இன்றைய காலக் கட்டத்தில் இலங்கையிற் கிடைக்காத எழுத்துச் சுதந்திரம் புலம்பெயர்ந்து வாழும் கனடாத் தமிழருக்குக் கிடைத்துள்ளது. எனவே இலக்கியப் படைப்பாளிகள் தமது கருத்துக்களையும் உணர்வுகளையும் எவ்வித தங்குதடையும் இன்றித் தம் இலக்கியப் படைப்புக்களில் வெளிப்படுத்துவதற்குரிய வாய்ப்புகளும் வசதிகளும் இங்கு நிறையவே உள்ளன. படைப்பாளிகள் சமூக நோக்குடையவர்களாகத், தம் கருத்துக்களைத் துணிந்து தம் படைப்புக்களில் வெளிப்படுத்த வேண்டும். இது குறித்து பேராசிரியர் ஜோசப் சந்திரகாந்தன் குறிப்பிடுவது இங்கு நோக்கத்தக்கது:

“சமுதாயச் சீரழிவுகளைத் தீர்க்கமாக இனங்கண்டு, அவற்றை மாற்ற வேண்டியதன் அவசியத்தை வற்புறுத்தி, மாற்றத்துக்கு ஏதுவான வழிமுறைகளைச் சுட்டிக்காட்டி, நேரிய திசையில் ஒரு சமூகம் தனது குடும்ப விழுமியங்களை உணர்ந்து வாழ வழிகாட்டும் இலக்கியப் படைப்புக்களே காலத்தைக் கடந்து வாழும் உயர்நிலையைப் பெறுகின்றன. இதுவே இலக்கியப் படைப்பாளிகளின் இன்றைய சவாலும், சமூகப் பணியுமாகும்” (ஜோசப் சந்திரகாந்தன்:2000-xvi)

மேலும், இலக்கியம் என்பது ஒரு நுகர்பொருள். கனடாவில் வாழும் தமிழ் மக்களில் மிகப் பெரும்பாலானோர் தமிழிலேயே இலக்கியப் படைப்புகளை வாசிக்க வேண்டிய

சூழலில் உள்ளார்கள். இங்குள்ள ஆங்கிலம், பிரஞ்சு முதலான வேற்றுமொழி இலக்கியப் படைப்புக்களை அவர்களால் வாசித்துச் சுவைக்க அல்லது அவற்றினூடாகத் தம் இலக்கியத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்துகொள்ளத் தக்க பிறமொழித்திறன் சார்ந்த இடைவெளி உள்ளது என்பதையும் மறுப்பதற்கில்லை. இங்கு புதிது புதிதாக வெளிவந்துகொண்டிருக்கும் பத்திரிகைகள், இதழ்கள் முதலியவற்றைத் தமிழ் இலக்கியப் படைப்பாளிகள் நன்கு பயன்படுத்திக் கொள்ளும் வாய்ப்பு நிறையவே உள்ளது. புத்தகங்கள் வெளியிடத்தக்க தமிழ் அச்சக வசதிகளும் உள்ளன. இருப்பினும் கடந்தகால இலக்கிய வெளியீடுகளை நோக்கும்போது படைப்பாளிகளின் சிறந்த ஆக்க முயற்சிகள் அபரிமிதமாக அமையவில்லை எனக்கூறலாம்.

1990களில் இந்நாட்டின் கருத்துச் சுதந்திரத்தைப் பயன்படுத்தித் தமிழீழ விடுதலைப் போராட்டத்துக்கு ஆதரவளிக்கும் வகையிலான இலக்கிய வெளிப்பாடுகள் காத்திரமான முறையிற் கவிதை, சிறுகதை, நாவல், நாடகம் என வெளிவந்தன. அத்தகைய ஆக்கங்களுக்குக் குறிப்பிட்ட சில ஊடகங்கள் களம் அமைத்துக் கொடுத்தன. ஆனால் அத்தகு எழுத்து வேகம் 2009 க்குப் பின்னர் தணிந்தே போயிற்று என்பதையும் குறிப்பிட வேண்டும். அதே வேளையிற் கருத்துச் சுதந்திரத்தைப் பயன்படுத்தி விடுதலைப் போராட்டத்தை விமர்சிக்கும் ஆக்கங்களும் தோன்றலாயின. இது குறித்து க. நவம் (1983-93:பக்:43) கூறுவது இவ்விடத்தில் மிகப் பொருத்தமாகிறது:

“ஈழமண்ணிலிருந்து இயங்கி வந்த போராளிக் குழுக்களின் செயற்பாடுகளுக்கு ஊக்கம் அளிப்பதற்கென இங்கு வாழும் தமிழ் மக்களது ஆதரவு தேவைப் பட்டபோது, பல்வேறு குழுக்களின் பிரச்சார சாதனங்களாகவே ஆரம்பத்தில் தொடர்புச் சாதனங்கள் தோற்றுவிக்கப்பட்டன. ஆனால் கனடாவிற் கிடைக்கப் பெறும் தடையற்ற கருத்துச் சுதந்திரம் காரணமாக விடுதலை இயக்கங்களைக் கடுமையாக விமர்சிக்கும் ஆக்கங்களைத் தாங்கிய சாதனங்களும் காலப்போக்கில் தோற்றம் பெற்றன.”

புலம்பெயர்ந்து வாழும் தமிழ் மக்களின் பல்வேறு பண்பாட்டுச் சூழல்களில் அமைந்த புதுவாழ்க்கைமுறைகளையும், புதிய சமூக, பொருண்மிய அனுபவங்களையும் சித்திரிக்கும் இலக்கியங்களும் புதுமைநெறி கொண்டன

வாகவே அமையவேண்டும் என்பது காலத்தின் தேவையாகிறது. ரொறன்ரோவில் வெளிவரும் வார இறுதிப் பத்திரிகைகள், மற்றும் இதழ்கள் வாசகரின் இலக்கியத் தேவைகளை முழுமையாகப் பூர்த்தி செய்யாத நிலையில் உள்ளன என்பது இலக்கிய ஆர்வலர் கருத்தாகும். இலக்கிய இதழ்களாகக் காலம், நான்காவது பரிமாணம், ரோஜா, முகரம் முதலாகப் பல இதழ்கள் வெளிவந்தன; இவற்றுட் பல தொடர முடியாமல் நின்றுவிட்டன (பின்னிணைப்பு-V பார்க்க). கனடாவில் அ. முத்துலிங்கம், இரா.தணி, குரு அரவிந்தன், தேவகாந்தன் முதலான பல சிறந்த சிறுகதை எழுத்தாளர் புகலிட அனுபவங்களை வெளிப்படுத்தும் நல்ல சிறுகதை, நாவல் இலக்கியங்களை நூல் வடிவிலே தந்துள்ளனர் (இயல் 5 பார்க்க). கவிஞர் கந்தவனம், சேரன், திருமாவளவன், தீவகம் இராஜலிங்கம் முதலியோரது கவிதை நூல்கள் கனடாத் தமிழ்க் கவிதை இலக்கியத்தில் குறிப்பிடத்தக்கவையாக அமைகின்றன.

சிறுகதை, குறுநாவல், நாவல், கவிதை, நாடகம் எனப் பல்துறை சார்ந்து கனடாவில் வெளிவந்துள்ள படைப்புக்களிற் பெரும்பாலானவை கனடாவிலும் இலங்கையிலும் வாழ்வோருக்கு இடையிலான களமும், கதைப் பின்னலும், உணர்வும் கொண்டனவாகவே காணப்படுகின்றன. இப்படைப்பாளிகள் தாயகம் மீதான அதீத உணர்வு கொண்டவர்களாகத் தமது ஆக்கங்களைப் படைத்துள்ளனர். இவர்களது பெரும்பாலான கவிதை ஆக்கங்கள் இவ்வாறாகவே அமைந்துள்ளன. சிறுகதை எழுத்தாளரும் இவ்வழியிற் பயணித்த போதிலும், காதல் வசமாகி நின்று பெரும்பாலான படைப்புக்களை வெளியிட்டுள்ளமையைக் கண்டு கொள்ளலாம்.

தாயக விடுதலைப் போராட்டமும், தாயக மக்களின் வாழ்வியல் அவலங்களும் 2009ஆம் ஆண்டுவரை கனடாத் தமிழ் இலக்கியத்தின் முக்கிய பாடுபொருளாக ஆதிக்கம் செலுத்திய அதேவேளை, கனடாவிலே தமிழ் மக்கள் எதிர்கொண்ட வாழ்வியற் பிரச்சினைகளும் கவிதைப் பாடுபொருள்களாக அமைந்திருந்தன என்பதும் மறுப்பதற்கு இல்லை. 2008இல் வெளிவந்த இளங்கோவின் “நாடற்றவனின் குறிப்புகள்” என்ற நூலுக்கு விமரிசனம் எழுதிய தேவகாந்தன் வருமாறு குறிப்பிடுதல் காண்க:

“சமீபத்தில் வெளிவந்த இளம்கவிஞர்களின் ஆக்கங்களில் புலம்பெயர்ந்தோர் இலக்கியத்தின், குறிப்பாக, கவிதைத் துறையின் எதிர்காலச் செல்நெறியைச் சுட்டிக் காட்டும் கூறுகள் புலப்பட ஆரம்பித்திருப்பதை ஒரு தீவிர வாசகர் எதிர்கண்டிருக்க முடியும். அவ்வாறான ஆக்கங்களில் இளங்கோவின் “நாடற்றவனின் குறிப்புகள்” தொகுப்பை ஒரு முக்கிய வரவாக நான் காண்கின்றேன். ... 53 கவிதைகளைக் கொண்டிருக்கிற நூல்தான். ஆனாலும் இது அழுத்தமாகக் காட்டிச் செல்லும் புதிய செல்நெறியால் கவனம் மிகப் பெறுகிறது. புலம்பெயர்ந்தோர் கவிதை தன் மரபோடு, தன் புதிய புலத்தின் கவிதைத் தன்மையை உணர்கிறதும், உள்வாங்குகிறதமான காலகட்டமொன்று இயல்பில் இப்போது உருவாகிக் கொண்டிருக்கிறதை இத்தொகுப்பில் முக்கியமாகக் காணக்கிடந்தது” (தாய்வீடு, ஓக். 2008:47)

தொகுத்து நோக்கும்போது கனடாவில் 1983–2009க்கும் இடைப்பட்ட காலப்பகுதியில் வெளிவந்த இலக்கியங்கள் தாயக விடுதலை உணர்வலை கொண்டனவாகவும், தாய்நாட்டையும் உறவினரையும் விட்டுப் பிரிந்து ஏங்கும் கழிவிரக்கம் கொண்டனவாகவும் அமையலாயின. இரண்டாம் கட்டமாக 2009க்குப்பின்னர் வெளிவந்த இலக்கியங்களில் முன்னர் முதன்மை பெற்றிருந்த விடயங்கள் பின்தள்ளப் பட்டுப், புகலிடத்து வாழ்க்கையில் எதிர்கொள்ளும் சமூக பொருண்மிய விடயங்கள் முனைப்புப் பெற்றுவருவதை அவதானிக்கலாம். அத்துடன் புகலிட வாழ்விற்கு காணக்கூடிய பண்பாட்டுப் பிறழ்வுகள், தாயகப் பண்பாட்டு விழுமியங்கள் என்பனவற்றை எடுத்துக்கூறிப், பண்பாட்டு விழுமியங்களைத் தக்கவைக்கும் முயற்சிகளும் எழுத்தாளரின் கவனத்தைப் பெரிதும் ஈர்த்துவருவதையும் கருத்திற் கொள்ள வேண்டும்.

கவிதை இலக்கியம்:

இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஓர் அதிசயப் பிறவி புதுக்கவிதை எனக் கூறப்படுகிறது. இந்நூற்றாண்டிற் பல துறைகளிலும் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் போன்று செய்யுள் வடிவத்திலும் மாற்றங்கள் ஏற்படலாயின. யாப்பு வரையறை அற்ற பாடல்கள் வெளிவந்தபோது அவற்றுக்குப் ‘புதுக்கவிதைகள்’, ‘வசன கவிதைகள்’ எனப் பெயர்கூட்டி வரவேற்கப்பட்டன. ஆங்கிலத்தில் வெளிவந்த ‘சொனற்’ என்ற கவிதை வடிவைப் பாரதியார், தூரன், பாரதிதாசன்,

சோமு, கம்பதாசன், புதுமைப்பித்தன், ரகுநாதன், கண்ணதாசன் முதலியோர் கையாண்டு சாதனைபடைத்தனர் (தமிழவன்: 2006). “உள்ளத்து உள்ளது கவிதை; உருவெடுப்பது கவிதை; தெள்ளத் தெளிந்த தமிழில், உண்மை தெரிந்துரைப்பது கவிதை” என்றார் கவிமணி தேசிகவிநாயகம்பிள்ளை.

கனடாத் தமிழ்க் கவிதை நூல்களை நோக்கும்போது, பெரும்பாலான எழுத்தாளரின் உள்ளக் குமுறல்களே கவிதைளாக வெளிவந்திருப்பதோடு, உண்மை நிலைப்பாடுகளை உணர்ச்சித்துடிப்போடு உரைப்பனவாக அமைந்திருத்தலையும் காணலாம். முழு தமிழ்ச் சமூகமும் கொண்டுள்ள மன அழுத்தங்களும், மனச் சுமைகளும் சிறுகதை, கவிதை ஆகியவற்றிற் பெரிதும் இடம்பெற்றுள்ளன. தாயக உணர்வுகளுடன் வெளிப்பட்ட கவிதை ஆக்கங்களே தரத்திலும் எண்ணிக்கையிலும் மிக்கனவாகவாகும். புகலிடச் சூழலில் எதிர்கொள்ளும் பண்பாட்டதிர்ச்சி, தாயகத்திற் போர் அனர்த்தங்களின்போது எதிர்கொண்ட பயங்கர அனுபவங்கள், உயிர், உடைமை என்பவற்றின் இழப்புகள், அவற்றினால் அவர்களுக்கு ஏற்பட்ட மன அழுத்தங்கள், தற்கொலைகள் என்பன இலக்கியப் படைப்புக்களில் முனைப்புப் பெற்றுள்ளன. புகலிடக் கவிதைகளின் பன்முகப்பார்வை இவற்றின் தனிச் சிறப்பைக் குறித்துக் காட்டுவதாகும்.

தமிழகத்திலும் ஈழத்திலும் காணப்படாத இலக்கியப் பொருள் மரபில் ஏற்படும் மாற்றங்களைப் புகலிடப் புதுக்கவிதைகளிற் கண்டுகொள்ளலாம். தமிழ்க்கவிதை மரபு இதுவரை குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை என்ற ஐந்திணைகளே கவிதைக் களங்களாக அமைந்திருந்தன. 1983ஆம் ஆண்டைத் தொடர்ந்து பனிப் பிரதேசம் நோக்கிய தமிழரின் புலப்பெயர்ச்சியுடன் ஆறாந்திணையாக பனிபடர்ந்த பிரதேச வாழ்வும் இயற்கையும் இலக்கியக் களமாகவும் கருப்பொருளாகவும் அமையலாயின. புகலிடக் கவிதைகளின் வீச்சானது ஐரோப்பா, அமெரிக்கா, அவுஸ்திரேலியா என எங்கும் பரவியுள்ளது. அதனால் அவற்றின் புவியியல் வருணிப்பு, காலநிலை வருணிப்பு என்பன தமிழ்ப் பாரம்பரியத்திலிருந்து வேறுபட்டுப், புதிய இலக்கியத் தளங்களில் இயங்குதல் இயல்பாகின்றது.

கடந்த நாற்பது ஆண்டுகளாக புலம்பெயர்ந்த மக்களின் மிகக் கூடிய கரிசனையில் இருந்த விடயம் தாயக உணர்வலைகள் என்பது எல்லோரும் அறிந்ததே. புலம்பெயர்ந்து வாழும் மக்களுக்கு அவ்வுணர்வை மீண்டும் மீண்டும் எடுத்தரைத்து, அவர்களை அந்த உணர்வில் மிதக்க வைப்பதில் 2009க்கு முற்பட்ட கவிதை ஆக்கங்கள் மிகக் கவனமாகச் செய்யப்பட்டுள்ளன. இத்தகைய கவிதைகள் பொதுவாக அனைத்து வெளியீடுகளிலும் (பத்திரிகைகள், இதழ்கள், விழாச்சிறப்பு மலர்கள், வானொலிகள்), விழா நிகழ்ச்சிகளிலும் இடம்பெற்றே வந்தன. விழா மேடைகளில் ஈழவுணர்வலை ததும்பும் பாடல்களுக்கு மக்களின் அமோக வரவேற்பு மிக்கிருந்தமையைக் கவிதையாளர் நன்கு அறிந்திருந்தனர். அவ்வகையில் இப்படைப்பாளிகள் ஓரளவில் தாயக உணர்வை மக்கள் மனங்களில் தக்க வைத்துக் கொள்வதிற் கூடிய அக்கறையுடன் முயன்றுவந்துள்ளனர். இவர்களிற் பெரும்பாலானோர் தாயகத்தில் எத்தகையதோர் ஆக்க இலக்கியத்துறையிலும் ஈடுபாடு கொண்டிருக்க வில்லை என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இப்பின்னணியில் முக்கியமான கேள்விகள் மேற்கிளம்புகின்றன. இவர்கள் புலம்பெயர்ந்த பின்னர் எவ்வாறு இத்தகைய இலக்கிய முயற்சிகளில் ஈடுபட்டார்கள்? அதற்குரிய காரணிகள் எவை? என்பதையும் நோக்க வேண்டும்.

கனடாவில் ஆக்க இலக்கியத்துறையில் ஈடுபட்டவர்களில் அதிகமானோர் கவிதை எழுதுவதிலேயே ஆர்வங் காட்டி, அதில் சாதனைகளும் படைத்துள்ளனர் எனலாம். கனடாத் தமிழ்க் கவிதையாளரிற் சேரன், செழியன், ப. அ. ஜயகரன், திருமாவளவன், சக்கரவர்த்தி, மலையன்பன், அ. கந்தசாமி, கலைவாணி இராஜகுமாரன் (தமிழ்நதி), தான்யா, பிரதீபா, இளங்கோ, கவிஞர் கந்தவனம், தான்யா, அகணி, பிரதீபா, வல்வை சஹாரா என இவர்களின் பட்டியல் நீண்டு செல்கிறது. இவர்களில் ஒரு சிலரே தாயகத்திலும் கவிதை படைத்தவராவர். முதன் முதலாகக் கனடாவிலேயே ஆக்க இலக்கியத்துறையில் பேனை பிடித்தவர்களே அதிகம் என்று கூற வேண்டும். இவ்விடயம் பற்றிப் பேராசிரியர் கி. விசாகரூபன் (2004:12) வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்:

“புலம்பெயர்ந்த தேசங்களிலிருந்து கவிதை படைக்கின்றவர்களிற் பலரும், தாயகத்தில் தங்கியிருந்த காலப்பகுதியில் இவ்வாறான படைப்பாக்க முயற்சிகள் எவற்றிலும் தம்மை ஈடுபடுத்திக்

கொள்ளாதவர்களாக, இனங்காட்டிக் கொள்ளாதவர்களாகவே இருந்திருக்கின்றனர். புலம்பெயர்ந்துள்ள சூழலில் மரபுக் கவிதை வடிவங்களை அறிந்துகொள்ளக்கூடிய வாய்ப்பும் இவர்களுக்கு அதிகம் இல்லை என்றே குறிப்பிடலாம். இதனாலும் மரபுக்கவிதை வடிவங்களில் கவிதை எழுதுவது சாத்தியம் இல்லாது போயிருக்கலாம். தவிர, தங்களது உணர்வுகளை எடுத்துச் சொல்ல மரபுக்கவிதை வடிவங்களைவிட, புதுக்கவிதை வடிவமே சாலச் சிறந்தது எனச் சிலர் கருதியிருக்கவும் கூடும். மரபுக்கவிதை வடிவத்தில் ஆட்சிபெற்ற கவிஞர் சிலர்கூட, புதுக்கவிதை வடிவத்தில் தொடர்ந்தும் எழுதிவருவதானது இவ்வாறான எண்ணப்பாங்கைத் தோற்றுவிப்பதாக உள்ளது.”

கனடாவில் வெளிவந்த கவிதை நூல்களை நோக்கும்போது, கையெழுத்தில் உருவாக்கப்பட்டு, பின்னர் பிரதிகள் தயாரித்து முதல் கவிதைத் தொகுப்பாக ரவி அமிர்தனின் ‘விழிப் பூ’ மொன்றியலில் 1985இல் வெளிவந்துள்ளது. இரண்டாவது கவிதைத் தொகுப்பாக சுதா. குமாரசாமியின் ‘முடிவில் ஓர் ஆரம்பம்’ என்ற நூல் மொன்றியலில் 1988இல் வெளிவருவதாயிற்று. இவற்றினிடையே மொன்றியலில் 1987இல், வ. ந. கிரிதரன் எட்டு கவிதைகள், குறுநாவல், சிறுகதைகள் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியதாக ‘மண்ணின் குரல்’ என்ற தொகுப்பை வெளியிட்டிருந்தார். அதனைத் தொடர்ந்து, 1990இல் வெளியிடப்பட்ட கவிதைத் தொகுதியாகச் சேரனின் ‘எலும்புக் கூடுகளின் ஊர்வலம்’ என்ற தொகுதி இடம்பெறுகிறது. இதனையடுத்து கௌரியின் ‘அகதி’ என்ற நெடுங்கவிதை நூலும், அ. கந்தசாமி, மலையன்பன் மற்றும் ரதன் ஆகிய மூவரின் தொகுப்பான ‘காலத்தின் பதிவுகள்’ என்ற தொகுதி 1991இலும், ஆனந்த் பிரசாத் என்பாரின் ‘சுயதரிசனம்’ என்ற கவிதைத் தொகுதி 1992இலும் வெளிவந்தன. அடுத்து என். கே. மகாலிங்கத்தின் ‘உள்ளொலி’ (1993), சக்கரவர்த்தியின் ‘யுத்த சன்யாசம்’, நட்சத்திரன் செவ்விந்தியனின் ‘வசந்தம் 91’, சபா வசந்தனின் ‘மண்ணின் நினைவுகள்’, அ. கந்தசாமியின் ‘கானல் நீர்க் கனவுகள்’ ஆகிய நான்கு நூல்களும் ‘நான்காவது பரிமாணம்’ வெளியீடுகளாக 1994ஆம் ஆண்டு ஒரே நாளில் வெளியிடப்பட்டன. நிலா குகதாசனின் ‘இன்னொரு நாளில் உயிர்த்தேன்’ (1996) முதலான கவிதைத் தொகுதிகள் தொடர்ச்சியாக வெளியிடப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும் (நான்காவது பரிமாணம் இதழ்கள்).

2000ஆம் ஆண்டிற்குப் பின்னர் பலரது கவிதைத் தொகுதிகள் வெளிவந்துள்ளன. அகணியின் கவிச்சாரல் (புதுக்கவிதைத்தொகுதி), மரபுக்கவிதையாக சாயி அமுதம், ஏழு கவிஞர்களுடன் இணைந்து வெளியிட்ட பொதிகைப் புதுமலர்கள், திருமாவளவனின் 'சிறு புள் மனம் திருமாவளவன் கவித்தொகை' (2016), தேசபாரதியின் 'உறைபனிச் சாரல்' (2016), பெண் எழுத்தாளரின் கவிதைத் தொகுப்பாக 'ஒலிக்காத இளவேனில்', குயிண்டஸ் துரைசிங்கத்தின் 'கவிச் சாரல்', முதலிய பல கவிதைத் தொகுதிகள் வெளிவந்துள்ளன. இங்கு வெளிவந்த கவிதை நூல்களின் பட்டியல் மிக நீண்டது. அவை யாவற்றையும் தொகுத்துத் தனி நூற்பட்டியல் விரைவில் வெளிவரவுள்ளது என்பதை ஈண்டுக் குறிப்பிடுதல் பொருத்தமாகும்.

பொதுவாகப் புகலிட இலக்கியப் படைப்புக்களிற் கவிதையிலேயே தாயக ஏக்கம் பெரிதும் முதன்மை பெறுவதாயிற்று. 'நாட்டை இழந்தோம், வீட்டை இழந்தோம், உற்றார் - உறவினரை இழந்தோம், உயர் பதவிகள் இழந்தோம், தோட்டம் - வயற் காணிகள் இழந்தோம்' என்னும் ஒலங்கள் ஒங்கி ஒலிக்கக் கேட்கலாம். சுதந்திரமாக தத்தம் வீடு வாசல்களில் வாழ்ந்த மக்கள் இன்று பனிக்குளிரிலே புகலிடம்தேடி அலைந்து திரியும் அவல நிலைகளும் பொதுவாகக் கவிதைகளின் உட்பொருளாக அமைதலைப் பெரிதும் நோக்கலாம். தாயக ஏக்கம், தன் குடும்பம், ஊர், உற்றார், உறவினர், கூடித் திரிந்த தோழர்கள், தாயக மக்களின் அவலம், மற்றும் தாயக விடுதலை எனப் பரந்த எல்லைப் பரப்புடையதாக இவர்களது கவிதைகள் அமையலாயின. பொதுவாக 2010க்கு முற்பட்ட கவிதை ஆக்கங்களிலே தாயக உணர்வே பெரிதும் மேலோங்கிக் காணப்படுவதாயிற்று. இது குறித்து 'யுத்தத்தைத் தின்போம்' (1999:5) என்ற கவிதை நூலின் முன்னுரையாக செழியன் வருமாறு எழுதுகிறார்:

“எரிந்து கிடக்கும் வயல்களின் அவலங்களையும் சிதறிப்போன வாழ்க்கையின் சோகங்களையும் சொல்லி விம்முக்கின்ற குரல்களை நமது கவிதைகளில் காணமுடியும். மனதுக்கு மட்டுமல்ல பிடுங்கி எறியப்பட்ட நமது வாழ்க்கைக்கும் இதம் தடவும் புல்லாங்குழலின் இனிய ஓசையை கவிதைகளில் கேட்க முடிகின்றது.

மீண்டும் தொடங்கும் மிடுக்கு என்று நம்பிக்கையின் வீச்சை மூங்கில்களில் தெறித்து வருகின்ற கவிதைகளில் பார்க்க முடிகின்றது. மலைகளையும் ஊடுருவி இந்த பிரபஞ்சத்தையே தகர்த்துவிடுகின்ற வலிமையை அலைகளுக்கு மேலாக எழுகின்ற கவிதைகள் தந்து நிற்கின்றன.”

இவர்களது கவிதைகளில் தாயக மக்களின் தேசப்பற்றும், அதனால் அவர்கள் அடைந்த அவலங்களும் பளிச்சென்று உணர்வலைகளுடன் பாய்வதை நோக்கலாம். தாம் பிறந்த ஊரின் சுவாசக் காற்றைச் சுவாசிக்கத் துடிக்கும் உணர்வலைகள் இவர்களது கவிதைகளிலே தொனிப்பதைத் திருமாவளவனின் ஒரு கவிதையிலேயே உணர்ந்து கொள்ளலாம்:

என் தேசமும் அந்த நாட்களும்:

“காலாற நடந்த அந்த மாலைப் பொழுதுகள்
தோழரோடலைந்து காயப்பட்ட நினைவு
இரும்புகள் தூரத்த கடல் தாண்டி
பின்
பிடுங்கி எறியப்பட்டு
துருவப் புலத்தில் வீழ்ந்த நாள்
எல்லாம்
தூசி படிந்து தொலைந்த தடங்களாய்
இடையிடைத் துலங்கும்
குளிர் வாடைத் தென்றலைப் புணர்ந்து
சோளகப் புழுதியிற் பூத்தது
என் தேசம்
நீளத் தள்ளிய பனங்குடலைகள்
அதில்
சீவிக் கொணர்ந்த புதுக்கள்ளின்
தித்திப்பு
வீதி நீள இரு புறமும்
பொத்தி முடிந்து வைத்த
ஊர் மனைகள்
நாட்டார் பாடலும் மோடிக் கூத்திலுமாய்
கூடிக் கரைந்த
இரவுகள்
பச்சை வயல்கள் பாடும்மீன் வாவிகள்
தேயிலை போர்த்திய தேசக் கொங்கைகள்
கொழுந்து கொய்தே வலிந்த கரங்கள்
இவைகளினூடே
தடம் பதித்த ஒரு சந்ததி

சுவடிக் கதையாய்ப் புதைந்து போயிற்று”

(திருமாவளவன், சிறு புள் மனம். பக். 22-23)

திருமாவளவனின் கவிதை நூல்களாக ‘பனிவயல் உழவு’(2000), ‘அ.:தே இரவு அ.:தே பகல்’ (2003), ‘இருள் யாழி’ (2008), ‘முதுவேனில் பதிகம்’ (2013), என்பன வெளிவந்து இவற்றின் தனித்தொகுப்பாக ‘சிறுபுள் மனம் – திருமாவளவன் கவித்தொகை’ (2016) என்பன வெளிவந்துள்ளன. இவரது கவிதைச் சிறப்புக்கள் பற்றி எஸ். ராஜ்மோகன் எழுதுவது ஈண்டு நோக்கத்தக்கது:

“திருமாவளவனின் கவிதைகள் அனைத்து மட்டத் தினராலும் விரும்பி வாசிக்கப்பட்டமை அவரின் தனித்துவம். அவருக்கே உரித்தான சிக்கன சொல்நடை அவர் கவிதைகளின் தனிச்சிறப்பு. புதியதும் பழையதுமான அனுபவங்களையும் உணர்வுகளையும் இலகு நடையில் வெளிப்படுத்தும் திருமாவளவனின் மொழிநடை வித்தியாசமானது. திருமாவளவன் ஒரு காட்சியை அல்லது உணர்வை வெளிப்படுத்தும்போது தெரிவுசெய்யும் சொற்களுக்கு அதி முக்கியத்துவம் கொடுப்பது வழமை. வாழ்வின் அடையாளங்களையும் கருத்துக்களையும் தனது பாணியில் கையகப்படுத்தி, வாசகர்களின் புரிதல்களுக்கு யதார்த்த பூர்வமான தூண்டல் கொடுத்தார் அவர்”(தாய்விடு, ஜனவரி 2016:26).

புலம்பெயர்ந்து வாழும் கனடாத் தமிழ் மக்கள் அன்றாட வாழ்க்கையில் எதிர்கொள்ளும் குடும்பம், சமூகம் சார்ந்த பிரச்சினைகள், மணமுறிவுகள், இன ஒற்றுமையின் அவசியம், தமிழ்ப் பண்பாட்டைத் தக்கவைப்பதற்கு காட்டும் ஆர்வம், பொருண்மியப் பிரச்சினைகள், குடும்பங்களுக்கு இடையே காணப்படும் போட்டி பொறாமைகள், சமூக ஒற்றுமைக்குக் குந்தகம் விளைவிக்கும் சக்திகள் முதலான பிரச்சினைகளுக்கு இக்கவிதையாளர் முன்னுரிமை அளிக்க வில்லை என்பது உண்மை. சிறுகதைத் துறையில் முத்திரை பதித்துள்ள கலைவாணி இராஜகுமாரன் தாயக உணர்வுகளுடன் கவிதை பாடி, வாசகரின் கவனத்தை ஈர்ப்பவர். அவர் இக்கவிதையாளர் பற்றிக் கூறும் கருத்து நோக்கத்தக்கதாகும்:

“வெளியிலிருந்து களமாடி, வெளியிலிருந்து விசுவாசித்து, வெளியிலிருந்து கண்ணீர் வடித்து, வெளியிலிருந்து எழுதும் சுயநலவாதிகளின் மேற்குறித்த கலக்கத்திலும்

சுயநலமே மிகுந்திருக்கிறது” என எவரேனும் சொன்னால், தலைதாழ்ந்து “ஆமென்” என்பேன். நாடற்றவர்களுக்கு வார்த்தைகளும் இல்லை” (கலைவாணி இராஜகுமாரன், 2011:பக்.18).

இருப்பினும் அனைத்துக் கவிதையாளரும் புகலிட வாழ்க்கையில் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கும் அலைந்துலைவு வாழ்க்கையின் வலி, மனப்போராட்டங்கள், தனிமை வாழ்க்கைச் சூழல், புவியியற் சூழல், பனிபடர்ந்த தேசம், அந்நியப்பண்பாடு. தாய்மொழி இழந்த தேசம், தமிழ்ப்பண்பாடு மறக்கும் தமிழ் இனத்தின் வால் அறுந்த பட்டங்கள் எனப் பல்வேறு விடயங்களையும் பாடுவதில் அக்கறையுடையவர்களாகவே உள்ளனர். இவை தொடர்பான புகலிடக் கவிதைகளைப் படித்துணர்ந்த சா. கந்தசாமி, “காசிஆனந்தன், புதுவை இரத்தினதுரை என்போரது அணியில் தம்மையும் இணைத்துக்கொண்ட ஈழத்தமிழ் கவிஞர்களும் கனடாக் கவிதை இலக்கியத்தை வளம்பெறச் செய்துள்ளனர்” எனக் கூறுவதும் பொருத்தமுடையதாகும். அவர் குறிப்பிடுவதை நோக்கலாம்:

“சொந்த நாட்டிலிருந்து புலம்பெயர்ந்து வாழும் வாழ்க்கையின் அவலமும், எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினைகளும் இலக்கியப் படைப்பில் இடம்பெற ஆரம்பித்தபோது. மொழியின் இறுக்கம் என்பது இயல்பாகவே தகர்ந்து போய்விட்டது. அது காறும் படைப்புக்களில் காணப்படாத பேச்சுமொழியும், சூழ்நிலைகளும், சம்பவங்களும் அவர்களின் சிறுகதைகளில் அதிகமாக இடம்பெற்றன. நவீன சிறுகதைகள் வாழும் நிலையையொட்டி நவீனத்துவம் பெற்றது. அது வெறும் சூழ்நிலை மாற்றம் இல்லை, அடிப்படையான மாற்றம். எனவே, வாழ்க்கை என்பதைப் புலம்பெயர்ந்த எழுத்தாளர்கள் அலசி ஆராய்ந்து பார்த்து எழுத ஆரம்பித்தார்கள். இந்த அலசலில் அவர்கள் பெற்றதைவிட இழந்தது அதிகம் என்பது மாதிரியான தொனி கூடியது. அதோடு அவர்களின் படைப்புக்களில் பல நாடுகளும், பலமொழி பேசும் மக்களும் இடம்பெற்றனர். அது முக்கியத்துவத்தின் பன்முகத்தன்மையை மேலும் விசாலப்படுத்தியது” (சா.கந்தசாமி, 2004, பக்.16)

தொடக்க காலத்தில் ஏதிலிகளாகப் பயணித்தவர்களிற் பயண முகவர்களால் ஏமாற்றப்பட்ட ஆண்களும் பெண்களும் அனுபவித்த கொடுமான அனுபவங்கள்,

மோசமான பனிக்காலக் குளிரின் தாக்கங்கள், பயணம் முடியும் முன்னரே தமது வாழ்க்கையை முடித்துக் கொண்டோர், இத்தனை அல்லல்கள் ஊடாகப் பெறப்பட்ட நோய்கள், அவற்றால் பாதிக்கப்பட்டு உளவியல் ரீதியாக ஏற்பட்ட தாக்கங்கள் ஆகியவற்றையும் புகலிடக் கவிதைகள் நன்கு பதிவுசெய்துள்ளன. மேற்குறிப்பிட்ட வழிப் பயணத்தில் அனுபவித்த அல்லல்களைக் கவிதைகளிற் கண்ணீர்க் காவியமாகப் படைத்துள்ளனர். திருமாவளவனின் பாடற் பகுதி ஒன்று இதனைப் பதிவுசெய்திருக்கும் பாங்கு நோக்கத்தக்கது:

“புலரிப் பொழுதில் புறப்பட்ட பயணம்
கூடு திரும்ப வில்லை

வழிகாட்டிக ளெல்லாம் தறிகெட்டலைய
சூரியனைக் குறிவைத்து நகர்த்திய
தேடல்
தரிப்பின்றித் தொடரும்
படுவான் திசை பார்த்து.

காட்டில்
கடல்வெளியில்,
கரிசல் பூமி அகதி முகாம்களில்
முகமிழந்த கடவுச் சீட்டில்
சரக்குக் கப்பலின் அணியக் கிடங்கில்
பனியில்
பனிநிறை புலத்தில்
பன்மொழிக் கலப்பில்
துருவக்கொடுங் குளிரில்

இவைகள் தரிப்புகள் அல்ல
தடயங்கள்
எப்போது நான் வீடு சேர்வேன்?
இப்போதும்
சூரியனைத் தேடியபடி”.
(திருமாவளவன். சிறு புள் மனம், தேடுகை: பக்.21).

தமிழர் புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் இளையதலை முறையினர் தமிழ்மொழியை இழந்துகொண்டு போகும் பரிதாப நிலையைக் குறிப்பிடாதோர் யாருமில்லை. மேலும், ஈழத்துப் போராட்ட இலக்கிய முன்னோடிகளில் ஒருவரான செழியன், புகலிட நாடுகளில் வாழும் இளையதலை முறையினர்

தாய்மொழியை மறந்து போகும்நிலை கண்டு குமுறும்
அவரது கவிதை ஒன்றை நோக்கலாம்:

“..... இழந்தோம்
நாட்களை, உறவுகளை
இழக்கின்றோம் பதிவுகளை
தேசத்தையும் மண்ணையும்
மொழியையும் மறந்து
புதிய தலைமுறை வளர்கிறது
அகதிகள் கூட்டத்தில்
முகங்களை இழக்கும்
முகமுடி மனிதர்களுடன்
பேசுவதற்கு அதிகம் இல்லை...”

(செழியன், கடலை விட்டுப்போன மீன்குஞ்சுகள், பக். 59-60)

இப்பொது நியதியிலிருந்து சற்று மாறுபட்டு, சக்கரவர்த்தி, திருமாவளவன், சேரன், ஜெயகரன், செழியன் முதலானோர் கனடாத் தமிழ் சமூகத்தின் பிரச்சினைகளுக்கு முக்கியத்தும் அளித்துக் கவிதை படைத்தவர்களின் வரிசையில் முக்கிய இடம்பெறுகின்றனர். புதிய குழல், புதிய அனுபவங்களுடன் வாழ்ந்து, பல்வேறு சமூகப் பிரச்சினைகளுக்கு முகம் கொடுத்து, அல்லலுறும் புகலிட மக்களின் பிரச்சினைகள் இவர்களின் கவிதைகளின் முக்கிய பாடுபொருள்களாக அமைந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. இவர்களது கவிதைகள் தனித் தனித் தொகுப்புக்களாகவும், பல கவிதையாளர்களின் ஆக்கங்கள் சேர்ந்த தொகுப்பு நூல்களாகவும் வெளிவந்து கனடாத் தமிழ் இலக்கியப் பரப்புக்கு வளம் சேர்ப்பனவாக உள்ளன. ஏதிலியாக வந்தோரின் நிலைமை குறித்துச் சக்கரவர்த்தி எழுதிய கவிதைகளில் ஒன்று வருமாறு:

“ஐ. நா. சபை
அங்கீகரித்த அகதி நீ!
ஐ.நா. சபையில்
இருப்பவர்கள் கூட
அகதி யென
அங்கீகரிக்கப் படும்
ஒரு நாள் வரும்
அப்போது நீ
யுத்தத்தைத் தவிர்ப்பதற்காய்
எங்கே
தப்பித்துப் போவாய்”

(சக்கரவர்த்தி, யுத்த சன்யாசம், பக். 28)

தாயகத்திலிருந்து ஏதிலிகளாக இந்நாட்டிற்கு வந்தோர் தாயக உணர்வற்று, இங்கு வளமாகவும், முகமுடி மனிதர்களாகவும் வாழும் தமிழரைக் குறியீடாகக் கொண்டு செழியன் எழுதிய கவிதைகளில் ஒன்றை நோக்கலாம்:

“தேசத்தையும் மண்ணையும்
மொழியையும் மறந்து
புதிய தலைமுறை வளர்கிறது
அகதிகள் கூட்டத்தின்
முகங்களை இழக்கும்
முகமுடி மனிதர்களுடன்
பேசுவதற்கு அதிகம் இல்லை”

(செழியன். பு. வெ. கவிதைகள், பக். 69)

தத்துவக் கவிதைகளும் புகலிடத் தளத்தில் தோன்றவே செய்தன. முத்துராஜா “பிரபஞ்சத்துக்குள்” என்ற தலைப்பில் எழுதிய கவிதையில் ஒருதுளி இதோ:

“.....

பிறப்ப நான்கு எழுத்து
இறப்ப நான்கு எழுத்து
கழித்துப்பார்த்தால்

பெறுபெறு பூஜ்யம்..” (அடுத்த காலடி, பக். 251)

இயக்கங்களிடையேயும் மக்களிடையேயும் ஒற்றுமை இன்மையால் ஏற்பட்ட பல்வகைப்பட்ட அவலங்களைக் கண்கூடாகவே ஈழத்தமிழர், கண்டனுபவித்தவர் ஆவர். புலம்பெயர்ந்த நாடுகளிலும் ஆங்காங்கு ஊர், பாடசாலை, தொழில்துறை எனப் பல்வேறு அடிப்படையிற் சங்கங்கள் வைத்துக் கட்சிகட்டிநின்று, பிரிவுபட்டு நிற்கும் தமிழ்ச் சமூகத்தினரிடையே ஒற்றுமை என்பது இந்த யுகத்தில் ஏற்படுமா என்ற ஐயம் மேற்கிளம்புகிறது. இதனை இங்குள்ள கவிஞர்களும் மற்றும் எழுத்தாளர்களும் குறிப்பிடாமலில்லை. ஒற்றுமைக்குரல் எழுப்ப வேண்டிய ஊடகங்களும் ஒற்றுமையுடன் இயங்குகின்றனவா எனின் அவையும் வணிகப் போட்டியில் ஒட்டப் பந்தயம் நடத்துகின்றன. இதனால் கனடாத் தமிழர்களுக்குத் தலைமைத்துவம் வகிக்க ஒற்றுமையின் சின்னமாக ஒருவர் தோன்றிவரும் வரையும் காத்திருப்போம் என்ற அடிப்படையிலான கவிதைகளும் வெளிவந்துள்ளன.

பெண்ணியம் மேற்குலக நாடுகளில் இயல்பாகவே பேணப்படும் ஒரு விடயமாகும். கனடாவில் ஆண் பெண் சமத்துவம், கல்வி, தொழில் மற்றும் பல்வேறு விடயங்களிலும் ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் சம வாய்ப்பும், சம உரிமையும் வழங்கப்படுகின்றன. ஆனால் ஈழத்தமிழர் இந்தப் பாரம்பரியத்தில் வந்தவர்களா என்ற வினாவை எழுப்பும்போது பல்வேறு விடயங்கள் கரிசனைக்கு உரியனவாகின்றன. பெண்ணிய வெளிப்பாடும் புகலிடக் கவிதைகளில் வீறுநடை பயில்வதைக் காணலாம்.

கனடாத் தமிழரது குடும்பங்களுக்கு இடையிற் சச்சரவுகள் தோன்றிக் குடும்பப் பிரிவுகளும் மணமுறிவுகளும் இடம்பெறுதல் அதிகரித்து வருகின்றன. ஆண்களின் அடக்குமுறை, வீட்டில் பெண்களே எல்லா வீட்டு வேலைகளையும் செய்ய வேண்டும் என்ற ஆண்களின் எதிர்பார்ப்பு, வங்கிக் கணக்கு, வருமானம் என்ற பல்வேறு விடயங்கள் பெண்ணியம் பேசப்பட வேண்டியதன் அவசியத்தை வற்புறுத்துகின்றன. இதனால் சிறுகதைகள், கவிதைகள், நாடகங்கள் முதலானவற்றிற் பெண்ணியக் கருத்துக்கள் முன்வைக்கப்படுவதைக் கூர்ந்து நோக்கலாம். கனடாவிலே தமிழர் மத்தியிற் பெண்ணியம் பேசுபவர்களில் அதன் செயற்பாட்டாளராக விளங்கும் சுமதிருபனின் நாடகங்களிலும் கவிதைகளிலும், 2016இல் வெளிவந்த 'நியோகா' என்ற திரைப்படத்திலும் பெண்ணியம் தனிமுத்திரை பதித்துள்ளமையை அவதானிக்கலாம்.

புகலிட இலக்கியங்களில் ஏதிலிகளாகப் பயண முகவர்களுடன் பயணித்த பெண்கள் அனுபவித்த அல்லல்கள், அவலங்கள் பெரிதும் இடம்பெற்றிருக்கின்றன. இவ்விடயம் பற்றிப் பல சிறுகதைகள், குறுநாவல்கள், கவிதைகள் என்பன சோகம் நிறைந்த கண்ணீர்க்கதை சொல்வனவாக வெளிவந்திருக்கின்றன. கொலை, பாலியல் வன்புணர்ச்சி, தாய்மையடைதல், கைவிடப்படல், ஏமாற்றப் படுதல், தற்கொலை என அவை விரியும். அத்தகைய பெண்களின் சோகக் கதைகளைப் புகலிடக் கவிதைகளும் சித்திரிக்கின்றன. எழுத்தாளனுக்குச் சமூக அக்கறையிருக்க வேண்டும் என்பதற்குத் திருமாவளவனின் சமூக நோக்குக் கவிதை சான்றாகின்றது. தமிழ்ப் பெண்களின் தற்கொலை, கொலை என்பன கவிதையாளரின் உள்ளத்தைத் தொட்டதோடு, சமூகப் பொறுப்பற்ற நிறுவனங்கள், ஊடகங்கள் என்பனவற்றை ஆவேசமாகச் சாடுவதோடு,

அந்நிகழ்வுகளின் பதிவாகவும் அமையும் திருமாவளவனின் கவிதை மிகவும் அர்த்த புஷ்டியுள்ளதாகும்:

“இருபத்து நான்கு மணியும் தமிழ் வானொலி
ஒன்றல்ல பதினொன்று
இப்போ புதிதாக
முழுநேரத் தொலைக் காட்சி சேவைகள்
மூன்று
இருந்தும் என்ன?
அடுக்குமாடிக் கட்டடத்தின்
பதினாறாம் மாடி பால்கனிக்கு நேரே கீழே
தரையில் சிதறுண்டு கிடக்கிறது
அவளது உடல்
இவள்
தற்கொலை அல்லது கொலை
செய்யப்பட்ட நூற்று முப்பத்தேழாவது
தமிழ்ப் பெண்”

(திருமாவளவன், அ.:தே இரவு, அ.:தே பகல், :30-31)

1980-90களில் ஆக்க இலக்கியகாரருக்குக் களம் அமைத்துக் கொடுப்பதில் தாயகம், தேடல், காலம், நான்காவது பரிமாணம், ழகரம், தமிழருவி முதலிய இதழ்களும், செந்தாமரை, சூரியன், நம்நாடு, ஈழநாடு முதலான பத்திரிகைகளும் முன்னின்றன. இவற்றைத் தொடர்ந்து வானொலிகள், பல்வேறு இலக்கியத் தளங்களை அமைத்துக் கவிதை, நாடகம் முதலான ஆக்கங்கள் ஒலிபரப்பப்படுவதற்கு உதவியாகவும் உந்து சக்தியாகவும் அமைந்தன. கனடாத் தமிழ் எழுத்தாளர் இணையம், கனடாத் தமிழ்ச் சங்கம், படைப்பாளிகள் கழகம் ஆகிய இலக்கிய மன்றங்கள் இயற்றமிழ் வளர்ச்சிக்கு களம் அமைத்துக் கொடுத்துவருகின்றன. இவற்றைத் தொடர்ந்து வெளிவந்த உலகத் தமிழர், முழக்கம், ஈழமுரசு, உதயன், விளம்பரம், முரசொலி, தங்கத்தீபம், சுதந்திரன், பறை, தாய்வீடு, கதிர் ஒளி, இருசு முதலான பத்திரிகைகளும் இலக்கியகாரரின் ஆக்கங்களை வெளியிட்டு வரலாயின.

1990 வரையிலும் பத்திரிகை, இதழ்கள். வானொலி முதலியவற்றில் வெளிவந்த ஆக்க இலக்கியப் படைப்புகள், அவற்றின் இரண்டாம் கட்டப் படிநிலை வளர்ச்சியாக நூல்வடிவம் பெறத்தொடங்கின. இந்த வளர்ச்சிநிலை 2000ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் வேகம் பெறுவதாயிற்று. இக்காலக் கட்டத்திலே புதிய தலைமுறையினராக

அருண்மொழிவர்மன், த. அகிலன், இளங்கோ, சிவபாலன் (தீபன்), யாழினி, மயூ மனோ முதலான பல கவிதை யாளர்களின் படைப்புக்கள் பெரிதும் வெளிவரலாயின. ஆக்க இலக்கியகாரருக்குத் தமிழ்க் கணினியின் வாய்ப்பு வசதிகளும், ரொறன்ரோவில் அமைந்துள்ள தமிழ் அச்சகங்களின் வளர்ச்சியும், தமிழ்நாட்டிலுள்ள ரவி தமிழ்வாணனின் மணிமேகலைப் பிரசுர உதவியும் கனடாவில் மாதம் சராசரி ஒன்று அல்லது இரண்டு என்ற முறையில் சிறுகதை, கவிதை, இலக்கியம், சமயம் சார்ந்த நூல்கள் வெளியிடப்படுவதற்கு வாய்ப்பாக அமைந்தன. தமிழர் ஆவணக் காப்பகம் ஒன்றை ரொறன்ரோவில் அமைத்து, கனடாவில் வாழும் தமிழர் சார்ந்த அனைத்து ஆவணங்களும் தொகுத்துப் பட்டியலாக்கம் செய்யப்பட்டு, பேணப்பட வேண்டும். இவை புலம்பெயர்ந்த தமிழரின் காலச் சுவடுகளாகும்.

குறிப்பிட்ட காலத்தினதும், அக்காலச் சமூகத் தினதும், மற்றும் நாட்டின் பொருண்மியம், அரசியல் ஆகியவற்றின் நிலைப்பாடுகளினதும், மக்களது வாழ்வியல், பண்பாட்டு விடயங்களினதும் வெளிப்பாடாக இலக்கியம் அமைதல் இயல்பே. கலை, இலக்கியவாதிகளுக்குத் தமது உணர்வுகளையும் கருத்துக்களையும் வெளியிடுவதற்குத் தடையிருக்கக் கூடாது. இன்றைய காலக் கட்டத்தில் ஈழத்தில் கிடைக்காத எழுத்துச் சுதந்திரம் புலம்பெயர்ந்து வாழும் தமிழருக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. அவ்வகையில், எழுத்துச் சுதந்திரத்தை நன்கு பயன்படுத்திக், கொள்கைப் பற்றுறுதியுடன் புதுக்கவிதை இலக்கியத்திற்கு வளம் சேர்த்தோர் முன்னிறுத்திப் பேசப்பட வேண்டியவர்களாவர். எனினும் இந்நாட்டில் தமது ஆதங்கங்களைக் கருத்துச் சுதந்திரத்துடன் துணிவாக வெளியிட்டோர் மிகவும் குறைவெனலாம். ஈழவிடுதலைப் போராட்டத்தை விமரிசிக்கும் கவிதைகளும் அவ்வப்போது வெளிவந்துள்ளன. சான்றாகச் சேரனின் கவிதை ஒன்றை குறிப்பிடலாம்:

“போ அப்பால்
தலையிழந்த சூரியனே
முகமற்ற நிலவே
ஒளி செத்த தேசமே
உயிர் தின்ற காலமே
போ அப்பால்”

(சேரன். 'நீ இப்பொழுது இறங்கும் ஆறு', பக். 155.).

சேரன் அவர்கள் ஈழத்திலும் பின்னர் கனடாவிலும் எழுதிய கவிதைகள் அவருக்கு சரவதேசக்கவிஞர் என்ற நிலைப்பாட்டை வழங்கியுள்ளன. கேரளத்துக் கவிஞரும் பாடகரும் ஆகிய ஓ.என். குறுப் அவர்களின் நினைவாகத் துவாய் நகரில் 1917 மார்ச் மாதம் நடத்தப்பட்ட இலக்கிய விழாவில் சேரன் அவர்களுக்குச் 'சர்வதேசக் கவிஞர்' என்ற விருது வழங்கப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது (தாய்விடு, மார்ச், 2017, பக்.13).

இலக்கியம் காலத்தின் கண்ணாடி என்பதற்கமையக் கனடாத் தமிழரின் மிக மிகத் துல்லியமான ஒரு பகுதியினர் புரிந்த பண்பாடற்ற, அட்டகாசமான செயற்பாடுகளால் கனடா அரசினாலே ஒரு காலக்கட்டத்தில் அடையாளம் காணப்பட்ட தமிழ் இளைஞர்களின் அநாகரிகச் செயல்களும் கனடாத் தமிழர் வரலாற்றிற் கறைபடிந்த பகுதிகளாகவே உள்ளன. இந்த அவலத்தைக் குரும்பசிட்டி ஐ. ஜெகதீஸ்வரன் மிக அழகுற வருமாறு பதிவுசெய்துள்ளார்:

அழகே அழகு

“காகம் வந்த போதுமதைக்
கலைத்திடாத எச்சிற் கைகள்
நாடுவிட்டு நாடு வந்து
நன்றாய் வாழும் போதிலும்
நாதியற்ற முதியவர்க்கு
நல்லதொண்டு செய்வதாய்
காசு பண்ணும் கைங்கரியம்
கனடாவில் அழகுதான்
“காட்” அடித்துக் காசெடுத்துக்
கல்யாணம் நடத்தலும்
“மட்டை” தேய்த்து மகிழ்ச்சியாக
மாளிகைகள் வாங்கலும்
“பச்சை”யிலே வாற காசைப்
பக்குவமாய்ச் சுருட்டலும்
கச்சிதமாய் நடக்குதே இது
காண்பதற்கு அழகுதான்”.

(மாணிக்கப் பரல்கள்: “ரொறன்ரோ”, 2008: 28-29)

புதுக்கவிதைகளிற் புதிய புதிய படிமங்கள்,
உருவகங்கள், உவமைகள், மற்றும் அங்கதச்சுவை,
அழகியல் வெளிப்பாடுகள் என்பனவும் அமைந்து

அவற்றுக்கு அழகூட்டுகின்றன. இலக்கிய விமரிசகர்களும் இலக்கிய ஆய்வாளரும் இவை பற்றி விரிவாக ஆராய வாய்ப்புண்டு. நான்றாகக் கவிஞர் சக்கரவர்த்தி பனிக் காலத்திற் பயனற்று ஒதுக்கிவிடப்படும் இயந்திரங்களைப் புதுவகை உவமையாகக் கையாண்டிருப்பதை நோக்கலாம்:

“ செயலாகாத எண்ணங்கள்
கோடை காலத்துப் பனிஒதுக்கும்
இயந்திரங்கள் மாதிரிப்
பயனற்றுப் போவதில்
ஏதேனும் பேரின்பம் உண்டா?”(சக்கரவர்த்தி:1994: .13)

கனடாவில் சுமார் நூறு கவிதைத் தொகுதிகளுக்கு மேல் வெளிவந்திருக்கலாம் என்பது அண்ண அளவு மதிப்பீடாகும். அவற்றுள் கொள்கைப் பிடிப்பும், யதார்த்தம் பேசும் போக்கும், நடுநிலைநின்று சமூகக் குறைபாடுகளைச் சாடும் கவிதா ஆற்றலும் கொண்டு தம் கவிதைகளை எழுதியோர் புகலிடப் புதுக்கவிதை இலக்கியத் தளத்திற்குத் தக்க பங்களிப்புச் செய்துள்ளனர் என்பது உண்மையாகும். அதேவேளை பல புதுக்கவிதையாளரின் படைப்புக்களில் இலக்கிய ஆளுமை காணப்படவில்லை என்ற கரும் விமரிசனம் வைக்கப்படுவதை நிராகரித்துவிட முடியாது. கொள்கை நிலைப்பாடும் அதில் பிடிப்பும், இலக்கிய ஆளுமையும், அரசியல் அல்லது சமூக கொள்கைப் பிடிப்புக்களும் அவர்களது கவிதைகளில் தொனிப்பதாகவும் இல்லை. எதனையும் எழுதலாம் எப்படியும் எழுதலாம் என்ற போக்கில் புதுக்கவிதை எழுதி வெளியிட்டவர்களை இலக்கியகாரரும் விமரிசகர்களும் இனம் கண்டுகொள்வர்.

ஈழத்திலிருந்து கனடாவுக்கு ஏதிலிகளாகப் புலம்பெயர்ந்த கவிஞர்களும், மற்றும் இங்கே புதிதாகக் கவிதை எழுதுவதில் ஆர்வங் கொண்டவர்களும் ஊடக வசதிகளும், வெளியீட்டு வசதிகளும் புகலிட நாடுகளிலே வாய்ப்பாக இருந்தமையால் தம் ஆக்கங்களை வெளியிடுவதிலும் அக்கறை கொள்ளலாயினர். கனடாத் தமிழ்க் கவிதைகளின் உள்ளீடுகள் மரபுவழியாகப் பாடப்படும் பாடுபொருள்கள் கொண்டவை அல்ல. சங்க காலம் முதற்கொண்டு நானில அடிப்படையிலேயே இலக்கியத் தளங்கள் அமைந்திருந்தன. அத்துடன் மலை - கடல் - நாடு - சோலை - வயல்வெளிகள் எனப் பாடுகள் இயற்கை வளத்தின் அழகு வனப்பு அமைப்பின் வசீகரம் செம்மையாகப் பாடப்பட்டிருக்கும். ஆனால் புகலிடக் கவிதைகளின் பாடுகளங்களோ முற்றிலும் வேறுபட்டிருப்பது

புகலிடத் தமிழ் இலக்கியத்திற்கு ஒரு புது வருகை எனலாம். இது குறித்து இந்திரன் எழுதுவதை நோக்கலாம்:

“தமிழ்க் கவிதையின் புவியியல் இன்றைக்கு மாற்றம் அடைந்துள்ளது. வெறும் பனை மரங்களையும் காகங்களையும் கட்டுமரங்களையும் தோணிகளையும் பாடிக்கொண்டிருந்த ஈழத்துக் கவிஞர்கள் புலம்பெயர்ந்து செல்கின்றபோது, அவர்களது கவிதையின் நிலப்பரப்பு கூடிப்போய், இக்கவிதைகளின் புவியியல் ஒரு புதிய பரிமாணம் கொண்டுவீடுகிறது” (இந்திரன், 2001, பக்.111)

மேலும், புகலிடக் கவிதைகளில் வதிவிட வீட்டுப் பிரச்சினை, வாடகைப் பிரச்சினை, மொழிப் பிரச்சினை, தொழில் தேடும் அலைந்துலைவுகள், தொழிற்களத்துக் குளிரின் கொடுமைகள், பனிவயல்களில் தொழில் புரியும் மாந்தர், தனியார் வணிக நிலையங்கள், எரிபொருள் விற்பனை நிலையங்கள், உணவகங்கள் முதலான இடங்களிற் சிறுதொழில் புரிவோர் நிலைமைகள், இரவு, பகல் எனத் தொழிற்களங்களிற் குறைந்த சம்பளத்தில் வேலை செய்யும் பெண்களின் நிலைமை முதலான பல்வேறு வாழ்வியற் பிரச்சினைகள் புதுக்கவிதைப் பாடுபொருள்களாக அமைந்துள்ளன. புகலிடக் கவிதைகளில் ‘நாடு இழந்தோம், வீடு இழந்தோம், உற்றார் - உறவினரை இழந்தோம், உயர் பதவிகள் இழந்தோம், தோட்டம் - வயற் காணிகள் இழந்தோம்’ என்னும் ஓலங்கள் ஓங்கி ஒலிக்கக் கேட்கலாம். சுதந்திரமாகத் தத்தம் வீடு வாசல்களில் வாழ்ந்த மக்கள் இன்று பனிக்குளிரிலே புகலிடம்தேடி அலைந்து திரியும் அவலநிலைகள் பொதுவாகப் புகலிடக் கவிதைகளின் உள்ளீடுகளாகப் பெரிதும் அமைந்துள்ளன.

மெலிஞ்சிமுத்தன் என்ற புனைபெயரில் எழுதும் விஜயநாதன் யூஜின் மசனேட் அவர்கள் நாட்டுக் கூத்துப் பாரம்பரியத்தில் வந்த நல்லதோர் கலைஞன். அவர் ஆக்க இலக்கியத்துறையிலும் அமைதியாகப் பணியாற்றி வருபவர். அவரது இலக்கியப் படைப்புக்களில் ‘சிதையும் என்னுள்’ (2000), ‘என் தேசக் கரையோரம்’ (2003), ‘முட்களின் இடுக்கில்’ (2005) ஆகிய கவிதைத் தொகுப்புக்கள் இத்தகைய உள்ளீடுகள் கொண்டனவாக அமைந்துள்ளன.

தாயகப் பற்றும், மொழிப்பற்றும் மிக்க கலைவாணி இராஜகுமாரன் எழுதிய “இரவுகளில் பொழியும் துயரப்பனி” ‘சூரியன் தனித்தலையும் பகல்’ என்ற கவிதைத் தொகுப்புக்கள் இங்கே குறிப்பிடத்தக்கன. இவ்வரிசையில் இருபதுக்கும் மேற்பட்ட கவிதையாளரின் நூல்கள் தனித்தனியாக நோக்கத்தக்க தக்கவையாகும்.

புகலிட இலக்கிய மரபில் கவிதையின் வளர்ச்சி யானது துரிதவேகம் பெற்றுள்ளது. ஈழத்து அரசியல் அடக்குமுறையிலிருந்து தப்பிவந்த கவிஞர்கள் தாயக உணர்வுடன் பாடிய கவிதைகளும், புலம்பெயர் நாட்டிலே தமிழர் வாழ்வியலைப் பாடிய கவிதைகளும் கவிதை மரபில் பல மாற்றங்களைப் பெற்றுள்ளதோடு, கவிதை மரபின் வளர்ச்சி மேலும் புதுப் பரிமாணங்களைப்பெற வழி வகுத்துள்ளது எனலாம்.

மரபுக் கவிதை:

கனடாத் தமிழ் இலக்கியப் படைப்பாளிகளில் மரபுவழிக் கவிதை படைத்தோரின் ஆக்கங்கள் குறிப்பிடத்தக்க வகையில் வெளிவந்துள்ளன என்பதை முதலிற் பதிவு செய்தல் வேண்டும். இவ்விடத்திற் பேராசிரியர் இரா. மோகன் மரபுக் கவிதையாளர் பற்றிக் இணையத்தளத்திற் கூறும் கருத்தொன்று வருமாறு:

“செழுமையும் புதுமை விழிப்பும் கொண்ட கவிதையே சிறந்த கவிதையாகும். வேறு சொற்களில் கூறுவது என்றால் முன்னை மரபும் பின்னைப் புதுமையும் கைகுலுக்கிக் கொள்ளும் கவிதையே சீரிய கவிதையாகும்.... மரபுக் கருத்தினைத் தற்காலப் போக்கிற்கு - உலக நடப்பிற்கு - ஏற்ற வகையில் மாற்றிப்பாடும் பாங்கினை இன்றைய புதுக்கவிஞர்களிடம் பரவலாகக் காணமுடிகிறது. இப்போக்கு முதலில் மரபுக் கவிதை எழுதிப் பிறகு புதுக்கவிதைக்கு மாறிய கவிஞர்களிடம், இலக்கியப் பயிற்சியும் புலமையும் உள்ள கவிஞர்களிடம், மேலோங்கிக் காணப்படுகிறது”

ஈழத்தில் மரபுக் கவிதை பாடிய கவிஞர்களே கனடாவிலும் மரபுக் கவிதைகளைப் பெரிதளவு வெளியிட்டுள்ளனர். இவ்வரிசையிற் கவிஞர் கந்தவனம், ஆழ்கடலான் பரமநாதன், பண்டிதர் ம.செ. அலெக்சாந்தர்,

பண்டிதர் பஞ்சாட்சரம், சின்னையா சிவநேசன், குமரேசையா முதலியோரைக் குறிப்பிடலாம். கனடாத் தமிழர் இலக்கியப் பங்களிப்பில் காலத்தால் முந்தி இடம்பெறுபவர் ஈழத்துப்பூராடனார் க.தா. செல்வராஜகோபால் அவர்களாவர். கணினியில் தமிழ் எழுத்துப் பயன்பாடு அறிமுகமானதும் புலம்பெயர் இலக்கியப் படைப்புகளில் அபரீதமான வளர்ச்சி ஏற்படுவதாயிற்று. ஈழத்துப்பூராடனார் மரபுவழிப்பட்ட பெரும் இலக்கியவாதியாகவும், அச்சக உரிமையாளராகவும் இருந்தபடியால் அவர் நூற் பதிப்பாசிரியராகவும் செயற்பட்டு வந்துள்ளார். இவரே கனடாவில் நூற்றுக்கணக்கான தமிழ் நூல்களைப் படைத்து, தமது றிப்ளக்ஸ் அச்சகத்தின் மூலமாக அவற்றை வெளியிட்டுள்ளார்.

மரபு இலக்கியவாதியாகிய பூராடனார் செய்யுள் இலக்கியங்கள் படைப்பதில் தன் புலமையை நன்கு வெளிப்படுத்தியுள்ளார். அவரது ஆக்கங்களில் இயேசு புராணம், பெத்தலேகம் கலம்பகம், பெத்தலேகம் குறவஞ்சி, விபுலாநந்த அடிகளாரின் தோத்திரத்திரட்டு, விபுலாநந்தர் பிள்ளைத்தமிழ், விபுலாநந்தர் அம்மாணை. விபுலாநந்தர் பாவிமம், தமிழ்த்தாய் பள்ளியெழுச்சி, உழவர் மாட்சிக் கலம்பகம், புலவர் மணிக்கோவை முதலான அரிய செய்யுள் இலக்கிய நூல்கள் அவரது புலமைக்குச் சான்றாகும். ஈழத்துப் பூராடனாரின் இலக்கியப் படைப்புகள் புலம்பெயர் தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் தனித்துவம் வாய்ந்தவை மட்டுமன்றி, கனடாத் தமிழ் இலக்கியப் பாரம்பரியத்திலும் அவருக்குத் சிறப்பான ஓரிடத்தை அளித்துள்ளன.

அடுத்ததாகக் கவிநாயகர் வி. கந்தவனம் அவர்களின் செய்யுள் இலக்கிய நூல்கள் கனடாத் தமிழ் மரபுக் கவிதை வரலாற்றிலும் செய்யுள் மரபிலும் தனியிடம் வகிக்கின்றன. 1988இல் ஆரம்பித்த அவரது கனடா வாழ்க்கையில் மலர்ந்த கவிதை நூல்கள், தனியாக அணுகப்படவேண்டிய விசாலமான பரப்பினைக் கொண்டவை. கனடாத் தமிழ் இலக்கியப் பரப்புக்கு அவர் ஆற்றிய பணிகள் பற்றி இங்கு சுருக்கமாகக் கூறப்படுகின்றது. கவிதைகள், நாவல்கள், சிறுகதைகள், கட்டுரைகள், சொற்பொழிவுகள் என அவரது இலக்கியப் பணிகள் விசாலமானவை. தென்னாபிரிக்காவில் அவர் ஆசிரியத் தொழில் புரிந்த காலத்தில் எழுதிய செய்யுள்களைக்

கனடாவுக்கு வந்த பின்னர் வகுத்தும் தொகுத்தும் “விநாயகப் பா” என்ற தொகுப்பாக 1993இல் வெளியிட்டார்.

மரபிலக்கியம் சார்ந்த சிற்றிலக்கியத்துறையிலும் கவிஞர் கந்தவனம் அவர்களின் பங்களிப்பு முதன்மை பெறுகிறது. சிற்றிலக்கிய மரபில் 1997இல் ‘தங்கம்மா நான்மணிமாலை’ என்ற நூல் வெளியிடப்பட்டது. பத்துச் சிறுகதைகளைச் செய்யுள் வடிவமாக யாத்துப் ‘பத்துப்பாட்டு’ என்ற தலைப்பிற் (1998) தந்துள்ளார். விநாயகப் பெருமான் புகழ்பாடும் ‘விநாயக வெண்பா’ (2004), ‘விநாயக விருத்தம்’ (2004), ‘ஆன்மீகக் கவிதைகள்’ (2007), ‘பாவாரம்’ (2007) முதலிய மரபுவழிச் செய்யுள் நூல்களும் வெளிவந்துள்ளன. தமிழகத்திலும், ஈழத்திலும் உள்ள 450 சிவாலயங்களில் 108 தலங்கள் மீது தேவாரப் பாணியில் 117 பதிகங்களாகப் பாடப்பட்ட 1170 பக்திப் பாடல்களின் தொகுப்பாகப் ‘பாவாரம்’ என்ற பக்தி இலக்கியப் பெரு நூலை 2007இல் வெளியிட்டார். சைவ சமயகுரவர்களின் மரபினைத் தழுவினதாக இப்பாவாரப் பாடல்கள் அமைந்திருப்பது பக்தி இலக்கியத்தின் தொடர்ச்சியையும் பக்திப் பாமாலையின் தேவையையும் வெளிப்படுத்துவதாக அமைகின்றது. இவரது பாவாரப் பாடல்கள் பன்னிருதிருமுறைப் பாடல்கள்போல் பக்திச்சுவை ததும்பும் பாக்களாக அமைந்திருத்தல் இப்பாடல்களின் தனிச் சிறப்பாகும். சான்றாக ஒரு பாடலை நோக்கலாம்:

“திருநீற்றைத் திசையெங்கும் விளங்க வைத்த
 திறல்வேந்தன் இராவணனின் பக்தி கண்டார்
 வரலாற்றில் எல்லாளன் வன்னி மன்னன்
 வளர்த்த தமிழ் ஈழத்தின் சைவம் கண்டார்
 பெருவேந்தர் சோழர்களால் இலங்கை எங்கும்
 பிறங்கிவளர்ந் தோங்கியதன் னெறியுங் கண்டார்
 திருவாழ்வில் திகழ்தமிழர் துயர்தீ ராதே
 திருகோண மலைமேவித் திகழ்வா ராமே.
 (திருக்கோணமலைப் பதிகம்-7)

இலக்கியம் என்பது காலத்தின் பதிவாகவும் கவிஞரின் அனுபவ வெளிப்பாடாகவும் அமைவதாகும். இவ்வகையிற் பாவாரம் சம கால நிகழ்வுகள், மக்களின் ஏக்கங்கள் என்பனவற்றின் பதிவாகவும் கவிஞரின் பக்தி அனுபவப் பிழிவாகவும் அமைந்திருத்தல் கவிஞரின் இலக்கிய ஆளுமையின் சிறப்பெனலாம். மரபிலக்கியத்

தளத்திலுள்ள ஈடுபாடும் முதிர்ச்சியும் இப்பாவாரத்தில் துல்லியமாக வெளிப்படுவதோடு, கனடாத் தமிழ் மரபுக்கவிதை இலக்கியத்திற்கு வளம் சேர்த்துள்ளது.

இவரது மரபுக்கவிதைகளும் வரிக்கவிகளும் கலந்த ஒரு தொகுப்பாக “பொங்கு தமிழ்” என்ற தலைப்பில் ஒரு தொகுப்பு 2005இல் வெளிவந்தது. கவிஞரின் “ஓ கனடா..” என்ற கவிதை நூல் கனடா எழுத்தாளர் இணையத்தால் வெளியிடப்பட்டது. இன்று கனடாவில் தமிழ் மக்கள் எல்லோரும் தமிழில் பாடும் கனடாத் தேசிய கீதத்தின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்புப் பாடலும் இத்தொகுப்பில் இடம்பெறுதல் குறிப்பிடத்தக்கது. தாயகம் இதழில் வாரம் தோறும் அறிவுரை புகட்டும் புதுமைக் கவிதைகளாக எழுதியவற்றை 1995இல் ‘மணிக் கவிகள்’ என்ற தலைப்பில், உருவகச் சிறப்பும் காத்திரமான உள்ளடக்கமுங் கொண்ட சிறிய கவிதைத் தொகுப்பாக வெளியிட்டார். அதிலொரு மணிக்கவிதை..:

“அலுவல் முடிக்க அடிக்கடி வருவார்
அலுவல் முடிந்தபின் அடிக்கவும் வருவார்”.

இது அங்கதச் சுவை தருவதாகும். மேலும், ‘ஆறுமுகம்’ (1998) என்ற வசன கவிதையில் அமைந்த ஒரு சீர்திருத்த நாவல் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. ‘Lasting Light’ என்ற ஆங்கிலத்தில் எழுதிய கவிதை நூலும் வெளிவந்துள்ளது. கனடாவில் மரபுக் கவிதைகளுக்கு உருவத்திலும் உள்ளடக்கத்திலும் உயிர்ப்பளித்தவர் கவிஞர் கந்தவனம் அவர்களே எனத் துணிந்து குறிப்பிடலாம். கவிஞர் கந்தவனம் அவர்களின் செய்யுட் படைப்புகள், கனடாத் தமிழ் இலக்கியத்தின் மரபுக்கவிதை மரபின் மைல் கற்களாக விளங்குகின்றன.

அடுத்ததாக மரபுக்கவிதைத் தொகுதிகள் வெளியிட்ட வர்களில் தேசபாரதி இராசலிங்கம் அவர்களும் குறிப்பிடத்தக்கவர். அவர் பல்வேறு யாப்பு வகைகளைக் கையாண்டு ‘உறைபனிச் சாரல்’ (2016) என்ற கவிதைத் தொகுப்பினை வெளியிட்டுள்ளார். அத்தொகுப்பில், ‘தமிழ் உயிருக்கு மேல்’ என்ற தலைப்பில் பாடிய சிந்துப் பாடல்களில் மூன்றை நோக்கலாம்:

“தமிழெங்கள் உயிருக்கும் மேல் - தங்கத்
தமிழெங்கள் உதிரத்தில் தாய்தந்த பால்!

தமிழெங்கள் உணர்வுக்குச் சால் - இன்பத்
தமிழெங்கள் கவிதைக்குச் சாறிட்ட சூல்!

தமிழெங்கள் நிலம்தந்த கோல் - சங்கத்
தமிழெங்கள் கவிதைக்குத் நிழல்தந்த சூல்!”
(தேசபாரதி இராசலிங்கம், 2016:பக்:64)

தமிழ் முதியோரும் கவிதையும்:

ரொறன்ரோவில் வாழும் தமிழ் முதியோருக்கு 24 மணிநேரமும் தமிழ் நிகழ்ச்சிகளை வழங்கி, அவர்களின் தனிமை உணர்வைப் போக்கியதோடு, வானொலி நிகழ்ச்சிகளிலே அவர்களைப் பங்குகொள்ளச் செய்து, அவர்களை வானொலி மன்ற உறுப்பினர்களாக மாற்றி, அவர்கள் எழுதவும் பாடவும் கதை சொல்லவும் விமரிசனம் கூறவும் களம் அமைத்துக் கொடுத்துப், பக்கத்துணையாக விளங்கும் கனடா தமிழ் ஒலிரப்புக் கூட்டுத் தாபனத்திற்கும் அதன் அதிபர் இளையபாரதி அவர்களுக்கும் கனடாத் தமிழர் கவிதை வரலாற்றில் தனியிடமுண்டு. 2008இல் மூன்று கவிதை நூல்கள் இவ்வானொலியின் ஆதரவில் வெளியிடப்பட்டன. இவற்றில் இடம்பெற்ற கவிதைகள் இவ்வானொலியில் வாரந்தோறும் “வெட்ட வெளியில் கொட்டிக் கிடக்கிறது” என்ற கவிதை முற்றத்தில் மலர்ந்து, காற்றலையில் தமிழ் மணம் பரப்பிய கவிதை முத்துக்கள் ஆகும். அவை மூன்று தொகுப்புக்களாக வெளிவந்துள்ளன (இயல் 7 பார்க்க). முதியோரின் உணர்வுகளையும் திறமைகளையும் வெளிக்கொணர்ந்து அவர்களையும் கவிஞராகிய பெருமை கனடாத் தமிழ் ஒலிரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்திற்கு உரியதாகும். திரு முருகேசு மயில்வாகனம் அவர்களது கவிதைத் தொகுப்புக்களும் குறிப்பிடத் தக்கவையாகும். ‘விடியலைத் தேடி’(2004), ‘உறவுக் கோலங்கள்’ (2005), ‘கவிச் சரம்’ (2016) ஆகிய மூன்று தொகுப்புக்களிலும் மரபுக்கவிதைகளின் வனப்பைக் காணலாம். அவரது கவிதைக் குரு பெருங்கவிஞர் பண்டிதர் குமரேசையா என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

நடா ராஜ்குமார் அவர்களின் கீதவாணி வானொலியிற் கடந்த பல ஆண்டுகளாகக் கவிஞர் வி. கந்தவனம், மருத்துவர் போல் யோசேப் ஆகிய இருவரும் இணைந்து நடத்திவரும் கவி மாலைப்பொழுது நிகழ்ச்சி பல கவிஞர்களை ஆக்கப்பணியில் உற்சாகப்படுத்தியிருக்கிறது மட்டுமன்றிப் பல புதிய கவிஞர்களையும் அறிமுகப்படுத்தியுள்ளது. 19.01.2014 முதலாக கணபதி இரவீந்திரன் நடத்திவரும் 'கதிரொளி வானொலி' கவிதைத்துறையிலும் இசைத்துறையிலும் பெரும் பணிகள் ஆற்றிவருகின்றது. 'கவிதா நிகழ்வு' என்ற ஒலிபரப்பில் கவிதைகள் படிக்கப்பட்டுவருகின்றன. குறிப்பாகத் தைப்பொங்கல், வருடப் பிறப்பு முதலான தமிழர் திருநாட்களிற் கவிதை அரங்கு நடத்திவருகின்றனர். அதில் கவிதை வாசிப்போர் தம் திறமைகளை வளர்த்துக் கொள்ளவும், இளவயதினர் கவிதைப் போட்டிகளிற் பரிசுகள் பெறவும் இவ்வானொலி அவர்களுக்குக் களம் அமைத்துக் கொடுத்துள்ளது. இவற்றுக்கும் மேலாக 'அகரம் தமிழுக்குச் சிகரம்' என்ற நிகழ்ச்சியின் மூலம் திருக்குறள், இசை முதலிய துறைகளிலும் இளையோரைப் பங்குபெறச்செய்து, அவர்கள் தமிழில் ஆற்றலை வளர்த்துக் கொள்வதில் கதிரொளி வானொலி பங்களிப்புச் செய்து வருகிறது.

சிறுகதை இலக்கியம்:

சிறுகதை இலக்கியம் தமிழுக்குப் புதியது. ஆங்கிலக் கல்வியின் விளைவாகத் தமிழிற் புகுந்துகொண்ட இலக்கிய வடிவங்களிற் சிறுகதையும் ஒன்றாகும். தமிழகத்தில் சிறுகதை இலக்கியம் 19ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் முளைவிடத் தொடங்கியபோதிலும் அது புதுமைப்பித்தனின் எழுத்து மூலமாகவே புதுவீச்சுப் பெறுவதாயிற்று. ஈழத்திலும் 1950களுக்குப் பின்னர் சிறந்த சிறுகதை எழுத்தாளர்களின் படைப்புக்கள் வெளிவரலாயின. தமிழ் இலக்கியத்திற் புதுமைப்பித்தனின் எழுத்துப் பிரவேசத்துடன் தமிழில் சிறுகதை இலக்கியம், வடிவத்திலும் உள்ளடக்கத்திலும் பெரிதும் மாற்றங்களை அடைந்து, பரந்தளவிலான வாசகர் வட்டத்தையும் பெற்றுக் கொண்டது. வாழ்வியல் நிகழ்வுகளில் ஏற்படும் உணர்வு வெளிப்பாடுகளே சிறுகதைகளுக்குக் கருப்பொருளாக அமையும் ஒரு பொதுப்பண்பு காணப்படுவதாயிற்று. ஒவ்வொரு சிறுகதையும் வாழ்வியலின் தத்துவத்தைத் தொட்டுக்காட்டுவதாக, வாசகரைச் சிந்திக்கத் தூண்டுவதாக

அமைந்திருத்தல் அவற்றின் பொதுப்பண்புகளில் ஒன்றாகும். இயந்திரமயமான இக்காலக்கட்டத்தில் ஓய்வுநேரம் என்பது எல்லோருக்கும் உரியதொரு பொதுப்பிரச்சினையாகும். கிடைக்கின்ற குறுகிய ஓய்வு நேரத்தில் வாசித்து அனுபவிக்கத்தக்க இலக்கிய வடிவம் சிறுகதை என்பதாற் சிறுகதை இலக்கியம் பல்வேறு பரிமாணங்களைப் பெற்று வளர்ந்துவருகின்றது.

க. நவம் அவர்களது உள்ளும் புறமும் (1991) என்னும் சிறுகதைத் தொகுதியே கனடாவில் வெளிவந்த முதலாவது தமிழ்ச் சிறுகதைத் தொகுதியாகும். கனடாவில் தமிழ்ச் சிறுகதை எழுத்தாளர்களாக அ. முத்துலிங்கம், வ.ந. கிரிதரன், தேவகாந்தன், குரு அரவிந்தன், செழியன், சுமதி ரூபன், அகில், இளங்கோ, மனுவேல் ஜேசுதாசன், கதிர். பாலசுந்தரம், பொன்.குலேந்திரன், அ. இரவீந்திரன், க. இரவீந்திரன், சிவநயனி முகுந்தன், மலைஅன்பன், இரா சம்பந்தன், குமார் மூர்த்தி, கிருபாகரன், எஸ்.ரி. சிங்கம், உதயணன், கமலா தம்பிராசா, ச.வே.பஞ்சாட்சரம் என 50க்கும் மேற்பட்டோர் சிறுகதைகளை வெளியிட்டுள்ளனர். இவர்களிற் பலர் புகலிட அனுபவங்களை வெளிப்படுத்தும் சிறந்த சிறுகதைகளைப் படைத்துள்ளனர். இவர்களது படைப்புக்களிற் பெரும்பாலானவை கனடாவிலும் தாயகத்திலும் வாழ்வோருக்கும் இடையிலான கதைப் பின்னல் கொண்டனவாகவே காணப்படுகின்றன.

கனடாச் சிறுகதை எழுத்தாளர்களில் அ. முத்துலிங்கம் தனியிடம் பெறுபவர். தமிழ்ச் சிறுகதையாளர் உலகில் அ. முத்துலிங்கத்தின் சிறுகதைகள் நன்கு அறியப்பட்டவை. கனடாவில் முதன்முதலாகத் தனது சிறுகதைகளை ஒலிப்புத்தக வடிவில் இறுவட்டாகத் தயாரித்து வெளியிட்டிருந்தார். ஓய்வாக இருந்து வாசிக்க நேரமில்லாத கனடா வாழ்க்கைமுறையில் வாகனம் செலுத்திக்கொண்டே சிறுகதை கேட்கும் வாய்ப்பை அவர் ஏற்படுத்திக் கொடுத்தமை ஒரு சாதனையாகும். பார்வை அற்றவர்களும் இந்த இறுவட்டின் மூலம் சிறுகதைகளைச் செவிமடுத்துக் கேட்கவும் வாய்ப்பாகிறது. இவரது சிறுகதைத் தொகுப்புக்களிற் 'குதிரைக்காரன்' என்ற நூலுக்கு தமிழக 'விகடன் இலக்கிய விருது 2012' கிடைத்துள்ளது. இவரது முதல் சிறுகதைத் தொகுதி 'அக்கா' 1964இல் வெளிவந்தது. அதனைத் தொடர்ந்து சிறுகதை, நாவல் என 20 நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன. குறிப்பாக திகட சக்கரம், வம்சாவிருத்தி, வடக்கு வீதி,

மகாராஜாவின் ரெயில் வண்டி, அங்கே இப்ப என்ன நேரம், பூமியின் பாதி வயது முதலான நூல்கள் அவரது பெயரை நிலைநிறுத்தும் படைப்புக்களிற் சிலவாகும். முத்துலிங்கத்தின் சிறுகதைகள் குறித்து ஞானம் இதழ் ஆசிரியர் குறிப்பிடும் மதிப்பீட்டை இங்கு குறிப்பிடுதல் பொருத்தமாகிறது:

“தமிழ் இலக்கியத்தினுள் பல்வேறு தேசங்களின் பாத்திரங்களையும், களங்களையும் கொண்டு வந்ததன் ஊடாக, நவீன இலக்கிய வரலாற்றிற் புதியதொரு போக்கினை ஆரம்பித்து வைத்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. அவரது கதை சொல்லும் கலையும் வித்தியாசமானது. அவரால் மட்டுமே இயலக் கூடியது”(ஞானம் கலை இலக்கிய சஞ்சிகை 195, ஆகஸ்ட். 2016. பக்.6)

பல்வேறு நிலைகளிலான பட்டறிவும் இலக்கிய ஆளுமையும் கற்பனை வளமும் நாட்டுப் பற்றும், சமூக உணர்வும் மிக்கவராகத் தனது எழுத்துக்களிலே தன்னை அடையாளம் காட்டியுள்ள வ.ந. கிரிதரனின் எழுத்துக்கள் சிறுகதை, நாவல், கட்டுரை என்ற பல்வேறு வடிவங்களில் வெளிவந்துள்ளன. 2000ஆம் ஆண்டிலிருந்து இணையத்தள வழியாக ‘பதிவுகள்’ என்ற மின்இதழையும் நடத்திவரும் கிரிதரனின் எழுத்துக்கள் கனடாத் தமிழ் இலக்கிய வரிசையிலே தனியிடம் பெறுகின்றன. இவரது சிறுகதை களில் ஈழத்து மக்களின் வாழ்விலும், விடுதலை உணர்வுகளும் பெரிதும் வெளிப்படும் அதேவேளையிற், புலம்பெயர்ந்து கனடாவில் வாழும் தமிழ் மக்களின் பல்வேறுபட்ட வாழ்வியற் பிரச்சினைகளும் அவரது எழுத்துக்களிற் பதிவாகியுள்ளன. ‘அமெரிக்கா’, ‘எழுக அதிமானுடா’, ‘மண்ணின் குரல்’, ‘நல்லூர் இராசாதானி நகர் அமைப்பு’ முதலான சிறுகதைகள் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கவை. இவரது சிறுகதைகள் தமிழகத்தில் அச்சிடப்பட்டமையால் தமிழக வாசகர் மத்தியில் இவை மிகவும் பிரபல்யம் பெறலாயின. இவற்றின் உருவம், உள்ளடக்கம் என்பவற்றின் தரமறிந்து திருமதி லதா இராமகிருஷ்ணன் சில சிறுகதைகளை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. 1994இல் மித்ர பதிப்பாக வெளிவந்த ‘பனியும் பனையும்’ என்ற தொகுப்பிலே கனடாவில் வாழும் ஈழத்தமிழ் எழுத்தாளர்களில் அளவெட்டி சிறிசுக்கந்தராசா, ஆனந் பிரசாத், அ. கந்தசாமி, வ. ந. கிரிதரன், சக்கரவர்த்தி, க. நவம், நிலா குகதாசன், என். கே. மகாலிங்கம், ஜோர்ஜ் குருசேவ்,

பவான் ஆகியோரின் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட 39 சிறுகதைகள் இடம்பெற்றுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

குரு அரவிந்தன் அவர்கள் கனடாவிற் சிறுகதை இலக்கியத்துறையிற் சாதனை பல படைத்து வருபவர். இவர், 'இதுதான் பாசம் என்பதா', 'என் காதலி ஒரு கண்ணகி', 'நின்னையே நிழல் என்று!' என்ற மூன்று சிறுகதைத் தொகுதிகளை வெளியிட்டுள்ளார். ஒலிப்புத்தக வடிவில் தான் எழுதிய சிறுகதைகளை 'மலரே காதல் மலரே', 'நதியே காதல் நதியே', 'இங்கேயும் ஒரு வெண்ணிலா' என்ற மூன்று குறுந்தட்டுக்களாகவும் வெளியிட்டுள்ளார். இவரது 'முள்வேலி' என்ற சிறுகதை 'வேலி' என்ற திரைப்படக்கதையாக வெளிவந்துள்ளது. கனடா உதயன் பத்திரிகையின் சிறுகதைப் போட்டியில் இவர் தங்கப் பதக்கம் பெற்றுள்ளார். மேலும் கனடாத் தமிழ் வானொலி சிறுகதைப் போட்டி, தமிழ்நாடு கந்தர்வன் நினைவு சிறுகதைப்போட்டி, ஞானம் இதழ் சிறுகதைப்போட்டி எனப் பல போட்டிகளில் இவரது சிறுகதைகளுக்குப் பரிசுகள் கிடைத்துள்ளன. இவரது பல சிறுகதைகள் ஆங்கிலம், மலையாளம், கன்னடம், பிரெஞ்சு, டொச் ஆகிய மொழிகளில் மொழிபெயர்ப்பாகவும் வெளிவந்துள்ளன.

புகழ்பெற்ற எழுத்தாளரான தேவகாந்தன் அவர்கள் தாயகத்தில் 'ஈழ நாடு' ஆசிரியர் குழுவிற் பணியாற்றிய அனுபவம் மிக்கவர். அவர் தமிழகத்தில் வாழ்ந்த காலத்தில் 'இலக்கு' என்ற இலக்கிய இதழை மூன்றாண்டுகள் நடத்தியவர். அக்காலத்தில் அவர் எழுதிய 'நெருப்பு' என்ற சிறுகதைத் தொகுதிக்குத் 'தேவசிகாமணி நினைவு இலக்கியப் பரிசு' கிடைத்துள்ளது. இவற்றுடன் 'இன்னொரு பக்கம்', 'காலக் கணா' என்பனவும் இவரது சிறுகதைத் தொகுப்புக்களாகும்.

இணுவில் ஆர்.எம். கிருபாகரனின் 'நீருக்குள் நெருப்பு' (2007) என்ற சிறுகதைத் தொகுப்பு தாயகக் களங்களில் உருவான கதைகளாகும். இவை புலம்பெயர் நாடுகளில் வாழும் இன்றைய தலைமுறையினருக்கும், இனிவரும் தலைமுறையினருக்கும் தாயக விடுதலைப் போராட்ட வாழ்வியற் கோலங்களை அறிவுறுத்துவனவாக அமையும் தன்மையன. அத்துடன் புலம்பெயர் நாடுகளைக்

களமாகக் கொண்டு எழுதப்பட்ட கதைகள் புலம்பெயர் வாழ்வியலைப் பதிவுசெய்வனவாக அமைகின்றன.

இலங்கையில் வீரகேசரி, தினகரன், சுதந்திரன், தமிழருவி, ஈழமுரசு முதலான பத்திரிகைகளிலே தம் ஆக்கங்களைப் பிரசுரித்து வந்த கமலா தம்பிராஜா, 1988இல் கனடாவுக்குப் புலம்பெயர்ந்து வந்ததும் இங்குள்ள தமிழ்ப் பத்திரிகைகளிலும் சிறுகதைகள் எழுதிவந்தார். அவற்றில் 19 சிறுகதைகளைத் தொகுத்து 'மாங்கல்யம்' என்ற தலைப்பில் வெளியிட்டதோடு, தாம் எழுதிய 22 நீதிக்கதைகளைத் தொகுத்து, 'நீதிக் கதைகளில் ஆத்திகுடி' என்ற தொகுப்பாகவும் வெளியிட்டார். ஈழத்தில் வல்வெட்டித்துறை மக்களின் பாரம்பரியம், பண்பாடு என்பவற்றை உட்பொருளாகக் கொண்டு, 'நம் தாயார் தந்த தனம்' என்ற பெரியதொரு நாவலையும் படைத்துள்ளார். தாம் எழுதிய கவிநயக் கட்டுரைகளில் 21 கட்டுரைகளைத் தொகுத்து 'தமிழ்க் காவினிலே' என்ற நூலாக வெளியிட்டிருந்தார்.

குமார் மூர்த்தியின், 'குமார் மூர்த்தி கதைகள்' என்ற தொகுப்புக் குறிப்பிடத்தக்கது. அவரது 'அழுந்தும் மானிடம்' என்ற சிறுகதைத் தொகுதியில் உள்ள கதைகள் தாயகத்தையும் கனடாவையும் களமாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டுள்ளன. இத்தொகுதி பற்றிக் காலம் இதழில் (19:32-35) காஞ்சனா தாமோதரன் எழுதிய விமரிசனத்தில் இருந்து சில குறிப்புக்களை நோக்கலாம்:

- “வன்முறையினால் ஏற்படும் நேரடி இழப்புக்கள் பற்றி அவரது இலங்கைக் கதைகள் பேசுகின்றன. அது விளைவிக்கும் இடம்பெயர்தலில் உணரும் இழப்புகள் பற்றி அவரது கனடியக்கதைகள் சொல்லுகின்றன...(பக்.31)
- இலங்கைக் கதைகளிலும் சரி, கனடாக் கதைகளிலும் சரி, பிறந்த மண் சார்ந்த கூர்மையான விவரிப்புகள் அழுத்தமாய்ப் பதிந்திருக்கின்றன. விட்டு வந்த மண்ணுக்கான ஏக்கமும் அங்கே கழித்த இளம்பருவமும் பின்னிப் பிணைந்து ஒரு முக்கிய இடத்தை வகிக்கின்றன...(பக்.34).
- புகலிடக் கதைகளின் வண்ணம் முற்றிலும் வேறுபடுகிறது. கண்ணைக் கூசவைக்கும் வெயிலில் தகிக்கும் செம்மண் நிலத்தினின்று பெயர்ந்து. முகந்தவிர அனைத்தையும் மூடிக் குளிரில் நடுங்கும் தேசத்தில், தாயக நினைவுகளின் இதமான

வெம்மையினுள் ஒடுங்கும் ஒரு வாழ்வு அது. உயிரைக் காப்பாற்ற ஓடி வந்து, உயிரைத் தவிர மற்ற எல்லாவற்றையும் இழந்துவிட்டோமே என வருந்துகிறது ஒரு பாத்திரம் (நூறு டொலர்). (பக்.35).

- சில கதைகளில் காணும் மொழிச் சிக்கனமும் அடர்ந்த மௌனங்களும் முக்கியமானவை. சொன்னதைவிடச் சொல்லப்படாததிலேயே அர்த்தங்கள் ஆழ்ந்து உறைந்து மனதைத் தொடுகின்றன'..... மேற்சொன்ன மானுட மௌனத்தை நாடகீயமின்றிப் புனைந்து வாசகரைக் கலங்கடிக்கும் திறனே குமார் மூர்த்தியை ஒரு கவனத்துக்குரிய படைப்பாளியாக அறிமுகப்படுத்துகிறது". (பக்.35)

கனடாவின் வாழ்வாதாரத்திற்கு அடித்தளமான பொருண்மியம் பற்றிய கரிசனையை எழுத்தாக்கங்கள் குறிப்பிடத் தவறவில்லை. அவ்வகையிற் கனடா குமார் மூர்த்தியின் சிறுகதைகளிற் பொருண்மியச் சூழலின் விபரிப்பைப் பெரிதும் காணலாம். கனடாவின் பொருண்மியச் சரிவு, பலர் வேலை இழப்பு, சமூகக் கொடுப்பனவு நிதி, அன்றாடக் கூலித்தொழில் புரிவோரின் மன உளைச்சல், நாளாந்த நுகர்வுப் பொருட்களின் விலை ஏற்றம் என்பனவற்றின் சித்திரிப்புக்களும் இடம்பெற்றிருத்தல் குறிப்பிடத்தக்கது.

கலைவாணி இராஜகுமாரன் நாவல், சிறுகதை, கவிதை, பத்தி எழுத்து, அரசியல், விமரிசனம் எனப் பல துறைகளிலும் தனது எழுத்தாற்றலை வெளிப்படுத்தி வருபவர். 'நந்தகுமாரனுக்கு மாதங்கி எழுதுவது' என்ற சிறுகதைத் தொகுப்பிலுள்ள பதினெட்டுக் கதைகளில் பெரும்பாலானவை பெண்ணிலை வாதத்தை முதன்மைப் படுத்துவனவாகும். 'இருப்பு', 'விழுதின் கண்ணீர்', 'மதுவந்தி', 'கப்பற் பறவைகள்' ஆகிய சிறுகதைகள் புலம் பெயர்ந்து வாழும் சூழலிலே தமிழர் அனுபவிக்கம் அவலங்கள், இன்னல்கள் என்பனவற்றைக் குறியீட்டு அடிப்படையில் சித்திரிக்கும் வகையிற் தனித்த கவனத்திற்கு உரியவையாகின்றன.

சுமதிருபன்	(கறுப்பி)	வெளியிட்ட	'யாதுமாகி
நின்றாள்' என்ற	சிறுகதைத்	தொகுப்பு	பெண்ணிய
சிந்தனையுடன்	எழுதப்பட்ட	சிறந்த	சிறுகதைத்
தொகுப்பாகும்.			

சிவநயனி முகுந்தனின் 'மாறுமோ நெஞ்சம்'(2008) என்ற சிறுகதைத் தொகுதியின் பெரும்பாலான கதைகள் கனடாத் தளத்திற் புனையப்பட்டவை. தமிழர் செந்தாமரைப் பத்திரிகை 2005ஆம் ஆண்டுச் சிறுகதைப் போட்டியில் முதற் பரிசும் தங்கப் பதக்கமும் பெற்ற 'சாரை' என்ற சிறுகதை, கனடா மகளிர் அமைப்பின் 2006ஆம் ஆண்டுச் சிறுகதைப் போட்டியில் முதற் பரிசு பெற்ற 'சொந்த மண்' ஆகிய சிறுகதைகளுடன் மேலும் எட்டுச் சிறுகதைகள் சேர்ந்த தொகுப்பாக இந்நூல் வெளிவந்தது. புலம்பெயர் நாடுகளில் வாழும் மக்களின் வாழ்வியல் அம்சங்கள், அவர்களது அகப்புறச் சூழல்கள், பல்லினப் பண்பாட்டுத் தாக்கங்கள் என்பனபற்றி நான்கு சிறுகதைகள் சித்திரிக் கின்றன. 'ஆணி வேர்' என்ற கதை புலம்பெயர்ந்து வாழும் தமிழ்க் குடும்பங்களில் பதின்மவயதுப் பிள்ளைகளுடன் வாழும் பெற்றோர் எத்தகைய அவலங்களுடன் வாழ்கின்றனர் என்பதையும், முதியோரின் வாழ்வியல் முறைகளையும் விளக்குவதாக அமைகின்றது. 'சொந்த மண்' என்ற சிறுகதை தாயக உணர்விழந்து பிற இநாடுகளில் வாழும் தமிழரைச் சிந்திக்க வைப்பதோடு, அந்நிய வாழ்க்கையின் போலித்தனங்களையும் கூறுகிறது. புலம்பெயர்ந்து வாழும் தமிழரிற் பலர் வீட்டு மொழியாக வேனும் தமிழைப் பயன்படுத்தாது வாழ்கிறார்கள் எனவும், இவர்கள் இப்படியே தமிழை மறந்து இறுதியாக எந்த இனம் என்பதையும் மறக்கப் போகின்றனர்" எனவும் தன் ஆதங்கத்தையும் தமிழ்மொழி மீதுள்ள பற்றினையும் வெளிப்படுத்துகின்றார்.

சிவநயனியின் எழுத்தில் அனுபவம் தொனிக்கிறது. அவர் தான் பழகிய கனடா சமூகத்தின் இயங்கு நிலையையும், பலதரப்பட்ட மக்களின் செயல்களையும் மிக நுட்பமாக அவதானித்திருக்கிறார். ஏழைகள், மாற்றுத் திறனாளிகள், குடும்ப வாழ்க்கையில் வஞ்சிக்கப் பட்டோர், சமூகத்தில் பாதிக்கப்பட்டோர் எனப் பல்வேறு தரப்பினர் பற்றிய சமூக அக்கறை நயனியின் எழுத்துக்களிலே தொனிக்கின்றது.

இளைய பரம்பரைவைச் சேர்ந்த இளங்கோ என்ற டி. சே. தமிழன் பல சிறுகதைகளையும் கவிதைகளையும் எழுதி நூலாக வெளியிட்டுள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

அகிலேஸ்வரன், ‘அகில்’ என்ற புனைபெயரில் சிறுகதை, நாவல் ஆகிய எழுத்துத்துறைகளில் மட்டுமன்றி, இணையத்தள நடத்துநராகவும் செயற்படுபவர். ‘கூடுகள் சிதைந்தபோது’ (2012) என்ற சிறுகதைத் தொகுப்பில் இவரது சமூக அக்கறையையும், தமிழர் பண்பாட்டிற்கு கொண்டுள்ள அதீத பிடிப்பையும் கண்டுகொள்ளலாம். இச்சிறுகதைத் தொகுப்பைப் பற்றிய ஒரு குறிப்பு வருமாறு:

“கனடா நாட்டின் மேற்குலக வாழ்வியல் கலாசாரம், தஞ்சமடைந்த இலங்கைத் தமிழர் குடும்பங்களில் ஊடுருவிக் கலந்து தாயுறவையும், குடும்பக் கட்டுமானத்தையும், கல்யாண உறவுகளையும் உணர்ச்சி பூர்வமாக இறக்கி வைக்கின்றன சில சிறுகதைகள்..” (<http://koodukalsithainthapothu.blogspot.com>)

அகிலின் ‘கூடுகள் சிதைந்தபோது’ என்ற சிறுகதைத் தொகுப்பை உப்பாலி லீலாரத்தின என்பவர் சிங்களத்தில் மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டதோடு, அம்மொழிபெயர்ப்பு நூலுக்கு இலங்கை சாகித்திய மண்டலப் பரிசும் கிடைத்துள்ளமை நோக்கத்தக்கது.

உதயணன் (ஆர். சிவலிங்கம்) அவர்கள் நாவல், சிறுகதை, கட்டுரை எனப் பல வழிகளில் கனடாத் தமிழ் இலக்கியத்திற்குத் தம் பங்களிப்பைச் செய்துள்ளார். அவரது ‘உங்கள் தீர்ப்பு என்ன?’, ‘பிரிந்தவர் பேசினால்’ (2011) என்ற சிறுகதைத் தொகுப்புக்கள் குறிப்பிடத்தக்கவை. இவர் பின்லாந்தில் வாழ்ந்தபோது அந்நாட்டின் தேசிய காவியமாகிய ‘கலேவலா’ என்பதைத் பின்னிஷ் மொழியிலிருந்து தமிழில் மொழிபெயர்த்தவர். கனடாவில் வாழும் சிறந்த தமிழ் மொழிபெயர்ப்பாளர்களில் இவரும் ஒருவராக மதிப்பிடத்தக்கவர்.

மெலிஞ்சிமுத்தனின் ஆக்க இலக்கியப் படைப்புக்கள் எல்லோரது கவனத்தையும் ஈர்க்கும் தன்மை வாய்ந்தவை. அவரது ‘பிரண்டையாறு’ என்ற சிறுகதைத் தொகுப்பு பலரது வரவேற்பைப் பெற்றதாகும். ச.வே.பஞ்சாட்சரம் (2008) அவர்களின் ‘அன்னை மண்’ என்ற சிறுகதைத் தொகுப்பு 51 கதைகளைக் கொண்டது. ஆசிரியரின் முன்னுரை இச்சிறுகதைத் தொகுப்பை வாசிக்கத் தூண்டுவதாகும் அமைதல் நோக்கத்தக்கது:

“மனிதர்களுக்கு இருக்க வேண்டிய உயிர்கள் மீதான பரிவு, மனித நேயம், இன, மத, தேச, மொழிப்பற்று, குடும்ப அபிமானம், தன் ஆன்ம மேம்பாடு பற்றிய அக்கறை என்பவற்றோடு ஓர் எழுத்தாளனுக்கு மேலதிகமாகக் கட்டாயம் இருக்க வேண்டியவை அறநெறித் தியானமும் சமுதாயப் பொறுப்புணர்ச்சியுமாகும். அவனது சிந்தனைகள், செயல்கள், படைப்புகள் யாவும் சமுதாய நலிவுகளைப் போக்கி ஆரோக்கியப் படுத்தும் தீவிர முனைப்புக் கொண்டவையாக எழ வேண்டும், தன்னைச் சூழ்ந்து வருத்தும் இன அழிப்புக் கொடுமைகளுக்கு எதிராகத் துணிச்சலோடு போராடும் மனப்பக்குவம் பெற வைக்கும் வலிமையுள்ள இலக்கியங்களே இன்று தமிழில் நிறைய எழுதப்பட வேண்டும். அந்தத் தொலைநோக்கோடு எழுதப்பட்டவை இந்த “அன்னை மண்” தொகுதிக் கதைகள்.” (பக். iv).

மொழிபெயர்ப்புச் சிறுகதைகள்:

நாவல், சிறுகதை ஆகிய இரு இலக்கிய வடிவங்களும் ஆங்கிலம், பிரஞ்சு ஆகிய மொழிகளில் உன்னத வளர்ச்சிபெற்று விளங்குவனவாகும். திறமைகள் எங்கிருந்தாலும் அவற்றை எம்மவரும் அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற நோக்குடன் பலர் மொழிபெயர்ப்புச் செய்வதில் ஈடுபட்டுவந்துள்ளனர். “மொழிபெயர்ப்புகள் எம் மொழியை வளம்படுத்தும் என்பதில் நம்பிக்கை உள்ளவன் நான்” எனத் துணிந்து கூறும் என்.கே. மகாலிங்கம் அவர்களும் நாவல், சிறுகதை முதலியவற்றைத் தமிழ் மொழியாக்கம் செய்வதில் முனைப்பாக ஈடுபட்டுவந்துள்ளார். ஏற்கனவே இவர், Chinua Achebe என்பவரால் எழுதப்பட்ட ‘Things Fall Apart’. No Longer at Ease’ என்ற படைப்புக்களை முறையே ‘சிதைவுகள்’, ‘வீழ்ச்சி’ என்ற பெயர்களிலும், J.M. Coetzee எழுதிய ‘The Lives of Animals’ என்ற நாவலை ‘விலங்குகளின் வாழ்வு’ என்ற பெயரிலும், Farances Harrison எழுதிய ‘Still Counting the Dead’ என்ற படைப்பை ‘இறந்தவர்களை இன்னும் எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் - ஈழம்: சாட்சியமற்ற போரின் சாட்சியங்கள்’ என்ற பெயரிலும் தமிழில் மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டுள்ளார். அத்துடன் உலகில் வெளிவந்த சிறந்த சிறுகதைகளைத் தேர்ந்தெடுத்து ‘நடன மாதர்’ என்ற தலைப்பில் மொழிபெயர்ப்புச் செய்து நற்றிணைப் பதிப்பாக

வெளியிட்டுள்ளார். இலங்கையின் மூத்த முற்போக்கு எழுத்தாளரான மு. தளையசிங்கம் அவர்களின் ‘ஒரு தனி வீடு’ என்ற நாவலை ‘A Separate Home’ என்ற பெயரில் ஆங்கில மொழியாக்கம் செய்துள்ளமையும் கனடாத் தமிழ் இலக்கிய பங்களிப்பில் முக்கிய இடத்தைப் பெறுகின்றன.

என். கே. மகாலிங்கம் அவர்கள் ஆங்கிலமொழியில் செவ்வியல் நெறியிற் பல நாடுகளில் எழுதப்பட்ட மிகச் சிறந்த சிறுகதைகளில் இருபத்திரண்டு கதைகளைத் தேர்ந்தெடுத்து தமிழ் மொழியாக்கம் செய்து ‘இரவில் நான் உன் குதிரை - சில தேசங்களின் சில சிறுகதைகள்’ என்ற தலைப்பில் வெளியிட்டு தமிழ்ச் சிறுகதை உலகிற்கு வளம் சேர்த்துள்ளார். இச்சிறுகதைத் தொகுப்பு, குறிப்பாகத் தமிழ்ச் சிறுகதை எழுத்தாளருக்கு நல்ல வழிகாட்டி இலக்கியமாக அமைவதோடு, சிறுகதை வாசகருக்கும் நல் விருந்தாக அமைத்தக்கவை. கனடாத் தமிழ் இலக்கியத் துறையில் அதிசிறந்த சிறுகதை எழுத்தாளராகத் திகழும் அ. முத்துலிங்கம் இந்நூலுக்கு முன்னுரை எழுதும்போது மொழியாக்கம் பற்றி எழுதியுள்ள விடயம் இங்கு மிகவும் பொருத்தமாகிறது:

“மொழிபெயர்ப்பு என்பதும் ஒரு சிருஷ்டிக் கலைதான். மொழி மாற்றம் செய்பவருக்கு மொழிப் புலமை எவ்வளவு முக்கியமோ அவ்வளவுக்கு மூலகர்த்தாவின் சிருஷ்டித் தளத்தில் இயங்கும் திறமையும் அவசியம். மூல நூலுக்குப் பழுது வரக்கூடாது. அதே சமயம் தன்னுடைய சிந்தனையோ கூற்றோ மொழிபெயர்ப்பு நூலைப் பாதிக்காமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். இது மிகவும் சிரமமான காரியம். இதில் மீண்டும் வெற்றி பெற்றிருக்கிறார் திரு. என். கே. மகாலிங்கம்”(மேலது. பக். 9).

இவற்றுடன், இவரது சுய ஆக்கத்தில் சிறுகதைத் தொகுப்பாக ‘தியானம்’ (1979), கவிதைத் தொகுப்பாக ‘உள்ளொளி’ ஆகியன வெளிவந்துள்ளன. இவர் மொழிபெயர்ப்பாளராகவும், படைப்பாளியாகவும் மட்டுமன்றிச் சிறந்த கலை, இலக்கிய விமரிசகருமாவார். மேலும், ஆங்கிலத்திற் சிறந்து காணப்பட்ட சில ஆங்கிலக் கவிதைகளைத் தேர்ந்தெடுத்து ‘Fire Died’ என்ற பெயரில் வெளியிட்டுள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

சேரன் அவர்களும் தமிழிலிருந்து ஆங்கிலத்தில் “You cannot Turn away” என்ற மொழிபெயர்ப்பு நூலை வெளியிட்டுள்ளார். சிவநேசன் சின்னையா அவர்கள் தான் தமிழில் எழுதிய சிறுகதைகளை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்து “Pearl Neclace” என்ற தொகுப்பாக 2015இல் வெளியிட்டிருந்தார். கவிஞர் வி. கந்தவனம் அவர்கள் ஆங்கிலத்தில் தான் எழுதிய சிறுகதைகளை “12 Short Stories” என்ற தொகுப்பு நூலாக 1998இல் வெளியிட்டுள்ளமையும் பதிவு செய்யப்பட வேண்டும்.

நாவல் இலக்கியம்:

கனடாவில் தமிழ்நாவல் இலக்கிய எழுத்தாளர்களாக அ. முத்துலிங்கம், வ.ந. கிரிதரன், தேவகாந்தன், இரா. தணிகாசலம், குரு அரவிந்தன், கமலா பெரியதம்பி, செழியன், அ. பந்தசாமி, குறமகள், பசுந்தீவு கோவிந்தன், மனுவல் ஜேசுதாசன், சிவநயனி முகுந்தன், டானியல் ஜீவா, கதிர் பாலசுந்தரம், கலைவாணி இராஜகுமார் (தமிழ்நதி), மெலிஞ்சி முத்தன், கே.எஸ். பாலச்சந்திரன், கடல் புத்திரன், அகில் முதலிய பலர் இடம்பெறுவர். வ. ந. கிரிதரன் தனது ‘பதிவுகள்’ இணையத்தளத்தில் கனடாத் தமிழ் நாவலின் தோற்றம் பற்றி வருமாறு குறிப்பிடுவர்:

“கனடாவிலிருந்து வெளிவந்த முதலாவது தமிழ் நாவல் நானறிந்த வரையில் நான் எழுதிய சிறு நாவலான ‘மண்ணின் குரல்’ நாவலே. இந்நாவலின் முதல் ஆறோ அல்லது ஏழோ அத்தியாயங்கள் மொன்றியலிலிருந்து 1984, 1985 காலப் பகுதியில் வெளியான ‘புரட்சிப்பாதை’ என்னும் கையெழுத்துச் சஞ்சிகையில் வெளியானது. ‘புரட்சிப்பாதை’ என்னும் கையெழுத்துப் பத்திரிகை அக்காலத்தில் மொன்றியலில் இயங்கிய தமிழீழ மக்கள் விடுதலைக் கழகத்தின் கனடாக் கிளையினரின் கையெழுத்துச் சஞ்சிகையாக வெளியானது”.

(pathivugal.com June 20, 2014)

வ.ந. கிரிதரன் அவர்கள் ஐந்து நாவல்கள் எழுதியுள்ளார். இவரது “பொந்துப் பறவைகள்” என்ற நூல் சிங்கப்பூர் தமிழ் மாணவருக்குரிய பாடப்புத்தகமாகச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளமை கனடியத் தமிழ் எழுத்தாளருக்குக் கிடைத்த பெருமையாகும். கிரிதரன் அவர்கள் நாவல் எழுதத்

தொடங்கிய காலம் உண்மையில் தாயக உணர்வுகள் புலம்பெயர்ந்து வந்த மக்களிடம் மிகவும் மேலோங்கியிருந்த காலமாகும். அதனால் ஆசிரியரும் தாயக உணர்வுடனேயே அந்நாவலை எழுதியதில் அர்த்தமுண்டு.

தேவகாந்தன் தாயகத்திலும், தமிழகத்திலும், கனடாவிலும் கால்பதித்து தமிழ் இலக்கியப் பரப்பின் பன்முகங்களில் (சிறுகதை, நாவல், விமரிசனம், தொலைக்காட்சி) படைப்பு இலக்கியவாதியாகத் திகழ்ந்து, பத்துக்கும் மேற்பட்ட நூல்களைத் தந்தவர். அவர் எழுதிய “கனவுச் சிறை” என்ற நாவல் தமிழகத்திலிருந்து 1998-2001இல் வெளியிடப்பட்டது. அது மீண்டும் 2015இல் 999 பக்கங்களைக் கொண்ட ஒரே தொகுதியாக வெளியிடப்பட்டு, அதன் அறிமுகவிழாவும் ரொறன்ரோவில் இடம்பெற்றது. இந்நாவல் ஈழத்தில் 1983-2001 இடைப்பட்ட காலப்பகுதியில் இடம்பெற்ற அரசியல், சமூக இயங்குநிலை சார்ந்த விடயங்களை விமரிசன நோக்குடன் பதிவுசெய்துள்ளது. இந்நாவலுக்குத் (கனவுச்சிறை-பாகம்1) தமிழக அரசின் இலக்கியப் பரிசு 1999இல் கிடைத்துள்ளது. அவருடைய ‘விதி’ என்ற நாவல் இரண்டாம் பதிப்பாக 2009இல் வெளிவந்தமையும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இவற்றோடு ‘நிலாச் சமுத்திரம்’, ‘லங்காபுரம்’, ‘யுத்தத்தின் முதலாம் அதிகாரம்’ ஆகிய நாவல்களும் இவரால் எழுதப்பட்டுள்ளன.

அ. முத்துலிங்கம் அவர்கள் அரை நூற்றாண்டுக்கு மேலாக எழுதி வருவதோடு, தமிழ் உலகம் போற்றும் சிறந்த எழுத்தாளர். அவர் தனது வாழ்வியல் அனுபவங்களைத் தொகுத்து “சில உண்மைகள் கலந்த நாட்குறிப்புக்கள்” எனத் தனி நாவலாகப் படைத்துள்ளார்.

குரு அரவிந்தன் அவர்களின் ‘உறங்குமோ காதல் நெஞ்சம்’, ‘உன்னருகே நானிருந்தால்’, ‘என்ன சொல்லப் போகிறாய்?’, ‘சொல்லடி உன்மனம் கல்லோடி’, ‘குமுதினி’, ‘எங்கே அந்த வெண்ணிலா’, என்னும் நாவல்கள் வெளிவந்துள்ளன. இவரது நாவல்கள் காதலை மையமாகக் கொண்ட வாழ்வியலைச் சித்தரிப்பன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. “நீர்மூழ்கி நீரில் மூழ்கி”, “அம்மாவின் பிள்ளைகள்” என்பன தமிழகத்தில் பரிசுபெற்ற குறுநாவல்களாகும்.

தமிழ்நதியின் 'பார்த்தீனியம்' விடுதலைப் போராட்டக் காலத்தைச் சித்திரிக்கும் சமூக நாவலாகும். எனினும் சம காலத்தில் நடைபெற்ற விடுதலைப் போராட்டத்தில் பங்குபற்றிய போராளிகள், அவர்களுடன் தொடர்புடைய உறவுகள், பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் ஆகியோருடனான செயற்பாடுகளை மையக் கதைப் பொருளாகக் கொண்டு எழுதப்பட்ட சிறந்த நாவலாகும்.

அகிலேஸ்வரன் (அகில்) சிறுகதை, நாவல் ஆகிய துறைகளில் தனது பங்களிப்பைச் செய்துள்ளார். 'திசை மாறிய தென்றல்', 'கண்ணின் மணி நீ எனக்கு' ஆகிய இரு நாவல்களை வெளியிட்டுள்ளார். இவரது 'கூடுகள் சிதைந்தபோது' என்ற சிறுகதைத் தொகுப்பின் சமூக நோக்கு, தேசியநோக்கு அடிப்படையிற் காணப்பட்ட சிறப்பின் அடிப்படையில் அத்தொகுப்பு சிங்களத்தில் மொழிபெயர்க்கப் பட்டது. அத்துடன் அச்சிங்கள மொழிபெயர்ப்பு நூலுக்குச் சாகித்திய மண்டல விருதும் கிடைத்துள்ளமையும் கனடாத் தமிழ் இலக்கியத்திற்குக் கிடைத்த அங்கீகாரம் எனலாம்.

பசுந்தீவு கோவிந்தனின் 'தீர்ப்பு' என்ற குறுநாவல் 2009இல் வெளியிடப்பட்டது. இவர் முரசொலி வாரப்பத்திரிகையில் எழுதிவந்த தொடர்கதைகளில் வாடாத நோசா, இலட்சியம், கனடா மாப்பிள்ளை, கானல் என்ற நான்கு குறுநாவல்களைத் தொகுத்து 'வாடாத நோசா' என்ற தலைப்பில் 2007இல் வெளியிட்டிருந்தார். ஈழத்து மண்வாசனையுள்ள கதாபாத்திரங்களைச் சிருட்டிப்பதிலும், புலம்பெயர்ந்து கனடாவில் வாழும் தமிழ்க் குடும்பங்கள் மத்தியிலும், தனிநபர் வாழ்க்கையிலும் ஏற்படும் வாழ்க்கைச் சவால்கள், அவலங்கள், பிரச்சினைகள், கலாச்சாரச் சீரழிவுகள் முதலானவற்றைச் சித்திரிப்பதிலும் கோவிந்தனின் எழுத்தாற்றல் புலப்படுகிறது. தீர்ப்பு என்ற கதையில் இடம்பெறும் வேணி என்பவள் அவர் காண விரும்பிய புதுமைச் சமூகத்தின் ஒரு புரட்சிக் கதாபாத்திரம் ஆகும். கனடாத் தமிழர் சமூகத்தில் முதியோருக்குப் பிள்ளைகள், மருமகள், மருமகன் செய்யும் கொடுமைகள் பற்றிக் கனடாத் தமிழ் இலக்கியங்கள் எழுதப் பின்னின்ற நிலையில், கோவிந்தன், துணிவுடன் அவைபற்றி எழுதியிருப்பது அவரது சமூக அக்கறையினைக் கோடிட்டுக்காட்டுகின்றது.

கே. எஸ். பாலச்சந்திரனின் 'கரையைத் தேடும் கட்டுமரங்கள்' என்ற முதல் நாவல் 2009இல் வெளிவந்தது. இதற்குத் தமிழகத்து 'அமுதன் அடிகள் அறக்கட்டளை விருது' கிடைத்தமை இந்நாவலின் மகத்துவத்தைக் காட்டுகின்றது. இந்நாவல் மடுல்கிரிய விஜேரட்ண என்பவராற் சிங்களமொழியில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு 2012இல் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. குரு அரவிந்தனின் 'எங்கே அந்த வெண்ணிலா' (2006), 'உதயணனின்' 'உங்கள் தீர்ப்பு என்ன?' (2010), 'பிரிந்தவர் பேசினால்' (2010) முதலான நூல்களும் இவ்வரிசையில் நோக்கத் தக்கனவாகும். கமலா பெரியதம்பி அவர்கள் எழுதிய 'நம் தாயார் தந்த தனம்' என்ற நாவல் தாயகத்தைக் களமாகவும், தாயகப் பண்பாட்டுப் பாரம்பரியங்களைக் கருவூலமாகவும் கொண்டவையாகும். .

குறுநாவல் என்ற வகையில் பலர் நூல்கள் வெளியிட்டுள்ளனர். அவ்வரிசையில் வ.ந. கிரிதரனின் 'அமெரிக்கா' (1996), 'குடிவரவாளன்', கலைவாணி இராஜ குமாரனின் 'கானல் வரி', மெலிஞ்சிமுத்தனின் 'வேருலகு' (2009), 'அத்தாங்கு' (2012) என்பன குறிப்பிடத்தக்கனவாகும். குரு அரவிந்தன் அவர்கள் பல குறுநாவல்கள் எழுதி பல போட்டிகளிலும் பரிசுகள் பெற்றுள்ளார். அவற்றில் 'அம்மாவின் பிள்ளைகள்', 'தாயுமானவர்' என்பன தமிழகத்திற் பரிசுபெற்ற குறுநாவல்களாகும். தமிழ்நதியின் 'கானல்வரி' குறுநாவலும் தனித்து நோக்கத்தக்கதாகும்.

வரலாற்று நாவல் என்பது வரலாற்றின் முக்கிய பதிவேடாகும் தன்மையது. கதிர் பாலசுந்தரம் எழுதிய 'மறைவில் ஐந்து முகங்கள்' (2009) என்ற நாவல் இவ்வகையில் நோக்கத்தக்கது. அடுத்து சிவநயனி முகுந்தன் ஈழ வரலாற்றுடன் தொடர்புபடுத்தி, 'வேல் விழியாள் மறவன்' (2012) என்ற வரலாற்று நாவலைப் படைத்திருந்தார். இந்நாவல் ஈழத்தின் பழைய வரலாற்றைச் சிந்திக்கத் தூண்டுவதாக அமைகிறது.

இலங்கைத் தமிழரின் விடுதலைப் போராட்ட வரலாற்றை ஆவணப்படுத்தும் வகையில் கதிர் பாலசுந்தரம் எழுதிய 'போர்க்கால நாவல்-வன்னி' (2014), 'மறைவில்

ஐந்து முகங்கள்' (2009), தேவகாந்தனின் 'கனவுச்சிறை' (2010), 'லங்காபுரம்' (2010), தமிழ்நதியின் 'பார்த்தீனியம்' (2016) என்ற நான்கு நாவல்களும் எழுத்துச் சுதந்திரத்தை நன்கு பயன்படுத்தி எழுதி வெயிடப்பட்ட நாவல்களாகும். புகலிடத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் தேவகாந்தனுக்கு முக்கியமானதோர் தேவகாந்தனின் 'கனவுச்சிறை' என்ற நாவலுக்கு தமிழகத்தின் பல இலக்கியப் பரிசுகளும் கிடைத்துள்ளன. இந்நாவல் திருப்படையாட்சி, வினாக்காலம், அக்னி திரவம், உதிர்வின் ஓசை, ஒரு புதிய காலம் ஆகிய ஐந்து பாகங்களாகவும், 237 அத்தியாயங்களில் 1247 பக்கங்களைக் கொண்டதாகவும் எழுதப்பட்டுள்ளது. பெண்ணடிமைச் சமுதாயத்தின் அவலங்கள், ஆயுதப் போராட்டம் பெண்களின் வாழ்வில் எத்தகைய பாதிப்புக்களை ஏற்படுத்தின என்பதெல்லாம் இந்நாவலிற் பேசப்படுகின்றன. இவரது அடுத்த நாவல் 'விதி', இந்திய வம்சாவழித் தமிழர்கள் ஆயுதப் போராட்ட காலத்தில் அனுபவித்த அவலங்களைச் சித்திரிக்கும் வகையில் முதன்மை பெறுகின்றது.

இந்நூலாசிரியரின் சம காலத்தில் நடைபெற்ற வரலாற்றை மட்டுமன்றி, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் இந்நூலாசிரியர் சிரேஷ்ட மாணவர் ஆலோசகராகக் கடமை ஆற்றிய காலத்தில் நடந்த நேரடிச் சம்பவங்களும் தமிழ்நதியின் 'பார்த்தீனியம்' என்ற நாவலில் இடம்பெறுவதால், அது சித்திரிக்கும் சமூக - அரசியல் வரலாற்றுச் சம்பவங்களின் நம்பகத் தன்மையையும் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. இந்த நாவல் எந்தவித வரலாற்றுத் தவறையும் இழைத்துவிடக் கூடாது என்ற கங்கணத்துடன் எழுதப்பட்டுள்ளமை புலனாகின்றது. இவ்வரலாற்றுக் காலத்துடன் தொடர்புடையோர் பலரும், இந்நூலாசிரியரும் இப்போதும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றனர் என்பதும் இந்நாவலுக்கு மேலும் ஈர்ப்பு அளிக்கின்றது. இந்திய அமைதிப்படை ஈழத்தில் தங்கியிருந்த காலத்தில் அங்கு இடம்பெற்ற அட்டூழியங்கள், அங்கு நிலவிய இயக்கச் செயற்பாடுகள், போராளிகள் இந்தியாவில் போர்ப்பயிற்சி பெற்ற காலத்து நடவடிக்கைகள் இந்நாவலிற் பதிவாகியுள்ளன. இதன் உள்ளடக்கம் பற்றித் தமிழ்நதி முன்னுரையிற் குறிப்பிடும் கருத்து, வரலாற்றுநாவல் ஆசிரியர்களும் உணர்ந்துகொள்ளத்தக்க விடயமாதலால் அப்பகுதி இங்கே குறிப்பிடப்படுகிறது:

“1983-1990 காலப்பகுதியில், நேர்முகமாக நான் கண்டதை, அனுபவித்ததை, உய்த்து உணர்ந்ததை, கேட்டறிந்ததை எனது பார்வையில் நாவலாக எழுதியிருக்கிறேன். மனச்சாய்வுகளை, பக்கச் சார்பின் பள்ளங்களை உண்மையைக் கொண்டு நிரப்பும் கடமை அரசியல் வரலாற்றினைத் தொட்டெழுதும் படைப்பாளிக்கு உள்ளது எனும் பிரக்ஞையோடே இதனை எழுதினேன். புனைவிலக்கியத்தில் அத்தகைய பிரக்ஞைநிலை, கலையின் இயல்பான ஓட்டத்திற்கு எதிரானது என்று சிலர் கூறக்கூடும். அரசியல் புதினங்களில் வரலாறு குறித்த பிரக்ஞையோடு இயங்கவில்லையெனில், அதுவும் கலைக்கு அடிப்படையாக இருக்க வேண்டிய நேர்மைக்கு எதிர்த்திசையில் செல்லக் கூடியதே” (தமிழ்நதி: 2016:5).

கனடாவின் தேசிய இலக்கியச் செல்நெறியில் இலங்கையரும் பங்களிப்புச் செய்து வருகின்றமையும் கருத்திற் கொள்ளத்தக்கது. சில தமிழ் எழுத்தாளர் ஆங்கிலத்திலும் கவிதைகள் எழுதிவருகின்றனர். அத்துடன் சில எழுத்தாளரின் படைப்புக்களும் (கவிதை, சிறுகதை) ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது..

மொழிபெயர்ப்பு நாவல்:

கனடாவில் ஆக்க இலக்கியத்துறையில் பிறமொழி இலக்கியங்களைத் தமிழுக்கு அறிமுகம் செய்தவர்களில் என், கே. மகாலிங்கம், மணி வேலுப்பிள்ளை, பி. விக்னேஸ்வரன் முதலியோர் முக்கியமாகக் குறிப்பிடத்தக்கோராவர். மகாலிங்கம் அவர்கள் ஆபிரிக்க எழுத்தாளர் சின்னுவா ஆச்சேபியின் இரு நாவல்களைச் ‘சிதைவுகள்’, ‘வீழ்ச்சி’ என்ற தலைப்புக்களிலே தமிழ் மொழியாக்கம் செய்து வெளியிட்டுள்ளார். அதுமட்டுமல்லாது தமிழ் நாவல் இலக்கியத்தை ஆங்கிலத்தில் மொழியாக்கம் செய்து தமிழ் இலக்கியத்தளத்தை பிறமொழியாளருக்கும் அறிமுகம் செய்த பெரும்பணியை ஆற்றியுள்ளார். அவ்வகையில் ஈழத்துச் சிறந்த எழுத்தரில் ஒருவரான தளையசிங்கத்தின் ‘ஒரு தனி வீடு’ என்ற நாவலை ஆங்கிலத்தில் மொழியாக்கம் செய்து, ‘A Separate Home’ என்ற தலைப்பில் வெளியிட்டுள்ளார். அடுத்ததாகச், சிறந்த மொழிபெயர்ப்பாளராகத் திகழும் எழுத்தாளர் மணி

வேலுப்பிள்ளை அவர்கள் மிலன் குந்த ரோவின் நாவலை 'மாய மீட்சி' எனத் தமிழாக்கம் செய்து வெளியிட்டுள்ளார்.

நாடக இலக்கியம்:

கனடாவில் சீரிய நாடக மேடையேற்றம் 1986ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் மொன்றியல் 'தமிழர் ஒளி' அமைப்பின் ஆண்டு விழாவுடன் ஆரம்பமானது. அவ்விழாவில் க. நவம் எழுதித் தயாரித்து, நெறிப்படுத்திய 'இனி ஒரு விதி செய்வோம்' எனும் சமூக, அரசியல் குறியீட்டு நாடகமே கனடாவில் முதன் முதலாக அரங்கேறிய சீரிய நாடகமாகும் (சான்று: லீலா சிவானந்தன், ஜோர்ச் குருசேவ், ராம் சிவதாசன்). கனடாவிலே தமிழ் நாடக மேடையேற்றங்கள் பெரிதளவில் இடம்பெற்று வந்துள்ளன. நாடகப் பிரதி ஆக்கம், நாடக மேடையேற்றம் இரண்டும் நாடகத்துறையில் மிக முக்கியமானவை. இப்பணியிலே தேடகம், மனவெளிக் கலையாற்றுக் குழு, நாளை நாடகப் பட்டறை, உயிர்ப்பு, கருமையம், கூத்தாடிகள், கனடாத் தமிழ்க் கலைக்கழகம் முதலான நாடகக் குழுக்கள் நாடக வளர்ச்சிக்காக உழைத்து வந்துள்ளன. 2000ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னர் கனடாத் தமிழ் ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபன வானொலியிற் பல நாடகங்கள் ஒலிபரப்பானமை பற்றிச் சிறப்பாகக் குறிப்பிட வேண்டும். 2000ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் பல வானொலிகள் செயற்படத்தொடங்கிய போதிலும், கனடா ஒலிபரப்புக் கூட்டுத் தாபன வானொலியில் ஒலிபரப்பப்பட்ட நாடகங்களின் எண்ணிக்கையைத் தாண்ட முடியவில்லை.

கனடாவில் மிகக் குறைந்த எண்ணிக்கையிலான நாடக நூல்களே இதுவரை வெளிவந்துள்ளன. இங்கு வெளிவந்த நாடக நூல்களாகப் பி. விக்னேஸ்வரனின் 'வாழ்ந்து பார்க்கலாம்', 'நாற்காலிகள்', பா.அ. ஜெயகரனின் 'என்னை விசாரணைக்கு உட்படுத்துங்கள்' (2005), சின்னையா சிவநேசனின் 'தங்கச்சி கொழும்புக்கோ போகிறாய்', 'கனடாவில் எம்மவர்கள்' 'ஒன்று பட்டால்' (நாட்டிய நாடகம்), செழியனின் 'என் தாத்தாவுக்கு ஒரு குதிரை இருந்தது' (2004) முதலிய நாடக நூல்கள் குறிப்பிடத்தக்கவை.

‘என் தாத்தாவுக்கு ஒரு குதிரை இருந்தது’ என்ற நாடக நூலுக்கு விமரிசனம் எழுதிய வெளி ரங்கராஜன் வருமாறு குறிப்பிடுவர்:

“புலம்பெயர்ந்தோரின் நாடகப் படைப்பாக்கங்களைப் பொறுத்தவரை குறிப்பிட்டுச் சொல்லக் கூடிய அளவு சிறப்பான நாடகப் பிரதிகள் உருவாகியிருக்கின்றனவா என்பதை உறுதியாகச் சொல்ல முடியவில்லை. உண்மையில் புலம்பெயர்ந்தோர் எதிர்கொள்ளக் கூடிய சூழலில் நல்ல நாடகப் படைப்புக்களின் உருவாக்கத்துக்கு அதிகமான வாய்ப்புகள் இருப்பதாகவே தோன்றுகிறது” (காலம் 2004: பக் 39)

கனடாவில் நூலாக்கம் பெற்ற நாடகங்கள் மட்டுமன்றி மேடை ஏற்றப்பட்ட எத்தனையோ சிறந்த நாடகங்கள் நூலாக வெளிவரக் காத்துக்கிடக்கின்றன என்பது யதார்த்தமாகும்.

பி. விக்னேஸ்வரன் இலங்கையிலும் புகலிடத்திலும் ஒலிபரப்பு, ஒளிபரப்புத் துறைகளிலும் நாடகத்துறையிலும் பல ஆண்டுகள் பெரும்பணி ஆற்றியவர். நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட நாடகங்களை எழுதித் தயாரித்து அவற்றை இலங்கை வானொலியிலும், இலங்கை ரூபவாகினி தொலைக் காட்சியிலும் ஒலிபரப்பியும் ஒளிபரப்பியும் பெற்ற அனுபவம் மிக்கவர். பி. விக்னேஸ்வரன், தாம் எழுதிய சில வானொலி நாடகங்களை ‘வாழ்ந்து பார்க்கலாம்’ என்ற நூலாக 1998இல் கனடாவில் வெளியிட்டிருந்தார். இந்நூல் வெளியீடு, இந்நூலாசிரியரின் தலைமையில் இடம்பெற்றது. அவ்வெளியீட்டு நிகழ்வில் திரு சி.வி. இராஜசுந்தரம், இளையபாரதி, கே. எஸ். பாலச்சந்திரன், கவிஞர் அ. கந்தசாமி, கவிஞர் சேரன் ஆகிய நாடகத்துறைசார் கலைஞர்கள் இந்நாடகங்கள் பற்றிக் கூறிய கருத்துரைகள் இந்நாடக நூலின் சிறப்பினைப் பதிவுசெய்வதாக அமைந்திருந்தன. இந்நாடக நூலுக்கு எஸ். பொன்னுத்துரை அவர்கள் வருமாறு முன்னீடு எழுதினார்:

“இது சித்திரிக்கும் வாழ்க்கைக் கோலங்களுக்கு, ஈழ மண்ணிலே நடமாடிய தமிழ் முகங்களை ஒட்டிப் பார்த்தல் கிஞ்சித்தும் பொருந்தாது. மாற்றமடைந்த அன்றேல் விகாரப்பட்ட முகங்கள் அவர்களுடைய புதிய அவலங்கள், ஆதங்கங்கள், அவதிகள் ஆகியவற்றை இவர் அங்கங்கள் தோறும் படரவிட்டுள்ள பாங்கும்

கலைத்துவமானது. பிரசாரமற்ற அணுகுமுறை, ஆசிரியர் பாத்திரங்களிலிருந்து அந்நியமாக நிற்கும் நேர்மை, கோலஸ்ரோல் புராணம், பிள்ளைகளை Sponsor செய்து எடுக்கும் ஏக்கம், மாப்பிள்ளையைப் பொறுப்பேற்றல் (Sponsor) செய்வதன் அணுகுமுறை, Sponsorக்கு அப்பால், நம் தமிழர் கூட்டத்தைப் புகலிடம் அடையச் செய்வதிலுள்ள நுட்பங்கள், ஏஜன்சிக்காரருடைய அசகாய சூரத்தனங்கள், மதகடிச் சண்டியரின் புதிய கோலங்கள், வடலியில் வளர்ந்ததுகள் கனடாவில் நிமிர்ந்து வாழ்வதைக் கண்டு எரிச்சல்படுவதை மறைக்க, புகுந்த மண்ணிலே சாதி ஆசாரம் பேசும் மங்களாம்பிகை, புகலிடத்திலே கிடைக்கும் 'பின்படி'யை நம்பாது உழைத்து வாழும் ஓர்மங்கொண்ட மகாலிங்கம், கலப்புத் திருமணம் செய்யத் துணிந்து நிற்கும் சதா....."(பி. விக்னேஸ்வரன், பக். 13)

என இந்நாடக நூல் பற்றிய அவரது பார்வை மிக நேர்த்தியாக அமைந்திருப்பதும் இந்நாடக நூலின் சிறப்பைக் குறிப்பதாகும். விக்னேஸ்வரன் அவர்கள் 2012இல் இயூஜீன் இயோனெஸ்கோ அவர்கள் பிரஞ்சு மொழியில் எழுதிய Les Chaises என்ற நாடகத்தை 'நாற்காலிகள்' என மொழிபெயர்த்துத் தந்துள்ளார். இது ஒரு அபத்த நாடகமாகும். இந்நாடகம் ரொறன்ரோவில் மேடை ஏற்றப்பட்ட போது பல்வேறு விமரிசனங்கள் எழுந்தன. அபத்த நாடகம் பற்றிப் பெரிதும் புரியாத பார்வையாளருக்கு இது புரியாத அபத்தமாகவே இருந்திருக்கும். ஆனால் அபத்த நாடகத்தின் உண்மைத் தன்மையை உணர்ந்து கொண்ட விக்னேஸ்வரன் அவர்கள் அந்நாடகத்தைத் தமிழாக்கம் செய்து நூலாக்கியது மட்டுமன்றி, அதனை மேடை ஏற்றிச் சாதனை புரிந்தார் என்றே கூற வேண்டும். அபத்த நாடகம் பற்றிச் சேரன் அவர்கள் கூறும் விளக்கம் மிகவும் துல்லியமாகவும் விளக்கமாகவும் அமைந்திருப்பதை ஈண்டுக் குறிப்பிடுதல் பொருந்தும்:

“அபத்த நாடகங்கள் இரண்டாம் உலகப்போரின் பிற்பாடு, போரும் புலப்பெயர்வும் இழப்பும் மானுடத்தின் மீது பொறித்துவிட்ட பொல்லா வடுக்களால் விளைந்தவை. மானுடத்தின் மீதான ஐயம், விரக்தி, கசப்புணர்வு, சொந்த வாழ்விலிருந்தே இயல்பு பிறழ்ந்த அந்நியம், நம்பிக்கைகளின் தகர்வு, அரசியல் நிறுவனங்கள், மதங்கள் என்பனவற்றில் உறுதிப்படுத்த முடியாமல்போன நிம்மதியும் சமாதானமும் அறமுமென ஏராளமான

காரணிகளின் விளைவுதான் அபத்த நாடகங்கள் என்று நாங்கள் கருத முடியும். போர், முதுமை, அச்சம், துன்பம், ஆதங்கம், இன்மை, பொருளற்றிருத்தல் போன்ற பல உணர்வு நிலைகளையும் அவற்றுக்குக் காரணமான சமூக, உளவியல், வரலாற்றுக் காரணங்களையும் பரிசீலனை செய்கின்றன அபத்த நாடகங்கள். அவை ஆழமானவை. இந்தப் பொது அம்சங்களை இயூஜின் இயேனெஸ்கோ (Eugen Ionesco), ஜெனெ (Jean Genet), ஹரோல்ட் பின்ரர் (Harold Pinter), சாமுவல் பெக்கெற் (Samuel Beckett), ஆர்தர் அடமோவ் (Arthur Adamov) போன்றோரின் நாடகங்களில் இனங்கண்டு, அவற்றை அபத்த நாடகங்கள் என வழங்கலாம் என்று மார்ட்டின் எஸ்லின் கருத்துத் தெரிவித்ததிலிருந்தே அபத்த நாடகங்கள் (Theatre of the Absurd) என்ற தொடர் கவனத்தை ஈர்க்கலாயிற்று” (சேரன், முன்னுரை, பி. விக்னேஸ்வரன், நாற்காலிகள். 2012, பக். iv-v)

பா. அ. ஜயகரனின் ‘என்னை விசாரணைக்கு உட்படுத்துங்கள்’ (2005) என்ற நாடக நூல் அகரம் வெளியீடாக வெளிவந்தது. இதில் ‘இன்னொன்று வெளி’, ‘எல்லாப் பக்கமும் வாசல்’, ‘என்னை விசாரணைக்கு உட்படுத்துங்கள்’ ஆகிய நாடகங்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. “ஜயகரனின் நாடகமும், நாடக நூலும் அரங்கக் கலைச் செயற்பாட்டிற்கான - மேடை நாடகச் செழுமைக்கான ஒரு படிக்கல்லாகவே அமைகின்றது. புலம்பெயர் வாழ்வின் அவலங்களை, புகலிடத் தமிழ் அனுபவங்களைக் கலைத்துவமான முறையில் அரங்கிற்குக் கொண்டு வரும் முயற்சி என்ற வகையில் முக்கியத்துவம் பெறுகிறது இந்த நாடகம்” எனக் காலம் இதழில் (19: 6) தெளிவத்தை யோசப் குறிப்பிடுவர். ‘என்னை விசாரணைக்கு உட்படுத்துங்கள்’ என்ற நாடகம் 1999இல் அரங்காடலிலும், நாளை நாடக அரங்கப் பட்டறையிலும் (2003), நியூசிலாந்திலும் மேடையேற்றப்பட்டுப் பார்வையாளரின் பாராட்டைப் பெற்றுள்ளது. ‘எல்லாப் பக்கமும் வாசல்’ என்ற நாடகத்திற்கு முன்னுரை எழுதிய செ. ராசேந்திரன் கூறுவதும் நோக்கத்தக்கது:

“அரசியல் எல்லைகள் தாண்டி வந்து புகலிடத்தில் புது அனுபவங்களைப் பெறும் நாங்கள் அவற்றினூடாக எமது கலை வெளிப்பாட்டில் நிலவும் எல்லைகளையும் தாண்ட-

முயற்சிக்கலாம். இடர்ப்பாடுகள் நிறைந்த எமது புலம்பெயர் அனுபவம் நாடகப் படைப்பாக்கத்தில் எம்மைப் புதுவெளிக்கு இட்டுச் செல்லலாம். இந்த நோக்கில் அண்மைக் காலங்களில் புகலிடத் தமிழ் அரங்கில் ஜயகரனின் பங்களிப்பு முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததொன்றாகும்,” (2005: பக். 35-36)

பல்வேறு கலைவிழாக்களின் நிகழ்ச்சி நிரல்களிலே நாடகமும் இடம்பெற்று வந்துள்ளன. ஆயினும், ‘நாடகத்திற்காக மட்டும் ஓர் அமைப்பை ஏற்படுத்தி நாடக நிகழ்வுகளை முதன்முதலாக நடத்திய பெருமை ‘மனவெளி கலையாற்றுக் குழு’வினரையே சேரும். அக்குழுவின் முக்கிய ஆரம்ப கர்த்தாக்கள் பாபு, பிஜே. டிலிப்குமார், செல்வன் ஆவர். அவர்களது முதலாவது அரங்காடல் 03.05.1996ல் யோர்க்ஷூட் தியேட்டரில் நடைபெற்றது.... நண்பர்கள், நாடக ஆர்வலர்களின் ஆதரவை நம்பி சிறிய யோர்க்ஷூட் தியேட்டரில் ஆரம்பித்த அரங்காடல், பின்னர் நவீன அரங்க வசதிகள் கொண்ட மார்க்கம் தியேட்டருக்கு வளர்ந்ததிற்கு மனவெளிக் கலையாற்றுக் குழுவின் அமைப்பு ரீதியான வெற்றியே காரணம்” என்பது என். கே. மகாலிங்கம் அவர்களின் கருத்தாகும் (ஏப்ரல் 2004:21). அதனைத் தொடர்ந்து தாஸீசியஸ் நடத்திய நாடகப் பட்டறை, காலம் இலக்கிய சஞ்சிகையும் நாடக வளர்ச்சிக்குக் களம் அமைத்துக்கொடுத்தது. அத்துடன் கருமையம், உயிர்ப்பு ஆகியவற்றின் நாடக மேடை ஏற்றங்களும் முக்கியமானவையாகும்.

சிந்த நாடக நடிகராகத் தன்னை வளர்த்துக்கொண்ட துஷி ஞானப்பிரகாசம் சிறந்த நாடக இயக்கநராகவுத் திகழ்கிறார். சேரன் அவர்கள் ஆங்கிலத்தில் எழுதிய நாடகத்தை அவர் இயக்கியதைச் சிறப்பாகக் குறிப்பிடலாம். அத்துடன் பல்லேவறு கலைஞர்களைப் நேர்காணல் செய்து ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் எழுதிவருகிறார். மேலும் சாந்திநாதன், புராந்தகன் முதலானோரும் சிறந்த நாடக இயக்குநர்களாக, நாடகக் கலையை வளர்த்து வருகிறார்கள்.

இலங்கையில் அரை நூற்றாண்டுகளாகச் செயற்பட்டு வரும் திருமறைக் கலாமன்றத்தின் கிளையாக ரொறன்ரோவில் இயங்கும் திருமறைக் கலாமன்றத்தின் நாடகச் செயற்பாடுகள் தனித்து ஆராயப்பட வேண்டியவை. ஆண்டு தோறும் நடத்திவருகின்ற கலை விழாக்களில்

அவர்களது நாடகப் பங்களிப்பு மகத்தானது. நாடகக் கலைஞர்களான எலியாஸ், டொமினிக் முதலியோர் இம்மன்றத்தின் முனைப்பான செயற்பாட்டாளர்களாவர்.

ஆர். ஆர். கிறியேசன் என்ற நாடகக் குழுவினரும் அவர்களின் தலைவர் கணபதி இரவீந்திரன் அவர்களும் ரொறன்ரோவில் கடந்த இருபது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக நாடகத்துறையிற் பெரும் பங்களிப்புச் செய்து வருவதோடு, ஆண்டு தோறும் நாடகப் பெருவிழா நடத்தி, அவ்விழாவில் கலைஞர்கள், அறிஞர்கள் ஆகியோரைக் கௌரவித்தும் வருகின்றார்.

நாடகப் பிரதி ஆக்கம்:

நாடகப் பிரதி ஆக்கத்திற் பெரிதும் ஈடுபட்டோர் வரிசையிற் பா. அ. ஜயகரன், செழியன், புராந்தகன், கே. எஸ். பாலச்சந்திரன், பி. விக்னேஸ்வரன், கணபதி ரவீந்திரன், பொன்னையா விவேகானந்தன், அ. கந்தசாமி, இளையபாரதி, ஞானம் லம்பேட், சேரன், சாந்திநாதன், பார்வதி கந்தசாமி, வ. திவ்யராஜன், சின்னையா சிவநேசன், கதிர் துரைசிங்கம் முதலியோருடன் இன்னும் பலர் இவ்வரிசையில் இடம்பெறுவர்.

பொன்னையா விவேகானந்தன் ரொறன்ரோ மாவட்ட பாடசாலைச் சபையின் பாடசாலைகளில் தமிழ் ஆசிரியராக இருந்துபோது, தமிழ் மாணவருக்கு நாடகத்துறையில் ஆர்வத்தை ஏற்படுத்தி, அவர்களைக் கொண்டு பல நாடகங்களை மேடையேற்றியுள்ளார். அவரால் உருவாக்கப் பட்ட பல மாணவர் இப்போது சிறந்த நாடகர்களாக விளங்குகிறார்கள். அவ்வகையில் 1996இல் சென்ரானியல் கல்லூரியின் மாணவர் கலைவிழாவில் 'விலக மறுக்கும் வேலிகள்' என்ற அவரது முதலாவது நாடகத்தை மாணவரை நடிக்க வைத்து மேடையேற்றினார். அடுத்து 1997இல் 'வானவில்' நிகழ்ச்சியில் 'கவித் தூது' என்ற பா நாடகம் அரங்கேறியது. அதில் தன் கவிதைகளுடன் திருமாவளவனும் நடித்திருந்தார். 1998இல் 'நதிமகள் நர்த்தனம்' என்ற நாட்டிய நாடகத்தை எழுதி நடன ஆசிரியை வசந்தா டானியலின் நெறியாள்கையுடன் அதனை மேடை ஏற்றினார். கனடிய ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம் நடத்திய 'அந்திப் பூக்கள்' நிகழ்ச்சியில் இவரது 'தாயின்

துயரம்' என்ற நாடகம் சுமார் பத்தாயிரம் மக்கள் மத்தியில் மேடை ஏற்றப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்க நிகழ்வாகும். 2000இல் மனவெளி அரங்காடலில் 'போகாத வழிமீது' என்ற இவரது நாடகம் மேடை ஏற்றப்பட்டது. இவ்வாறு கடந்த முப்பது ஆண்டுகளாக மிகப்பல நாடகப் பிரதிகளை எழுதி அவற்றை மேடை ஏற்றி, சிறந்த நாடகத்துறைக் கலைஞராகத் திகழும் பொன்னையா விவேகானந்தன் தனது நாடகப்பிரதிகளை விரைந்து நூலாக வெளியிடுதல் மூலம் தமிழ் நாடகத்துறையை மேலும் வளம்படுத்தலாம் (இயல் 7, பக்: 372 பார்க்க).

கனடாவில் பெண்ணிய எழுத்தாளர்களில் சுமதி ரூபன், தமிழ்நதி, சிறிரஞ்சனி முதலியோரைக் குறிப்பிடலாம். பெண்ணியத்திற்கு ஆதரவாக எழுதும் ஆண் எழுத்தாளராக மீராபாரதி இடம்பெறுகிறார். சுமதி ரூபன் பெண்களுக்கான 'உயிர்ப்பு' நாகப்பட்டறையை 2006இல் தொடங்கினார். பின்னர் ஆண்களும் அதில் சேர்ந்துகொண்டனர். 2016இல் உயிர்ப்பு நாடகப் பட்டறையினரின் 5வது நாடக மேடைஏற்றம் இடம்பெற்றமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. சுமதி ரூபன் பல்வேறு நாடகப் பிரதிகளை ஆக்கம் செய்ததோடு, அவற்றிலே தானும் பங்கேற்று நடித்தும் நெறிப்படுத்தியும் உள்ளார். அவரது குறும்பட எழுத்துக்கள், 'பத்தி எழுத்துக்கள்' என்பனவும் கருத்திற் கொள்ளத்தக்கவை. இவ்வகையில் தமிழ்நதி, 'கானல்வரி' என்னும் முதல் நாவலில் கணவனைப் பிரிந்து தனிமையில் வாழும் பெண்ணின் உடல்ரீதியான மன உணர்வுகளைத் துணிச்சலுடன் எழுதி, பெண்ணிய எழுத்தாளராக வெளிப்பட்டமையைக் காணலாம்.

பொதுவாக நோக்கும்போது கனடாத் தமிழ் நாடக மேடையேற்றங்கள் நாடக வளர்ச்சியினைச் சான்றுபடுத்து வனவாக அமைகின்றன. ஈழத்தமிழரின் நாடக வளர்ச்சியைத் தாயகத்திலும் கனடாவிலும் அவதானித்த ரதன் அவர்களின் கருத்தும் இங்கு நோக்கத்தக்கது:

“நாடகங்கள் போருக்கு முன்பாக வளர்ச்சி பெற்ற நிலையில் இருந்தபோதும் போர் நடைபெற்ற காலங்களில் வேறொரு நிலையை அடைந்தன. தெரு நாடகங்கள், நாட்டுக்கூத்துக்கள் போன்ற பல வடிவங்கள் வளர்ச்சிபெற்றன. இதன் தாக்கம் புலம்பெயர்ந்த

பின்னரும் வெளிப்பட்டது. கனடாவில் மேடையேற்றப்படும் நாடகங்கள் பொதுவாக அரங்கு நிறைந்த காட்சிகளாகவே காண்பிக்கப்படுகின்றன. சீரிய நவீன நாடகங்களையே இங்கு குறிப்பிடுகின்றேன். பல பரீட்சாத்த முயற்சிகளும் நடைபெற்றுள்ளன” (விளம்பரம்: 2016: பக். 163).

ரதன் குறிப்பிடும் பரீட்சாத்த நாடகங்கள் என்ற வகையில் மொழிபெயர்ப்பு நாடகங்கள் மற்றும் அபத்த நாடகங்கள் என்பன மேடையேற்றப்பட்டாலும், பொதுவாக நோக்கும்போது, கனடாவில் தமிழ் நாடகக்கலை வளர்நிலையில் வீறுநடை பெற்றுள்ளது எனலாம். இதுவரை வெளிவந்த இலக்கியப் படைப்புகளை நோக்கும்போது இலக்கியச் செல்நெறி சார்ந்த பின்வரும் தகவல்களையும் அறியக்கூடியதாக உள்ளது:

- கனடாத் தமிழ் இலக்கியங்களாகிய கவிதை, சிறுகதை, குறுநாவல், நாவல் ஆகியனவற்றின் உள்ளீடுகளாகத் தாயக உணர்வுகள், புகலிட வாழ்க்கையில் எதிர்கொள்ளும் தாக்கங்கள், சவால்கள் என்பன மிக முக்கியமாக இடம்பெற்றுள்ளதோடு, முழுச் சமூகமும் கொண்டுள்ள மன அழுத்தங்களும் மனச் சுமைகளும் கதைகளிலும் கவிதை களிலும் அமைந்திருத்தல் அறியப்பட்டது.
- கவிதைகளைப் பொறுத்தளவிலே தாயக உணர்வுகளைத் தாங்கிய கவிதை ஆக்கங்களே எண்ணிக்கையிலும் தரத்திலும் மிக்கனவாகக் காணப்படுகின்றன.
- புகலிடச் சூழலில் எதிர்கொள்ளும் பண்பாட்டதிர்ச்சி, தாயகத்தில் நடைபெற்ற போர் அனர்த்தங்களின்போது எதிர்கொண்ட பயங்கர அனுபவங்கள், உயிர், உடைமை என்பனவற்றின் இழப்புக்கள் கனடாத் தமிழ் இலக்கியப் படைப்புக்களில் முனைப்புப் பெற்றுள்ளன. அத்துடன், தாயக உணர்வுகளுடன் வெளிப்பட்ட கவிதை ஆக்கங்களே எண்ணிக்கையிலும் தரத்திலும் மிக்கனவாகும்.
- தாயகத்திற் போர் அனர்த்தங்களின்போது தொடக்க காலத்தில் (1983-2000) ஏதிலிகளாகப் பயணித்தோரில், பயண முகவர்களால் ஏமாற்றப்பட்ட ஆண்களும் பெண்களும் அனுபவித்த கொடூரமான அனுபவங்கள், மோசமான பனிக்குளிரின் தாக்கங்கள், அவற்றினாற் பயணம் முடியும் முன்னரே தமது வாழ்க்கையை முடித்துக்

கொண்டவர்கள், இத்தனை அல்லல்களாலும் பெறப்பட்ட நோய்கள், அவற்றாற் பாதிக்கப்பட்டு உள்ளவியல் ரீதியாக ஏற்பட்ட தாக்கங்கள் முதலியவற்றை அனுபவித்த மக்களின் அனுபவங்கள் என்பன கனடாத் தமிழ் இலக்கியங்களில் நன்கு பதிவாகியுள்ளன.

• இவற்றால் பலர் மன அழுத்தங்களுக்கு உட்பட்டுத் தீவிர சிகிச்சைகளுக்கு ஆளாகிய வரலாறுகளும் உள்ளன. கனடாத் தமிழரிடையே தற்கொலைச் சம்பவங்கள் பெரிதும் இடம் பெற்றிருப்பதற்கும் இந்த புகலிட வாழ்க்கை முறையின் அழுத்தங்களே அடிப்படைக் காரணமாக இருந்திருக்கின்றன என்பதும் இலக்கியப் படைப்புக்களின் வாயிலாக அறியப்படுகின்றன.

• 21ஆம் நூற்றாண்டின் முதல் தசாப்தம்வரை கனடாத் தமிழ் இலக்கியத்தின் முக்கிய உள்ளீடுகளாக ஈழ விடுதலைப் போராட்டமும் இழப்புகளும் மட்டுமன்றித், தாயக மக்களின் வாழ்வியல் அவலங்களும் கலைபண்பாட்டு விழுமியங்களும் இலக்கியப் படைப்புக்களிற் காலத்தின் தேவையாக, காத்திரமான இடத்தைப் பெற்றுள்ளமை அறியப்படுகின்றது. ஆனால் 2010க்குப் பின்னர் ஈழத்தாயக விடுதலைப் போராட்டம் பற்றிய ஆக்கங்கள் சோர்வடையலாயின.

சிறுவர் இலக்கியம்:

ஒரு சமுதாயத்தின் எதிர்காலச் சந்ததியினராகிய சிறுவர்களைத் தக்கமுறையில் மொழி பண்பாட்டு ஆளுமைகளுடன் வளர்க்க வேண்டியது பெற்றோரதும், அவர்கள் வாழும் சமூகத்தினதும் கடமையாகிறது. “இளமையிற் கல்வி சிலையில் எழுத்து” என்பதற்கமைய, சிறுவர்களை நெறிப்படுத்தத்தக்க சிறுவர் இலக்கியங்கள் ஈழத்திலும் தமிழகத்திலும் குறிப்பிட்டுக் கூறும் வகையில் வெளிவந்துள்ளன. ஆனால் கனடாவிற், சிறுவர் இலக்கியங்கள் தமிழில் மிகமிகக் குறைவாகவே வெளிவந்துள்ளன.

இந்த வெற்றிடத்தை நிரப்பும் வகையில் தமிழகத்திலிருந்தும் ஈழத்திலிருந்தும் தருவிக்கப்பட்ட சிறுவர் இலக்கியங்களை கனடாச் சூழலில் வாழும் சிறுவருக்குத் தமிழ் கற்பிக்கும் சில ஆசிரியர்கள் பயன்படுத்தி வருகின்றனர். அச்சிறுவர் இலக்கியங்கள் பொருள்

அடிப்படையிலும், அவை சித்திரிக்கும் புறச்சூழல்களின் பின்னணியிலும் கனடாவில் வாழும் சிறுவர்களுக்குப் பொருத்தமற்றவையாகும். கனடாவுக்கு வெளியேயிருந்து வருவிக்கப்பட்ட சிறுவர் இலக்கியங்களைக் கனடாவில் வளரும் சிறுவர்களுக்குப் பயன்படுத்துவது கல்வி உளவியற் கோட்பாட்டுக்குப் பொருத்தமற்றதாகும். கனடாச் சூழலில் வளரும் பிள்ளைகள், ஒழுக்க சீலர்களாக வளர்வதற்கும், புறச் சூழலையும் அயலவர்களையும் அறிந்து கொள்ளும் வகையிலும் சிறுவர் இலக்கியங்கள் படைக்கப்படுதல் வேண்டும். சிறுவர்கள் கட்புலனாலும் செவிப்புலனாலும் பெற்றுக் கொள்ளும் காட்சிகளும் செய்திகளும் பசுமரத்தாணிபோல் அவர்கள் மனதில் நன்கு பதிந்து கொள்கின்றன. எனவே இந்நாட்டில் வாழும் தமிழ்ப் பிள்ளைகளுக்குத் தமிழ்ப் பண்பாட்டுணர்வையும், நல்ல ஒழுக்க போதனைகளையும் நல்லறிவையும் ஊட்டத்தக்க சிறுவர் இலக்கியங்களைப் படைத்தல் அவசியமாகின்றது. இலங்கைப் பாடசாலைகளிற் கற்பிக்கப்பட்ட பாலபாடம், பாலபோதினி முதலான சிறுவர் நூல்கள் அங்குள்ள பிள்ளைகளுக்கு நல்ல அடிப்படையில் மொழி, பண்பாடு ஆகியனவற்றை ஊட்டுவனவாக அமைந்தன. ஆனால் கனடாவிலே தமிழ் வகுப்புகளிற் கற்பிக்கப்படும் தமிழ்ப் பாடப்புத்தகங்கள் அத்தகைய நெறியிலே தயாரிக்கப்படவில்லை என்பதோடு, பிள்ளைகள் அவற்றை விரும்பிக் கற்பதாமில்லை என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இதுபற்றிக் கனடாவில் சிறுவர் இலக்கியத்துறையில் பங்களிப்புச் செய்துள்ள சின்னையா சிவநேசன் அவர்கள் கூறுவது சிந்தனைக்குரியதாகிறது:

“வளரும் சிறார்களை நல்வழிப்படுத்தவும், சிறந்த ஒழுக்கசீலர்களாக வளர்க்கவும் சிறந்த சிறுவர் இலக்கியங்கள் தமிழில் படைக்கப்பட வேண்டும். ஆனால் நடப்பது என்ன? தமிழில் போதிய அளவு சிறுவர் இலக்கியங்கள் இல்லாமையால் பெரும்பாலான சிறுவர்கள் ஆங்கிலப் படைப்புகளை நாடவேண்டியநிலை ஏற்பட்டுள்ளது. இதனால் தமிழ்மொழி வளர்ச்சி பெறுவது எங்ஙனம்? குறிப்பாகப் புலம் பெயர்ந்த நாடுகளில் வாழும் சிறுவர்கள் இதனால் அதிகம் பாதிக்கப்படுகின்றனர்”
(சி.சிவநேசன், 2005: பக். 106).

கதைகள், நாடகங்கள், பாடல்கள் முதலியன சிறுவர்களின் கவனத்தைப் பெரிதும் ஈர்ப்பவையாகும்.

பொதுவாகச் சிறுவர் பாட்டுப் பாடுவதிலும், கதை கேட்பதிலும் ஆடிப் பாடுவதிலும் அதிக நாட்டம் கொண்டவர்கள். அவர்களது விருப்பையும் தேவைகளையும் திருப்தி செய்யும் வகையில் புலம்பெயர்ந்த தமிழரது இலக்கியப் படைப்புகள் எந்தளவுக்குத் தோன்றியுள்ளன என்பதை நோக்கும்போது, கனடாச் சிறுவர்கள் ஆர்வத்துடன் படிக்கும் வகையில் தோன்றிய படைப்புக்கள் மிகக் குறைவாகும். சிறுவர்களின் மனோவியல்புகளுக்கு ஏற்பச் சிறுவர் இலக்கியம் அமைந்திருத்தல் மிகவும் அவசியம். சிறுவர் இலக்கியம் படைப்போர் சிறுவர்களின் மொழித்திறன், தமிழ்மொழிமேல் அவர்களுக்குள்ள ஈடுபாடு என்பவற்றை முதலில் கருத்திற் கொள்ள வேண்டும். தம் அரசியல் - சமூக - பொருளாதாரக் கோட்பாடுகள், இலட்சியங்கள், விருப்பு - வெறுப்பு முதலியவற்றைச் சிறுவர் இலக்கியத்திலே திணித்து எழுதினால், நிச்சயம் அவை சிறுவர் மத்தியில் நிலைபெறமுடியாது போய்விடலாம் என்பது உண்மை. இதுபற்றிப் பேராசிரியர் கைலாசபதி அவர்களது கருத்து இங்கே பொருத்தமாகிறது:

“குழந்தைகளின் உள்ளத்தை உணராமலும், குழந்தைகளின் வேட்கைகளை நிறைவேற்றாமலும், முதிர்ந்தவர்கள் தம் மனம்போனவாறு குழந்தைகளுக்கு நூல் எழுதித் தங்கள் கருத்துக்களையும், நியதிகளையும் வலிந்து குழந்தைகளின் மனத்தில் திணித்து விடுகிறார்கள்” (க.கைலாசபதி, 1983:76).

இத்தகைய குறைபாடுகள் கனடாவில் சிறுவர் இலக்கியத் துறையில் நிலவியபோதிலும், தமிழர் புலம்பெயர்ந்த நாடுகளிற் சிறுவர்கள் தமிழ்மொழி கற்பதற்கான ஒளிவிழை நாடாக்களும், இறுவட்டுக்களும் வெளிவந்துள்ளன என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இவை யாவற்றுக்கும் முன்னோடியாக அவுஸ்திரேலியாவில் மாவை நித்தியானந்தனின் தயாரிப்பில் வெளிவந்த ‘பாப்பாப் பாரதி’ என்ற சிறுவர் ஒளிவிழை நாடாக்கள் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கவை. இவை கனடாவில் மிகவும் பிரபல்யம் பெறலாயின. அவற்றை முன்மாதிரியாகக் கொண்டு கனடாவில் முதல் முயற்சியாக ‘கிளவுன் மாமா’ என்ற ஒளிவிழை நாடாவும், அதனைத் தொடர்ந்து குரு அரவிந்தனின் தயாரிப்பில் ‘தமிழ் ஆரம்’ என்ற ஒளிவிழை நாடாவும் வெளியிடப்பட்டன. ‘தமிழ் ஆரம்’ தயாரிப்பில் இந்நூலாசிரியன் பங்களிப்புப் பெரிதும் இடம்பெற்றிருந்தது என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. அதனைத்

தொடர்ந்து சபா. அருள்சுப்பிரமணியத்தின் ‘தமிழ் மலர்’ ஒன்று, இரண்டு, மூன்று என மூன்று இறுவட்டுக்களும், பின்னர் சாந்தா அக்காவின் ‘பிள்ளைத் தமிழ்’ முதலாம், இரண்டாம் பகுதி இறுவட்டுகளும் இவ்வரிசையில் வெளிவந்தன. அவற்றைத் தொடர்ந்து அருள் சுப்பிரமணியம் அவர்கள் தாம் பாடிய சிறுவர் பாடல்களை ‘தமிழ் மலர் சிறுவர் பாடல்கள் பகுதி -1’, ‘தமிழ் மலர் சிறுவர் பாடல்கள் பகுதி -2’ என இரண்டு இறுவட்டுக்களையும், 2008இல். “பாடலும் ஆடலும்” என்ற சிறுவர் பாடல் நூலையும் வெளியிட்டுள்ளார்.

சிறுவர்களுக்கான இவ்வெளியீடுகள் கனடாவிலும் ஐக்கிய அமெரிக்காவிலும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இவை வீட்டிலே பொழுது போக்காகத் தமிழ்மொழி கற்கவும், சிறுவர் பாடல்களைப் பயிலவும் சிறுவர்களைத் தூண்டும் தன்மையனவாக அமைந்தவை. பாடசாலைகளில் தமிழ் கற்பிக்கும் சில ஆசிரியர்கள் இந்த ஆக்கங்களைத் தம் மாணவருக்குத் தமிழ் கற்பிப்பதற்குரிய துணைக் கருவியாகவும் பயன்படுத்தி வருகின்றனர்.

சிறுவருக்குரிய பாடல்களை எழுதி, அவற்றைச் சிறுவரைக் கொண்டு இசைவடிவமாக்கி இறுவட்டுக்களாகச் சிலர் வெளியிட்டுள்ளனர். அவ்வரிசையில் கே.எஸ். இரவீந்திரன், சபா. அருள்சுப்பிரமணியம் ஆகியோர் இடம்பெறுகின்றனர். வி. திவ்யராசன் எழுதிய சிறுவர் பாடல்கள் வெண்பனிப் பூக்கள் என்னும் பெயர்கொண்ட இறுவட்டாக வெளிந்துள்ளது. சிறுவர் பாடல்களை திருமதி வேலாயுதபிள்ளை, சின்னையா சிவநேசன், சபா. அருள்சுப்பிரமணியம் ஆகியோர் வெளியிட்டுள்ளனர்.

சின்னையா சிவநேசன் அவர்கள் இருமொழிக் கவிதை நூலாக ‘சிறுவர் பாடல்கள்’ என்ற தலைப்பிலே தமிழ்ப் பாடல்களும் அதே கருத்துடைய ஆங்கிலப் பாடல்களும் கொண்ட அழகான வண்ணப் படங்களுடன் அந்நூலை வெளியிட்டார். ஆயினும் மக்களிடையே அந்நூலுக்கு எதிர்பார்த்த ஆதரவு கிடைக்கவில்லை என அந்நூலாசிரியர் குறிப்பிடுகின்றார். இந்நிலையில் அவர் எங்ஙனம் அடுத்த நூலை வெளியிடுவார்? பெற்றோர் இத்தகைய வெளியீடுகளை வாங்கிப் பிள்ளைகளுக்கு

அவற்றைப் பயன்படுத்தினாற் சிறுவர் இலக்கியகாரர் தம் முயற்சியில் தொடர்ந்தும் ஈடுபட வாய்ப்புண்டு .

பொ. கனகசபாபதி அவர்கள் சிறுவர்களுக்கெனக் கதைளை எழுதி, 'மாறன் மணிக் கதைகள்' என்ற இரு தொகுதிகளாகக் கவர்ச்சியான வண்ணப் படங்களுடன் வெளியிட்டு மாணவருக்கு இலவசமாக வழங்கினார். இக்கதைகள் யாவும் கனடாச் சூழலில் எழுதப்பட்டவை ஆதலால், மாணவரால் விரும்பப்படும் கதைகளாக அவை பயன்படுகின்றன. வீடு விற்பனை முகவர் பகீரதன் வர்ணப் படங்களுடன் 'மியா மியா பூணைக்குட்டி' என்ற நூலை வெளியிட்டு, இலவசமாக வழங்கினார். இக்கதைப் புத்தகமும் சிறுவர் மத்தியில் பெரிதும் வரவேற்புப் பெற்றுள்ளது. திரு பகீரதன் டென்மார்க் மொழியிலிருந்து தமிழில் மொழிபெயர்த்து வெளியிட்ட 'பட்டணத்தில் எலிகள்' என்ற வர்ணக் கலவைகொண்ட கவர்ச்சியாக அமைந்த கதை நூலும் சிறப்பிடம் பெறுகின்றது.

கனடாவில் வாரந்தோறும் பல தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் வெளிவருகின்றன. அவற்றில் சிறுவர் பகுதியை ஒரிரு பத்திரிகைகள் வெளியிடுகின்றன. விமலா பாலசுந்தரம் அவர்கள் சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் தமிழர் செந்தாமரையில் வாரந்தோறும் 'சிறுவர் பூங்கா' என்ற தலைப்பிற் சிறுவர்கதைகள், பாடல்கள், விடுகதைகள், பழமொழிகள் என ஒரு முழுப்பக்கத்தில் தொடர்ச்சியாக் எழுதிவந்தார். இப்போது விளம்பரம், தங்கத்தீபம், கதிர் ஒளி, மற்றும் தளிர் இதழிலும் சிறுவர் பகுதி இடம்பெற்று வருகின்றது. இருப்பினும் தமிழ் வாசிக்கும் ஆற்றலும் அக்கறையும் தமிழ் மாணவரிடையே குறைந்துள்ளமையால் பத்திரிகைகளிற் சிறுவர் பகுதி என்பது அர்த்தமற்றதாகிறது. அப்பத்திரிகைகளிலுள்ள சிறுவர் பகுதியைச் அவர்கள் வாசிக்கின்றார்களா என்றால் விடை கேள்விக்குறியாகவே அமைகின்றது. தமிழ் வகுப்பில் படிக்கும் பாடப் புத்தகங்களையே ஒழுங்காக வாசிக்க முடியாத மாணவர் எவ்வாறு பத்திரிகையில் சிறுவர் பகுதியை வாசிக்க முடியும்? அவற்றைப் பெற்றோர் வாசித்துப் பிள்ளைகளுக்குச் சொல்லிக் கொடுக்கலாம். அவ்வகையில் பத்திரிகையில் வெளிவரும் சிறுவர் பகுதி பெற்றோர் மூலமாகப் பிள்ளைகளைச் சென்றடைய வாய்ப்பு ஏற்படுகின்றது.

வெளியீட்டுத் துறையிலே தொழில்நுட்பங்களை இணைத்து நூல்கள் வெளியிடுவதில் கனடா மிகவும் முன்னேற்றம் அடைந்த நாடாகும். இங்கு ஆங்கிலம், பிரஞ்சு ஆகிய மொழிகளிற் சிறுவர் வாசிப்புக்குரிய இலக்கியங்கள் மிகவும் கவர்ச்சிகரமாக, வர்ணப் படங்களுடன் அழகான கனதியான தாளில் அச்சிடப்பட்டு, மிகவும் மலிவாக அந்நூல்கள் விற்கப்படுகின்றன. அந்நூல்களை கொள்வனவு செய்வோரது எண்ணிக்கை பல இலட்சமாகும். இம்மொழிகளிற் சிறுவர்களுக்கென வெளிவந்துள்ள புத்தகங்களும் இறுவட்டுக்களும் எண்ணில் அடங்காதவை. கனடாவில் நூல்வெளியிடும் பெரும் அச்சகக் கம்பனிகள் சிறுவர்களுக்குரிய கதைகள், பாடல்கள் முதலானவற்றை நூல்களாகவும். இறுவட்டுக்களாகவும் வெளியிட்டுவருகின்றன. ஆனால் தமிழ்மொழியிற் சிறுவர் இலக்கியப் படைப்புகளை நுகர்வோர் எண்ணிக்கை மிகமிகக் குறைவாகும். அதனாலேயே இத்துறையில் ஈடுபட்ட சிறுவர் இலக்கியப் படைப்பாளிகள் ஓரிரு ஆக்க முயற்சிகளுடன் ஓய்ந்து போயினர். தமிழ் கற்கும் பிள்ளைகளின் பெற்றோரும் தமிழிலுள்ள இத்தகு சிறுவர் இலக்கியப் படைப்புக்களைத் தேடி, வாங்கித் தம் பிள்ளைகளுக்குப் பயன்படுத்துவதில் ஆர்வம் குன்றியவர்களாகவே உள்ளனர். இத்தகைய காரணங்களால் கனடாவிற்கு சிறுவர் இலக்கிய ஆக்கங்கள் தமிழில் மிகவும் குறைந்தனவாகவே காணப்படுகின்றன. கனடாவில் ஆங்கிலம், மற்றும் பிரஞ்சுமொழியிலும் உள்ள சிறுவர் இலக்கியங்களை தமிழ்ச் சிறுவர்கள் படித்து, ஆங்கிலத்தில் ஆளுமையை வளர்த்துக் கொள்கின்றனர். அத்தகைய ஆக்கங்களை இப்புக்லிட நாட்டிலே தமிழிற் படைக்க முடியாத நிலையில் இலக்கிய வாதிகள் உள்ளமை பெரிய வெற்றிடமாகவே காணப்படுகிறது.

சிறுவர் நாடகங்கள்:

சிறுவர் இலக்கியத் துறையில் கவிதைகள், பாடல்கள், நாடகங்கள் படைத்து வரும் சபா. அருள் சுப்பிரமணியத்தின் சிறுவர் நாடக நூல்களைக் குறிப்பிடலாம். கனடாவில் மாணவருக்குத் தமிழ் கற்பிக்கும் பணியிலீடுபட்டு வரும் ஆசிரியர் அருள் சுப்பிரமணியம் ஈழத்திலும் பாடசாலையில் மாணவருக்கு நாடகங்கள் எழுதி அவற்றை மேடையேற்றிப் பாராட்டுகளும் பரிசுகளும் பெற்றவர். 1992இல் கனடாவுக்குப் புலம்பெயர்ந்து வந்ததும், சிறுவர் இலக்கியத் துறையிலே தொடர்ச்சியாகப்

பங்களிப்பைச் செய்து வருபவர். தமிழாசிரியராகப் பணியாற்றும் வாய்ப்புக் கிடைத்தமையால் ஆண்டுதோறும் தமிழ் விழாக்களில் தம் மாணவரைக் கொண்டு நாடகங்களை மேடையேற்றியும் வருகிறார். அவ்வாறு மாணவரால் நடிக்கப்பட்டு பார்வையாளரின் பாராட்டைப் பெற்ற 10 சிறுவர் நாடகங்களைத் தெரிவு செய்து 'சிறுவர் நாடகங்கள்' என்ற நூலை 2010இல் வெளியிட்டுள்ளார். அத்துடன் வளரிளம் பருவத்து மாணவர் நடித்தனவற்றுள் 10 நாடகங்களைத் தெரிந்தெடுத்து 'குட்டி நாடகங்கள்' என்ற தலைப்பில் நூலாக்கி அதனையும் 2010இல் ஒரே மேடையில் வெளியிட்டார். "இக்குட்டி நாடகங்கள் அனைத்தும் கனடாவில் கலை-தொழில் நுட்பக் கல்லூரித் தமிழ் வகுப்பு மாணவராலும் தமிழ்ப் பூங்கா மாணவராலும் மேடையேற்றி வரவேற்பைப் பெற்றக்கொண்டவை" என நூலாசிரியரே அந்நூலின் முன்னுரையிற் குறிப்பிடுகிறார். கனடாத் தமிழர் வாழ்வியலையும் இங்கு வளரும் தமிழ்ப் பிள்ளைகளின் நடைமுறைகளையும் பின்னணியாகக் கொண்டு இந்நாடகங்கள் எழுதப்பட்டுள்ளதோடு, தமிழ்மொழியைப் பயிலுதல் வேண்டும் என்ற அழுத்தம் நாடகம் முழுவதிலும் இழையோடிக் கிடக்கின்றது.

மொழிபெயர்ப்பு இலக்கியங்கள்:

கனடாவில் ஆங்கிலம், பிரஞ்சுமொழி, ரூஷியமொழி முதலிய பல மொழிகளிலுள்ள சிறுகதைகள், கவிதைகள், நாடகங்கள் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு தாய் வீடு பத்திரிகையிலும் காலம் இதழிலும் அவை வெளியிடப்பட்டு வந்துள்ளன. இவ்வாறான இலக்கிய மொழிபெயர்ப்புக்களில் பெரிதும் பங்களிப்புச் செய்தவர்களில் என். கே. மகாலிங்கம் அவர்களின் பங்களிப்பு மகத்தானது. தாய்வீடு பத்திரிகையில் மாதந்தோறும் என். கே. மகாலிங்கம் அவர்களின் மொழிபெயர்ப்புச் சிறுகதைகள் வெளிவரக் காணலாம். இவர் பிறமொழிகளிலிருந்து கவிதைகள், சிறுகதைகள், நாவல்கள் என்பவற்றைத் தமிழாக்கம் செய்து நூல்களாக வெளியிட்டுள்ளார். அதேபோன்று மு.தளையசிங்கத்தின் 'ஒரு தனி வீடு' என்னும் நாவலை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டுள்ளார் (நூலின் பக். 233 பார்க்க).

அரசு மொழிபெயர்ப்பாளராகக் கடமையாற்றும் மணி வேலுப்பிள்ளை தமிழாக்கம் செய்த கட்டுரைகள், இலக்கியங்கள் என்பனவும் மொழிபெயர்ப்பு இலக்கியத் துறைக்குப் பங்களிப்புச் செய்துள்ளன. இவ்வாறாகப் பல்வேறு தேவைகளின் அடிப்படையில் மொழிபெயர்ப்புச் செய்யப்பட்ட ஆக்கங்கள் பத்திரிகைகளிலும் இதழ்களிலும் வெளிவந்து, பின்னர் அவை தொகுக்கப்பட்டு நூல்களாக வெளிவந்துள்ளன. இவ்வரிசையில் மணி வேலுப்பிள்ளையின் ‘மார்க்சியம்-ஒரு மீள்நோக்கு’, ‘மாய மீட்சி’, ‘வெட்டுக்கிளிகளை உற்றுக் கேட்டல்’, ‘காஷ்மீர் - சீற்றம் பொதிந்த பார்வை’ முதலிய மொழிபெயர்ப்பு நூல்கள் குறிப்பிடத்தக்கவை. நாடகத்துறையைப் பொறுத்தமட்டில் கனடாவில் மேடையேற்றப்பட்ட பெரும்பாலான நாடகங்கள் தழுவல் மற்றும் மொழிபெயர்ப்பு நாடகங்களாகவும் உள்ளன. தமிழ் -- ஆங்கிலம், ஆங்கிலம் - தமிழ் என மொழிபெயர்ப்புகள் நடைபெற்றுக்கொண்டே இருக்கின்றன. இதுபற்றிக் காலம் இதழ் ஆசிரியர் செல்வம் குறிப்பிடுதல் இங்கு பொருத்தமாகிறது:

“தமிழிலிருந்து ஆங்கிலத்திற்குப் பெயர்க்கும் துறையும், ஆங்கிலத்திலிருந்து தமிழுக்குப் பெயர்க்கும் துறையும் ஒன்றுக்கொன்று ஈடுகொடுத்து வளர்வது கண்கூடு. குறிப்பாகப், புனைவியலில் இருதுறைகளும் சரிநிகராக வளர்ந்து வருகின்றன. எனினும் கட்டுரைத்துறையில் ஏற்றத்தாழ்வு வெளிப்படையாகவே புலப்படுகிறது. தருக்க நியாயமும் செப்ப நுட்பமும் கொண்ட கட்டுரைகள் தமிழைவிட ஆங்கிலத்தில் பன்மடங்கு அதிகம். அவை இயன்றவரை தமிழில் எழுதப்படவும் வேண்டும்”
(மணி. வேலுப்பிள்ளை: 2014, பக். 21)

(ஆ) தமிழியல் ஆய்வு நூல்கள்:

கலை, இலக்கியம், பண்பாடு - சார்ந்த ஆய்வுகள்:

கனடாவில் தமிழ் அறிஞர்கள் தத்தம் துறை சார்ந்த ஆராய்ச்சி நூல்களை வெளியிட்டு வந்துள்ளார்கள். இவ்வகையில் பேராசிரியர்கள் செல்வா. கனகநாயகம், சேரன் உருத்திரமூர்த்தி, இ. பாலசுந்தரம், நா. சுப்பிரமணியம், முனைவர் பார்வதி கந்தசாமி, அறிஞர் சாமி அப்பாத்துரை, என். கே. மகாலிங்கம், திரு. அ. பொ. செல்லையா, வி. நவரத்தினம், க.த.செல்வராஜகோபால்,

பொ. கனகசபாபதி, ஆழ்கடலான் முருக. வே. பரமநாதன், கவிஞர் கந்தவனம், பண்டிதர் ம.செ. அலெக்சாந்தர், சு. இராசரத்தினம், தங்கராசா சிவபாலு, வித்துவான் க. செபரத்தினம், இ. தங்கராஜா, கலாநிதி. எஸ். சிவநாயகமூர்த்தி, சி. சந்திரபோஸ், கனி விமலநாதன், குறமகள் வள்ளிநாயகி, திருமதி வசந்தா நடராஜா, நகுலசிகாமணி, வி. என். மதியழகன், சாம் தில்லையா முதலியோரும் இன்னும் பலரும் ஆய்வு நூல்களை வெளியிட்டுள்ளனர். இவர்களது ஆய்வுகள் தமிழ் இலக்கியம், தமிழர் பண்பாடு, தமிழர் வரலாறு, இடப்பெயர் ஆய்வு, நாட்டார் வழக்கியல், தமிழர் சமூகம், கனடாக்கல்விமுறைகள், அரசியல், வணிகம் முதலான ஆய்வுப் புலங்கள் சார்ந்தனவாக அமைந்துள்ளன.

கனடாவில் தமிழியல் ஆய்வில் பங்களிப்புச் செய்தோரில் காலஞ்சென்ற பேராசிரியர் செல்வா கனகநாயகம் முதலிற் குறிப்பிடத்தக்கவர். இவரின் தந்தை இலங்கையில் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறைப் பேராசிரியர் வி. செல்வநாயகம் ஆவார். (இந்நூலாசிரியர் பேராசிரியர் செல்வநாயகம் அவர்களின் மாணவர் என்பதும் ஈண்டுக் குறிப்பிடத்தக்கது.) பேராசிரியர் கனகநாயகம் இருபது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக 2014வரை ரொறன்ரோ பல்கலைக்கழகத்தில் ஆங்கிலமொழிப் பேராசிரியராகப் பணிபுரிந்தவர். இவர் ஆங்கிலத்தில் மட்டுமன்றித் தமிழிலும் புலமைவாய்க்கப் பெற்றிருந்தவர். சங்கத் தமிழ் நூலான நெடுநல்வாடையை ஆங்கிலத்தில் மொழியாக்கம் செய்து அதில் ஆய்வு மேற்கொண்டவர். தம் ஆய்வு மாணவருக்குத் தமிழியல் பற்றிய அறிவையும் போதித்து வந்தவர். ஈழத்தின் அதிசிறந்த 25 கவிஞர்களுடைய 25 கவிதைகளைத் தேர்ந்தெடுத்து ஆங்கிலத்தில் மொழியாக்கம் செய்து, “Lutesong and Lament –Tamil Writing from Sri Lanka” என்ற தலைப்பிலான நூலை 2001இல் வெளியிட்டு ஈழத்தமிழ்க் கவிஞரை உலகறியச் செய்தவர். மேலும் “In Our Translated World” என்ற தலைப்பில் உலகத் தமிழ்க் கவிஞர்களின் கவிதைகளை ஆங்கிலத்தில் மொழியாக்கம் செய்து தமிழ் உலகிற்கு வெளியே அவற்றை அறிமுகப் படுத்தியவர். மேலும், ‘Counter Realism and Indo Anglican Fiction’ 2002, ‘Movable Margins: The Shifting Spaces of Canadian Literature’ (2005) என்பன அவர் வெளியிட்ட ஆய்வு நூல்களிற் சிலவாகும்.

இவரது தந்தை பேராசிரியர் வி. செல்வநாயகமே இலங்கையில் முதன்முதலாகத் 'தமிழ் இலக்கியவரலாறு', 'தமிழ் உரைநடை வரலாறு' என்ற இரு நூல்களை எழுதியவராவர். தமிழியல் ஆய்வும், தமிழ் இலக்கிய வரலாற்று ஆய்வுகளும் விரிவடைந்த நிலையிலே, பேராசிரியர் செல்வா கனகநாயகம் புதிய அணுகு முறைகளைக் கையாண்டு, பின்காலனித்துவப் பின்னணியில் அவர் எழுதிய "இலக்கிய வரலாறும் திறனாய்வும்" என்ற நூல் 2015இல் வெளிவந்துள்ளது. இந்நூல் தமிழியல் ஆய்வாளருக்குத் துணையாகும் பெற்றியது. வண. தனிநாயகஅடிகளே முதன்முதலாகத் தமிழியல் ஆய்வை நிறுவனப்படுத்தியவராவர். அவருக்குப் பின்னர் பேராசிரியர் செல்வா கனகநாயகம் தமிழியல் ஆய்வை உலகளாவிய நிலையில் நிறுவனப்படுத்தும் நோக்கில் 'ரொறன்ரோ தமிழியல் மகாநாடு' ஒழுங்கினை ரொறன்ரோ பல்கலைக்கழகத்திலே நடத்துவதற்கான ஒழுங்குகளைத் தொடக்கி வைத்த செயற்றிறன் மிக்கவர். அடுத்ததாக, உலகளாவிய நிலையில் தமிழ்க் கல்வியாளர்களையும் சிறந்த படைப்பாளிகளையும் ஆண்டு தோறும் தேர்ந்தெடுத்து மதிப்பு அளிக்கும் நோக்கோடு 'தமிழ் இலக்கியத் தோட்டம்' (Tamil Literary Garden) என்ற அமைப்பைக் கனடாவில் உருவாக்கியவர்களில் பேராசிரியர் கனகநாயகத்தின் பங்களிப்பு மிகவும் முக்கியமானதாகும்.

பேராசிரியர் வண. அமுது ஜோசேப் சந்திரகாந்தன் அவர்கள் ரொறன்ரோ பல்கலைக்கழகத்திற் கிறித்தவ இறையியற்றுறைப் பேராசிரியராகப் பணிபுரிந்து வருவதோடு, கனடாவில் வாழும் ஈழத்தமிழ்க் கல்வியாளர் வரிசையில் முன்னணியில் வைத்து மதிப்பிடத்தக்கவர். இவர் கனடாவின் ஒட்டாவா பல்கலைக்கழகக்கழகத்தில் 1988இல் முனைவர் பட்டம் பெற்ற முதல் தமிழர். இவர் கிறித்தவ இறையியல் சார்ந்த ஆய்வுகளோடு அரசியல், தமிழியல் ஆகிய துறைகளிலும் தனது முத்திரையைப் பதித்துவருகின்றார். இவர் 1999ஆம் ஆண்டு முதல் University of Toronto Joint Centre for Bioethics என்ற நிறுவனத்தில் மருத்துவ அறவியல் (Medical Ethics) துறையில் இணைப் பேராசிரியராகவும் பணியாற்றிவருகின்றார். பல்சமயப்

பண்பாட்டு மருத்துவ அறநெறியில் குறிப்பாக இறுதிக்கால அல்லது மரண நோயில் பல்சமய பல்பண்பாட்டு மருத்துவ அறநெறியியல் பற்றியும், மனநோய் சார்ந்த பராமரிப்பு அறநெறியியல் பற்றியும் கற்பித்துவருகின்றார்.

ரொறன்ரோ பல்கலைக்கழகத்திலும், ஹமில்டன் நகரில் அமைந்துள்ள McMaster University Health Science Centre லும் சிறப்பு வருகைப் பேராசிரியராக 2010 - 2013 வரையும் பணியாற்றியவர். இக்கற்கைநெறிகள் பற்றி, பேராசிரியர் ஸ்டீபன் அப்துல் அவர்களுடன் இணைந்து எழுதிய 'Honouring the Past, Shaping the Future: Ethical Perspectives in Providing Mental Health Care for a Population of Increasingly Diverse Languages and Cultures' (2008) என்ற நூல் மருத்துவ மாணவராற் பெரிதும் பயன்படுத்தப்பட்டுவருகிறது. மேலும் இவர் இத்துறை சார்ந்து 2008-2014 ஆகிய காலப்பகுதியில் Journal of Palliative Care என்ற ஆய்விதழில் எழுதியுள்ள ஆய்வுக்கட்டுரைகள் தனி நூலாக வெளிவரவுள்ளன.

பேராசிரியர் சந்திரகாந்தன் அவர்கள் எழுதிய 'Jesus: Lord and Christ – A Reader in Christology' (2006), 'Catholic Revival in Post-Colonial Sri Lanka: A Critique of Ecclesial Contextualization' (1995) என்ற இரு நூல்களும் அவர் தனித்து ஆய்வு செய்தெழுதியவையாகும். இவற்றில் 2006இல் வெளியிடப்பட்ட நூல் ரொறன்ரோ பல்கலைக்கழகத்தில் மறையியல் பட்டப்படிப்பு மாணவரின் பாடப்புத்தகமாகப் பரிவுரை செய்யப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இவற்றைவிட சந்திரகாந்தன் அவர்கள், வேறு பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர்களுடன் இணைந்தும் அய்வு நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார் அவ்கையில் அரசியல்துறைப் பேராசிரியர் ஏ. ஜே. வில்சன் அவர்களுடன் சேர்ந்தெழுதிய 'Sri Lankan Tamil Nationalism: Its Origin and Development in the 19th and 20th Centuries' (2001) என்ற

நூலும், பேராசிரியர் பீற்றர் ஷாக் அவர்களுடன் இணைந்து எழுதிய 'Buddhism among Tamils in Tamilaham and Eelam' (2014) என்ற நூலும், சந்திரகாந்தன் அவர்களின் ஆய்வுப் புலத்தை வெளிப்படுத்துவன. பேராசிரியர் ஏ. ஜே. வில்சனுடன் இணைந்தெழுதிய நூல் (2001) கனடா மற்றும் அமெரிக்கப் பல்கலைக்கழகங்களில் அரசியல் விஞ்ஞானத் துறைப் பாடப்புத்தகமாகவும் பயன்படுகிறது.

இவற்றைவிடப் பேராசிரியர் சந்திரகாந்தன் ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் மறைஇயல், சமூகவியல், இலக்கியம், வரலாறு, ஆரசியல் என்பன பற்றி நூற்றுக் கணக்கான ஆய்வுக் கட்டுரைகள் எழுதிவந்துள்ளார். பேராசிரியர் அவர்கள் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் கிறித்தவம் - இசுலாமியத்துறைப் பேராசிரியராக இருந்த காலப்பகுதியில் (1980 - 1997) எழுதிய நூல்களும் ஆய்வுக் கட்டுரைகளும் இங்கு நினைவிற் கொள்ளத்தக்கனவாகும்.

அடுத்ததாக, பேராசிரியர் சேரன் உருத்திரமூர்த்தி அவர்களின் ஆய்வுப் புலமையும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இவர் வின்ஸர் பல்கலைக்கழகத்திற் சமூகவியல் பேராசிரியராகக் கடமையாற்றுவதோடு, சமூகவியல் நோக்கிலே தமிழியலில் ஆய்வுகள் செய்து பல ஆய்வுக் கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளார். வெவ்வேறு அறிஞர்களின் தமிழியல் சார்ந்த ஆய்வுக் கட்டுரைகளைத் தொகுத்து வெளியிடும் பணியில் பேராசிரியர்கள் செல்வா கனகநாயகம், தர்சன் அம்பலவாணர் ஆகியோருடன் இணைந்து, 'History and Immigration- Tamil Culture in the Global Context'(2007), 'New Demarcations - Tamil Essays' (2008), 'World without Walls- Being Human, Being Tamil' (2011) என்னும் நூல்களையும் வெளியிட்டுள்ளார். கனடாவில் இன்று சமூகவியல் துறையில் ஈடுபட்டுள்ள சேரன் அவர்கள், தமிழ் உலகு அறிந்த சிறந்த கவிதையாளரும் ஆவார்.

பேராசிரியர் பாலசுந்தரம் இளையதம்பி 23 ஆண்டுகள் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகங்களிலே தமிழியல் கற்பித்தவர். 1994இல் கனடாவுக்குப் புலம்பெயர்ந்து வந்த பின்னர் மனோன்மணியம்சந்தரனார் பல்கலைக்கழகத்

தொலைதூரக்கல்விப் பட்டப்படிப்பு மாணவருக்கும் (1999-2006), பின்னர் அண்ணாமலை கனடா வளாகத்தில் 2006ஆம் ஆண்டு முதலாகத் தொலைதூரக் கல்வியில் இளங்கலைமணி, முதுகலைமணி மாணவருக்குரிய கற்கைநெறிகளை கற்பித்துக்கொண்டிருக்கும் துறைசார் பட்டறிவு உடையவர். அத்துடன் ஆய்வு நூல்கள் பல வெளியிட்ட அனுபவமுடைய பேராசிரியர் பாலசுந்தரம் அவர்கள், கனடாவிலும் பல ஆய்வு நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார். இவர் இருபது ஆண்டுகளுக்கு மேலாகக் கனடாத் தமிழ் ஊடகங்களில் எழுதியும், உரையாற்றியும் வருகின்றார். தமிழர் செந்தாமரைப் பத்திரிகையிலே தொடர்ச்சியாகப் புதிய குடிவரவாளர் எதிர்கொள்ளும் பல்வேறு பிரச்சினைகள் பற்றி 1990களின் கடைக் கூறுகளில் எழுதியவர். பின்னர் ஒன்ராறியோ மாகாணத்தின் கல்வி முறைபற்றியும். பெற்றோர் தம் பிள்ளைகளின் கல்விக்கு எவ்வாறு பங்களிப்புச் செய்ய வேண்டும் என்பது பற்றியும் எழுதியுள்ளார்.

இவர், “பண்டைத் தமிழர் பண்பாடு - ஒரு புதிய நோக்கு” (2015), “பிள்ளைகளின் கல்வி வளர்ச்சியில் பெற்றோரின் பங்களிப்பு” (2009), ‘Exploration in Sri Lankan Tamil Folklore’ (2008), ‘சித்த மருத்துவம்’ - இரண்டாம் பதிப்பு (2007), ‘ஈழத்து நாட்டார் பாடல்கள்’ - இரண்டாம் பதிப்பு (2007), ‘விபுலாநந்தம் - தமிழின மேம்பாடு நோக்கிய சிந்தனைகள்’ (2004), “தமிழர் திருமண நடைமுறைகள்” (2003), “ஈழத்து இடப்பெயர் ஆய்வு யாழ்ப்பாண மாவட்டம்” (2002) முதலான நூல்களைக் கனடாவில் வெளியிட்டுள்ளார். தமிழகத்தில் ஒவ்வொரு ஆண்டும் வெளியிடப்படும் சிறந்த நூல்களுக்குப் பரிசில் வழங்கிவரும் ‘சேக்கிழார் ஆய்வு மையம்’, ‘பண்டைத் தமிழர் பண்பாடு - ஒரு புதிய நோக்கு’ என்ற நூலுக்கு முதற்பரிசும் பொற்கிழியும் வழங்கி மதிப்பளித்துள்ளது. கனடாவில் வெளிவரும் முக்கியமான சிறப்பு மலர்கள் அனைத்திலும் பேராசிரியர் பாலசுந்தரம் அவர்களின் ஆய்வுக் கட்டுரையும் இடம்பெற்றிருத்தல் வழக்கமாகும்.

பேராசிரியர் பாலசுந்தரம் வெளியிட்டுள்ள ‘இலங்கை இடப்பெயர் ஆய்வு யாழ்ப்பாண மாவட்டம்’ (2002) என்ற நூலானது இன்றைய காலக்கட்டத்தின் வரலாற்றுத்

தேவையாகவும், ஈழ வரலாற்று ஆவணமாகவும் அமையும் சிறப்புடையது. இவரது ஆய்வு நூலைப் பயன்படுத்திக் கீதவாணி, தமிழ்வண் முதலான வானொலிகள் ‘மண் வாசனை’, ‘எங்கள் ஊரைப்போல வருமா?’ முதலான பல நிகழ்ச்சிகளை நடத்திவந்துள்ளன. இந்நிகழ்ச்சிகளிலே பங்குகொள்ளும் வானொலி நேயர்களும் இந்நூலை ஆதாரம் காட்டி வானொலியில் உரையாடுவர். இதன் மூலம் மக்கள் மத்தியில் இந்நூலின் பயன்பாடு பெரிதும் இடம்பெற்றள்ளது. அத்துடன் யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தின் தனித்தனிக் கிராமங்கள் பற்றி நூல்கள் எழுதப்படுவதற்கும் இந்நூல் தூண்டுதலாகவும், வழிகாட்டியாகவும் அமைவதாயிற்று. புலம்பெயர்ந்து வாழும் ஈழத்தமிழர் தமது பூர்வீக வரலாற்றையும், தமிழ்ப் பண்பாட்டு வரலாற்றின் சிறப்பையும் அறிந்துகொள்ளத் துணையாக இந்நூல் அமைந்திருத்தல் காலத்தின் தேவையுமாகிறது.

காலஞ் சென்ற ச. சதாசிவம் சேவியர் அவர்கள் 1999இல் ‘சப்த தீவுகள்’ என்ற சிறிய நூலை இங்கே வெளியிட்டிருந்தார். இவ்வகையிற் கொக்குவில் ஊரைச் சேர்ந்த த.செ.நடராசா அவர்களும் சு.நா. பாலகுமார் அவர்களும் இணைந்து ‘கொக்குவில் நம் ஊர்’ என்ற நூலை 2009இல் கனடாவில் வெளியிட்டு கொக்குவில் மக்களால் பெரிதும் பாராட்டுப் பெற்றனர். எஸ். சிவநாயகமூர்த்தி அவர்கள் எழுதிய நெடுந்தீவு பற்றிய இடப்பெயர் ஆய்வுநூலும் இவ்வரிசையிற் குறிப்பிடத்தக்கது. திரு. கந்தசாமி முத்தூராசா ‘ஆழியவளை யாழ்ப்பாணத்துக் கடலோரக் கிராமம் ஒன்றின் மரபும் மாற்றமும்’ (2003) என்ற ஆய்வு நூலை வெளியிட்டார். இப்புத்தகம் ஆழியவளைக் கிராமத்தின் தனிச் சிறப்புக்களை எடுத்துக் கூறும் ஓர் அரிய சமூகவியல் ஆய்வு நூலாக அமைந்துள்ளது. முன்னாள் அதிபர் கதிர் பாலசுந்தரம் அவர்களின் ‘சிவத்தலம் ஆவரங்கால் - இருபதாம் நூற்றாண்டு வரலாறு’ (2010) என்ற நூல் 552 பக்கங்களில் வெளிவந்த மிகப் பெரிய இடப்பெயர் ஆய்வு நூலாகும். செந்தி செல்லையா அவர்கள் ‘பிறந்த மண்ணில் பெற்ற சுகந்தம் - பாகம் - 1’ (2000), பாகம் - 2 (2007) என்ற பெயரில் இடப்பெயர் தரவுகளைத் தொகுத்து இரு நூல்களை வெளியிட்டிருந்தார். சி. அம்பிகாவரன் அவர்கள் ‘ஊரும்உறவுகளும்’(2015) என்ற நூலை வெளியிட்டிருந்தார்.

மேலே குறிப்பிட்ட நூல்கள் யாவும் யாழ்ப்பாண மாவட்ட ஊர்ப் பெயர்கள் பற்றியவையாகும்.

திரு. அ.பொ. செல்லையா 'கேட்கட்டும் குறளின் குரல்' - தொகுதி 1 (2000), தொகுதி 2 (2004), தொகுதி 3 (2005) என மூன்று தனித்தனி நூல்களை வெளியிட்டிருந்தார். திருமதி செல்லையா யோகரத்தினம் அவர்களும் 'ஆங்கிலத்தில் திருக்குறள் - 2008', 'நான்கண்ட மீசாலை'(2009) என்ற இரு நூல்களை வெளியிட்டிருந்தார்.

காலம் இதழ் ஆசிரியர் செல்வம் அருளானந்தம் அவர்களின் 'எழுதித் தீராப் பக்கங்கள்'(2016) என்ற நூல் 'தன் நினைவுக் குறிப்புக்கள்' என்ற வகையைச் சார்ந்த படைப்பாகும். ஆரம்ப காலங்களில் ஈழத்திலிருந்து ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கும் கனடாவுக்கும் புலம்பெயர்ந்து வந்தவர்களின் அலைவுலைவுகளையும், அவர்களின் ஆரம்ப கால யதார்த்த வாழ்வையும் நகைச்சுவையுடன் சித்திரிப்பதாக இந்நூல் அமைந்துள்ளது.

கவிஞர் கந்தவனம் அவர்கள், ஈழத்தில் இலக்கியம் சார்ந்த நூல்கள், கவிதைப் படைப்புகள் எனப் பலதுறைகளில் நூல்கள் வெளியிட்டவர் (நூலின்.. பக் பார்க்க). அவர் கனடாவுக்குப் புலம்பெயர்ந்து வந்த பின்னர், 'தென்னகத்தில் என்னகத்தார்' (2008), 'விநாயகப் பெருமானும் அகத்தியரும்', 'கவிதை மரபு'(2005), 'புதிய சைவ வினாவிடை', 'கந்தன் கதை', 'குரு வழிபாடு' (2003), 'அது வேறுவிதமான காதல்' (2001), 'சிவ வழிபாடு என்பது'(2001), 'புதிய சைவ வினாவிடை', 'கனடாவிற் சைவ சமயம்'(2000), 'இயற்கைத் தமிழ்' (1995), எழுத்தாளன் (1995), 'முத்தான தொண்டர்' (1995 'ஓவியக் கலைவேள்' முதலான நூல்களும் அவரால் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. கவிஞர் கந்தவனம் அவர்களின் கவிதை அனுபவங்கள் அவரது நூல்களில் வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது. அவை அடுத்த தலைமுறையினருக்குக் கவிதைத் துறையில் வழிகாட்டியாகவும் அமையுந்தன்மையனவாகும்.

கட்டுரை இலக்கியம்:

“கட்டுரை எழுதுவது ஒரு கலை. கனடாவில் அக்கலை, கவிதை மற்றும் கதைகளிலும் பார்க்க நன்கு வளர்ந்திருக்கிறது” எனக் கவிஞர் கந்தவனம் கூறுவார் (தமிழர் தகவல் 2010:42). கட்டுரை இலக்கியம் என்ற பகுப்பினுள் இலக்கியம், இலக்கியத் திறனாய்வு, விஞ்ஞானம், கல்வி, பெற்றோரியம், விளையாட்டு, மருத்துவம், பொருண்மியம். காப்புறுதி, வணிகம், அரசியல் எனப் பல்வேறு துறைசார்ந்த கட்டுரைகள் பத்திரிகைகளிலும் இதழ்களிலும், சிறப்பு மலர்களிலும் வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன. கட்டுரை வரையும்போது புனைகதைத் தன்மை, நகைச்சுவை, வாழ்வியலிற் காணப்படும் நாட்டு நடப்பு, அறிவுசார் விடயங்கள், தம் அனுபவங்கள் அனைத்தையும் ஒருங்கே கையாண்டு வாசகரைக் கவரும் வகையில் கட்டுரை இலக்கியத்தைப் படைத்தோரில் பொ. கனகசபாபதி, அ. முத்துலிங்கம் இருவரையும் சிறப்பாகக் குறிப்பிட வேண்டும். குறிப்பாகத் தாய்வீடு பத்திரிகையிற் பல ஆண்டுகளாக பொ.கனகசபாபதி அவர்கள் எழுதிய பல்துறை சார்ந்த கட்டுரைகளே இதற்குச் சான்றாகும். இக்கருத்துச் சார்பாக பேராசிரியர் நா. சுப்பிரமணியன் அவர்கள் கூற்று இதற்கு வலுச்சேர்க்கின்றது:

“தமிழ்ப் புனைகதைத் துறையில் நிகழ்ந்துள்ள சில அகலப்படுத்தல்களும் மாற்றங்களும் கவனத்துக்கு வருகின்றன. அகலப்படுத்துதல் என்ற புதுவகைசார் அநுபவங்கள் கதையம்சங்களாகியுள்ளன. இவற்றில் ஒருவகையானவை பல்வேறு நாடுகளின் வாழ்வியல்புகளையும் தழுவின எழுத்து முயற்சிகள். இன்னொரு வகையிலான அறிவியல் துறைகள் சார்ந்த அம்சங்களைப் புனைகதைக்குரிய உத்திமுறைகளை மையப்படுத்தி எடுத்துரைக்கும் முயற்சிகளாகும். மாற்றங்கள் என்ற வகையில் குறிப்பிடத்தக்க அம்சம், புனைவுசார் எழுத்துக்கும் புனைவு சாராத எழுத்துக்கும் இடையிலான வேறுபாடுகளைக் கடந்த எடுத்துரைப்பு முறையாகும். அதாவது கதை, கட்டுரை மற்றும் விபரிப்பு முதலான வெவ்வேறு உத்திகளையும் தனித்தனி மொழிநடைகளையும் ஒரே ஆக்கத்துக்குள் இட்டுவந்து வாசிப்புச் சுவை ஏற்படுத்தும் முறைமை, இது” (நா.சுப்பிரமணியன், 2016: 59).

கனடாவில் வாழும் தமிழ் அறிஞர்கள் தத்தம் துறைசார்ந்த ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளை தமிழர் தகவல் ஆண்டு மலர், காலம், தாய்வீடு, தளிர் மற்றும் பல்வேறு

இதழ்களிலும் எழுதிவருகின்றனர். அவற்றைத் தொகுத்தும் தாமாகவே வெளியிட்டும் தந்துள்ளனர். கட்டுரை இலக்கியம் படைத்தோர் வரிசை மிக நீண்டதாகும். இவர்களிற் குறிப்பிடத்தக்கோர் பெயர்களை 109 ஆம் பக்கத்திற் காண்க. இவர்களிலே தாம் எழுதிய கட்டுரைகளைத் தொகுத்து அதிக நூல்களை வெளியிட்டவர் வரிசையில் ஈழத்துப் பூராடனார் முதலிடம் பெறுவர்.

கலை-இலக்கிய விமரிசனம்:

உண்மைகள் புனிதமானவை என்பதையும், விமரிசனம் சுதந்திரமானது என்பதையும் எழுத்தாளர் நன்கறிவர். கலை இலக்கியம் முதலியவற்றை அவற்றுக்குரிய வரலாற்றுப் பின்னணியிலும், சமுதாயச் சூழலிலும் வைத்தே ஆய்வு மேற்கொள்ள வேண்டும். அந்த ஆய்வும் பல்துறைசார் ஆய்வாக இருத்தல் வேண்டும். இலக்கியம் காலத்திற்குக் காலம் சமூக, அரசியல், பொருளாதாரம், சூழல் என்பவற்றுக்கு ஏற்ப மாறக் கூடியது; இதை மனதிற்கொண்டே ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும் எனவும் பேராசிரியர் கைலாசதி அவர்கள் கூறுவர். அவ்வகையிற் கனடாத் தமிழ்க் கலை இலக்கியம் பற்றிய நோக்குகளும் விமர்சனங்களும் எவ்வகையில் நடைபெற்றிருக்கின்றன என்பதும் அறியப்பட வேண்டியன.

கனடாவிற் சிறந்த முறையில் ஆக்க இலக்கிய விமரிசனங்களை ஊடகங்களில் எழுதிவருவோராக க. நவம், பா. அ. ஜெயகரன், என். கே. மகாலிங்கம், தேவகாந்தன், ப. ஸ்ரீஸ்கந்தன், ரதன், பேராசிரியர் நா. சுப்பிரமணியன், அருண்மொழிவர்மன், த. அகிலன், இளங்கோ, தீபன் சிவபாலன், மய்யு மனோ, யாழினி முதலியோரைக் குறிப்பிடலாம். இவர்களில் இளந்தலைமுறையினரைச் சேர்ந்த பலர் காத்திரமான பங்களிப்பைச் செய்ய ஆரம்பித்துள்ளனர். மேற்குறிப்பிட்ட இலக்கிய விரிசகர்கள் நேர்த்தியாக நடுநிலைநின்று சிறுகதை, கவிதை, நாடகம், திரைப்படம், கட்டுரை நூல்கள் முதலியனவற்றுக்கு ஆக்கபூர்வமான விமரிசனங்களை எழுதிவருகின்றனர்.

பேராசிரியர் நா. சுப்பிரமணியன் இலங்கையில் வாழ்ந்த காலத்தில் 'ஈழத்துத் தமிழ் நாவல் இலக்கியம்' (1978) சார்ந்த ஆய்வில் முத்திரை பதித்தவர். இலக்கியத் திறனாய்வில் பேராசிரியர்கள் கைலாசபதி, சிவத்தம்பி

ஆகியோரின் வழிநின்று தன்னை வளர்த்துக் கொண்டவர். இவர், கனடாவில் மாதந்தோறும் வெளிவரும் 'தாய்வீடு' பத்திரிகையில், 2014ஆம் ஆண்டிலிருந்து 'இலக்கியத் திறனாய்வு' சார்ந்த கட்டுரைகளை எழுதிவந்தார். அவற்றில் 1 முதல் 12 வரையிலான தொடர்கட்டுரைகளிலே 'தினாய்வியலின் அனைத்துலக நிலையிலான இயங்குநிலை' பற்றி எழுதப்பட்டிருந்தது. அடுத்த 13 முதல் 20 வரையிலான தொடர்கட்டுரைகளிலே 'தமிழ் இலக்கியச் சூழலின் திறனாய்வியல் இயங்குநிலை' என்ற விடயம் பற்றிய விளக்கம் கருத்திற் கொள்ளப்பட்டிருந்தது. அடுத்து வெளிவந்த 21 முதல் 39 வரையிலான தொடர்கட்டுரைகளிலே 'தமிழின் இலக்கிய ஆக்கங்களின் ஊடாகப் புலப்படும் படைப்பாக்க வளர்ச்சிநெறிகள்' என்ற தலைப்பில் கி.பி. ஆறாம் நூற்றாண்டு வரையிலான இலக்கிய வளர்ச்சிநெறி ஆராயப்பட்டிருந்தது (தாய்வீடு, பெப்ரவரி 2017. பக்,104). இவ்வாறாக நா. சுப்பிரமணியன் அவர்கள் எழுதிவரும் இலக்கியத் திறனாய்வுக் கட்டுரைகள் இத்துறை வளர்ச்சியைக் குறிப்பதோடு, இத்துறையாளரைச் சிந்திக்கத் தூண்டுவனவாகவும் அமைகின்றன.

மகாலிங்கம் அவர்கள் 'காலம்' இதழில் எழுதிய நாடக விமரிசனக் கட்டுரைகள், தளையசிங்கம் போன்ற இலக்கியவாதிகள் பற்றிய விமர்சனக் கட்டுரைகள் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கவை. தமிழ், ஆங்கிலம், சிங்களம் ஆகிய மொழிகள் கைவரப் பெற்ற மகாலிங்கம் நாவல், சிறுகதை, நாடகம் முதலிய நவீன இலக்கிய மொழிபெயர்ப்புக்களையும் வெளியிட்டவர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். பொதுவாகக் கலை, இலக்கியங்கள் பற்றி நடுநிலை இலக்கிய விமரிசனங்களை எழுதுவதற்கு விமரிசகர் முன்வந்தபோதிலும், அத்தகைய விமரிசனங்களை வெளியிடுவதற்கு அனைத்துப் பத்திரிகைகளும் முன்வருவதில்லை. யதார்த்த பூர்வமான இலக்கிய விமரிசனங்கள் இடம்பெறும்போது கனடாத் தமிழ் இலக்கியம் ஆக்க பூர்வமான நெறியில் வளர வாய்ப்புண்டு.

இலங்கையில் இலக்கிய விமரிசனங்களே தரமான இலக்கியத்தை நெறிப்படுத்திச் சென்றன என்பதை இலக்கிய வரலாற்று நோக்கர் நன்கறிவர். ஆயினும் தாயகத்தில் இலக்கியகாரரைத் திட்டித் தீர்த்த விமரிசனங்களும், அரசியல் சித்தாந்தங்களுக்குள் அகப்பட்டு ஏனைய

இலக்கியகாரரைக் கண்டுகொள்ளாத இலக்கிய விமரிசகர்களும் இருந்தனர் என்பதும் உண்மையாகும். ஆனால் கனடாவில் இலக்கிய விமரிசனக் கட்டுரைகள் எழுதுவோர் மிகமிகக் குறைவு என்றே கூறலாம். விமரிசனம் எழுதுவோர் சிலர் துணிவுடன் தம் கருத்தைக் கூறும் திராணியற்றுக் காணப்படுகின்றனர். இதுபற்றி கவிஞர் கந்தவனம் குறிப்பிடுவது ஈண்டுப் பொருத்தமாகிறது:

“கட்டுரைக்கலை வேறுவேறு துறைகளில் வளர்ந்திருந்தாலும் திறனாய்வுத்துறையில் வளரவில்லை. இலக்கியத்தை வளர்ப்பதில் இலக்கியத் திறனாய்வாளருக்கும் பெரும்பங்குண்டு. இருக்கின்ற ஒருசில திறனாய்வாளரும் படைப்புக்களை அவசரத்திற் படித்து, அவற்றைச் சரியாக விளங்கிக் கொள்வதற்கு முன்னதாகவே தங்கள் கருத்தைத் தெரிவிக்கின்றவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர். இன்னுஞ் சிலர் பட்டும் படாமலும் தொட்டும் தொடாமலும் ‘விமர்சனம்’ செய்துவருகின்றனர். ஆர்வமும் ஆழமும் நேர்மைத் தனமும் நெஞ்சுரமும் நிதானமும் இல்லாத விமர்சனங்களால் இலக்கியம் வளராது. வளர்க்க முடியாது” (வி. கந்தவனம், 2010: பக். 42).

கனடாவில் மாதந்தோறும் இலக்கியப் படைப்புகள் வெளியிடப்படுகின்றன. அந்நிகழ்வுகளில் நூலாய்வு செய்வதற்கெனப் பிரமுகர்கள் அழைக்கப்பட்டிருப்பர். அவர்கள் பொதுவாக நூலாசிரியரைப் பற்றியும் நூலின் முன்னுரையிலும், அணிந்துரையிலும் எழுதப்பட்டுள்ளனவற்றையும் வாசித்துவிட்டு, நூலாசிரியருக்குப் புகழாரம் சூட்டி, நூல்விமரிசனம் செய்யும் போக்கே காணப்படுகிறது. நூலாசிரியர்கள் நடுநிலை விமரிசனத்தை ஏற்றுக்கொள்ளும் பக்குவம் அடையும் வரையும் இத்தகைய விமரிசனமே இடம்பெறும் என்பதில் ஐயமில்லை. பொதுவாகக் கனடாவிலே திறனாய்வுத்துறையின் வளர்ச்சியும் போக்கும் மிகவும் மந்தகதியிலேயே உள்ளது என்பதே யதார்த்தம். விமரிசனம் எழுதுவோர் நூலாசிரியர் அல்லது கலைஞர்கள் ஆகியோரின் மனம் புண்படாதவாறு எழுத வேண்டும் என நினைத்து, விமரிசனத்தின் நடுநிலைப் போக்கை மறந்தநிலையில் எழுதுகின்றனர். நூல் வெளியீடுகள், அல்லது நடனம், நாடகம், இசை முதலான நிகழ்வுகள் பற்றிப் பத்திரிகையில் விமரிசனம் எழுதுவோர் பொதுவாக நடுநிலை நிற்பதே இல்லை என்பதனை, பி. விக்னேஸ்வரன் கூற்றும் சான்றுபடுத்துகின்றது:

“குறிப்பாகப் பத்திரிகைகள் இங்கு நடைபெறும் கலைநிகழ்ச்சிகளை விமர்சிக்கும்போது மிகுந்த கட்டுப்பாட்டைக் கடைப்பிடித்தல் வேண்டும். மேடையில் ஒருவர் ஏறி, பரத நாட்டிய உடையுடன் கையைக் காலை அசைத்துவிட்டாலே போதும், பத்மா சுப்பிரமணியத்தின் நடனத்திற்கு விமர்சனம் எழுதுகின்ற வார்த்தைப் பிரயோகங்களுடன் இந்த நடனத்தையும் விமரிசனம் என்ற பெயரில் வானளாவப் புகழ்ந்து எழுதுகிறார்கள். அதுபோல் இங்கு நடைபெறுகின்ற எல்லாக் கலைப் படைப்புகளுமே அவற்றின் தகுதிக்கு மீறிப் புகழப்பட்டு விமர்சனம் என்ற பெயரில் கட்டுரைகள் வெளியிடப் படுகின்றன.....அனேகமான கலைஞர்கள் சுயமதிப்பீடு செய்ய முடியாதவர்களாக இருப்பதால் இத்தகைய விமர்சனங்களை உண்மை என்றே நம்பிவிடுகிறார்கள்” (பி. விக்னேஸ்வரன், 2005: பக். 88-89).

இக்கருத்தை உள்வாங்கும் வகையில் வ. சொர்ணலிங்கம் அவர்கள் “கனடாவில் கலை முயற்சிகள்” என்ற கட்டுரையில் எழுதுவது இதனையே குறிக்கின்றது:

“இங்கு எல்லாமும் எல்லோராலும் செய்ய முடியும் என்கின்ற நிலைமை. தரத்தைப் பற்றி எவருமே கவலைப்பட்டதாக இல்லை. ஏன் கவலைப்பட வேண்டும்? விழா முடிந்த அடுத்த கிழமை அனைத்துப் பத்திரிகைகளிலும் ஓகோவெனப் புகழ்ந்து எழுதப் பட்டிருக்கும். அப்படியானால் உண்மையான கலை எது?” (வ. சொர்ணலிங்கம், 2005: பக். 94)

ப. ஸ்ரீஸ்கந்தன் சிறந்த கட்டுரை எழுத்தாளர், நாடக ஆர்வலர், விமரிசன எழுத்தாளர் என்ற பன்முகத் திறமை பெற்றவர். ரொறன்ரோவில் மேடையேறிய நாடகங்களிற் பெரும்பாலானவற்றைத் தவறாமற் பார்த்து வருபவர். அவரது பார்வையில் ரொறன்ரோ தமிழ் நாடகம் பற்றிய விமரிசனக் கணிப்பு நோக்கத்தக்கது:

“நாடக நெறியாள்கை என்பது இங்கு அபரிதமாக வளர்ச்சியினைக் கண்டுள்ளது. மேடையேறிய பெரும்பாலான மொழிபெயர்ப்பு நாடகங்களும் சரி, தமிழ் நாடகங்களும்சரிமிகவும் நேர்த்தியாக அமைந்திருந்தன... தமிழில் நாடகங்கள் அதிகம் எழுதப்படவில்லை என்ற குறைபாடு என்றும் போல் இன்றும் தொடர்கிறது. ஆயினும் அதனை நிவர்த்தி செய்யும் முயற்சியில்

இங்குள்ள சில கலைஞர்கள் தம்மை ஈடுபடுத்திக் கொண்டனர்” (ப. ஸ்ரீஸ்கந்தன், 2010: பக். 60)

மேலும் 170 மாதங்கள் தொடர்ச்சியாக ‘ஆழமுத்துக்கள்’ என்ற தலைப்பில் நாடகக் கலைஞர்கள், நாட்டுக் கூத்துக்கலைஞர்கள், மற்றும் இலக்கியச் சான்றோர்கள் எனப் பல திறத்தினர்களைப் பேட்டி கண்டும், இத்துறைகளில் சாதனை புரிந்து மடிந்தோர்கள் பற்றிய செய்திகளைத் திரட்டியும் கட்டுரைகள் எழுதி வருபவர்.

ரதன் அவர்கள் ‘வானரன்’ என்ற புனைபெயரிலும் சிறந்த விமரிசனங்கள் எழுதி வந்துள்ளார். திரைப்படத்துறையில் ஈடுபாடு கொண்ட ரதனின் எழுத்துக்கள் பொதுவாக திரைப்படம் சார்ந்த விமரிசனங்களாகவே அமைந்துள்ளன. ரதன் பத்திரிகைகளிலும் தொலைக் காட்சியிலும் திரைப்படங்கள் பற்றிய விமரிசனங்கள் செய்துள்ளார். இலக்கிய விமரிசனம் செய்யும்போது, படைப்பின் கதைப்பொருள், கையாளப்பட்ட இலக்கிய வடிவம், அவ்வடிவத்தைப் படைப்பாளி கையாண்ட விதம், மொழிநடை, அதிற் காணப்படும் அழகியல், சமூகக் கண்ணோட்டம், கொள்கைகள் என்பவற்றின் அடிப்படையில் நலநடுநிலை விமரிசனம் எழுதப்படும்போது குறிப்பிட்ட எழுத்தாளனைச் சிந்திக்கச் செய்வதோடு, சுயமதிப்பீடு செய்யவும் உதவியாக அமைகிறது. இவ்விடத்தில் முக்கிய விடயம் ஒன்றைக் குறிப்பிடுதல் வேண்டும். கவிதை, சிறுகதைகளைத் தாங்கிவரும் பத்திரிகைகள், இதழ்கள் மற்றும் இணையத்தளங்கள் கனடாவில் வெளிவரும் அனைத்து வெளியீடுகளுக்கும் முன்னுரிமை கொடுப்பது மில்லை. அவை பற்றிய ஆக்கபூர்வமான விமரிசனங்களும் துணிந்து பிரசுரிக்கப்படுவதுமில்லை. பக்கச் சார்புடைய அல்லது கோட்பாட்டுச் சார்பான விமரிசனங்கள் மட்டுமே பெரிதும் இவற்றில் வெளிவருகின்றன. இதனால் நல்ல இலக்கியப் படைப்புகள் வாசகரைச் சென்றடையும் வாய்ப்பு இல்லாது போகின்றது என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

ஊடகங்களில் ஆய்வுக் கட்டுரைகள்:

கனடாவிற்கு பத்திரிகைகள், இதழ்கள் என்பன வெளியிடும் ஆசிரியர்கள் பல்வேறு துறைகள் சார்ந்தோரின் ஆய்வுக் கட்டுரைகள் வெளிவருவதற்குக் களம் அமைத்துக் கொடுத்துவந்துள்ளனர். இவற்றுள் காலம் இதழை முதலிற்

குறிப்பிட வேண்டும். இலக்கியம், விமரிசனம், நவீன இலக்கியங்கள் என்பன பற்றிய ஆய்வுக் கட்டுரைகளைக் காலம் இதழ் வெளியிட்டு வந்துள்ளது. “நான்காவது பரிமாணம்” என்ற இலக்கிய இதழ் நான்கு ஆண்டுகள் வெளிவந்து ஓய்ந்தாலும் அவ்விதமும் இலக்கியம் தொடர்பான ஆய்வுக் கட்டுரைகளை வெளியிட்டிருந்தது.

அடுத்ததாகத் தமிழர் தகவல் இதழ் ஆசிரியர் எஸ். திருச்செல்வம் அவர்கள் ஆண்டு தோறும் ஆய்வுக் கட்டுரைகள் அடங்கிய ஆண்டுச் சிறப்பு மலர்களை 26 ஆண்டுகளாக வெளியிட்டு வந்துள்ளார். இதுவரை வெளிவந்துள்ள ஆண்டுச் சிறப்பு மலர்களில் வெளிவந்துள்ள கட்டுரைகளை வகைப்படுத்திப் படிக்கும்போது கடந்த கால் நூற்றாண்டுக் காலத்திற் கனடாவில் இடம்பெற்ற தமிழரது முக்கிய நிகழ்வுகள், கனடாத் தமிழர் வரலாற்றில் இடம்பெற்ற சான்றோர்கள், சாதனையாளர்கள், தமிழரது அரசியல் செயற்பாடுகள், தமிழர் சமூக இயங்குநிலைகள், வாழ்வியல் செயற்பாடுகள், தமிழர் பொருண்மியம், கனடாவில் தமிழ்மொழி எனப் பல்வேறு ஆய்வுத் தலைப்புக்களில் எழுதப்பட்ட கட்டுரைகளைக் கொண்ட தகவற் களஞ்சியங்களாக இம்மலர்கள் திகழ்கின்றன. அத்துடன் 1991ஆம் ஆண்டிலிருந்து தொடர்ச்சியாக மாதந்தோறும் வெளிவந்த ‘தமிழர் தகவல்’ மாத இதழ்களிலும் ஆய்வுக் கட்டுரைகள் இடம்பெறலாயின என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். அண்மைக் காலமாக வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் ‘தளிர்’, ‘துளிர்’ என்ற காலாண்டு இதழ்களும் காத்திரமான ஆய்வுக் கட்டுரைகளைத் தாங்கி வெளிவருகின்றன.

கனடாவில் வெளிவரும் தாய் வீடு மாதப் பத்திரிகை இலக்கியம், கலைகள், மருத்துவம், பொருண்மியம், மொழி பெயர்ப்பு, அரசியல் எனப் பல்வேறு துறைகள் சார்ந்த அறிஞர்களின் ஆய்வுக் கட்டுரைகள் வெளிவந்து கொண்டிருக்கும் அரியதொரு வெளியீடாகும். மேலும் இந்நூலின் ஊடகங்கள் பற்றிய ஏழாம் இயலிற் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள இதழ்கள், பத்திரிகைகள் ஆகியன வற்றின் இலக்கியப் பங்களிப்புக்களுடன் அவற்றில் அவ்வப்போது வெளிவந்த ஆய்வுக் கட்டுரைகளும் தொகுத்து ஆராயப்பட வேண்டியனவாகும். இவ்விடத்திலே திரு. ஆ. சிவநேசச்செல்வன் எழுதிய - ஈழத்துத் தமிழ்ப்

பத்திரிகைகள் ஓர் ஆய்வு-(2010) என்ற நூல் ஈழத்துத் தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் ஆற்றிய பல்வேறு துறைகள் குறித்த ஆய்வை மதிப்பிடுவதாக அமைந்தது. அவ்வாறு கனடாத் தமிழ் ஊடகங்களின் பங்களிப்பும் முழுமையாக ஆராயப்படும்போது ஊடகவியலாளர் தமிழ் ஆய்வியலுக்கு ஆற்றிய பங்களிப்பினை மதிப்பிட வாய்ப்பாகலாம்.

கடந்த சில ஆண்டுகளாகத் தமிழர் தகவல், உதயன், தமிழர் செந்தாமரை, தங்கத் தீபம் முதலான பத்திரிகைகள் இலக்கியப் படைப்பாளிகளுக்கு மதிப்பளிக்கும் செயற்பாடுகளில் ஈடுபட்டு வருகின்றன. ஊடகங்களின் இத்தகு ஊக்குவிப்புகள் படைப்பாளிகளைத் தம் ஆக்கங்களிற் கருத்தூன்றச் செய்யும் என்பதில் ஐயமில்லை. அதேவேளை, “ஊடகங்களின் ஊக்குவிப்பைச் சில எழுத்தாளர்கள், குறிப்பாக இளம் சந்ததியினர், ஏதோ பெரிய சாதனைக்குக் கிடைத்த பரிசாகக் கருதுவது போலக் கொள்கிறார்கள்” எனக் கவிஞர் கந்தவனம் குறிப்பிடுதலும் கருத்திற் கொள்ளத்தக்கது (வி. கந்தவனம்: 2010:41).

இலக்கியக் கருத்தரங்குகள்:

வண. பேராசிரியர் தனிநாயகம் அடிகளால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனத்தின் செயற்பாடுகள் செயலிழந்து போன நிலையில், ரொறன்ரோ பல்கலைக்கழகத்தை மையமாகக்கொண்ட பேராசிரியர்கள் செல்வா கனகநாயகம், உ. சேரன், துரையப்பா தர்சன், யோசேப் சந்திரகாந்தன் முதலியோரால் ‘உலகத் தமிழ் ஆய்வு மகாநாடு அமைப்பு’ உருவாக்கப்பட்டது. இதன் முதலாவது தமிழியல் மகாநாடு 2006 மே மாதம் 11-14ஆம் திகதிகளில் ரொறன்ரோப் பல்கலைக்கழகத்தில் நடத்தப்பட்டது. இம்மகாநாட்டிற்கு அமெரிக்கா, ஐரோப்பா, ஆசியா, ஆவஸ்திரேலியா ஆகிய இடங்களிலுள்ள பல்கலைக்கழக அறிஞர் பங்கு பற்றினர். அதனைத் தொடர்ந்து 2011ஆம் ஆண்டு வரை தொடர்ச்சியாகத் தமிழியல் மகாநாடு நடத்தப்பட்டுவந்தது. தமிழ் ஆராய்ச்சி மகாநாடுகளிற் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட ஆய்வுக் கட்டுரைகளும், அவற்றின் பயனாக வெளியிடப்பட்ட ஆராய்ச்சித் தொகுதிகளும் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத் தக்கவை. இம்மகாநாடுகளில் ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் கட்டுரைகள் வாசிக்கப்பட்டன. அவற்றில் ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட்ட

கட்டுரைகளைத் தொகுத்து, 'History and Imagination' – Tamil Culture in the Global Context' (2007). 'New Demarcations – Essays in Tamil Studies' (2008), 'World Without Walls Being Human, Being Tamil – Essays in Tamil Studies' (2011) முதலான பல ஆய்வுத் தொகுதிகள் வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

ரொறன்ரோ தமிழ்ச் சங்கம் 2014இல் அமைக்கப்பட்டு மாதந்தோறும் இலக்கியக் கருத்தரங்குகளை நடத்திவருகிறது. இலக்கியம், வரலாறு, பண்பாடு, சமயம், ஊடகம், கணினித் தமிழ், நாடகம், மரபுவழி மருத்துவம் எனப் பல்வேறு துறை சார்ந்த அறிஞர்களை வரவழைத்து கருத்தரங்குகள் நடத்தப்படுகிறது. மருத்துவர் இ. லம்போதரன் அவர்களின் அனுசரணையுடன் அவரது கலைமண்டபத்தில் இக்கருத்தரங்குகள் நடைபெற்று வருகின்றன என்பது பதிவுக்குரியதாகும்.

ரொறன்ரோ பெரும்பாகத்தை மையமாகக் கொண்டு சில இலக்கிய அமைப்புகள் செயற்பட்டுவந்துள்ளன. 1989இலிருந்து ஆக்க இலக்கியகாரருக்குக் களம் அமைத்துக் கொடுப்பதில் 'தமிழர் வகைதுறைவள நிலையம்' (தேடகம்) முக்கிய பங்கு வகித்துள்ளது. இவ்வமைப்பைச் சார்ந்த எழுத்தாளர்கள் ஒரு முக்கிய காலக்கட்டத்தில் மாற்றுக் கருத்துக்களை முன்வைப்பதில் முனைப்பாகச் செயற்பட்டு வந்துள்ளனர். இவர்கள் தமது குறிக்கோள்களின் அடிப்படையில் கருத்தரங்குகள், கூட்டங்கள், ஊர்வலங்கள், ஆர்ப்பாட்டங்கள் போன்றவற்றை நடத்துவதில் ஈடுபட்டுவந்துள்ளனர். இச்செயற்பாடுகளின் காரணமாக அதன் எதிர்க்கருத்தினரால் தேடகத்தின் நூலகம் தீக்கிரையாக்கப்பட்டது துயரச்செய்தியாகும். தேடகத்தின் கலை, இலக்கியம், சமூகம், அரசியல் என்பவற்றைப் பிரதிபலிக்கும் வகையில் இவர்களால் 'தேடல்' இதழ் வெளியிடப்பட்டது. இவ்விதழ் பல எழுத்தாளர்களையும் உருவாக்கியுள்ளது. இவ்விதழ் தனது 13ஆவது இதழுடன் நின்றுவிட்டமை பேரிழப்பாகும்.

1993இல் 'கனடாத் தமிழ் எழுத்தாளர் இணையம்' ஆரம்பிக்கப்பட்டு, இலக்கியக் கருத்தரங்குகள், இலக்கிய ஆய்வுரைகள், இலக்கிய விமரிசனங்கள் என்ற அடிப்படையிலே தமிழியல் ஆய்வுக்குப் பங்களிப்புச் செய்து,

தொடர்ச்சியாக இயங்கி வருகின்றது. இந்த அமைப்பு நூல் வெளியீட்டு விழாக்கள், இலக்கியக் கருத்தரங்குகள், இலக்கியச் சொற்பொழிவுகள் எனப் பல்வேறு இலக்கிய ஊக்குவிப்பு முயற்சிகளில் ஈடுபட்டு எழுத்தாளர்களின் ஆக்க முயற்சிகளுக்கு உதவியாகச் செயற்பட்டு வந்துள்ளது. அத்துடன் எழுத்தாளரின் பல்வேறு ஆக்கங்களுக்குப் போட்டி நடத்திப் பரிசு வழங்கும் திட்டத்தை 2009ஆம் ஆண்டு முதலாகச் செயற்படுத்திவருதல் குறிப்பிடத் தக்கதாகும். 2016இல் பேராசிரியர் இ. பாலசுந்தரம் தலைமையிலான இணையத்தின் செயற்குழு ஹொறைசோன் முதியோர் திட்ட அமைப்பின் அரசு நிதியுதவியைப் பெற்று, முதியோர் பிரச்சினைகளைக் கருவாகக்கொண்ட நாட்டுக் கூத்து, நாட்டிய நாடகம் ஆகிய இரண்டையும் முத்தோரையும் இளையோரையும் சேர்த்துத் தயாரித்து ஒரு பெரிய நாடக விழா நடத்தியமை இவ்வணையத்தின் வரலாற்றில் ஒரு திருப்பமாகும்.

படைப்பாளிகள் கழகம் 2000ஆம் ஆண்டிலிருந்து செயற்பட்டு வருவதோடு, இலக்கியக் கருத்தரங்குகளை நடத்திவருகின்றது.

கனடாவில் உலகத் தொல்காப்பிய மன்றப் பேராளர் பேராசிரியர் இ. பாலசுந்தரம் அவர்களின் முயற்சியினால் ரொறன்ரோவில் 2015ஆம் ஆண்டு ஒக்டோபர் மாதம் உருவாக்கப்பட்டுள்ள உலகத் தொல்காப்பிய மன்றம் கனடாக் கிளை, மாதந்தோறும் தொல்காப்பியக் கருத்தரங்குகளை நடத்திவருவதோடு, கனடாவில் வாழும் அறிஞர்களின் உதவியுடன் 'தொல்காப்பிய ஆய்வுக் கட்டுரைகள், தொகுதி-1' (2016), 'தொல்காப்பிய ஆய்வுக் கட்டுரைகள் - விழா மலர்' (2016) ஆகிய ஆய்வுத் தொகுதிகளையும் வெளியிட்டுள்ளது.. இம்மன்றம், அண்ணாமலை கனடா வளாகத்துடன் இணைந்து 2016ஜூன் 04, 05, ஆந் திகதிகளில் அண்ணாமலை கனடா வளாகத்தில் 'உலகத் தொல்காப்பிய மாநாடு -2016' நடத்தியுமுள்ளது.

பேராசிரியர் இ. பாலசுந்தரம், 'சுவாமி விபுலாநந்த ஆய்வு மையம்' என்ற அமைப்பை 2015இல் உருவாக்கி, ஆய்வு நூல்கள் எழுதுவோரை ஊக்குவிப்பதோடு, ஆய்வாளரின் நூல்களை வெளியிடுவதிலும் ஈடுபட்டுள்ளார். அதன் முதன் முயற்சியாக பேராசிரியர் பாலசுந்தரம்

அவர்களின் 'பண்டைத் தமிழர் பண்பாடு - ஒரு புதிய நோக்கு' என்ற நூலை 2016இல் இந்த ஆய்வு மையம் வெளியிட்டுள்ளது. அதன் இரண்டாவது வெளியீடாக கனடாத் தமிழர் பற்றிய இந்நூல் இவ்வாண்டில் வெளியிடப்படுவதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

சமூகம்:

கனடாவில் சமூகவியல் சார்ந்த பல தமிழ் நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன. முன்னாள் மகாஜனாக் கல்லூரி அதிபர் பொ. கனகசபாபதி அவர்களின் எழுத்துக்கள் இவ்வகையில் குறிப்பிடத்தக்கன. தாயகத்திற் கல்விப்பணியும் சமூகப் பணியும் ஆற்றிய கல்லூரி அதிபர்களின் கல்விச் சேவைகளையும் சமூகசேவைகளையும் ஆராய்ந்து எழுதி, 'எம்மை வாழ வைத்தவர்கள்' (2012) என்ற நூலாக வெளியிடலானார். ஈழத்தில் கல்வித்துறையிலும் சமூகப் பணியிலும் மிகத் தீவிரமாகத் தன்னை அர்ப்பணித்துத் தொண்டாற்றிய சுவாமி விபுலாநந்தர் ஆற்றிய அருஞ் சேவைகளைச் சமூகக் கண்ணோட்டத்துடன் ஆராய்ந்து 'விபுலாநந்தம் - தமிழன மேம்பாடு நோக்கிய சிந்தனைகள்" (2004) என்ற நூலை இ. பாலசுந்தரம் வெளியிட்டிருந்தார்.

குறமகள் வள்ளிநாயகி இராமலிங்கம் அவர்கள் கனடாவுக்கு 1994இல் புலம்பெயர்ந்து வருவதற்கு முன்பாகவே இலக்கிய உலகில் தடம்பதித்துக் கொண்டவர். சிறுகதை, கவிதை, கட்டுரை மேடைப்பேச்சு, வானொலியுரை எனப் பல துறைகளில் ஆளுமை பெற்றிருந்த குறமகள் அவர்கள் கனடாவுக்கு வந்ததும் தன் இலக்கிய ஆளுமையை மேலும் பயன்படுத்தி, சமூக முன்னேற்றத்திற்காகவும் பெண்ணிய கோட்பாட்டுக்காகவும் எழுதியும் சொற்பொழிவாற்றியும் வந்தவர் என்ற வகையில் கனடாவிலும் தனி முத்திரை பதித்துக் கொண்டார். கனடாவுக்கு வந்த பின்னர் 'மாலை சூட்டும் நாள்' (கவிதை-2006), 'யாழ்ப்பாணச் சமூகத்தில் பெண்கல்வி-ஓர் ஆய்வு' (2006), 'கூதிர்காலக் குலாவல்கள்' (குறுநாவல்-2009), 'மிதுனம்' (2012) ஆகிய நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார். சமூக நாடகங்களிலே குறிப்பாகப் பெண்ணியம் சார்ந்த நாடகங்களிலே நடித்திருக்கிறார். இவர் பெண்களின் நலன்களில் மிக்க அக்கறை கொண்டவர் மட்டுமன்றி நேரிய கருத்துக்களைத் துணிவுடன் எடுத்துரைப்பவர். பெண்ணிய

சிந்தனை, சமூக முற்போக்குக் கருத்துக்கள் என்பவற்றுடன் எழுதியும் சொற்பொழிவாற்றியும் வந்தவர். இவரது எழுத்துக்களில் பெண்களின் முன்னேற்றம், சமூக அடக்கு முறைகளுக்கு எதிரான குரல் என்பன தொனித்துக்கொண்டே இருந்தது. கோமகள், சத்தியப்பிரியா, சக்திக்கனல் முதலான பல புனைபெயர்களில் இவர் பல கட்டுரைகள் வாரப் பத்திரிகைகளிலும் இதழ்களிலும் எழுதியவர். பெண்கள் தம் அறிவை வளர்த்து குடும்பத்தின் நலனுக்கும், சமூகத்தின் முன்னேற்றத்திற்கும் பயன்படுத்த வேண்டும் என்பதும், ஆண்களும் பெண்களும் சரிசமாக நின்று சமூக முன்னேற்றத்திற்கு உழைக்க வேண்டும் என்பதும், இதனால் குடும்ப உறவு எவ்வகையிலும் பாதிக்கப்படக் கூடாது என்பதும் குறம்களின் பெண்ணிய சிந்தனையாக இருந்தது.

அறிஞர் சாமி அப்பாத்துரை அவர்கள் கனடாவிலே தொலைக்காட்சி, வானொலி மற்றும் வாரப்பத்திரிகை ஆகிய ஊடகங்களின் வாயிலாக பல்வேறு விடயங்களை எழுதியும் பேசியும் வருபவர். பல்துறைகளிலும் அறிவு சார்ந்து உரையாற்றும் வல்லமை கொண்டவர். அவர் எழுதிய புலம் பெயர்ந்த தமிழன்' (1995), 'தரணி எங்கும் தமிழ் வளர்ப்போம்' (2000?) என்ற நூல்களும் புலம்பெயர்ந்து வாழும் தமிழ் மக்களின் மொழி, வரலாறு, பண்பாடு எனப் பல்வேறு விடயங்களை ஆராய்ந்து எழுதியவையாகும். இவற்றுடன், ஆங்கிலத்தில் 'Canada The Meat of the World Sandwich' (2009), 'Canada a Nation in Motion' (2014), 'Canada Evolving Vision' (2016) என்ற நூல்களை எழுதி கனடா எழுத்தாளர் வரிசையில் இடம் பிடித்துக்கொண்டார். இன்று உலகமெலாம் Google இணையத்தளம் மூலம் படிக்கப்படும் சிறப்பையும் இந்நூல்கள் பெற்றுள்ளன.

சிந்தனைப் பூக்கள் எஸ். பத்மநாதன் அவர்கள் மக்களுக்குப் பயன்படும் வகையில் சமூகம், தத்துவம், கல்வி, உளவியல் முதலான பல துறைகளிலும் வார - மாதப் பத்திரிகைகள், இதழ்கள் என்பனவற்றிற் கடந்த மூன்று தசாப்தங்களுக்கு மேலாகக் கட்டுரைகள் எழுதிய வண்ணமே உள்ளார். அவ்வாறு தாம் எழுதிய கட்டுரைகளை அவர் 'சிந்தனைப் பூக்கள்' என்ற பெயரில் மூன்று தொகுதிகளாக வெளியிட்டுள்ளார்.

தன்வரலாற்று ஆவணம் எனும் தன்மை கொண்டதாகத் திரு. செல்வா இலங்கையன் எழுதிய 'வாழ்வம் வடுவும்' (2005) என்ற நூல் முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. கவிநாயகர் கந்தவனம் அவர்கள் தன் வாழ்க்கை வரலாற்றைக் கனடா தமிழ் ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபன வானொலியில் தொடர்ச்சியாக இளையபாரதியுடனான நேர்காணலில் ஒலிபரப்பப்பட்ட விடயங்களைக் கவிஞர் எழுத்து வடிவில் தொகுத்தளித்தார். அதனை, இளையபாரதி அவர்கள் 'கவிநாயகர் வாழ்வம் வரலாறும்' (2009) என சுமார் 500 பக்கங்கள் கொண்ட தனிநூலாக வெளியிட்டுள்ளார். இந்நூலானது இலங்கையில் அரை நூற்றாண்டுக்கால கலை, இலக்கிய வரலாற்றைப் பிரதிபலிக்கும் வகையிலான முக்கிய பதிவாகவும் அமைகின்றது. மகாத்மாகாந்தியின் சுயசரிதை போன்று, கற்றோரதும் சமூகத் தொண்டர்களதும் சுயசரிதை நூல்கள் மக்களை நெறிப்படுத்தும் தன்மைகொண்டவை. அந்த அடிப்படையில் தமிழில் தன்வரலாற்று நூல்கள் எழுதப்பட வேண்டிய தேவையும் உள்ளது.

திரு. ப. ஸ்ரீஸ்கந்தன் எழுதிய 'யாழ்ப்பாணம் - இன்றைய யாழ்ப்பாண நிலைமைகள்' என்ற நூல் 1994 வரை அரசியல், போர்க்காலச் சூழல்கள், அகதிகளின் அலைந்துலைவுகள் என்பன பற்றிய தரவுகள் அடங்கிய யாழ்ப்பாணச் சமூக வரலாற்று ஆவணமாக அமைந்துள்ளது.

பண்பாடு:

கனடாவிற பல்லினப் பண்பாட்டுச் சூழலில் வாழும் தமிழ் மக்கள் தம் பண்பாட்டுப் பாரம்பரியம், வரலாறு என்பவற்றைப் பற்றி அறிந்து கொள்வது மட்டுமல்லாது, அதன் சிறப்புக்களைத் தம்முடன் பழகும் பிற பண்பாட்டினருக்கு எடுத்துக் கூறத்தக்க அறிவு பெற்றிருக்க வேண்டும். கனடாவில் 2015ஆம் ஆண்டு முதல் கனடா அரசின் அங்கீகாரம் பெற்றுள்ள 'தமிழர் மரபுத் திங்கள்' (Tamil Heritage Month) இந்த அடிப்படையிலேயே உருவாக்கப்பட்டுள்ளது என்பதையும் கருத்திற் கொள்ள வேண்டும். புகலிட வாழ்க்கையிலே தமிழர் பண்பாட்டு விழுமியங்கள் மறக்கப்படுவதோடு, தமிழரின் பண்பைய வரலாறு பற்றிய அறிவுத் தேடலும் குறைந்தே காணப்படுகிறது. செம்மொழியாம் தமிழ் மொழியின்

உலகளாவிய சிறப்புக்கள் அறியப்படாத சூழ்நிலையிலேயே புகலிடத் தமிழர் வாழ்கிறார்கள். இளையதலைமுறையினராலே தமிழ்மொழி புறக்கணிக்கப்படுகிறது. இந்நிலையிலே தமிழர் பண்பாடு பற்றிய அறிவூட்டல் அவசியமாகிறது. இப்பின்னணியில் பேராசிரியர் இ. பாலசுந்தரம் வெளியிட்டுள்ள 'பண்டைத் தமிழர் பண்பாடு - ஒரு புதிய நோக்கு' (2015) என்ற நூல், மக்களுக்குத் தமிழர் பண்பாட்டு வரலாற்றை எளிதில் அறிந்து கொள்ளத்தக்க துணை நூலாகின்றது.

மேலும் பண்பாடு என்ற வகையில் முனைவர் இ. பாலசுந்தரம் வெளியிட்டுள்ள 'தமிழர் திருமண மரபுகள் - மட்டக்களப்பு மாநிலம்' (2003) என்ற நூலும் இவ்வரிசையில் இடம்பெறுகின்றது. தமிழர் பண்பாட்டு அடிப்படையில் திருமண மரபுகள் பற்றிய கருத்தாடல்களும், புதிய சிந்தனைகளும் கனடாத் தமிழரிடையே பேசப்பட்டன. குருக்கள்மார் நடத்தும் கிரியைகள் அற்ற திருக்குறள் ஒதுதலுடனான தமிழ்த் திருமணங்களும் கனடாவில் இடம்பெற்றுள்ளன. இவ்வகையில் தமிழர் திருமண மரபுகள் குறித்து சிவபாலு தங்கராசர் 'தமிழர் திருமண மரபுகள்' என்ற ஒரு நூலை எழுதினார். சு. இராசரத்தினம் எழுதியுள்ள பண்பாடு வேரும் விழுதும்" (2007) என்ற நூலும் பண்பாடு பற்றிய விரிவான தகவல்களைக் கொண்டதாகும்.

திரு வி. நவரத்தினம் அவர்களின் நீண்ட கால ஆராய்ச்சியின் பயனாக எழுதப்பட்ட 'Tamil Civilization - The Untold History' (2006) என்ற நூல் தமிழரது தொன்மை வரலாற்றை மிக விரிவாக ஆராய்ந்து கூறுகின்றது. இந்நூலில் அழிந்த லெமுரியாக் கண்டம் முதல் தமிழர் பண்டை நாளில் புலம்பெயர்ந்து மேற்காசிய நாடுகளில் வாழ்ந்தமை, தமிழர் பண்பாட்டுப் பரவல் என்பன பற்றிய விடயங்களைத் தக்க ஆதாரங்களுடன் ஆராய்ந்து நிறுவியுள்ளார். பண்டைத் தமிழரின் வரலாற்றுத் தேடலில் ஈடுபடுவோருக்கு இந்நூல் சிறந்த தரவுக் களஞ்சியமாகும். தமிழர் பண்பாட்டு வரலாற்றில் ஆர்வம் மிக்க சதா விவேகானந்தன் தமிழரின் பூர்வீகப் பண்பாட்டு வரலாறு பற்றி ஆராய்ந்து 'அழிந்துபோன லெமுரியா கண்டமும் அழியாத அரிய உண்மைகளும்' என்ற ஒரு நூலை எழுதி 2007இல் வெளியிட்டிருந்தார்.

ஈழத்துப் பூராடனார் செல்வராஜகோபால் அவர்கள் கனடாவில் பெருந்தொகையான நூல்களை வெளியிட்டவர் என்ற பெருமைக்குரியவர். அவர் தமிழ் மொழி, தமிழ் இலக்கியம், தமிழ்ப் பண்பாடு, தமிழ் எழுத்துக்கள், தமிழ் எண்கள் எனப் பல்வேறு நூல்கள் எழுதி வெளியிட்டுள்ளார். அவரது நூல்கள் ஒவ்வொன்றையும் தனித்தனியாகக் குறிப்பிடவே பல பக்கங்கள் தேவைப்படும். கனடாத் தமிழரதும், உலகத் தமிழரதும் பண்பாட்டு வரலாற்றிலே ஈழத்துப் பூராடனாருக்குத் தனியிடமுண்டு.

வித்துவான் க. செபரத்தினம் அவர்கள் வெளியிட்ட 'தமிழ்நாடும் ஈழத்துத் தமிழ்ச் சான்றோரும்' (2005), 'ஈழத்துத் தமிழ்ச் சான்றோர்' (2002) ஆகிய இரு நூல்களும் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றுப் பின்னணியில் எழுதப்பட்டவையாகும். வி.என். மதியழகன் அவர்கள் எழுதிய 'வி.என். மதியழகன் பேசுகின்றேன் - என் மனப்பதிவுகள்' (2008), 'நந்தாப் புகழ்பெற்ற நாயகன் வி.வி. வைரமுத்து' (2014) என்ற இரு நூல்களும் காலச் சுவடுகளாகும். இலங்கை வானொலி மற்றும் அவ்வானொலியுடன் தொடர்புடைய பல்வேறு அறிஞர்கள் கலைஞர்கள் பற்றிய ஒரு பதிவாகும். கிராமிய இசை நாடகக் கலைக்குத் தனிமுத்திரை பதித்த மாபெரும் கலைஞன் வி.வி.வைரமுத்துவின் கலை வாழ்வு பற்றிய ஒரு அரிய பதிவேடாக இரண்டாவது நூல் அமைகின்றது.

தமிழர் வரலாறு:

இலங்கைத் தமிழர் வரலாறு பற்றிய கட்டுரைகள் கனடாத் தமிழ்ப் பத்திரிகைகளிற் பெரிதும் எழுதப்பட்டு வந்தன. சிலர் கனடா வரலாறு பற்றியும் கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளனர். ஏகநாயகிவல்லி சிவராசசிங்கம் அவர்கள் ஈழவரலாறு பற்றி வெளியிட்ட "ஈழ வரலாற்றுப் பதிவுகள்" (2003) என்ற நூல் மிகவும் நேர்த்தியான முறையில் சான்றுகளுடன் ஆராய்ந்து எழுதப்பட்டுள்ளது. இந்நூலில் இலங்கை, இந்திய துணைக்கண்டத்திலிருந்து பிரிந்தது முதல், ஆங்கிலேயரிடமிருந்து 1948இல் சுதந்திரம் பெற்ற பின்னர் அடிமைப்பட்ட தமிழீழம் வரையிலான வரலாறு மிகத் தெளிவாக எழுதப்பட்டுள்ளது. வசந்தா நடராசா அவர்களும் 'ஈழத்தமிழர் வரலாறு - History of Ceylon

Tamil' என்ற நூலை 1999இல் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் ஒரே நூலாக வெளியிட்டார். திரு. சு. இராசரத்தினம் 'ஈழ வரலாற்றில் ஒரு நோக்கு - தமிழீழம் நாடும் அரசும்' என்ற தலைப்பிலே ஒரு நூலை 1995இல் வெளியிட்டிருந்தார். சின்னையா சிவநேசன் அவர்கள் கனடாப் பூர்வீகக் குடிகளின் காலம் முதல் நவீன காலம் வரையிலான கனடாவின் வரலாற்றை விவரணப் படங்களுடன் விளம்பரம் பத்தரிகையில் தொடர்ச்சியாக எழுதிவந்தார். இதனைத் தொகுத்துக் 'கனடாவின் கதை' எனத் தனி நூலாக வெளியிட்டிருந்தார்.

ரொறன்ரோவில் இயங்கிவரும் வல்வெட்டித்துறை ஆவணக் காப்பகம் இலங்கை வரலாறு தொடர்பான நூல்கள், கட்டுரைகள் முதலான ஆவணங்களைச் சேகரித்துக் கனடாவிலும் தாயகத்திலும் ஆவணக்காப்பம் அமைத்து அவற்றைப் பாதுகாத்து வருகிறது. திரு. வல்வை என். நகுலசிகாமணி இரண்டு தசாப்பதங்களுக்கு மேலாக இப்பணியைத் துணைவியுடன் சேர்ந்து மேற்கொண்டு வருகின்றனர். இவர்கள் 1997இல் 'வல்வெட்டித்துறை வரலாற்றுச் சுவடுகள்' என்ற அரிய ஆவண நூலை வெளியிட்டார்கள். இந்நூல் வடமராட்சிப் பிரதேச வரலாற்றை ஆராய்வதற்குரிய அரிய பல தகவல்களைக் கொண்டதாகும். இந்நூல் கிடைப்பது அரிதாகியமையால் மீண்டும் அதனை 2006இல் இரண்டாம் பதிப்பாக வெளியிட்டுள்ளனர். 'யாழ்ப்பாண வைபவ கௌமுதி' என்ற நூல் க. வேலுப்பிள்ளை என்பவரால் 1918இல் எழுதி வெளிடப்பட்டதாகும். இந்நூல் கிடைப்பது அரிதாகிய நிலையில், இதன் முக்கியத்துவம் அறிந்து, பழைய நூலைத் தேடிப்பெற்று 2001இல் இக்காப்பகத்தினர் இரண்டாம் பதிப்பாக அதனை வெளியிட்டுள்ளனர். 2016இல் 'இலங்கைத் தமிழரின் வரலாற்றுச் சுவடுகள்' என்ற நூலை வெளியிட்டனர். ஈழத்தில் வாழ்ந்த தமிழ்ப் பெரியார்கள், ஈழத்து வரலாற்றுத் தலங்கள், அரசியல், வரலாறு, சமயம், இலக்கியம், பண்பாடு எனப் பல்வேறு விடயங்களைத் தேடி ஆராய்ந்து 100 கட்டுரைகளில் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் நகுலசிகாமணி அவர்கள் எழுதி வெளியிட்டுள்ளார். ஈழத் தமிழர் பற்றிய பல்வேறு விடயங்கள் கொண்ட இந்நூல் ஈழத்தமிழர் வரலாற்றுத் தரவுகள் கொண்ட அரியதோர் ஆவணமாகும்.

தாம் சிவதாசன் அவர்கள் 'மறுமொழி ஊடக வலையம்' என்ற அமைப்பின் ஊடாக சுவாமி விபுலாநந்தரின் 'யாழ் நூல்' எனும் அரிய இசைத்தமிழ் ஆராய்ச்சி நூலை மறுபதிப்பாகக் கனடாவில் 2003ஆம் ஆண்டு வெளியிட்டமை பெரும் பணியாகும்.

கல்வியில் மாணவரும் பெற்றோரும் :

பேராசிரியர் இ. பாலசுந்தரம் ரொறன்ரோ மாவட்டப் பாடசாலைச் சபையின் உயர் கல்விப் பாடசாலையிலும் பாலர் பாடசாலையிலும் பதினைந்து ஆண்டுகள் குடியமர்வுச்சேவை ஆலோசகராகக் கடமை ஆற்றியவர். ஒன்ராறியோ மாகாணக் கல்விமுறை பற்றிய அறிவும், மாணவரும் பெற்றோரும் இக்கல்வி முறையில் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினைகள், அவற்றுக்கான தீர்வுகள் என்பன பற்றியும் நன்கறிந்தவர். மாணவருக்கும் பெற்றோருக்கும் பயன்படத்தக்க வகையில் ஒன்ராறியோ மாகாணத்தின் கல்வி முறை, இக்கல்வித் திட்டத்தின்கீழ் பயிலும் மாணவர் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினைகள், பெற்றோர் தம் பிள்ளைகளின் கல்வி வளர்ச்சிக்கு எவ்வகையிற் பங்களிப்புச் செய்யலாம் என்பன பற்றி ஆழமாகவும் விரிவாகவும் ஆராய்ந்து, 'பிள்ளைகளின் கல்வி வளர்ச்சியில் பெற்றோரின் பங்களிப்பு' (2009) என்ற நூலை வெளியிட்டார். இந்நூல் சமூகப் பயன்பாடு மிக்கதாக மக்களிடையே பயன்பட்டு வருகின்றது. பாடசாலைக்குச் செல்லும் பிள்ளைகள் வாழும் ஒவ்வொரு வீட்டிலும் நாளாந்தம் பயன்படத்தக்க நூலாக இது விளங்குகிறது. தினமும் பிள்ளைகள் எதிர்கொள்ளக் கூடிய பிரச்சினைகள், அவற்றுக்குப் பெற்றோர் வழங்கக் கூடிய உதவிகள் முதலான கல்விசார் விடயங்கள் மட்டுமன்றி, பிள்ளை வளர்ப்பு, குடும்ப உறுப்பினர் பிள்ளைகளுடன் நடந்துகொள்ள வேண்டிய ஒழுங்கு முறைகள் என்பனவும் இந்நூலில் விரிவாக ஆராய்ந்து எழுதப்பட்டுள்ளன.

அதிபர் பொ. கனகசபாபதி அவர்கள் கல்வித் துறைசார்ந்த அனுபவம் மிக்கவர். அவர் ஒன்ராறியோ மாகாணக் கல்வி தொடர்பான விடயங்கள், பெற்றோர் மாணவர் முதலானோர் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினைகள் என்பன பற்றி ஆராய்ந்து, 'பெற்றோர் பிள்ளைகள் உளவியல்' (1998) என்ற நூலை வெளியிட்டிருந்தார்.

மேலும், அவர் தொடர்ச்சியாக மூன்று தசாப்தங்களுக்கு மேலாகப் பத்திரிகைகளிற் பல்வேறு துறை சார்ந்த கட்டுரைகளை எழுதிக் கனடிய வாசகர் மத்தியில் தனக்கெனத் தனியானதோர் இடத்தைப் பிடித்துக் கொண்டவர். தமிழர் தகவலில் தொடர்ச்சியாக எழுதிவந்தவர். கபோதி முதலான பல புனைபெயர்களில் பல்வேறு விடயங்களைப் பற்றியும் பல்வேறு பத்திரிகைகளிலும், இதழ்களிலும் எழுதியவராவர். அதிபர் தனது பெரும் பொழுதுபோக்காகத் தொலைக்காட்சியில் அனைத்து விளையாட்டுப் போட்டிகளையும் கண்விழித்திருந்து பார்ப்பதோடு மட்டுமல்லாமல், அவைபற்றி வாரந்தோறும் உதயன் பத்திரிகையில் எழுதியும் வந்தவர்.

சின்னையா சிவநேசன் அவர்கள் சிறுவர் கல்வித்துறை, சமூகம், இலக்கியம், நாடகம் எனப் பல துறைகளில் ஈடுபாடும், சமூக அக்கறையும் கொண்ட ஓர் எழுத்தாளர். இவர் எழுதி வெளியிட்டுள்ள மூன்று நாடக நூல்கள், தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலுமாக வெளியிட்டுள்ள சிறுவர் பாடல்கள், நாடும் நடப்பும் என்ற தலைப்பில் வெளியிட்டுள்ள வானொலிக் கலந்துரையாடல், விஞ்ஞானத்தின் விந்தைகள் என்ற நூல் என்பன இவரை சிறந்த எழுத்தாளராக, நாடக ஆசிரியராக அடையாளம் காட்டுவனவாகும்.

சிவபாலு தங்கராசா அவர்கள் உதயன் வாரப் பத்திரிகையில் கல்வித்துறை சார்ந்து பல ஆண்டுகளாக எழுதிய கட்டுரைகளைத் தொகுத்து 'மாணவர்களின் தகாத செயல்கள்: காரணங்களும் தீர்வுகளும்' (2014) என்னும் நூலை வெளியிட்டார்.

நீதன் சண்முகராஜா அவர்கள் தமிழர் மத்தியிலுள்ள கல்வியாளர், சமூக சேவையாளர் முதலானோரிடமிருந்து மாணவருக்கும் பெற்றோருக்கும் பயன்படத்தக்க கட்டுரைகளைப் பெற்று 'திசைகள் - பெற்றோருக்கான கைநூல்' (2006) என்ற தலைப்பில் ஒரு நூலை வெளியிட்டிருந்தார். இவ்வகையில் 'அகணி' (அ.சுரேஸ்) எழுதிய 'நினைவாற்றல்' (2016) என்ற நூலும் மாணவருக்கும் பெற்றோருக்கும் பயன்படத்தக்கதாகும்.

அரசியல் அறிவூட்டல்:

க. நவம் அவர்கள், தாயகம் பத்திரிகையில் தொடர்ச்சியாக 25 வாரங்கள் எழுதிய அனைத்துலக அரசியல் பற்றிய கட்டுரைகளைத் தொகுத்து 'உண்மைகளின் மௌன ஊர்வலங்கள்' எனும் பெயரில் தனி நூலாக 1991 வெளியிட்டார். இந்நூற் கட்டுரைகளில் மக்களுக்காகக் குரல் எழுப்புகிறார். சாதாரண மக்களின் உரிமைகளுக்காகவும் ஜனநாயகத்திற்காகவும் மக்களின் முன்னேற்றத்திற்காகவும், அரசு அடக்கு முறைகளுக்கு எதிராகவும் தனது எழுத்தை நன்கு பயன்படுத்தியுள்ளமை புலப்படுகிறது.

இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் பொதுச்செயலாளரான பிரேம்ஜி ஞானசுந்தரம் அவர்கள் எழுதிய அரசியல் கட்டுரைகள் அடங்கிய நூலொன்று 'பிரேம்ஜி கட்டுரைகள்' எனும் பெயருடன் 2008இல் 'நான்காவது பரிமாணம்' வெளியீடாக கனடாவில் வெளிவந்தது.

பேராசிரியர் சேரன் அவர்கள் அரசியல் பற்றிக் கட்டுரைகள் எழுதியும், கருத்தரங்குகளில் உரையாற்றியும் வருபவர். பல்வேறு தமிழ் அறிஞர் ஈழத்தமிழரின் அரசியல் வரலாறு பற்றி எழுதிய ஆய்வுக் கட்டுரைகளைத் தொகுத்து, 'Pathways of Dissent - Tamil Nationalism in Sri Lanka' (2009) என்ற நூலாகப் பதிப்பித்து வெளியிட்டுள்ளார்.

ஈழத்தில் சட்டத்தரணியாக விளங்கிய எஸ். கே. மகேந்திரன் கனடாவுக்குப் புலம்பெயர்ந்து வந்த பின்னர் ஈழத்து அரசியல் பற்றித் தமிழோசை. ஈழநாடு ஆகிய பத்திரிகைகளில் தொடர்ச்சியாகத் தான் எழுதிய கட்டுரைகளை, 'என்று முடியும் எங்கள் போட்டிகள்' - முதலாம் பாகம் என்ற தலைப்பில் நூலாக 1994இல் வெளியிட்டார். அவரது அரசியல் சார்ந்த வானொலிப் பேச்சுகள் 'மண்மாருதம்' என்ற பெயரில் ஒலிநாடாவாக வெளிவந்தன. அவர் எழுதிய சிறுகதைகளைத் தொகுத்து ஈழநாடுப் பத்திரிகை அவர் நினைவாக 1997இல் வெளியிட்டுள்ளது. அண்மைக் காலமாக நீதன் சண்முகராசா அவர்கள் தமிழர் சமூகம் அரசியலில் விழிப்புணர்வு கொள்ளும் வகையிலான சிறந்த அறிவுபூர்வமான அரசியற்

கட்டுரைகளைத் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் எழுதிவருகிறார் என்பது சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

சமயம்:

கனடாவில் தமிழர் சமயம் எனக் குறிப்பிடும்போது சைவம், கத்தோலிக்கம், இசுலாம் ஆகிய மதங்கள் இடம்பெறுகின்றன. சைவ சமயத்துறையில் ஆழ்ந்த அறிவும் அனுபவமும் கொண்டு நூல்கள் எழுதியோர் வரிசையில், ஆழ்கடலான் முருக. வே. பரமநாதன், கவிஞர் வி. கந்தவனம், சுவாமி பரமாத்மான்ந்தஜீ ஆகியோரைக் குறிப்பிடலாம். இவர்களுடன் பொன் குலேந்திரன், க. செ. நடராசா, திருமதி வசந்தா நடராசா ஆகியோரது வெளியீடுகளும் குறிப்பிடத்தக்கவையாகும்.

கவிஞர் கந்தவனம் அவர்கள் எழுதிய 'கனடாவில் சைவ சமயம்' (2000) என்ற நூல் கனடாவில் வாழும் சைவ மக்கள், சைவக் கோயில்கள், கோயில்களில் இடம்பெறும் சமூகப்பணி, சைவப்பணி, கனடாவில் வெளிவந்த சைவசமய வெளியீடுகள், கனடாவில் சைவம் எதிர்கொள்ளும் இடர்ப்பாடுகள் என்பன பற்றி எழுதப்பட்டதோர் அரிய நூலாகும். இந்நூலில் ஆசிரியர் கனடாவிற் சைவசமயம் பற்றிக் கூறும் கருத்துக்களும் நோக்கத்த க்கன (பார்க்க பக்.66).

முருக வே பரமநாதன் (ஆழ்கடலான், சிங்கைஆழியான்) பல சமய நூல்களை எழுதியுள்ளார், 'எங்களுர் வல்லிபுரம்' (2010), 'ஈழத்துத் தபோதனர்கள்' (2008), 'ஈழத்துச் சித்தர் குடைச்சுவாமிகள்' (2000), 'வேலவா வடிவேலவா' (2000), ஆழ்கடலான் - மறுபதிப்பு (2000), 'வல்லிபுர ஆழ்வாரசுவாமி ஆலய வரலாறு' (மறுபதிப்பு (2000), 'நவநாதச் சித்தர்' (1996) எனப் பல நூல்களை வல்லிபுரத்துடன் தொடர்புடையதாக எழுதியுள்ளார். அத்துடன் அவர் 'எங்களுர் வல்லிபுரம் - ஒரு தேடல்' (2010) எனத் தமிழில் வெளியிட்ட நூல், திரு.த.செ.ரட்ணப்பிரகாசம் (கொழும்பு) என்பரால் ஆங்கிலத்தில் மொழியாக்கம் செய்விக்கப்பட்டு, அதனை முனைவர் இ. பாலசுந்தரம் பதிப்பித்து 'Our Village

Vallipuram- A Search' (2015) என்ற பெயரில் வெளியிட்டுள்ளமையும் குறிப்பிடக்கக்கது.

வசந்தா நடராசர் 'ஈழத்துத் திருத்தலங்கள் பற்றிப் பத்திரிகையில் தொடர்ந்து எழுதிவருகிறார். தங்கராசா இளையதம்பி அவர்கள் கனடாவுக்குப் புலம்பெயர்ந்து வந்த பின்னர், மாமாங்கேஸ்வரத் தலத்தின் வரலாறு, அத்தல வரலாற்றோடு தொடர்புடைய கிழக்கிலங்கை வரலாற்றையும் பல்வேறு ஆவணங்களின் துணைக்கொண்டு தமிழில் 'மட்டக்களப்பு மாமாங்கேஸ்வரப் பிள்ளையார் மான்மியம்' என்ற நூலையும், ஆங்கிலத்தில் 'Maamaangeswara Pillayar Maanmiam' என்ற நூலையும் எழுதி 2008இல் வெளியிட்டார். கிழக்கிலங்கை வரலாற்றை அறிய விரும்புவோருக்கு இந்நூல் பெரிதும் பயன்படத் தக்கதாகும்..

பொன். குலேந்திரன் ஈழத்துக் கோயில்கள் பற்றிய தனது 21 கட்டுரைகளைத் தொகுத்து 'கோபுர தரிசனம் கோடி புண்ணியம் - ஈழத்துக்கோயில்களின் தரிசனம்'(2005), 'அறிவுக்கோர் ஆவணம்' (2008) என்னும் தலைப்புக்களில் நூல்களாகக் 'குவியம்' வெயீடாகத் தந்துள்ளார். கனடியத் தமிழர் வாழ்வியல், தமிழர் பண்பாடு முதலான பல்வேறு விடயங்கள் பற்றி எழுதுவதை அவர் தனது எழுத்துத்துறையாகக் கொண்டுள்ளார். 'குவியம்' என்னும் மும்மொழியிலான இணையத்தளத்தைத் தமிழ், ஆங்கிலம், பிரஞ்சு ஆகிய மொழிகளில் நடத்தியவர். இவர், கட்டுரை, சிறுகதை எனப் பல ஆக்கங்களை இணையத் தளத்திலும் பத்திரிகைகளிலும் எழுதிவருகின்றார்.

இயல் 6.

கனடாத் தமிழர் அறிவியல், பொருண்மியம்:
மேம்பாடு

கனடாத் தமிழரது தொழில் நுட்பப் பங்களிப்பு, பொருண்மிய முயற்சிகள், பண்பாட்டு விடயங்கள், தமிழ்மொழி ஆக்கங்கள் ஆகியன கனேடிய சமூக, பொருளாதார, அரசியல், பண்பாட்டு உயிரோட்டங்களுக்குக் காத்திரமான பங்களிப்புச் செய்து வருகின்றன. ரொறன்ரோ பெரும் பாகத்திலே பல நூற்றுக் கணக்கான தனியார் வர்த்தக நிலையங்கள் செயற்படுகின்றன. இவர்கள் தனித்தனியாக இயங்காது கூட்டு நிறுவனமாக (Nofrills, Fresco போன்று) இயங்கும்போது கனடாவிற்கு பெரும் வணிக நிறுவனங்களைத் தாபித்து பெருவளம் சேர்க்கக் கூடிய வாய்ப்புக்கள் உருவாகலாம்.

பண்டைத் தமிழரின் பண்பாட்டுப் பாரம்பரியத்தைச் சிலப்பதிகாரம் பதிவுசெய்துள்ளது. பூம்புகாரில் அமைந்திருந்த பல்வேறு வணிகச் சேரிகளை இளங்கோ வரிசையாகக் காட்டுவார். அதுபோன்றே கனடாவாழ் தமிழ் மக்களின் பொருண்மியச் சிறப்பை அறிந்து கொள்வதற்கு ரொறன்ரோ நகரின் பல பாகங்களிலும் அமைந்துள்ள தங்கநகை வணிக நிலையங்கள், புடவைக் கடைகள், தளபாடக் கடைகள், தமிழ் வீடியோக் கடைகள், மின்சார உபகரண விற்பனை நிலையங்கள், வாகன விற்பனை நிலையங்கள், விருந்துபசார மண்டபங்கள், உணவகங்கள், மற்றும் பலசரக்குக் கடைகள் என்பன சான்றாகின்றன. இத்தகைய வணிக நிலையங்கள் தமிழர் தம் வாழ்வியலுக்குத் தேவையான அனைத்து நுகர்பொருட்களையும் வழங்கும் நிலையிலுள்ளன. கனடாத் தமிழ் மக்களின் வணிக விளம்பரத் தொகுப்புக் கையேடுகளான தமிழன்வழிகாட்டி, வணிகம், தேடிப்பார், தமிழர் மத்தியில், நம்மவர் மட்டில் முதலான வற்றினூடாகக் கனடாத் தமிழரின் பொருண்மிய மாண்பினை அறிந்து கொள்ளலாம். இவை மட்டுமன்றித் தமிழ் மருத்துவர் நடத்தும் தனியார் மருத்துவமனைகள், பற்சிகிச்சை நிலையங்கள் மற்றும் பல தொழில்நுட்ப நிலையங்களும் தமிழரின் பொருண்மிய வளர்ச்சி, தொழில் நுட்ப மேம்பாடுகள் என்பவற்றுக்குச் சான்றாகும்.

சிறுகைத்தொழில் அடிப்படையில் வீடு திருத்துதல், வாகனம் திருத்துதல், பஸ்துறை சார்ந்த ஒப்பந்த வேலைகள், வீடு விற்பனைத்துறை எனப் பல்வேறு தொழில்துறைகளில் ஈடுபட்டுள்ள தமிழர், கனடாப் பெருநீரோட்டத்திற் கலந்து எல்லா இனத்தவராலும் பாராட்டப்படும் அளவுக்குத் தம் தொழில்துறைகளை மேம்படுத்தித், தம் வணிகம் சார்ந்த செயற்பாடுகளையும் பரவலாக்கி வருகின்றனர்.

கல்விச் சாதனையாளர்கள்:

பொருண்மிய வளம் பெருகுவதற்குக் கல்வியே அடிப்படையாக அமைகிறது. ஒன்ராறியோ மாகாணத்தில் வாழும் தமிழ் மாணவர் கல்வியில் பாடசாலைகளிலும் பல்கலைக்கழகங்களிலும் வியக்கத்தக்கதாக முன்னேற்றம் அடைந்து பெரும் சாதனைகள் படைத்து வருகின்றனர். கல்வித்துறையிலே தமிழர் மேம்படும்போது அவர்களது பொருண்மிய வளர்ச்சிக்குரிய வழிவகைகளை அமைத்துக் கொள்ளும் வாய்ப்புக்களும் அதிகரித்துவருகின்றன. கனேடியத் தமிழ் மாணவருக்கான அமைப்பாக விளங்கும் 'கனடாத் தமிழ் இளைஞர் முன்னேற்ற நிலையம்' (Canadian Tamil Youth Development- CanTYD) மேற்கொண்டு வரும் ஆக்கபூர்வமான செயற்பாடுகள் நல்லதோர் எதிர்காலத்தைக் குறித்துக் காட்டுகின்றன. சட்டம், மருத்துவம், வணிகம், கல்வி, சமூகவியல், கணினி, அச்சகம், படத்தயாரிப்பு, சிறுகைத்தொழில் முதலான பல்வேறு துறைகளிலே தமிழர்கள் தம் திறமைகளின் மூலம் கனடாத் தேசிய நீரோட்டத்தின் தரத்தில் வளர்ச்சியடைந்து வருகின்றனர். தேசியமட்டத்தில் இவர்களின் பங்களிப்புகள் பாராட்டும், விருதுகளும் பெறுகின்றன. கடந்த நாற்பது ஆண்டு காலத்திற் பல்வேறுதுறைகளில் நிபுணத்துவம் பெற்றுள்ள தமிழர்கள் எதிர்காலத்திற் கனடாவிற் பல்வேறு சாதனைகள் படைப்பர் என எதிர்பார்க்கலாம்.

1966ஆம் ஆண்டில் புலமைப் பரிசில் பெற்று ரொறன்ரோ பல்கலைக்கழகத்திற்கு மேற்படிப்புக்காக வந்த பேராசிரியர் வே. இலகுப்பிள்ளை அவர்கள் பத்து மாதங்களில் B.Sc. பட்டத்தையும், பதினெட்டு மாதங்களில் Ph.D.பட்டத்தையும் பெற்று சாதனை படைத்தவர். முனைவர் இலகுப்பிள்ளை பட்டம் பெற்றதும், மலேசியாப் பல்கலைக்

கழகத்திலும், பின்னர் ஸாம்பியாப் பல்கலைக்கழகத்திலும் பௌதிகப் பேராசிரியராகப் பணியாற்றியதோடு, லூஸாகாவில் Nuclear Medicine and Radiation Therapy ஆய்வுகூடங்கள் நிறுவுவதற்கும் இவரே பொறுப்பாகக் கடமையாற்றியுள்ளார். அதன் பின்னர் 1972இல் மீண்டும் கனடாவுக்குப் புலம்பெயர்ந்த பேராசிரியரை ரொறன்ரோப் பல்கலைக்கழகம் பௌதிகவியல் பேராசிரியராகத் தன்னோடு இணைத்துக் கொண்டது. அப்போது கனடா அரசு இவரை ஒட்டாவாவிலுள்ள அணுசக்தி கட்டுப்பாட்டுச் சபையின் சிரேஷ்ட விஞ்ஞான ஆலோசகராக நியமித்தமை ஈழத்தமிழரின் கல்வித் தகமைக்குக் கிடைத்த பெருமதிப்பு ஆகும். அத்துடன் அணுசக்திக் கதிர்வீச்சின் தாக்கம் சம்பந்தமான ஐக்கிய நாடுகள் கமிஷனில் இவர் ஓர் உறுப்பினராகவும் கடமையாற்றியுள்ளார். ஒட்டாவா பல்கலைக்கழகம், சுற்றாடல் பொருளாதார ஆய்வு நிறுவனத்தின் ஆலோசகர் பதவியை இவருக்கு வழங்கிக் கௌரவித்தது. கனடாத் தமிழரின் ஆரம்ப காலக் கல்விச் சாதனைக்குப் பேராசிரியர் இலகுப்பிள்ளை முன்னுதாரண அறிஞராவார். கால்ரன் பல்கலைக்கழகத்திலும் இவர் பௌதிகவியல் பேராசிரியராகக் கடமையாற்றியுள்ளார்.

அடுத்ததாகப் பேராசிரியர் ஏ. ஜே. வில்சன் அவர்களது கல்விப்பணியும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இலங்கைப் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் அரசியல் விஞ்ஞானப் பேராசிரியராகப் பணியாற்றியவர். இவர், 1970இல் கனடாவுக்கு வருகைதந்து, நியூபுரூன்ஸ்விக் பல்கலைக்கழகத்தில் அரசியல் விஞ்ஞானப் பேராசிரியராக நியமிக்கப்பட்டு 30.05.1994இல் ஓய்வு பெற்றவர். பேராசிரியர் வில்சன் அவர்கள் ஓய்வு பெற்ற பின்னரும் தான் இறக்கும்வரை அப்பல்கலைக்கழகத்தின் ஓய்வுநிலைப் பேராசிரியராகக் (2000) கடமையாற்றிய கல்வியுலகநிந்த ஓர் ஆரசியல் விஞ்ஞானியாவார். இவர் எழுதிய எட்டு ஆய்வு நூல்கள் அரசியல் விஞ்ஞானத்துறையில் பெரிதும் பேசப்படுவனவாகும். இவர் எழுதிய 100க்கும் மேற்பட்ட ஆய்வுக்கட்டுரைகள் உலகளாவிய ஆய்வு இதழ்களில் வெளிவந்துள்ளன. இவரது அறிவுப் புலமைக்கு மதிப்பளித்து இலண்டன் பல்கலைக்கழகம் இவருக்கு Doctor of Science என்ற பட்டமளித்துக் கௌரவித்துள்ளது.

அண்மையில் (2015) காலம் சென்ற பேராசிரியர் செல்வா கனகநாயகம் அவர்களும் ஒரு கல்விச்

சாதனையாளர் ஆவார். அவர் 1980களிற் புலமைப்பரிசில் பெற்று, பிரிட்டிஷ் கொலம்பியாப் பல்கலைக்கழகத்தில் ஆய்வு மேற்கொண்டு முனைவர் பட்டம் பெற்று, 1990களின் ஆரம்பத்திற் ரொறன்ரோப் பல்கலைக்கழகத்தில் ஆங்கிலத் துறை விரிவுரையாளராகச் சேர்ந்து, பின்னர் பேராசிரியர் ஆகவும், பீடாதிபதியாகவும், தென்னாசியக் கல்வி நிறுவன இயக்குனராகவும் பல பதவிகளிலே தன் ஆளுமையை வெளிப்படுத்திய கல்விச் சாதனையாளர். அத்துடன் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு நூல்கள், ஆய்வு நூல்கள் எனப் பல நூல்கள் வெளியிட்டுள்ளார் (பார்க்க: பக். 109). இவர் உலகின் கல்வி மையங்கள் பலவற்றின் புலமைப் பரிசில்களைப் பெற்று, பல்வேறு ஆய்வுகள் மேற்கொண்டவர். பல்வேறு பல்கலைக்கழகங்களிற் சிறப்பு விரிவுரைகள் நிகழ்த்தியவர். Royal Society of Canada என்னும் புலமைசார் கல்வி நிறுவனம், பேராசிரியர் கனகநாயகம் அவர்கள் ஆங்கிலம், தமிழ் ஆகிய இரு துறைகளிலும் ஆற்றிய புலமைசார் ஆய்வுத் திறமைகளைக் கௌரவிக்கும் முகமாக அவருக்கு 2014இல் 'Fellow of the Royal Society of Canada' என்ற விருது வழங்கி, அவரைத் தம் நிறுவன ஆய்வாளராக அடையாளப்படுத்திக் கௌரவித்தமை ஈழத்தமிழர் அனைவருக்கும் பெருமையாகும். தமிழ், ஆங்கிலம் ஆகிய இருதுறைகளிலும் புலமைபெற்று விளங்கிய பேராசிரியர் செல்வா கனகநாயகத்தின் கல்வித் துறை வெற்றிடம் இன்னும் வெறுமையாகவேயுள்ளது.

பேராசிரியர் சி. த. அரியரத்தினம் வாட்டர்லூ பல்கலைக்கழகத்தில் 33 ஆண்டுகள் கணிதத் துறைப் பேராசிரியராகக் கடமையாற்றிய அறிஞர். இலங்கையில் மட்டுவிற்பதியிற் பிறந்த இவர், பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் 1953இல் பொறியியல் துறையில் பட்டம்பெற்று, அங்கு பொறியியல் மற்றும் கணிதத்துறை விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றிய பின்னர், இலண்டன், கேம்பிரிஜ், பேர்மிங்காம் ஆகிய பல்கலைக்கழகங்களில் பொறியியல், கணிதம் ஆகிய துறைகளில் முனைவர் பட்டங்கள் பெற்றார். பின்னர் இவர், கனடாவில் வாட்டர்லூ பல்கலைக்கழகத்தில் 1962ஆம் ஆண்டு செப்ரெம்பர் முதலாந் திகதி தொடக்கமாகப் பணிபுரிந்து 2001இல் ஓய்வு பெற்றவர். இவற்றினிடையே ஜேர்மனி, லெய்செஸ்டர், கேம்பிரிஜ் முதலான பல்கலைக்கழகங்களிலும் வருகைப் புலமையாளராகவும், கௌரவப் பேராசிரியராகவும் பணி ஆற்றியிருக்கிறார். அவற்றோடு, இலண்டன் பல்கலைக்கழகக்

கல்லூரி, இந்திய தொழில் நுட்பக்கல்லூரி-சென்னை, இலினோயிஸ் பல்கலைக்கழகம், புளோரிடா அத்திலாந்திக் பல்கலைக்கழகம், மேற்கு ஒன்ராறியோ பல்கலைக்கழகம் ஆகியவற்றிலும் இவர் பேராசிரியராகப் பணிபுரிந்திருக்கிறார். இவரது 105 ஆய்வுக் கட்டுரைகள் உலகின் பிரபல விஞ்ஞான, கணித, பொறியியல் சார்ந்த இதழ்களில் பிரசுரமாகியுள்ளன. இவரது அறிவியல் சேவையைத் 'தமிழர் தகவல்' பாராட்டி 2002ஆண்டிற்கான விருதையும் வழங்கிக் கௌரவித்துள்ளது (தமிழர் தகவல், 2002:20). ஈழத் தமிழ்க் கல்வியாளர் ஒருவர் கனடாவில் இத்தகு கல்வித் தகுதிகளுடன் கடமையாற்றியதோடு, உலகின் பல்வேறு பல்கலைக்கழகங்களால் அழைத்துக் கௌரவிக்கப்பட்ட கணித அறிஞராகவும் திகழ்ந்தவர் என்பது கனடாத் தமிழர் கல்வி வரலாற்றிற் பதிவுசெய்யப்பட வேண்டியதாகும்.

அறிவியல்:

இராசாயனத்துறையில் முனைவர் பட்டம் பெற்று, அத்துறை சார்ந்து Digital Speciality Chemicals Ltd.' என்ற நிறுவனத்தை அமைத்து அதன் செயலதிபராக விளங்கும் திரு. ரவி குகதாசன் அவர்கள் பொருண்மிய வளர்ச்சியிலும் தமிழினம், தமிழ்ப் பண்பாடு என்ற விடயங்களிலும் மிக உயர்ந்து காணப்படுகிறார். புலம்பெயர்ந்து வாழும் ஈழத்தமிழரில் பொருண்மிய வளர்ச்சியிலும், கொடை உள்ளத்திலும் முன்னுதாரணமாகத் திகழும் திரு. குகதாசன் அவர்கள் பற்றிச் சிறப்பாகக் குறிப்பிட வேண்டும். இவர், யாழ்ப்பாணத்திலே பிறந்து, பண்டாரவளையில் வளர்ந்து, மலையகத்தோட்டத் தொழிலாளரது பிள்ளைகள் படித்த பாடசாலையில் தானும் கல்வி கற்றமையைப் பெருமையாகக் கருதுகிறார். அவரது கருணையுள்ளம் மலையகத்திலேயே வளர்ச்சி அடைந்திருக்கிறது என்பதில் ஐயமில்லை. அவர் 1974இல் இங்கிலாந்திற்குச் சென்று, பட்டப்படிப்பை மேற்கொள்வதற்காக 1978இல் கனடாவுக்கு வந்து ரொறன்ரோ பல்கலைக்கழக ஸ்காபரோ வளாகத்தில் சேர்ந்து கல்விகற்று, 1998இல் பட்டம் பெற்றார். தொடர்ந்து இராசாயனவியலில் ஆய்வுசெய்து. 1986இல் முனைவர் பட்டமும் பெற்றுக்கொண்டார். அதன் பின்னர் தனது 26ஆம் வயதில் கல்வித்துறை நண்பர் ஒருவரின் உதவியைப் பெற்று தனது நிறுவனத்தை ஸ்காபரோவில் ஆரம்பித்து வியக்கத்தக்க வகையில் வளர்ச்சியடைந்துள்ள அவர், தான் ஒரு தமிழன் என்றும், தமிழன் எப்போதும் தன்மானத்துடன்

வாழ்த்துடிப்பவன் என்பதையும் அவர் பெருமையோடு கூறிக்கொள்கிறார்.

கனடாவின் 150ஆவது பிறந்த நாள் கொண்டாடவுள்ள இவ்வாண்டில் தமிழரும் சாதனை ஒன்றை இந்நாட்டுக்குச் செய்ய வேண்டும் என்ற மன உந்துதலால் தமிழ் மொழிக் கல்விக்காக ரொறன்ரோ பல்கழகத்திற்கு இரண்டு மில்லியன் டொலர்களை தமிழர் மரபுத்திங்கள் மாதத்தில் அன்பளிப்புச் செய்துள்ளார். தன்னைப் போன்றே வசதிபடைத்த தமிழர் இவ்வாறான நன்கொடைகளை அளிப்பதற்குத் தனது செயலானது முன்மாதிரியாகவும் தூண்டுலாகவும் அமைய வேண்டும் என்பது அவரது விருப்பமாகும். அத்துடன் பொருண்மிய வளர்ச்சியடைந்த தமிழர் ஒன்றிணைந்து ஸ்காபரோ பல்கலைக்கழகத்தின் ஒப்புதலுடன் தமிழர் பெயரில் பெரியதொரு கட்டிடத்தை நிறுவி, அதில் உலகளாவிய நிலையில் மொழி, பண்பாடு சார்ந்த கல்வியும், Programing, Digital archiving முதலான ஆய்வுப் பணிகளும், புலமைப்பரிசில்கள் என்பனவும் இடம்பெறவேண்டும் எனவும் அவர் விரும்புதல் தமிழரது பொருண்மிய வளர்ச்சியின் பயனை நெறிப்படுத்துவதாகும் (Website: University of Toronto News January 13, 2017).

கனடாவில் அறிவியல் நூல்கள் தமிழிற் பெரிதும் வெளிவரவில்லை என்பதை முதலிற் கருத்திற்கொள்ள வேண்டும். இந்நாட்டிலே தமிழில் அறிவியல் நூல்கள் எழுதியோரில், 'கனி விமலநாதன், கந்தர் சிவநாதன் ஆகிய இருவரையும் குறிப்பிடலாம். அறிவியல் துறையிற் சிவநாதன் அவர்களின் இரு நூல்கள் முதலிற் குறிப்பிடத்தக்கவை. அவற்றில் வானியல் அடிப்படையில் தமிழர் நாட்காட்டி பற்றி எழுதியதே 'அதிசய வானியல் ஒரு பஞ்சாங்க உண்மை விளக்கம்' (2003) என்ற நூலாகும். வானியலின் தோற்றம், வளர்ச்சி, தாக்கம் என்பன பற்றி மிகவும் நுட்பமாக ஆராய்ந்து எழுதியுள்ளதோடு, மூட நம்பிக்கைகளிலிருந்து மக்கள் விடுபட வேண்டும் என்ற குறிக்கோளுடனும் இந்நூல் எழுதப்பட்டுள்ளது. மின்மீன்கள், மின்மீன் தொகுதிகள், சூரிய மண்டலம், அண்டம், பஞ்சாங்கத்தின்வழி பெறப்படும் மூடநம்பிக்கைகளைத் தகர்த்தல் என்பனவும் இந்நூலில் விளக்கம் பெறுகின்றன.

கனி விமலநாதன் அவர்கள் வெளியிட்ட 'வியத்தகு விண் மீன்கள்' (2009), 'புவி ஈர்ப்புப் பற்றிய வியப்பான விஷயங்கள்' (2009) என்ற இரு நூல்களும் அறிவியலைப் பொது மக்களும் விளங்கிக் கொள்ளத்தக்க வகையில் எழுதப்பட்டவையாகும். விண்வெளி பற்றி நூல்களை அழகு தமிழில் எளியநடையில் எல்லோரும் விளங்கத்தக்க வகையில் எழுதிவரும் கனி விமலநாதன் அறிவியல் தொடர்பாகக் கூறுவது நோக்கத்தக்கது:

“அறிவியல் விடயங்கள் எளிய தமிழில் எல்லோராலும் எளிதில் விளங்கிக் கொள்ளும் வண்ணம் நூல்களாக வெளிவரவேண்டும். வெளிவருவது மாத்திரமல்லாது அந்நூல்கள் எல்லோரிடமும் போய்ச் சேரவும் வேண்டும். அவ்விதம் நிகழ்ந்திடின் எமது மொழியானது மேலும் வளம் பெறுவதுடன், அறிவியலைப் பொறுத்தவரையில் எம்மினம் இன்னமும் ஆரோக்கியமான நிலையை எய்தும்” (கனி விமலநாதன்: 2009:பக்.5).

திரு விஜயசுகந்தன் கார்த்திகேசு அவர்கள், வாட்டர்லூ மற்றும் வில்பிரட் லோறியே பல்கலைக்கழகங்களிற் பட்டங்கள் பெற்ற ஓர் இணையத் தொழில்நுட்ப, கணினித்துறை நிபுணர் ஆவார். கனடாவின் பிரபல தொழில்நுட்ப நிறுவனங்களிலும், ஒன்ராறியோ மாகாண அரசிலும் சிரேஷ்ட பதவிகளை வகித்தவர். அத்துடன் பிரபல கணினித்துறை நிறுவனங்களின் ஸ்தாபகராகவும் விளங்குகிறார். விஜயசுகந்தன் கனடாவின் முதல் தொழில்நுட்ப இதழான நுட்பத்தின் பதிப்பாளர், மற்றும் பிரதம ஆசிரியருமாவார் (விளம்பரம் - அடுத்தகாலடி---, 2015, பக் :39).

பொ. கனகசபாபதி அவர்கள் விஞ்ஞானப் பட்டதாரி, ஆசிரியர், அதிபரும் ஆவார். கனடாவில் கல்வித்துறையில் பணியாற்றியவர். கனடாவில் பத்திரிகைகளிலும் இதழ்களிலும் தொடர்ச்சியாக அறிவியல் சார்ந்த கட்டுரைகளை எழுதியவர். அவரது கட்டுரைகள் பெரும்பாலும் அறிவியல் சார்ந்த விடயங்களை வாசகர்களுக்கு அறிவூட்டும் வகையில் எளிய நடையில் எழுதப்பட்டவை. அவர் எழுதிய விஞ்ஞானக் கட்டுரைகளைத் தொகுத்தால் தமிழில் ஒரு விஞ்ஞானக் கலைக்களஞ்சியத்தையே உருவாக்கலாம். அவர் தான் எழுதிய அறிவியல் கட்டுரைகளிற் சிலவற்றைத் தொகுத்து 'மரம் மாந்தர் மிருகம்' (2012) என்ற பெயரில்

வெளியிடப்பட்ட நூல் அனேக வாசகரின் வரவேற்பைப் பெற்றுக்கொண்டது.

மருத்துவம்:

மருத்துவத்துறையில் இளைய தலைமுறையினர் பல்வேறு பட்டங்களைப் பெற்றும், மருத்துவ ஆய்வுகளில் ஈடுபட்டும் வருவதோடு, அரசு மருத்துவமனைகளில் மருத்துவர்களாக, பல்வேறு துறைசார்ந்த நிபுணர்களாகப் பணிபுரியத் தொடங்கியுள்ளனர். தமிழர் பெரிதும் புலம்பெயர்ந்து வந்த ஆரம்ப காலங்களில் தமிழ் மருத்துவர்களின் சேவை இந்நாட்டில் மிகவும் அரிதாகவே இருந்தது. 1982இல் கனடாவில் புகலிடம்பெற்ற டாக்டர் விக்டர் பிகராதோ (2010:13) கூறுவது நோக்கத்தக்கது:

“1982 ஆம் ஆண்டு நான் கனடாவுக்கு வந்தபோது விரல்விட்டு எண்ணக்கூடிய அளவுதான் தமிழ் மருத்துவர்கள் இருந்தார்கள். எமது மருத்துவப் பரீட்சைகளுக்கு எம்மைத் தயார்செய்து கொள்வதற்கான வழிநடத்தலையோ ஆலோசனைகளையோ தருவதற்கான அமைப்புகள் எதுவும் இருக்கவில்லை.... 1994ஆம் ஆண்டில் மிசிசாகா நகருக்கு வந்தேன். அந்த வேளையிலும் தமிழ் மருத்துவர்களுக்காக அமைப்புகள் எதுவும் இருந்ததாகத் தெரியவில்லை. அதன் பின்பு சேக்கம் (SACEM) போன்ற சில அமைப்புகள் தமிழ் மக்களின் உடல், உளநலப் பணிகளுக்கான தொடர்பு ஊடகங்கள் சேவைகளைப் புரிந்து வந்தன”.

1998ஆம் ஆண்டில் கனடாத் தமிழ் மக்களதும் ஈழத்தமிழ் மக்களதும் உடல் - உள நலத் தேவைகளை இயன்றவரை பூர்த்தி செய்ய வேண்டும் என்ற சேவை நோக்குடன் ரொறன்ரோவை மையமாகக்கொண்ட தமிழ் மருத்துவர்கள், பல் வைத்தியர்கள் மற்றும் சுகாதாரத்துறை சார்ந்த பணியாளர்கள் இணைந்து ‘Medical Institute for Tamils’ (MIFT) என்ற பெயரில் தமிழ் மருத்துவ அமைப்பை உருவாக்கினர். மருத்துவர் பிகராதோ, மருத்துவர் து. சூரியபாலன், மருத்துவர் அ. இ. சண்முகவடிவேல், மருத்துவர் போல் ஜோசேப் முதலான பல மருத்துவர் தமிழ் ஊடகங்கள் வாயிலாக மருத்துவ அறிவூட்டல் கட்டுரைகளை எழுதிவந்துள்ளனர். ரொறன்ரோ குடும்ப நல அமைப்பு, சேக்கம் அமைப்பு முதலியவற்றுடன்

இணைந்து பொதுமக்களுக்கு அறிவூட்டும் வகையில் மருத்துவக் கருத்தரங்குகளை ஆண்டுதோறும் நடத்தி வருகின்றனர். 2002ஆம் ஆண்டிலே “நலம் தானா” என்ற காலாண்டு மருத்துவ இதழையும் வெளியிட்டனர். இவ்விதழ் இடையில் தடைப்பட்டு மீண்டும் அண்மைக் காலமாக வெளிவருகிறது. இவ்வமைப்பு பொதுநலத் தொண்டிற் பெரிதும் ஈடுபட்டு வந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. “குணமடைதலின் ஒளி” (Lights of Healing) என்ற இராப்போசன விருந்து நிகழ்ச்சியினூடாக 50,000 டொலர்களைச் சேகரித்து, Dementia எனப்படும் வயோதிப மூளை செயற்பாட்டுக்குறைவு உள்ளவர்களின் பராமரிப்புத் தேவைக்காக Providence Healthcare Foundation’ ஊடாக வழங்கியுள்ளனர். இந்நிறுவனத்தின் பராமரிப்புச் சேவைத் திட்டத்திற்காக (\$12,500 + 1,500) நிதி உதவிகளையும் வழங்கியுள்ளது. கனடா வர்த்தக சம்மேளனத்துடன் இணைந்து ஸ்காபரோ மருத்துவமனைக்கு நிதி சேகரிப்பதற்காக நடத்தப்படும் நடைபவனியிலும் பங்குபற்றி வருகின்றனர்.

தாயகம் நோக்கிய தம் சேவைகளில் யாழ் போதனா மருத்துவமனையில் C T Scanner பொருத்துவதற்காக 5.000 டொலர்கள் வழங்கியுள்ளனர். வன்னியில் சமாதான காலத்தில் இருமுறை சென்று அங்குள்ள மருத்துவ சேவையின் மேம்பாட்டுக்கான பணிகளையும் மேற்கொண்டு வருகின்றனர். 2004இல் இலங்கையில் ஏற்பட்ட சனாமி ஆழிப்பேரலை அழிவு நிவாரணப்பணிகளுக்காகக் கனடாத் தமிழ் ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தின் ஊடாக மிகக் குறுகிய காலத்தில் \$100,000 டொலர்களைச் சேகரித்து அப்பணிக்கு உதவியமை பதிவுசெய்யப்பட வேண்டியதாகும். மற்றும் யாழ்ப்பாணம், கிளிநொச்சி முதலான பகுதிகளிலுள்ள மருத்துவமனைகளில் நவீன மருத்துவ சேவைகளை வழங்குவதற்கான பல்வேறு வேலைத் திட்டங்களிலும் இந்த அமைப்புத் தொடர்ச்சியாக ஈடுபட்டு வருதல் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

கலாநிதி உமேஷ் கனகராயர் கொழும்புப் பல்கலைக்கழக மருத்துவப் பட்டதாரியாவார். அவர் அங்கு மருத்துவபீட விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றிய பின்னர், இங்கிலாந்தில் மேற்பட்டப் படிப்பினை மேற்கொண்டு, அங்கிருந்து மேலும் புலமைப்பரிசில் பெற்று ரொறன்ரோ

சிறுவர் மருத்துவமனையில் ஆய்வுகள் செய்வதற்காக 1981இல் கனடாவுக்கு வந்தார். பின்னர் அல்பேட்டா சிறுவர் மருத்துவ மனையிலும், கல்ஹரி மருத்துவமனையிலும் கடமையாற்றினார். அவர் 1987இல் பிராம்டன் பீல் ஞாபகார்த்த மருத்துவ மனையிற் கடமை ஆற்றியபோது, 1997இல் பிராம்டன் மருத்துவமனையால் 'உயர் சாதனை விருது' வழங்கிக் கௌரவிக்கப்பட்டார். ஆபத்தான குழந்தைகளுக்கு மருத்துவ உதவி வழங்குவதற்காகக் வாரத்தின் ஏழு நாட்களும் 24 மணி நேரமும் இயங்கும் 'Well Baby Clinic' ஒன்றினை மிஸிஸாகா சமூகத்திற்காகப் பிராம்டனில் உருவாக்கியமை இவரது முக்கிய சாதனையாக மருத்துவ சங்கம் கணித்தது. ஒன்ராறியோவில் கடமையாற்றிய 24,000 மருத்துவர்களில் மூவர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டபோது குழந்தைகள் மருத்துவப்பிரிவின் தலைமை மருத்துவராகத் திகழ்ந்த டாக்டர் உமேஷ் அவர்களும் தெரிவானார். இம் மூவருக்கும் 'Excellence in Quality Management of Medical Care Award' என்ற உயர்விருது வழங்கப்பட்டது. இந்த உயர்விருதினைப் பெற்ற முதலாவது ஆசிய நாட்டவர் என்ற சிறப்பினையும் இவர் பெற்றார். கனேடியத் தமிழர் சமூகத்திற்குப் பெருமை தேடித்தந்த டாக்டர் உமேஷ் அவர்களின் சாதனை வரலாற்றுப் பதிவாகிறது (தமிழர் தகவல்: 1998:118).

மருத்துவர் சொக்கலிங்கம் செந்தில்மோகன் அவர்கள் கனடாத் தமிழர் மத்தியில் முதன் முதலாகப் பஸ்துறை மருத்துவ வசதிகள் கொண்டதாக 'Markham McNicoll Urgent Care Centre' என்ற மருத்துவமனையை 15.11.2014இல் அமைத்து தமிழ் மக்களுக்கு மட்டுமன்றி பல்லின மக்களுக்கும் சிறந்த சேவையாற்றிவருதல் மருத்துவத்துறையில் தமிழர் அடைந்துவரும் துரிதமான முன்னேற்றத்தைக் குறித்துக் காட்டுகிறது.

உளவியல் துறையில் து. சூரியபாலனின் சேவை நினைவுகொள்ளத் தக்கதாகும். மேலும் பல மருத்துவத் துறைகளிலும் ஈழத்தமிழ் மருத்துவர் பெயர்பெற்று விளங்குவதைக் காணலாம்.

மேற்குறிப்பிட்டவாறு கனடாவிலே தம் கல்வியை முழுமையாக மேற்கொண்ட இளைய தலைமுறையினரிற் பலர் பஸ்துறைசார்ந்த மருத்துவ நிபுணர்களாக ஒன்ராறியோ

மாகாணத்தின் பல்வேறு மருத்துவ மனைகளிலே சேவையாற்றிவரும் இவர்கள், எதிர்காலத்திற் கனடாவின் தலைசிறந்த மருத்துவர் வரிசையில் நிச்சயம் இடம்பெறுவர் என்பதை உறுதியாகக் கூறலாம்.

அரசாங்க மருத்துவமனைகளிலும் தமிழ் மருத்துவர் பலர் கடமையாற்றுகின்றனர். ஸ்காப்ரோ மருத்துவமனையில் மகளிர் மருத்துவம் மற்றும் மகப்பேற்று மருத்துவ சத்திர சிகிச்சை நிபுணராகவும், (Obstetrician & Gynaecologist), மிக்க புகழ்வாய்ந்தவராகவும் மக்களால் நன்கு நேசிக்கப்படும் மருத்துவராகவும் டாக்டர் குமார் கிருபா விளங்குகிறார். 2012இல் அவருக்கு 'வாழ்நாள் சாதனையாளர் விருதை தமிழர் தகவல் நிறுவனம் வழங்கிக் கௌரவித்து. ரொறன்ரோ, மிசிசாகா, மார்க்கம் முதலான பகுதிகளிலே தமிழ் பல்மருத்துவர் தனியார் சிகிச்சை நிலையங்கள் அமைத்து மிகச் சிறந்த முறையில் மருத்துவசேவை வழங்குகின்றனர்.

இளைய தலைமுறையினர் மருத்துவத்துறையில் பல்வேறுதுறைகளில் ஆராய்ச்சி மேற்கொண்டு வருதல் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத் தக்கது. புற்றுநோயும், புற்றுநோய் ஆராய்ச்சியும் உலகில் இன்று அதி முக்கியத்துவம் பெற்றள்ளன. இன்று உலகில் 33 மில்லியன் மக்கள் இந்நோயினால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். தினமும் கனடாவில் 540 பேர் புற்றுநோயாளராக மருத்துவரால் அடையாளம் காணப்படுகின்றனர். இந்நிலையில் புற்றுநோய் ஆராய்ச்சியில் இலங்கையைச் சேர்ந்த இளைஞர் அபிகுமாரன் உத்தமகுமாரன் என்பவர் புலமைப்பரிசில் பல பெற்று புற்றுநோய் சம்பந்தமான பல்வேறு ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு வருதல் தமிழர் கனடாவில் மருத்துவ ஆய்வுத்துறையிலும் சாதனைகள் புரிகின்றனர் என்பதைக் குறிப்பதாகும். இந்நோயின் அறிகுறிகுறியைத் தொடக்கத்தில் கண்டறிதல் மிகவும் கஷ்டமானது என்றும், உடலின் எப்பாகத்திலும் சமநிலை இழந்து காணப்படுதல் புற்றுநோய்க்குக் காரணமாகிறது என்றும் அவர் குறிப்பிடுவர்:

“Once again, cancer usually has no symptoms so it is an exception for this emperor of all maladies. However, keep this in mind for your general health as imbalances in any region of your body can lead to cancer. Be

optimistic, be happy; be active; evolution has made us cooperative not selfish” (Abicumaran Uthamacumaran, 2016, P. 131).

கனடாவில் ஹோமியோபதி, அக்குபஞ்சர் மருத்துவ சிகிச்சைகளை பல்லின மருத்தவர்கள் வழங்கிவருகிறார்கள். அரசின் Regulated Health Professional Act-1991 சட்டத்தின்படி ஒன்ராறியோ மாகாண சுகாதார அமைச்சு College of Homeopaths of Ontario என்ற நிறுவனத்தை உருவாக்கி, இம்மருத்துவர்களின் தகுதிகாண் தேர்வினை அண்மையில் நடத்தியது. அத்தேர்வில் சித்தி அடைந்தோருக்கு மருத்துவ சிகிச்சைகள் செய்வதற்கு (General Class) நிரந்தர அங்கீகாரம் அளிக்கும் சான்றிதழ்கள் வழங்கப்பட்டன. இந்த அனுமதியை முதன்முதலில் பெற்ற ஹோமியோபதி, அக்குபஞ்சர் மருத்துவர்களில் ஈழத்தமிழ் மருத்துவர் போல் ஜோசேப் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

கனடாவில் வெளிவரும் பத்திரிகைகள், இதழ்கள், சிறப்பு மலர்கள் என்பனவற்றில் மருத்துவக் கட்டுரைகள் இடம்பெறுதல் வழக்கமாக உள்ளது. இவை பெரும்பாலும் தமிழ் மருத்துவராலும், அறிவியல் கல்வி உடையோராலும் எழுதப்பட்டுவருகின்றன. மருத்துவம் சார்ந்த இதழ்களும் வெளிவந்துள்ளன. 2010இல் ‘நல்வாழ்வு’ என்ற பெயரில் மூன்று இதழ்கள், போல் சந்தியாபிள்ளை அவர்களைப் பதிப்பாசிரியராகக் கொண்டு வெளிவந்தன. ஆயுர்வேத மருத்துவர் போல் றொசாரியோ ‘வளமான வாழ்விற்கு உணவே மருந்து’ (2007) என்ற நூலை வெளியிட்டுள்ளார். ஹோமியோபதி மருத்துவர் போல் யோசெப் அவர்கள் தொடர்ச்சியாக வாரப்பத்திரிகைகள், இதழ்கள், குறிப்பாகத் ‘தளிர்’ இதழில் மக்களுக்கு அறிவூட்டும் வகையிலான மருத்துவக் கட்டுரைகளை எழுதி வருகிறார். மேலும் T E T தொலைக்காட்சியில் மக்கள் பெரிதும் பயனுறத் தக்கவகையிற் காணொளியுடன் மருத்துவ விளங்கங்களை அளித்துவருகிறார்.

முனைவர் பா. சிவகடாட்சம் சித்த மருத்துவப் பரம்பரையிலே பிறந்தவர். இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் தாவரவியற்றுறையில் கல்விப் பணியாற்றியவர். பரம்பரை மருத்துவ அறிவும் தாவரவியல் கல்வி அறிவும்

கொண்டிருந்ததன் மூலம் சித்த மருத்துவ நூல்கள் கூறும் விடயங்களை விளங்கிக் கொள்ளும் வாய்ப்பும் அவருக்கு இருந்தமையாற், சித்த மருத்துவத்துறையில் 'தமிழர் மருத்துவம் அன்றும் இன்றும்' (2006) என்ற நூலை திருகோணமலை, வானவில் பதிப்பகமாக வெளியிட்டார். அதனை மீண்டும் 2009இல் மணிமேகலைப் பிரசுரமாகக் வெளியிட்டுக் கனடாவிலும் அறிமுகவிழாவை வைத்தார். இவர், 'சரசோதிமாலை' என்னும் ஈழத்துச் சோதிடநூலை உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவன வெளியீடாக 2015இல் பதிப்பித்து வெளியிட்டுள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. இவர் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் விரிவுரையாளராக இருந்தபோது, 'பண்டைய மருத்துவமும் பயன்தரு மூலிகைகளும்'(1979)என்ற நூலையும் வெளியிட்டவர் ஆவர்.

சட்டத்துறை:

ஈழத்திலிருந்து 1980ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் பெருந்தொகையாக ஏதிலிகள் கனடாவுக்குப் புலம்பெயர்ந்து வந்தபோது அவர்களுக்குச் சட்ட உதவி வழங்கும் வகையிற் பல சட்டத்தரணிகள் கடமையாற்றத் தொடங்கினர். இவர்களில் முத்த தலைமுறையினராக செல்வி. சீவரட்ணம். (Immigration Refugee Board), மோகன் அன் மோகன், சேவியர், ஸ்ரீகாந்தா, பி. கைலாசநாதன், நாதன்சிறீதரன், யேசுதாசன், மல்லிகா வில்சன், மெலினி டேவிட், ஜூட் அந்தோனிப்பிள்ளை முதலிய பலர் இங்கு வந்து மேலும் தமது கல்வித் தகைமைகளை மேம்படுத்திக் கொண்டவர்களாவர். கனடாவிற் பிறந்து சட்டக்கல்லூரியிற் பயின்று பட்டம் பெற்ற ஹரி ஆனந்தசங்கரி போன்ற பலர் சட்டத்துறையில் வளர்ச்சி அடைந்து வருகின்றனர். சட்டம் பயின்ற இளைய தலைமுறையினர் அரசசேவையிலும், பல்வேறு தனியார் நிறுவனங்களிலும் உயர்பதவிகளிற் சேவையாற்றி வருதலும் சிறப்பாகக் குறிப்பிடப்படத்தக்கது. மேலும் கனடாவிலே ஒன்ராறியோ மாகாணத்தின் முதல் தமிழ் நீதிபதியாகத் திருமதி தெய்வா மோகன் அவர்கள் 2016இல் நியமனம் பெற்றுள்ளமை சட்டம், நீதித்துறைகளில் தமிழர் ஈட்டிய சாதனைகளில் ஒன்றாக விதந்து குறிப்பிடத்தக்கதாகும். பேராசிரியர் வில்சன் அவர்களின் மகள் மல்லிகா வில்சன் Attorney General ஆகப் பதவி வகித்து வருகிறார் என்பதும் கருத்திற் கொள்ளத்தக்கதாகும். (பக். 93 பார்க்க)

தொழில் நிறுவனங்கள்:

கனடாவில் தமிழர்களால் நடத்தப்படும் பெரும் தொழில் நிறுவனங்கள் தமிழரது பொருண்மிய வளத்திற்கு உரம் சேர்ப்பனவாக உள்ளன. அவ்வகையில் திரு. வைரமுத்து சொர்ணலிங்கம் அவர்கள் 1991இல் உருவாக்கிய 'யாழ் மெற்றால்' (Yarl Metal) என்ற தொழில் நிறுவனம் இன்று அவரது நிருவாகத் திறமையாலும் அங்கு தொழில்புரியும் ஊழியர்களின் உழைப்பாலும் மிகவும் வளர்ச்சி பெற்றுக் காணப்படுகிறது. இவர் தனது தொழில் நிறுவனத்திற் பலருக்குத் தொழில் வழங்குவதோடு, தமிழரது உற்பத்திப் பொருட்களை அமெரிக்கா வரையும் பாவனைக்கு உட்படுத்தியுள்ளார் என்பதும் பெருமைக்குரியதாகும்.

திரு இராஜதுரை அவர்களின் 'போட்டலோ' குளிர்மான உற்பத்திச் சாலையும் அத்தகையதே. தமிழரின் சமையற் பாவனைப் பொருட்களை இறக்குமதி செய்து "லீலா", "நிரு உற்பத்தி", "வாணி தயாரிப்பு", "இரா தயாரிப்பு" என வணிகச் செயற்பாடுகள் நடைமுறையில் உள்ளன. மேலும் தனியார் போக்குவரத்து வசதிகள் என்ற அடிப்படையில் 'விக்கி ரவல்ஸ்', 'ஈஸி ரவல்ஸ்', 'மக்ஸ் ரவல்ஸ்' முதலான சேவைகள் நடத்தப்படுகின்றன.

வீடு விற்பனைத் தொழிலிற் பலர் ஆதன முகவர்களாகவும் (Real Estate Agent), வீட்டு மதிப்பீட்டாளராகவும் (Appraiser) கனடாவில் 100க்கும் மேற்பட்டோர் ஈடுபட்டுள்ளனர். இவர்கள் பல்லின சமூகத்தவர் மத்தியிலும் தமது தொழில் திறனைப் பயன்படுத்தி மிகவும் மேம்பட்ட முறையில் முன்னேற்றம் அடைந்து வருகிறார்கள். மேலும் அடைமான முகவர்களாகவும் (Mortgage Agent), அதுபோன்றே பல்வேறுபட்ட காப்புறுதித் துறையில் சேவை வழங்குநர்களாகவும் நூற்றுக் கணக்கானோர் ஈடுபட்டுள்ளனர்.

இவற்றுக்கும் மேலாக இங்கே தமிழரால் நடத்தப்படும் உயர் தரங்களில் அமைந்துள்ள விருந்துபசார மண்டபங்கள் (Banquet Halls) பிரமிக்கத்தக்க வகையில் சேவையாற்றி வருவது மட்டுமன்றி, அவற்றின் மூலம் அவர்களின் பொருண்மியம் சிறக்கும் வகையாகவும் அமைந்துள்ளது. வாகன விற்பனைத்துறையிலும் தமிழர்

தனித்தனியான வாகன விற்பனை நிறுவனங்களை அமைத்துள்ளனர்.

அச்சகங்கள்:-

18ஆம் நூற்றாண்டிலேயே தமிழ்மொழியில் அச்ச வாகனம் அறிமுகமானது. அதன் வளர்ச்சியின் பயனாகக் கணினியிலே தமிழ்மொழி ஏற்றம் கண்டது. இன்று இணையத்தளத்திலே தமிழ்மொழி வீறுநடை பயில்கின்றது. கனடாவிற் கணினித் துறையிலே தமிழ்மொழிக்கான பங்களிப்பிற் பலர் ஈடுபட்டுவந்துள்ளனர். கனடாவில் கவிதை, சிறுகதை, நாடகம், கட்டுரை என இயற்றமிழ் ஆக்கங்கள் நூல்களாக வெளிவருவதற்கும், பல்வேறு தமிழ்ப் பத்திரிகைகள், இதழ்கள், மற்றும் தமிழ்ப் பிரசுரங்கள் என்பன பெருந்தொகையாக வெளிவருவதற்கும் கணினி, இணையத்தளங்கள் என்பன கைகொடுத்து உதவுகின்றன.

கனடாவில் அச்சகத்துறையின் வளர்ச்சியானது மிகக் குறுகிய காலத்திலே தொழில்நுட்ப உதவியுடன் துரித வளர்ச்சி கண்டுள்ளது. ரொறன்ரோ பெரும்பாகத்திலே தமிழரால் நடத்தப்படும் பல அச்சகங்கள் இப்போது கணினிப் பாவனையுடனான தொழில்நுட்பங்களைப் பயன்படுத்திச் சிறந்த முறையில் வெளியீடுகளைச் செய்துகொண்டிருக்கின்றன. அமெரிக்கக் கண்டத்திலே தமிழ் நூல்கள், கைநூல்கள் எனப் பல்வகை வெளியீடுகள் நடைபெறுவதற்குக் கணினிப் பாவனையின் பயன்பாடு மிக முக்கிய இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. இதன் ஆரம்பநிலை பற்றி அறிந்து கொள்ளுதல் மூலம் கணினியிலே தமிழ் எழுத்துப் பாவனை எவ்வாறு இடம்பெற்று, பிரபல்யம் அடைந்தது என்பதை அறிந்து கொள்ளலாம். ஈழத்துப்பூராடனார் க. த. செல்வராஜகோபாலும், அவரது பிள்ளைகளும் சேர்ந்து கணினித் தமிழ் எழுத்துருக்களை வெளியீட்டுத்துறைக்குப் பயன்படுத்தலாயினர். அதன் முதலாவது பயன்பாடு பூராடனாரின் ஆக்க இலக்கியங்கள் நூல்வடிவம் பெறுவதற்குத் துணையாயின. கனடாவில் கணினியிலே தமிழ் எழுத்துக்களைப் பயன்படுத்தி முதன்முதலாகத் தமிழில் நூல்கள் வெளியிட்டவர் ஈழத்துப் பூராடனாரேயாவார். இலங்கையில் களுதாவளைக் கிராமத்தைச் சேர்ந்த ஈழத்துப்பூராடனார் தான் வாழ்ந்த ஊரில் 'ஜீவா பதிப்பகம்' என்ற அச்சகத்தை நிறுவி, பல்வேறு தமிழ் நூல்களை வெளியிட்ட அனுபவம்

பெற்றிருந்தார். இது பற்றி 'நிழல்' இதழில் உள்ள ஒரு குறிப்பு இங்கு நோக்கத்தக்கது:

“புலம்பெயர்ந்து கனடாவில் வாழ்ந்த ஒரு குடும்பம் மின்கணினியில் தமிழ் எழுத்துமுறையைப் புகுத்தி அச்சுக்கலைப் புரட்சியில் முன்னோடியாகத் திகழ்ந்தது. தமிழ் வரிவடிவங்களை மாற்றி அமைத்து எழுத்துச் சீர்திருத்தம் செய்தால் மட்டுமே மின்கணினியில் தமிழைப் புகுத்தலாம் என்று முடிபெடுத்த தமிழறிஞர்களும் அரசும் அதற்கான முயற்சிகளில் இறங்கியிருந்த வேளையில், எந்தவிதமான எழுத்துச் சீர்திருத்தமும் இல்லாமலே தமிழை மின்கணினி அச்சு முறையில் பயன்படுத்தலாம் என நிரூபித்துக்காட்டியவர் ஈழத்துப் பூராடனார் என்றழைக்கப்படும் திரு. க. தா. செல்வராசகோபால் அவர்களாவார். அவரது இரண்டாவது புத்திரன் கலாநிதி வெஸ்லி இதயஜீவகருணா அவர்கள் தமிழ் எழுத்துக்களை கணினியில் புகுத்தினார். மூத்த புதல்வன் ஜோர்ஜ் இதயராஜ் அவர்கள் அதை அச்சிடும் பணியில் பரிசோதனை செய்து மின்கணினித் தமிழ் அச்சகம் அமைத்தார்.” (நிழல்: 2007:30)

இங்கு முக்கியமாகக் கருத்திற்கொள்ள வேண்டிய விடயம் யாதெனின், கணினி விசைப்பலகைக்கு அடக்கமான முறையிலே தமிழ் எழுத்துக்களை மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்ற குரல் தமிழகத்தில் ஓங்கி ஒலித்த காலத்திலே, தனித்து நின்று பழைய தமிழ் எழுத்துமுறைகள் அழிந்துபோகாமற் பேணிக்காக்கும் முயற்சியிலே தமிழகத்திற் பேரறிஞர் பெருஞ்சித்திரனார் இறுதிவரை போராடிக் கொண்டிருந்தமையாகும். அதற்குச் சார்பாகக் கனடாவிலே தனித்து நின்று பழைய தமிழ் எழுத்து முறைகளை அவ்வாறே கணினியிற் பயன்படுத்தித், தமிழ் நூல்கள் பலவற்றை வெளியிட்ட பெருமை பூராடனாரின் குடும்பத்தினருக்கு உரியதாகும். அவரது மூத்த புதல்வன் ஜோர்ஜ் இதயராஜ் 'றிப்ளக்ஸ்' (Reflex Printers) அச்சகத்தை ரொறன்ரோவில் நிறுவினார். 1985இல் மக்கின்ரொஸ் அப்பிள் மின்கணினித் திரையில் தமிழ் எழுத்துக்களை வரிவடிவ அமைப்புச்செய்து, ஒளிக்கற்றை முறையில் (Lazer Printer) அச்சுப்பதிவுக் கருவியிற் பதிவுசெய்யும் முறையைப் பயன்படுத்தி, ஈழத்துப் பூராடனார் இயற்றிய பெத்தலகேம் கலம்பகம், இயேசு புராணம், தமிழாக்கம் செய்யப்பட்ட ஆதிக் கிரேக்க காப்பியங்கள், கிரேக்க நாடகங்கள் முதலான பல நூல்களை

முதன்முதலாக பழைய தமிழ் எழுத்து முறைகளைக் கணினியில் தட்டச்சுச் செய்து வெளியிட்டனர். இந்த அச்சகத்தில் ஈழத்துப்பூராடனார் 100க்கும் மேற்பட்ட தமிழ் நூல்களைக் கணினிப உதவியுடன் வெளியிட்டுள்ளமையும் கணினித் தமிழ் வரலாற்றுச் சாதனையாகும்.

அதனைத் தொடர்ந்து ரொறன்ரோவிற் பல அச்சகங்கள் தோன்றலாயின. அந்த வரிசையில், விவேகா அச்சகம், அபிராமி அச்சகம், ஆதவன் பப்ளிசர்ஸ், ஆனந்தா அச்சகம், ஆர். ஜி. பிரின்ரர்ஸ், பரடைஸ் அச்சகம், பி. கே. பிரின்ரஸ், புளுலைன் பிரின்ரஸ், ஸ்காபரோ பிரின்ரஸ், ஏ. பாஸ்ற் பிரின்ற், ஜே. ஜே. பிரின்ரிங், முகூர்த்தம் பிரின்ற், நோயல் பிரின்ரிங் என்பவற்றுடன் இன்னும் சிறிய அளவிலான அச்சகங்களும் ரொறன்ரோ பெரும்பாகத்தின் பல இடங்களிலும் அமையலாயின. அச்சுப் பதிப்பு, ஓவியம் என்பவற்றைத் தொடர்புடைய கிராபிக் (Graphic Design) வேலைகள், எழுத்துருக்கள் (Fonts) என்பவற்றை உருவாக்கும் தொழில்நுட்பக் கலைஞர்களும் கனடாவிலே தோற்றம் பெறலாயினர். அவ்வகையில் ஹரன்கிராபிக், டி. ஜி. கிராபிக், பிரியா டிசைன். ஸ்மாட் இமேஜ், சுபதிகை கிராபிக்ஸ் முதலான அச்சகத்துடன் தொடர்புடைய பல்வேறு தொழில்நுட்பத் துறையினரும் வளர்ச்சி அடைந்தனர். அச்சகங்களும் கிராபிக் டிசைன் நிபுணத்துவமும் வளர்ச்சியடைந்த நிலையில் வாரப் பத்திரிகைகளும் இதழ்களும், நூல்களும் தமிழில் பெரிதும் வெளியிடப்படலாயின.

கனடாவில் தமிழரால் நடத்தப்படும் சில அச்சகங்கள் நூல் வெளியீட்டுத் துறையில் நன்கு பங்களிப்புச் செய்கின்றன. இவ்வகையில் விவேகா அச்சகம் பல ஆண்டுகளாக இப்பணியைச் சிறந்த முறையில் செய்துவருகின்றது. கணினி ஊடாகத் தமிழ் நூல்கள், தமிழ் இதழ்கள் கனடாவில் வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன. சாமந்தி, கலியுகம், தமிழ் கனேடியன், பொய்கை, பதிவுகள், இணையம் முதலான தமிழ் இதழ்கள் இணையத்தளத்தின் ஊடாகக் கனடாவிலிருந்து வெளியிடப்படுகின்றன. இணையத்தளங்களின் ஊடாகப் பத்திரிகை வாசித்தல், திரைப்படம் பார்த்தல், செய்திப் பரிமாற்றம் முதலான நாளாந்த விடயங்களும் கனடாத் தமிழர் வாழ்வில் இடம்பெற்று வருகின்றன. இந்நூற்றாண்டிற் கணினியின் ஆதிக்கம் மனித வாழ்க்கையின் சகல துறைகளிலும்

முக்கியத்துவம் பெற்று வருவதற்கமைவாக, கனடாத் தமிழரின் வாழ்வும் வளமும் பண்பாட்டு வாழ்வியல் முறைகளும் பண்பாட்டு வெளிப்பாடுகளும் கணினிப் பயன்பாட்டில் பெரிதும் தங்கியுள்ளன. பழந்தமிழ் இலக்கியங்களிற் பெரும்பாலானவை இப்பொழுது இணையத் தளங்களினூடாக உலகில் வாழும் அனைத்துத் தமிழருக்குக் கிடைக்கின்றன. இப்பொழுது Tamil Unicode என்ற கணினிச் செயல் திட்டம் மூலம் அனைத்து விடயங்களையும் தமிழில் இணையத்தளங்களில் அறிந்து கொள்ளும் வாய்ப்பும் உருவாகியுள்ளது.

தமிழ் எழுத்துரு ஆக்கம்:

தமிழ்க் கணினிப் பயன்பாடு இன்று உலகளாவிய நிலையில் வளர்ந்துள்ளது. யூனிக் கோட் (Unicode) முறையிலே தானிறங்கி (dynamic) எழுத்துருவில் தமிழ்மொழியும் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. எவ்வித சிரமமும் இல்லாமல், ஆங்கில இணையத் தளங்களுக்குச் சென்று விரும்பிய எழுத்துருக்களைப் பயன்படுத்துவது போன்று, தமிழ் எழுத்துருக்களைப் பயன்படுத்தும் அளவுக்குத் தமிழ்க் கணினித்துறை வளர்ச்சி அடைந்துள்ளது. கடந்த இருபது ஆண்டுகளுக்கு மேலாகத் தமிழ் அறிஞர் பலர் கணினித் தமிழ் எழுத்துரு ஆக்கத்தில் ஈடுபட்டுச் சாதனைகள் படைத்துள்ளனர். இவர்களின் அரிய முயற்சிகளின் பயனாகத் 'தானியங்கி எழுத்துரு' முறையில் யூனிக் கோட் எழுத்துருவாக்கமுறை அறிமுகம் செய்யப்பட்டுள்ளது. உலகில் வழங்கும் எழுத்து மொழிகளைக் கணினியிற் பயன்படுத்தத்தக்க உலகளாவிய 'தகுதரம்' என்பதே யூனிக் கோட் ஆகும்.

இப்பின்னணியிற் கனடாவில் வாழும் தமிழ்க் கணினி எழுத்துருவாக்க அறிஞர்களின் பங்களிப்பு துல்லியமாக மதிப்பிடப்பட வேண்டியதாகும். கணினிப் பயன்பாடு தோன்றி அரை நூற்றாண்டுக்கு மேலாகிய போதிலும் கணினியிலே தமிழ்மொழிப் பயன்பாடு 1980களிலேயே தொடங்கிற்று. அப்போது மேசைக்கணினிகளே பயன்படுத்தப்பட்டன. அவ்வாறு தோன்றிய கணினிகளும் தனித்தனியான இயங்குமுறைகளைக் கொண்டிருந்தன. தொழில்நுட்பத்தின் வளர்ச்சியின் பயனாக "மக்கின்ரொஸ்", "மைக்கிரோசொப்ட்" முதலான இயங்குமுறைகளுடன் கணினிகள் கிட்டத்தட்ட

ஒரு பொதுக்கருவியாக உருவெடுக்கத் தொடங்கின. இவற்றின் ஆரம்பகால வரலாறு பற்றி ஜெயபால் என்பவர்தனது இணையத்தளத்தில் வருமாறு குறிப்பிடுவர்:

“கணினிகள் மேசைக் கணினிகளாக 1983-1984ஆம் ஆண்டுகளில் விற்பனையாயின. அவ்வேளையிலே தமிழ்க் கணினி விற்பன்னர்கள் தமிழ் எழுத்துருக்களைக் கணினியில் கொண்டுவரும் முயற்சியில் ஈடுபடத் தொடங்கினர். கணினிகள் ஆங்கிலத்திலேயே இயக்கக் கட்டளைகளையும் மறுமொழிகளையும் கொண்டிருந்தன. அத்துடன் ஆவணங்கள், வரைதல்கள், கணக்கு வழக்குக் கோவைகள் என்று பலதரப்பட்ட சிறப்புப் பாவனைப் பொருட்கள் கணினியின் திறமையைப் பாவித்துச் சிறப்பாக மென்பொருட்கள் பக்கச் சார்பாக உருவாக்கம் பெற்றன. இம்மென்பொருட்கள் மக்களின் பல தேவைகளை மிகச் சுலபமாகச் செய்து முடிக்கப் பெரிதும் உதவின. இவற்றின் பயன்பாட்டினைத் தமிழிலும் பெற முயன்ற பலதரப்பட்ட தமிழ்க் கணினி வல்லுநர்களின் முயற்சிகளிலே முதலில் “ஆதமி” என்னும் மென்பொருள் உருவாக்கப்பட்டது. இது 1984இல் கனடாவில் கலாநிதி சிறீனிவாசன் என்பவரால் உருவாக்கப்பட்டது. இதன் மூலம் தமிழில் எழுதி அவற்றை அச்சுப் பதிவு செய்துகொள்ள முடியும். இந்த மென்பொருளின் தொடர்ச்சியாக “ஆதவின்” என்ற மென்பொருளும் பின்னாளில் உருவாக்கம் பெற்றது. 1990களின் முற்பகுதியில் “மக்கின்ரொஸ்” கணினியிலே தமிழில் எழுத்துரு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. இக்காலக் கட்டத்தில் எழுத்துருக்களை உருவாக்கப் பல வல்லுநர்கள் சொந்த முயற்சியில் ஈடுபட்டனர். இதன் பயனாகத் தமிழ் எழுத்துருக்கள் பல கணினிப் பாவனைக்கு வந்து கொண்டிருந்தன” (இணையத்தளம்: Jebala's blog- கணினியில் தமிழ் - பகுதி 1, செப் 21, 2006).

உலகில் கனடாவில்தான் முதலில் தமிழ் எழுத்துருக்களின் மின்கணினி வடிவம் பெற்றது என்ற கருத்தும் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளது. கனடாவிற் கணினித் தமிழ் எழுத்துக்களை உருவாக்குவதில் முன்னின்று உழைத்தவர்களில் முதலிற் குறிப்பிடப்பட வேண்டியவர்கள் முனைவர் விஜயகுமார் மற்றும் அவருடன் இணைந்து செயற்பட்ட திரு. சத்தியநாராயணா என்பவருமாவர். இவ்விடயம் பற்றி முனைவர் விஜயகுமார் அவர்களிடம் 2006இல் பெற்ற தகவல்களின்படி, கனடாவிலே தமிழ் எழுத்துருவாக்கம் பற்றிய அரிய தகவல்களை

அவரிடமிருந்து பெறக்கூடிய தாயிற்று. கணினித் தமிழ் எழுத்துருவாக்கம் செய்தோர்களில் கலிபோர்னியா பேர்க்கிளிப் பல்கலைக்கழகத்தைச் சேர்ந்த பேராசிரியர் ஜோர்ஜ் ஹார்ட் முதலிற் குறிப்பிடப்பட வேண்டியவராவர். இவரது தமிழ் எழுத்துருக்களை அடிப்படையாகக் கொண்டே தாம் முதலில் கணினித்தமிழ் எழுத்துக்களை உருவாக்கியதாகவும், அந்த எழுத்துருக்கள் ‘உலகத் தமிழர் பத்திரிகை அச்சிடுவதற்காக உருவாக்கப் பட்டதாகவும் அவர் குறிப்பிடுவர். மேலும், ‘உலகத் தமிழர் பத்திரிகை வெளியீட்டுக்காகச் ‘சரஸ்வதி’ என்ற எழுத்துருவையும் உருவாக்கி, அதனை அப்பத்திரிகையின் பயன்பாட்டுக்கு வழங்கியதாகவும் முனைவர் விஜயகுமார் குறிப்பிட்டார். அதனைத் தொடர்ந்து அவர், ‘Ethno Multimedia’ என்பதன் வெளியீடாகப் பல எழுத்துருக்களை உருவாக்கி தமிழ் வெளியீட்டாளருக்கும் வழங்கியதாகவும் தகவல் அளித்தார்.

மின்கணினித் தமிழ் அச்சமைப்பின் முன்னோடியாக ஈழத்துப்பூராடனாரின் மகன் முனைவர் இதயஜீவகருணா அவர்களும் நினைவு கொள்ளப்படுகிறார் என நிழல் இதழ் (2000-2004:பக்.54) குறிப்பிடுகிறது. அவர்கள் “றிப்ளக்ஸ்” என்ற அச்சகத்தின் மூலம் தமிழ்ப் பிரசுரங்களை வெளியிட்டுவரலாயினர். புதிதாகக் கனடாவுக்கு வருகைதந்த தமிழ்க் குடிவரவாளர்களுக்குத் தமிழிற் பிரசுரங்களை வெளியிட்டு உதவும் வகையிலே தமிழ்க் கணினி பயன்பட்டமையை நிழல் இதழ் வருமாறு குறிப்பிடுகிறது:

“அகதிகளாக வந்தவர்கள் தமக்கு இங்கு அரசு அளிக்கும் உதவிகளையும் சலுகைகளையும் தம் மொழியில் அறிந்துகொள்வதற்கு பிரசுரங்களையும் அரசு அறிக்கைகளையும் தமிழில் தரவேண்டிய பொறுப்பை இங்கு அச்சகத் தொழிலில் ஈடுபட்ட ‘றிப்ளக்ஸ்’ தாபனம் ஏற்றுக்கொண்டது. முதலில் அது கனடாவுக்கு வருகை தருவோருக்கான கை நூல் என்னும் ஆங்கிலமும் தமிழும் இணைந்த பாரிய நூல் ஒன்றைத் தமிழில் அச்சமைப்புச் செய்து ஒன்ராறியோ அரசுக்குக் கையளித்தது. அதுபோலவே பல அறிக்கைகளையும், சுற்று நிருபங்களையும் தமிழாக்கஞ் செய்து பிரசுரிக்கத் தனது மின்கணினித் தமிழ் அச்சமைப்பைப் பயன்படுத்திக்கொண்டது. இதனைப் பாராட்டி அரசு பாராட்டுப் பத்திரம் அளித்தது” (நிழல்:2000-2004:பக்.115).

ஈழத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட சசிஹரன் பத்மநாதன் கனடாவில் 250க்கும் மேற்பட்ட கணினித் தமிழ் எழுத்துருக்களை உருவாக்கிச் சாதனை படைத்தவர். இவர் கனடாவில் தமிழ்க் கணினியின் தோற்றம் பற்றிக் கூறும் செய்தி ஈண்டு உன்னிப்பாக நோக்கத்தக்கது:

“கனடாவில் முதன் முறையாகத் தமிழ் மக்களது அரசியல் அபிலாசைகளைப் பிரதிபலிப்பதாக, அதன் அடிப்படையில் பரப்புரை நோக்குடன் வெளிவந்த தமிழ் அச்ச ஊடகமான “உலகத் தமிழர்” பத்திரிகையைச் சொல்லலாம் உலகத் தமிழர் பத்திரிகையின் அச்சேற்றல் தேவையின் அடிப்படையிலேயே கனடாவில் தமிழ் அச்சக்கலைக்கு அடித்தளம் போடப்பட்டு, மெல்ல மெல்ல அது வளர்ச்சி பெற்று வந்துள்ளது. 1990இல் ‘உலகத் தமிழர்’ பத்திரிகையும், 1991இல் ‘தமிழர் தகவல்’ பத்திரிகையும் அச்சேறி, கனடாவிற்கு புலம்பெயர்ந்து அடிபதித்தவர்களின் சமூகக் கட்டமைவுக்குக் கணிசமான அளவு பங்காற்றியுள்ளன. இந்த இரண்டு அச்ச ஊடகங்களின் முதற் பிரசவக்கூடம் கல்வியியலாளர் ‘ஈழத்துப் பூராடனார் செல்வராஜகோபால் குடும்பத்தின் ‘றிப்ளக்ஸ்’ அச்சகமாகும்” (சசிஹரன்: 2010: பக்.47)

சசிஹரன் பத்மநாதன் அவர்களால் உருவாக்கப்பட்ட ‘பாமினி’ தமிழ் எழுத்துரு இன்று உலகமெல்லாம் தமிழ்க் கணினிப் பாவனையாளராற் பெரும்பாலும் பயன்படுத்தப் படுகிறது. அந்த எழுத்துரு எல்லோருக்கும் இலவசமாகவே கிடைக்கின்றது. உலகமெல்லாம் கணினித் தமிழ்ப் பயன்பாட்டுக்கு பாமினி எழுத்துரு உதவியாக இருப்பதன் பெறுமானம் உணரப்பட வேண்டியதாகும். இவரால் உருவாக்கப்பட்ட எழுத்துருக்களைத், தமிழ் நாட்டிற் புகழ் பெற்ற ஜீனியர் விகடன், குமுதம் முதலான 35 க்கும் மேற்பட்ட பத்திரிகைகள், இதழ்கள் தமது பக்கங்களில் முக்கிய எழுத்தாகப் பயன்படுத்திவருதல் கனடாத் தமிழர் உலகளாவிய தமிழருக்கு ஆற்றிய பெரும்பணிகளில் ஒன்றாக அமைகின்றது. இத்தகைய தனது பங்களிப்புப் பற்றிச் சசிஹரன் பத்மநாதன் கூறுவது நோக்கத்தக்கது:

“எனது உருவாக்கத்தில் முதன்முதலாக 1980களின் பிற்பகுதியில் உருவாக்கம் பெற்றதே ‘பாமினி’ தமிழ் அச்சுரு எழுத்தாகும். ‘பாமினி’, ‘ஈழம்’ ஆகிய இரண்டு

எழுத்துகளும் முதன்முறையாக எமது நிறுவனத்தினால் (HaranGraph ©1987) உலக ரீதியாக இலவசமாக விநியோகிக்கப்பட்டன. ஒருமொழிக்கு அணை போடக் கூடாது என்று எங்கோ கேட்ட அல்லது படித்த ஞாபகமுண்டு. அது, ஆறுபோல் எட்டிய தூரமெல்லாம் பரந்தோடி வீசுப் பெற்ற சமுத்திரத்திற் சங்கமிப்பதுபோல, அது எனக்கு மட்டும் சொந்தமானதாக இருக்காது அனைவருக்கும் எட்ட வேண்டும் என நான் எண்ணினேன். ஆதலால்தான் இன்று இந்த அச்சுரு எழுத்துக்கள் பெரும்பாலானோராற் பாவிக்கப்பெற்று, ஒரு உள்ளீட்டு (Standard Input System) முறையாகவே பரிணமித்துள்ளது” (சசிஹரன் பத்மநாதன், 2010: 47-48).

‘ஹரன் கிராபிக்’ எனப்படும் நிறுவனத்தின் ஊடாகச் சசிஹரன் பத்மநாதன் அவர்கள் கணினித் தமிழ் வளர்ச்சிக்கு இருபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு மேலாகப் பெரும்பணி ஆற்றி வருகிறார். தாயகப் பற்றுமிக்க சசிஹரன், தான் உருவாக்கிய 250க்கும் மேற்பட்ட கணினி எழுத்துருக்களுக்கு ஈழத்திலுள்ள ஊர்கள், நகரங்கள் ஆகியவற்றின் பெயர்களைச் சூட்டியுள்ளமை பாராட்டுதலுக்கு உரியது. இவர் பாமினியைத் தொடர்ந்து. தர்மினி, அமிர்தா, அருமிதா, மற்றும் இலங்கை ஊர்பெயர்களின் வரிசையில் நல்லூர், யாழ்ப்பாணம், நிங்கோ, கல்குடா, கல்லாறு, சிலாபம், பொத்துவில் எனப் பல்வேறு இடப்பெயர்களில் தமிழ் எழுத்துருக்களை உருவாக்கி, கனடாத் தமிழரது பொருண்மியத்திற்கும், தொழில் நுட்பத்திற்கும் வளம் சேர்த்துள்ளார். கணினித் தமிழ் உள்ளவரை சசிதரன் பத்மநாதனின் பெயரும் அவரது அளப்பரிய சேவையும் நிலைத்து நீடிக்கும். மேலும் சிங்களம், மற்றும் இந்திய மொழிகளிலும் எழுத்துருக்களை வெளிட்டுளார் என்பதும் குறிப்பிடத் தக்கதாகும்.

மேலும், ஹரன் கிராபிக் (சசிகரன்), Digi Media Creations (கருணா), Everest Graphic, Jaya Creative solution முதலிய நிறுவன உரிமையாளர் கணினியில் ஓவியங்கள், விளம்பர அட்டைகள், எழுத்துருக்கள் செய்தல் முதலான தொழில்நுட்பக் கலைகளிலே தமிழர் மத்தியில் நன்கு வளர்ச்சியடைந்துள்ளனர். தமிழரால் நடத்தப்படும் இருபத்தைந்துக்கும் மேற்பட்ட அச்சகங்களும் மிகச் சிறந்த முறையில் வெளியீட்டுத் துறையில் நன்கு பங்களிப்புச் செய்கின்றன.

கணினித் தமிழ்:

இன்றைய காலம் கணினி யுகமாக மாறிக்கொண்டு வருகின்றது. கணினித் தமிழின் மூலம் தட்டச்சு செய்தல், பிரதி எடுத்தல், மின்னஞ்சல் பயன்பாடு, இணையப் பயன்பாடு, மின்னணுக் கல்வி, மின்னணுக் கருத்தரங்கு, முகநூற் பயன்பாடு, மின்னியல் மொழிபெயர்ப்பு எனப் பல்வேறு வழிகளில் தமிழ்மொழி பயன்பெறுகின்றது. சாதாரண மக்களும் மேற்குறிப்பிட்ட கணினித் தமிழ்ப் பயன்பாட்டைப் பெறும்வகையில் கணினித் தொழில்நுட்பம் பற்றிய நூல்கள் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் வெளிவந்த வண்ணமுள்ளன. அத்துடன் கணினிப் பயன்பாட்டுக்குரிய கலைச்சொல் அகராதிகளும் கிடைக்கின்றன. தொழில்நுட்பத் துறையின் வளர்ச்சி வேகத்திற்கு அமைவாக இப்போது கணினியில் மட்டுமன்றிக் கைத்தொலைபேசி போன்றன வற்றிலும் தமிழ் எழுத்துருப் பாவனைகள் வந்துவிட்டன. இவ்வாறு புதிய புதிய மின்னணுப் பாவனைகள் அறிமுகமாகும்போது அவற்றுக்கேற்ப மேலும் மேலும் தமிழ் எழுத்துருக்கள் உருவாக்கப்பட வேண்டிய தேவையும் உள்ளது. குறிப்பிட்ட சில இணையத் தளங்களின் உதவியுடனும் தமிழில் தட்டச்சு செய்யக் கூடிய வசதிகள் கிடைக்கின்றன. சான்றாக <http://www.typetamil.in>, <http://code.google.com/p/english-totamil-live-typewriter> போன்ற இணையத் தளங்களுக்குச் சென்றும் தமிழில் தட்டச்சு செய்துகொள்ளலாம். கனடாவில் பல்கலைக் கழகங்களிற் பயிலும் தமிழ் மாணவர் கணினித்தமிழ் வளர்ச்சிக்காக ஆய்வுகளிலும் கண்டுபிடிப்புக்களிலும் தீவிரமாக ஈடுபட வேண்டிய தேவை உள்ளது. கனடாவில் மட்டுமன்றி உலகளாவிய நிலையிற் கணினித் தமிழை வளம்படுத்துவதற்குரிய வகையில் முயற்சி எடுக்க வேண்டிய பொறுப்பு இவர்களை எதிர்பார்த்துள்ளது என்பதை இளைய தலைமுறையினர் உணர்ந்து செயற்பட வேண்டும். கணினி மூலம் தமிழ் கற்பித்தல், தமிழ் கற்றல் என்பனவற்றின் மூலமாக எதிர்காலத்திலே தமிழ்மொழிக் கல்வியை விருத்தி செய்து, அதன் மூலம் உலகின் செல்வாக்குப் பெற்ற மொழிகளில் ஒன்றாக தமிழ்மொழி நிலைத்திருக்கும் வாய்ப்பை ஏற்படுத்தலாம். இப்போது கணினிப் பயன்பாட்டின் விளைவாக தமிழிலுள்ள பெரும்பாலான நூல்களை இணையத்தளங்களில் வாசிக்கக்கூடிய வாய்ப்புக் கிடைத்துள்ளது. சான்றாக www.chenailibrary.com,

www.noolaham.org/, <http://www.tamilvu.org/> முதலிய பல இணையத்தளங்களில் நூலக வசதிகளும் உள்ளன.

கணினித் தொழில் நுட்பம்:

கணினித்துறையில் பிரமிக்கத்தக்க வகையிற் கனடாத் தமிழ் இளையோர் முன்னேறி வருகிறார்கள். பலர் கணினிப் பொறியியலிற் பட்டம் பெற்று கணினித்துறையில் சுயதொழில் முயற்சிகளை மேற்கொண்டு வருகின்றனர். மேலும் பலர் கணினி மென்பொருள் உற்பத்தியிலும், கணினி பழுது பார்த்தல் துறைகளிலும், கணினி மென்பொருட்கள் விற்பனையிலும் ஈடுபட்டுள்ளனர். சசிகரன் பத்மநாதன் கணினி எழுத்துருக்களை உற்பத்தி செய்வதில் பெரும் சாதனையும் படைத்துள்ளார். கணினித் துறையில் முதுமானிப் பட்டம் பெற்ற இளையதலைமுறையினர் அரச பணிகளில் பொறுப்பு வாய்ந்த அலுவலர்களாகப் பணியாற்றுகின்றனர். இவற்றைவிட தமிழர் நடத்தும் கணினிக் கல்விப் பயிற்சி நிறுவனங்களின் பட்டியல் இத்துறையில் இலங்கைத் தமிழர் எத்தகு ஆர்வம் கொண்டுள்ளனர் என்பதை அறிவதற்காக கணினித் துறையுடன் தொடர்புடைய இலங்கைத் தமிழரின் கணினித்துறை சார்ந்த கல்வி நிறுவனங்கள், வணிக நிலையங்களின் விவரங்கள் சில இங்கே தரப்படுகின்றன:

Colleges: 'Computek College, JRS College of Business, Toronto Business College, Toronto Collegiate Institute, Beta College Business & Tecnology. NetTek Training & Solution Inc, TE Business & Technology College, Computer Web Pages & Webdesign: RS Web design...

வணிகக் கைநூல்கள்:

தமிழன் வழிகாட்டி என்னும் வர்த்தகக் கைநூல் 1996 பெப்ரவரி 15ஆந் திகதி 174 பக்கங்களைக் கொண்டதாக வெளிவரத் தொடங்கியது. அதன் தொகுப்பாசிரியர் செந்தி செல்லையா அவர்களின் அயராது கடும் உழைப்பால் 2015இல் 1040 பக்கங்களைக் கொண்டதாக அகூர வளர்ச்சிபெற்று வெளிவந்துள்ளது. கனடாவில் ஆங்கிலத்தில் வெளிவரும் "Yellow Page" போன்று இக்கையேடு தமிழர் வணிகத்தை விளம்பரப்

படுத்தும் நூலாக மட்டுமன்றி, “Our Business is to Promote you in Business” என்ற தாரக மந்திரத்தைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டு வெளிவருகிறது. வர்த்தக நிறுவனங்கள் பற்றிய விளம்பரங்களுடன் பொதுமக்களுக்குத் தேவையான முக்கிய தகவல் தொகுப்புக்களும் இதில் இடம்பெற்றுள்ளன. கனடாத் தமிழரின் பல்வேறு சங்கங்கள், மன்றங்கள், விளையாட்டுக் கழகங்கள், மற்றும் பல்கலைக்கழகங்கள், கனடாத் தமிழர் வெளியிட்ட தமிழ் நூற் பட்டியல் முதலான பல்வேறு தகவல்களைத் தாங்கியதாக இக்கைநூல் வெளிவந்து கொண்டிருக்கிறது. கனடாவிலே தமிழர் முதன் முதலாகத் தொடங்கிய விடயங்களின் பட்டியல், தமிழரின் சாதனைகள் முதலியவற்றை அறிந்துகொள்ளவும் துணையாகின்றது. Land Mark in History என்ற பகுதியிற் கனடாவிலே தமிழரின் வரலாற்றுச் சாதனைகளும் பதிவுசெய்யப் பட்டுள்ளன. இத்தகு சிறப்புக்கள் கொண்ட இவ்வர்த்தகக் கைநூல் முற்று முழுதாகத் தமிழரின் பொருண்மியச் செயற்பாடுகளை அறிவதற்குரிய தகவற் களஞ்சியம் என்னும் சிறப்புக் கொண்டதாகும்.

அடுத்ததாக, தேடிப்பார் வணிகக் கைநூல் அதன் நிர்வாகிகளாகிய கிருபா, ஆறுமுகம் ஆகியோரால் பல ஆண்டுகளாக வெளியிடப்பட்டு வருகின்றது. இந்த வர்த்தகக்கைநூல் 2016இல் 832 பக்கங்களைக் கொண்டதாக, நவீன தொழில் நுட்பத்திற்கு ஏற்றவகையில் ஆறாவது தொகுதியாக வெளிவந்துள்ளது. நுகர்வோருக்கு இலகுவாகவும், புதுமையாகவும் தேடிப்பார்.கொம் (theedipaar.com) என்ற இணையத்தளத்தின் மூலமும், (647) 556 - 5252 என்னும் இலக்கத்தின் குறுஞ்செய்தி (SMS) மூலமாகவும், தேடிப்பார் மின்னூல் (e.book) மூலமாகவும், மற்றும் தேடிப்பார் APPS (APPLE/ANDROID) மூலமாகவும் செய்திகள் பாவனை யாளர்களைச் சென்றடையத் தக்கவகையிற் புதிய புதிய தொழில்நுட்ப முறைகளைக் கையாண்டு இந்த வணிகக் கைநூலைத் தாயரித்துள்ளமை சிறப்பாகக் குறிப்பிடப்பட வேண்டியதாகும்.

‘தமிழர் வணிகம்’ என்ற வர்த்தகக் கைநூலும் பல வருடங்களாக வெளிவந்து கொண்டிருக்கிறது. விளம்பரம் இன்றி வியாபாரம் இல்லை என்று கூறாமளவுக்கு விளம்பரமும் விளம்பரக் கைநூலும் மிக முக்கியத்துவம்

பெறுகின்றன. “எமது மக்களின் வர்த்தகம் வளர்ச்சி பெறும் பொருட்டு எமது நூலை முழு வர்ணத்தில் விளம்பரக் கவர்ச்சியினைக் காட்சிப்படுத்தி, நேரத்தியாக வெளிக் கொணர்கிறோம்’ என்ற வாசகத்துடன் ‘வணிகம் 2016 என்ற வணிகக்கைநூல் 752 பக்கங்களுடன் வெளிவந்துள்ளது. இதன் அனைத்துப் பக்கங்களும் வர்ணக்கலவையுடன் வெளிவந்திருப்பதும் சிறப்பாகும். இதன் இறுதியில் இரு முக்கிய விடயங்கள் தமிழ் மக்களுக்குப் பயன்படும் வகையில் தொகுத்துத் தரப்பட்டுள்ளன. தமிழ்மொழியில் வடசொற்கலப்பு பல நூறு ஆண்டுகளாக ஏற்பட்டு அவற்றுக்குரிய தமிழ்ச் சொற்கள் பாவனையிலிருந்து வழக்கொழிந்துவிட்டன. இப்போது தமிழில் பெரிதும் வழக்கிலுள்ள சுமார் 1260 வடமொழிச் சொற்களை அகரவரிசையிலே தந்து, அவற்றுக்கு நிகரான தமிழ்ச்சொற்களும் 21 பக்கங்களிலே தரப்பட்டுள்ளமை மிகவும் பயன்பாட்டுக்குரியதாகும். அத்துடன் பிள்ளைகளுக்குத் தமிழ்ப் பெயர் வைப்பதற்காகப் பெயர் தேடும் பெற்றோருக்கு வாய்ப்பாக சுமார் 1550 தூய தமிழ்ப் பெயர்கள் பதினாறு பக்கங்களிலே தொகுத்துத் தரப்பட்டுள்ளமை தமிழ்த் தொண்டாகின்றது. இவை போன்றே தமிழர் மத்தியில், **Tamil Yellow Pages.com, International Tamil Business Directory** முதலான வணிகக் கைநூல்களும் கனடாத் தமிழர்களால் வெளியிடப்பட்டு வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

இலங்கைத் தமிழர் வர்த்தக சம்மேளனம் - கனடா /
கனடியத் தமிழர் வர்த்தக சம்மேளனம்:

தமிழரின் பல நூற்றுக் கணக்கான தனியார் வர்த்தக நிலையங்கள் ஒன்ராறியோ, குவிபெக் மாகாணங்களில் செயற்பட்டுவருகின்றன. இவர்கள் தனித்தனியாக இயங்காது கூட்டு நிறுவனமாக இயங்கும்போது கனடாவிற் பெரும் வணிக நிறுவனங்களைத் தாபித்து பெருவளம் சேர்க்கக் கூடிய வாய்ப்புகள் உள்ளன. இந்நிலையில் ஒன்ராறியோ மாகாணத்திலுள்ள கனடாத் தமிழ் வணிகர் அனைவரையும் ஒன்றிணைத்து, அவர்களின் நலன்களைக் கவனித்தல், தொழில்துறையிற் கூட்டு முயற்சியெடுத்து அபிவிருத்தி செய்தல் என்ற நல்நோக்குகளுள் 1991இல் இவ்வமைப்பு உருவாக்கப்பட்டது. இவ்வமைப்பு ஆண்டுதோறும் வணிகத் துறையில் மேம்பட்டு விளங்குவோரை ஊக்குவிக்கும்

முகமாக விருதுகள் வழங்கிக் கௌரவித்து வருகின்றது. இப்போது இவ்வமைப்பின் உறுப்பினர் தொகை அதிகரித்திருப்பதோடு, 'ஒன்ராறியோ வர்த்தக சம்மேளனம்' என்ற அமைப்புடனும் இணைந்து இயங்கிவருதல் இவ்வமைப்பின் வளர்ச்சிநிலையைக் குறிக்கின்றது.

இதன் நிறுவநர்களில் ஒருவரான திரு. கிங்ஸ்லி அரியரத்தினம் இவ்வமைப்பின் முதல் தலைவராக மட்டுமன்றி இரண்டாவது தடவையாகவும் பொறுப்பேற்றுச் செயற்பட்டுள்ளார். இவரது தலைமைத்துவக் காலத்தில் (1991-1996) இவ்வமைப்பு, தமிழ் வர்த்தகக் கண்காட்சியைத் (வாணிப வசந்தம்) தொடங்கி வெற்றிகரமாக நடத்தி வந்துள்ளது. 2001ஆம் ஆண்டிலிருந்து இவ்வமைப்பின் பெயர், 'கனடியத் தமிழர் வர்த்தக சம்மேளனம்' என மாற்றம் செய்யப்பட்டுள்ளது. 25 ஆண்டுகளைக் கடந்து வந்துள்ள இவ்வமைப்பு, கனடாவில் பல சாதனைகளை நிகழ்த்தியுள்ளது. ஆண்டு தோறும் நடைபவனி (Walk-A-Thon) மேற்கொண்டு, இங்குள்ள மருத்துவ மனைகளுக்குப் பெருந்தொகைப் பணத்தை நன்கொடையாக வழங்கிவருதல் பெரும் சாதனையாகும்.

ரொறன்ரோ பெரும்பாகத்திலுள்ள வர்த்தகர்கள், பல்வேறு தொழில் நிபுணர்கள், கல்விச் சேவையாளர், மருத்துவர், கணக்காளர் முதலான துறைசார்ந்தவர்கள் பற்றிய புள்ளி மதிப்பீட்டைக், கனடா குடிசனக் கணிப்பீட்டுத் திணைக்களத்துத் தரவுகளின் அடிப்படையில் கனடா வர்த்தக சம்மேளனத்தினர், 2007இல் தயாரித்து, அவற்றை இணையத்தளத்திற் பதிந்துள்ளனர். அவற்றிலிருந்து இரு அட்டவணைகள் இங்கு தரப்படுகின்றன. இவை கனடாவிலே தமிழரின் பொருண்மிய வளத்தினையும், பல்வேறு துறைசார்ந்த கல்வியாளரின் மேம்பாட்டினையும் அறியத் துணையாகின்றன.

TAMIL – OWNED BUSINESSES IN THE G T A

INDUSTRY	# OF BIZ
Utilities	94
Construction	16
Manufacturing	17
Wholesale Trade	10
Retail Trade	393
Transportation and Warehousing	54
Information and Cultural Industries	76
Finance and Insurance	409
Real Estate and rental & leasing	252
Professional, Scientific and technical services	64
Administrative and support, waste management and remediation services	33
Education services	102
Health care and social assistance	230
Arts, entertainment and recreation	210
Accommodation and food services	107

அட்டவணை- 7

நன்றி கனடா வர்த்தக சம்மேளனம்.

Tamil Professionals in the GTA (1)

Professional Accountants (2)	440
Doctors (3)	190
Dentists	38
Lawyers	26
OTHER PROFESSIONALS	
Real Estate Agents	250
Mortgage Agent	92
Financial Planners	75
Insurance Agents	70

அட்டவணை - 8

- (1) List includes fields that make membership information public.
 (2) CGAs, CMAs. & CAs.
 (3) Tamil – speaking doctors listed with the College of Physicians and Surgeons of Ontario (CPSO)

- நன்றி: கனடா வர்த்தக சம்மேளனம்

கனடாத் தமிழர்களின் பன்முக வளர்ச்சிநிலையைப் பற்றி, பிற இனத்தவர் அல்லது இந்நாட்டின் அரசியல் பிரமுகர்களின் பார்வையில் கூறுவது பொருத்தமாக அமையலாம். அவ்வகையில் ரொறன்ரோ மாநகரசபை முதல்வரின் கணிப்பாகக் கூறப்பட்ட ஒரு கருத்து இங்கு மேற்கோளாகத் தரப்படுகிறது.: ‘ரொறன்ரோ நகராட்சியின் முதல்வர் ஜோன் ரோறி வைபவமொன்றில் செய்தியாளர் ஒருவர் கேட்ட கேள்விக்குப் பின்வருமாறு பதிலளித்தார்: “தமிழர்கள் இந்நாட்டுக்கு வெறும் கையுடன் வந்தார்கள். ஆனால், இன்று வெற்றி பெற்ற ஒரு சமூகமாக உயர்ந்துள்ளதுடன் ஏனைய சமூகங்களுக்கு இணையாகவும், இணைந்து செயற்படுகிற சமூகமாகவும் வளர்ச்சி பெற்றுள்ளார்கள்” (ப. ஸ்ரீஸ்கந்தன், 2017, பக். 57).

நினைவு முத்திரை வெளியீடுகள்:

செந்தி செல்லையா அவர்கள், கனடாவில் முதன்முதலாகப் பெரியோர்களின் நினைவு முத்திரைகள் வெளியிடும் பணியைத் தொடக்கிவைத்தவர் ஆவர். அவ்வகையில் 2000ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 5ஆந் திகதி மாமனிதர் குமார் பொன்னம்பலம் அவர்களுக்கு முத்திரை வெளியிட்டார். தொடர்ந்து தமிழக முதலமைச்சர்களான அறிஞர் அண்ணாத்துரை, மக்கள் திலகம் எம். ஜி. இராமச்சந்திரன், மற்றும் மகாத்மாகாந்தி, எழுத்தாளர் தமிழ்வாணன், கவிப்பேரரசு கவிஞர் வைரமுத்து, சாவகச்சேரி முன்னாள் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் வி. என். நவரத்தினம், ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஆறுமுககநாவலர் ஆகியோரின் உருவப்படங்களுடன் நினைவு முத்திரைகளைக் கனடாத் தபால் திணைக்களத்தின் உதவியுடன் வெளியிட்டுச் சாதனை படைத்தார். அதனைத் தொடர்ந்து யாழ். இந்துக்கல்லூரி கனடாக்கிளை தம் கல்லூரியின் 125 ஆண்டு நிறைவு விழா நினைவாக 2014இல் முத்திரை வெளியிட்டது. மகாஜனக் கல்லூரியின் கனடாக்கிளையும் தம் பாடசாலை நினைவாக முத்திரை வெளியிட்டுள்ளது. [தமிழர் தகவல் தனது 200வது மாத வெளியீட்டின் நிறைவையொட்டி 2007 செப்ரெம்பரில் “தமிழர் தகவல்” என்ற தமிழ் வாசகத்துடன் முத்திரை வெளியிட்டிருந்தது. அகிலன் அசோஷியேறஸ் நிறுவனம் திரு. எஸ். தி. அகிலன் நினைவாக ஒரு முத்திரையை 2014இல் வெளியிட்டது. வல்வெட்டித்துறையிலிருந்து அமெரிக்கப்

பயணத்தை மேற்கொண்ட அன்னபூரணிப் பாய்மரக் கப்பலின் சாதனையை நினைவுகொள்ளும் வகையில் அக்கப்பலின் படம் பொறித்த முத்திரையைக் கனடா வல்வை நலன்புரிச் சங்கம் வெளியிட்டது. இலங்கையில் உள்ளூராட்சி அமைச்சராக இருந்த எஸ். திருச்செல்வம் அவர்களுக்கு கனடாவிலுள்ள வர்த்தகப் பிரமுகரும் அமைச்சரின் அபிமானியுமாகிய திரு. பாலசுந்தரம் அமைச்சரின் உருவப்படத்துடன் முத்திரை வெளியிட்டார். எழுத்தாளர் எஸ். ஜெகதீசனின் பிறந்தநாள் நினைவாக அவரது புதல்வர்கள் அவரது உருவப்படம் பொறித்த முத்திரை வெளியிட்டனர். 2016 பெப்ரவரியில் தமிழர் தகவலின் 25ஆவது ஆண்டு நிறைவை முன்னிட்டும் ஒரு முத்திரையை வெளியிடப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இயல் 07.

கனடாத் தமிழ் ஊடகங்களின் இயங்குநிலை

உலகின் பல்வேறுபட்ட செய்திகள், அறிவித்தல்கள், நல்ல கருத்தமைந்த கட்டுரைகள், இலக்கிய ஆக்கங்கள், விமரிசனங்கள், நிகழ்ச்சிகள், மற்றும் விளம்பரங்கள் முதலியவற்றைத் தாங்கியனவாக மக்களைச் சென்றடையும் சாதனங்களே ஊடகங்கள். அவ்வகையில் வானொலி, தொலைக்காட்சி, இணையத்தளம், பத்திரிகை, இதழ் என்பன முதலிடம் பெறுகின்றன. இவற்றுக்கு அடுத்தபடியாக நாடகம், திரைப்படம் முதலான கலைத்துறைகளும், இணையத்தளம், முகநூல் முதலிய தொழில்நுட்பச் சாதனங்களும் மக்களுடன் தொடர்புகொள்ளும் ஊடகங்களேயாகும். உலக நவீன வரலாற்றிலே குறிப்பாக மேற்குலக நாடுகளின் அரசியல், பொருளியல், சமூக மாற்றம் முதலியவற்றிற் காணப்படும் விடயங்களின் துரித வளர்ச்சியில் ஊடகங்களும் பெரும் பங்களிப்புச் செய்து வந்துள்ளன என்பதும் கருத்திற்கொள்ளத்தக்கது.

மக்கள் மத்தியிற் பொதுசன அபிப்பிராயத்தை உருவாக்கி, அவர்களை முற்போக்குச் சிந்தனைகொண்ட பாதையில் இட்டுச் செல்வதில் ஊடகங்களுக்கு முக்கிய பங்குண்டு. ஊடகங்கள் ஒரு நாட்டின் அரசாங்கத்தை உருவாக்கவும், அதே அரசைப் பதவி விலகச் செய்யவும் தக்க ஆற்றல் வாய்ந்தவை. கனடாவில் வெளிவரும் The Globe and Mail, The National Post, Toronto Star, Toronto Sun முதலான ஆங்கிலப் பத்திரிகைகளின் ஆற்றலைக் கனடாத் தமிழ் மக்களும் நன்கறிவர். அதுபோன்றே கனடாவின் தேசியத் தொலைக்காட்சிகளும் அத்தகு ஆற்றல் பெற்றவை. இவை யாவற்றுக்கும் அடிப்படையாக இருப்பவை தகுதி வாய்ந்த ஊடகவியலாளரின் ஆற்றல்களும், திறன்களும், பொருண்மியப் பலமுமாகும்.

ஊடகத்துறையாளர் அரசியல், சமூகவியல், வரலாறு, பண்பாடு முதலான பல துறைகளிற் பரந்துபட்ட அறிவும் அனுபவமும் பெற்றிருத்தல் அவசியம். அப்போதுதான் சிறந்த கருத்துருவாக்கத்தை மக்களிடம் ஏற்படுத்திச் சமுதாயத்தை நன்னெறிப்படுத்த வாய்ப்பாகின்றது. கனடாவில் வெளிவரும் தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் (ஓரிரு

பத்திரிகைகள் (நீங்லாக) வர்த்தக விளம்பரங்களுக்கே முன்னுரிமை அளித்துவருகின்றன. இப்பத்திரிகைகளில் அரசியல், சமூகம், பண்பாடு, பொருண்மியம், அறிவியல், ஆக்க இலக்கியம், விமரிசனம் சார்ந்த கட்டுரைகள் மிகவும் குறைவாகவே இடம்பெறுகின்றன. விளம்பரங்களின் மூலம் பெறப்படும் வருவாய் மூலமே இப்பத்திரிகைகள் இலவசமாக விநியோகிக்கப்படுகின்றன என்பதும் கருத்திற்கொள்ளப்படுகிறது. எனினும் ஊடகங்களின் தார்மீகக் கடமையைத் தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் மேற்கொண்டு வருகின்றனவா என்பது ஆய்வுக்குரியதாகிறது. இந்நிலைமை இந்தியப் பத்திரிகைகளுக்கும் பொருந்துவதாகவே காணப்படுகிறது. இந்நிலை குறித்து முன்னாள் நீதிபதியும் இந்தியப் பத்திரிகைப் பேரவையின் தற்போதைய (2012) தலைவருமான திரு மார்க்கண்டே காட்யூ கூறிய கருத்து ஈண்டு நோக்கத்தக்கது:

“கேளிக்கை நிகழ்ச்சிகளுக்கு 90 சதவீத முக்கியத்துவத்தையும், சமூக பொருளாதாரத் தன்மை வாய்ந்த மெய்யான பிரச்சினைகளுக்கு 10 சதவீத முக்கியத்துவத்தையும் ஊடகங்கள் கொடுப்பது நியாயப்படுத்தமுடியாத செயலாகும். கேளிக்கை களுக்கும் பொழுதுபோக்கு அம்சங்களுக்கும் ஓரளவு முக்கியத்துவம் வழங்கத்தான் வேண்டும். ஆனால் ஊடகங்களின் முனைப்பான கவனம் பொதுமக்களின் நலன்களில் குவிந்திருக்க வேண்டும். முன்னுரிமை கொடுக்க வேண்டிய விவகாரங்கள் எவை என்பதை மதிப்பிடுவதில் ஊடகவியலாளர் பெரும் தவறிழைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஊடகத்துறை ஒரு வணிகமாகவும் இருப்பதால் மக்கள் விரும்புவதைக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற வாதம் ஊடகங்களைத் தரம் தாழ்த்துவதாக அமைகிறது. ஊடகத்துறை பண்டங்களுடனும் சரக்குகளுடனும் சம்பந்தப்பட்ட ஒரு சாதாரண வணிக நடவடிக்கை அல்ல. அது கருத்துக்களுடன் சம்பந்தப்பட்டது.” (வானவில் 2012:மாசி: 9)

இக்கருத்து இந்திய ஊடகங்கள் பற்றி எழுதப்பட்டாலும் கனடாத் தமிழ்ப் பத்திரிகையாளர் மற்றும் ஊடகவியலாளர் அனைவரதும் கவனத்துக்கும் உரியதாகின்றது.

தமிழ் வானொலிகள்:

கனடாவிற் புலம்பெயர்ந்த தமிழரது முதல் பொதுசன ஊடகமாக 1983இல் வானொலிச்சேவை உதயமாயிற்று. கனடாவில் தமிழரின் புகலிட வருகை 1983ஆம் ஆண்டு

முதலாக அதிகரிக்கத் தொடங்கியது (இயல்-1, பக்....பார்க்க). கனடாவிலே தனிமரங்களாக மனைவி, மக்கள், பெற்றோர், உற்றார், உறவினர் என்போரைப் பிரிந்து வந்து தங்கியிருந்த தமிழ் மக்களுக்குத் தாயகத்திலுள்ள தம் உறவுகளைப் பற்றிய செய்திகளையோ அல்லது அங்கு நிகழும் அரசியல் நடவடிக்கை பற்றிய செய்திகளையோ அறிந்து கொள்ளத்தக்க ஊடக வசதிகள் அப்போது இருக்கவில்லை. அந்நிலையில் இலங்கைத் தமிழ் மக்களுக்குத் தாயகச் செய்திகளை வழங்குவதற்காகத் திருமதி ஜனனி சிவலிங்கம் அவர்கள் ‘தொலைபேசிச் செய்திச்சேவை’ ஒன்றை ஆரம்பித்தார். அதனைச் செவ்வனே நடத்துவதற்குக் கனடா தமிழீழச் சங்கத்தின் ஆதரவும் அவருக்குக் கிடைத்தது. குறிப்பிட்ட அத்தொலைபேசி எண்ணுடன் தொடர்பு கொண்டால் தாயகச் செய்திகளை இலவசமாகக் கேட்டறிய வாய்ப்புகள் கிடைத்தன. தொடக்க காலத்தில் இவ்வாறான தொலைபேசி இணைப்பு மூலமாகவே தாயகச் செய்திகள் ஈழத்தமிழ் மக்களுக்குக் கிடைத்தன.

பொதுசனத் தொடர்புசாதனங்கள் மக்களது வாழ்விற்கு பெரிதும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் ஆற்றல் வாய்ந்தவை என்ற காரணத்தினால் தமிழ் வானொலிச் சேவையின் அவசியம் உணரப்பட்டது. அதன்பயனாக 1983ஆம் ஆண்டில் தமிழ் வானொலிச் சேவை தொடங்கப்பட்டது. இது தமிழ் வானொலி ஒலிபரப்புச் சேவையின் வரலாற்றில் மிக முக்கியமானதொரு செயற்பாடாகும். அவ்வாண்டில் இலங்கை வானொலி புகழ் மயில்வாகனம் அவர்கள் கனடாவுக்கு வருகை தந்திருந்தார். அவரது வழிகாட்டலில் நல்லி சில்க் வர்த்தக நிலைய உரிமையாளர் செந்திவேல் அவர்களின் ஆதரவுடன் தினமும் அரை மணி நேரம் பரீட்சாத்த தமிழ் வானொலி நிகழ்ச்சிகள் Oakvilleஇல் அமைந்துள்ள வானொலி நிலையத்தின் 1320AM அலைவரிசையில் 30 நிமிட நிகழ்ச்சியாக ஆறு மாதங்கள் ஒலிபரப்பப்பட்டது. மயில்வாகனம் அவர்கள் நாடு திரும்பியதும் அந்த வானொலிச் சேவை ஓரிரு மாதங்களில் நின்று போயிற்று.

அதேவேளை, கனடாவிலே மொன்றியல் நகரில் இயங்கிவந்த நகரில் ‘தமிழர் ஒளி’ என்ற அமைப்பு வானொலிச்சேவை ஒன்றை ஏற்படுத்துவதில் ஈடுபட்டனர். அவ்வமைப்பின் நிறுவுநர்களான அலன் இராஜரத்தினம்,

செபஸ்தியான் ராசன், எஸ். சிவானந்தன், எஸ். லோகநாதன், இராஜேந்திரலிங்கம் பரமானந்தன், அன்ரன் ரொசாரியோ ஆகியோர் முன்னின்று 1984 ஜூன் மாதம் 'தமிழ்த் தென்றல்' என்ற தமிழ் வானொலிச் சேவை ஏற்படுத்தினர். அப்போது திருமதி லீலா சிவானந்தன் அவர்கள் வானொலிச் சேவையின் பொறுப்பினை ஏற்றுக்கொண்டு, அந்த ஒலிபரப்பு நிகழ்ச்சியை CFMP 1410 வானொலி ஊடாகப் புதன்கிழமை தோறும் முதன்முதலாக நடத்தத்தொடங்கினார். (இயல். 1, பக். 18 பார்க்க). இந்த வானொலி நிகழ்ச்சியைத் திருமதி லீலா சிவானந்தன் ஆரம்பத்திலிருந்து 1987ஆம் ஆண்டுவரை நடத்தி வந்துள்ளார். தமிழ்த்தென்றல் வானொலியில் நடா. இராஜ்குமார் அவர்களும் சேர்ந்துகொண்டார். இவ்வானொலிச் சேவை விரிவடையவே எஸ். பத்மநாதன், க. நவம், ஜெகதீஸ்வரன், செல்வா, சிறிஸ்கந்தராசா, திருமதி லக்ஷ்மி சபாநடேசன், கந்தையா திருலோகநாதன், கௌசல்யா, திலீபன், ரவி அமிர்தவாசகம் ஆகியோரின் நிகழ்ச்சிகளும் இடம்பெற்று வந்தன. இவ்வானொலிச் சேவையின் ஓராண்டு நிறைவை முன்னிட்டுக் கலைவிழாவும் St. Hendri Auditorium த்தில் சிறப்பாக நடத்தப்பட்டது. 'தமிழர் ஒளி' அமைப்பு இடம்பெற்றிருந்த செயின்ரே-ஆன் தொகுதியின் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் Mr. Maximilien Polak விழாவுக்குத் தலைமை தாங்கினார். அவ்விழாவுக்கு குடிவரவு அமைச்சர் Hon. Minister Jerry Weiner அவர்களும் வருகை தந்து விழாவைச் சிறப்பித்துள்ளார். தொடர்ந்து ஒவ்வோராண்டும் முத்தமிழ்விழா சிறப்பாக நடைபெற்று வந்ததோடு, முத்தமிழ்விழா மலரும் வெளியிடப்பட்டுவந்தது. அத்துடன் இவ்வமைப்பினால் 'பார்வை' என்ற மாத இதழும் வெளியிடப்பட்டது (தகவல்: லீலா சிவானந்தன்).

அதன் பின்னர், படிப்படியாகப் பல்வேறு தமிழ் வானொலிச் சேவைகள் ரொறன்ரோவில் ஆரம்பமாயின. 1987 தைமாதம் 4ஆந் திகதி உலகத் தமிழர் இயக்கத்தினரால் "தமிழ்ச் சோலை" என்ற அரை மணிநேர வானொலி நிகழ்ச்சி ஞாயிற்றுக்கிழமை தோறும் காலை 10 மணிக்கு ஓக்வில் நகரில் இயங்கும் CHWO 1250 என்ற ஒலிபரப்பு நிலையத்திலிருந்து ஒலிபரப்பப்பட்டது. இதே ஒலிபரப்பு நிலையத்திலிருந்து, 1991ஆம் ஆண்டு ஜூலாய் 5ஆந்

திகதியிலிருந்து 'தேமதுரம்' என்ற நிகழ்ச்சியை இரவு 11:00 - 12:00 க்கு ஈடையிலான நேரத்தில் ஞானேஸ்வரன் நடத்திவந்தார். இந்த வானொலிச் சேவையில் காலஞ் சென்ற கலாநிதி க. செ. நடராசா, மற்றும் பி. விக்னேஸ்வரன், டி.பி.எஸ். ஜெயராஜ், வசந்தா நடராஜா, ரதன், தமிழோசை ஸ்ரீஸ்கந்தா, கலாதரன், கவிஞர் கந்தவனம் ஆகியோரும் பங்களிப்புச் செய்துள்ளனர். 1993இல் இவ்வானொலிச் சேவையும் நின்றுவிட்டது. அதே அலைவரிசையில் கந்தையா சிவசோதிஜயின் 'சங்கமம்' வானொலி நிகழ்ச்சி ஆரம்பமாயிற்று. அதனைத் தொடர்ந்து 1991இல் மெல்லிசைக் கலைஞரான எம்.பி. கோணேஸின் 'ராகப் பிரவாகம்' அதே அலைவரிசையில் தவழ்ந்தது. அதன் பின்னர் ஞானபண்டிதனின் 'தமிழரங்கம்' - வானலையை அலங்கரித்தது.

1994 தேமதுரம் வானொலிச் சேவை நின்றுபோக, அதே ஆண்டில் ஸ்ரீஸ்கந்தராஜா 'தமிழோசை' வானொலி சேவை 530AM அலை வரிசையில் ஆரம்பித்தார். இதில் ஸ்ரீஸ்கந்தாரா, பி. விக்னேஸ்வரன், கமலா தம்பிராஜா, கலாதரன், டி.பி.எஸ் ஜெயராஜ் ஆகியோர் சேவையாற்றினர். இவ்வானொலிச் சேவை 1320AM அலைவரிசையில் ஒலிபரப்பானது. திங்கள் முதல் வெள்ளி வரை பி.ப. 5:00 - 6:00 நேரத்திலும், சனி - ஞாயிறு நாட்களில் 10:00 - 12:00 இரவு வேளையிலும் ஒலிபரப்பாயின. இந்நிகழ்ச்சிகள் யாவும் ஸ்காபரோவில் 1050 மார்க்கம் வீதியில் இயங்கிய வேறொரு வானொலியில் அலைவரிசை ஒன்றினைப் பெற்றுத் தமிழ் நிகழ்ச்சிகளை நடத்திவந்தார். அதன் பின்னர் 'தேமதுரம்' நிகழ்ச்சியும் கோணேஸின் வானொலிச் சேவையுடன் இணைந்து 'ஆசிய ஒலிபரப்புச் சேவை' என்ற பெயரில் ஒலிபரப்பினை நடத்தியது.

1991ஆம் ஆண்டின் இறுதிப் பகுதியில் 88.9 FM என்ற அலைவரிசையில் ஆர். ராஜ்குமார் அவர்கள் கீதவாணி வானொலிச் சேவையை ஆரம்பித்தார். அப்போது

இவ்வாறொலியும் ஒரு மணிநேர ஒலிபரப்புச் சேவையாக சனிக்கிழமைகளிற் செயற்பட்டது. கனடாவில் முதன் முதலாகத் தொடங்கப்பட்ட FM வானொலிச் சேவை என்ற பெருமையும் கீதவாணி வானொலிக்கு உரியதாகும்.

இலங்கை வானொலியில் அறிவிப்பாளராகக் கடமை ஆற்றிய அனுபவத்துடன் இளையபாரதி அவர்கள் 1986இற் கனடாவுக்கு வருகை தந்தார். அவரது வருகை கனடாத் தமிழ் வானொலிச் சேவையிற் புதியதொரு வரலாற்றைத் தோற்றுவித்தது. இவர், 1991 ஆகஸ்ட் 14இல் 'சங்கமம்' என்ற சஞ்சிகை வானொலி நிகழ்ச்சியை ஆரம்பித்து நடத்தத் தொடங்கினார். அந்நிகழ்ச்சி வாரத்திற்கு இரு நாட்களாகிப் (புதனும் வியாழனும்), பின்னர் மேலும் விரிவடைவதாயிற்று. இளையபாரதி அவர்கள், தான் நடத்திய சங்கமம் நிகழ்ச்சியைச் சிறிதுகாலம் நிறுத்திவிட்டு, விசேட வானொலிப்பெட்டி மூலம் நேயர்கள் கேட்கக்கூடியதாக ஒரு வானொலிச் சேவையைக், 'கனேடியத் தமிழ் ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம்' (CTBC) என்ற பெயரில் 1995இல் ஆரம்பித்தார். கனேடியக் காற்றலையில் 1991 ஆகஸ்ட் மாதம் 14ஆம் திகதி முதலாகச் "சங்கமம்" என்ற பெயர் தாங்கி ஒலித்துவந்த தமிழ்க் காற்றலை, 1995 டிசெம்பரில் 'கனேடியத் தமிழ் ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம்' (க.த.ஒ.கூ.) எனத் தனிப்பெயர் சூடி, சிற்றலையிலிருந்து, சிறப்பலையில் வசந்தமாக உலா வருவதாயிற்று. உலகிலேயே முதன்முதலாக இருபத்து நான்கு மணி நேர ஒலிபரப்புச் சேவையை ஆரம்பித்துச் சிறப்பாக நடத்தி வருபவர் என்ற பெரும் பாராட்டையும் அவர் பெற்றுக்கொண்டார்.

1994இல் "தமிழோசை" வானொலியில் சேவையாற்றிய ஸ்ரீஸ்கந்தராஜா 1995 டிசெம்பர் மாதம் இளையபாரதியின் க.த.ஒ.கூட்டுத்தாபனத்துடன் இணைந்து கொண்டார். 1995இல் 24 மணி நேர ஒலிபரப்புச் சேவை நடத்தும் அனுமதியை முதன்முதலாக இளையபாரதி அவர்கள் பெற்றுக்கொண்டார். அப்போதிருந்த சில தமிழ் ஒலிபரப்புச் சேவையாளர்களாகிய கலாதரன், ஸ்ரீஸ்கந்தராசா, பொன்னையா விவேகானந்தன், வசீகரன், தென்புலோலியூர் கிருஷ்ணலிங்கம், வை.கே. நாதன், ஞானபண்டிதன், விஜே ஆனந், அருட்செல்வி அமிர்தானந்தர் ஆகியோர் இளையபாரதியின் க.த.ஒ. கூட்டுத்தாபனத்துடன் இணைந்து,

ஒலிபரப்பாளர்களாகவும், நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பாளர்களாகவும் இவ்வாறொலிச் சேவையை மிகச் சிறப்பான முறையில் நடத்திவந்தனர்.

உலகின் பல்வேறு நாடுகளிலும் பரந்து வாழும் தமிழ் மக்களின் செவிகளிலே தேமதுரத் தமிழோசையாக இருபத்து நான்கு மணித்தியாலங்களும் ஒலித்துக் கொண்டிருக்கும் கனேடியத் தமிழ் ஒலி பரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தின் தமிழ் இலக்கியப் பணிகள் அளப்பரியன. கனடாவிற்கு புலம்பெயர்ந்து வாழும் இலக்கிய ஆர்வலர்களின் ஆக்க இலக்கியத் திறன்களைத் தட்டி எழுப்பி, அவர்களுக்குக் களம் அமைத்துக் கொடுத்து, அவர்களது ஆக்கங்களைக் கவிதைகள், சிறுகதைகள், நாடகங்கள் என வானலையில் தவழவிட்ட இவ்வாறொலியின் சாதனைகள் வரலாற்றுத் தடம் பதிப்பவை. “வெட்டவெளியில் கொட்டிக் கிடறக்கிறது” என்ற கவிதை நிகழ்ச்சியை கலாதரன் ஆரம்பித்து வைத்தார். அவரைத் தொடர்ந்து சகாரா நடத்தினார்.

அதன் பின்னர் இளையபாரதி, கலாராஜன் ஆகியோரின் “கவிதை அரசாங்கம்” தொடர்ந்தது. இந்நிகழ்ச்சி “வளிமண்டலத்தை வசீகரிக்கும் வானலைக் காந்தம். கேட்கும்போதும் பங்குபற்றும்போதும் உவகை எல்லை மீறும். இலக்கியச் சோலையில் எழில் நிறைந்த புகுதி இந்நிகழ்ச்சி. நிறையவே கவிஞர்களை உருவாக்கியிருக்கிறது. உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கிறது. எதிர்காலத்தில் இன்னும் நிறைய கவிஞர்களை உருவாக்க உள்ளது” இது சகாரா அவர்களின் யதார்த்த மதிப்பீடு. இக்கவிதை முற்றத்தில் தவழ்ந்து, தளர்நடை பயின்று, கவிதை மழையில் தோய்ந்து இன்பங்கண்ட எழுத்தாளர் பலப்பலர். அவர்களுள் மும்மணிகளாக கமலா சந்திரன், தங்கமுத்து தம்பித்துரை, மலர் சிதம்பரப்பிள்ளை என்ற மூவரும் வானொலிக் கவிதை வரலாற்றில் தடம்பதித்தனர். அவர்களது ஆக்கங்களாக முறையே ‘என் கனவுப் புதையல்கள்’, ‘வாடகை இல்லாத அழகிய வீடு’, ‘மௌனத்தின் அர்த்தங்கள்’ என்ற கவிதைத் தொகுப்புகள் 2005 இல் வெளிவந்தமை புலம்பெயர்ந்த முதியோர் படைத்த இலக்கியச் சாதனைகளாகும். கனடாவிற்கு பல்வேறு கவிஞரை உருவாக்கிய பெருமையும் இவ்வாறொலியின் இலக்கியக் களத்திற்கு உரியது.

இளையோர் மன்றம், முதியோர் மன்றம், மனக் குயில் முதலிய வானலை நிகழ்ச்சிகள் கனடாத் தமிழ்ச் சமூகத்தை மாற்றி விழிப்புணர்பு கொள்ள வைத்தன எனின் மிகையாகாது. குறிப்பாக முதியோர் மன்றத்திற் பங்குபற்றும் முதியோர் காற்றலையில் தவழவிடும் கவிதைகள் நெஞ்சைத் தொடுவன. இம்முதியோரிற் பலர் இலங்கையில் வானொலி நிலையத்தை எட்டியும் பார்க்காதவர்கள். முதியோருக்கு இலங்கை வானொலியில் வாய்ப்பு என்பது முயற்கொம்பாகவே அமைந்திருந்தது. ஆனால் இம்முதியோருக்குக் களம் அமைத்துக், கவிதை, கட்டுரை எனப் பல ஆக்கங்களைப் படைத்திட வாய்ப்பளித்த இளையபாரதியின் வானொலியின் மானுடம் கலந்த இலக்கியப் பணி மகத்தானது. கவிதை எழுதுவதைக் கற்பனையிலும் நினைத்திராத முதியோர், வானொலி மன்றத்தில் வந்து கவிதை வாசித்தபோது அவர்களின் தமிழ் உணர்வுகளின் எழுச்சியையும், அந்த உணர்வுஎழுச்சி களினூடாக அவர்களது அனுபவ முத்திரைகளையும் அவதானிக்கக் கூடியதாக இருந்தது. முதியோரின் கவிதைகளிலே தாயகப் பற்று பீறிட்டு ஆற்று வெள்ளம்போல் பாய்ந்தோடியது.

‘சாந்தா அக்கா’ நடத்திய இளையோர் மன்ற நிகழ்ச்சியிலும் கவிதை, கட்டுரை, சிறுவர் நாடகம் எனப் பல இலக்கிய ஆக்க முயற்சிகள் இடம்பெற்றுவந்துள்ளன. இளைய தலைமுறையினரிடையே தமிழ்மொழியைத் தக்க வைத்துக் கொள்ளும் வகையில் அவர்களுக்கு வானொலியில் வாய்ப்பளித்து, தமிழ் மொழியைப் பயில, தமிழில் உரையாட, தமிழை வாசிக்க அவர்களைத் தூண்டும் முயற்சியாக அமைந்த ‘இளையோர் மன்ற நிகழ்ச்சி’ எதிர்காலச் சிந்தனை கொண்டிருந்தது. அம்முயற்சியில் 20 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகப் பணி ஆற்றிவரும் “சாந்தா அக்கா” அவர்களது சேவை பாராட்டுக்குரியது. “பொதுவாகப் பாடசாலைகளில் கற்றற் கருவிகளின் துணையோடு கற்றுக்கொடுப்பதே சிரமமாக இருக்கின்றபோது காற்றலையில் கல்விக்கூடம் நடத்தி எத்தனையோ மழலைகளைத் தமிழில் பேசவும், எழுதவும் மட்டுமல்லாது, கவிதை பாடும் அளவிற்குப் பயிற்சி அளித்திருக்கின்றார் என்றால் சாந்தாக்காவிற்கு நிகராக வேறென்ன சொல்வது”- இளையபாரதியின் புகழாரம்.

‘வாணி அக்கா’ நடத்திய ‘சின்னச் சின்ன ராகங்கள்’ என்ற இசை நிகழ்ச்சி, இளையோரை வானலையில் பாடுவதற்குத் தூண்டுதல் அளித்து, அவர்களது இசைத்திறனை வளர்க்கவும், துணிவுடன் மேடையில் பாடவும் வழிவகுத்தது. இந்நிகழ்ச்சியில் சிறுவர்கள் தமக்குத் தெரிந்த தமிழ்ப் பாடல்களைப் பாடினர். தமது குரல் வானலையில் ஒலிப்பதைக் கேட்டுப் பிஞ்சு உள்ளங்கள் குதூகலித்தன. பெற்றோர், உற்றார், உறவினரும் அவற்றைக் கேட்டு மகிழ்ந்தனர். இந்நிகழ்ச்சியிற் பங்குபற்றுவதற்காகத் தமிழ்ப் பாடல்களை மனனம் செய்தனர். அத்துடன் போட்டி அடிப்படையில் அவர்களைத் தெரிவுசெய்து மாதந்தோறும் வானலையில் ஒரு மணித்தியாலம் பல்லியங்களுடன் இசைக்கச்சேரி நடத்தவும் வாய்ப்பு அளிக்கப்பட்டது. இந்நிகழ்ச்சிகளிற் கலந்து கொண்டோர் இப்போது தனியிசைக் குழு அமைத்து சமூகக் கலைநிகழ்ச்சிகளிலே இசைநிகழ்ச்சி நடத்து கிறார்களெனில் இவற்றுக்குக் களம் அமைத்துக் கொடுத்த இவ்வானொலிச் சேவையின் மகத்துவம் பெரிதாகும்.

இவ்வானொலியில் சங்கமம் தொடக்கம் (1991) இடம்பெற்றுவரும் இலக்கியம் தொடர்பான நிகழ்ச்சிகளைத் தொகுத்துப் பார்க்கும்போது, கனடாவில் இவ்வானொலி எத்தகு இலக்கியப் பணிகளைக் காற்றலையூடாகத் தொடர்ச்சியாக மேற்கொண்டு வந்திருக்கிறது என்பது புலனாகும். இளையபாரதி, கலாதரன், சகாரா. கலாராஜன் ஆகியோர் நடத்திய ‘வெட்டவெளியில் கொட்டிக் கிடக்குது’, பொன்னையா விவேகானந்தனின் ‘இலக்கியச் சாரல்’, இளையபாரதி, சாந்தா அக்கா ஆகியோர் நடத்திய ‘இளையோர் அரங்கம்’, வாணி அக்காவின் ‘சின்னஞ்சிறு ராகங்கள்’, கலாராஜனின் ‘எழுதாத இலக்கியங்கள்’, வித்துவான் க. ஞானரட்ணத்தின் ‘தமிழ் அமுதம்’, ‘வைகறை வானம்’, இளையபாரதியின் ‘பொதிகைத் தென்றல்’, ‘முதியோர் மன்றம்’, ‘மனக்குயில்’, நிர்மலா ரட்ணசபாபதியின் ‘முத்துச் சிவிகை’, பா. ஞானபண்டிதரின் ‘விடுதலை இலக்கியம்’, இளையபாரதி முதலாகப் பலர் நடத்திவரும் ‘விமர்சகர் விருப்பம்’ முதலான நிகழ்ச்சிகள், கவிதை, சிறுகதை, கட்டுரை, நாடகம், விமர்சனம் முதலான துறைகளில் கடந்த மூன்று தசாப்தங்களுக்கு மேல்

வானலையூடாக மேற்கொண்டு வரும் இலக்கியப் பணிகளின் விரிவான அத்தியாயங்களாகும்.

தமிழ் நாடக மேடையேற்றங்கள் கலையரங்கு களிலும், ஊடகங்களிலும் கடந்த மூன்று தசாப்தங்களாக இடம்பெற்று வருகின்றன. இந்த வரிசையிற் சிவமணியின் தயாரிப்பில் வானொலிக் கலைஞர் நடத்த 'இரண்டுக்கும் நடுவே' என்ற நாடகம் குறிப்பிடத் தக்கதாகும். கனடா மக்கள் மத்தியில் நன்கு வரவேற்புப் பெற்ற இந்நாடகத்தின் சிறப்பினை அறிந்து, இலண்டனில் உள்ள வானவில் கலைமன்றத்தினர் இந்நாடகக் குழுவினரை அழைத்து, நட்சத்திரக் ஹோட்டலில் தங்க வைத்து இலண்டன் பல்கலைக்கழகக் கலை அரங்கில் 2000 பார்வையாளர் அமர்ந்ததிருக்க, மேடை ஏற்றியமை ஒரு வரலாற்று நிகழ்வாகும். இந்நாடகம் பற்றிய விமரிசனமும் நாடகக் கருத்தரங்கும் ரொறன்ரோ ஸ்காபரோவில் இடம்பெற்றபோது, இங்கு வாழும் நாடகத் தயாரிப்பாளர்கள், நாடக நடிகர்கள், எழுத்தாளர்கள், கல்வியாளர்கள், தமிழ் அரசியல் பிரமுகர்கள், வானொலிக் கலைஞர்கள் முதலியோர் பெரிதும் பங்குபற்றியமையும் சாதனையாகும்.

இவ்வானொலியின் உயிர்நாடி இளையபாரதி. அவர் வானலையினூடாகத் தமிழ்ச் சமூகத்தைத் தன் பேச்சுத் திறனால் செதுக்கிச் சிந்திக்கச் செய்கிறார். இவற்றுக்கும் மேலாக 'சங்கமம்-10', 'சங்கமம் 15', 'சிரிபிசி-10' என்ற கலை நிகழ்ச்சிகளில் இடம்பெற்ற நாடகங்கள் ('அப்பேறட்ட' உள்ளிட்ட நாடகங்கள்) கனடாத் தமிழ் நாடக வரலாற்றில் முத்திரை பதித்தவை. இவ் வானொலியின் தமிழ்ப் பணிகளைத் தமிழ்கூறும் நல்லுலகம் நன்கறியும். தொடக்கத்தில் 1250 ஏ எம் சிற்றலை வரிசையில் வாரம் ஒருமணிநேரம் செந்தமிழ் சுமந்து சென்று, காதுகளுக்குத் தேன் வார்த்து, தமிழ் மொட்டாக விளங்கிய வானொலி, இப்போது நாள்முழுவதும் காற்றலைச்சாலை எங்கும் தமிழ்ச் சோலையாய் பூத்துக் குலுங்குகிறது. இவ்வானொலியின், நேயர்கள் வானொலிக் கலைஞர்களாய், கவிதைப் படைப்பாளிகளாய், நாடகக் கலைஞர்களாய், உருப் பெற்ற வரலாறே ஒரு சுவை நிறைந்த காவியம் என்பார் இளையபாரதி. சி ரி பி சி என்ற கலைக் கோபுர வாசலிற் பாடிக்களித்த கவிஞர்கள், ஆடிக்களித்த நாடகப் பித்தர்கள், பேசிக்களித்த வானொலிக் கலைஞர்கள் கனேடியத் தமிழர்

கலை வரலாற்றில் முதலிற் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். இவற்றுக்கும் மேலாக முதன்முதல் இணையத்தள வானொலிச் சேவையை 1995இல் தொடக்கி வைத்தவரும் இளையபாரதியே ஆவார்.

கனேடிய தமிழ் ஒலிபரப்புக் கூட்டுத் தாபனத்தின் அரும்பெரும் சேவைகளை அறிஞர்கள், கலைஞர்கள், நேயர்கள், ஒலிபரப்பாளர்கள் முதலியோரைக் கொண்டு மதிப்பீடு செய்து எழுதுவித்த கட்டுரைகளைத் தொகுத்து, “ஒலி அலைகளின் சங்கமம்” (2009) என்ற பெயரில் 282 பக்கங்களைக் கொண்ட ஒரு நூலை சரோ வர்மன் அவர்கள் வெளியிட்டிருந்தார். அந்நூல் நாற்பது ஆண்டுக்காலக் கனடாத் தமிழ் ஒலிபரப்பின் ஒரு பகுதியைச் சுட்டும் வரலாற்றுப் பதிவேடாகும்.

இவ்வாறே ஏனைய தமிழ் வானொலிகளும் வளர்ச்சி பெற்றுத் தமிழ்த் தொண்டு புரிந்துவருகின்றன. கீதவாணி (TCR), கனடா பல்கலாசார வானொலி (CMR), கனடாத் தமிழ் வானொலி (CTR), நேடியோ ஏசியா, மொன்றியலைத் தலைமை நிலையமாகக்கொண்டு இயங்கும் ‘அகரம்’ வானொலி, ரொறன்ரோவைத் தலைமை நிலையமாகக் கொண்டு இயங்கும் சர்வதேச தமிழ் வானொலி (ITR), கலாதரன் குழுவினர் நடத்திய GTR வானொலி, (இப்போது அவ்வானொலி வேறு நிர்வாகக் குழுவினால் நடத்தப்பட்டு வருகிறது), வணக்கம் வானொலி (இப்போது அது நின்றுவிட்டது), கனடாத் தமிழ்ஸ்ரார் ஆகிய வானொலிகளும் 24 மணி நேர வானொலிச் சேவையை வழங்கிவருகின்றன. இவற்றுடன் கணபதி இரவீந்திரன் நடத்தும் கதிரொளி வானொலிச் சேவையும் குறிப்பிடத் தக்கதாகும். இவை அனைத்தும் தமிழ் மொழியையும் தமிழர் பண்பாட்டையும் வளர்ப்பதில் மிகக் கூடிய கவனமெடுத்துச் சேவையாற்றிவருகின்றன. கவிதை, நாடகம், சிறுகதை, இலக்கியப் பேச்சுக்கள், சந்திப்புக்கள், சிறுவர் நிகழ்ச்சிகள், நேர்காணல்கள், நேர்முக வருணனைகள், முதியோர் நிகழ்ச்சிகள், திரையிசை முதலிய பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளை இவ்வானொலிகள் ஒலிபரப்புகின்றன.

கீதவாணி வானொலி 1995இல் A M 1430 அலைவரிசையில் இரவு 10 மணி முதல் காலை 6:00 மணிவரையும் ஒலிபரப்பு நடத்தி வந்தது. நடா ராஜ்குமார்

அவர்களின் அயராது முயற்சியின் பயனாக இவ்வாறொலி 24 மணிநேர ஒலிபரப்புச் சேவையாக வளர்ச்சி பெற்றதோடு, அதன் நேயர் வட்டமும் விரிவடைந்தது. கீதவாணியில் இடம்பெறும் நிகழ்ச்சிகளில் நடா ராஜ்குமாரின் 'வீட்டுக்கு வீடு', 'வாரம் ஒரு கலைஞர்' என்ற நிகழ்ச்சிகள் நேயர்களால் மிகவும் விரும்பிக் கேட்கப்படுபவையாகும். மருத்துவர் போல் ஜோசேப் அவர்களால் நடத்தப்படும் 'நலந்தானா' என்ற மருத்துவம் சார்ந்த கேள்வி பதில் நிகழ்ச்சியும் கீதவாணி வானொலியின் நேயர்வட்டத்தைப் பெருக்கிய ஒன்றாகும். மேலும் லக்ஷ்மி சபா நடேசன், மேரி கியூரி போல், பாஸ்கரன், லீலா சிவானந்தன் முதலியோரது பங்களிப்பும் கீதவாணியின் வளர்ச்சிக்குத் துணையாக அமைந்துள்ளன. டாக்டர் லம்போதரன், சிவா சின்னையா, கவிஞர் கந்தவனம் ஆகியோரது சமய நிகழ்ச்சிகளும் குறிப்பிடத்தக்கன. லீலா சிவானந்தன் வெள்ளிக்கிழமை தோறும் நடத்தும் 'மண் வாசனை' நிகழ்ச்சி ஈழத்தமிழ் மக்கள் அனைவருக்கும் தாயக உணர்வைத் தக்க வைத்துக் கொள்வதற்குத் துணையாவதாகும். அந்நிகழ்ச்சியில் இந்நலாசிரியரும் அடிக்கடி பங்கு பற்றி ஊர்ப்பெயர்கள் பற்றி உரையாடுதல் சுகமான நிகழ்வாகும்.

கீதவாணி வானொலி, பண்பலை ஒலிபரப்பை 'Canada East FM 102.7' என்ற FM அலை வரிசையில் நடத்தும் உரிமத்தை 2014இல் பெற்றுள்ளது என்பதும், அதன் தொடக்க சேவை ஆகஸ்ட் 2016 இல் இடம்பெற்றது என்பதும் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

கலாதரனின் வானொலிச்சேவைக் குழுவினர் 1999 ஜூலை மாதம் கனடியத் தமிழ் வானொலியைத் (CTR) தொடங்கினர். இவ்வானொலியிற் கலாதரனோடு, வை.கே. நாதன், ஸ்ரீஸ்கந்தராஜா, பொன்னையா விவேகானந்தன், வசீகரன் முதலானோர் இணைந்து வெற்றிகரமாக 24 மணி நேர ஒலிபரப்புச் சேவையை நடத்தி வந்தனர். தாயக உணர்வோடும், தாயகச் செய்திகளுக்கு முன்னுரிமை அளித்தும் இவ்வானொலி செயற்பட்டமையால் இதன் ஒலிபரப்புச்சேவை மக்களால் பெரிதும் வரவேற்கப்பட்டது. காலப்போக்கில் பல்வேறு காரணங்களின் அடிப்படையில் இவ்வானொலி நிலையம் 2008இல் இடம்மாற்றப்பட்டு, வேறு ஒலிபரப்புக்கலைஞர்களால் நடத்தப்படுவதாயிற்று. அதே

ஆண்டில் மீண்டும் கனடியத் தமிழ் வானொலி இடம் மாற்றப்பட்டு இயங்கி வருதல் குறிப்பிடத்தக்கது.

கனடியத் தமிழ் வானொலியில் இணைந்திருந்த ஸ்ரீஸ்கந்தராசா பிரிந்து சென்று A M அலைவரிசையில் 'தமிழோசை' என்ற ஒலிபரப்புச் சேவையை நள்ளிரவில் வழங்கிவந்தார். அவரால் அதனைத் தொடர முடியாத நிலையில், 2008இல் அவ்வானொலிச் சேவையும் இயங்க முடியாது நின்றுவிட்டது. 2008இல் 'தமிழ் ஸ்ரார்' (Tamil Star Radio) என்ற 24 மணி நேர வானொலிச் சேவை தொடங்கப்பட்டு நடைபெற்று வருகிறது.

இதனிடையே பல்சமூக சேவை வானொலியாகக் 'கனடா பல்கலாசார வானொலியின்' (CMR) 24 மணி நேர ஒலிபரப்புச் சேவை தொடங்கப்பட்டு, குறிப்பிட்ட மணித்தியாலங்கள் தமிழில் ஒலிபரப்புச் சேவை வழங்கிவருகிறது. அத்துடன் அதன் ஒலிபரப்பை வாகனம் செலுத்தும்போது கேட்கும் வகையில் HD என்ற தொழில்நுட்ப முறையிலும் சேவை வழங்கிவருகிறது. அவ்வானொலிச் சேவையுடன் இணைந்ததாகத் 'தமிழ் விசன் தொலைக்காட்சிச் சேவையும் (TVI) ஆரம்பிக்கப்பட்டு சிறப்பாக இயங்குகிறது.

சி. ரி. ஆர் வானொலிச் சேவையில் ஏற்பட்ட நிர்வாகப் பிரச்சினையால், அதனை நடத்திய கலாதரன் தலைமையிலான வானொலிக் கலைஞர்கள் பிரிந்து சென்று தாம் தனியே, 'அனைத்துலகத் தமிழ் வானொலி' (G T R) என்ற ஒலிபரப்புச் சேவையை 2008இல் தொடங்கினர். தமிழ் ஸ்ரார் வானொலியும், கலாதரனின் G T R வானொலியும் தொடர்ந்து இயங்குவதில் சிக்கல்களை எதிர்கொண்டமையால், அவை இரண்டு வானொலிகளும் இப்போது இணையத்தளத்தினூடாக ஒலிபரப்புச் சேவையை வழங்கிவருகின்றன.

வணக்கம் வானொலி முன்னர் பல ஆண்டுகளாகத் தனித்து இயங்கிவந்து இடையில் தடைப்பட்டுநின்று, பின்னர் 102.7 அலைவரிசையில் ஒலிபரப்புச் சேவையை வழங்கியமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. இச்சேவையும் 2015இல் இடையில் நின்றுவிட்டது. இவற்றுடன், செந்தாமரைப் பத்திரிகை நிறுவனம் 105.9 அலைவரிசையில் தினமும்

மூன்று மணி நேர ஒலிபரப்புச் சேவையை வழங்கிவந்து, அதுவும் தொடரமுடியாது நின்றுவிட்டது. பின்னர் அதே அலைவரிசையில் “தமிழ் இனி” என்ற பெயரில் ரமணன் சந்திரசேகரமூர்த்தி, இலங்காதாஸ் பத்மநாதன், சிவமணி முதலியோர் இதனை நடத்திவருகின்றனர். (நன்றி: பொன்னையா விவேகானந்தன்: தமிழர் தகவல் 2016). இவற்றின் பின்னர் 2016 ஆகஸ்ட் மாதம் ‘வண்ணத் தமிழ் வானொலி’ (VTR) நிலையம் தாபிக்கப்பட்டு சிறந்த முறையில் இயங்கிவருதலும் குறிப்பிடத்தக்கது.

பல்வேறு தமிழ் நிகழ்ச்சிகளின் மூலம் கனடாவில் தமிழ்மொழியைத் தக்க வைத்துக் கொண்டிருக்கும் ஆற்றல் மிக்கவையாகத் தமிழ்வானொலிகளும் தொலைக்காட்சிகளும் விளங்குகின்றன. தமிழ் வானொலிச் சேவைகளின் மூலம் வீடுகளில் தமிழ்மொழி ஒலிக்கின்றது. குறிப்பிட்ட அளவிலேனும் சிறுவர் வானொலி கேட்டல், பங்கு பற்றல் மூலம் தமிழ்மொழியில் ஆர்வம் காட்டிவருகின்றனர். வீடுகளிலே தமிழ்த் திரைப்படப் பாடல்கள் ஒலிக்கின்றன. வளர்ந்தோர் இலங்கைச் செய்திகளை அறிந்து கொள்வதில் ஆர்வம் கொண்டுள்ளனர். இப்பொழுது விசேட வானொலிப் பெட்டிகளில் மின்னஞ்சல் வழியாக ஒலிபரப்பினைக் கேட்கும் வாய்ப்புகளும் உள்ளன. இவ்விருடி ஊடகங்களும் தமிழ்மொழியைப் பேணும் வகையில் தமிழ்ப் பணி செய்துகொண்டிருக்கின்றன. இருப்பினும் சுமார் மூன்றரை இலட்சம் தமிழ் மக்கள் வாழும் கனடாவில் எத்தனை வீடுகளில் தமிழ் வானொலிப் பெட்டிகள் இருக்கின்றன? எத்தனை பேர் தமிழ் வானொலி நிகழ்ச்சிகளைக் கேட்கின்றனர்.? வீடே தஞ்சமென வாழும் முதியோருக்காக வானொலிப் பெட்டிகள் வாங்கிக் கொடுக்கப்பட்டிருந்தாலும் அவர்கள் தம் விருப்பப்படி, விரும்பிய நேரத்தில் வானொலி கேட்பதில் கட்டுப்பாடுகளும் இருக்கவே செய்கின்றன.

தமிழ் வானொலி, தொலைக்காட்சி என்பவற்றின் சேவைகளை ஆராய்ந்து பார்க்கும்போது கனடாவின் தொழில் நுட்பத்தைப் பயன்படுத்தி எம்மவர் வானொலிச் சேவைகளையும், தொலைக்காட்சிச் சேவைகளையும் நன்கு மேற்கொண்டுள்ளனர் என்பது உண்மை. ஆனால் இலங்கையில் 1980க்கு முன்பு ஒரு வானொலிச் சேவை மட்டுமிருந்து கொண்டு ஆற்றிய சேவையின் தரத்தினை இங்குள்ள வானொலிகள் சேர்ந்து சாதித்துவிட்டனவா என்பது ஆய்வுக்கு உரியதாயினும், கடந்த 30 ஆண்டுகளில்

கனடாவில் ஒளிபரப்புத்துறை நன்றாகவே வளர்ச்சி அடைந்துள்ளது என்பது ஐயத்திற்கு இடமற்ற கணிப்பாகும். ஒன்ராறியோவில் இப்போது இயங்கும் தமிழ்வானொலிகளின் விபரங்களை அட்டவணை IIIஇல் காண்க (பக்.).

(II) தமிழ்த் தொலைக்காட்சிகள்:

உலகப் பண்பாட்டு வரலாற்றில் தொலைக்காட்சி பெரிதும் ஆதிக்கம் செலுத்தும் ஓர் ஆற்றல் மிக்க ஊடகமாகும். கனடாத் தமிழர் வரலாற்றில் முதன்முதலாக OMNI தொலைக்காட்சியில் ஆரம் என்ற தமிழ் நிகழ்ச்சி தொடங்கப்பட்டது. அந்நிகழ்ச்சியில் வாரம் மூன்றுமுறை ஒரு மணி நேரம் ஒளிபரப்புச்சேவை இடம்பெற்று வருதல் குறிப்பிடத்தக்கது. விஷ்ணு அவர்களால் 'கலையரங்கம்' என்ற பெயரில் இயங்கி வந்த தமிழ்த் தொலைக்காட்சிச் சேவை, பின்னர் 'கலாபம்' (TV Ceylon) என்ற பெயரில் செயற்படுவதாயிற்று. இதனை திரு. ஸ்ரீநிவாசன் நடத்திவந்தார். இவற்றுடன் ஏசியன் மகசீன் (பி. ஞானேஸ்வரன், தமிழ்.கொம் (சேகர், ஆரம் செந்தில்நாதன்), தமிழ்விசன் நெற்றவேக் (பவன்) முதலான தொலைக்காட்சிச் சேவைகள் பற்றிய தகவல்களும் கிடைக்கின்றன. ஆயினும் இவை பற்றிய முழுமையான தகவல்கள் கிடைக்கவில்லை.

கனடாவிலே முதன்முதலாகத் தமிழ்த் தொலைக்காட்சி ஒளிபரப்பு 1986இல் மொன்றியலில் திரு. இராஜ்குமார் அவர்களால் Videotorn என்ற கேபிள் மூலமாக நடத்தப்பட்டது என அறியப்படுகிறது

கடந்த பல ஆண்டுகளாக ரொறன்ரோவில் T.V.I, Tamil One, A T N, T E T ஆகிய தமிழ்த் தொலைக்காட்சிச் சேவை நிறுவனங்கள் 24 மணிநேரமும் நிகழ்ச்சிகளை தமிழில் ஒளிபரப்புச் செய்துவருகின்றன. திரைப்படங்கள், சின்னத்திரை தொடர் நாடகங்கள், திரையிசைக் காட்சியும் கானமும், சிறுவர் நிகழ்ச்சிகள், சங்கீதம், நடனம் முதலிய கலை நிகழ்ச்சிகள், இசை-நடனப் போட்டி நிகழ்ச்சிகள், நேரலை வருணனைகள், சந்திப்பு நிகழ்ச்சிகள் என்பன தொடர்ச்சியாக ஒளிபரப்பப் படுகின்றன. அனைத்துத் தொலைக்காட்சி நிறுவனத்தினரும் கனடாவின் தொழில் நுட்பத்தையும் பொருள் வளத்தையும்

நன்கு பயன்படுத்தித் தமிழில் பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளை ஒளிபரப்பிச் சிறந்த சேவையாற்றி வருகின்றனர்.

கனடாவில் தமிழ்மொழியைத் தக்க வைத்துக் கொண்டிருக்கும் முக்கிய ஊடகங்களாக வானொலியும் தொலைக்காட்சியும் விளங்கிய போதிலும், இவற்றின் மூலம் வீடுகளில் இளந்தலைமுறையினர் இடையே இவையாவற்றையும் விஞ்சி ஆங்கிலத் தொலைக்காட்சி, ஐபாட் (Ipad) என்பன மேலாதிக்கம் செய்கின்றன என்பதும் உண்மை நிலைப்பாடாகும்.

பத்திரிகைத் துறை

உலக நாடுகளில் 1876 தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் வெளிவருகின்றன என்றும், அவற்றுள் 353 தினசரிப் பத்திரிகைகள் எனவும் இணையத்தளச்செய்தி ஒன்றில் கூறப்பட்டிருந்தது. கனடாவில் ஆங்கிலப் பத்திரிகைத் துறையின் வயது 250 ஆண்டுகளைத் தாண்டிவிட்டது. முதன் முதலாக Halifax Gazette என்ற பத்திரிகை 23.03.1752இல் வெளிவந்து. தொடர்ந்தும் இப்பத்திரிகை Nova Scotia Royal Gazette என்ற பெயரில் வெளியிடப்பட்டு வருகின்றது. இன்று கனடாவில் 100க்கும் மேற்பட்ட தினசரிப் பத்திரிகைகளும், 1000க்கும் மேற்பட்ட நாளாந்த சனசமூகப் பத்திரிகைகளும், 121 மில்லியன் வார இறுதிப் பத்திரிகைகளும் பிரசுரிக்கப்படுகின்றன. ரொறன்ரோவிலே தமிழ்ப் பத்திரிகைத் துறையை நோக்கும்போது, தினசரிப் பத்திரிகை இன்னும் வெளியிடப்படவில்லை. தற்போது வார இறுதி வெளியீடுகளாகத் தமிழர் செந்தாமரை, உதயன், தங்கத் தீபம், ஈழநாடு, உலகத்தமிழர், தீபம், துளசி, கதிரொளி என்பன வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன. இவற்றைவிட இரு வாரங்களுக்கு ஒருமுறையாக விளம்பரம் பத்திரிகையும். இவற்றுடன் மாதம் ஒருமுறையாகத் தாய்விடு, ஈ குருவி ஆகிய பத்திரிகைகளும் வெளிவருகின்றன. இதுவரை கனடாவில் நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட தமிழ்ப் பத்திரிகைகளும் இதழ்களும் வெளியாகி, அவற்றில் மிகப் பெரும்பாலான பத்திரிகைகளும் இதழ்களும் ஒரு வெளியீட்டுடன் நின்றதும், வேறு சில ஓரிரு மாதங்களில் மறைந்ததும் கனடாத் தமிழ்ப் பத்திரிகைத் துறையின் துயர் கலந்த வரலாறாகும் (இயல் 7: பக். ...பார்க்க)

கனடாவிற் புலம்பெயர்ந்த தமிழர் தம் மொழியில் பத்திரிகை, இதழ், வானொலி, தொலைக்காட்சி என்பனவற்றைச் சுதந்திரமாக நடத்துவதற்கு கனடா அரசியல் யாப்பும் உதவியாக அமைவதாயிற்று. இத்தகைய தமிழ் ஊடகங்களின் தோற்றக் காரணிகள் பற்றி க. நவம் அவர்கள் எழுதியிருப்பது மிகப் பொருத்தமாக உள்ளது:

‘முன்னாள் கனடியப் பிரதமர் பியர் ட்ரூடோ, பல்கலாசாரக் கொள்கையை இந்த நாட்டில் அறிமுகப்படுத்தி, சிறுபான்மை இனத்தவரது நலன்களைப் பேணுவதில் ஆர்வம் காண்பித்தார். இந்த வகையில்தான் இலங்கைத் தமிழராகிய எங்களுக்கும் கனடாவின் மேலாதிக்கப் பண்பாட்டை ஏற்றுக்கொண்டு, அதேவேளை எமது மொழி, மதம், கலைகலாசாரம் போன்றவற்றைப் பேணும் உரிமை வழங்கப்பெற்றது. இவ்வாறான உரிமைகளும் வாய்ப்புகளும் கிடைக்கப்பெற்ற தமிழ் இனத்தவரில் பெரும்பாலானோர் என்பதுகளின் நடுப் பகுதிக்குப் பின்னரே கனடா வந்து சேர்ந்தவர்கள். இவர்களுள் அநேகர் தமிழ்மொழி மட்டுமே அறிந்தவர்களாக இருந்தனர். இதனால் தமக்கே உரிய பண்பாட்டுத் தன்மைகளுடன் கூடிய அடையாளத்தை நிலைநாட்டிக் கொள்வதற்குக்கிடைத்த சுதந்திரத்தைப் பயன்படுத்தியாக வேண்டிய நிர்ப்பந்தமும் அதற்கான சந்தர்ப்பமும் அவர்களுக்கு இருந்தது. தமிழ்ப் பத்திரிகைகள், இதழ்கள் நடத்துவதற்கான வாய்ப்பும் இவற்றுள் ஒன்றாகும்.’ (க. நவம், 2010: 43).

முதன்முதலாக 1982இல் செந்தில்வேல் அவர்களால் ‘செந்தாமரை’ என்ற பத்திரிகை இலவசமாக வெளியிடப்பட்டது. இதுவே வடஅமெரிக்காவில் வெளிவந்த முதல் தமிழ்ப் பத்திரிகை எனவும் கூறப்படுகிறது. இலங்கைப் பத்திரிகையிலிருந்து வெட்டி ஒட்டப்பட்ட பத்திரிகையாக, அத்திபூத்தாற்போல் எப்போதாவது ஒரு முறை அது வெளிவரும். அப்பத்திரிகை நிச்சமன்ற ஹில் பிள்ளையார் கோயில் வாசற்படியில் வைக்கப்படும். கோயிலுக்குச் செல்வோர் அதனை எடுத்துக்கொள்வர். 1983 ஆடிக் கலவரத்தைத் தொடர்ந்து பெருந்தொகையான மக்கள் வரத் தொடங்கியதும், 1985இல் “உலகத் தமிழர்” பத்திரிகை மாதமொருமுறை வெளிவரத்தொடங்கியது. இப்பத்திரிகையும் தொடக்கத்தில் செந்தாமரை போன்றே இலங்கைப் பத்திரிகையிலிருந்து வெட்டியொட்டி வெளியிடப்படும் பிரசுரமாகவே அமைந்தது. காலப்போக்கில் அப்பத்திரிகை

ஈழத்தமிழ் மக்களின் உரிமைக் குரலாகவும் போராட்டக் குரலாகவும் அமைந்தமையால் மக்கள் மத்தியில் மிக்க செல்வாக்குப் பெறுவதாயிற்று. 2012ஆம் ஆண்டிலிருந்து அப்பத்திரிகை 'கனடா உலகத் தமிழர்' என்ற பெயரில் வெளிவந்து கொண்டிருக்கிறது. இது கனடாவில் நிறுவனவயப்பட்ட ஒரே ஒரு பத்திரிகையாகும்.

சிறந்த ஊடகவியலாளரான டி. பி. எஸ். ஜெயராஜ் அவர்கள் கனடாவுக்குப் புலம்பெயர்ந்து வந்ததும், தனது பத்திரிகைத்துறை அனுபவத்தால் செந்தாமரைப் பத்திரிகையை 1990இல் பொறுப்பேற்று நடத்தித், தமிழ்ப் பத்திரிகைத்துறையில் புதிய மாற்றங்களை அறிமுகப் படுத்தினார். இதை முன்னின்று நடத்தியவர் வின்சன்ட் போல் ஆவார். 1995இல் செந்தாமரை, ஈழநாடு, மஞ்சரி என்பன விற்பனைப் பத்திரிகைகளாகவும், நம்நாடு, சூரியன் ஆகியன விளம்பரங்களுடன் இலவசமாகவும் வெளிவந்தன (இயல் 7: ...பக். பார்க்க)..

பல்வேறு நோக்கங்களுடன் தோன்றிய வாரப் பத்திரிகைகள் 2000ஆம் ஆண்டிற்குப் பின்னர் நீடிக்க முடியாது நின்றுபோயின. எனினும் அவற்றில் நல்ல முற்போக்குச் சிந்தனைகள், குறிக்கோள்கள் காணப்படன. அந்த வரிசையில் 'உரைமொழிவு' என்ற பத்திரிகை கனடா, தமிழகம், இலங்கை என்ற மூன்று தளங்களை அமைத்துக் கொண்டு வெளிவந்தது. அப்பத்திரிகையின் ஆசிரியர் தலைப்பு வருமாறு அமைந்திருந்தது:

“புலப்பெயர்வின் விளைவுகள் இன்னும் முறையாக வெளிவராத நிலை. அவை குறித்த முன்னோக்குகளுடன் இன்னும் சமூக அறிவியற் துறையில் படிப்புக்கள் நம்மவர்களால் தொடங்கப்படாதநிலை. ஒவ்வொருவரும் அவரவர் கல்லை எடுத்துப்போட வேண்டிய நேரம் எப்போதோ தொடங்கிவிட்டது. உள்ளிருந்து வெளியே, வெளியிருந்து உள்ளேயென மொழிபெயர்ப்புக்களும் பரிமாற்றங்களும் தேவை. மறைந்துகொண்டும் அழிந்து கொண்டும் இருக்கும் வரலாற்று மெய்மைகளையும், கண் முன்னால் இருந்துகொண்டிருக்கும் பண்பாட்டுக் கூறுகளின் மாற்றங்களையும், பதிவாகவோ ஆய்வாகவோ கொண்டுவரும் பல முன்னெடுப்புக்களில் ஒன்று. புத்தாக்கத்துக்கும் பழமைக்கும் இடையே, எம்நாட்டிற்கும் வெளிநாட்டிற்கும் இடையே, தமிழுக்கும் பிறமொழி களுக்குமிடையே, பண்பாடுகளுக்குமிடையே பாலங்கட்ட

முயற்சிக்கிறோம். தொடர்ந்த செயற்பாடும் ஒருங்கிணைப்புமே நோக்கம். ஒதுங்குவதும் ஒதுக்குவதும் ஒருவகைப் பாசிசத்தின் வடிவம் என்பது மிக நன்றாகத் தெரிந்து, ஓர்மம் இருக்கும் வரை அதை மூளையில் வைத்திருக்கும் உறுதியுடன் இம்மாற்றத்தின் முயற்சியில் பலருடைய நட்புதவியுடனும் வெளிவருகின்றது” (உரைமொழிவு –தொகுதி1, எண் 1, நவம்பர் 2003).

இவ்வாறான நல்நோக்கங்களுடன் இப்பத்திரிகை தோற்றம் பெற்றபோதிலும், இதுகூட நின்று நிலைக்க முடியாது போயிற்று. இதுபற்றித் தேவகாந்தனின் கருத்து வருமாறு:

“கனடாவில் முதல் தமிழ்ப் பத்திரிகை, தோற்றமெடுத்த காலத்திலிருந்து, இன்றுவரை பல பத்து எண்ணிக்கை களைக் கொண்ட பத்திரிகைகளும் சஞ்சிகைகளும் இந்தத் தமிழ்ச் சமுதாயத்தில் தோன்றியிருக்கின்றன. பல பத்திரிகைகளும் உற்பத்தி அளவில் தேறி சந்தைப் படுத்தல் என்ற மய்ய விஷயத்தின் சறுக்குதலினால் சென்று தேய்ந்து இற்ற கதையாக நின்று போனதைக் கண்கூடாகவே காண முடிந்தது. இன்று கனடாவில் வெளிவரும் நூறுசதவீதமான பத்திரிகை களினதும் முதல் பக்கத்தில் முக்கால் பாகத்துக்கும் மேலாக விளம்பரங்களே ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருப்பதைக் காணமுடியும். இவை செய்திப் பத்திரிகை களாகவன்றி, விளம்பரப் பத்திரிகை களாகவே இன்று மாறிவிட்டிருக்கின்றன என்பதன் அடையாளம் இது” (தேவகாந்தன், 2014: பக். 69-70).

2003 மார்ச் மாதத்தில் வீடு என்ற பெயருடன் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பத்திரிகை, பின்னர் “நம் வீடு” என்ற பெயரில் உதயன் நடராசா அவர்களால் நடத்தப்பட்டது. அதன் பின்னர் 2007இல் ‘தாய் வீடு’ என்ற மாத வெளியீடாக 100க்கும் மேற்பட்ட பக்கங்களைக் கொண்ட கனடாவின் முதல்தரத் தமிழ்ப் பத்திரிகையாக அது வெளிவந்து கொண்டிருக்கிறது. இப்பத்திரிகை மொழி, பண்பாடு, கலை, இலக்கியம், சமூகம், அரசியல் எனப் பல்வேறு துறைகளில் ஆற்றிவரும் பணி அளப்பரியது. இதன் ஆசிரியர் பி. ஜே. டிலிப்குமார் கனடாவில் வாழும் பல்வேறு துறைகள் சார்ந்த எழுத்தாளர், விமரிசகர், கலைஞர், கல்வியாளர் ஆகியோரை அணுகி துறைசார்ந்த கட்டுரைகளைப் பெற்று மாதந்தோறும் வெளியிட்டு வருகின்றார். பத்திரிகையில் எழுதுவோர், வாசகர்கள்,

பத்திரிகையின் நலன்விரும்பிகள் ஆகியோரை ஆண்டு தோறும் அழைத்து, கருத்தாடல் செய்து, பத்திரிகை குறித்த ஆக்கபூர்வமான கருத்துக்களைக் கேட்டறிந்து, அதனை மேலும் மேலும் வளர்த்துச் செல்லும் ஆசிரியரின் முயற்சியே இப்பத்திரிகையின் சாதனைக்குப் பின்னணியாக அமைகின்றது.

கனடாவில் வெளிவரும் பத்திரிகைகளின் வாசகர் வட்டம் மிகச் சிறிதாகவே உள்ளமை தெரியவருகிறது. இதுவரை வெளிவந்த வெளிவந்துகொண்டிருக்கம் பத்திரிகைகளின் விபரம் அட்டவணை IVஇல் தரப்பட்டுள்ளது. (பக்.). இப்பத்திரிகைகள் 2000 முதல் 10,000 பிரதிகள் கொண்டனவாகப் பிரசுரிக்கப்படுகின்றன எனக் கூறப்படுகிறது. இலவசப் பத்திரிகைகளின் மூலம் வாசகர் மத்தியில் அக்கறையான வாசிப்புப் பழக்கம் குறைவடைந்துகொண்டு போகிறது என்றே எண்ணத் தோன்றுகிறது. பத்திரிகைகளின் வாசகர் வட்டம் கனடாத் தமிழ் மக்களின் எண்ணிக்கையோடு ஒப்பிடும்போது மிகக் குறுகியதாகும். விளம்பரங்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கும் இலவசப் பத்திரிகைகளில் காத்திரமான கட்டுரைகள் வெளிவருவது இல்லை என்ற குற்றச்சாட்டு வாசகர்களால் முன்வைக்கப் படுகிறது. மேலும், “நூறு சாவீதமான பத்திரிகைகளும் இலவச விநியோக உற்பத்திப் பண்டங்களாகவே இங்கே இருக்கின்றன” (தமிழர் தகவல்:2014:70) எனக் கூறும் தேவகாந்தனின் கருத்தையும் மறுதலிக்க முடியாது. பொதுவாகப் பத்திரிகை ஆசிரியர்கள் விளம்பரங்களின் மூலம் பத்திரிகைகளின் பக்கங்களை அதிகரிப்பதிலேயே கவனம் செலுத்தி வருகின்றனர் என்பது உண்மையான நிலைப்பாடாகும். இதற்கு விதிவிலக்காகத் தாய் வீடு பத்திரிகை விளங்குகிறது.

கனடாவில் வாசகர்களின் தரம் என்பது மிகக் குறைவென்று கூறமுடியாவிட்டாலும் பத்திரிகைகளைச் சீரிய முறையில் வாசித்து அவற்றின் நிறைகுறைகளை எடுத்துச் சொல்லும் தரமான வாசகர்களைப் பத்திரிகை வாயிலாகக் காண்பது அரிது. பத்திரிகைகள் தரமானவையாக இருப்பதும், வாசகர்கள் திறமை வாய்ந்தவர்களாக இருப்பதும் முற்றாக எதிர்பார்க்கப்படாவிட்டாலும் தரமான வாசகர்களைத் தோற்றுவிக்க வேண்டிய பொறுப்புப் பத்திரிகைகளுக்கு உண்டு என்ற கருத்தை எல்லாப் பத்திரிகையாளரும் கருத்திற் கொள்வது அவசியமாகிறது.

பத்திரிகைகளின் தரம், வாசகர்வட்டம் என்பனபற்றி நோக்கும்போது உதயன் பத்திரிகையின் பிரதம ஆசிரியர் திரு ஆர். என். லோகேந்திரலிங்கம் எழுதிய ஒரு குறிப்புக் கருத்திற் கொள்ளப்படுகிறது:

“ஒரு படைப்பு அல்லது ஆக்கம் தரமானதா அல்லது தரமற்றதா என்பதைத் தீர்மானிப்பதற்கு அதை நுகர்கின்ற இரசிகர்களின் ரசனை மட்டும் காரணமாக இருந்துவிட முடியாது. அவனுடைய திறமையும் அதற்கு மிக அவசியமானது. நல்ல படைப்புக் களையும் செய்திகளையும் தாங்கி வருகின்ற பத்திரிகைகளை வாசிக்கும் வாசகர்களும் திறன் கொண்டவர்களாக இருக்க வேண்டியதும் எதிர்பார்க்கப்பட வேண்டியதே. ஆழமான கட்டுரைகளையும் கவிதைகளையும் புரிந்துகொள்ள முடியாத வாசகன் “இந்தப் பத்திரிகை சரியில்லை” என்று கூறிவிட்டுப் போகின்ற பல சந்தர்ப்பங்கள் தோன்றியதுண்டு. அதேவேளை எவ்வித பயனுமற்ற விஷயங்களைக் கட்டுரை வடிவிலோ அன்றி கவிதை வடிவிலோ பத்திரிகையில் பார்க்கின்ற ஒரு தரமான வாசகன் “இந்தப் பத்திரிகை தரமற்றது” என்றும் தீர்மானித்துவிடுகிறான். இவற்றைப் பார்க்கும்பொழுது வாசகர்களைச் சமநிலைப்படுத்த வேண்டிய பொறுப்பும் அவர்களை வாசிப்புத்திறன் கொண்டவர்களாக மாற்ற வேண்டிய பொறுப்பும் பத்திரிகைகளுக்கு உண்டு என்பதைத் தெரிந்துகொள்ளலாம்” (ஆர்.என். லோகேந்திரலிங்கம்.1998:37).

இருப்பினும் சிலர் பத்திரிகைச் செய்திகள் பற்றி விமரிசனக் குறிப்புகள் எழுதிய போதிலும், அவை நடுநிலைக் கூற்றுக்களாக அமைகின்றனவா என்பதும் கருத்திற் கொள்ளத்தக்கது. இப்பத்திரிகைகளை முதியோரே பெரிதும் வாசிக்கின்றனர். பத்திரிகைகளில் சிறுவர்பகுதி அரிதாகவே இடம்பெற்றாலும், அதனை வாசிக்கும் மாணவரின் எண்ணிக்கையும் மிகமிகக் குறைவே. புலம்பெயர்ந்து வாழும் தமிழரிடையே தொகையான பத்திரிகைகள் வெளிவரு கின்றன என்பதைக் கொண்டு, இங்கு தமிழ் வாசகர் வட்டம் வளர்ச்சியடைந்துள்ளது என்றோ அல்லது பத்திரிகைத் துறைவளர்ச்சி அடைந்திருக்கிறது என்றோ கணித்துவிடக் கூடாது. பதிலாகப் பத்திரிகையில் விளம்பரத்துறை உச்சநிலை அடைந்துள்ளது என்பதே உண்மை. தமிழ் எழுத, வாசிக்கத் தெரியாத வருங்கால இளந்தலை முறையினரின் அடுத்த காலக்கட்டத்தில் தமிழ்ப் பத்திரிகைத்துறையின் நிலைப்பாடு கேள்விக்குறியாகலாம். .

கனடாவில் தமிழர்களால் வெளிடப்படும் ஆங்கிலப் பத்திரிகைகள் குறித்தும் ஈண்டுக் குறிப்பிடுதல் வேண்டும். டி. பி. எஸ். ஜெயராஜ் அவர்களை ஆசிரியராகக்கொண்டு **Monsoon journal** என்ற பத்திரிகையும், அதனைத் தொடர்ந்து சாள்ஸ் தேவநாயகம் அவர்களால் **Tamil Mirror** என்ற பத்திரிகையும் வெளிவருகின்றன. இவை இரண்டும் மாத வெளியீடுகளாகும். இப்பத்திரிகைகள் உலக விவகாரங்கள் பற்றிய செய்திகளைத் தாங்கி வெளிவந்த போதிலும், குறிப்பாகக் கனடாத் தமிழரின் சமூகம், பண்பாடு, அரசியல், பொருண்மியம், கலைகள் சார்ந்த பல்வேறு விடயங்கள் பற்றிய தரமான கட்டுரைகள் இவ்விரு பத்திரிகைகளிலும் வெளிவருதல் பற்றிச் சிறப்பாகக் குறிப்பிட வேண்டும். இவ்விரு பத்திரிகைகளும் கனடாத் தமிழரது வாழ்வலியலின் இயங்குநிலையைப் பிறமொழி யாளருக்கு அறியத்தரும் ஆங்கில ஊடகமாகப் பெரும் பணி செய்துவருகின்றன.

வாரப் பத்திரிகைகளில் விடயங்கள் விசாலமானதாகவும் ஆழம் கொண்டவையாகவும் அமைந்திருக்கும். அரசியல், பொருளாதாரம், இலக்கியம், பண்பாடு, சமயம் என்ற பல்துறை அறிஞர்களின் காத்திரமான கட்டுரைகளைத் தாங்கியனவாக வார இறுதிப் பத்திரிகைகள் வெளிவருதல் வழக்கம். ஆனால் கனடாவில் வெளிவரும் வார இறுதிப் பத்திரிகைகள் இவற்றுக்கு விதிவிலக்கானவை என்பதைத் தமிழ்ப் பத்திரிகை வாசகர் அறிவர். இப்பத்திரிகைகள் இணையத் தளங்களில் இடம்பெறும் விடயங்களைத் தொகுத்து மறுபிரசுரமாக வெளியிடுவதிற் போட்டியிட்ட வண்ணமுள்ளன. இபுகுறித்துச் சேரன் வருமாறு கூறுவர்:

“நவீன இதழியலை வடிவமைப்பதில் குறிப்பாகத் தமிழ்ச் சூழலைப் பொறுத்தவரையில் திருட்டும், நேர்மையின்மையும் கணிசமான பங்குவகிக்கின்றன. ஏனைய மொழிச் சூழலுக்கும் இது பொருந்துமெனினும், ஆங்கிலம், பிரெஞ்சு போன்ற மொழிச் சூழலிலும் நாடுகளும் திடமான உரிமக் காப்புச் சட்டங்கள் (Intellectual property law, copy right law) உள்ளன. தமிழ்ச் சூழலில் இவை இல்லை. இருந்தாலும் பயன்படுத்தப்படுவதில்லை. எந்தவிதமான தயக்கமும் இல்லாமல் இணையத் தளங்களிலிருந்தும், சஞ்சிகைகளிலிருந்தும் திருடிப் பிரசுரிப்பது என்பது ‘மாண்பு’ மிக்க செயலாகப் போய்விட்டது. கனடாவைப் பொறுத்தவரை

இலவச வாரப் பத்திரிகைகள் குடும்பக் கைத்தொழில் மாதிரி நிலைபெற்றிருக்கிற சூழலில் லாபமீட்டுவதும் திருட்டும் ஒரு நாணயத்தின் இரு பக்கங்களாக மாறிவிட்டமையை அவதானிக்கலாம்.”

(தாய்வீடு: ஏப்ரல் 2010: 61).

இதழ்கள்:

உலக இதழியல் வரலாற்றிற் பல்வேறு கால கட்டங்களைத் தாண்டி, சக்தி வாய்ந்த ஊடகமாக இதழ்கள் அமைந்தமைக்கு உலக நாடுகளின் அரசியல் வரலாறுகள் சான்றாகும். அத்துடன், நவீன தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியின் பயனாகப் பெற்ற இணையத்தளங்களினூடான தகவல் பரிமாற்றங்கள் உலகின் பல்வேறு துறைகளிலே துரித மாற்றங்களை ஏற்படுத்திவருகின்றன. மேலைநாடுகளிலுள்ள ஊடகங்கள் நிதிவளம் வாய்க்கப் பெற்றவை. உலக நாடுகளின் இதழியல் வரலாற்றில் பேரிதழ்கள், சிற்றிதழ்கள் பற்றிப் பேசப்படுகின்றன. பேரிதழ்கள் பெருநிதிக்கிழார்களால் நடத்தப்படும் பெருந்தொழிலாக அமைந்ததோடு, ஆற்றலும் அனுபவமும் திறனும் மிக்க ஊடகவியலாளர்களின் எழுத்துக்கள் அதிகாரத்தைத் திசைமாற்றவும், ஆக்கவும் வல்லமை உடையனவாகவும் செயற்பட்டு வந்துள்ளன. இன்றும் அந்நிலையே காணப்படுகின்றது. அரசியலிலும் சமூகச் செயற்பாடுகளிலிலும் முழு ஆதிக்கம் பெற்றிருந்த பேரிதழ்களுக்கு எதிராகப் புத்திஜீவிகளால் தோற்றம் பெற்றனவே சிற்றிதழ்களாகும். இவை சமூக அக்கறையும், கலை இலக்கிய நோக்கும், இலட்சியப் பிடிப்பும் கொண்டவையாகத் தோற்றம் பெறலாயின. அவ்வகையில் அமெரிக்காவில் முதன் முதலாக 1934இல் ‘பார்டிஸன் ரிவியூ’ என்ற சிற்றிதழ் வெளிவருதாயிற்று. இதுபோன்றே தமிழகத்தில் எழுத்து, மணிக்கொடி முதலான இதழ்களும் ஈழத்தில் மறுமலர்ச்சி, மல்லிகை முதலான இதழ்களின் தோற்றமும் அமையலாயின.

பல்லினப் பண்பாடுகளும் பின்பற்றப்படும் கனடாவிலே தத்தம் பண்பாட்டைப் பேணும் செயற்பாடுகளில் ஒவ்வொரு இனத்தவரும் ஈடுபடலாயினர். இவ்வகையிலே தமிழரும் தம் கலை இலக்கியங்களைப் பேணவும், அவை பற்றி எழுதவும் ஊடகத்துறையையும் பயன்படுத்திக் கொண்டனர். அதன் பின்னணியில் இதழ்களும் பத்திரிகைகளும் தோற்றம் பெறலாயின. கனடாவில் இலக்கியம், அரசியல், கலைகள்

எனப் பல்துறை சார்ந்த இதழ்கள் காலத்திற்குக் காலம் வெளிவந்து, நின்றுபோன தகவல்களே பெரிதும் கிடைக்கின்றன. கொள்கைப் பிடிப்புடன் காலத்தைக் கடந்து நின்று வெளிவந்து கொண்டிருப்பனவற்றிற் சில இதழ்களின் பெயர்களையே கூறக் கூடியதாக உள்ளது. அவ்வகையிலே தமிழர் தகவல், காலம், ஆத்மஜோதி, தளிர், துளிர், அன்புநெறி முதலியன இடம்பெறுகின்றன.

இதழ்கள் சமூக இயக்கத்தின் இயக்க விசையாக அமைய வேண்டும். அத்துடன் மொழி, பண்பாட்டுக் கூறுகளின் குரலாகவும் பதிவுகளாகவும் அமைதல் இன்றியமையாதது. தமிழ் இதழ்களை நோக்கும்போது அவை இலக்கியம், சமூகம், அரசியல், பொருளாதாரம், சமயம், மருத்துவம், சோதிடம், அறிவியல், பெண்ணியம், தலித்தியம், மார்க்ஸியம், விளையாட்டு எனப் பல துறைககள் சார்ந்து வெளிவருகின்றன.

கனடாவில் உள்ள ஆங்கில ஊடகங்களுக்கும் தமிழ் ஊடகங்களுக்குமிடையில் மிகப் பெரியதொரு இடைவெளி காணப்படுதல் தவிர்க்க முடியாததாகும். அதுமட்டுமல்லாமல், கனடாவில் வெளிவரும் பத்திரிகைகள், சிற்றிதழ்கள் பற்றி நோக்கும்போது, தமிழ் இதழ்கள் பொருள்வளக் குறைபாட்டால், தம் வெளியீடுகளைத் தக்கவைத்துக்கொள்ளப் பெரும்பாடுபடுகின்றன என்பது யதார்த்தமாகும். இப்பின்னணியில் 1980களில் புலம்பெயர்ந்து வந்த ஈழத்தமிழர் பெரிதும் வாழ்ந்த மொன்றியலில் முதன் முதலாக ஊடக முயற்சிகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. 1983 ஜனவரி மாதம் மொன்றியலில் கியூபெக் ஈழத்தமிழர் ஒன்றியம், 'தமிழ் எழில்' என்ற கையெழுத்துப் பிரதியை வெளியிட்டு, அதனைப் படியெடுத்து விநியோகித்து வந்துள்ளது. இதன் ஆசிரியராக முதலில் வீரகேசரி எஸ்.ரி. மூர்த்தி அவர்கள் செயற்பட்டுள்ளார். தனது அனுபவம் பற்றி அவர் குறிப்பிடுவது நோக்கத்தக்கது:

“அக்காலத்தில் கொம்பியூட்டரே இல்லை. தமிழ் ரைப்பிரைற்றர்கூட கிடையாத காலம். அதனால் நானே என் கையால் விடயங்களை எழுதி, படங்களையும் வரைந்து கொடுக்க அவர்கள் அவற்றை கொப்பி எடுத்து, “ஸ்ரேப்பிள்” பண்ணி ‘தமிழ் எழில்’ என்ற பெயரில் சஞ்சிகையாக்கி ஒரு டொலர் வீதம் விற்று ஒன்றியத்துக்கு நிதி சேகரித்தனர். முதலாவது சஞ்சிகை

1983 ஒக்டோபர் மாதம் வெளிவந்தது. அக்காலக் கட்டத்தில் வேறு தமிழ்ப் பத்திரிகையோ சஞ்சிகையோ இல்லாத காரணத்தினால் நாளடைவில் சஞ்சிகையின் விற்பனை அதிகரித்தது. வேறு பலரும் விடயதானங்கள், கவிதைகள் எழுத ஆரம்பித்தனர்.” (தீபம்11.05.2015:14-15)

‘தமிழ் எழில்’ வடஅமெரிக்காவில் முதன்முதலாக வெளிவந்த தமிழ்க் கையெழுத்து இதழ் என்ற பெருமைக்கும் உரியது. அதே ஆண்டு மார்கழி மாதம் தட்டச்சுச் செய்யப்பட்ட பிரதியாக அவ்விதழ் வெளியிடப்பட்டது. இதில் தமிழாலயம் கலாராஜனின் பங்களிப்புக் குறிப்பிடத் தக்கதாக இருந்துள்ளது. அதேவேளை மொன்றியலில் இயங்கிய தமிழீழ மக்கள் விடுதலைக் கழகத்தின் கனடாக் கிளையினரின் கையெழுத்து இதழாக ‘புரட்சிப்பாதை’ என்ற இதழும் வெளிவந்துள்ளது.

1983 டிசெம்பர் மாதம் 20ஆந் திகதி ஆரம்பிக்கப்பட்ட ‘தமிழர் ஒளி’ என்ற சமூகத் தொண்டு அமைப்பு ‘பார்வை’ என்ற கையெழுத்துப் பிரதியை வெளியிட்டது. அதில் கட்டுரைகள், சிறுகதை, கவிதை, நாடகம், செய்தி என்பன இடம்பெற்றன. அவ்விதழ் வெளிவந்து நாளடைவில் நின்று விட்டது. மூளாய் மூர்த்தி என்பவர் ‘நாயகன்’ என்ற வார இதழை வெளியிட்டார். நேசானந்தனின் ‘மொன்றியல் புதினம்’, வீணைமைந்தனின் ‘தென்றல்’ முதலான இதழ்கள் அங்கிருந்து வெளிவந்தன. மூன்று வருடங்களாக ‘இருசு’ வார இதழ் மொன்றியலில் வெளிவந்து கொண்டிருந்தது.

ரொறன்ரோவில் ஈழத்துப் பூராடனார் ‘நிழல்’ என்ற பெயரில் இலக்கிய மாத இதழை ஆரம்பித்து நடத்தினார். அதுவே முதன் முதலாகக் கனடாவில் மின்கணினி அச்சுப் பொறிப்பில் வெளிவந்த தமிழ் இதழ் என்ற பெருமையுடையது. கனடாவிலும் கடல்கடந்த நாடுகளிலும் நிழல் இதழின் சந்தாக்காரர் இருந்தனர் என்பதை அவ்விதழ் குறிப்புக்கள் தெரிவிக்கின்றன. அதனைத் தொடர்ந்து வன்கூவர் நகரிலிருந்து “புதிய காற்று” என்ற இதழ் வெளிவந்தது. இவற்றுடன் சமய இதழ்களாக ஆத்மஜோதி, அன்பு நெறி, ஆலயமணி ஆகிய இதழ்கள் தொடர்ச்சியாக வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன.

கனடாத் தமிழ் இதழ்களின் வரலாற்றில் 'தமிழர் தகவல்' மிக விதந்து கூறப்பட வேண்டியதாகும். இவ்விதழ் 1991ஆம் ஆண்டு முதலாக மாதந்தோறும் தவறாது வெளிவந்து கொண்டிருக்கிறது. இதன் பிரதம ஆசிரியர் எஸ். திருச்செல்வம் அவர்கள் மிக நேர்த்தியாகவும் நிர்வாகத் திறமையுடனும் இதனை வெளியிட்டு விநியோகித்து வருகிறார். புதிய குடிவரவாளர்களுக்குத் தேவையான பல்வேறு தகவல்களை வழங்கும் நோக்குடன் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இவ்விதழ் காலப்போக்கில் பல்வேறு பரிமாணங்களுடன் வளர்ச்சிபெற்று வந்துள்ளது. "தமிழர் தகவல்" என்ற பெயரைத் தமிழிற் பொறித்து முத்திரை வெளியீடம் செய்த பெருமையும் இவ்விதழ்க்கு உண்டு. ஆண்டு தோறும் தமிழர் தகவல் சிறப்பிதழ்களும் வெளியிடப்பட்டு வந்துள்ளன. 2017ஆம் ஆண்டு வரை 26 சிறப்புமலர்கள் வெளிவந்துள்ளன. ஒவ்வோராண்டும் கனடா அரசியல், கலை, அறிவியல், குடிவரவு, அரசியல் யாப்பு விடயம், பல்லினப் பண்பாடு, கனடா தினம் எனப் பல்வேறு விடயங்களை மையமாகவைத்து எழுதப்பட்ட கட்டுரைகளைத் தாங்கியனவாக இச்சிறப்பு மலர்கள் வெளிவந்துள்ளன. கனடாவில் வாழ்ந்த / வாழும் அறிஞர்கள், இலக்கியப் படைப்பாளிகள் ஆகிய அனைவரது கட்டுரைகளும் இம்மலர்களில் இடம்பெற்று வந்துள்ளன. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் இம்மலர்க் கட்டுரைகளைத் துணைக்கொண்டு ஆய்வுகளும் மேற்கொண்டு வருகின்றனர். கனடாத் தமிழரது வரலாறு பற்றி எழுதுவோருக்கு இச்சிறப்பு மலர்கள் பெரிதும் தகவல்களை அளிக்கத்தக்கனவாகும். இவ்வகையில் தமிழர் தகவல் மாத இதழ்களும், அதன் ஆண்டுச் சிறப்பு மலர்களும் கனடா ஊடகத்துறையில் மிகவும் குறிப்பிடத் தக்க இடத்தைப் பெறுகின்றன.

தாயகம் என்ற இதழ் இலக்கியம், அரசியல் சார்ந்த காத்திரமான கட்டுரைகளையும் ஆக்கங்களையும் தாங்கி ஜோர்ஜ் குருஷேவ் அவர்களை ஆசிரியராகக் கொண்டு 1989இல் வெளிவந்தது. அக்காலக் கட்டத்தில் ஈழத்து அரசியலில் இன்னொரு முகத்தைக் காட்டும் மாற்றுக் கருத்துக்களைத் துணிவுடன் இவ்விதழ் வெளியிட்டு வந்தமை இதன் தனிச்சிறப்பாகும். எனினும் எழுத்துச் சுதந்திரம் உள்ள இந்நாட்டில் அத்தகு இதழ் நிலைத்திருக்க முடியவில்லை என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

‘நான்காவது பரிமாணம்’ என்ற இலக்கிய இதழ் க. நவம் (நவரத்தினம்) அவர்களை ஆசிரியராகக்கொண்டு 1991-1994 காலப்பகுதியில் பதின்மூன்று இதழ்களாக வெளிவந்து, தொடர முடியாது நின்றுவிட்டது. இந்த இலக்கியச் சிற்றிதழ் கனடா. இலங்கை, தமிழ்நாடு ஆகிய தளங்களிலிருந்து இலக்கிய ஆக்கங்கள், இலக்கிய விமரிசனக் கட்டுரைகள்? கவிதைகள் என்பனவற்றைப் பெற்றுச் சிறந்த முறையில் வெயிட்டு வந்துள்ளது. இலக்கிய விமரிசகரும் சிறந்த படைப்பாளியுமாகத் திகழும் க. நவம் அவர்களால் வெளியிடப்பட்டு வந்த நான்காவது பரிமாணம் இதழ் தொடர்ந்து வெளியிட முடியாமல் நின்று போனமை இத்துறையின் பேரிழப்பாகும்.

காலம் இதழ் கனடாவில் வெளிவரும் தமிழ் இலக்கிய இதழ்களில் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத் தக்கதாகும். காலத்து நெருக்கடிகளையும் அரசியல் பின்னணிகளையும் மற்றும் பொருளாதாரச் சிக்கல்களையும் தாண்டி, இதழ் ஆசிரியர் ‘காலம் செல்வம்’ (அருளானந்தம்) அவர்கள் இதனைக் காலாண்டு இதழாக வெளியிட்டுவருகிறார். 1990இல் முற்போக்குச் சிந்தனைகொண்ட இலக்கிய உள்ளங்கள் இணைந்து இவ்விதழைத் தொடங்கின. அதன் முதலாவது இதழ் ஜூலை 1990இல் வெளிவந்தது. காலம் இதழின் ஆசிரியர், அதன் முதலாவது இதழில், “காலம், காலத்தின் நிர்ப்பந்தத்தால் அகதிகளாய் கனடாவைத் தஞ்சமடைந்த தமிழ் இளைஞர்கள் கொண்ட ஆர்வத்தின் வெளிப்பாடு” எனக் குறிப்பிட்டிருந்தார். புகலிட நாடுகளில் இருந்தும், தமிழகம், இலங்கை, மற்றும் தமிழர் வாழும் நாடுகளிலிருந்தும், அவரால் தேர்ந்து எடுக்கப்படும் எழுத்தாளர்களின் கட்டுரைகளே காலம் இதழில் இடம்பெற்று வருகின்றன. காலம்இதழில் காலம் ஆசிரியர், கனடாத் தமிழ் இலக்கியத் தடத்தின் அப்போதைய முக்கிய நிலைப்பாட்டை வருமாறு குறிப்பிடுவர்:

“புலம்பெயர்ந்த படைப்புக்கள் என அழைக்கப்படும் இன்றைய முயற்சிகள் இனிமேல் கனடாத் தமிழ் இலக்கியம் என அழைக்கப்படும் ஆரம்பகாலக் கட்டத்தில் நிற்கிறோம். அதன் வரவுக்குக் ‘காலம்’ வழிசமைக்கின்றது என்பதில் பெருமை அடைகின்றது” (காலம் செல்வம், காலம், 11- பக்..)

அப்போதைய காலம் சஞ்சிகை பற்றித் தேவகாந்தன் குறிப்பிடும்போது, “வாசகர்களும் பாக்கியவான்களாகும் படிக்கான அசலானதும் சிறந்ததுமான பல்வேறு படைப்புக்களைக் ‘காலம்’ வெளியிட்டிருக்கிறதுதான்” என்று குறிப்பிட்டதும் நோக்கத்தக்கதே.

காலம் இதழில் எழுதியோர் புவிப்பரப்பில் பரந்து காணப்பட்டமை, அதன் வளர்ச்சிக்கும் நிலைபேற்றிற்கும் காலாயிற்று. தமிழகம், இலங்கை, அவுஸ்திரேலியா, ஐரோப்பா ஆகிய இடங்களில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் பன்முகத் துறைசார்ந்த எழுத்தாளரின் படைப்புக்கள் இவ்விதழில் இடம்பெற்றுவந்துள்ளன. சுந்தரராமசாமி, ஜெயமோகன், வெங்கட் ரமணன், எஸ். ராமகிருஷ்ணன், இந்திரா பார்த்தசாரதி, அசோகமித்திரன், முருக பூபதி, மு.புஸ்பராசன், மு. பொன்னம்பலம், என். கே. மகாலிங்கம், மணி. வேலுப்பிள்ளை, அ. முத்துலிங்கம், செழியன், ச. சுகிர்தராஜா முதலான சிறந்த எழுத்தாளர்களின் ஆக்கங்கள் காலம் இதழுக்குச் சிறந்த இலக்கிய இதழ் என்ற அந்தஸ்தைக் கொடுத்துள்ளன. பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி, சுந்தரராமசாமி, வெங்கட் சாமிநாதன், தொ. பரமசிவன், அ. முத்துலிங்கம், மு. பொன்னம்பலம் முதலான இலக்கியப் பிரமுகர்களின் நேர்காணல்கள் காலம் இதழுக்கு மதிப்பளித்தன. பல நாடுகளிலுமுள்ள எழுத்தாளர்களின் ஆக்கங்கள் காலம் இதழில் வெளிவருவதன் மூலம் இவ்விலக்கிய இதழ் தமிழ் உலகின் பொதுமை நோக்கிய இதழாக எந்நாட்டவருக்கும் உரிய ஓர் எழுத்துக்களமாகக் காலம் திகழும் சிறப்புக் கொண்டுள்ளது.

‘காலம்’ இதழில் அவ்வப்போது நாடகம், மற்றம் இலக்கிய நூல்கள் பற்றிய காத்திரமான விமரிசனங்கள் வெளிவந்திருந்தன. இவ்வாறாக நோக்கும்போது காலம் இதழ் கனடாவில் வெளிவரும் இலக்கிய இதழ்களில் முதலில் வைத்து நோக்கப்படும் நிலையில் உள்ளது என்பதில் இலக்கியவாதிகள் விவாதிப்பதற்கு நியாயமில்லை. மேலும் ஓவியர் மாற்கு, வெங்கட் சாமிநாதன், காலஞ் சென்ற பேராசிரியர் செல்வா கனகநாயகம், ஜெயமோகன் முதலானோருக்குச் சிறப்பிதழ்கள் வெளியிட்டுக் கௌரவமும் அளித்துள்ளது. அத்துடன் இலங்கையின் மூத்த எழுத்தாளர், கலைஞர் ஆகியேராது படங்களையும் முகப்புப் படமாகவும் பிரசுரித்துள்ளது. இதழ் வெளியீட்டுக்கு அப்பால் இதன் ஆசிரியர் காலம் செல்வம் அருளானந்தம் நவீன

நாடகம், நாட்டுக்கூத்து என்பனவற்றில் ஈடுபாடுகொண்டு அவற்றையும் மேடையேற்றியுள்ளார். கனேடிய இலக்கியத் தோட்டத்துடன் இணைந்து உலகளாவிய எழுத்தாளர்கள் பங்குகொண்ட சிறுகதைப் போட்டியையும் நடத்தியுள்ளார். இடையிடையே இலக்கியச் சந்திப்புகள், கருத்தரங்குகள் என்பனவற்றையும் காலம் ஆசிரியர் நடத்தியுள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

சிறந்த நாவல் ஆசிரியராகவும் சிறுகதையாளராகவும் தன்னை அடையாளப்படுத்திக் கொண்ட தேவகாந்தனின் 'சூர்' என்ற இலக்கிய இதழ் 2008-2012 வரையும் வெளிவந்துது. தரமான இலக்கியக் கட்டுரைகளையும் விமரிசனங்களையும் தாங்கி வெளிவந்த 'சூர்' இதழும் நான்கு மலர்களுடன் வாடியமையும் கனடியத் தமிழ் இதழியலின் கவலை தரும் செய்தியாகும். 'மற்றது' என்ற காலாண்டிதழும் 2004-2005ஆம் ஆண்டுகளில் வெளிவந்து நின்றுவிட்டதாக அறியப்படுகிறது.

'முகரம்', 'தேடல்', 'உலகத் தமிழோசை' ஆகியனவும் கனடா தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் கவனிப்புக்கு உள்ளாயிருந்த இதழ்களாகும். 1997இல் அ. கந்தசாமி, பொன். விவேகானந்தன், திருமாவளவன் ஆகியோரை ஆசிரியர்களாகக்கொண்டு முகரம் நான்கு இதழ்கள் வெளிவந்திருந்தன. தேடகம் - வகைதுறைவள நிலையத்தினரால் 'தேடல்' எனும் பெயருடன் பதின் மூன்று இதழ்கள் வெளிவந்திருந்தன.

திரு. ராஜா மகேந்திரனை ஆசிரியராகக்கொண்டு, 'ரைமஸ்', 'நியூஸ் வீக்' ஆங்கில இதழ்கள் போன்ற அழகான வடிவத்தில் இலக்கியம் உட்பட பல்தரப்பட்ட ஆக்கங்களுடன் 'உலகத் தமிழோசையின் ஆறு இதழ்கள் வெளிவந்து ஓய்ந்தது.

தளிர் என்ற இலக்கிய இதழ் 2014 ஆம் ஆண்டிலிருந்து தொடர்ச்சியாக காலாண்டிதழாக வெளிவந்து கொண்டிருக்கிறது. இவ்விதழிற் கல்வியாளர்கள், இலக்கியப் படைப்பாளிகள் மருத்துவர்கள் எனப் பலரது ஆக்கங்கள் இடம்பெற்று வருவதையும், அதன் வாசகர் வட்டம் வளர்ந்து செல்வதையும் அவதானிக்கக் கூடியதாக உள்ளது.

அத்துடன் 'தளிர் ரிதம்' என்ற இணையத்தளத்திலும் இவ்விதழை வாசிக்கக் கூடியதாக உள்ளது.

துளிர், உயிர் எழுத்து, காலம் முதலியன காலாண்டு இலக்கிய இதழ்களாக வெளிவருகின்றன. இவற்றில் 'காலம்' இதழ் தவிர்ந்த அனைத்து வெளியீடுகளும் இலவசமாகவே விநியோகிக்கப்படுகின்றன. வானொலி, நாடகம் ஆகியனவற்றிற் கால் பதித்துள்ள சிறந்த கலைஞரான கணபதி ரவீந்திரன் 'கதிரொளி' என்ற நாடகம்-திரைப்படம் தொடர்பான காலாண்டு இதழை மிகவும் கவர்ச்சியான முறையில் தென்னிந்திய இதழ்களுக்கு நிகராக பலவண்ண இதழாக வெளியிட்டார். எனினும் மூன்று இதழ்களுக்குப் பின்னர் அவ்விதழும் தொடர முடியாது நின்றுவிட்டது. அவர் 2016லிருந்து 'உயிர் எழுத்து' என்ற பல்சுவை இதழைத் தொடங்கியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

'பதிவு' என்ற இணையத்தளத்தை நடத்திவரும் வ. ந. கிரிதரன் அவர்கள் 'Our Universe', 'The World of computers' என்ற இரு இதழ்கள் வெளிவருதற்குக் காலாக இருந்தார். ஆயினும் அந்த இதழ்கள் தொடரவில்லை.

கனடாவில் எழுத்துச் சுதந்திரம் பற்றி முன்னரும் குறிப்பிடப்பட்டது. அதனால் இங்கு வாழும் எழுத்தாளர் எழுத்துச் சுதந்திரத்துடன் தமது கருத்துக்களை அச்சம் இன்றிச் சிற்றிதழ்களில் எழுத வாய்ப்பாயிற்று. ஈழத்தில் நிலவும் இன அடக்குமுறைகள், மனித உரிமை மீறல்கள், சாதியம், பெண்ணியம் முதலான பல்வேறு விடயங்களை முனைப்புப்படுத்தி எழுதுவதற்கும் இச்சிற்றிதழ்கள் நன்கு களமாயின. இவற்றுக்கும் மேலாக பிறமொழிகளிலுள்ள இலக்கியத்தரமிக்க சிறந்த சிறுகதைகள், பேரறிஞர்களின் கட்டுரைகள் என்பன மொழிபெயர்க்கப்பட்டு அவை வெளிவந்துள்ளதையும் இங்கு குறிப்பிடுதல் வேண்டும். பல்லினப் பண்பாட்டுச் சூழலில் வாழும் தமிழ் எழுத்தாளர் வேற்றுமொழி இலக்கியச் செல்நெறிகளை அறிவதன் மூலம் தமிழ் இலக்கியத்திற்கும் வளம் சேர்க்கக் கூடிய வாய்ப்பை இச்சிற்றிதழ்கள் வழங்குகின்றன. கனடாவில் வெளிவரும் பத்திரிகைகள், சிற்றிதழ்கள் மற்றும் தமிழ் வானொலிகள், தொலைக்காட்சிகள் என்பனவும் தமிழ்மொழி இந்நாட்டில் நிலைபெறுவதற்குத் தம்மாலான பங்களிப்பை வழங்கி வருகின்றன. அவ்வகையில் சிற்றிதழ்கள் மக்களிடையே

பரவலாகச் சென்றடையும்போது இவற்றின் வாசகர் வட்டம் விரிவடைவதோடு. தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சிக்கும் நிலைபெற்றிற்கும் சிற்றிதழ்களும் பங்களிப்புச் செய்கின்றன.

பின்னிணைப்பு அட்டவணை - Vஇல் பட்டியலிட்டுக் காட்டப்படும் இதழ்களில் நான்கு அல்லது ஐந்தைத் தவிர மற்றவை அனைத்தும் துரதிஷ்ட வசமாக நிலைநிற்க முடியாது போனமைக்கு அவற்றின் பொருளடக்க நிலைப்பாடும், வெளிப்புற அட்டையின் கவர்ச்சி இன்மையும், விநியோக முறைமையும், தொழில்முறையாக அவற்றை நடத்தாமையும், நிதிநிலைமையும் முக்கிய காரணிகளாக அமைகின்றன. இங்கு வெளியிடப்படும் பத்திரிகைகள் இலவசமாக வாரந்தோறும் வெற்றிகரமாகவும், பெரும் இலாபகரமாகவும் வெளியிடப்பட்டுவரும் நிலையில், ஏன் இதழ்கள் நிலைநிற்காது போயின என்ற பெரும் கேள்வி எழுகின்றது. இச்சந்தர்ப்பத்தில் எழுத்தாளர் இரா. சம்பந்தன் (2005:110-111) குறிப்பிடுதல் நோக்கத்தக்கது: “கனடிய மண்ணில் முயன்று பார்த்த அனைவருக்குமே எதுவித பாகுபாடும் காட்டாமல் தோல்வி என்ற ஒரே விளைவினைத் தந்த ஒரு துறை இருக்குமானால் அது தமிழ் இதழ்த்துறை ஒன்றாகத்தான் இருக்க முடியும்”. இவ்வாறு அவர் துணிந்து கூறுமளவுக்கு இதழ்த்துறை அமைந்து விட்டது. இதற்கு இவ்விதழ்களின் கண்டனப் போக்கும் இன்னுமொரு முக்கிய விடயமாகும். மேலும், இரா சம்பந்தன் கூறுவதை நோக்கலாம்:

“பல கனடிய தமிழ் இதழ்களுக்குச் சாவுமணி அடித்த மிகப் பெரிய சொத்து அவற்றின் வசைவரையும் திறன் ஆகும். எழுந்து நடப்பதற்கு முன்னரே கடிக்க நினைத்த இதழ்கள் கனடாவில் பல வசைமாரி பொழிவதற்கு அரசியலை, சமூகத் தொண்டுகளை, தனிப்பட்ட வாழ்வியல்களை கருப்பொருளாக்கிய கேவலம் கனடாவில் நடந்தது” (மேலது பக்.110).

அதுமட்டுமல்லாது ஈழதேசிய விடுதலைக்குச் சார்பற்ற இலக்கிய முயற்சிகளோ அல்லது ஊடக முயற்சிகளோ காலத்தின் கோலத்தால் தோல்வியில் முடிவுற்ற நிலையே காணப்பட்டது. இப்போக்குத் தமிழ் இதழ்களுக்குப் பெரும் சவாலாகவே அமைந்தது. அதனால் இத்தகைய சஞ்சிகைகள் தானாகவே மக்கள் ஆதரவற்று நின்று போயின எனலாம். இதழ்களுக்குப் பொறுப்பானோர்

அவற்றை நிரந்தரமான தொழில் முறையில் வெளியிட வில்லை. வர்த்தக அடிப்படையிலே திட்டமிட்டு, வாசகர் வட்டத்தைப் பெருக்கும் முயற்சிகளும், இவ்விதழ்களின் விநியோகமும் பெரிதாக இடம்பெறவில்லை. தமிழகத்து இதழ்களின் கவர்ச்சி இங்கு வெளிவந்த சஞ்சிகைகளிற் காணப்படவில்லை. இவை யாவற்றுக்கும் மேலாக இவ்விதழ்களில் இடம்பெற்ற ஆக்கங்கள் ஜனரஞ்சகம் அற்றனவாகக் காணப்பட்டமையும், பெரிய வாசகர்வட்டம் இவற்றுக்கு இல்லாது போனமைக்குக் காரணங்கள் ஆகலாம். இவ்விதழ்கள் நிலைநிற்காது போனமை பற்றி க. நவம் (2010:44) வருமாறு குறிப்பிடுவர்:

“கடந்த பத்தொன்பது வருடங்களாகத் தமிழர் தகவல் மாதம் தவறாது வெளிவந்து கொண்டிருப்பது குறித்துச் சொல்லப்பட வேண்டியது. ஏனையவற்றுள் பெரும் பாலானவை பிறந்த கையோடு பிஞ்சுகளாக இறந்து போனவையே என்பது கனடியத் தமிழ்ச் சஞ்சிகை வரலாற்றில் ஏமாற்றம் தரும் செய்தியாகும்”.

கனடாத் தமிழ் இதழ் வரலாற்றை நோக்கும்போது, இதழ்கள் பல அர்ப்பணிப்புக்களுடன் வெளிவரவேண்டியுள்ளமை புலப்படுகிறது. கனடா இதழ்கள் நிலைத்து நிற்காமல் போனமைக்குப் பொருளாதாரக் காரணிமட்டுமன்றி, அரசியற் காரணிகளும் குழுநிலைப் பின்னணி களும் பகைப்புலமாக அமையலாயின. குழுச்சார்பு நிலையினால் இதழ்கள் நிலைநிற்காமலும் வாசகர் வட்டம் மிகக் குறுகியதாகவும் இருப்பது பற்றி எழுத்தாளர் ‘அகில்’ குறிப்பிடும் கருத்து பதிவுக்குரியதாகிறது: *சிற்றிதழ்களின் இயங்குநிலை என்பது ஒரு குழு சார்ந்ததாகவும், ஒரு குழுவையும்... கொண்டிருக்கிறது.*” என்பது யதார்த்தமாகும். இதுதொடர்பாக ஆய்வு செய்துள்ள சு. குணேஸ்வரன், “இலத்திரனியற் குழலிற் புகலிடச் சிற்றிதழ்கள்” என்ற ஆய்வுக் கட்டுரையிற் கூறும் விளக்கம் நோக்கத்தக்கது:

“.... இக்காலக்கட்டத்தில் உலக மயமாக்கலின் விளைவான இணையத்தின் செல்வாக்கும் புலம் பெயர்ந்தவர்களின் பல்காலாசாரச் சூழலும் இணையத் தினூடாக அவர்களின் எழுத்துக்களைக் கொண்டு வருவதற்குச் சாத்தியங்களை ஏற்படுத்தின. இணையம் என்ற கட்டற்றவெளி கதையாடலுக்கான வெளியாக மாறியது. ஓரளவு கணினி அறிவு பெற்றவர்கள்

படிப்படியாகத் தமது விமர்சனங்களையும் படைப்பு களையும் இந்தவெளியில் வைப்பதற்கு ஒரு வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. குறிப்பாக இணைய இதழ்களின் வருகையே இங்கு முக்கியமாக அமைந்தது. புலம்பெயர் தமிழர்களின் பல்கலாசார சூழலும் இதில் செல்வாக்குச் செலுத்தியிருப்பதை அவதானிக்க வேண்டும். இது புகலிடச் சஞ்சிகைச் சூழலில் வீழ்ச்சி எனக்கருது வதற்குப் பதிலாக அவர்களின் எழுத்துக்கள் இன்னொரு தளத்திற்கு நகர்ந்துள்ளன எனக் கருதுவதே பொருத்தமாக இருக்கும். அந்த எழுத்துக்களே இணையம் என்ற கட்டற்ற வெளியில் இன்று தொடர்கின்றன” (பதிவுகள்.23.03.2011)

இவ்வகையிற் கனடாத் தமிழ் முன்னணி எழுத்தாளராகிய வ. ந. கிரிதரன், அ. முத்துலிங்கம், தேவகாந்தன், கறுப்பி (சுமதி) முதலியோரது படைப்புக்கள் இணையத்தளங்களிற் பதிவாகிவருகின்றன. இவர்களில் வ. ந. கிரிதரனின் பதிவுகள் (www.pathivukal.com), “அனைவருடனும் அறிவினைப் பகிர்ந்து கொள்வோம்” என்ற குறிக்கோளுடன் மாதந்தோறும் வெளிவருகின்ற மின்னிதழாகும். இதில் கட்டுரை, நூல் விமர்சனம், கவிதை, சிறுகதை, நாவல், மற்றும் அறிவியல் முதலான பல்வேறு தளங்களிலிருந்தும் அறிவு சார்ந்த விடயங்களையும் தாங்கி 2000ஆம் ஆண்டிலிருந்து பதிவுகள் வெளிவந்து கொண்டிருத்தல் ஊடகம் சார்ந்த ஓர் இலக்கியச் சாதனையாகும்.

ஊடகங்களின் நூல் வெளியீடு:

பத்திரிகைகள், இதழ்கள் என்பவற்றின் ஆசிரியர்கள் தமது வெளியீடுகளில் இடம்பெற்ற சிறந்த விடயங்களைத் தொகுத்து நூலாக வெளியிடும் பணியிலும் ஈடுபட்டு வந்துள்ளனர். இது தொடர்பாகத் தீவகம் பத்திரிகையின் ஆசிரியர் வே. இராஜலிங்கம் கூறுவது பொருத்தமாகிறது:

“பத்திரிகைகளின் பணி, காலத்தின் நுகர்வுகள் மட்டுமல்ல, காலத்தின் பதிவுகள் என்றாகின்றபோது, அவை பதிப்பகமாகி, எழுத்தாளர்களின் படைப்புக்களை வெளியே கொண்டு வருகின்றபோது, காலத்தின் பதிவுகள் என்ற இனத்துப் பெரும்பணி, பாரிய சமுதாயப் புலங்களைத் துளைத்து, இருப்புக் கொள்கிறது. எழுத்தாளர்கள் வெளியே கொண்டுவரப்படுகின்றார்கள். அவர்களுக்கான சமுதாயத் தளத்திற்கு அத்திவாரம்

இடப்படுகின்றது. அவர்களது கருத்துக்கள் சாசனமாக்கப் படுகின்றன.: (வே. இராஜலிங்கம், 1997: பக்.36.)

இலங்கையில் வீரகேசரிப் பிரகரத்தின் வெளியீடு களாகப் பல நூல்கள் வெளிவந்தமையை நினைவு படுத்துதல் பொருத்தமானது. இவ்வகையில் தமிழர் தகவல் மாத இதழ், 'அகிலன் அசோஸியேற்ஸ்' நிறுவன வெளியீடாக ஒவ்வோராண்டும் நூல்வெளியிடும் பணியில் செயற்பட்டு வந்துள்ளது. இவ்வகையில் அம்பி, பொ.கனகசபாபதி, கனகேஸ்வரி நடராசா, குறமகள், வி. கந்தவனம், தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி, ஜவகர்லார் நேரு, முனைவர் க. செ. நடராசா, தங்கமணி நடராசா, ஆறுமுகம் விமலச்சந்திரன், வீணை மைந்தன், கே. ரி. சண்முகராசா, பண்டிதர் எம். எஸ். அலெக்சாந்தர் ஆகியோரது பல்துறை நூல்களை வெளியிட்டுள்ளமை ஒரு சாதனையாகவே குறிப்பிட வேண்டும். அதுபோன்று தொண்ணூறுகளின் ஆரம்பம் முதல் இற்றைவரை பதினைந்து நூல்கள் 'நான்காவது பரிமாணம்' வெளியீடுகளாக வெளிவிடப்பட்டுள்ளமை சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கது.

அதுபோன்று, ஈழநாடு பத்திரிகை நிறுவனம் இரா. சம்பந்தன், எஸ். கே. மகேந்திரன் ஆகியோரது சிறுகதைகளைத் தொகுத்து நூல்களாகவும், புலவர் சிவானந்தன், எஸ். கே. மகேந்திரன் ஆகியோரது கட்டுரைகளைத் தொகுத்துத் தனித்தனி நூல்களாகவும் வெளியிட்டது. தமிழர் செந்தாமரைப் பத்திரிகையின் முன்னைய நாள் பிரதம ஆசிரியர் கனக அரசரெத்தினம் அவர்கள், பேராசிரியர் இ. பாலசுந்தரம் அவர்களின் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளைத் தொகுத்து மூன்று நூல்களாக வெளியிட்டார். அப்பத்திரிகையில் வெளிவந்த க. இரவிந்திரன் எழுதிய சிறுகதைகளைத் தொகுத்துத் தனிநூலாகவும் வெளியிட்டது. உதயன் பத்திரிகையும் சிறுகதைத் தொகுதி ஒன்றினை வெளியிட்டுள்ளது. நம்நாடு பத்திரிகை எஸ். பத்மநாதனின் சிந்தனைப் பூக்கள் என்ற நூலை வெளியிட்டிருந்தது. பதிப்பாசிரியர் டிலீப் குமார் தாய் வீடு பத்திரிகையில் வெளிவந்த துறைசார் கட்டுரைகளைத் தொகுத்து நான்கு நூல்களாக வெளியிட்டுள்ளார். சான்றாக அதிபர் பொ.கனகசபாபதி அவர்களின் கட்டுரைகளைத் தொகுத்து 'பசுமையான நினைவுகள்' (2014), 'மரம் மாந்தர் மிருகம்' (2012), சிறிதரன் துரைராஜாவின் 'இன்கரன்ஸ்', மற்றும் நிமல் நாகராசா முதலியோரின் நூல்களை

வெளியிட்டுள்ளார். த. அகிலனின் 'வடலி வெளியீடு' சில இலங்கைத் தமிழ் எழுத்தாளர்களின் படைப்பக்களை வெளியிட்டுள்ளதோடு, தினக்குரல்(இலங்கை) பத்திரிகையுடன் இணைந்து சிறுகதைப்போட்டி நடத்தித், தேர்வு பெற்ற கதைகளைத் தொகுப்பாகவும் வெளியிட்டு வருகிறது. இவ்வாறாக ஊடகங்களால் வெளியிட்ட நூல்களின் விபரம் அட்டவணை VIஇல் தரப்பட்டுள்ளமை காண்க.

தமிழர் தகவல், உதயன். தமிழர் செந்தாமரை, தாய் வீடு, விளம்பரம், தளிர் ஆகியன தமது ஆண்டு விழாக்களை நடத்திவருவதோடு, ஆண்டு விழாக்களை யொட்டி இலக்கியப் போட்டிகள் நடத்திப் பரிசளித்து, எழுத்தாளர்களை ஊக்கப்படுத்தி வருகின்றன. அத்துடன் சமூகத்திலுள்ள பல்துறை சாதனையாளர்களுக்கு விருது வழங்கி அவர்களைக் கௌரவப்படுத்தி வருவதும் வரவேற்கத்தக்கது. கனடாவில் இத்தகு விருது வழங்கும் பாரம்பரியத்தை ஆரம்பித்துவைத்து அதனைத் தொடர்ச்சியாகவும் நேர்த்தியாகவும் நடத்திவரும் சிறப்புக்கு உரியவர் தமிழர் தகவல் ஆசிரியர் எஸ் திருச்செல்வம் ஆவார்.

தமிழ் ஊடகங்கள் வர்த்தகர்களின் விளம்பரங்களை எதிர்பார்த்தே தமது செயற்பாட்டை நகர்த்துகின்றன. வர்த்தக விளம்பரம் இல்லையேற் கனடாவிலே தமிழ்ப் பத்திரிகை வெளிவருவது நின்றுவிடும் என்பது ஆச்சரியமன்று. இதனால் தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் விளம்பரங்களின் வெளியீடாக அமைவது தவிர்க்க முடியாததாகிறது. பத்திரிகையில் விளம்பரம் என்ற நிலை மாறி, விளம்பரத்துக்கே பத்திரிகை என்ற நிலைப்பாடு தோன்றி விட்டதால், கனடாவிற் பத்திரிகைத்துறை என்பது அதன் அர்த்தத்திலிருந்து தொலை தூரம் நகர்ந்துவிட்டது. ஊடகங்கள் பொதுவாக மக்களின் குரலைப் பிரதிபலிப்பனவாகவும், மக்களுக்காகக் குரல் கொடுப்பனவாகவும் அமைவதே பத்திரிகா தர்மம். ஆனால் ஈழத்துத் தமிழ் அரசியல் நிலைப்பாடும் அதன் அழுத்தங்களும் கடப்பாடுகளும் கனடாவரையும் நீண்டு பரந்து, தமிழ் ஊடகங்களின் சுதந்திரத்தைக் கட்டுப்படுத்திய அதே வேளை, மக்கள் குரலுக்குத் தமிழ்ப் பத்திரிகைகளில் இடமில்லாதுபோன நிலைமையைக் குறிப்பிடுதல் அவசியமாகிறது. இத்தகு நிலைமை குறித்து சேரன் அவர்கள் கூறும் கருத்து வருமாறு:

“இந்த நூற்றாண்டுக்கான நமது இதழியல் பாரிய தாக்கம் செலுத்திவருவது நமது மொழிப் பயன்பாடும் சொற்பயன்பாடும் ஆகும். இதழியல் மூச்சு நமது மொழி என்பதை இதழியலாளரும் ஊடகவியலாளரும் மறந்து போய்விட்டமை துயரச் சுமையாகும். மொழி கற்றல், மொழி கற்பித்தல் என்பவற்றில் பொதுவாகவே ஒரு வீழ்ச்சி ஏற்பட்டு வருகின்றது. மொழிப்புலமை, மொழியாளுமை மாறிவரும் காலங்களுக்கு ஏற்றபடி மொழியைப் புதுமைப்படுத்துவதும் செழுமைப்படுத்துவதும் இதழியலாளரதும், ஊடகவியலாளரதும் சிறப்பான பணி. அந்தப் பணியில் இப்போது பெரும் தளர்ச்சி ஏற்பட்டுள்ளது. நவீன இதழியலின் முக்கியமான குறைபாடு இதுதான். மொழி வளமும், மொழியின் சாத்தியப்பாடுகள், விரிவு என்பன பற்றிய உணர்வு இல்லாதவர்கள் எல்லா மொழிகளிலும் ஊடகத் துறைகளில் கதாநாயகர்களாக மாறிவிட்டனர். பத்திரிகை வித்தகர்கள் குன்றிப்போக, பத்திரிகை வித்தவர்களும் விற்பவர்களும் பெருகிப்போய்விட்டார்கள் என்பது நவீன அவலந்தான். விரிவும் ஆழமும் என்பது இதழியல் துறையில் கோலோச்சிய காலம் ஒன்றிருந்தது. நமது யுகத்திலோ அது சுருக்கமும் விரைவும் என்று திரிபடைந்துவிட்டது” (தாய்வீடு, ஏப்பிரல்:2010: பக்:61).

இதுவரை வெளிவந்த இதழ்களில் மிகப் பெரும்பாலானவை பெயர் தெரியாது மறைந்து போனதால், அவற்றின் பெயர்களைத் தேடித்தொகுத்து அட்டவணை V இல் ஆவணப் படுத்தப்பட்டுள்ளது காண்க.

ஓவியக்கலை – வரையுருவக்கலை (Graphic)

ஊடககத்துறை, நூல் பதிப்புத்துறை, விளம்பரத் துறை ஆகியவற்றுக்கு இவ்விரு கலைகளின் பங்களிப்பு மிகவும் வேண்டியவையாகும். கனடாவில் வளர்ச்சி அடைந்துள்ள தொழிநுட்பமும் அவற்றைக் கற்றுக்கொள்ளக் கூடிய வசதிகளும் உள்ளதால், இத்துறைகளில் ஈடுபாடும் திறமையும் உள்ளோர் அவற்றைக் கற்றுத் தம் திறமைகளை மேலும் வளர்த்துக்கொள்ள வாய்ப்பு அதிகம் உள்ளது. வர்த்தக வளர்ச்சியும் அவற்றுக்கான விளம்பரத் தேவைகளும் இத்துறைக் கலைஞர்கள் தாம் பொருண்மிய அடிப்படையில் முன்னேற்றம் பெற வாய்ப்பாக உள்ளன. கனடாத் தமிழர் மத்தியில் கருணா, நந்தா கந்தசாமி

ஆகியோருடன் இன்னும் பலர் இத்துறைகளில் மிகவும் பிரபல்யம் பெற்றுக்காணப்படுகின்றமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

கனடாத் தமிழ் இணையத் தளங்கள்:

‘இணையம் மனிதத்திற்கு எல்லைகளற்ற, புதியதோர் உலகத்தை உருவாக்கித் தந்துள்ளது. இனம், மதம், சாதி, நாடு, ஆண், பெண், நிறம், மொழி என மனிதத்தை வகைப்படுத்தும் எல்லாப் பிரிவினைகளையும் தாண்டிய ஒரு சர்வசமயத்தை இணையம் மனிதத்திற்காக உருவாக்கி உள்ளது. இன்று கணினி, சூட்டிகைப்பேசி (Smart Phone), கணிப்பலகை (Tablet) என்பவற்றின் ஊடாக இணையத்தோடு இணைந்து கொள்ள வாய்ப்புண்டு. எந்த இடத்திலும், எந்த நேரத்திலும் நாம் எம்மை இணையத்தோடு இணைத்துக்கொள்ளக்கூடிய வசதி எமக்கு இருப்பதைக் கணினி வல்லுநர்கள் சுட்டிக்காட்டுகின்றனர் (கார்த்திகேசு விஜயசுகந்தன் (1915: 31-32).

கணினியின் வளர்ச்சி தமிழ்மொழியை உலக மொழியாக இணையத்தினூடாக வலம்வரத் துணை செய்துள்ளது. இணையத்தளம் உலகத்தை ஒரு கிராமமாக மாற்றி, மக்களை வாசிப்புத் துறையில் ஒருமைப்படுத்தி உள்ளது. இணையத் தளம் (website) மென்வலை (Internet), முகநூல் (Facebook), கணினிப்பலகை (Tablet), வலைப்பு (Blog) ஆகியவற்றின் ஊடாகத் தமிழ் வாசிப்பின் மூலம் தமிழ் மொழியின் ஆட்சியும் வீச்சும் உலக மெல்லாம் நிலைபெற்று வருகின்றன. இணையத்தளம் மிக எளிதில் கண்டங்களின் எல்லைப் பரப்புக்களைத் தாண்டிச் செய்திகளை உடனுக்குடன் அறியத்தரும் தளமாக அமைகிறது. இணையத்தளத்தில் பதிவாகும் இலக்கியங்கள், இலக்கிய விவாதங்கள், கருத்துப் பரிமாறல்கள், கட்டுரைகள் எனப் பல்துறை விடயங்கள் உலகின் எப்பாகத்திலும் வாழும் கணினிப் பாவனையாளரை எளிதிற் சென்றடைகின்றன. அவ்வகையில் தமிழ் இலக்கிய உலகிற்குத் தொழில் நுட்பத்தின் பரிமாண வளர்ச்சி இணையத்தளத்தை வழங்கியுள்ளது எனலாம். இணையத்தளத்தில் எழுதும் எழுத்தாளர் பல நாட்டினராலும் உடனுக்குடன் அறியப்படுகின்றனர். இதனால் இணையத் தளத்தினூடாகத் தேடலும், பன்முகப் பார்வையும், உலக நோக்கும் உடையவராக எழுத்தாளர் வளர்ச்சி பெறுவதோடு,

அவர்களது ஆக்கங்களும் ஏற்றமடைய வாய்ப்பாகின்றது; தமிழ் வாசகர்களும் பெரிதும் நன்மை அடைகின்றனர். இதற்கு வாய்ப்பாக எழுத்துருக்களைப் பொதுத்தன்மையாக்கும் வகையில் -ஒருங்கு குறி- (Unicode) 2003இல் உருவாக்கப்பட்டது. அதனைத் தொடர்ந்து எல்லோரும் எங்கும் செய்திகளைத் தமிழில் வாசிக்கும் வாய்ப்பு உருவாகியது. இணையத்தளங்கள் - வலைப்பூக்கள் முதலியன இலக்கியப் படைப்புகளை உலகெங்கும் எடுத்துச்சென்றன. வலைப்பூவில் உருவங்கள், ஒவியங்கள், காணொளிகள், ஒலிப்பதிவுகள் முதலியற்றையும் பதிவில் இட்டுக்கொள்ளும் வாய்ப்புண்டு.

20ஆம், 21ஆம் நூற்றாண்டுகளில் தமிழ் இலக்கியம் புதுப்புது வடிவங்களைப் பெற்றுக்கொண்டதோடு, அவ்விலக்கியங்களைத் தாங்கிய பிரசுர வடிவங்களும் விரிவடையலாயின. வாய்மொழி இலக்கியங்களாகவும், ஏட்டிலக்கியங்களாகவும் வழங்கிவந்த இலக்கியங்கள் அச்ச வாகனத்தின் வருகையுடன் நூல்களாகப் பரிணமித்தன. அவற்றைத் தொடர்ந்து பத்திரிகைகளும், சிற்றிதழ்களும் இலக்கியங்களைத் தாங்கியனவாக வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன. இவற்றுக்கும் மேலாக, 21ஆம் நூற்றாண்டின் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி அளித்த கணினித் துறையின் துரித வளர்ச்சியின் பயனாக, இணையத்தளம் தோற்றம் பெற்றதோடு இலக்கியமும் புதிய வெளி ஒன்றின் புதுயுகப் படைப்பாக மாற்றம் அடைவதாயிற்று. இணையத்தளங்கள் நவீன இலக்கியப் படைப்புக்களுக்கும் இலக்கிய விமரிசனங்களுக்கும் புதுப் பாய்ச்சலையும், உலகளாவிய வாசகர் பரப்பையும் தோற்றுவித்துள்ளது. அத்துடன், உடனுக்குடன் படைப்பாளிகளின் ஆக்கங்கள் உலக மயப்பட்ட வாசிப்புக்கு உள்ளாகும் வகையிலான அரிய வாய்ப்பினை இணையத் தளங்கள் வழங்கியுள்ளன. தமிழர் எங்கு தொழில்நுட்ப உதவியுடன் வளமாக வாழ்கிறார்களோ ஆங்காங்கெல்லாம் இணையத்தளங்கள் செயற்படுகின்றன.

தமிழர் புலம்பெயர்ந்து வாழும் நாடுகளிலும், மற்றும் இந்தியா, மலேசியா, சிங்கப்பூர் முதலான நாடுகளிலும் உள்ள தொழில்நுட்ப வளங்கள், வாய்ப்புகள் என்பவற்றின் அடிப்படையிற் கணினிப் பயன்பாட்டின் ஊடாகக், குறிப்பாக இணையத்தளமும் மென்வலையும் மிக இலகுவில் உலகளாவிய பரம்பல் கொண்டிருப்பதால், ஆக்கஇலக்கியத்

துறைக்கு இணையத் தளம் சிறந்த ஊடகமாக அமைகின்றது. கணினியைப் பயன்படுத்தத்தக்க அடிப்படை அறிவுள்ளவர்கள் அனைவருமே இணையத்தளத்தில் வெளிவரும் தமிழ் ஆக்கங்களை வாசித்துப் பயனடையக் கூடியதாக உள்ளது. இலவசப் பத்திரிகைகள் போன்று இணையத்தளச் செய்திகளும் இலவசமாகவும் நினைத்த வுடன் அவற்றைப் பெறக் கூடியதாகவும் உள்ளன. கனடாவில் வெளிவரும் பத்திரிகைச் செய்திகளிற் பெரும்பாலானவை முதலில் இணையத்தளங்களில் வெளிவந்தவையாகவே காணப்படுதல் சுட்டிக்காட்டப்பட வேண்டியதாகும்.

இப்பொழுது கணினியில் எவ்வித சிரமமுமின்றி யூனிக்கோட் எழுத்துக்களைப் பயன்படுத்தி இணையத்தளம், ஈ - வலைப் பக்கங்கள் முதலியவற்றை வாசிக்கக் கூடியதாக உள்ளது. கீழே பட்டியலிட்டுக் காட்டப்பட்டுள்ள இணையத்தள முகவரிகள் கனடாவில் உருவாக்கப்பட்டவை எனின், உலகில் ஏனைய நாடுகளிலும் வாழும் தமிழரின் இணையத்தள எண்ணிக்கையோ அளவிற் பெரியதாகும். இவை அனைத்தும் இக்கணினி யுகத்தில் தமிழ்மொழி அடைந்த வளர்ச்சியையும், அதன்வழிப்பட்ட மக்கள் பயன்பாட்டையும் வெளிப்படுத்துகின்றன. இவ்வாறான இணையத்தளப் பயன்பாடு பற்றி இத்துறையிலான கட்டுரைகளைத் தொடர்ச்சியாக எழுதிவரும் குயினர்ஸ் துரைசிங்கம் அவர்கள் கூறுவது நோக்கத்தக்கது:

“உலகில் பாவிக்கப்பட்டு வரும் எல்லா மொழிகளையும் கணினியில் இயல்பாகப் பாவிக்க வகை செய்யும் யூனிக்கோட் என்னும் உலகளாவிய தகுதரம் இன்று நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த உலகளாவிய யூனிக்கோட் தகுதரத்தின் அடிப்படைக் கோட்பாடும் தொல்காப்பியம் எனும் பழமை வாய்ந்த தமிழ் இலக்கணக் கோட்பாடும் விஞ்ஞான ரீதியிலும், தர்க்க ரீதியிலும் ஒன்றுபட்டவை என்பதை மொழியாராய்ச்சி ஆசிரியர் திரு. ஆவரங்கால் சின்னத்துரை சிநீநிவாஸ், தமிழ்மொழி ஆராய்ச்சியாளர் திரு. சுரதா போன்றோர் உட்பட பல தமிழறிஞர்கள் ஏற்றுக்கொண்டார்கள். இதன் அடிப்படையில், இந்த யூனிக்கோட் தகுதரத்தில் தமிழையும் கணினியமைப்பில் இயல்பாக இணைக்கும் முயற்சியுடன், எழுத்துச் சீர்மையையும் இணைத்துச் செயற்படுத்தப்பட்டதனால், யூனிக்கோட் எனும் தகுதரத்தின் அடிப்படை வரையறுப்பில் குதர்க்க ரீதியான தமிழ் எழுத்துக்கள்

களையப்பட்டு, நாளடைவில் தொல்காப்பிய இலகு இலக்கண மொழிமுறை மீண்டும் நடைமுறைக்கு வருவதற்கான வசதி உருவாக்கப்பட்டது (குயினர்ஸ் துரைசிங்கம், 2004: பக். 26).

பதிவுகள்.கொம்

கனடாத் தமிழ் இணைய இதழ்களின் வரலாற்றிற் பதிவுகள் என்னும் இணையத்தளம் முதலிற் குறிப்பிடத்தக்கது. இந்த இணையத் தளத்தை வ. ந. கிரிதரன் அவர்கள் மாசி மாதம் 2000ஆம் ஆண்டிலிருந்து ஆரம்பித்து, தமிழ் இலக்கியம், நூல் விமரிசனம், கலை, அறிவியல், அரசியல், நிகழ்வுகள், கணினி உலகம், வர்த்தகம், விஜவாதம், திரைப்படம் எனப் பன்முகப்பட்ட விடயங்களுடன் மிகவும் சிறப்பாக நடத்திவருகின்றார். இளமைக்காலம் முதலாக இலக்கிய ஆக்கங்களில் ஆளுமையை வளர்த்துக்கொண்ட கிரிதரன் அவர்கள், மொறட்டுவைப் பல்கலைக்கழகத்திற் பயிலும்போது மாணவர் மன்ற 'நுட்பம்' இதழுக்கும் ஆசிரியராகச் செயற்பட்ட அனுபவமுள்ளவர். இவர் புலம்பெயர்ந்து வந்த பின்னர் பல இணையத்தளங்களில் தம் இலக்கிய ஆக்கங்களை வெளியிட்டுவந்ததோடு, கவிதை, சிறுகதை, குறுநாவல், அறிவியல் எனப் பல்வேறு துறைசார்ந்த நூல்களையும் வெளியிட்டுள்ளார். தனது இணையத்தளத்தில் மட்டுமன்றி, தொடர்ந்தும் வேறு இணையத்தளங்களிலும் இவர் கட்டுரைகள், இலக்கிய ஆக்கங்கள் ஆகியவற்றை எழுதி வருகின்றார். இவர் 'கணினி உலகம்', 'நமது பூமி' ஆகிய இதழ்களதும், 'கல்வி', 'இரவி' ஆகிய பத்திரிகைகளினதும் ஆசிரியராகவும் செயற்பட்டுப் பெற்ற அனுபவத்தின் பயனாகக் காத்திரமான ஊடகமான இணையத்தைத் தேர்ந்தெடுத்து, அதில் காலான்றி 'பதிவுகள்' என்ற அரியதோர் இணையத்தைத் தமிழ் மொழிக்கு வழங்கியுள்ளார். இவரது இணையத்தளத்தில் உலகின் பல்வேறு பாகங்களிலிருந்தும் பன்முகப்பட்ட கட்டுரைகள், இலக்கிய ஆக்கங்கள், இலக்கிய விமரிசனங்கள், அரசியல், தொழில் நுட்பம், மற்றும் அறிவியல் சார்ந்த கட்டுரைகள், ஊடக விமரிசனங்கள், இலக்கிய விவாதங்கள் எனப் பன்முகப்பட்ட தரமான கட்டுரைகள் வெளிவந்து தமிழ் இலக்கியத் தளத்தை ஆழ அகலமாக்குகின்றன.

பதிவு.கொம் தளத்தில் இடம்பெறும் விடயங்கள் இப்போது தமிழகப் பல்கலைக்கழகங்களில் மேற்பட்டப் படிப்புக்குரிய ஆய்வுப் பொருளாக இடம்பெறுதல் இந்த இணையத்தளத்தின் சிறப்புக்குச் சான்றாகும். ‘இதன் தளவடிவ அமைப்பு சிறப்புற அமைந்துள்ளது. எனவே, படைப்பத்திறன் முதலிய சிறப்புக்காக 2002-2003ஆம் ஆண்டுக்கான கோல்டன் வெப் விருதை (Golden Web QAward)ப் பெற்றுள்ளது. மேஜனின் வெப் வெலக்ட் விருது (Seal of excellence Award), கனடா கிராபிக்ஸ் வழங்கிய சிறந்த வடிவமைப்பக்கான “கொல்டு விருது 2003”, கனடியன் வெப் விருது 2003” ஆகிய விருதுகளைப் பெற்றுள்ளது.”(அண்ணா கண்ணன் 2003, பக்.37).

கனடாவில் வெளிவரும் சில பத்திரிகைகள், இதழ்கள் என்பன இணையத்தளத்தில் முழுமையாகவோ அல்லது சுருக்க வடிவமாகவோ வெளியிடப்படுகின்றன. இதனால் அவற்றின் வாசகர் வட்டம் உலகளாவிய நிலையில் விரிவடையும் நிலைப்பாடுள்ளது. அத்துடன் இங்கு வெளியிடப்படும் பத்திரிகைகள் கனடாவிலே வாசகர் எல்லோருக்குமே கிடைப்பதில்லை. பத்திரிகை எடுத்து விரித்துப் படிக்க நேரம் இல்லாது ஓடித்திரிவோர் தமது கைத்தொலைபேசியில் அல்லது ஐபாட்டில் (IPad) படிக்கக் கூடிய வசதியையும் தமிழ் இணையத்தளம் அளித்துள்ளது. இதனால் பத்திரிகை, இதழ் வெளியீட்டாளர்கள் உலகின் பன்முக அறிவியல் வளர்ச்சிக்கு ஏற்பத் தம் வெளியீடுகளை வடிவமைக்கும் நிர்ப்பந்தத்திற்கும் உள்ளாகின்றனர். இது ஊடகத்துறை அறிவியலுடன் வளர்ச்சியடைவதற்குரிய ஆரோக்கியமான ஒரு புது வழி என்றே கருத வேண்டும். ஆயினும் இணையத் தளங்களின் வருகையுடன் பத்திரிகைத்துறை, இதழியல்துறை என்பன பற்றிய விழுமியங்கள் குறைவடைந்து போதலையும், அதேவேளை இணையத்தள நம்பகத்தன்மை குறைந்து போவதையும் குறிப்பிடாமல்விட முடியாது. இது குறித்துச் சேரன் அவர்கள் எழுதியுள்ள குறிப்பு இங்கு பொருத்தமாகிறது:

“கடந்த இருபத்தைந்து ஆண்டுகளில் ஊடகத்துறை மாபெரும்மாற்றங்களைச் சந்தித்துவிட்டது. தொழில்நுட்பப் புரட்சி நமது தொடர்பாடல் முறைமைகளையும், வடிவங்களையும் தலைகீழாக மாற்றிவிட்டது. ‘தகவல்’, ‘செய்தி’ என்பனவற்றின் பண்பு, வடிவம், தரம், அமைப்பு

என்பனவும் பெருமளவு மாற்றங்களுக்கு ஆட்பட்டுவிட்டன. ஆழத்தையும் அகலத்தையும் அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்த இதழியல் சுருக்கம், திட்டம், விரைவு என்னும் இயல்புகளுக்கு மாறிவிட்டது. சொல்லிய சொல்லும் எழுதிய எழுத்தும் ஆட்சிபெற்றிருந்த காலம் மாறிவிட்டது. இப்போது காட்சிக்கும் படங்களுக்கும் முக்கியத்துவம் தரும் கட்புலன் சார்ந்த, இலத்திரனியல் ஊடகங்களுக்கும் இதழியலுக்குமான காலம், கையில் புத்தகங்களையோ அல்லது செய்தித்தாளையோ வைத்திருப்பவர்களைப் பார்ப்பது அரிதாகிப் போய்விட்டது. ஆனால் எல்லோர் கைகளிலும் செல்பேசி இருக்கிறது. தொலைக்காட்சியிலும் செய்தித்தாளிலும் தகவல்கள் வருவதற்கு முன்பாக மிக விரைவில் முகநூலிலும் ஏனைய சமூக இலத்திரனியல் ஊடகங்களிலும் செய்திகளும் தகவல்களும் படங்களும் வந்து குவிந்து விடுகின்றன” (விளம்பரம்-அடுத்த காலடி 2016:19-20).

இவ்வகையிலே கனடாவிற் பல தமிழ் இணையத் தளங்கள் நடத்தப்படுகின்றன. இங்கு வெளியிடப்படும் பெரும்பாலான தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் தமக்கென இணையத்தளங்களை உருவாக்கி அவற்றிலே தமது பத்திரிகைகளை வெளியிடும் வருகின்றன. அதுபோன்றே கனடாத் தமிழ் வானொலிகளும் இணையத்தளங்களிலும் தமது சேவையை நடத்துகின்றன. இவற்றைவிட இலக்கியகாரர் நடத்தும் இணையத்தளங்கள், அரசியல் பின்னணியில் அமைந்த இணையத் தளங்கள், வர்த்தக அடிப்படையிலான இணையத்தளங்கள் எனப் பலவாறாகச் செயற்படுகின்றன. அரசியற் களமாக இயங்கும் இணையத் தளங்கள் பக்கச் சார்பும் எதிரணியினரை அரசியல் தர்மங்களுக்கு அப்பாற்பட்ட நிலையினின்று எழுதும் நிலைப்பாடு உடையனவாகவும் செயற்படுகின்றன. ஆயினும் குறிப்பிடத் தக்க சில இணையத்தளங்கள் மொழி, இணம், இலக்கியம், பண்பாடு, அரசியல், அறிவியல் எனப் பல்வேறு துறைசார்ந்த விடயங்களைத் தாங்கியனவாக, அவற்றை வாசகருக்கு உடனுக்குடன் அறியத்தரும் நல்ல பணிகளை மேற்கொண்டு வருவதோடு, மக்களின் பன்முகச் சிந்தனைகளுக்கும் பங்களிப்புச் செய்து வருதல் குறிப்பிடத் தக்கதாகும். இவ்வகையில் கனடாவில் இயங்கும் தமிழ் இணையத் தளங்களின் விபரம் அட்டவணை VIIஇல் தரப்பட்டுள்ளன.

நாடகங்கள்:

நாடகம் ஆற்றல் வாய்ந்த ஓர் ஊடகமாகும். மேடை நாடகம், வானொலி நாடகம், தொலைக்காட்சி நாடகம், ஓரங்க நாடகம், தொடர்நாடகம், சமூக- அரசியல்- வரலாறு- சமயம் சார்ந்த நாடகங்கள், கிராமிய நாடகங்கள், இசைநாடகங்கள், மொழிபெயர்ப்பு நாடகங்களென பல்வேறு தளங்களில் நாடகக்கலை தடம்பதித்துள்ளது. நாடக வகைகளில் துன்பியல் நாடகம், இன்பியல்நாடகம், அபத்த நாடகம் என்ற பிரிவுகளைக் கவனிக்கலாம். கதை, கதாபாத்திரங்கள், உரையாடல், மேடை அமைப்பு, காட்சிப் பகுப்புகள், நாடக உத்திகள், தொழில் நுட்பம், நாடகம் தரும் செய்தி எனப் பல்வேறு விடயங்கள் நாடக உருவாக்கத்தில் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. இவற்றோடு நாடக எழுத்தாளர், தயாரிப்பாளர், இசையமைப்பாளர், விளம்பரதாரர், பார்வையாளர், விமரிசகர் ஆகியோரின் பங்களிப்புகளும் முக்கியமானவை. பார்வையாளர் மத்தியில் நாடகம் உடனடியாகவே தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் ஒரு சக்தி வாய்ந்த ஊடகமாகும். ரொறன்ரோ பெரும்பாகத்தில் நாடக மன்றங்களின் செயற்பாடுகளும், அவற்றின் நாடக நிகழ்வுகளும் பெரிதும் இடம்பெற்றுவருகின்றன. அத்துடன், பல்வகைப்பட்ட மன்றங்களின் ஆண்டு விழாக்கள், விசேட கலைவிழாக்கள் என்பனவற்றுக்காகவும் பல நாடகங்கள் மேடை ஏற்றப்பட்டு வந்துள்ளன. நாடக மேடையேற்றங்களின் எண்ணிக்கை அடிப்படையிலும் நாடக ஈடுபாட்டாளர்களின் செயற்பாடுகளின் பின்னணியிலும் நாடகக் கலை ரொறன்ரோவில் வளர்ச்சியடைந்து வருகின்றது எனலாம்.

தமிழர் புலம்பெயர்ந்து வாழும் நாடுகளிலே ரொறன்ரோ, பாரிஸ், இலண்டன் முதலான நகரங்களிலே தமிழ் மக்கள் மத்தியில் நாடகக் கலையும், திரைப்படக் கலையும் புதிய தொழில்நுட்பங்களைப் பயன்படுத்தி வளர்ச்சிபெற்றுவருகின்றன. ரொறன்ரோவில் நாடகத்துறையிற் கலைபண்பாட்டுக் கழகத்தினர், நாளை நாடக அரங்கப் பட்டறையினர், தேடகக் கலைக் குழுவினர், மனவெளி கலையாற்றுக் குழுவினர், கணபதி ரவீந்திரனின் நாடகக் குழுவினர் முதலானோர் நாடகத்துறையில் பெருந்தேடல் களையும் ஆக்கபூர்வமான நாடக முயற்சிகளையும் மேற்கொண்டுள்ளனர். சிறந்த நாடக எழுத்தாளர், தயாரிப்பாளர்கள், நெறியாளர்கள், நடிகர்கள், ஒப்பனைக் கலைஞர்கள், அரங்க நிர்மாணக்கலைஞர், ஒளியமைப்பாளர்

முதலியோர் தத்தம்துறைகளில் தனிமுத்திரை பதிக்கத்தக்க வகையில் நாடகத்துறையில் தடம்பதித்து வருவதோடு, இங்குள்ள இளந்தலை முறையினருக்குப் பயிற்சியளித்து, அவர்களையும் கலைஞர் வரிசையில் அணிசேர்க்கின்றனர்.

கனடாவில் நூற்றுக்கணக்கான சமூக நாடகங்கள், அரசியல் நாடகங்கள், மற்றும் மொழிபெயர்ப்பு நாடகங்கள் என மேடையேற்றம் கண்டுள்ளன. புலம்பெயர் தமிழரின் நாடக முயற்சிகளாக 1980களின் பிற்பகுதி தொடக்கம் ஆண்டுதோறும் இடம்பெற்று வந்த பல்வேறு கலைநிகழ்ச்சிகளில் பல நூறு நாடகங்கள் மேடையேற்றப் பட்டுள்ளன. தாயக விடுதலைப் போராட்டக் களங்களையும், மக்களின் வாழ்வியல் அவலங்களையும் எவ்வாறு கவிதைகள் தம் கருப்பொருள்களாகச் சுமந்துவந்தனவோ, அதே கருமையத்தில் நூற்றுக்கணக்கான தமிழீழ அரசியல் பிரச்சார நாடகங்கள் மேடையேற்றப்படலாயின. 1987இல் உலகத் தமிழர் இயக்கம் நடத்திய நாடகப் போட்டியில் பல நாடகங்கள் மேடையேற்றப்பட்டமையும் குறிப்பிடத் தக்கதே. பொதுவாக இற்றைவரை (2016) ரொறன்ரோவில் மேடையேற்றப்பட்ட நாடகங்களை நோக்கின் நாடகத்துறை நன்கு வளர்ச்சியடைந்துள்ளது எனப் பதிவுசெய்யலாம். இக்கருத்தினைச் சான்றுபடுத்தும் வகையில் நாடகரான சபேசன் கூறும் கருத்து அமைவதை நோக்கலாம்:

“யார் மறுத்தாலும் ஒரு உண்மை. ரொறன்ரோவின் குறிப்பிடப்படக்கூடிய வளர்ச்சிபெற்ற துறை நாடகத்துறை என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்தது. இதில் இதுவரை மனவெளி கலையாற்றுக் குழுவின் பங்கு முதன்மையானது. முதலில் தேடகம் தொடர்ச்சியாக நாளை நாடக அரங்கப்பட்டறை, கூத்தாடிகள் என தொடர்ச்சிகள் இதுவரை உள்ளார்ந்த முரண்பாடுகள் இவர்கள் மத்தியில் இருந்தபோதிலும் போதிய பயிற்சி, நல்ல கருப்பொருள் தரமான அளிக்கை என்ற விடயங்களில் மிகுந்த கவனம் எடுக்கப்பட்டது உண்மை”(சபேசன், 2004: பக்.5).

1985இல் தமிழீழச் சங்கம் நடத்திய வசந்த விழாவில் “ஒரு ஆத்மா அழுகிறது” என்ற நாடகம் முதன் முதலாக இந்நாட்டில் மேடைஏறியது. 1987இல் உலகத் தமிழர் இயக்கத்தினர் நாடகப் போட்டி நடத்தினர். அதில் 5 நாடகங்கள் மேடையேற்றப்பட்டு, ஈழத்துச் சாதிப் பிரச்சினையைக் கருவாகக் கொண்ட சிவசோதியின்

நெறியாள்கையில் அமைந்த “கைவிடப்படாதவை” என்ற நாடகம் முதற் பரிசு பெற்றதும் நாடக வரலாறாகும். அக்கால கட்டத்தில் உலகத்தமிழர் இயக்கக் கலை பண்பாட்டுக் கழகத்தின் நாடகப்பணி பெரிதும் சமூகத் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. ‘தணியாத தாகம்’, ‘விடுதலை வேட்கை’, ‘ஒளவையார்’ முதலான தமிழீழ விடுதலைச் சார்புடைய நாடகங்கள் ரொறன்ரோவிலும் மொன்றியலிலும் பெரிதும் வரவேற்பைப் பெற்றிருந்தன. வடஅமெரிக்கத் தமிழ்ச் சங்கங்கள் இணைந்து நடத்தும் (FeTNA) கலை விழாக்களிலும் இந்நாடகங்களிற் சில மேடையேற்றப்பட்டன. இந்நாடகங்களின் சமூக முக்கியத்துவத்தால், நவீன நாடக அறிவுபூர்வமான சிந்தனையைத் தூண்டத்தக்க நாடகங்கள் அப்போது முதன்மைப்படுத்தப்படாமல் இருந்தன என்பதும் யதார்த்தமே. அக்காலப்பகுதியில் புராந்தகன், செல்வக்குமார் ஆகியோரின் தயாரிப்பில் மேடை ஏற்றப்பட்ட “தொய்வு” என்ற நாடகம் பெரும் வரவேற்பைப் பெற்றதாகக் கூறப்படுகிறது தொடர்ந்து, 1988இல் பாலேந்திராவின் நெறியாள்கையில் ‘தமிழ் இளைஞர் முன்னேற்ற மன்றம்’ நடத்திய கலைவிழாவில் ஞானசேகரன் எழுதிய “மரபு” என்ற நவீன நாடகம் மேடையேற்றம் பெற்று, பலரது பாராட்டையும் பெற்றுக் கொண்டது.

அரசியலுக்கு அப்பால் நாடகக் கலையுணர்வுகளுடன் சங்கமமாகி மொழிபெயர்ப்பு நாடகங்கள் பல மேடையேற்றப் பட்டுள்ளன. அவற்றுள் ‘அபத்த நாடகம்’ என்ற வகையில் ‘அபசரம்’, ‘கருக்கல் வெளியும் காத்திருப்பும்’, ‘மடியும் உண்மைகள்’, ‘நாற்காலிகள்’ முதலான அபத்த நாடகங்கள் ரொறன்ரோவில் மேடை ஏற்றப்பட்டன. அபத்த நாடகங்களிற் பொதுவாகச் சமூக ஏமாற்றம், அரசியல் ஏமாற்றம் முதலான கருத்துக்கள் வெளிப்படுத்தப்படுவதாற் கனேடிய வாழ்க்கைச் சூழலில் எந்த அளவுக்கு அந்நாடகங்கள் வெற்றி பெற்றன என்பது ஆய்வுக்குரியது. செழியன், ஜெயகரன், சக்கரவர்த்தி, பி. விக்னேஸ்வரன், ஞானம் லம்பேர்ட் முதலியவர்களின் பங்களிப்பு இத்துறை நாடகங்களில் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

கனடாவின் நவீன நாடகத்துறையில் நாடகர் ஞானம் லம்பேட் அவர்களும் மைற்கல்லாக அமைகின்றார். இவர் ‘கூத்தாடிகள்’ என்ற நாடக அமைப்பை உருவாக்கி, அதனூடாகப் பல நாடகங்களை மேடையேற்றியுள்ளார்.

லம்பேட் அவர்கள், முன்னர் நாட்டுக்கூத்துப் பாரம்பரியத்தில் வளர்ந்து, பின்னர் நவீன நாடகத்தினூடாக வெளிப்பட்டு, ஐரோப்பிய நவீன நாடகங்கள் பலவற்றைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்து, கனடாத் தமிழ் நாடகத்துறைக்கு வழங்கிய பெருமைக்குரியவர். “விடைதேடும் வடிவங்கள்”, ‘மறையாத மறுபாதி’, ‘கருஞ் சுழி’, ‘மறுபடியும் உண்மைகள், முதலியன அவரது மொழிபெயர்ப்பு நாடகங்களாகும். காலம் இதழில் “தமிழ்க் கனடிய சீரிய நாடகத்தின் முன்னோடியும் வழிகாட்டியும்: ஞானம் லம்பேட்” என்ற தலைப்பில் இவர் குறித்து என். கே. மகாலிங்கம் வருமாறு குறிப்பிடுவர்:

“நவீன ஐரோப்பிய நாடகங்களை நாடகப் பார்வையாளருக்கு அறிமுகப்படுத்தி நாடக ரசிகர்களை சீரிய நாடகம் பார்ப்பதற்குத் தயாரித்தவர் அவர் என்று சொல்வதில் அத்தனை பிழை இருக்காது. விடாத ஊக்கத்தாலும் முயற்சியாலும் ஆழமான பயிற்சியாலும் நல்ல நடிகர்களை உருவாக்கியுள்ளார்... அவரது நாடகப் பட்டறையிற் புடம்போடப்பட்டவர்கள்தான் இன்று கனேடிய மேடையில் முன்னணி நடிகர்களாக இயங்கும் திலிப்குமார், சபேசன், பாபு போன்றவர்கள். மொழிபெயர்ப்பு நாடகங்கள் எமது கலாச்சாரத்திலிருந்து அந்நியப்பட்டவை என்ற நிலையை மாற்றுவதற்கு பாலேந்திராவும் இவரும் மேடையேற்றிய நாடகங்கள் குறிப்பிட்டுக் காட்டப்படக் கூடியவை. மானிடப் பிரச்சினைகள் பொதுவாக அனைவருக்குமே ஒன்று என்ற எண்ணத்தை அவர்கள் எடுத்து, மேடையேற்றிய நாடகப் பிரதிகள் சான்று.” (என்.கே. மகாலிங்கம், 2004: 58)

இந்நிலையில் ரொறன்ரோவில் பல்வேறுபட்ட அமைப்புகள், மன்றங்கள் என்பன ஆண்டுதோறும் நடத்திவரும் கலைவிழாக்களிலே பல்வகைப்பட்ட நாடகங்கள் மேடையேற்றப் படுதல் வழக்கமாக உள்ளது. தமிழர் வகைதுறை வளநிலையத்தின் உறுப்பினரில், சமூகம், அரசியல், கலை, இலக்கியம் முதலான துறைகளில் அதீத நாட்டம் கொண்ட பாபு, பி. ஜே. டிலிப்குமார், செல்வன் முதலியோர் இணைந்து நாடகத்திற்குத் தனியாக ‘மனவெளி கலையாற்றுக் குழு’ என்ற அமைப்பை 1996இல் உருவாக்கினர். ‘சீரிய நாடக இயக்கம் ஒன்றைக் கட்டி எழுப்பும் வளர்ச்சிப் பாதையில் கலாரீதியாக நாமும் வளர்வதோடு, பார்வையாளரின் இரசனையையும் வளர்த்தெடுக்கும் விதத்தில் நிதானமாகவும்

உறுதியோடும் நடைபோட நாம் மனங்கொண்டுள்ளோம்' என்ற குறிக்கோளுடன் இவ்வமைப்புச் செயற்பட்டு வருகின்றது. இந்நாடகக் குழுவினர் தமது நாடக நிகழ்வை 'அரங்காடல்' என்ற முத்திரையோடு நிகழ்த்தி வருகின்றனர். இதன் முதலாவது அரங்காடல் 03.05.1996இல் யோர்க்வூட் நூலகக் கலையரங்கில் இடம்பெற்றது. அதில் அன்ரன் செக்கோவின் The Bear என்ற நாடகம், 'மறையாத மறுபாதி', முருகையனின் மொழிபெயர்ப்பிலான அன்ரன் செக்கோவின் 'இரு துயரங்கள்' என்பன மேடையேற்றப்பட்டன. அவர்களின் இரண்டாவது அரங்காடலில்(04.10.1996) 'மறையாத மறுபாதி', முருகையனின் 'அபசரம்', ஞானசேகரனின் 'மரபு', புராந்தகனின் 'விட்டு விடுதலையாகி', மற்றும் 'தொய்வு' முதலிய நாடகங்கள் மேடையேற்றப்பட்டன. மூன்றாவது அரங்காடலில் (22.02.1997) சாமுவேல் பெக்கற்றின் 'Waiting for Godot' ஞானம் லம்பேட் அவர்களின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பில் 'கருக்கல் வெளியும் காத்திருப்பும்' என்ற நாடகம் மேடையேற்றப்பட்டது.

1990ஆம் ஆண்டு தமிழர் வகைதுறை வளநிலையம் நடத்திய முதலாவது ஆண்டு விழாவில் ஸீக். பரீட் லென்ஸ் எழுதிய 'நிரபராதிகளின் காலம்' என்ற நாடகம் தமிழில் மொழிபெயர்ப்புச் செய்யப்பட்டு, 1990இல் மேடை ஏற்றப்பட்டது. அதன் பின்னர் தொடர்ச்சியாக இடம்பெற்ற நாடக மேடை ஏற்றங்களால் கனடாவில் தமிழ் நாடகக்கலை வளர்ச்சிப் பாதையைக் கண்டது. 'வானவில்' நிகழ்ச்சியை நடத்தும் உடுப்பிட்டி அமெரிக்க மிசன் கல்லூரி, மகாஜனாக் கல்லூரி ஆகியவற்றின் பழைய மாணவர் சங்கங்கள் மற்றும் தமிழர் வகைதுறை வளநிலையம் என்பன நாடக வளர்ச்சிக்குப் பெரும் பங்காற்றியுள்ளன. பழைய மாணவர் மன்றங்கள், ஊர்ச் சங்கங்கள் என்பவற்றின் ஆண்டு விழாக்கள் எனப் பல்வேறு கலைநிகழ்ச்சிகளில் பல்வேறு நாடகங்கள் மேடை ஏற்றப்பட்டு வந்துள்ளன. இந்நாடகங்கள் பற்றி பி. விக்னேஸ்வரன் ஒட்டுமொத்தமாகக் கூறும் கருத்து இந்நூலாசிரியருக்கும் உடன்பாடாதலால் அது தரப்படுகிறது:

“எவ்வித பயிற்சியோ, ஈடுபாடோ காட்டாமல் கலைநிகழ்ச்சிகள் நடைபெறும் தினத்தில் ஒன்று கூடி ஏனோதானோ என்று மேடையில் ஏறி, ஏதாவது செய்ய, அதை ஒழுங்கு செய்தவர்களும் அவர்களைச் சார்ந்த

ஒரு கூட்டமும் அதை ஒரு சாட்டாக வைத்து ஒன்று கூடுதல் கலைநிகழ்ச்சிகள் அல்ல. இத்தகைய நிகழ்ச்சிகள் ஆயிரம்தான் நடந்தாலும் அவை எமது கலை வளர்ச்சிக்கு உதவப்போவதில்லை.” (பி. விக்னேஸ்வரன், 2005: பக். 88)

கனடாத் தமிழ் நாடகத்துறைக்குக் கவிஞர் சேரன் அவர்களும் கணிசமான பங்களிப்புச் செய்துள்ளார். மனவெளி கலையாற்றுக்குழுவுக்கென அவர் எழுதிய ‘அவன் அவள்’ (2001), ‘ஊர்ப் போக்கு’ (2003) எனும் நாடகங்களை க. நவம் நெறியாள்கை செய்து மேடையேற்றியுள்ளார். இதேபோன்று செழியன் எழுதிய ‘கடலிலிருந்து கையளவு மேகம்’ (2013) எனும் நாடகத்தையும் க. நவம் மனவெளிக்குகெனத் நெறிப்படுத்தி யிருந்தமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

ரொறன்ரோவில் 1996லிருந்து ஆண்டுதோறும் மனவெளி கலையாற்றுக் குழுவினரின் அரங்காடல் நிகழ்வுகளில் பல நாடகங்களை மேடை ஏற்றி, தமிழ் நாடகக் கலைக்குப் புது மெருகூட்டி வருகின்றனர். இவர்களோடு இணைந்து, நாடகத்துறையில் துறைபோகிய க. பாலேந்திராவின் அவைக்காற்றுக்கழகம் - (இலண்டன்), பல நாடகங்களையும் ரொறன்ரோவில் மேடை ஏற்றியுள்ளது. இலங்கையில் ஏற்கனவே மேடையேற்றப்பட்ட நல்ல நாடகங்கள், உலகத்தரமான நவீன மொழிபெயர்ப்பு நாடகங்கள், மற்றும் இங்கே எழுதப்பட்ட நல்ல நாடகங்களும் இங்கு அரங்கேறின. குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம், முருகையன் முதலியோரது நாடகங்களையும் இந்நாடகக் குழுவினர் இங்கு மேடை ஏற்றியமை குறிப்பிடத்தக்கது. இதனைத் தொடர்ந்து க. பாலேந்திராவின் ‘அவைக்காற்றுக் கலைக்கழகம்’ ரொறன்ரோவில் நடத்திய நாடகவிழாவும், தொடர்ந்து நடைபெற்ற நாடக விமரிசன அமர்வுகளும் ரொறன்ரோ நாடக ஆர்வலர்களை மேலும் உற்சாகப்படுத்தின. அந்த நாடக விழாவில் மழை, பசி, (இந்திரா பார்த்தசாரதி), ‘ஐயா எலக்சன் கேட்கிறார் (மாலை நித்தியானந்தன்), மன்னிக்கவும் (வாஸ்லா ஹவால்), சம்பந்தம் (சாமுவேல் பெக்கற்) ஆகிய நாடகங்கள் இடம்பெற்றன. மனவெளி கலையாற்றுக் குழுவினரின் நாடகப் பங்களிப்புப் பற்றி ப. ஸ்ரீஸ்கந்தராசா வருமாறு தனது கருத்தைப் பதிவு செய்துள்ளார்:

“சென்ற வருடம் நாடக வரலாற்றில் ஒரு புதுமை நிகழ்ந்தது. இதுவரை பத்து அரங்காடல்களைக் கண்ட மனவெளி கலையாற்றுக் குழுவினர் மொன்றியலைச் சேர்ந்த டீசிறி டூனியா அரங்கு என்ற பிறமொழி நாடகக் கலைஞர்களுடன் சேர்ந்து ஒரு நாடக விழாவினை நடத்தியது மட்டுமன்றி சுகந்தன், நளிணா போன்ற கலைஞர்கள் அவர்களது நாடகத்தில் நடித்தும் இருந்தனர். இவ்வாறு இம்மண்ணில் நாடகம் அபரிதமான வளர்ச்சி கண்டு ஒரு புதிய பரிமாணத்தை அடைந்திருக்கிறது.... நாம் பாரம்பரிய கலைகளைப் பாதுகாக்கும் அதேவேளை, புதிய சிந்தனையும், புதிய பார்வையும் எமது நாடகவுலகிற்கு அவசியத் தேவையாக உள்ளது. (ப. ஸ்ரீஸ்கந்தராசா 2004: 69.)

இந்நாடகக் குழுவினரது முயற்சிகளுக்கு ரொறன்ரோவில் இயங்கிய ‘தேடகம்’ என்ற அமைப்பும் உந்துதலாக இருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. பா. அ. ஜெயகரனின் “நாளைய நாடகப் பட்டறை” என்பன நாடகப் பிரதியாக்கம், மேடையேற்றம் என்பனவற்றைச் செயற்படுத்தி வந்தது. நாளைய நாடக அரங்கப் பட்டறையின் மூன்று நாடகங்கள் பற்றிய விமரிசனத்தில் என். கே. மகாலிங்கம் வருமாறு குறிப்பிடுதல் நோக்கத்தக்கது.

“ரொறன்ரோ நல்ல நவீன தமிழ் நாடகங்களை மேடையேற்றுவதில் முன்னணியில் நிற்கிறது என்பது என் எண்ணம். அதற்குக் கடந்த ஒரு தசாப்பதமாக ரொறன்ரோ நாடக இயக்கம் சார்ந்தவர்கள் நாடக வளர்ச்சியில் தீவிர அக்கறையுடன் கவனம் செலுத்தி வருவது புலம்பெயர்ந்து வந்த எங்களுக்குப் பெருமை சேர்க்கும் விடயம். ஈழத்தில் 70களிலிருந்து வளர்ந்து வந்த நவீன நாடகத்தின் நீட்சியாக இதைச் சொல்லக் கூடுமேயானாலும், இங்குள்ள வளர்ச்சிக்கு ஒரு சிலரே காரணமாகவும் உள்ளனர். அதில் பா. அ. ஜெயகரனின் பங்கு கணிசமானது (என். கே. மகாலிங்கம், பக். 19:48)

‘அபத்த நாடகங்கள்’ (பக்.155-பார்க்க) என்ற வகையிலான நாடகங்களும் ரொறன்ரோவில் மேடையேற்றம் பெற்றன. “அபத்த நாடகங்களை எழுதுவது, நெறியாள்கை செய்வது, நடிப்பது, முக்கியமாக ரசித்து ஈடுபடுவது என்பதற்கு ஒரு பக்குவப்பட்ட மன உணர்வு அவசியம். இது ஜனரஞ்சக மனோபாவத்திற்கு முற்றிலும் எதிரானது” என நாடக விமர்சகர் சபேசன் குறிப்பிடுவர். செழியன்,

ஜெயகரன், சக்கரவர்த்தி, பி. விக்னேஸ்வரன், ஞானம் லம்பேட் முதலியவர்களின் பங்களிப்பு இத்துறை நாடகங்களில் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். அபத்த நாடகங்கள் பற்றிக் கூறும் சபேசனின் கருத்தும் ஈண்டுப் பதிவாகிறது:

“ஐரோப்பியர்களின் பிரசித்திபெற்ற அபத்த நாடகப் பிரதிகளின் பிரசவிப்புகளை பல வகையில் பரிசீலித்திருக்கிறார்கள். இருத்தலியல்வாதம், சூனியவாதம், அது இது என்று பல - வாதங்களை கண்டுபிடித்தார்கள். அதில் உண்மைகளும் உண்டு. ஒட்டுமொத்தமாக எல்லாவற்றையும் கூட்டிக் கழித்துப் பார்த்தால் இறுதியில் வரும் விடை ஒரு பாரிய அரசியல் மாற்றத்தின் விளைபொருட்கள்தான் இந்த இஸங்களின் வெளிப்பாடு. அல்லது எதிர்பார்த்திருந்த நம்பிக்கையின் தோல்விகள். இன்னமும் சில வருடங்களின் பின்னர் ஈழத்தமிழர்களும் இலங்கையர்களும் இந்த அபத்தங்களை அடைய நேரிடும்” என நாடக விமரிசனத்தினூடாக அரசியல் ஆரூடம் கூறியிருந்தமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. மேலும் “யார் மறுத்தாலும் ஒரு உண்மை. ரொறன்ரோவின் குறிப்பிடப்படக் கூடிய வளர்ச்சிபெற்ற துறை நாடகத்துறை என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்தது. இதில் இதுவரை மனவெளி கலையாற்றுக் குழுவின் பங்கு முதன்மையானது.” (சபேசன், ஏப்பிரல் 2004:5).

கனடாவின் நவீன நாடக வரலாற்றில் மிகவும் குறிப்பிடத் தக்கவர்களில் திரு.பா.அ. ஜயகரன் முக்கியமானவர். கனடாவில் தமிழ் நாடக வரலாற்றில் ஜயகரனின் பங்கு தனித்துவமானது. திரு.பா.அ. ஜயகரன் கனடாவுக்குப் புலம்பெயர்ந்து வந்து மொன்றியலில் வாழ்ந்தபோது அங்கு வெளிவந்துகொண்டிருந்த ‘தமிழ் எழில்’ பத்திரிகையில் எழுதி வந்துள்ளார். பல நல்ல கவிதைகளையும் படைத்துள்ளார். பின்னர் ஜயகரன் ரொறன்ரோவுக்கு இடம்பெயர்ந்த பின்னர், ‘தேடகம்’ என்ற அமைப்புடன் தன்னை இணைத்துக்கொண்டு, அவ்வமைப்பின் ‘தேடல்’ என்ற சஞ்சிகையின் ஆசிரியராகவும் செயற்பட்டார். தான் சார்ந்த அமைப்பின் கொள்கை வெளிப்பாடாகப் ‘பொடிச்சி’ என்ற நாடகத்தை 1996இல் எழுதி மேடை ஏற்றியுள்ளார். பல நாடகங்களின் ஆசிரியராகவும், இயக்குநராகவும், நடிகராகவும் பங்களிப்புச் செய்துள்ளார். ‘இன்னொன்று-வெளி’, ‘எல்லாப் பக்கமும் வாசல்’, ‘காலப்பயணம்’, என்னை விசாரணைக்கு உட்படுத்துங்கள்’,

‘சொல்லின் ஆழத்துள்’, ‘இரண்டு புள்ளிகள்’, ‘எதிர்க் காற்றினிலே’, ‘முதல்வர் வீட்டு நாய்’, ‘சப்பாத்து’, ‘இரசிகள்’ முதலிய நாடகங்களை எழுதி, அரங்கேற்றி யிருக்கிறார். “அவர் கவிதை மொழியையும் தத்துவ விசாரத்தையும் தன் நாடகமொழிக்கு ஆதாரமாகக் கொண்டுள்ளார். இவை அவரின் நாடகங்களில் துல்லியமான, அடிப்படையான அர்த்தத்தையும் மானிட சோகத்திற்கான கேள்வியையும் முன்வைக்கின்றன. அதனால் அவரின் நாடகங்களில், சகஜ தன்மைகளைக் கடந்த வித்தியாசமானதும் உயர்வானதுமான அர்த்தத்தையும் இயல்பையும் காணக்கிடைக்கின்றன” என்கிறார் என்.கே. மகாலிங்கம் (காலம்: ஏப்ரல் 2004: 26).

நாடக விற்பன்னர் தாசீசியஸ் (இலண்டன்) அவர்கள் ரொறன்ரோவில் நாடக ஆர்வலர்களுக்காக நடத்திய நாடகப் பட்டறைகள் கனடாத் தமிழரின் நாடக முயற்சிகளின் படிநிலை வளர்ச்சிக்கு உந்து சக்தியாக அமைந்தன. அத்துடன் தேடகம் அமைப்பு, காலம் சஞ்சிகை என்பன ஆண்டு தோறும் நடத்தி வரும் நாடக விழாக்களும் இவ்வரிசையில் குறிப்பிடத்தக்கவை. 1997இல் இலண்டன் ‘அவைக்காற்றுக் கழகத்தினர்’ரொறன்ரோவில் “முகமில்லாத மனிதர்கள்”, ‘மன்னிக்கவும்’ என்ற நாடகங்களை மேடையேற்றி, நாடக ஆர்வலர்களிடையே நாடக விளிப்பு உணர்வினை ஏற்படுத்தினர். மனவெளி அரங்கக் குழுவின் பயனாகச் சிறந்த நாடகங்கள் மொழிபெயர்க்கப் பட்டு மேடையேற்றப்பட்டு வருகின்றன. சிறந்த நாடக நடிகர்கள் உருப்பெற்றனர். பல பெண்கள் நடிப்புத்துறையில் தமது திறமைகளை வெளிக்காட்டத் துணிந்து வெளிப்பட்டனர். இவர்களது நாடகங்களைத் தவறாது பார்ப்பவரும், சிறந்த கலை விமரிசகரில் ஒருவருமான என்.கே. மகாலிங்கம் இந்நாடகக் குழுவினரின் பங்களிப்புப் பற்றிக் கூறுவது நோக்கத்தக்கது:

“நண்பர்கள், நாடக ஆர்வலர்களின் ஆதரவை நம்பிச் சிறிய யோர்க்ஷூட் தியேட்டரில் ஆரம்பித்த அரங்காடல், பின்னர் நவீன அரங்க வசதிகள்கொண்ட மார்க்கம் தியேட்டருக்கு வளர்ந்ததிற்கு மனவெளிக் கலையாற்றுக் குழுவின் அமைப்பு ரீதியான வெற்றி காரணம். பத்திரிகை, வானொலி, ஆகியவற்றின் மூலமாக அறிந்து சீரிய நாடகங்களைப் பார்ப்பதற்கான பல பார்வையாளர்கள் வந்தனர். அது நல்ல நாடகத்திற்கான

பார்வையாளர் இருந்தனர் என்பதைச் சுட்டியது. அது ரொறன்ரோ தமிழ் நாடகச் சூழலில் ஒரு படி வளர்ச்சி. ... பத்து அரங்காடல்களை நடத்திச் சாதனை படைத்த மனவெளி கலையாற்றுக்குழு. தமிழ்-கனடிய நாடக வரலாற்றுக்குப் புதிய இரத்தம் பாய்ச்சியவர்கள் என்பதை எவரும் இலகுவில் மறக்க முடியாது.” (என்.கே. மகாலிங்கம் காலம் ஏப்பிரல் 2004:பக். 24-25)

மகாகவியின் பா நடகங்களாகிய ‘புதியதொரு வீடு’ திருமாவளவனதும், பின்னர் செல்வனதும் நெறியாள்கையிலும் மேடை ஏற்றம் பெற்றது. மகாகவியின் ‘கோடை’ என்ற பாநாடகம் புராந்தகனின் நெறியாள்கையில் மகாஜனக் கல்லூரிக் கலைவிழாவில் மேடையேற்றப் பட்டது. அவரது உருவாக்கத்திலும் நெறியாள்கையிலும் ‘குறும்பா நிகழ்வு’ முதலாவது அரங்காடலில் இடம்பெற்றது. நகைச் சுவை நாடகங்களை மேடை ஏற்றியவர்களிற் கலகலப்புத் தீசன், கணபதி ரவீந்திரன். கே.எஸ். பாலச்சந்திரன் ஆகியோரின் நாடகங்கள் குறிப்பிடத்தக்கவை. கனடாவிற் புகழ்பெற்ற நடிகர், நாடகாசிரியர், நெறியாளர் ஆகிய டீன் கில்முர் (Dean Gilmour) என்பவருடன் பேட்டிகண்டு நல்ல நாடகம் எப்படி உன்னதமான நாடகமாக மாறுகிறது என்பதை அவர் வாயிலாகவே கூற வைத்துள்ளார் அ. முத்துலிங்கம்:

“நல்ல கருப்பொருளும், காட்சிப் பரிமாணமும், லயமும் பொருந்திவிட்டால் நல்ல நாடகம் கிடைத்துவிடுகிறது. ஆனால் ஒரு நல்ல நாடகத்தை உன்னதமாக்குவது இன்னும் திறமான கருவோ, இன்னும் திறமான காட்சி அமைப்போ லயமோ அல்ல. உழைப்புத்தான். உழைப்பு என்றால் அலசி அலசி ஒவ்வொரு அம்சத்தையும் நுணுக்கமாகப் பார்ப்பது. இன்னொரு விதத்தில் சொன்னால் கண்ணுக்குத் தெரியாத சிறு சிறு அம்சங்கள்தான் ஒரு நாடகத்தை உன்னதமாக்கும். ஒரு வசனத்துக்கும் அடுத்த வசனத்துக்கும் இடையில் எவ்வளவு இடைவெளி வேண்டும்? ஐந்து செக்கண்டா, ஆறு செக்கண்டா. இந்த ஒரு விடயத்தைப் பற்றி நாங்கள் ஒரு மணி நேரம் விவாதித்திருப்போம் ஆனால் பார்வையாளருக்கு அது தெரியாது” (அ. முத்துலிங்கம்: ஏப்ரல் 2004:16)

கே. எஸ். பாலச்சந்திரன் அவர்கள் கனடா நாடகத்துறையில் மட்டுமன்றி ஈழத்துக் கலையுகிலும்

மிகவும் குறிப்பிடத்தக்க ஒரு பெருங்கலைஞர் ஆவார். இவர் நாடகம், திரைப்படம், நெறியாள்கை, தயாரிப்பு, வானொலி, தொலைக்காட்சி எனப் பலதுறைக் கலைஞராகத் தனது பன்முகப்பட்ட ஆளுமையை வெளிப்படுத்தியவர். நகைச்சுவை நாடகத்தின் முதன்மையாளராகத் திகழ்ந்த இவரது “அண்ணை ரைட்” நாடகம் உலகில் தமிழர் வாழும் பல நாடுகளில் 1000 க்கும் மேற்பட்ட தடவைகள் மேடை ஏற்றப்பட்டமை இவரது திறமைக்குச் சான்றாகும். 1990களில் கனடாவுக்குப் புலம்பெயர்ந்து வந்த பின்னர் தமிழ் விசன் தொலைக்காட்சியில் (TVI) “வைத்திலிங்கம்...” என்ற நகைச்சுவைத் தொடர் நிகழ்ச்சி ஒன்றையும் நடத்தி, மக்கள் மத்தியில் மிகவும் பிரபல்யமானார். இவர் இங்கு ‘கனடாத் தமிழ்க் கலைஞர் கழகம்’ என்ற அமைப்பை ஆரம்பித்து, பல நாடக முயற்சிகளையும் திரைப்பட முயற்சிகளையும் மேற்கொண்டவர். ‘கலகக்காரர்கள்’, ‘கனவுகளும் தீவுகளும்’, ‘தலைமுறைகள்’, ‘காரோட்டம்’, ‘குரங்கு கை தலையணை’, முதலான நாடகங்களையும் எழுதி மேடை ஏற்றியவர். ‘முகடு நோக்கி’, ‘தள்ளு வண்டிக்காரர்கள்’ முதலான மொழிபெயர்ப்பு மேடைப் பிரதிகளையும் உருவாக்கித் தனி முத்திரை பதித்தவர்.

பி. விக்னேஸ்வரன் இலங்கையில் வானொலியிலும் பின்னர் இலங்கை ரூபவாகினி தொலைக்காட்சிச் சேவையிலும் பணியாற்றிய அனுபவங்களுடன் கனடாவுக்கு வந்த பின்னர், 1992இல் குழந்தை ம. சண்முகலிங்கத்தின் ‘எந்தையும் தாயும்’ நாடகத்தை நெறியாள்கை செய்தார். அரங்காடலில் அயனோஸ்கோவின் ‘நாற்காலி’, சுந்தரலிங்கத்தின் ‘அபசுரம்’, ‘இனி ஒரு எதிர்காலம்’ போன்ற நாடகங்களையும் இயக்கியவராவார். அத்துடன் ‘வாழ்ந்து பார்க்கலாம்’ என்ற நாடக நூலையும் வெளியிட்டவராவார். வருடா வருடம் ஊடகம், மற்றும் கலைத்துறைகள் போன்றனவற்றில் நீண்டகாலம் விசேட பணிபுரிந்த படைப்பாளிகளுக்கும், மாற்று ஊடகத்தை (Alternative Media) உருவாக்க முயற்சி செய்தவர்களுக்கும் வழங்கப்படும் சுயாதீன திரைப்பட மையத்தின் விருது விக்னேஸ்வரன் அவர்களுக்கு 2007இல் வழங்கப்பட்டது. இவர் கனடாவிலே ‘தேமதுரம்’ வானொலி நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பாளராகவும், மேடை நாடகத் தயாரிப்பாளராகவும் செயற்பட்டார். ஊடகக் கல்வி

வட்டமான ‘முரசம்’ என்ற அமைப்பைத் தொடங்கி நடத்தியவர். ரி.வி.ஐ. தொலைக்காட்சியின் செய்திப் பிரிவுப் பணிப்பாளராகவும் கடமை ஆற்றுகிறார்.

கனடாத் தமிழரது கலையுலகில் மிகவும் பிரபல்யமான “இளையபாரதி” (கந்தையா சிவசோதி) அவர்கள் நாடகத்துறையில் பல்வேறு தளங்களில் பணியாற்றியுள்ளார். வானொலி நாடக எழுத்தாளர், நாடகத் தயாரிப்பாளர், நாடக இயக்குநர், நடிகர் எனப் பன்முக ஆளுமையுள்ள மக்கள் கலைஞன் ஆவார். இவர், ‘சங்கமம் - 1992’ கலைநிகழ்வில் இடம்பெற்ற ‘வீடு - மனைவி - மக்கள்’ என்ற நாடகம் மூலம் மேடைக் கலைஞனாகப் பரிணமித்தார். அவர் 1994இல் மேடை ஏற்றிய ‘இக்கரைச் சீமையில்’ என்ற நாடகத்திற்குக் கிடைத்த விமரிசனங்கள் இவரைச் சிறந்த நாடகக்காரனாக்கின. 1995இல் மேடை ஏற்றிய ‘இது நடக்கலாம்’ என்ற நாடகமும் மக்களின் அமோக பாராட்டைப் பெற்றுக்கொண்டது.

தொடர்ந்து, ‘விலக மறுக்கும் வேலிகள்’, ‘துயரத் தூது’ (கவிதை நாடகம்), ‘நதிமகள் நர்த்தனம்’ (நாட்டிய நாடகம்), 1998இல் க.த.ஓ.கூட்டுத்தாபனம் நடத்திய “அந்திப் பூக்கள்” கலைநிகழ்ச்சியில் பத்தாயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட பார்வையாளர் முன்னிலையில் மேடையேற்றப்பட்ட “தாயின் துயரம்” (இசைநாடகம்), ‘யார் கவி’ என்பன இளையபாரதியின் அடையாளத்தைச் சுட்டும் சிறந்த நாடகங்களாகும். 1999இல் நடைபெற்ற ‘சங்கமம்-10’, தொழில்நுட்ப வசதிகள் கொண்ட நவீன கலையரங்கமாகிய மார்க்கம் தியேட்டரில் தொடர்ச்சியாக மூன்று நாட்கள் ஆறு காட்சிகளில் ஐந்து நாடகங்கள் மேடையேற்றப்பட்டன. ‘இரண்டு கால் மிருகம்’, ‘நிலம், ‘ஒவ்வொரு கதை’, மற்றும் ‘மீண்டும் ஒரு நாடகம்’ என்ற அபத்த நாடகத்தையும் மேடையேற்றினார். சமூகத்தைச் சீர்திருத்தக்கூடிய கூரிய ஆயுதம் மேடை நாடகம் என்பதிலே உறுதியான நம்பிக்கை கொண்டு, நாடகங்கள் மூலம் கூறப்படும் கருத்துக்கள் பார்வையாளருக்கு நேரடியாகச் சென்றடைய வேண்டும் என்பதில் மிகக் கவனமும் அக்கறையுடனும் இளையபாரதி அந்நாடகங்களைத் தயாரித்திருந்தார். மேலும், ‘போகாத வழிமீது’(2000), ‘பொன்சாய் மரங்கள்’(2002), ‘ஏக்கங்கள்’

(2003) முதலான நாடகங்களையும் எழுதி மேடை ஏற்றியுள்ளார். அத்துடன் காரை வசந்தம் கலை நிகழ்வில் மேடை ஏற்றப்பட்ட 'மீண்டும் ஒரு நாடகம்' என்ற அபத்த நாடகத்தை இயக்கியதோடு, அதில் நடித்துப் பாராட்டும் பெற்றவர். 2007இல் வானொலிக் கலைஞர்களால் 'இரண்டுக்கும் நடுவே' என்ற நாடகம் கனடாவில் இரு தடவைகள் அளிக்கை செய்யப்பட்டது. இந்நாடகக் குழுவினரை இலண்டன் வானவில் குழுவினர் அழைத்து இலண்டன் பல்கலைக்கழக அரங்கில் அந்நாடகத்தை மேடையேற்றியமை பற்றி முன்னர் குறிப்பிடப்பட்டது.

மனவெளி கலையாற்றுக்குழுவினர் நடத்தி வந்த அரங்கியல் நாடகக் குழுவிலிருந்து 2007இல் பிரிந்துசென்ற நாடகக் குழுவினர், ஆண்டு தோறும் 'அரங்கியல் விழா' என்ற பெயரில் நாடகங்களை மேடை ஏற்றி வருகின்றனர். 15.10.2016இல் நடைபெற்ற அரங்கியல் விழா அவர்களின் உச்ச வளர்ச்சியைக் குறிப்பதாக அமைந்திருந்தது. அந்நாடகவிழாவில் தொல்காப்பியர் கூறும் 32 வகையான மெய்ப்பாடுகளை உணர்த்தும் ஒரு நாட்டிய நாடகம், கனடாவையும் தாயகத்தையும் தளங்களாகக் கொண்ட சமூக நாடகம், இராமாயணக் கதையைத் தழுவின 'இன்று போய் நாளை வா' எனும் நாட்டுக் கூத்தும் இடம்பெற்றன. மார்க்கம் கலையரங்கில் இரு காட்சிகளாக இடம்பெற்ற இந்நாடக நிகழ்வுகளுக்கும் மண்டபம் நிறைந்த பார்வையாளர்கள் மிக்க ஆர்வத்துடன் மூன்று நாடகங்களையும் பார்த்து ரசித்துக் கொண்டிருந்தமையை அவதானிக்கக் கூடியதாக இருந்தது.

திரு. வ. சொர்ணலிங்கம், கனடாவில் ஒரு தசாப்பத்திற்கு மேலாக நாடகத்துறையில் ஈடுபட்டுத் தமிழ் நாடகத்துறைக்கு குறிப்பிடத்தக்கவகையில் சேவை செய்தவர். அவர் உடுப்பிட்டி 'வானவில்' கலைநிகழ்வுகள் ஊடாகப் பல நாடகங்களை இயக்கிய அனுபவமிக்கவர். முதன் முதலாக 'இது இப்படித்தான்' என்ற நாடகத்தை வானவில் கலைவிழாவில் மேடையேற்றியவர். இந்நாட்டில் இளையோர் திருமணத்திற்கு முன்னர் பழகிப்பார்த்தல் (Dating) என்ற அடிப்படையில் நிகழும் விடயத்தைக் கருவூலமாகக் கொண்டு சமூக சீர்திருத்த அடிப்படையில் எழுதப்பட்டதே இந்நாடகம். மேலும் சொர்ணலிங்கம் அவர்கள் "இது நாடகமில்லை இது எதற்காக", "ஏமாற்றமா",

“இது எழுதா விதிகள்”, “எங்கட சனம்” முதலான நாடகங்களை எழுதி மேடை ஏற்றியுள்ளார். இவ்வாறான பல சமூக சீர்திருத்த நோக்கம் கொண்ட பல பலநாடகங்களை எழுதி இவர் வானவில் நிகழ்ச்சியில் மேடையேற்றி வந்துள்ளார். மனவெளி கலையாற்றுக் குழுவினரின் அரங்காடல் நிகழ்ச்சியில் இவர். தனது, ‘துளிரும் சருகுகள்’ என்ற நாடகத்தை மேடையேற்றினார். கனடாவில் முதியோர் அனுபவிக்கத் துன்பங்கள், துயரங்களைச் சித்திரிப்பதாகும். திரு. சொர்ணலிங்கம் கனடாவில் பல இளம் நாடகக் கலைஞர்களை உருவாக்கியவர் என்பது பதிவுசெய்யப்பட வேண்டியதாகும். இவர், ‘மயான காண்டம்’ என்ற கிராமிய இசை நாடகத்தை மேடையேற்றி, ரொறன்ரோவில் நாட்டுக் கூத்துக்கும் மகிமை சேர்த்தவர் ஆவார்.

பொன்னையா விவேகானந்தன் இளைய தலைமுறையினருக்கு நாடகத்துறையில் ஆர்வத்தை ஏற்படுத்தி, அவர்களிற் பலரை இத்துறையில் ஈடுபடச் செய்தமை மிக முக்கிய பங்களிப்பாகும். இவர், ‘விலக மறுக்கும் வேலிகள்’, ‘தாயின் துயரம்’, ‘நாடக மேடை’, ‘துயரத் தூது’, ‘நல்லதோர் வீணை’ என நாற்பதுக்கும் மேற்பட்ட ஆக்கங்களைச் சமூகம், இலக்கியம் தாயக உணர்வுகள் என்ற விடயங்கள் சாந்தனவாக, நாடகங்கங்களாகவும், நாட்டிய நாடகங்களாகவும் எழுதி, மேடையேற்றியுள்ளார் (நூலின் 247 பக்கம் பார்க்க).

கனடாவில் நாடகத்துறையைப் பொறுத்தவரையில் மனவெளி கலையாற்றுக் குழுவினர் ‘அரங்காடல்’ ஊடாக தரமான பல நாடக மேடையேற்றங்களைச் செய்துள்ளனர். அவர்களைத் தொடர்ந்து ‘நாளை நாடக அரங்கப்பட்டறை’, கருமையம், உயர்ப்பு, கூத்தாடிகள், தாய் வீடு பத்திரிகைக் குழுவினர், கணபதி இரவீந்திரன் நாடகக்குழுவினர், திருமறைக்கலாமன்ற நாடகக் குழுவினர் முதலியோர் நாடகக் கலைக்குப் புத்துயிர் அளித்து, அதனைத் திறப்பட வளர்த்து வருகின்றனர்.

தொலைக்காட்சிகள் (TVI, TamilOne) ஊடாகவும் நாடகங்கள் ஒளிபரப்பப்பட்டு வந்துள்ளன. இது குறித்து வி.கந்தவனம் அவர்கள் வருமாறு பதிவுசெய்துள்ளார்:

“தொலைக்காட்சிகளிலும் நாடக முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. TVI ஒளிபரப்புச் செய்த கலைவாணி இராஜகுமாரனின் ‘நாற்சார் வீட்டினிலே’ (இயக்கம் ப. விக்னேஸ்வரன்) மற்றும் கா.சு. பாலச்சந்திரனின் ‘நீதன். நேதன், நாதன்’ என்பன பெயர்பெற்றவை. கலைவேந்தன் கணபதி ரவீந்திரன் TamilOne தொலைக்காட்சி தொடங்கப்பட்ட நாள் முதலாக ஞாயிறு தோறும் ‘இதுதாண்டா இம்சை’ என்ற நாடகத்தைக் கடந்த ஏழு ஆண்டுகளாக நடத்திவருகின்றார். எனினும், இது தொடர் நாடகம் அல்ல. ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு உரிப்பொருளைக் கொண்ட தனி நாடகத் தன்மையது” (வி. கந்தவனம்: 2015: பக்.196)

கனடாவில் நாடகத்துறை நன்கு வளர்ச்சிப்பாதையில் சென்றுகொண்டிருக்கிறது என இத்துறை விமரிசகர்கள் எழுதிவந்தாலும் பொதுமக்கள் மத்தியில் இந்நாடகக் கலை எத்தகைய செல்வாக்குப் பெற்றுள்ளது அல்லது இங்கு மேடை ஏற்றப்படும் நாடகங்களைப் பொதுமக்கள் எந்தளவுக்கு வரவேற்கிறார்கள் என்பதும் முக்கிய விடயங்களாகும். கலைஞர் எந்தளவுக்குப் பொதுமக்களை நேசிக்கிறார்கள்? மக்கள் எந்தளவுக்குக் கலைஞரை வரவேற்கிறார்கள் என்பதும் அறியத்தக்கனவாகும். இது தொடர்பாக நாடகக் கலைஞர் பி. விக்னேஸ்வரன் கூறும் கருத்து உன்னிப்பாக நோக்கத்தக்கது:

“மக்கள் தங்கள் படைப்புக்களை மதிக்க வேண்டும், இரசிக்க வேண்டும், அங்கீகரிக்க வேண்டும், ஆதரவு தர வேண்டும் என்றால் கலைஞர்களும் படைப்பாளிகளும் முதலில் தாம் யாருக்காகக் கலைகளைப் படைக்கின்றார்களோ அந்த மக்களை முதலில் மதிக்கப் பழக வேண்டும்..... திரைப்படமா? அபத்த நாடகமா? திரையிசை நடனமா? கர்நாடக சங்கீதமா? எதுவாக இருந்தாலும் நாம் இதை மக்களுக்கு வழங்கப் போகின்றோம், மக்களை வரவழைத்து அவர்கள் முன் படைக்கப் போகின்றோம் என்ற அக்கறையோடும், பயத்தோடும் தீவிர பயிற்சிகளை மேற்கொண்டு, தம்மைத் தயார்ப்படுத்தித், தமது வெளிப்பாடுகளைச் செய்நேர்த்தியோடு வழங்க முயற்சிசெய்தல் வேண்டும். திரையிசை நடனம்தானே பயிற்சி இல்லாமல் மேடையில் போய்த் தடுமாறித் துள்ளலாம். அபத்த நாடகந்தானே மக்களுக்கு இதை இரசிக்கும் மனப்பக்குவம் இல்லை,

நாம் புத்திஜீவிகள். நாம் செய்வதுதான் நாடகம் என்ற மனநிலையில் ஏனோதானோவென்று படைக்கப்படும் படைப்புக்களை மக்கள் புறக்கணித்து விட்டுத், தம்மை மதித்து யார் செய்நேர்த்தியோடு தொழில்முறைத் தரத்தில் கலைகளைப் படைக்கின்றார்களோ அவர்களைத்தான் நாடுவார்கள் என்பது நிச்சயம். எனவே எமது படைப்புக்களில் செய்நேர்த்தி (perfection), தொழில்முறைத்தரம் (professionalism) ஆகியவற்றைப் பேணுவதே மக்களின் மதிப்பைப் பெற்று, வெற்றி பெறுவதற்கான ஒரே வழி. ஆனால் ஈழத் தமிழர்களைப் பொறுத்தவரையில் அவர்களது சமூகப் பொருளாதாரக் கட்டமைப்பின் கீழ் இது இலகுவான காரியமல்ல” (பி. விக்னேஸ்வரன், 2005: பக், 87)

ஒன்ராறியோ மாகாணத்தின் முக்கிய நகரங்களில் தமிழரின் கலைமரபுகள் பரிணாம வளர்ச்சியடைந்து நிலையான ஓரிடத்தைப் பெறுவதற்குரிய சகல வாய்ப்புகளும் வசதிகளும் இங்கே காணப்படுகின்றன. தமிழிசைக் கலாமன்றம் முதலான அமைப்புக்கள் இசைத் தமிழுக்குப் பணியாற்றுகின்றன. உலகத் தமிழர் இயக்கக் கலை பண்பாட்டுக் கழகம், மனவெளி கலையாற்றுக்குழு, நடனக் கல்லூரிகள் முதலியன நாடகம், நடனத் துறைகளுக்குப் பெரும்பணி செய்துவருகின்றன. கனேடிய தமிழ் வானொலிகளும் தமிழ்ப் பத்திரிகைகளும் முத்தமிழ் வளர்ச்சிக்குக் களம் அமைத்துக் கொடுத்துவருகின்றன. கலைவிழாக்கள் சார்ந்த வீடியோக்கள் வெளியிடப் படுகின்றன. இதுவரையில் ரொறன்ரோவில் வெளியிடப் பட்டுள்ள நூற்றுக்கணக்கான தமிழ் வீடியோப் பிரதிகள் புலம்பெயர்ந்த மக்களின் கலைப் படைப்புக்கள் என்ற அடிப்படையிற் பாதுகாக்கப்பட வேண்டியனவாகும். கலை பண்பாட்டுத்துறையில் குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றம் காணப்படுகிறது. நடனம், வாய்ப்பாட்டு, இசைக்கருவிகள், நாடகம், திரைப்படம், கட்டிடம், சிற்பம், ஓவியம், இலக்கியம், சிகை அலங்காரம், உடையலங்காரம், சமையற்கலை எனப் பல்வேறு துறைகளிலும் வல்லமை பெற்ற கலைஞர்கள் புலம்பெயர்ந்து வந்து இங்கு தம் கலைப்பணியைத் தொடர்கிறார்கள். அவர்கள் இங்குள்ள இளந்தலைமுறையினருக்குப் பயிற்சியளித்து, அவர்களையும் கலைஞர் வரிசையிற் சேர்த்து வருகின்றனர். இவ்வாறு நோக்கும்போது ஒன்ராறியோ மாகாணத்தின் முக்கிய நகரங்களில் தமிழரின் கலைமரபுகள் பரிணாம

வளர்ச்சியடைந்து நிலையான ஓரிடத்தைப் பெறுவதற்குரிய சகல வாய்ப்புகளும் வசதிகளும் இங்கே காணப்படுகின்றன.

கனடாத் தமிழ்த் திரைப்படங்கள்:

தமிழர் புலம்பெயர்ந்து வாழும் நாடுகளாகிய கனடா ஜேர்மனி, பிரான்சு டென்மார்க் முதலான நாடுகளில் தமிழ்த் திரைப்படங்கள் தயாரிக்கும் முயற்சிகள் துரிதமாக நடைபெற்றுவருகின்றன. டென்மார்க்கிலே தயாரிக்கப்பட்ட 'பூக்கள்' (2006) என்ற திரைப்படம் ஐரோப்பிய நாடுகளிலும் கனடாவிலும் ஈழத்திலும் வெற்றிகரமாகத் திரையிடப்பட்டமை புகலிடத்தமிழரின் திரைப்படத் தயாரிப்பின் எதிர்காலத்தைக் கோடிட்டுக் காட்டுகின்றது.

கனடியத் தமிழ்த் திரைப்படங்கள் பற்றிச் சிந்திக்க முன்னர், தமிழகத்துத் திரைப்படங்களால் கனடியத் தமிழரின் வாழ்வியல் எவ்வாறு பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறது என்பதை அறிந்து கொண்டால், புலம்பெயர்ந்து வாழும் மக்கள் தமது பண்பாட்டு முத்திரையுடன் தமிழ்த் திரைப்படக்கலையை வளர்க்க வேண்டியதன் அவசியம் புலப்படும். கனடாவிலே தமிழ்த் திரைப்படத்துறையை வளர்ப்பதற்கு 1990களிலிருந்து முயற்சிஎடுத்து வந்துள்ளனர். முழுநீளத் திரைப்படங்களுடன், குறும்படத் தயாரிப்பிலும் பலர் ஈடுபட்டுள்ளனர்.

கனடாத் தமிழரால் 'அன்பூற்று' என்ற திரைப்படம் முதன் முதலாகத் தயாரிக்கப்பட்டது. 'ஈழத் திலகம்' முருகு அவர்கள் 1992-1995 காலப் பகுதியில் இதனைத் தயாரித்து வெளியிட்டார். தமிழ் மக்களின் தொகை அதிகம் இல்லாத அக்காலக் கட்டத்திலே துணிச்சலுடன் 'அன்பூற்று', 'ஏமாற்றம்' என்ற இரு திரைப்படங்களையும் தயாரிப்பதில் ஈடுபட்ட முருகு அவர்களின் முயற்சி பாராட்டுக்குரியது. இவரது கன்னி முயற்சியே கனடாத் தமிழ்த் திரைப்பட வளர்ச்சிக்கு அடிக்கல் இட்டது. இதனைத் தொடர்ந்து 'நவராகங்கள்' ஒளிநாடா வெளிவந்தது. இதில் இந்தியத் தமிழ்த் திரைப்படப் பாடல்களுக்குக் கனடாக் கலைஞர் நடித்திருந்தனர்.

இலங்கையில் 1983க்கு முன்னர் தமிழ்த் திரைப்படத் தயாரிப்பாக வெளிவந்த 'குத்து விளக்கு', 'வாடைக்

காற்று', 'பொன்மணி' முதலான திரைப்படங்களில் தொடர்புடையோர்களுடாவிலும் அம்முயற்சியில் ஈடுபட்டதைக் காணலாம். கனடாத் தமிழ்த்திரைப்படத் தயாரிப்பாளராலே தென்னிந்தியத் திரைப்பட வர்த்தகப் போட்டிகளுக்கு எதிர்கொள்ள முடியாத சூழலிலும் துணிந்து, குறுந்திரைப் படங்களையும், முழுநீளத் திரைப்படங்களையும் தயாரிப்பதில் கனடியத் தமிழ்க் கலைஞர் முனைப்பாக ஈடுபடலாயினர். அவர்களின் கடும் உழைப்பினால் கனடாவில் இற்றைவரை 55க்கும் மேற்பட்ட திரைப்படங்கள் வெளிவந்துள்ளன. அவற்றுட் சில தரமான திரைப்படங்களும் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றுடன் சமூகப் பிரச்சினைகளை மையக்கருவாகக் கொண்ட பிரச்சார அடிப்படையிலான குறும்படங்களும் தயாரிக்கப்பட்டுத், திரையிடப்படுகின்றன.

ரவி. அச்சுதன் : இயக்குநர் + ஒளிப்பதிவாளர்:

கனடாவிலே தமிழர் மத்தியில் திரைப்பட இயக்குநர்கள் வளர்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இவர்களில் முதலில் ரவி அச்சுதன் பற்றிக் குறிப்பிட வேண்டும். ஏனெனில் அவரே கனடாத் தயாரிப்பில் அதிகமான திரைப்படங்களை ஒளிப்பதிவு செய்த பெருமைக்குரியவர். முதன்முதலாக அவரால் இயக்கப்பெற்று ஒளிப்பதிவாகி வெளிவந்த படம் 'உயிரே உயிரே'(1996) என்பதாகும். ஜனகன் பிக்ஸர்ஸ் சிறிமுருகன் அதனைத் தயாரித்திருந்தார். இத்திரைப்படத்தில் நடித்த அனுபவம் மிக்க நடிகர்களின் திறமைகள் இதன் வெற்றிக்குக் காரண மாயின. இப்படம் மக்களின் அமோக ஆதரவைப் பெற்றுக் கனடாத் திரைப்படத்துறைக்கு ஒரு திருப்புமுனையை ஏற்படுத்தியது எனலாம். இவற்றைவிட இவரது இயக்கத்தில் 'அடைக்கலம்', 'சந்தேகம்' என்ற இரு குறுந்திரைப் படங்கள் தொலைக்காட்சிக்காகவே தயாரிக்கப்பட்டன. கனடா தமிழீழச் சங்கத் தயாரிப்பில் 2003இல் வெளிவந்த கே. எஸ். பாலச்சந்திரனின் 'மென்மையான வைரங்கள்' (2003) என்ற திரைப்படமும் ரவி அச்சுதனின் இயக்கத்திலும் ஒளி அமைப்பிலும் அமைந்திருந்தது. இந்நூலாசிரியரும் ஒரு சிறிய கதாபாத்திரமேற்று இப்படத்தில் நடித்துள்ளார். இதனிடையே கனடியக் கலைஞர்களின் நடிப்பில் "ராக மலர்கள்", "மனோரஞ்சிதம்", "சுதந்திர தாகம்", "அதிசய ராகங்கள்" ஆகிய ஒளிநாடாக்களும் வெளியிடப்பட்டன. அடுத்துடன், டாக்டர் பிகுராடோ தயாரிப்பில் இடம்பெற்ற

‘வசந்த காலம்’ (1998) திரைப்படத்தை ஒளிப்பதிவு செய்திருந்தார்.

அப்பன் நடா அவர்கள் தயாரித்த ‘கனவுகள்’ (2003) என்ற திரைப்படத்தை இயக்கி அதனையும் ரவி அச்சுதன் ஒளிப்பதிவு செய்திருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. ‘மெதுவாக உன்னைத் தொட்டு’ (2004) என்ற திரைப்படத்தின் படப்பிடிப்புக்கள் கனடாவிலும் தமிழகத்திலும் இடம்பெற்றன. சினி ஆர்ட்ஸ் செல்வநாயகம் பரராஜசிங்கம் தயாரித்துள்ள இப்படமும் ரவி அச்சுதனின் இயக்கத்தில் வெளியானது.

கலைத்துறை பல பரிமாணங்களைக் கொண்டதாகும். அவை மக்கள் வாழ்விலும் பண்பாட்டிலும் அதிஅற்புத மாற்றங்களை ஏற்படுத்தும் அதீத சக்தி வாய்ந்தவை. அத்துடன் மக்களின் வாழ்க்கைப் போக்குகளையும் நெறிப்படுத்தும் தன்மை வாய்ந்தவை. ஒரு கலைப்படைப்பு, சமுதாயத்திற்கு ஏற்ற நல்ல கருத்துக்களை வழங்க வேண்டும் என்ற சிந்தனையுடன் ரவி அச்சுதன் செயற்பட்டார். அச்செயற்பாடு ‘கனவுகள்’ என்ற திரைப்படத்திற்கைக் கூடியதாக ரவி அச்சுதன் 17.10.2003இல் உதயன் பத்திரிகையில் அளித்த நேர்காணலிற் குறிப்பிட்டிருந்தார். அக்குறிக்கோளின் அடிப்படையில் “புலம்பெயர்ந்த நாட்டில் முதியோர் அனுபவிக்கும் அவஸ்தைகள், கஷ்டங்கள், மற்றும் இளைஞர்- யுவதிகளுக்கிடையேயுள்ள பிரச்சினைகள் முதலியவற்றை மையமாகக்கொண்டு, திரைப்படத்தை உருவாக்கலாம் என்ற அடிப்படையிலே தந்தையார் எழுதிய கதைக்குத் திரைவடிவம் கொடுத்தேன்” என்றும் குறிப்பிடுகிறார். பெண்கள் கனடாத் திரைப்படத்தில் நடிப்பதற்குப் பெரிதும் முன்வராமையும் ஒரு முக்கிய விடயமாகும். இது குறித்த ரவி அச்சுதனின் கருத்துக் கவனத்திற்குரியதாகிறது.

“கனடாவிற் பெண்கள் திரைப்படத்தில் நாட்டம் கொள்வது மிகக்குறைவாக இருக்கிறது. சமுதாய அமைப்பின்படி திரைப்படங்களைப் பார்க்க ஆசைப்படுகிறோம். நடிக்கவோ, தொழில்நுட்பத்தில் ஈடுபடவோ ஆரம்பிக்கும்போது மிகப்பெரிய எதிர்ப்பைக் காட்டுகிறோம். மற்றவர்களை மகிழ்விக்கக் கூடிய சிறப்பான பொழுது போக்கு இது. இதற்காக நிறைய மனித சக்தி தேவை”

என ரவி அச்சுதன் கூறியதில் பல அர்த்தங்களுள்ளன. திரைப்படத்தில் ஆண்களுக்குச் சரிக்குச் சமனாகப் பெண்கள் ஈடுபாடு காட்டாத வரை சிறந்த திரைப்படங்களை எடுக்க முடியாது என்பதை மறைமுகமாகக் குறிப்பிட்டார்.

ரவி அச்சுதனின் இயக்கத்தில் பத்தாவது திரைப் படைப்பாக 2016இல் வெளிவந்த 'ஐ Scream' என்ற திரைப்படம் கனடாவை மையமாக வைத்துத் தயாரிக்கப் பட்டதாகும். இளைஞர்களிடையே ஏற்படும் மனச் சிக்கல்களைச் சித்திரிக்கும் திகிலூட்டும் ஜனரஞ்சகத் தன்மையுடன் இப்படம் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது. இன்றைய இளைய தலைமுறை யினருக்கு நல்ல படிப்பினையை ஊட்டும் திரைப்படமாக அமைந்திருத்தல் இதன் ஒரு சிறப்பாகும். வணிக நோக்கினைக் கருத்திற்கொண்டு இப்படத்தின் பேசுமொழி தமிழகத்தின் பேச்சுமொழியாக அமைந்துள்ளது. இவ்வாறான திரைப்படங்களைத் தனது இயக்கத்தில் உருவாக்கிக், கனடாத் தமிழ் திரைப்படத் துறையின் விடிவெள்ளி எனக் கூறும் அளவுக்கு ரவி அச்சுதன் உற்சாகத்துடன் உழைத்துவருகின்றார்.

மேலும், ஆ. முருகு, ஜோர்ஜ் இருதயராஜ் செல்வராஜகோபால், கே.எஸ். பாலச்சந்திரன், ஸ்ரீமுருகன், கரவை முருகேசு, திவ்யராஜன், லெனின் எம். சிவம், தனபாலன், டாக்டர் பிகராதோ, கோபிநாத், இந்திரசித்து, மதிவாசன், கே.பி. நாத், ஸ்ரீரங்கன், குமரேசன், கிச்சாஸ், தரன், ரஞ்சித்யோசேப், கஜன், கதி செல்வகுமார் முதலான திரைப்படத் தயாரிப்பாளர்கள் ரொறன்ரோவில் இத்துறையிற் செயற்பட்டு வரலாயினர். ஜோர்ஜ் இருதயராஜ் அவர்களின் தயாரிப்பாக இந்திய நடிகர் மேஜர் சுந்தரராஜனின் நடிப்பில் 'தமிழ் மகன்' (1997) என்ற திரைப்படம் வெளிவந்தது. தொடர்ந்து, தனபாலனின் 'கரைதேடும் அலைகள்', திவ்யராஜனின் 'உறவு', லெனின் தயாரிப்பில் '1999', மற்றும் 'மென்மையான வைரம்', 'பவர் ஒவ் வுமன்', 'நான் யார்'? முதலான 50க்கு மேற்பட்ட திரைப்படங்கள் வெளிவந்துள்ளன. மேலும் கனடாவில் முதன் முதலாக முழுநீளத் திரைப்படமாக 'இனியவர்கள்' என்ற திரைப்படம் தயாரிக்கப்பட்டது என்ற சிறப்பைப் பெற்றுக்கொள்கிறது. இதுவரையில் 'உயிரே உயிரே', 'கரைதேடும் அலைகள்', '1999', 'உறவு' முதலியவை கனடாத் தமிழரின் சிறந்த

திரைப்பட முத்திரையைக் காட்டுவனவாக வெளிவந்துள்ளன என்பது இத்துறை விமரிசகர்களது கருத்தாகும்.

லெனின் தயாரிப்பில் வெளிவந்த '1999' என்ற திரைப்படம் கனடாத் தமிழர் வரலாற்றில் இடம்பெற்ற கறைபடிந்த ஒரு காலப் பகுதியைப் பிரதிபலிப்பதாகும். "ஈழத்து இனவாத அடக்கமுறைகளுக்கும் இன அழிப்புக்கும் முகம்கொடுக்க முடியாது தப்பிப்பிழைத்துச் புகலிடம் சென்ற இளம்சமுதாயம், இழந்துபோனது சொந்த மண்ணையும் சொந்தங்களையும் மட்டுமல்ல, நம் கலாச்சார விழுமியங்களையும்தான். இப்படி புலம்பெயர்ந்து வன்முறையின் வடுக்களோடு வாழும் இளைய சமுதாயத்தைப் பற்றிப் பேசுகிறது '1999'. சிறுவயது போர்ச்சூழலின் மனப்பாதிப்பு, மேலைத்தேயத்தின் கலாச்சாரத் தாக்கம், உறவுகளின் அரவணைப்பின்மை எல்லாம் ஒரு பகுதி இளைஞர்களை வன்முறைக் கலாச்சாரத்துக்குள் தள்ளிவிடுகிறது. அன்பு செலுத்த உறவுகளின்மையால் எல்லாமே நண்பர்கள் என்றாகிப்போய் அவர்களுக்காக எதையும் செய்யத் துணிகிறது. பொருளாதாரச் சுதந்திரம், போதைப் பொருட்களுக்கு அடிமையாக்குகிறது. மயக்கும் போதைப் பொருட்களின் செயற்கை உணர்ச்சியூட்டல், ஏராளமான நண்பர்கள் கூட இருக்கும் தைரியம் எல்லாமே, சிறு உரசல்களை தீப்பொறிகள் ஆக்குகின்றன. சிறு பிரச்சினைகளும் பெரும் குழுச் சண்டைகளாக மாற்றம் அடைகின்றன. இப்படியான ஒரு குழுவின் சில இளைஞர்களைப் பற்றியதே '1999' என்ற திரைப்படம். வான்கூவர் சர்வதேச திரைப்பட விழாவில் சிறந்த 10 கனடிய திரைப்படங்களுக்குள் ஒன்றாகத் தேர்வு பெற்றிருக்கும் இத்திரைப்படம், வேறு சில திரைப்பட விழாக்களிலும் தேர்வு பெற்றிருக்கிறது." (சுருதிரவி-23.02 - 01.03.2011).

சில திரைப்படங்கள் கனடாத் தமிழ்க் கலைஞரின் படைப்பாகவும், சிலதிரைப்படங்கள் தென்னிந்தியக் கலைஞருடன் இணைந்த கூட்டுப் படைப்பாகவும் தயாரிக்கப் பட்டுள்ளன. திரைப்படத்துறையில் ஈடுபட்டுவரும் இளந்தலை முறையினர் கனடாத் தமிழரின் தனித்துவத்தை நிலைநாட்டுவதிலே துணிச்சலுடன் செயற்படுகின்றனர். கனடாத் தயாரிப்புக்களுக்கு இங்குள்ள திரைஅரங்குகளும், வீடியோ விற்பனை நிலையங்களும் ஒத்துழைப்பு வழங்க

முன்வரும்போது, நிச்சயம் தமிழ்த் திரைப்படக்கலை கனடாவில் எழுச்சி பெற வாய்ப்புண்டு. ரொறன்ரோவில் வாழும் செல்வந்தர்களின் உதவியுடன் ஆங்கிலத் திரைப்படக்கலைத் தொழில்நுட்பங்களைப் பக்கத்துணையாக்கிக்கொண்டு, தமிழ்த் திரைப்படத் துறையாளர் தொழில்நுட்பத்தில் மேலும் வளர்ச்சியடையும்போது தமிழ்த் திரைப்படத் தயாரிப்பில் கனடாத் தமிழர் நிச்சயம் முன்னேற்றம் அடைய பெரிதும் வாய்ப்புண்டு. இது தொடர்பாகக் 'கனடியத் தமிழ்த் திரைப்பட மேம்பாட்டு மையம்' தனது சிறுகையேட்டிற் (06.11.2011) கூறும் கருத்து ஈண்டு நோக்கத்தக்கதாகிறது:

“எமது மக்களுக்கு எமது சினிமாக்களை அறிமுகப் படுத்தவும், இலகுவாகப் பிரபல்யப்படுத்தவும் எம்மிடையே யுள்ள வெகுசன ஊடகங்களால்தான் முடியும். தனிப்பட்ட ஒருவருக்கு உதவுவதைவிட ஒரு அமைப்புக்கு உதவுவதையே எந்த ஊடகமும் தலைமேற்கொண்டு செய்யும். அதுவே எமக்கும் கிடைக்க வேண்டுமாயின் எமக்கான அங்கத்தவர் பலம் உயர வேண்டும். ஒரு சமூக அமைப்புப் பலமாக இருந்தால் அவ்வமைப்பின் வேண்டுகோள்களை ஊடகங்கள் இலகுவாக நிறைவேற்றி வைக்கும். உலகம் மாறிவருகிறது. உலகமயமாதலால் பலவும் பலதும் இலகுவில் கைகளுக்குக் கிட்டுகின்றன. அதில் சினிமா அறிவும் ஒன்று. புலம் பெயர்ந்த தமிழர் எமக்கு இது இன்னும் இலகுவானதாக இருக்கிறது. சினிமா எமது தொழில்நுட்பம் சார்ந்ததாக இருப்பதால் இத்தொழில்நுட்ப வளர்ச்சிக்குப் பரீட்சயமாக இருக்கும். எம்மக்களின் தொழில்நுட்ப நுகர்வு வளர்ச்சிக்கு ஈடுகொடுக்கும் வகையில் எமது சினிமாவும் இருந்தால்தான் அது எமது மக்களால் பெரிதும் போற்றப்படுவதாக இருக்கும். இந்த இடைவெளியை நிரப்புவதற்காக சினிமா அமைப்பு தொழில்நுட்பக் கருத்தரங்குகளையும் பிறநாட்டுச் சினிமாவின் காட்சிப்படுத்தல் மூலமான பிற சினிமா அறிமுகத்தையும் செய்தால் அது இரசிகர்களின் இரசனை வளர்ச்சியையும், சினிமாப் படைப்பாளிகளின் படைப்பாக்க வளர்ச்சியையும் மேம்படுத்தும். நாங்கள் அதனையும் செய்ய வேண்டியவர்களாக இருக்கின்றோம். புலம்பெயர்ந்து பல நாடுகளிலும் வாழும் மக்களால் படைக்கப்படும் சகல தேச புலம்பெயர் மக்களாலும் பார்க்கப்படவும், அதற்கான பிற தேசத் தொடர்புகளை மேற்கொண்டு ஆவன செய்யவும் கனடியத் தமிழ்த் திரைப்பட மேம்பாட்டு மையம் ஆவன செய்யவுள்ளது”.

மொன்றியலில் முதன்முதல் “காதல் முதல் காதல்வரை” (2008) என்ற திரைப்படம் குமரேசனின் இயக்கத்தில் வெளியானது. ‘1999’ என்ற திரைப்படம் கனடாத் தமிழரைப் பொறுத்தவரையில் வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும். 1990களில் ஸ்காப்ரோ வன்முறைகளின் களமாக இருந்தமை யாவரும் அறிந்ததே. அப்போதைய குழுவன்முறைகள், இளைஞர் கொலைகள் என்பனபற்றிய உண்மைச் சம்பவங்களைக் கருவாகக் கொண்டு, லெனின் எம். சிவம் அவர்களின் தயாரிப்பில் இப்படம் வெளிவந்தது. கனடாவின் 10 சிறந்த படங்களில் ஒன்று என்ற விருதும் பெற்றுள்ளது.

கனடாத் தமிழ்த் திரைப்படத் தயாரிப்பாளர் திரைப்படச் சந்தையிலே தமிழகத்துத் திரைப்படங்களுடன் போட்டியிடும் துர்ப்பாக்கிய நிலையில் உள்ளனர். “கனடாவின் தமிழ்ப்பட முயற்சிகள் அனைத்தும் இது நாள் வரையில் தமிழ்ப்பட மாதிரியில் அமைந்தவையாகவே இருந்திருக்கின்றன. அவற்றின் தோல்வியின் பின்னணி இங்கிருந்துதான் தொடங்குகிறது” தேவகாந்தனின் (2008:80) இக்கருத்து ஆழம்மிக்கது. இந்நிலையை மாற்றியமைக்க வேண்டும். திரைப்படத்துறையில் ஈடுபட்டுவரும் இளைய தலைமுறையினருக்குப் பலவகையிலும் ஊக்கமளிக்க வேண்டியது அனைத்துக் கனடாத் தமிழ்க் கலைஞர் களுக்கும் உரிய பொறுப்பாகும். கனடாத் தயாரிப்புக் களுக்கு இங்குள்ள திரைஅரங்குகளும், வீடியோ விற்பனை நிலையங்களும் ஒத்துழைப்பு நல்குவார்களேயானால் நிச்சயம் தமிழ்த் திரைப்படக்கலை கனடாவில் வளர்ச்சி பெற வாய்ப்புண்டு. இங்கு வளர்ந்துவரும் தமிழ்த் திரைப்படக் கலைஞர்களைப் பொது நிகழ்ச்சிகளுக்கு அழைத்து அவர்களுக்கு மதிப்பும் பிரபல்யமும் வழங்க வேண்டும். எமது நடிக்கர்களையும் தயாரிப்பாளர்களையும் மக்கள் அறிந்திருக்க வேண்டும். அப்போதுதான் அவர்களது கலைப்படைப்புக்கள் வெளிவரும்போது ஆவலுடன் காத்திருந்து திரைப்படம் பார்க்கச் செல்லும்நிலை உருவாகும். அதே வேளையிலே திரைப்படக் கதையாளர், தயாரிப்பாளர், இயக்குநர் ஆகியோரின் சிந்தனைக்குரியதாக விமரிசகர் தேவகாந்தன் கூறும் கருத்து இங்கு மிகப் பொருத்தமாகிறது:

“பரந்தவெளித் தேசமான கனடாவில் தமிழ்ப்பட உலகத்துக்கான வெளி மிக விலாசமானது. ஒரு நிலைமாற்றுக்காலத் தமிழ்த் தலைமுறையினரின் சமூக, பொருளாதார, உளவியல் நிலைப்பாட்டுத் தளங்களில் இருந்து பல அம்சங்கள் முன்னெடுக்கப்பட முடியும். அதன் புலப்பெயர்வும், மண்ணின் ஞாபகங்களும், மனவடுக்களும் உறவுகளின் தொடர்பாடல்களும், அவர்களது துன்ப துயரங்களும் பல பெருங்கதையாடல்களுக்கான ஊற்றுக்களைக் கொண்டவை. ஆனால் அது ஒரு வரட்சியில் கிடப்பதைக் காணக் கூடியதாக உள்ளது. ... உலகத்தில் இன்று எத்தனையோ நாடுகள் சினிமாவைத் தங்கள் கலாச்சார அம்சத்தின் வெளிப்பாட்டுச் சாதனமாக வெற்றிகரமாகக் கையாண்டு கொண்டிருக்கின்றன. ஈரான், துருக்கி, மெக்ஸிக்கோ, ரஷ்யா எனப் பல நாடுகள் சினிமாவில் சாதனைகளே படைத்துவருகின்றன. கொரியா மீந்தெழும் இன்னொரு நாடு இத்துறையில். மாதிரியாகக் கொள்ளக்கூடிய இந்நாட்டுப் படங்களை நமது கனடாத் தமிழ்ப்படத் தயாரிப்பாளர்கள் எத்தனை பேர் பார்த்திருப்பார்களோ?” (தேவகாந்தன், 2008: பக். 79-80)

ரொறன்ரோவில் கடந்த இருபது ஆண்டுக்காலத் தமிழ்நாடக வரலாற்றின் மூலம் தரமான நடிக்கர்கள் உருவாகியுள்ளனர். தமிழ்த் திரைப்படத் தொழில்நுட்பத்தில் மேலும் வளர்ச்சியடைய வேண்டியுள்ளது. அத்துடன் இங்குள்ள ஆங்கிலத் திரைப்படக் கலைநுட்பத்தைப் பக்கத் துணையாக்கிக்கொள்ள வேண்டும். இங்குள்ள திரைப்படத் தயாரிப்பாளர் ஜனரஞ்சகமான முறையிலும் தொழில்நுட்பத் துறையிலும் கூடிய அக்கறை கொள்ள வேண்டியுள்ளது. படத்தயாரிப்புக்குரிய பணம், திரைக்கதை, சிறந்த நடிக்கர்கள், தொழில்நுட்பம் பாடல், இசையமைப்பு என்பனவற்றையும் கனடா மயப்படுத்திக் கூட்டுமுயற்சியாகத் திரைப்படத் தயாரிப்பு நிகழுமாயின் ரொறன்ரோவில் சிறந்த தமிழ்த் திரைப்படங்கள் வெளிவர வாய்ப்பாகலாம். இங்கு வளர்ந்துவரும் தமிழ்த் திரைப்படக் கலைஞர்களைப் பொதுநிகழ்ச்சிகளுக்கு அழைத்து அவர்களுக்கு மதிப்பும் பிரபல்யமும் வழங்கப்பட வேண்டும். கனடாத் தமிழ் மக்கள் தமது நடிக்கர்களையும் தயாரிப்பாளர்களையும் அறிந்திருக்கும் போதுதான், அவர்களது திரைப்படங்கள் வெளிவரும்போது ஆவலுடன் காத்திருந்து திரைப்படம் பார்க்கச் செல்லும் நிலைமை உருவாகும். தமிழ்ப் பண்பாட்டைச் சீர்குலைத்து வரும் தமிழகத்துத் திரைப்படத்துறையின் மாயையைத்

தகர்த்து, புதியதொரு திரைப்பட மாதிரியை ரொறன்ரோ தமிழ்க் கலைஞர்கள் உருவாக்க வேண்டியது அவசியமாகிறது.

தமிழகத் திரைப்பட வியாபாரத்தினாற் கனடாத் தமிழ்த் திரைப்படத் தயாரிப்பு முயற்சிகள் பல்வேறு சவால்களை எதிர்நோக்க வேண்டியுள்ளது. தமிழகத் திரைப்படம் உலகளாவிய தமிழரின் பண்பாட்டைச் சீரழித்து வருவதோடு, கனடாவிலும் பண்பாட்டுத் தளர்ச்சியை ஏற்படுத்துகின்றது. ஈழத்திலே கட்டினம் குமரிகளும் காளையர்களும் இணைந்து பொதுமேடைகளில் சினிமாப் பாடல்களுக்கு நடனம் ஆடிய நிகழ்வுகள் ஒரு தசாப்பத்திற்கு முன்னர் மிக அரிதாகவே இடம்பெற்றிருந்தன. ஆனால் கனடாவில் இக்கலை இளம் சமூகத்தினரிடையே பெரிதும் வேகமாக வளர்ந்து வருகின்றது. கனடாவிலே நடைபெறும் கலைவிழாக்களுக்கப் பெருந்தொகையான பார்வையாளரை வருவிப்பதற்காக விழா அமைப்பாளர்கள் திரையிசை நடனத்தைச் சேர்த்துக் கொள்ளுதல் அல்லது தமிழகத் திரையுலகக் கலைஞர்களை அழைக்கும் அளவுக்கு நிலைமை மாறியுள்ளமை கண்கூடாகும்.

புலம்பெயர்ந்த நாட்டில் தமிழரது கலாச்சாரத்தைப் பேணிவளர்ப்பதற்கும் திரைப்படக் கலையை நன்கு கையாளலாம். திரைப்படத்திலும் தொலைக்காட்சியிலும் நடிக்காளின் அசைவுகள், செயல்கள் என்பவற்றைக் கண்முன்னால் நடித்துக் காண்பிக்கும் பொழுது பார்ப்போருக்கு அவை அதிக தாக்கத்தை ஏற்படுத்துவதால் இத்தகு ஊடகங்களினூடாக இன்னும் கூடுதலாகச் சமூக மாற்றங்கள் நிகழ்வதற்கு வாய்ப்புகள் ஏற்படுவதால், திரைப்படம் மக்களுக்கு நல்ல கருத்துக்களைச் சொல்லக்கூடிய கருவியாகின்றது.

பெருந்தொகைப் பணத்தை முதலீடு செய்து இந்தியா, ஹொலிவுட் தயாரிப்புப் போன்ற திரைப் படங்களைக் கனடாவிலும் தயாரிக்கலாம் என்ற நம்பிக்கை உடையோர் கனடாத் தமிழரிடையே இருக்கின்றார்கள். ஆனால் பெருந்தொகைப் பணத்தை முதலீடு செய்து படத்தைத் தயாரித்துத் திரையிடும்போது, எங்கள் மக்கள் அத்திரைப்படத்தைப் பார்க்க வராதபோது எப்படித் திரைப்படக்கலை வளரும் என்ற கேள்வியும் முன்வைக்கப் படுகிறது. தமிழகத்தில் இலங்கையரான இயக்குநர் பாலு

மகேந்திரா, இசையமைப்பாளர் உதயா முதலியோர் சாதனை படைத்தவாறு ஏன் கனடா வாழ் கலைஞர்களால் அதனைச் சாதிக்க முடியாது என்ற வினாவும் இயக்குநர் பக்கம் இருந்து எழுகிறது.

ஸ்ரீமுருகன் அவர்களே கனடாவில் அதிகமான தமிழ்த் திரைப்படங்களைத் தயாரித்த பெருமையுடையவர். அவர் கனடாத் தமிழ்த் திரைப்படத் துறையை வளர்த்தெடுப்பதில் கடந்த பத்து ஆண்டுகளுக்கு மேலாக முன்னின்று உழைத்து வருபவர். 'உயிரே உயிரே' திரைப்படத்தின் மூலம் பல சிறந்த கலைஞர்களைத் திரையுலகுக்கு அறிமுகமாக்கியவர். வட இலங்கையில் பழன் செல்லத்துரை என்ற புகழ்பூத்த நாடகக் கலைஞரின் மகனான ஸ்ரீமுருகன் அவர்கள் கனடாவின் திரைப்படக் கலைத்துறையில் சாதனையாளராவர். இவரது முதற்படமே இவருக்கு இத்துறையில் ஓர் உத்வேகத்தைக் கொடுத்தது.

கே. எஸ். பாலச்சந்திரன் அவர்கள் கனடாவில் நாடகத்துறை மட்டுமன்றித், திரைப்படத்துறையிலும் தன் பெயரை நிலைநிறுத்திக் கொண்டவர். கனடாவில் தொலைக்காட்சி, வானொலி, திரைப்படம் என்பன அவர் பயன்படுத்திய ஊடகங்களாகும். 'காதல் வானிலே' என்னும் திரைப்படத்தின் கதை, வசனம், தயாரிப்பு ஆகிய பொறுப்புக்களை ஏற்றுள்ளார். 'மென்மையான வைரங்கள்', 'எங்கோ தொலைவில்' என்ற படங்கள் பார்வையாளர்களின் ஆதரவைப் பெற்றதோடு, தமிழ்த் திரைப்படத்துறையின் வளர்ச்சியையும் குறித்துக் காட்டிநின்றன.

வை. திவ்யராஜன் அவர்கள் 1980களிலிருந்தே ஓர் இசைக் கலைஞனாக வளர்ச்சி பெற்று வந்தவர். பின்னர் நாடகத்துறையிலும் தனது முத்திரையைப் பதித்துக் கொண்டவர். இத்தகைய பின்னணிகளிற் கலைத்துறையிற் பெற்ற அனுபவங்களுடனும் ஆர்வத்துடனும் திரை உலகில் அவர் 2005இல் காலடி எடுத்துவைத்து 'சகா' என்ற திரைப்படத்தைத் தயாரித்து, இயக்கி அதில் வெற்றியும் பெற்றார். 'சகா' திரைப்படம் கனடாவிலே தமிழ் இளைஞர் மத்தியில் இடம்பெற்று வந்த குழு மோதல்களைக் கருவாகக் கொண்டு துணிச்சலுடன் தாயாரிக்கட்டதாகும். இத்திரைப்படத்தில் அவரது மகள் சங்கீதாவும் முக்கிய கதாபாத்திரமேற்றுச் சிறப்பாக நடித்திருந்தார். கனடாவுக்குப்

பொறுப்பேற்றலில் (Sponsorship) வருவோர் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினைகள், கலை வாழ்க்கையில் திருமணமாகிய பெண்கள் எதிர்நோக்கும் முக்கிய பிரச்சினைகள், மற்றும் கடன்அட்டை மேசாடிகள் எனப் பல்வேறு முதன்மையான விடயங்களை உள்ளடக்கியதாக இத்திரைப்படம் அமைந்திருந்தது. திவ்யராஜன் அவர்கள் பெரும் முயற்சி எடுத்து இப்படத்தை திரையரங்குகளில் திரையிட்டதோடு, மக்களிடம் எடுத்துச் சென்று பல்வேறு மண்டபங்களிலும் திரையிட்டு இத்திரைப்படத்தை மக்கள் மயப்படுத்தி அதில் வெற்றியும் பெற்றார். அதனைத் தொடர்ந்து 2010இல் ‘உறவு’ என்ற திரைப்படத்தையும் திவ்யராஜன் தயாரித்து வெளியிட்டிருந்தார். இப்படத்திலும் அவரது மகள் சங்கீதா மீண்டும் சிறந்த முறையில் நடித்திருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. ஆயினும் அத்துறையிலே தொடர்ந்து அவரால் நிலைநிற்க முடியவில்லை. அதற்கு மக்களே பொறுப்பாவர்.

அடுத்து ‘Star 67’ என்ற திரைப்படம் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இத்திரைப்படத்திலும் கடன்அட்டை மோசடி பற்றிய விடயங்கள் இடம்பெறுகின்றன. முதன் முதலாக ‘Cini Fox’ திரையரங்கிலே திரையிடப்பட்ட கனடாத் தமிழ்த் திரைப்படம் என்ற பெருமைக்குரியது. அடுத்து, ஜெனா. கே. சிவா அவர்களின் இயக்கத்தில் வெளியான “சஹாரப் பூக்கள்” பல திரைப்பட விழாக் களில் திரையிடப்பட்டுள்ளது. இதுபோன்றே “Gun and Ring” என்ற திரைப்படமும் எல்லோரது பாராட்டுப் பெற்றது. ‘Gun & Ring’ என்ற திரைப்படத்தை 52 களங்களில் 52 காட்சிகளிலே 14 நாட்களில் திட்டமிட்டமிட்டவாறு தயாரித்தனர் எனக் கூறப்படுகிறது. சீனத் திரைப்பட விழா, மொன்றியல் திரைப்படவிழா ஆகியவற்றில் இத்திரைப்படம் காண்பிக்கப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. 2014இல் ராஜ்குமார் தயாரிப்பில் வெளிவந்த “கோன்” என்ற திரைப்படமும் எல்லோராலும் வரவேற்கப்பட்டது.

கனடாத் தமிழ்த் திரைப்பட வரலாற்றில் முதன் முதலாக ஒரு பெண்ணின் எழுத்துடன், அப்பெண்ணின் இயக்கத்தில் ‘நியோகா’ (2016) என்ற முழு நீளத் திரைப்படத்தை, எழுத்தாளரும் நாடகக் கலைஞரும், முதற்பெண் இயக்குநருமாகிய சுமதி பாலராமன் (சுமதி ருபன்) அவர்கள் வெற்றிகரமாக 2016இல் ரொறன்ரோவில் வெளியிட்டிருந்தார். இத்திரைப்படம் லொஸ்ஏன்சல்ஸ்,

புளோரிடா, இந்தோனேசியா, யாழ்ப்பாணம், நோர்வே முதலிய இடங்களில் நடைபெற்ற சர்வதேச திரைப்பட விழாக்களிற் காட்சிப்படுத்தப்பட்டு பல விருதுகளும் பெற்றுள்ளமை பெருமைக்குரியதாகும். சுமதி பாலராம் அவர்களின் 'நியோகா' முதன்முதலாகப் பெண் தாரிப்பாளராலே தாயரிக்கப்பட்ட திரைப்படம் என்ற சிறப்புப் பெறுகிறது. இதில் தர்சினி தவப்பிரகாசம், குரும்பைசிட்டி கனகரெத்தினம் முதலிய பிரபல நாடகர்கள் நடித்துள்ளமையும் இப்படத்தின் வெற்றிக்குக் காரணமாகும். இதற்குச் சர்வதேச திரைப்பட விழாக்களிற் பல விருதுகளும் கிடைத்துள்ளன.

ஈழ விடுதலைப் போராட்ட காலத்தில் 'காணாமல் போனவர்களின் மனைவிமார், பல இளம் விதவைகள் வாழும் ஈழத்தமிழர் சமூகத்தில் ஒரு பெண்ணுக்கு ஏற்படக்கூடிய இயல்பான உணர்வுகள், ஆசைகள், உடல் - உளத் தாபங்கள் போன்ற விடயங்கள் 'நியோகா' திரைப்படத்திலே துணிவுடன் இயல்பாகவே பேசப்படுகின்றன. கணவனை இழந்த இளம்பெண் ஒருத்தி புலம்பெயர்ந்து கனடாவுக்கு வந்து, கணவன் வருவான் என்ற நம்பிக்கையுடன் தமிழ்ப் பண்பாட்டு மரபுகளுக்குள் கட்டுண்டு வாழ்கிறாள். இப்பெண்ணின் உணர்ச்சிகளும், வாழும் ஆசைகளும், கனவுகளும் சேர்ந்த மனப் போராட்டங்களுடன் செயற்படும் ஒரு பெண்ணின் கதையைக் களமாகக் கொண்டதே இத்திரைப்படம். பேசப்பட வேண்டிய பேசாப் பொருள்களைத் தயங்காமல் இப்படம் பேசுகின்றது. இப்படத்தின் வெற்றிக்கு இதில் நடித்த பெண், ஆண் பாத்திரங்களின் அதியற்புத நடிப்பும் அர்ப்பணிப்பும் காரணமாக அமைந்தன. இதில் இளம்விதவைப் பெண்ணாக நடித்த தர்ஸினியின் அபார நடிப்பு எல்லோராலும் விதந்து பேசப்பட்டது. கனடாத் தமிழ்த் திரைப்பட வரலாற்றில் இத்திரைப்படம் ஒரு மைற்கல்லாக அமைந்தது எனவும் விமரிசனங்கள் பல்வேறு பத்திரிகைகளில் வெளிவந்தமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

ஸ்ரீமுருகனின் தயாரிப்பில் "மாங்கல்யம் தம்புரானே" என்ற திரைப்படம் விரைவில் வரவுள்ளது என்ற செய்தியும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

மதிவாசன் அவர்கள் பல திரைப்படங்களில் நடித்தவர்; படத் தயாரிப்பாளருமாவார். ‘மென்மையான வைரங்கள்’ என்ற திரைப்படத்தின் கதாநாயகன் மதிவாசன் ஆவார். குரு அரவிந்தனின் ‘வேலி’ என்ற கதையைப் படமாக்கி, அப்படத்தின் முக்கிய கதாபாத்திரமேற்று நடித்ததோடு, மேலும் பல திரைப்படங்களிலே நடித்தவர். ‘வாழ்வெனும் வட்டம்’ என்னும் திரைப்படத்தின் தயாரிப்பாளரும் நடிகருமான எஸ். மதிவாசனின் பங்களிப்புகளும் குறிப்பிடத்தக்கவையாகும்.

‘கதிரொளி’ என்ற திரைப்படத்திற்குரிய சில காட்சிகள் தமிழகத்தில் எடுக்கப்பட்டன. தமிழகத்துத் திரைப்படங்களில் இயக்குநர்கள் வெளிநாட்டுக் காட்சிகளைச் (உதாரணமாக சீ.என்.ரவர், நயாகரா நீர்வீழ்ச்சி, கனேடிய நகர்கள், தெருக்கள், தொடர்மாடிக் கட்டிடங்கள்) சேர்த்துக்கொள்ளும்போது அவை பார்ப்பதற்கு மகிழ்ச்சியைத் தரலாம். ஆனால் கனடாவிலே தயாரிக்கும் திரைப்படத்தில் மேற்குறிப்பிட்ட கனடாக் காட்சிகளையே காட்டும்போது, பார்வையாளருக்கு அவை கவர்ச்சியை அளிக்காது என்பதில் ஐயமில்லை. எனவே வெளியுலகக் காட்சிகள் கனடாத் திரைப்படத்தில் இடம்பெற வேண்டிய தேவையுள்ளது என்பதைக் கனடாத் திரைப்படத் தயாரிப்பிற் கவனிக்க வேண்டியதும் அவசியமாகிறது.

இற்றைவரை ஐம்பதுக்கும் மேற்பட்ட திரைப்படங்கள் வெளிவந்துள்ளன. கனடாவில் மிகவும் பணச் செலவில் 35 மி.மீ. இல் படமாக்கப்பட்ட ‘புனிதம்’, கனடா-இந்திய கூட்டுத் தயாரிப்பான ‘தமிழ் மகன்’ ஆகியவை எதிர்பார்த்த வெற்றியைத் தரவில்லை எனக் கூறும் விஜய் ஆனந்த் (1999), கனடாத் தமிழ்த் திரைப்படங்கள் இன்னும் வளர்ச்சி பெறாமலிருப்பதற்குக் கூறும் காரணங்களை நோக்கலாம்:

“எமது தயாரிப்புகளில் அவசரம் தெரிகிறது. பல காட்சிகள் ஒரு ‘டேக்’ உடன் எடுக்கப்படுவதால் அவை சிரமங்கள் மத்தியில் தயாரிக்கப்பட்ட போதிலும், ரசிகர்கள் நினைத்திருந்த தரத்தினை எட்டாது அவர்களின் ஆதரவைப் பெறமுடியாமல் ஏமாற்றத்தில் முடிகின்றன. ஆதலால் காட்சிகளைப் படமாக்கும்போது ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட ‘டேக்’ எடுக்கப்பட வேண்டும். ஒரு திரைப்படத்தின் கதை, வசனம், இயக்கம், இசை

ஆகியனவற்றை ஒரு பகுதியாகவும், நடிப்பை மற்றப் பகுதியாகவும், கமெரா, எட்டிங் போன்ற தொழில்நுட்பப் பிரிவுகளை இன்னுமொரு பகுதியாகவும் எடுத்துக் கொண்டால் மூன்றிலும் கவனம் செலுத்த முடியும்; திரைப்படங்கள் வெற்றியைப் பெறும்; ரசிகர்களின் ஆதரவு நிச்சயம் கிடைக்கும்” (விஜய் ஆனந்த், 1999:பக்.63)

தமிழகத்தில் தமிழர் பண்பாட்டைத் திரைப்படம் சீரழித்து வருகிறது என்பதை பண்பாட்டு ஆர்வலர் எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்வர். அதே சீரழிவைக் கனடாத் தமிழர் மத்தியிலும் தமிழகத் திரைப்படங்கள் ஏற்படுத்துதல் தவிர்க்க முடியாததாகும். வயதெல்லை கடந்து, எல்லோரும் எல்லாத் திரைப்படங்களையும் பார்க்கும் பண்பாட்டுச் சீரழிவுகளும் உள்ளன. இதனிடையே ‘ராக மலர்கள்’ ஒளிநாடா திரையிடப்பட்டது. கனடாக் கலைஞர்களின் பாடல்களுக்குக் கனடாத் தமிழ்க் கலைஞர்களே நடித்திருந்தனர். அதனைத் தொடர்ந்து ‘மனோரஞ்சிதம்’, ‘சுதந்திர தாகம்’, ‘அதிசய ராகங்கள்’ முதலிய ஒளிநாடாக்களும் வெளியிடப்பட்டிருந்தன. தனபாலனின் (இயக்குநர், தயாரிப்பாளர்) ‘வாலிபதேசம்’ சிறந்த தயாரிப்பாகப் பாராட்டப் பெற்றது. சுதன் மகாலிங்கம் ‘இனியவர்கள்’ என்ற படத்தின் மூலம் கனடியத் திரையுலகில் சிறந்த இடத்தைப் பிடித்துக்கொண்ட நடிகர் ஆவார். எனினும், இறுதியாகக் கனடாத் திரைப்படத்தின் எதிர்காலம் பற்றித் தேவகாந்தன் அவர்கள் கூறும் கருத்தைப் பதிவுசெய்தல் பொருத்தமாகிறது.: “நாம் எதைச் சொல்ல வருகிறோம் என்ற தீர்க்கம், எப்படிச் சொல்வது என்கிற உத்தி, அதை வெளிப்படுத்துவதற்கான அர்ப்பணம் இல்லாவிட்டால், இப் பரந்தவெளித் தேசத்தில் தமிழ்த் திரைப்பட வரலாறு மங்கியேதான் இருக்கப் போகிறது” (தேவகாந்தன், 2008: பக். 80).

சிறந்த சிறுகதை, குறுநாவல், நாவல் ஆசிரியர்களில் ஒருவராகவும், ‘சுகமே சுகம்’, ‘வேலி’, ‘சிவரஞ்சினி’ ஆகிய திரைப்படங்களின் கதாசிரியராகவும் விளங்கும் குரு அரவிந்தன் அவர்கள், கனடாத் தமிழ்த் திரைப்படத் தயாரிப்பு, கலைஞர்கள், முதலீட்டாளர் முதலானோர் பற்றிக் கூறும் கருத்தும் நோக்கத்தக்கது:

“இப்படங்கள் யாவும் அனைத்தும் பங்குபற்றியவர்களின் ஆத்மதிருப்பதிக்காக எடுக்கப்பட்டனவேதவிர பொருளாதார ரீதியாக இப்படங்கள் அதிகம் வெற்றி பெறவில்லை என்றே சொல்லலாம். சில தொழில்நுட்பத்துறையைச் சேர்ந்தவர்களைத் தவிர ஏனையோர் ஊதியம் இன்றியே இப்படங்களின் வெற்றிக்காக உழைத்தார்கள் என்பதையும், அவர்கள் பகுதி நேரமாகவே இதில் ஈடுபட்டார்கள் என்பதையும் இக்கட்டத்தில் இங்கே குறிப்பிட வேண்டும்” (குரு அரவிந்தன், : 2005:96).

ரொறன்ரோவிலே தமிழ்நாட்டுத் திரைப்படங்கள் மிக மலிந்த நிலையில், ஒரு டொலருக்கு இரண்டு இறுவட்டுக்கள் விற்கப்படுகின்றன. கனடாவில் வாழும் ஈழத்தமிழரின் நுகர்பொருள் சந்தையை நம்பியே தமிழகத் திரைப்படங்கள் திரையிடப்படுகின்றன. புலம்பெயர்ந்த தமிழர் (நுகர்வோர்) தென்னிந்தியத் திரைப்பட மோகத்தில் அமிழ்ந்து போயிருக்கிறார்கள். இதனால் கனடாத் தமிழ்த் திரைப்படத்தயாரிப்பாளர் பல்வேறுபட்ட பிரச்சினைகளுக்கு முகம் கொடுக்க முடியாமல் ஒதுங்கியுள்ள நிலையை அவதானிக்கக் கூடியதாக உள்ளது. அதுமட்டுமல்லாது எமக்கென்று, எமது மொழியில் ஒரு திரைப்படத் தத்துவத்தை உருவாக்காமல், தென்னிந்திய திரைப்படச் செல்நெறியைப் பிரதிசெய்வதால் நுகர்வோர் சந்தையில் தோற்றுப் போகின்றனர். அத்துடன் தம் முயற்சினையும் பலர் கைவிட்டுள்ளனர். கனடாவில் திரைப்படத்துறை ஆரம்பித்து (1992) 25 ஆண்டுகள் ஆகின்றன. ஆயினும் புகலிடத் தமிழரின் தனித்துவமான ஊதியம் தரத்தக்க திரைப்படக் கலையாக இத்துறை வளராமைக்குரிய காரணங்களை ஆராய்ந்து அதனைச் சாதிப்பதில் இத்துறைக் கலைஞர்கள் ஒன்று சேர்ந்து அர்ப்பணிப்போடு முயற்சி செய்தல் வேண்டும். தங்களது திரைப்படக் கலைஞர்கள் எடுக்கும் முயற்சிகளுக்குக் கைகொடுத்து அவர்களது திரைப்படங்களைப் பார்ப்பதில் ஆர்வமும், ஆக்கபூர்வமான கருத்துக்களை வழங்கும் பக்குவமும் உடையவராகப் புகலிடத் தமிழ் மக்கள் ஆதரவு கொடுத்தால் நிச்சயம் கனடியத் தமிழ்த் திரைப்படங்கள் உலகவலம் வரும் என்பதில் உறுதிக்கொள்ளலாம்.

இத்தகைய தமிழ்த்திரைப்படப் பின்னணியில் மார்ச் மாதம் 2017இல் கனடாவில் வெளியிடப்பட்ட ‘கண்டம்’ என்ற திரைப்படம் புதியதொரு அத்தியாயத்தைத் தொடக்கியுள்ளது. இப்படத்திற்காக யாழ்ப்பாணத்திலும்

பேர்லின் நகரிலும் சில காட்சிகள் ஒளிப்பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. தயாரிப்பாளரான வரன் சின்னத்தம்பியும் இயக்குநர் பிரஸ் லிங்கமும் கனடாவைச் சேர்ந்தவர்கள். இவர்கள் இணைந்து இப்படத்தைத் தயாரித்துள்ளனர். தமிழ், பிரஞ்சு, ஆங்கிலம் ஆகிய மொழிகளில் காதாபாத்திஙங்கள் பேசுகின்றன. விஜய்தொலைக்காட்சி நாடக நடிகர் அமித்பார்கவ் இதன் கதாநாயகன் ஆவார். கதாநாயகி ரேணுகா சேர்மனியில் வாழும் இலங்கைத் தமிழ் நடிகை. பண்டைத் தமிழரின் தொன்மை பேசும் குமரிக்கண்டம் பற்றிய உணர்வை இத்திரைப்படம் தருகின்றது. புலம்பெயர் தேசங்களில் வாழும் இளைஞரின் கூட்டு முயற்சியாக இப்படம் தயாரிக்கப்பட்டிருப்பதும் ஒரு திருப்பமாகும். அட்டவணை VIII பார்க்கவும்.

குறுந்திரைப் படங்கள்:

குறுந்திரைப் படங்கள் சிறுகதைகள் போன்று வாழ்க்கையின் வெட்டு முகத்தைக் காண்பிப்பன. இதுவரை குறுந்திரைப் படங்கள் ஒரு நிமிடத்திலிருந்து 40 நிமிடங்கள் வரை நேர அளவுகொண்டவையாக வெளிவரப்பட்டுள்ளன. செய்திப் படங்களின் வளர்ச்சியிலிருந்து தோன்றியனவே குறுந்திரைப் படங்கள் எனலாம். செய்திப்படங்கள் அரசியல், வனவிலங்குகள், மானிடவியல், செய்திகள் சார்ந்தனவாகவே தயாரிக்கப்படுகின்றன. இவற்றில் கற்பனைக்கு இடமின்றி, யதார்த்தமான நிகழ்வுகள் படமாக்கப்படுகின்றன. குறுந்திரைப் படத்தில் முழு வாழ்க்கையையும் காட்ட முடியாது. சிறு சம்பவம், ஒரு கண விழைவுகள் போன்றன கருவாக அமைகின்றன. தொடக்க காலங்களில் சமூகப் பிச்சினைகளை மையக்கருவாகக் கொண்ட பிரச்சார நோக்கோடு தொலைக்காட்சிக்கெனக் குறும்படங்கள் சிலவும் ஒளிபரப்பப்பட்டுள்ளன. குறுந்திரைப்படத் தயாரிப்பு முயற்சியில் இளைஞர் பலர் ஈடுபட்டுவருதல் திரைப்படத் துறையில் நல்லதோர் அறிகுறி எனலாம். இது எதிர்காலத்தில் கனடாவில் தமிழ்த் திரைப்படக்கலை வளர்ச்சி காணும் என்பதன் நம்பிக்கை ஒளியாகும்.

குறுந்திரைப்பட முயற்றிலும் முதிலில் ரவி அச்சுதன் அவர்களே அடையாளம் பெறுகின்றார். அதனைத் தொடர்ந்து கதி செல்வக்குமார் அவர்க 16 குறுந்திரைப் படங்களைத் தயாரித்து தமிழ்வண் தொலைக்காட்சியில் ஒளிபரப்பியுள்ளார் என அறியப்படுகிறது. கனடாவில்

குறும்படங்களின் வளர்ச்சிக்கப் பிரதான பங்கு திரைப்பட விழாக்களுக்கே உரியது. 2002இன் இறுதிப்பகுதியில் சுயாதீன கலை, திரைப்படக் கழகத்தினரும் (Independent Art Film Society of Toronto), அதனைத் தொடர்ந்து உலகத்தமிழரும் குறும்பட விழா நடத்தியுள்ளனர். ஆனால் மேற்கூறப்பட்ட திரைப்படக் கழகத்தினர் 'சர்வதேச திரைப்பட விழா' என்ற பெயரில் தொடர்ச்சியாக ஒவ்வொரு வருடமும் நடத்திவருகின்றனர். தாய்விடு பத்திரிகை கனடாவில் குறும்படங்கள் மற்றும் திரைப்படங்களின் வளர்ச்சிக்க முக்கிய பங்களித்து வருகின்றது. தற்பொழுது சர்வதேச திரைப்பட விழாவை சுயாதீன கலை, திரைப்படக் கழகத்துடன் இணைந்து நடத்தி வருகின்றது (ரதன். 2017, பக்.155).

தென்னிந்தியத் தமிழ்த் திரைப்படங்களோடு வணிக அடிப்படையிற் கனடாத் தமிழ்த் திரைப்படங்கள் போட்டியிட முடியாத நிலைமை உள்ளபடியால் குறுந்திரைப்படத் தயாரிப்பு மிக வெற்றிகரமாகக் கனடாவில் இடம்பெற்று வருகின்றது. சுயாதீன கலை திரைப்பட மையம் 2002ஆம் ஆண்டிலிருந்து உலகளாவிய தமிழர்களுக்கான குறுந்திரைப்படங்களுக்கான போட்டி அடிப்படையில் திரைப்பட விழாவை நடத்திவருகின்றது. கனடா மற்றும் அனைத்துலக நாடுகளினதும் திரைப்படங்களை விளங்கிக்கொள்வதே இவ்விழாவின் நோக்கமாகக் கருதப்படுகிறது. திரைப்படங்களைத் திரையிடுதல், அது தொடர்பான கல்வி வழங்கல், திரைப்படத்தின் கலை வளங்களைக் கொண்டிருத்தல், திரைப்படங்கள் பற்றிய விமரிசனங்களை மேற்கொள்ளுதல், திரைப்படக் கலையை மேன்மையடையச் செய்தல் என்பன இவ்வமைப்பின் தொலைநோக்கு வாசகமாக (vision statement) அமைந்துள்ளமை காண்க.

சர்வதேச தமிழ் குறுந்திரைப்பட விழா

சர்வதேச தமிழ் குறுந்திரைப்பட விழாவின் மூலகர்த்தா திரு ரதன் ஆவார். இவ்விழாவை ராம் சிவதாசன் அவர்களின் பக்கத்துணையோடு இவ்விழா முதலில் ரொறன்ரோவில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இப்போது தாய்விட்டுப் பத்திரிகையின் அனுசரணையுடன் இவ்விழா நடை பெறுகிறது. 'எமக்கான திரைப்பட மொழியை உருவாக்குவோம்' என்ற குறிக்கோளோடு கடந்த 15

ஆண்டுகளாக விடாமுயற்சியுடன் 'சுயாதீன கலை திரைப்பட மையம் ரொறன்ரோ' (2001) குறுந்திரைப்படத் துறையில் சர்வதேச அடிப்படையில் போட்டி வைத்து திரைப்படத் துறைக்கு ஊக்கமளித்து வருகின்றது. மூன்றாவது குறுந்திரைப்படவிழா ரொறன்ரோவில் நடைபெற்றது. உள்ளூர், வெளியூர்களில் தயாரிக்கப்பட்டு, சமூகத்திற்குப் பயனளிக்கத் தக்க திரைப்படங்களைத் திரையிடுவதன் மூலம் அவற்றை மக்களுக்கு அறிமுகம் செய்தல், பயிற்சிப்பட்டறை, திரைப்படக்கலை சார்ந்த வெளியீடுகள் திரைப்படக்கலை நூலகம் அமைத்தல் என்பனவற்றை ஊக்குவித்துக் கனடாவில் திரைப்படக் கலையை வளர்த்தல், ஆண்டு தோறும் குறுந்திரைப்பட விழாவுக்குத் தயாராகும்படி தயாரிப்பாளர்களை ஊக்குவித்தல், திறமை மிக்க திரைப்படத் தயாரிப்பைப் பாராட்டிக் கௌரவித்தல் முதலான பரந்த நல்நோக்குடன் இவ்வமைப்பு இயங்கி வருதல் கனடாத் தமிழ்த் திரைப்படத்தின் நல்லதோர் எதிர்காலத்தைக் கோடிட்டுக் காட்டுகின்றது. இவ்விழாக்களிற் பரிசுபெற்ற குறுந்திரைப்படத் தயாரிப்பாளர்களில் கே.எஸ் பாலசந்திரன், எஸ். ரி. செந்தில்நாதன், சுமதி ரூபன், கே.பி. நாதன், ரஞ்சித் ஜோசேப்பால் முதலியோர் குறிப்பிடத் தக்கோராவர்.

2004இல் ரொறன்ரோவில் நடைபெற்ற தமிழ்க் குறுந்திரைப்பட விழாவில் திரையிடப்பட்ட 23 படங்களில் கனடாத் தமிழரின் 15 குறும்படங்கள் இடம்பெற்றமை, கனடாத் தமிழ்த் திரைப்படத் துறையின் வளர்ச்சியைக் குறிப்பதாகும். கனடாவில் 2005க்கு முன்னராக 'துரோகம்', 'கோப்பை', 'காசுள்ள மரம்', 'அடிமை', 'மனுசி', 'அந்த ஒரு நாள்', 'அடப் பாவி' முதலான குறுந்திரைப்படங்கள் வெளிவந்துள்ளன. முழுநீளத் திரைப்படத் தயாரிப்புச் செலவைவிட குறுந்திரைப் படங்கள் பன்மடங்கு செலவு குறைந்தவையாகும். கடந்த சில வருடங்களைவிடப் பார்வையாளரின் ஆதரவுடன் இப்பொழுது குறுந்திரைப் படங்கள் அதிக அளவினதாக வெளிவந்து கொண்டிருத்தல் குறிப்பிடத்தக்கது. சமூகப் பிரச்சினைகளை மையக் கருவாகக் கொண்ட பிரச்சார நோக்கோடு தொலைக் காட்சிக்கெனக் குறும்படங்கள் சிலவும் ஒளிபரப்பப் பட்டுள்ளன. இவர்கள் 20.10.2007இல் ரொறன்ரோவில் நடத்திய ஆறாவது சர்வதேச தமிழ்க் குறுந்திரைப்பட விழா பற்றிய தேவகாந்தனின் விமரிசனம் வருமாறு:

“1895ஆம் காலம் கண்டுபிடிப்புக்களினதும், பரீட்சார்த் தங்களினதும் விசைபெற்றதாக திரைப்படத்துறையில் இருந்தது. மேற்கிலும் வடஅமெரிக்காவிலும், அப்போது கிளைற்றோஸ்கோப், வைற்றாஸ்கோப், பயஸ்கோப், சினிமாற்றோகிறா.்ப, என்று இக்கலைத்தொழில்துறை பல்வேறு பெயர்களால் அழைக்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. இவை புகைப்பட (Camara), திரைப்பட (Projector)க் கருவிகளின் தன்மை சார்ந்த பெயர்களாகவே அமைந்தன என்பது நினைவு கொள்ளப்பட வேண்டும். சினிமாற்றோகிறா.்ப என்ற பிரஞ்சுச் சொல்லிலிருந்தே சினிமா என்ற ஆங்கிலச் சொல் உருவானது.... இப்பரிமாணத்தைப் புரிந்துகொண்ட சமிக்ஞையைச் செய்யும் அளவிற்குக்கூட ஆறாவது குறுந்திரைப்பட விழா அமையவில்லை என்பதைக் கூற விரும்பாத போதிலும் சொல்லவே வேண்டியுள்ளது. விழாவில் திரையிடப்பெற்ற 22 படங்களில் 12 படங்கள் போட்டிக்கானவை. இவை பற்றி தேவகாந்தன் “துயருறுதற் பொருட்டன்று விமரிசனம்” என்ற தலைப்பில் எழுதிய விமரிசனத்தில், “தொழில்நுட்பத்துறையில் நாம் கணிசமான அளவு முன்னேறியிருக்கிறோம்தான். ஆனாலும் சினிமா என்கிற கலைத்துறையாக நாம் விரிவடைய வில்லை என்பதே உண்மை. தமிழரை மட்டுமன்றி, மற்றைய சமூகத்தின் தீவிர திரைப்படத்துறை சார்ந்தோரையும் ஈர்க்கும் நிலை உருவாகிற ஒருநாளில்தான் நாம்எல்லோரும் பெருமைப்பட வாய்ப்பிருக்கிறது” (தாய்வீடு:நவம்பர் 2007: 39,50)

‘சுயாதீன கலைப்பட இயக்கம்’ ரொறன்ரோவில் ஏழாவது சர்வதேச தமிழ் குறுந்திரைப்பட விழா 2008 நவம்பர் இறுதி வாரத்தில் நடைபெற்றது. அவ்விழா பற்றிய விமரிசனத்தை ‘அருண்’ என்பவர் விளம்பரம் பத்திரிகையில் (01.12.2008:22) எழுதிய கட்டுரையின் தகவல்களாக, இத் திரைப்பட விழாப் போட்டிக்கு 50 படங்கள் வந்திருந்தன. அவற்றில் கனடாவிலிருந்து 10 படங்களும் இடம்பெற்றன. எனினும் கனடாவில் தயாரிக்கப்பட்ட திரைப்படங்களிற் பத்மநாதனின் ‘அழகி’ என்ற ஒரு நிமிடப் படத்திற்கு சிறந்த எடிற்றிங்குக்காக ஒரே ஒரு பரிசு மட்டும் கிடைத்தது. இவ்விழாவில் விமரிசன உரையாற்றிய க. நவம், “தொழில்நுட்ப வளமுள்ள நாட்டில் இருக்கும் எம்மவர் படைப்புக்கள் தொழில்நுட்பத்தில் பின்தங்கியதாக இருக்கின்றதே” எனத் தனது ஆதங்கத்தை வெளிப்

படுத்தினார். 2011இல் ரொறன்ரோவில் நடைபெற்ற ஒன்பதாவது சர்வதேச தமிழ்த் திரைப்பட விழாவிற்கு இலங்கை (7), இந்தியா (44), பிரான்சு (21), மலேசியா (11), கனடா (4) ஆகிய நாடுகளிலிருந்து 87 திரைப்படங்கள் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருந்தன. இவற்றில் 16 படங்கள் திரையிடுவதற்குத் தெரிவுசெய்யப் பட்டிருந்தன. அவற்றுள் கனடாவின் தயாரிப்பாகிய இருவர், கோப்பை, பயம், அன்புக்கும் என்ற நான்கு குறும் திரைப்படங்கள் திரையிடப்பட்டன.

இதுவரையில் வெளிவந்த கனடாத் திரைப்படங்கள் தமிழகத்து வணிகமையத் தயாரிப்பு உத்திகளைக் கொண்டதாகவே அமைந்தமையால் கனடாத் தமிழ் மக்களின் வாழ்வியற் பிரச்சினைகள் அங்கு அவற்றில் அழுத்தம் பெறவில்லை. ஆனால் குறுந்திரைப்படங்களில் கனடாத் தமிழ் இளைஞர் பிரச்சினை, முதியோர் படும் அவலங்கள், பெண்ணியம், புலம்பெயர் வாழ்வு என்பன முதன்மை பெற்றுள்ளன. சமூகப் பிச்சினைகளை மையக்கருவாகக் கொண்ட பரப்புரை நோக்கோடு தொலைக்காட்சிக்கெனத் தயாரிக்கப்பட்ட குறும்படங்கள் சிலவும் ஒளிபரப்பப்பட்டுள்ளன. பல வருடங்களாகத் தொடர்ச்சியாகத் திரைப்பட விமரிசனத்துறையில் ஈடுபட்டு வருபவரும், ‘ஒளிதேடும் நிழல்கள்’ (1996) என்ற திரைப்பட விமரிசன நூலாசிரியருமான ரதன் 2005ஆம் ஆண்டில் ரொறன்ரோவில் நடைபெற்ற குறுந்திரைப்பட விழாவை யொட்டி முழக்கம் பத்திரிகை (23.08.2005:பக்.5,27) நேர்காணலில் குறுந்திரைப்படம் பற்றிக் கூறிய வருமாறு:

“முழுநீளத் திரைப்படங்களும் குறுந்திரைப் படங்களும் மொழியைக் கையாளும் முறையில் வேறுபட்டவை. அத்துடன் குறுந்திரைப் படங்கள் 40 - 60 நிமிட நேர அளவுக்கட்டுப்பாடு உடையது. குறும்படத்தில் முழு வாழ்க்கையையும் காட்ட முடியாது. சிறு சம்பவம், ஒரு கண விளைவுகள் போன்றன கருவாக அமைகின்றன. இங்கு இசை, படத்தொகுப்பு போன்றன கருவின் அழுத்தத்திற்கு உபயோகிக்கப்படுகின்றன. பொதுவாகவே காட்சிகளாகவே அமைகின்றன. திட்டமிடல் அவசியம். ஒவ்வொரு காட்சியும் முக்கியமானது. ஒரு சிறு மாற்றமே படத்தைத் திசை திருப்பும். இங்கு திரைப்பட மொழியானது பார்வையாளனுக்கும் படைப்பாளிக்குமான இடைவெளியைக் குறைக்க வேண்டும்.”

குறுந்திரைப் படங்கள், முழுநீளத் திரைப்படங்கள் ஆகியவற்றின் தரத்தினையும் எண்ணிக்கையையும் அதிகரிக்கும் நோக்கமாக ரொறன்ரோவில் குறுந்திரைப்பட விழா “எமக்கான திரைப்பட மொழியை உருவாக்குவோம். எமது வாழ்வை மீள்பரிசோதனை அல்லது மறு விமர்சனம் செய்வோம். எங்களுக்கும் படைப்பாளிகளுக்குமான இடைவெளியைக் குறைப்போம்” என்ற குறிக்கோளுடன் நடத்தப்பட்டுவருகின்றது. இவ்விழாவினை திருவாளர்கள் திலீப் குமார், தாம் சிவதாசன், வின்சன் சின்னத்துரை, மைக் அகிலன், அபிராமி முதலியோர் முன்னின்று நடத்திவருகின்றனர். 1ம் விழாவில் கனடாவிலிருந்து ஒரு குறுந்திரைப்படம், 2வது விழாவில் இரண்டு படம், 3வது விழாவில் 15 படங்கள் 4 வது விழாவில் (2005) வட அமெரிக்காவிலிருந்து 12 படங்கள் இடம் பெற்றுள்ளமை இந்நாட்டின் குறுந்திரைப்படத் தயாரிப்பின் வளர்ச்சியைக் குறிப்பதாகும். இத்துறையில் ஜோர்ஜ் இருதயராஜ் செல்வராஜகோபால், கே.எஸ். பாலச்சந்திரன், ஸ்ரீமுருகன், கரவை முருகேசு, ரவி அச்சுதன், மதிவாசன் முதலான சிறந்த திரைப்படத் தயாரிப்பாளர்கள் கனடாவில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இதுவரை கனடாவில் வெளிவந்த குறுந்திரைப் படங்களை நோக்கும்போது, உனக்கு ஒரு நீதி, மனுஷி, துரோகம், மனமுள், வாழ்வு எனும் வட்டம், தாகம், இனி. ஆம்மா, உஷ், சப்பாத்து, அந்த ஒரு நாள், அடைக்கலம், அடையாளம், கோப்பை, காசுள்ள மரம், அடிமை, அடபாவி என அப்பட்டியல் நீண்டு செல்கிறது. ரொறன்ரோவில் 11.06.2016இல் நடைபெற்ற 12வது சர்வதேச தமிழ்த் திரைப்பட விழாவில் 17 குறும்படங்கள் இடம்பெற்றன. அவற்றில் கனடா -3, ஈழம்-5, பிரான்சு -3, இந்தியா -2, ஐக்கிய இராச்சியம் -1, அவற்றுடன் வேறு இடங்களைச் சேர்ந்த -3 குறும்படங்கள் காண்பிக்கப்பட்டன.

தமிழகத்துத் திரைப்படத்துறை அரை நூற்றாண்டுக்கு மேலான வரலாற்றைக் கொண்டது என்பது உண்மையே. அத்துறையில் மக்கள் மனத்தில் நீங்கா நினைவில் இடம்பிடித்துக்கொண்ட நடிகர்கள், நடிகைகள், பாடகர், இசையமைப்பாளர் என எத்தனையோ பேர் நிரந்தர இடத்தைப் பிடித்துக்கொண்டனர். கனடாவில் நாடகத்துறையும் திரைப்படத் துறையும் கால்நூற்றாண்டு வரலாற்றைக் கொண்டதாகும். எனினும் இத்துறைகளில் முத்திரை பதித்துத் தமிழ் உலகில் பெயர்பெற்று விளங்கும் கலைஞர் என்று கூறத்தக்கவர்கள் தமிழ் மக்களால் அடையாளப்படுத்தப்பட வேண்டும். இந்த ஆதங்கத்துடன் நல்ல நடிகராகவும் பன்முகக் கலைஞராகவும் விளங்கும் அனர்ன்

பீலிக்ஸ் அவர்களின் கருத்து சிந்திக்கத் தக்கதாகவும் கலைஞர்களை எழுச்சிபெற வைப்பதாகவும் அமைவதால் அவர் கூறும் கருத்து இங்குத் தரப்படுகிறது:

“புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் வாழ்கின்ற ஈழத்தமிழர்களின் புதிய தலைமுறையினரிடையே பல பாத்திரங்களை ஏற்று, பல தரப்பட்ட நடிப்புக்களைக் கொடுத்து நடிப்புத்துறையில் தரமான இடத்தில் யாருமே இல்லை என்றுதானே சொல்லத் தோன்றுகிறது. கனடா, நோர்வே, ஜேர்மன் பிரான்ஸ், ஹொலண்ட், டென்மார்க், இத்தாலி, அவுஸ்திரேலியா போன்ற நாடுகளில் கடந்த இருபத்தைந்து வருடங்களுக்கும் மேலாகக் குறுந்திரைப் படங்கள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. எல்லாவற்றையும் சேர்த்தாலும் திறமையும், வெளிப்பாடும் நிறைந்த ஒரு கலைஞன் ஏன் இன்னும் எங்காவது அடையாளப் படுத்தப்படவில்லை. அதாவது தென்னிந்தியத் திரையுலகில் ஒருபடத்துடன் வந்துபோகும் நடிகரைக்கூடத் தெரியும் எம்மவருக்கு ஏன் ஈழத்தமிழர்களின் உண்மைக் கலைஞர்களைத் தெரியவில்லை. இதற்குக் காரணம் தயாரிப்பாளர்களா? சக கலைஞர்களா? ஊடக வியலாளர்களா? அல்லது பார்வையாளர்களா? காரணத்தைத் தேடுவோம். கலையையும் கலைஞர்களையும் மதிப்போம்” (அன்ரன் பீலிக்ஸ், 2005: பக். 98).

ஆறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் அன்ரன் பீலிக்ஸ் தெரிவித்த கருத்துக்குப் பின்னர், கனடாவில் எத்தனையோ நாடகங்கள் மேடையேற்றப்பட்டன. பல முழுநீளத் திரைப்படங்களும் குறுந்திரைப்படங்களும் திரையிடப்பட்டன. ஆயினும் பீலிக்ஸின் வினாவுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டியது பார்வையாளராகிய மக்களின் கடமையாகும். அதற்கேற்ப, கலைஞர்களும் கலைத்துறைத் தொழில்நுட்பவியலாளரும் முயற்சி எடுக்க வேண்டியது அவசியமாகிறது. இவை யாவற்றுக்கும் மேலாக ஊடகத்துறையின் சமூக உணர்வு பூர்வமான ஆதரவு மிகவும் வேண்டப்படுகின்றது.

இயல் 8

தமிழரின் அரசியற் செயற்பாடுகள்

தொடக்ககால அரசியற் செயற்பாடுகள்:

கனடாவுக்குப் பெருந்தொகையான ஈழத்தமிழர் 1983ஆம் ஆண்டிடத் தொடர்ந்து, ஏதிலிகளாக வரத் தொடங்கியதும், அவர்களின் நலன்களில் அக்கறைகொண்ட கனடாவுக்கு ஏற்கனவே கல்வி, தொழில் அடிப்படையில் புலம்பெயர்ந்து ஒட்டாவா, ரொறன்ரோ நகர்களில் வாழ்ந்து வந்த பெரியார்கள் பலர், கனடாவின் மத்திய அரசுடன் நல்லெண்ணத் தொடர்புகள் கொண்டு தமிழர் சமூகத்திற்குப் பெரும் பணியாற்றியுள்ளார்கள். அவர்களில் பலர் அரசு பணித்துறை அலுவலர்களாவும் காணப்பட்டனர். அவர்களின் செயற்பாடுகள் பற்றிப் பேராசிரியர் ஜோசேப் அமுது. சந்திரகாந்தன் வருமாறு குறிப்பிடுவர்:

“1983 முதல் 1988 வரையான காலப் பகுதியில், ஒட்டாவா, மொன்றியல், ரொறன்ரோ ஆகிய பெரு நகர்களில் மூத்த தமிழ் அன்பர்கள் அடிக்கடி ஒன்று கூடி, மாதம் ஒரு முறையாவது ஒட்டாவாவில் கனடிய வெளியுறவு அமைச்சரின் அலுவலகத்தில் ஆக்கபூர்வமான பல சந்திப்புக்களை ஏற்பாடு செய்தார்கள். ஒட்டாவாவில் அரசு பணித்துறை அலுவலகங்களில் செயலாற்றிய திரு. சிவா. சிவசந்தரம், கலாநிதி இலகுப்பிள்ளை, அருட்திரு இரத்தினபாலா ஆகியோருடன் ரொறன்ரோவில் இருந்து திரு ஸ்ரீகுகன் ஸ்ரீஸ்கந்தராஜா, திரு. விஜயநாதன், மறைந்த திரு. நா. சிவலிங்கம் ஆகியோரும் இணைந்து இந்த சந்திப்புக்களில் பங்குகொண்டார்கள். மேற் கூறியவர்களுடன் நானும் சேர்ந்து பலமுறை இத்தகைய சந்திப்புக்களில் பங்கு கொண்டேன். இந்தச் சந்திப்புகள் புலம்பெயர்ந்து அகதிநிலை கோரிய தமிழர்களுக்கும் தாய்நாட்டில் வாழும் உறவுகளுக்கும் பல நல்ல விளைவுகளைத் தருவித்தன. கனடியஅரசின் வெளியுறவுக் கொள்கை நெறியில் சுட்டிக்காட்டத்தக்க மாற்றங்களை இவை ஏற்படுத்தின” (சந்திரகாந்தன்: 2016:11).

கனடாவின் முக்கிய அரசில் கட்சிகளான பழைமை வாதக்கட்சி, தாராண்மை வாதக்கட்சி, மற்றும் புதிய ஜனநாயகக்கட்சி ஆகியவற்றின் தலைமைப் பீடங்களுடன் ஒட்டாவா, ரொறன்ரோ நகர்களில் வாழ்ந்த கல்வி

யாளர்களும் அரசு உயர்பதவிகளில் பணியாற்றியோரும் கொண்டிருந்த நட்புறவுகளும் தமிழ் ஏதிலிகள் விடயத்தில் மட்டுமன்றி தமிழரின் அரசியல் பிரவேசத்திற்கும் துணையாக அமைந்தன என்பதும் கருத்திற் கொள்ளத்தக்கதாகும்.

கனடாவுக்குக் குடிவரவாளராகவும் ஏதிலிகளாகவும் வந்து சேர்ந்த தமிழர், கனடியக் குடியரிமை பெற்றதும் (Canadian Citizenship) கனடிய அரசியலில் பங்கு கொள்ளும் வாய்ப்பைப் பெறுகின்றனர். கனடியக் குடிமகன் என்ற தகுதியைப் பெறும் ஒருவருக்கு வாக்குரிமையுடன் அரசியலில் நேரடியாகப் பங்குகொள்ளும் உரிமையும் சட்டரீதியாக வழங்கப்படுகின்றன. பொதுவாகக் கனடாவுக்குப் புலம்பெயர்ந்து வருபவர்கள் தத்தம் நாட்டின் அரசியலில் அக்கறை உள்ளவராகக் காணப்படுவதைக் குடிவரவாளரது செயற்பாடுகளிலிருந்து அறியக் கூடியதாக உள்ளது. அவர்கள் தம் சமூகத்தின் மத்தியில் இயங்கும் அரசியல் சார்பான அமைப்புகளுடன் சேர்ந்து செயற்படும் போக்கு இயல்பாகவே அமைந்துவிடுகிறது. இப்போக்கு இலங்கைத் தமிழருக்கும் மிகப் பொருத்தமாக உள்ளது.

இங்கு புலம்பெயர்ந்து வந்த தமிழர் இலங்கையில் ஏதோ ஒருவகையில் அரசியற் பின்னணியாற் பாதிக்கப் பட்டவர்களாக இருந்தமையால் அவர்கள் ஆர்வத்துடனும் முழுமனத்துடனும் கனடாவில் இயங்கிய தமிழீழ விடுதலைப் போராட்ட நடவடிக்கைகள் சார்ந்த செயற்பாடுகளிலே தம்மையும் இணைத்துக் கொண்டனர். இதற்கு இங்கு நடைபெற்ற தாயகச் சார்புடைய அரசியல் ஆர்ப்பாட்டங்கள், ஊர்வலங்கள், உண்ணாவிரதச் செயற்பாடுகள், பொங்கு தமிழ் நிகழ்வுகள், மாவீரர் தின நிகழ்வுகள் முதலானவற்றுக்குத் திரள்திரளாகக் கூடிய மக்களின் எண்ணிக்கை சான்றாகும். ரொறன்ரோ, மொன்றியல், வன்கூவர் முதலான பல நகரங்களிற் செயற்பட்டுவந்த உலகத் தமிழர் இயக்கத்தின் மொழி, பண்பாடு, அரசியல் சார்ந்த வேலைத்திட்டங்கள், அந்தந்த நகரங்களில் தமிழ் மக்களை மிக மும்முரமாக அரசியல்பால் நகர்த்திச் சென்றன. பொது மக்களிற் பெரும்பான்மையோர் இத்தகு செயற்பாடுகளிற் கூடிய அக்கறை உடையோராகச் செயற்பட்டுவந்துள்ளனர். ஆனால் 2009 க்குப் பின்னர் இந்நிலைமை பெரிதும் மாற்றம் அடைந்தமை கண்கூடாகும்.

இலங்கையில் காலத்திற்குக் காலம் தமிழருக்கு எதிராக அரசினால் திட்டமிட்டு நடத்தப்பட்ட இன அழிப்புச் செயற்பாடுகளுக்கும், இராணுவ நடவடிக்கைகளுக்கும் எதிராகக் குரல் கொடுக்கும் பல்வேறுபட்ட அரசியல் சார்ந்த நடவடிக்கைகளும் ரொறன்ரோவையும் மொன்றியலையும் மையமாகக் கொண்டு நடைபெற்று வந்துள்ளன. ஈழத்தமிழ் அகதிகளுக்கு உதவும் வகையிலும் தாயகத்தில் வாழும் உறவுகளுக்கு உதவும் நோக்குடனும் 1977இல் சூன் 30 - 35 உறுப்பினர்களைக் கொண்டதாக ஒரு அமைப்பினைத் தமிழர் ரொறன்ரோவில் முதன்மதலாக ஏற்படுத்தினர். பின்னர் அவ்வமைப்பில் 230 உறுப்பினர்களைச் சேர்த்து 1978இல் இலாப நோக்கமற்ற சமூக அமைப்பாக அதனைத் 'தமிழீழச் சங்கம் கனடா' என்ற பெயரில் பதிவுசெய்துகொண்டனர் (நா. சிவலிங்கம் 2010: பக்.5). 1983இல் இலங்கையில் நடைபெற்ற இன அழிப்புக் கலவரத்தின்போது தமிழீழச் சங்கத்தைச் சேர்ந்தோர் தினமும் கூட்டம் கூடினர். தமிழீழச் சங்கத்தினரின் தொடர்பாடற்குழு (Lobby Group) அமைக்கப்பட்டு, கனடாவின் முதன்மையான தேசிய ஊடகத்துறையினர், பாராளுமன்ற உறுப்பினர், அமைச்சர்கள் முதலியோருடன் தொடர்புகொண்டு, இலங்கை அரசியல் நிலைமைகளை எடுத்துரைத்து வரலாயினர். இதனால் அரசியல் மட்டத்திலே தமிழ் ஏதிலிகளுக்குப் பல நன்மைகள் கிடைப்பதாயின. இப்பரப்புரைக் குழு பற்றி பரப்புரைக் குழு உறுப்பினரில் ஒருவரான திரு. அருள் எஸ். அருளையா கூறுவது இங்கு நோக்கத்தக்கது:

“The doors of the government were always open for consultation and the Tamil Community was viewed affectoinately by the mainstream community in 1980s. The writer had first-hand experience of such congenial cooperation from being part of such representation in the main advocacy group for the Tamil community in the 1980s. It was instrumental, among other cultural and social activities, in: (1). The introduction of the special program in August 1983; (2). Inclusion of Sri Lankan in the B 1 list of countries in May 1986 whereby refugee claimants were issued with minister's permit and dealt with administratively; (3). Soliciting special arrangements for the transfer of 155 asylum seekers who reached the shores of Newfoundland in August 1986; (4). The inclusion of accepted claimant students in the same category as landed students

for higher education purposes, thus being eligible for tuition fee adjustments from foreign students to local students; (5). creating an effective support system through the Ontario Welcome House and later in establishing Tamil Eelam Society of Canada as a Settlement Agency, and (6.) In liaising with mainstream media. (Arul S. Aruliah: 2010: p.9)

1983இல் இலங்கையில் இடம்பெற்ற ஆடிமாத இனக்கலவரத்தின் ஓராண்டு நினைவு ஆர்ப்பாட்ட நிகழ்வு Harbour Frontஇல் தமிழீழச் சங்கத்தினரால் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டு நடத்தப்பட்டது. தமிழீழச் சங்கம் 1985இல் யோர்க் பல்கலைக்கழகத்தில் பெரிய அளவில் அரசியல் ஆய்வரங்கம் ஒன்றை ஒழுங்கு செய்து நடத்தியமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. அதே ஆண்டில் ரொறன்ரோ மாநகரசபை மண்டபத்திலே திரு ஸ்ரீகடன் சிறிஸ்கந்தராஜா, சட்ட ஆளுநர் ஜெகன் என். மோகன் ஆகிய இருவரும் இணைந்து நடத்திய கனடிய ஆங்கிலப் பத்திரிகையாளர் மகாநாட்டின் மூலம் இலங்கையில் நடைபெற்ற ஆடிக்கலவர அட்டூழியங்களை ஊடகங்களின் மூலமாகக் கனடா மக்களுக்கு அறியச்செய்து, அவர்களின் அனுதாபத்தை ஈழத்தமிழ் ஏதிலிகளுக்குக் கிடைக்கச் செய்தனர்.

கனடாத் தமிழீழச் சங்கத்தின் தலைவர் நா. சிவலிங்கம், துணைத்தலைவர் அருள் எஸ். அருளையா முதலியோர் இச்சங்கத்தில் தாம் வகித்த பதவிகளிலிருந்து தாமாகவே விலகிக்கொண்டனர். தமிழர் நலன்களில் அக்கறைகொண்ட இவர்கள், அன்றைய நாட்களில் கனடாத் தமிழ் ஏதிலிகளதும், ஈழத்தில் அரசியல் அட்டூழியங்களால் அல்லற்படும் தமிழ் மக்களதும் இன்னல்களைப் போக்கி, அவர்களுக்கு உதவும்வகையில் உடனடியாகத் 'கனடாத் தமிழர் தேசிய (மக்கள்) மன்றம்' (National Association of Canadian Tamils - NACT) என்ற அமைப்பை 1990 இல் உருவாக்கித் தமிழரது நலன்கருதிய சமூக, அரசியல் சார்ந்த துறைகளிலே தமிழ் மக்களுக்குச் சேவை செய்துவந்ததுனர். இம்மன்றத்தின் தலைவராக நா. சிவலிங்கம் இயங்கினார். குறிப்பாக இம்மன்றத்தினர் ஒட்டாவா நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களுடனும் குடிவரவு அமைச்சருடனும் தொடர்புகொண்டு அவர்களை மாதம் ஒருமுறை ஒட்டாவாவில் சந்தித்து தமிழ் மக்கள் எதிர்நோக்கிய குடிவரவு மற்றும் ஏதிலிநிலை வழக்குகள் சம்பந்தமான பிரச்சினைகளை விளக்கியதோடு, ஈழத்து

அரசியல் அனர்த்தங்கள், தமிழர் எதிர்கொள்ளும் இனரீதியான அடக்குமுறைப் பிரச்சினைகள் முதலியன பற்றிய தரவுகளை அவர்களுக்குக் கொடுத்து ஏதிலிநிலை வழக்குகளிலுள்ள சிக்கல்களை எளிதுபடுத்திவந்துள்ளனர். இது தொடர்பாக ரொறன்ரோவிலிருந்து ஓட்டாவா செல்லும் குழுவில் நா. சிவலிங்கம், அன்ரன் கனகசூரியர், ஸ்ரீகுடன், எஸ்.திருச்செல்வம் முதலியோர் முக்கிய செயற்பாட்டாளராக இடம்பெற்றுள்ளனர். தமிழீழ அரசியல் கோரிக்கையோடு தொடர்புடைய புலம்பெயர்ந்த தமிழ் சிந்தனையாளர்கள் கனடா அரசின் அனுசரணையை நாடுவதில் அதீத நாட்டம் கொண்டிருந்ததோடு, கனடாவின் மத்திய, மாகாண, மாநகர ஆட்சியாளர்களுடன் சுமுகமான அரசியல் தொடர்புகளையும் பேணிவந்தனர். ஈழத்தமிழர் அரசியல் பிரச்சினைக்குச் சமாதான வழியிலே தீர்வுகாண்பதிற் கனடிய அரசின் ஆதரவையும் ஒத்துழைப்பையும் பெறுவதற்காக இவர்களின் செயற்பாடுகள் தொடர்ச்சியாக இடம்பெற்றுவந்தன.

அதன் பின்னர், கனடாவிலுள்ள அனைத்துத் தமிழர் அமைப்புக்களையும் ஒன்றிணைத்து Federation of Associations of Canadian Tamils (FACT) என்ற ஓர் அமைப்பு 1990 செப்ரெம்பரில் உருவாகப்பட்டது. இவ்வமைப்பு இலங்கைத் தமிழரின் அரசியல் நலன்கருதிய செயற்பாடுகளில் ஈடுபட்டு வந்தமை கனடாத் தமிழரின் அரசியல் வரலாற்று நிகழ்வுகளாகும். இலங்கை அரசின் நடவடிக்கைகளால் பாதிக்கப்பட்ட இலங்கையிலுள்ள தமிழ் மக்களுக்கு உதவும்வகையில் 06.05.2000இல் ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட நிதிதிரட்டும் இராப்போசன விருந்தில் முதன்மை விருந்தினராக அப்போதைய கனடா நிதி அமைச்சர் போல் மார்ட்டின் அவர்கள் (Hon. Paul Martin) கலந்து கொண்டமையும் அங்கு அவர் ஆற்றிய உரையும், அதனால் நாடாளுமன்றத்தில் ஏற்பட்ட வாதப்பிரதி வாதங்களும் புகலிடத் தமிழரின் அரசியல் நடவடிக்கை களின் பிரதிபலிப்பேயாகும். இவ்வமைப்பினர் கொண்டிருந்த ஈழத்தமிழரின் அரசியல் தொடர்பு காரணமாக, Bill C சட்டத்தின்கீழ் கனடா அரசாங்கம் மேற்குறிப்பிட்ட FACT என்ற அமைப்பைத் தடைசெய்வதாயிற்று.

தாம் வாழுகின்ற கனடா நாட்டின் அரசியலிலும் தமது அக்கறையைச் செலுத்த வேண்டிய அவசியத்தைத் தமிழர் அண்மைக் காலமாக உணர்ந்து செயற்பட்டு

வருகின்றனர். கனடாத் தமிழ்க் காங்கிரஸ் கனடா மத்திய, மாகாண அரசுகளுடனான நல்லுறவைப் பேணுவதிலும், ஈழத் தமிழ் மக்களின் அரசியல் விடயங்களை முன்னெடுத்துச் செல்வதிலும், இளைய தலைமுறையினரை அரசியலில் ஆளுமை பெறச்செய்வதிலும் கவனம்செலுத்தி வருகின்றனர்.

கனடாவிலே மத்திய அரசு, மாகாண அரசு. மாநகர அரசு, மற்றும் பாடசாலைச்சபைகள் ஆகியவற்றுக்கான தேர்தல்கள் நான்கு ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை நடைபெற்று வந்தன. ஆனால் தமிழ் மக்களை தம் அரசியலுக்குப் பயன்படுத்திய இவ்வமைப்புக், கனடா அரசியல் தொடர்பாகச் சித்தாந்த அடிப்படையில் எவ்வித கோட்பாடும் இல்லாதிருந்ததோடு, தம் மக்களுக்குக்கூட இந்நாட்டு அரசியலின் செல்நெறிகள் பற்றியோ, அல்லது இந்நாட்டு அரசியலில் தமிழ் மக்களின் பங்களிப்பு அல்லது பங்குபற்றல் பற்றிய கருத்தரங்கோ, அல்லது அது சம்பந்தமாகக் கருத்துப் பரிமாற்றங்களைச் செய்ததாகவோ சான்றுகளில்லை. இதனால் கனடாத் தமிழ் மக்களுக்கும் கனடா அரசியலுக்குமிடையே பெரியதோர் இடைவெளி இருந்து வருவதாயிற்று. இதன் எதிர்விளைவாகப் பொதுத்தேர்தல்களில் தமிழ் மக்கள் தம் வாக்குரிமைகளை நூறு வீதம் பயன்படுத்தியிருப்பார்களோ என்பதும் ஐயமே.

புலம்பெயர்ந்த தமிழ் மக்கள், இலங்கையில் அனுபவிக்க முடியாத ஜனநாயக அரசியலையும், அரசியல் உரிமைகளையும் கனடாவில் அனுபவித்தபோது பெரிதும் மகிழ்ச்சி அடைந்திருப்பர். இந்நிலையில் இவர்கள் கனடாவின் நான்கு நிலைப்பட்ட தேர்தல்களில் முதற்படியாகப் பாடசாலைச் சபைத் தேர்தல், மாநகரசபைத் தேர்தல், மாகாண பாராளுமன்றத் தேர்தல், மத்திய அரசுத் தேர்தல் ஆகியவற்றில் போட்டியிடும் வேட்பாளர்களாகப் புறப்பட்டனர். அரசுப் பிரதிநிதிகளைச் சந்திப்பதற்குரிய குழுக்களை அமைத்து அவர்களுடன் அரசியல் சார்ந்த தொடர்புகளை வைத்திருந்திருக்கலாம். அத்தகைய கனடா அரசியல் தொடர்பான குழுக்கள் நிலையான கொள்கை உறுதிப்பாட்டுடன் செயற்படாமையால், இலங்கையில் 2009இல் நடந்தேறிய இன அழிப்பு அவலங்களின்போது கனடா அரசின் அரசியல் ரீதியான நேரடி உதவிகளை முன்னின்று கேட்கும் தகுதி கனடியத் தமிழருக்கு இல்லாது போயிற்று. இது தொடர்பாக நீதன் சண்முகராசா அவர்கள் 'A Necessary Foundation for Tamil Canadians' என்ற

தலைப்பில் எழுதியுள்ள கட்டுரையிற் கனடா அரசியலிலே இதுவரை காலமும் தமிழர் இழைத்த தவறுகள், அவற்றை எவ்வாறு நிவர்த்தி செய்யலாம் என்பன பற்றி விரிவாக விளக்கியுள்ளார். கனேடிய அரசியலிற் பங்குபற்றுவோருக்கு அக்கட்டுரை மிகவும் பயனளிப்பது கருதி அதிலிருந்து ஒரு பகுதியைச் சான்றாகக் காட்டுதல் பொருத்தமாகிறது:

“While looking at politics and power in Canada where do Tamil Canadians stand?. On many occasions in the past year, particulalyr in the early part of 2009, thousands of Tamils haven taken to the streets asking for help from Canadian government. We went to Ottawa; we went to New York; we went to everywhere! Queens Park, City Hall, Washington and the list goes on and on! Still there was no response! No sinnificant response came from our government..... Ten thosounds of our brothers and sisters were being killed mercilessly. Hundreds of thousands of our people were pushed into internment camps with gruesome conditions. This genocide of the 21st century was happening right in front of the eyes of the world nations, including Canada. What was wrong with this picture? What happened to our voice? Why were we not heard? Were we not loud enough? Though there may be many reasons for why we were being ignored in Canada, many would agree that one of the major reasons was that we, as a community, did not have the necessary political power in Canada to create the required pressure for political action...” (Neethan Shan, 2010: p.101)

புலம்பெயர்ந்து வாழும் இலங்கைத் தமிழர் கனடாவுக்கு அடுத்ததாகப் பெருந்தொகையானோர் ஐரோப்பிய நாடுகளிலேயே வாழ்கின்றனர். குறிப்பாக இங்கிலாந்து, பிரான்சு, ஜேர்மனி, நோர்வே முதலான நாடுகளை இவ்வரிசையிற் குறிப்பிடலாம். அந்நாடுகளின் அரசியல் தேர்தல்களில் வேட்பாளர்களாகத் தமிழரும் போட்டியிட்டு வென்று, இங்கிலாந்து, டென்மார்க் முதலிய நாடுகளின் அரசியலிற் பங்கேற்றுச் செயற்பட்டு வருதல் கனடாத் தமிழருக்கு ஒரு முன்மாதிரியாக அமைவதாயிற்று.

செல்வாக்குள்ள கனடாத் தமிழ்ப் பிரமுகர்கள் தாம் தாம் வாழுமிடங்களின் அரசியல்வாதிகளுடன் மிக்க

தொடர்புடையவர்களாகச் செயற்பட்டுவந்துள்ளனர். ஈழத் தமிழரின் விடுதலைப் போராட்ட காலத்திலும், அதற்குப் பின்னரான காலத்திலும் தமது அரசியல் செல்வாக்கைப் பயன்படுத்தி மாகாண அரசிலும், மத்திய அரசிலும் தமிழரது அரசியற் பிரச்சினைகளைப் பற்றிய கரிசனையை ஏற்படுத்துவதற்குரிய பல்வேறு முயற்சிகளில் ஈடுபட்டு வரலாயினர். அதேவேளை இத்தகைய முயற்சிகள் நிறுவன ரீதியாகவும் நடைபெற்றே வந்துள்ளன. சான்றாக இலங்கைப் பட்டதாரிகள் சங்கம்-கனடா, 2009இல் இலங்கையில் தமிழர் எதிர்கொண்டுள்ள மிக இக்கட்டான அரசியல் பிரச்சினை தொடர்பாகச் சமூகமான தீர்வினை ஏற்படுத்தும் கோரிக்கையை மத்திய நாடாளுமன்றத்திற்கு எழுத்து மூலமாகக் கோரியதும், நாடாளுமன்றம், இலங்கைப் பட்டதாரிகள் சங்க குழு உறுப்பினரை நாடாளுமன்றத்திற்கு அழைத்து ஈழத்துப் பிரச்சினைகளை விளக்குமாறு வாய்ப்பளித்ததும் குறிப்பிடத்தக்க செயற்பாடாகும்.

கனடாத் தமிழர் பேரவை

கனடாத் தமிழ் மக்களின் அரசியல், சமூக நலன்கள் என்பன பற்றிக் கனடா அரசியல் அரங்கிலும், பல்லின சமூகப் பொது அரங்குகளிலும் தமிழர் தம் ஒருமித்த குரலாகக் கருத்துக்களை முன்னெடுத்துச் செல்வதற்கும், அவை தொடர்பாகச் செயற்படுவதற்கும் இலாபநோக்கற்ற சாதி, சமய, வர்க்க வேறுபாடற்ற ஒரு பொது அமைப்பாகக் கனடா தமிழர் பேரவை (Canadian Tamil Congress) 2000ஆம் ஆண்டில் கனடாவில் அமைக்கப்பட்டது. இப்பேரவை பல்வேறு வழிகளில் மத்திய அரசுடனும், மாகாண அரசுடனும் ஈழத்தமிழர் பிரச்சினைகளை முன்னெடுத்து வரும் செயற்பாடுளும் கவனத்திற்கு உரியனவாகின்றன. இத்தகு பல்வேறுபட்ட அரசியல் முன்னெடுப்புக்களின் விளைவாக, இலங்கையில் கொழும்பு நகரில் 'பொதுநலவாய நாடுகளின் மகாநாடு' 2014இல் நடைபெற்றபோது, அப்போதைய கனடாப் பிரதமர் ஸ்ரீபன் காப்பர் அதிற் கலந்துகொள்ளாது, கனடா நாட்டின் எதிர்ப்பைத் தெரிவித்து, தமிழர் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு இலங்கை அரசுக்கு அழுத்தம் கொடுத்தமையையும் தமிழரின் அரசியற் சாணக்கியம் என்றே குறிப்பிட வேண்டும்.

மேலும், கனடாத் தமிழரின் அரசியற் செயற்பாடு களில் தாயகம் நோக்கிய அபிவிருத்தித் திட்டங்களில்

கனடா அரசை ஈடுபடச் செய்துள்ளமை குறிப்பிடத் தக்கது. இவ்வகையில் மிஸிசாகா மாநகரசபை இலங்கையின் வடமாகாண சபையுடனான அபிவிருத்தித் திட்டம் மேற்கொள்வதற்குரிய நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டு அதில் வெற்றி கண்டமையும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். அதன் அடுத்த முக்கிய செயற்பாடாக சனவரி 2017இல் ரொறன்ரோ சென்ரானியல் கல்லூரியில் நடத்திய Redeveloping the Northern & Eastern Provinces of Sri Lanka Conference - முக்கிய நிகழ்வாகும். 15.1.2017இல் North East development Education Stream –Quest for Knowledge என்ற தலைப்பிலும் - 16-17.01.2017இல் North East development – Health Stream என்ற தலைப்பிலும் மூன்று நாட்கள் Centennial College Event ஊநவெசநஇல் நடைபெற்றன. இம்மகாநாட்டிற்கு இலங்கையிலிருந்து வடக்கு, கிழக்கு மாகாணக் கல்வி அமைச்சர்கள், அமைச்சின் முதன்மைச் செயலாளர்கள், முல்லைத்தீவு, அம்பாறைமாவட்ட மாகாணசபை உறுப்பினர்கள், கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தர், உளவியல் மருத்துவர்கள் முதலியோர் கொண்ட அறிவும், அரசியலும் சார்ந்த குழுவினரை அழைத்து நடத்திய கல்வி சுகாதார மேம்பாட்டு மாநாடு மிகவும் வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும்.

நாடு கடந்த தமிழீழ அரசு:

இலங்கைக்கு வெளியே புலம்பெயர்ந்து வாழும் மக்கள் தாம் தாய்நாட்டில் இழந்த உரிமைகளைப் மீண்டும் பெற்றுக் கொள்ளவும் அவற்றை நிலைநாட்டவும் தக்க முயற்சியின் வடிவ அமைப்பே நாடு கடந்த தமிழீழ அரசு என்ற அமைப்பாகும். இவ்வமைப்பின் தோற்றம், குறிக்கோள்கள், செயற்பாடுகள் என்பன பற்றி அதன் இணைப்பாளராகவும், செயற்பாட்டுக் குழுவின் உறுப்பினராகவும் உள்ள திரு. விசுவநாதன் உருத்திரகுமார் (அமெரிக்கா) அவர்களால் வெளியிடப்பட விளக்கக்கோவையிலிருந்து நக்கீரன் எழுதும் விளக்கம் பொருத்தமாகிறது:

“நாடு கடந்த தமிழீழ அரசு (Transnational of Provisional Government of Tamil Eelam) தமிழ் மக்களது அரசியல் வேட்கையை உயிர்ப்போடு பேணித் தமிழர் தேசியம், தாயகம், தன்னாட்சி என்னும் அடிப்படை உரிமைக் கோட்பாடுகளின் வழியாக தமிழீழ மக்களின் விடுதலையை வென்றெடுப்பதற்கான ஓர்

அரசியல் அமைப்பாகும். இது ஒரு புதுமையான எண்ணக்கரு. தமது தாயகத்தில் தமிழ் மக்கள் தமது அரசியல் வேட்கைகளையும், உரிமைகளையும் வெளிப்படுத்துவதற்கும் அதற்காகச் செயற்படுவதற்கும் இப்போது எவ்வித வாய்ப்புகளும் இல்லை. இந்நிலையில் தமிழீழ நாட்டின் உறுப்பாகிய புலம்பெயர்ந்து வாழும் மக்களுக்கு உள்ள மக்களாட்சி வாய்ப்புகளைப் பயன்படுத்தித் தமிழ் மக்களின் தன்னாட்சி உரிமைக்குச் செயலுருவம் கொடுப்பதற்காகப் பாடுபடும் அதியுயர்அரசியல் மையமாக இந்த நாடு கடந்த அரசு அமைக்கப்படுகிறது.... எனவே இந்த அரசில் உறுப்புரிமை வகிக்கும் சார்பாளர்கள் புலம்பெயர்ந்து வாழும் தமிழீழ மக்களிடையே இருந்து மக்களாட்சி முறையில் வாக்கெடுப்பு மூலம் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவர். தமிழர் புலம்பெயர்ந்து வாழும் நாடுகளில் 18 நாடுகளிலிருந்து மக்களால் தெரிவு செய்யப்படும் 115 உறுப்பினர்கள் இவ்வமைப்பில் இடம்பெறுவர். கனடாவிலிருந்து 25 உறுப்பினர்கள் தெரிவுசெய்யப்படுவர் (நக்கீரன். 2010: பக். 95-97).

கனடியத் தமிழர் தேசிய (மக்கள்) அவை (N C C T)

இவ்வமைப்புக்கான யாப்பு வரையப்பட்டு, 2010 ஜனவரி மாதம் மக்களின் அங்கீகாரம் பெறப்பட்டது. அதன்படி மார்ச் 27ஆந் திகதி நாடளாவிய தேர்தல் நடத்தப்பட்டு 33 உறுப்பினர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டனர். இதன் முதல் தலைவராக சட்டத்தரணி ஜெகன்மோகன் செயற்பட்டுள்ளார். ஆண்டு தோறும் 'மண்வாசனை' எனும் நாட்டிய நிகழ்ச்சி நடத்தி நிதிதிரட்டித் தாயகத்தில் புனர்வாழ்வுத் திட்டங்களை மேற்கொண்டு வந்துள்ளது. (தமிழர் தகவல்: 2010, பக். 153)

இலங்கை வடமாகாண முதலமைச்சர் திரு. சி. வி. விக்னேஸ்வரன் கனடா வருகை:

தாயகத்தின் நலன் சார்ந்து தேவையான விடயங்களைப் பேசவும் அவற்றை முன்னெடுக்கவும் வல்ல ஒரு பொதுத் தளத்தின் தேவை கருதிக், 'கனடியத் தமிழர் சமூக மையம்' என்ற பொதுவமைப்பு (00-00-2016) உருவாக்கப்பட்டது. ஏற்கனவே இங்கிலாந்தின் கிங்ஸ்ரன் நகருக்கும் யாழ்ப்பாண மாவட்டத்திற்கும் இடையிலான

‘இரட்டைநகர உடன்படிக்கை’ உருவாக்கப்பட்டிருந்தது. இவ்வகையான இரட்டைநகர உடன்படிக்கையைக் கனடா அரசுடன் ஏற்படுத்தும் நோக்குடன் இவ்வமைப்பினர் முதலில் மார்க்கம் நகரசபைக் கவுன்சிலர் லோகன் கணபதி அவர்களின் உதவியை நாடினர். இக் குழுவினர் கவுன்சிலர் லோகன் கணபதியுடன் இலண்டனுக்குச் சென்று, கிங்ஸ்ரன் இரட்டைநகர உடன்படிக்கையில் கைச்சாத்திட இலண்டனுக்கு வருகை தந்த வடமாகாண முதலமைச்சர் திரு. சி. வி. விக்னேஸ்வரன் அவர்களையும், கிங்ஸ்ரன் இரட்டைநகர உடன்படிக்கை ஏற்பாட்டுக் குழுவினரையும் சந்தித்து. அவற்றின் நடைமுறை ஒழுங்குகளை அறிந்து வந்து, கனடாவில் ‘இரட்டை நகர உடன்படிக்கை’ ஏற்படுத்துவது பற்றிய முயற்சிகளில் ஈடுபட்டனர்.

இரட்டை நகர உடன்படிக்கை என்பது, வளர்ச்சி அடைந்த நாடுகளிலுள்ள நகரங்கள் வளர்ச்சியடைந்துவரும் நாடுகளிலுள்ள நகரங்களோடு இரட்டைநகர உடன்படிக்கை செய்து, அந்நகரங்களின் வளர்ச்சிக்கு உதவி செய்தலுக்கான சட்டரீதியான ஆவணமாகும். “இரண்டாம் உலக மகாயுத்தம் முடிவடைந்த பின் பாதிக்கப்பட்ட நகரங்களை மேம்படுத்தும் நோக்குடன் இவ்வாறான உடன்படிக்கைகள் ஐரோப்பிய நகரங்களாற் பெரிதும் மேற்கொள்ளப்பட்டன. தொடக்க காலத்தில் ஐரோப்பிய நாடுகள் தமக்குள்ளேயே இவ்வாறான உடன்படிக்கைகளைச் செய்துள்ளன. இந்த உடன்படிக்கை இரட்டைநகர உடன்படிக்கை (twintowns), சகோதர உடன்படிக்கை (sister towns), நட்பு உடன்படிக்கை (friendship towns), பங்காளி நகர உடன்படிக்கை (partner towns) எனப் பலவாறாக அழைக்கப்படுகிறது. பூகோள அரசியல் ரீதியாகத், தனித்துவமாகத் திகழும் ஒரு நகரைப் பொறுப்பேற்று, அந்த நகரின் தனித்துவப் பண்பாட்டைப் பேணியவாறு அடையாளம் காணப்பட்ட மேம்பாட்டுப் பணிகளுக்கு உடன்படிக்கைக்கேற்ப உதவுவதே இவ்வாறான உடன்படிக்கைகளின் சாரமாகும் எனக் குறிப்பிடப்படுகிறது (சிறப்பிதழ் 06.01.2016-முதல்வரவருகை: பக்.8).

கனடாவின் அரசு நிர்வாக மன்றங்களுக்காக மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் ஹரி ஆனந்தசங்கரி, மார்க்கம் மாநகரசபை உறுப்பினர் திரு. லோகன் கணபதி, கல்விச்சபை உறுப்பினர்களான

திரு. நீதன் சண்முகராசா, ஜோனிற்றா நாதன், திரு. பார்த்தி கந்தவேள் ஆகியோரும், தமிழீழ நாடு கடந்த அரசு உறுப்பினர்களும், மற்றும் கனடாவில் அரசியல் பின்புலத்தில் இயங்கும் பல்வேறு தமிழ் அமைப்பினரும் தாயகத்தின் முன்னேற்றம் கருதிய பல்வேறு செயற்பாடுகளில் முன்னின்று உழைத்துவருகின்றனர். ‘கனடியத் தமிழர் சமூக மையத்தினர், மார்க்கம் நகரசபையுடனும், பிறாம்ரன் நகரசபையுடனும் கொண்டுள்ள நல்லுறவின் அடிப்படையில் கனடாச் சட்டவிதிகள், வெளிநாட்டுக் கொள்கைவிதிகள் என்பனவற்றுக்கு அமைவாகத் தாயகத்தில் 2009இல் இலங்கை இராணுவத்தால் சீரழிக்கப்பட்ட முல்லைத்தீவு, வவுனியா ஆகிய இரு நகரங்களையும் நவீன நகர்களாக மாற்றும் இரட்டைநகர் உடன்படிக்கைகளை உருவாக்கப் பெரிதும் முயற்சி எடுத்திருந்தனர். அவ்வடிப்படையில் உருவாக்கப்பட்ட இரு இரட்டைநகர் உடன்படிக்கைகளிலும் கைச்சாத்திடுவதற்காக வடமாகாண முதலமைச்சர் திரு. சி. வி. விக்னேஸ்வரன் அவர்களும் அவரது அலுவலர்களும் கனடாவுக்கு 2017 ஜனவரி 06ஆந் திகதி வருகை தந்திருந்தனர். அவர்களை மேற்குறிப்பிட்ட அமைப்பினர் வரவேற்று ‘பியர்சன் கொன்வென்சன் சென்ரர்’ மண்டபத்தில் 1000க்கும் மேற்பட்ட ஈழத்தாயக ஆர்வலர்களுடன் விருந்ளித்து, அவரது சிறப்புரையும் இடம்பெறச் செய்தனர்.

அண்மையில் மார்ச் மாதம் 2017இல் ரொறன்ரோ மாநகரசபை முதல்வர் ஜோன் ரொரி, மாநகரசபை உறுப்பினர்களான நீதன் சண், மைக்கேல் தொம்சன் முதலியோர் யாழ்ப்பாணம் சென்றபோது, ‘யாழ்ப்பாணம் நகரசபைக்கும் ரொறன்ரோ மாநகரத்திற்கும் இடையில் “A memorandum of Understanding between Toronto and Jaffan to promote more collaborations between the two cities” என்ற உடன்படிக்கை ஒன்றில் யாழ்ப்பாணம் பொது நூலகத்தில் இரு நகரப் பிரதிநிதிகளும் கைச்சாதிட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது (Neethan Shan, April, 2017:5).

ஸ்ரீலங்கா இராணுவத்திற்கும் விடுதலைப் போராட்ட வீரர்களுக்குமிடையில் நடைபெற்ற போர்களின்போது யுத்த விமானங்களின் குண்டு வீச்சுகளாலும் இராணுவத்தினராலும் அழிக்கப்பட்ட முல்லைத்தீவு நகரை நவீன நகரமாக மாற்றும் திட்டம் ஒன்று கவுன்சிலர் லோகன்கணபதி அவர்களின் பெருமுயற்சியால் மார்க்கம் மாநகரசபையினர்

இரட்டைநகர் உடன்படிக்கையை உருவாக்கினர். நல்லுறவு-அபிவிருத்தி அடிப்படையிலான இந்த இரட்டைநகர் உடன்படிக்கையில் கனடா மார்க்கம் மாநகரசபை முதல்வர் பிராங் ஸ்கார்பிற்றி (Frank Scarpitti) அவர்களும், இலங்கை வடமாகாண முதலமைச்சர் திரு. சி. வி. விக்னேஸ்வரன் அவர்களும் இணைந்து 14.01.2017இல் கைச்சாத்திட்டனர். அதேபோன்று பிறாம்ரன் நகர மக்களின் ஒத்துழைப்புடன் பிறாம்ரன் மாநகரசபை உறுப்பினர்கள் வவுனியா நகரை நவீன நகராக மாற்றும் திட்டத்தை உள்ளடக்கிய நல்லுறவு, அபிவிருத்தி அடிப்படையிலான இரட்டைநகர் உடன்படிக்கையை உருவாக்கினர். அதில் பிறாம்ரன் மாநகரசபை முதல்வர் லின்டா ஜெஃப்ஹெபட்டி (Linda Jehpatti) அவர்களும், இலங்கை வடமாகாண முதலமைச்சர் திரு. சி. வி. விக்னேஸ்வரன் அவர்களும் இணைந்து அந்த உடன்படிக்கையில் 10.01.2017இல் கைச்சாத்திட்டனர். தாயகத்து அபிவிருத்தி நோக்கிய இத்தகு செயற்பாடுகளும் கனடாத் தமிழரின் அரசியல் நடவடிக்கைகளைக் குறித்துக் காட்டுகின்றன.

அரசு தேர்தல்களிற் போட்டியிடுதல்:

கனடாவில் மத்திய அரசு, மாகாண அரசு ஆகிவற்றுக்கான பொதுத் தேர்தல்களில் முக்கிய அரசியல் கட்சிகளாக தாராண்மைவாதக்கட்சி (Liberal Part), பழமைவாதக்கட்சி (Progressive Conservative Party), புதிய ஜனநாயகக்கட்சி (New Democratic Party), புளக் கியுபெக் (Blouq Quebeco), பசுமைக்கட்சி (Green Party) ஆகிய ஐந்து கட்சிகளும் பங்குபற்றிப் போட்டியிட்டு வருகின்றன. தமிழ் மக்கள் தத்தம் கொள்கைகளுக்கும் வாய்ப்புகளுக்கும் அமைவாகத் தனிநபர்களாக, இக்கட்சிகளிற் சேர்ந்து செயற்பட்டு வந்துள்ளனர். கனடாத் தமிழர் தமது இருப்பையும், தமது உரிமைகளையும் தக்கவழியிற் பயன்படுத்துவதற்கு இந்நாட்டின் அரசியல் பெருநீரோட்டத்தில் கலந்து கொள்ளுதல் அவசியமாகும். சுயலாபங் கருதி கட்சி வேட்பாளர்களுடன் தம்மை இணைத்துக்கொண்டு தேர்தற் பிரச்சாரங்களில் ஈடுபட்டு வந்துள்ளனர். ஆயினும் படிப்படியாகக் கனடாத் தேசிய அரசியல் நோக்கோடும், தமிழின நலனுக்காகவும் கனடா அரசியலிற் கால்பதிக்கும் போக்கு தமிழரிடையே படிப்படியாக ஏற்படுவதாயிற்று.

கனடாத் தேசிய அரசியற் கட்சிகளிலே தமிழரது செல்வாக்குப் பற்றி நோக்கும்போது, 1993இல் முதன் முதலாகச் சந்திரன் மயில்வாகனம் என்பவர் 'புதிய ஜனநாயகக் கட்சியின் வேட்பாளராக ஒன்ராறியோ மாகாணத் தேர்தலில் டொன் மில்ஸ் தொகுதியிற் போட்டியிட்டுள்ளார். அதனைத் தொடர்ந்து அதே தொகுதியில் அதே கட்சிச் சார்பில் ஜானகி பாலகிருஷ்ணன் 1995ஆம், 1999ஆம் ஆண்டுகளில் நடைபெற்ற தேர்தல்களில் போட்டியிட்டுள்ளார். இவர்களைத் தொடர்ந்து 2007இல் நீதன் சண்முகராசா இதே கட்சியின் வேட்பாளராக ஸ்காபரோ கில்வூட் தொகுதியில் மாகாண அரசுத் தேர்தலிற் போட்டியிட்டுள்ளார். அவ்வாண்டுத் தேர்தலிற் பாலா தவராஜசூரியர், சதீஸ் பாலசுந்தரம் ஆகியோரும் அக்கட்சியின் வேட்பாளராகப் போட்டியிட்டுள்ளனர். இச்செயற்பாடுகள் தேசியக் கட்சிகளின் அரசியலிலே தமிழரது ஈடுபாட்டின் வளர்ச்சியைக் காட்டுகின்றன. அடுத்த கட்டமாக மத்திய அரசின் நாடாளுமன்றத் தேர்தலிற் புதிய ஜனநாயகக் கட்சியின் சார்பாக முதன் முதலாக டேவிட் தோமஸ் 2004ஆம் ஆண்டுத் தேர்தலில் வேட்பாளராகப் பங்குபற்றியுள்ளார்.

திரு சி. செல்லையா, திருமதி ஜானகி பாலகிருஷ்ணன், திரு லோகன் கணபதி, நீதன் சண்முகராசா முதலியோரின் கடந்த காலத் தேர்தல் செயற்பாடுகள் தொடர்ந்து வருங் காலங்களிலே தமிழர் அரசியலில் விழிப்புணர்ச்சியுடன் செயற்பட வேண்டியதன் அவசியத்தை உணர்த்துவதாக அமைந்தன. 2006க்கு முன்பாகவே புலப்படு சிறுபான்மையினரான சீனர், வடஇந்திய இனத்தவர், ஐரோப்பியர், ஆபிரிக்க இனத்தவர் ஆகியோர் மத்திய அரசு, மாகாண அரசுத் தேர்தல்களில் வெற்றிபெற்று, அரசியலில் கால்பதித்துவிட்டனர் ஆனால் சீனருக்கு அடுத்தபடியாகத் தெற்காசியச் சமூகத்திற் பெரும்பான்மையினராக உள்ள தமிழர் 2006ஆம் ஆண்டு வரையும் தேர்தலில் வெற்றிபெற்றுக், கனடாவின் தேசிய அரசியலில் அங்கம் பெறாது போனமை பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டும்.

அடுத்த கட்டமாக சாமி அப்பாத்துரை அவர்கள் பழமைவாதக் கட்சியின் வேட்பாளராக 2007இல் ஒன்ராறியோ பாராளுமன்றத் தேர்தலில் ஸ்காபரோ மத்திய தொகுதியில் வேட்பாளராகப் போட்டியிட்டமை ஒரு சாதனையாகும். அவரைத் தொடர்ந்து அதே கட்சியில் வின்சென்ட்

வீரசுந்தரம், சண் தயாபரன், கென்கிருபா, ராகவன் பரஞ்சோதி, றொசான் நல்லரட்ணம் ஆகியோர் வேட்பாளர்களாகப் போட்டியிடும் வாய்ப்பைப் பெற்றனர்.

ரொறன்றோ, மார்க்கம், மிசிசாகா ஆகிய நகரங்களில் 2006 நவம்பர் 13ஆந் திகதி பாடசாலைச்சபை உறுப்பினர் தேர்தல், மாநகராட்சி உறுப்பினர் தேர்தல் என்பன நடைபெற்றன. இதில் பத்துக்கும் மேற்பட்ட தமிழர் வேட்பாளர்களாகப் போட்டியிட்டனர். அதில் இருவர் தவிர்ந்த எவருமே வெற்றிபெற முடியாது போனமை தமிழரின் அரசியல் சாணக்கியமற்ற நிலைப்பாட்டின் வெளிப்பாடாகும். கனடாத் தமிழர் வரலாற்றில் தேர்தல்களில் வெற்றி பெற்ற இருவரது சாதனைகளும் வரலாற்றுப் பதிவுகளாகின்றன.

கனடாவின் பல்வேறு நிலைகளிலான தேர்தல்களிலே தமிழர் போட்டியிடுதல் என்பது மிகவும் கஷ்டமானதாகும். ஏனெனில் இங்குள்ள அனைத்துத் தேர்தல் தொகுதிகளிலும் பல்லின மக்கள் பரந்து வாழ்கிறார்கள். தமிழர் சமூகத்திற் பிரபல்யம் பெற்று விளங்கும் ஒருவர் தமிழரது வாக்குகளை மட்டும் நம்பி தேர்தலில் இறங்கினால் படுதோல்வி அடையும் பரிதாப முடிவே வந்தடையும். அவ்வாறு போட்டியிட முனைபவர் குறிப்பிட்ட தேர்தல் தொகுதியில் வாழும் பல்லின மக்களோடும், அம்மக்களைப் பிரதிபலிக்கும் சமூக கலாச்சார நிறுவனங்களோடும் தொடர்புடையவராகவும், பல்லின சமூகத்தினரால் நன்கு அறியப்பட்டவராகவும் இருத்தல் இன்றியமையாதது. கனடா அரசியல் பற்றி 1997இல் கே. ஜவகர்லால்நேரு, “கனடாவில் தேர்தல் முறை: எம்மவர் போட்டியிட முடியுமா” என்ற தலைப்பில் எழுதிய கட்டுரைக் குறிப்பொன்றை இங்குக் குறிப்பிடுதல் பொருத்தமாகிறது:

“கனடிய அரசியலில் படிப்படியாகவே முன்னேற இடமுண்டு. இதனை அரசியலில் ஈடுபடும் எண்ணமுடையோர் அனைவரும் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். நம்மவர்களும் அரசியலில் ஈடுபட்டு எமது சமூகத்திற்குப் பெருமை தேடித்தர வேண்டும். ஆனால் அதற்கான கல்வித் தகைமையும், திறமையும், சேவை மனப்பான்மையும் இருத்தல் வேண்டும். தனிப்பட்ட சொந்த வாழ்க்கையும் சுத்தமாக இருத்தல் வேண்டும். எமது சமுதாயத்தில் கொடிகட்டிப் பறந்தால் மட்டும்போதாது. ஏனெனில் எமது சமூகத்தினரின் வாக்குகளை மாத்திரம் பெற்று வெற்றி பெறக்கூடிய தொகுதிகள் எதுவும் இதுவரை இல்லை. பல்லின மக்களைக்கொண்ட சமூகசேவை அமைப்புக்களுடன் இணைந்து

செயல்படல் வேண்டும். எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக தமது கல்வித் தகைமையிலும் சொந்த வாழ்க்கையிலும் குற்றம் குறைகள் உண்டா என்பதனை, தாமே கணிப்பீடு செய்த பின்பே அரசியலில் இறங்க வேண்டும். இவற்றைச் செய்யத் தவறியோர் பட்ட கஷ்டங்களும், அதனால் அவர்களின் இனத்திற்கு ஏற்பட்ட அவமானச் சம்பவங்களும் ஏராளம். இவற்றை எல்லாம் மனதில் கொண்டு தகுதியுடையோர் அரசியலில் ஈடுபட முன்வர வேண்டும்.” (கே. ஜவகர்லால்நேரு, 1997, பக்.94)

கனடாத் தேசியம் என்ற அடிப்படையிற் பொதுத்தேர்தல்களில் வேட்பாளர்களாகப் பங்கு பற்றுவோர் தாம் சார்ந்த சமூகத்திற்கு அப்பால் தன்னை வசீகரித்துக் கொண்டு தேர்தல் பிரச்சாரங்களில் ஈடுபடுதல் அவசியம். கடந்தகால அரசியல் பிரச்சார நடவடிக்கைகளை நோக்கினால் இவர்களின் தோல்வியின் அடிப்படை துல்லியமாகத் துலங்கும். இச்சந்தர்ப்பத்திற் கனடா அரசியலில் ஆழக்கால் பதித்துள்ள சாமி அப்பாத்துரை அவர்களின் கருத்தொன்றை நோக்கலாம்:

“கனடிய அரசியல் இடைவிடாது பாயும் பெருநதி. அதில் நாம் தேர்தல் என்னும் காலங்களில் மட்டும் இடிமுழக்கத்தோடு பொழியும் மழையாக இல்லாமல், இணைந்து பாயும் சிறு அருவியாக அன்றாடம் செயற்படுவோம். அதனால் கனடிய பெருநீரோட்டத்தின் அளவு மணம் குணம் பெருமளவு மாறிவிடப் போவதில்லை. ஆங்கிலேய, பிரஞ்சு பெருநதி ஊற்றுக்களோடு 170 நாடுகளிலிருந்து கனடா வந்து குடியேறிய சிறிய நீரோட்டங்களும் இணைந்து இப்பெருநதியில் பாய்கின்றன. இந்நதியில் நாமும் இணைந்து கடமைகளைப் புரிந்து உரிமைகளைப் பெறுவது, புலம்பெயர்ந்து புகுந்தகத்தில் வாழும் எமது நலன்கருதி, செயற்பட வேண்டியதாகும். நாங்கள் பெருந்தொகையாக வாழ்கிறோம் என்று மார்பு தட்டிவிட்டு, வாக்களிக்காமலும், அரசியலில் பங்குபற்றாமலும்விட்டால் எம்மை நாடிவரும் அரசியல் கட்சியினர், அரசியல்வாதிகள் எமது வாழ்வியலில் பெரும் அக்கறை காட்டமாட்டார்கள். வாக்கு என்பது நாணயத்தைவிட பெறுமதிவாய்ந்தது. அரசியலென்பது மிகவும் சக்திவாய்ந்த நிறுவனம். அதனை நாம் ஓடிப்பிடித்து பயன்பெற வேண்டுமேதவிர அவை எம்மை நாடிவரும் எனக் காத்திருக்கக் கூடாது” (அப்பாத்துரை, 2008: 27-28)

கனடாத் தமிழரின் முதற்கட்ட அரசியல் சாதனை:

கடந்த காலங்களிலே நடைபெற்ற பொதுத் தேர்தல்களிற் பல தமிழ் வேட்பாளர் போட்டியிட்டும் வெற்றியீட்ட முடியாது போயினர். முதன் முதலாக 2006ஆம் ஆண்டில் இடம்பெற்ற ஒன்ராறியோ மாகாணத்தின் மார்க்கம் மாநகரின் கவுன்சிலர்களுக்கான தேர்தலில் முதன் முதலாகப் போட்டியிட்ட திரு லோகன் கணபதி அவர்களும், அப்பிரதேசத்தின் கல்விச்சபை உறுப்பினருக்கான தேர்தலிலே திரு நீதன் சண்முகராசா அவர்களும் தெரிவு செய்யப்பட்டமை தமிழரின் அரசியல் பிரவேசத்தின் முதற்கட்டமாக அமைகின்றது. இத்தேர்தலில் இருவரது வெற்றிக்கும் அடிப்படையாக அமைவது அவர்கள் இருவரும் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் மட்டுமன்றி ஏனைய சமூகத்தவர்களாலும் நன்கறியப்பட்டவர்களாகச் செயற்பட்ட மையாகும். இவர்கள் மேற்கொண்ட பன்முகப்பட்ட சமூக சேவைகளின் மூலம் ஏனைய சமூகத்தவரிடையே தம்மை அறிமுகம் செய்து கொண்டமையால், பிற சமூகத்தவர்களின் மனங்களிலும் இடம்பிடித்துக் கொண்டனர். அவர்களின் வெற்றியின் இரகசியத்தை எதிர்காலத்திலே தேர்தலில் ஈடுபட முனைபவர்கள் கருத்திற் கொள்ளுதல் பயனுடையது.

அதுமட்டுமல்லாது தமிழரின் வாக்குகளால் மட்டும் வெற்றியீட்டத்தக்க தொகுதிகள் மிக மிக அரிதாகும். அந்த எண்ணத்துடன் தேர்தலில் போட்டியிட முனைபவர்கள் தோல்வியைத் தவிர வேறொன்றையும் எதிர்பார்க்க முடியாது என்பதை 2016 ஆகஸ்ட் மாதம் நடைபெற்ற ஒன்ராறியோ மாகாண சபைத் தேர்தலில் ரூஜ் நிவர் தொகுதியில் போட்டியிட்ட இரு தமிழர்களும் தோல்வியைத் தழுவினமையைக் குறிப்பிடலாம். அத்துடன் பல்லின மக்கள் வாழும் தொகுதியில் ஓரின மக்களின் வாக்குகளை மட்டும் எதிர்பார்த்துத் தேர்தலிற் போட்டியிடுதல் தவறான சிந்தனையுமாகும். கற்றறிந்த இளந்தலை முறையினர் கனடா அரசியற் களத்தில் ஈடுபடுதல் அவசியமானதும் நன்கு பயன் விளைவிப்பதுமாகும். அதற்கேற்ற வகையிற் கனடா மற்றும் உலக அரசியல் விஞ்ஞானத்திலும் தமது அறிவை அவர்கள் வளர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். இந்நாட்டுப் பல்கலைக்கழகங்களில் இத்துறையில் பயிலும் மாணவர் அர்ப்பணிப்பு, ஊக்கம், இன உணர்வு, அத்துடன் கனடியத் தேசிய உணர்வும் உடையவர்களாகத் தம்மை வளர்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

திரு. லோகன் கணபதி அவர்கள் தொடர்ச்சியாக மூன்று தடவைகள் மார்க்கம் மாநகரசபைக் கவுன்சிலராகத் தெரிவுசெய்யப்பட்டவர் ஆவார். அவர் தம் தொகுதி மக்களுக்கு மட்டுமன்றித் தமிழர் சார்ந்த சேவைகளிலும் முனைப்பாக ஈடுபட்டுவருதலும் விதந்துரைக்கத் தக்கதே. இலங்கையில் 2009 மே மாதம் நடைபெற்ற உள்நாட்டுப் போரின் இறுதிக்கட்டத்தில் அரச இராணுவத்தினரால் பெருந் மொகையான தமிழர் படுகொலை செய்யப்பட்டமையை உறுதிப்படுத்தும் வகையில் மார்க்கம் மாநகரசபையில் அப்படுகொலைகள் பற்றிய விபரங்களை எடுத்துரைத்து, அச்செயல் “இனப்படுகொலையே” என்பதை மார்க்கம் மாநகரசபையே உலகில் முதன்முதலாக உறுதிப்படுத்து வதற்குக் காரணியாக அமைந்தவர் லோகன் கணபதி அவர்களே ஆவார். அதனைத் தொடர்ந்து இலங்கையில் இடம்பெற்றது “இனப்படுகொலையே” என உலக அரசியல் அரங்கில் பேசப்படுவதற்கு வழிவகுக்கப்பட்டது.

அதுமட்டுமல்லாமல் ‘தமிழர் மரபுரிமைத் திங்கள்’ என்ற கோரிக்கையை அரச அங்கீகாரம் பெறுவதிலும் லோகன்பதி அவர்களின் பங்கு முக்கியமானது. கனடாவில் தமிழர் மரபுரிமை மாதமாக ஜனவரி மாதத்தை உத்தியோக பூர்வமாக முதன்முதலாக மார்க்கம் நகர சபையே அங்கீகரித்தது. மேலும் தமிழரின் ஈழத் தேசிய அடையாளமாக ‘வன்னி வீதி’ என்ற பெயரை மார்க்கத்தில் நிலைபெறச் செய்த பெருமையும் லோகன் கணபதி அவர்களையே சாரும். இவ்வகையில் கனடாத் தமிழர் அரசியல் வரலாற்றில் லோகன் கணபதி அவர்களின் அரசியல் சேவைகள் நிரந்தரமாப் பதிவாகின்றன.

2011ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற கனடாவின் பொதுத் தேர்தலிற் புதிய ஜனநாயகக் கட்சியில் (NDP) ரூஜ் நிவர் தொகுதியில் வேட்பாளராகப் போட்டியிடும் வாய்ப்பு ராதிகா சிற்சபைஈசன் (**Rathika Sitsabaiesan**) அவர்களுக்குக் கிடைத்தமை கனடா அரசியல் நீரோட்டத்தில் படிப்படியாகத் தமிழர் உள்வாங்கப்படுவதைக் குறிப்பதாகும். அத்தேர்தலில் ஸ்காபரோ ரூச் நிவர் தொகுதியிற் போட்டியிட்டு, வெற்றியடைந்து கனடா நாடாளுமன்றத்தின் முதல் தமிழ் நாடாளுமன்ற உறுப்பினராக இடம்பெற்றமை கனடாத் தமிழர் வரலாற்றிற் பொன் எழுத்துக்களாற் பொறிக்கப்படத்

தக்கது. கனடா நாடாளுமன்றத்தின் இளைய உறுப்பினர் களில் ஒருவரான ராதிகா சிற்சபைசன் அவர்களுக்கு இந்தியாவின் 'வி. கே. கிருஷ்ணமேனன் விருது' வழங்கப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. ஜவகர்லால் நேருவின் அமைச்சரவையிற் பாதுகாப்பு அமைச்சராக இருந்த கிருஷ்ணமேனன் பெயரால் அமைந்த நிறுவனத்தால் 2006ஆம் ஆண்டிலிருந்து இந்த விருது வழங்கப்பட்டு வருகின்றது. அரசியல், பொருளாதாரம், இலக்கியம், அறிவியல், மனிதஉரிமை போன்ற துறைகளிற் சிறப்பாகச் செயற்படுபவர்களுக்கு இவ்விருது வழங்கப்படுவதாகும். இலங்கையிலே தமிழர் உட்பட்ட சிறுபான்மையினர் மீதான அடக்குமுறைக்கு எதிராகவும், மற்றும் மனித உரிமைகளின் மேம்பாட்டுக்காகவும் ஆற்றிய சேவைகளுக்காக ராதிகா சிற்சபைசன் அவர்களுக்கு இவ்விருது வழங்கப்பட்டது.

2012இல் ஒன்ராறியோ மாகாண புதிய ஜனநாயகக் கட்சியின் நிர்வாகத் தலைவராக (President of Ontario NDP) தமிழ் இளைஞரான திரு. நீதன் சண்முகராசா தெரிவாகினார். தொண்டர் அடிப்படையிலான இப்பதவியின் பொறுப்புக்கள் மிகவும் முக்கியமானவை. அனைத்துத் தொகுதிகளிலுமுள்ள கட்சி உறுப்பினர்களின் சங்கம் (Riding Association), கட்சியின் நிதி, நிர்வாகம் போன்றவையும், தேர்லின்போது தேர்தல் செயற்பாடுகளைத் திட்டமிடுதல் என்பனவும் இக்கட்டமைப்பில் இடம்பெறும் முக்கிய கடமைகளாகும். நீதன் சண் அவர்கள் கடந்த 20 ஆண்டுகளாகக் கனேடிய பெருநீரோட்டத்திலே தம்மை இணைத்துப் பல்வேறு பணிகளில் முன்னின்று செயற்பட்டு வருபவர். ரொறன்ரோ பல்கலைக்கழகத்தில் B.Sc., Dip. ED., M.Ed. ஆகிய பட்டங்களைப் பெற்றுத் தன்னைக் கல்வியாளனாக ஆக்கிக்கொண்ட திரு. நீதன் சண்முகராசா சில ஆண்டுகள் கல்விச் சபை பாடசாலை ஆசிரியராகவும் பணியாற்றியவர். தமிழ் இளைஞர்களின் 'Canadian Tamil Youth Development' என்ற அமைப்பிலும் முக்கிய பொறுப்பாளராகச் செயற்பட்டவர். பின்னர் மார்க்கம் கல்விச் சபை உறுப்பினராக முதன்முதலாகத் தேர்தல் மூலம் தெரிவுசெய்யப்பட்ட தமிழ் மகன் என்ற பெருமைக்கும் உரியவர். CASSA என்னும் கனடா தெற்காசிய சமூக சேவை அமைப்புக்களின் கூட்டமைப்புக்கு நிறைவேற்று இயக்குநராகச் சில ஆண்டுகளாகப் பணியாற்றியவர். அத்துடன் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் உரையாற்றும்

திறன்கள் கொண்ட சிறந்த மேடைப்பேச்சாளரும் ஆவார். இவ்வாறாக, அரசியலிலும், சமூக சேவையிலும் தன்னை முழுமையாக வளர்த்துக்கொண்ட தமிழ் அரசியல் வாதியாக நீதன் சண்முகராசா விளங்குவது தமிழர் சமூகத்திற்குப் பெருமையாகும்.

2015இல் நடைபெற்ற பொதுத் தேர்தலில் முதன் முறையாகத் தமிழர் ஒருவருக்குத் தேசியக் கட்சியான லிபரல் கட்சியில் வேட்பாளராகும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. இக்கட்சியின் வேட்பாளராகத் திரு. ஹரி ஆனந்தசங்கரி (Mr. Gary Anandasangaree) ஸ்காபரோ ரூஜ் பார்க் (Rouge Park) தொகுதியிற் போட்டியிட்டு அதிகப்படியான வாக்குகளைப் பெற்று வெற்றி ஈட்டியமையும் தமிழரின் அரசியல் சாதனையாகின்றது. நாடாளுமன்றத்திற்கு இரண்டாவது தமிழ் நாடாளுமன்ற உறுப்பினராக இடம்பெற்றமை உலகின் அனைத்துத் தமிழ் மக்களுக்கும் பெருமை அளிப்பதாகும்.

ஹரி ஆனந்தசங்கரி அவர்கள் உலகளாவிய நிலையில் மனித உரிமைக்காகக் குரல்கொடுக்கும் வழக்கறிஞராகத் தன்னை வளர்த்துக்கொண்டவர். மனித உரிமை தொடர்பாக ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் செயற்பாடுகளிலும் தன்னை இணைத்துக் கொண்டவர். கனடாவில் சிறந்த சமூகசேவையாளராகவும், இளையோரின் கல்விக்கும் நீதிக்கும் அயராது சேவையாற்றுவருமாக விளங்குபவர். ஹரி ஆனந்த சங்கரி அவர்கள், 2006 ஆம் ஆண்டில் Osgoode Hall Law கல்லூரியில் சட்டம் பயின்று, ஸ்காபரோவில் தனது சட்ட நிறுவனத்தை நடத்தி வந்தவர். தமிழர் சமூகத்தில் மட்டுமன்றி, கனடா தழுவிய பல்வேறு அமைப்புக்களிலும் முக்கிய பதவிகளை வகுத்து வருபவர். கனடாத் தமிழ் இளைஞர் பேரவை (Canadian Tamil Youth Development Centre), கனடாத் தமிழர் வர்த்தக சம்மேளனம் ஆகியவற்றின் தலைவராகவும், ரொறன்ரோ பொலிஸ் ஆலோசனைச் சபை, யுனைர்ட்வே நிறுவனத்தின் புதிய குடிவரவாளருக்கான நிதியுதவித்திட்டம் ஆகியவற்றின் உறுப்பினராகவும் அரும் பணிகள் ஆற்றியவர். இவரது சமூக சேவைகளுக்காக மகாராணியின் பாராட்டுப் பதக்கம், தான் பயின்ற சட்டக் கல்லூரியின் பதக்கம் எனப் பல பாராட்டுக்களைப் பெற்றவர். கனடாத் தமிழர்களாலும் பல்லின மக்களாலும் கனேடிய அரசினாலும் பாராட்டுப் பெற்ற ஹரி

ஆனந்த சங்கரி அவர்கள் றூஜ் பார்க் தொகுதியின் நாடாளுமன்ற உறுப்பினராக 2015இல் தெரிவு செய்யப்பட்டார். அத்தோடு, நாடாளுமன்றத்தில் Standing Committee on Indigenous and Northern Affairs குழுவில் மனித உரிமைகளுக்கானக் குரல்கொடுக்கும் பணியல் ஈடுபட்டிருத்தலும் அவரது அரசியல் வளர்ச்சியைக் குறிப்பதாகும். ஹரி அவர்களின் அரசியல் வளர்ச்சியானது கனடாத் தமிழரின் அரசியல் சார்ந்த சாதனைகளைப் பதிவு செய்வதாக அமைகின்றன.

அதன் பின்னர் நீதன் சண்முகராசா 2016 ஜனவரியில் ஸ்காபரோ ரூஜ் நிவர் வட்டாரத்தில் இடம்பெற்ற கல்விச் சபைக்கான இடைத்தேர்தலில் போட்டியிட்டு, வெற்றி வாகை சூடியுள்ளார். இத்தேர்தலில் இவருடன் 19பேர் போட்டியிட்டனர். இங்கு மொத்தமாக அளிக்கப்பட்ட 7,826 வாக்குகளில் நீதன் சண்முகராசா 4,197 (53.63%) வாக்குகளைப் பெற்று வெற்றியீட்டியதோடு, எல்லோராலும் அவரது வெற்றி பாராட்டப்படுவதாயிற்று.

தாயகத்தில் முப்பது ஆண்டுகளாகத் தமிழீழக் கோரிக்கையை முன்வைத்து நடத்தப்பட்ட விடுதலைப் போராட்டம் 2009 மே மாதம் 17ஆம் திகதி முறியடிக்கப்பட்டது. புகலிடத்து ஈழத் தமிழர்களால் 'நாடுகடந்த தமிழீழ அரசு' (Transnational of Provisional Government of Thamil Eelam) என்ற அமைப்பு உருவாக்கப்பட்டது. தமிழ் மக்களது அரசியல் வேட்கையை உயிர்ப்போடு பேணித் தமிழர் தேசியம், தாயகம், தன்னாட்சி எனும் அடிப்படை உரிமைக் கோட்பாடுகளின் வழியாகத் தமிழீழ மக்களின் விடுதலையை வென்றெடுப்பதற்கான ஓர் அரசியல் அமைப்பே இதுவாகும். அதன் அடிப்படையிலே தமிழர் புலம்பெயர்ந்து வாழும் நாடுகளில் 2010 ஏப்ரல் மாதம் 10ஆம் நாள் தேர்தல் நடத்தப்பட்டு, அதன் வழியாக 'நாடு கடந்த தமிழீழ அரசு' செயற்பட்டுவருகின்றது. அதன் முதற்கட்டமாக வட்டுக்கோட்டைத் தீர்மானம் பற்றிய கருத்துக் கணிப்பீடு நோர்வே, ஐக்கிய இராச்சியம், பிரான்சு, கனடா முதலான பல நாடுகளிலும் இடம்பெற்றது. கனடாவில் 2009 டிசெம்பர் 19ஆந் திகதி இதற்கான தேர்தல் நடத்தப்பட்டது. வட்டுக்கோட்டைத் தீர்மானம் சரியானது என்பதை ஆதரித்து 98.82 வீதமான கனடாத் தமிழ் மக்கள் வாக்களித்திருந்தனர். நாடு கடந்த

அரசுக்கான உலக நாடுகள் அனைத்திற்கும் 115 உறுப்பினர்களில், கனடாவிலிருந்து 25 உறுப்பினர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர்.

1993ஆம் ஆண்டு முதல் 2016ஆம் ஆண்டுத் தேர்தல்கள் வரை 'ஈழத்தமிழர் கனடாத் தேர்தல்களின் பங்குபற்றிய விவரத்தைக் காட்டும் அட்டவணைகள் தரப்படுகின்றன:

கனடா மத்திய அரசு நாடாளுமன்றத் தேர்தல் வேட்பாளர்கள்

தொகுதிகள்	வேட்பாளர்	கட்சிகள்	பெறுபேறு
டொன்வலி மேற்கு 28.06.2004	டேவிற் தோமஸ்	புதிய ஜனநாயகக்கட்சி	தோல்வி
ஸ்காபரோ தென்மேற்கு 23,06.2006	வின்சென்ட். வீரசிங்கம்	பழைமைவாதக் கட்சி	தோல்வி
ஏஜாக்ஸ் பிக்கரிங் 14.08.2008	பூலா தவராஜசூரியர்	புதிய ஜனநாயகக்கட்சி	தோல்வி
மிஸிசாகா கிழக்கு குக்ஸ்வில் 14.08.2008	சதீஸ் பாலசந்தரம்	புதிய ஜனநாயகக்கட்சி	தோல்வி
பிராம்ரன் தெற்கு 14.08.2008	கிறேஸ் யோகரெத்தினம்	பசுமைக் கட்சி	தோல்வி
ஸ்காபரோ தென்மேற்கு 02.05.2011	ராகவன் பரஞ்சோதி	பழைமைவாதக் கட்சி	தோல்வி
ஸ்காபரோ – நூஜ் றிவர் 02.05.2011	ராதிகா சிற்சபைசன்	புதிய ஜனநாயகக்கட்சி	வெற்றி
ஸ்காபரோ நூஜ்பார்க் 19.10.2015	ஹரி ஆனந்தசங்கரி	தாராண்மைவா தக் கட்சி	வெற்றி
ஸ்காபரோ நூஜ்பார்க் 19.10.2015	சாந்திக்குமார் காந்தரட்ணம்	புதிய ஜனநாயகக்கட்சி	தோ ல்வி
ஸ்காபரோ	ராதிகா	புதிய	தோல்வி

வடக்கு 19.10.2015	சிற்சபைசன்	ஜனநாயகக்கட்சி	
பிராம்ரன் மேற்கு	கார்த்திகா கோபிநாத்	பசுமைக் கட்சி	தோல்வி
ஸ்காபரோ தென்மேற்கு 19.10.2015	ரோசான் நல்லரத்தினம்	பழைமைவாதக் கட்சி	தோல்வி
மார்க்கம் தோர்ண்கில் 19.10.2015	செந்தி செல்லையா	புதிய ஜனநாயகக்கட்சி	தோல்வி

ஓன்ராறியோ மாகாண அரசுத் தேர்தல்	Ontario Provincial Elections

தொகுதிகள்	வேட்பாளர்	கட்சிகள்	பெறுபேறு
டொன்மில்ஸ் 1993	சந்திரன் மயில்வாகனம்	புதிய ஜனநாயகக்கட்சி	தோல்வி
டொன்மில்ஸ் 1995	ஜானகி பாலகிட்டுணன்	புதிய ஜனநாயகக்கட்சி	தோல்வி தோல்வி
எல்ஸ்மெயர் 1995	கிறிஸ் பார்த்தீபன்	தாராண்மைவா தக் கட்சி	தோல்வி
டொன்மில்ஸ் 1999	ஜானகி பாலகிட்டுணன்	புதிய ஜனநாயகக்கட்சி	தோல்வி
ஸ்காபரோ- கில்ஷூட் 2007	நீதன் சண்முகராசா	புதிய ஜனநாயகக்கட்சி	தோல்வி
ஏஜக்ஸ் - பிக்கரிங் 2007	பாலா தவராஜசூரியர்	புதிய ஜனநாயகக்கட்சி	தோல்வி
மிஸிசாகா கிழக்கு குக்ஸ்வில் 2007	சதீஸ் பாலசுந்தரம்	புதிய ஜனநாயகக்கட்சி	தோல்வி
ஸ்காபரோ-மத்தி 2007	சாமி அப்பாத்துரை	பழைமைவாதக் கட்சி	தோல்வி
ஸ்காபரோ - றூஜ் நிவர் 2011	நீதன் சண்முகராசா	புதிய ஜனநாயகக்கட்சி	தோல்வி
மார்க்கம்- யூனியன்வில்	சண். தயாபரன்	பழைமைவாதக் கட்சி	தோல்வி

2011			
ஸ்காபரோ- கில்ஷூட் இடைத்தேர்தல் 2013	கென் கிருபா	பழைமைவாதக் கட்சி	தோல்வி
ஸ்காபரோ- கில்ஷூட் இடைத்தேர்தல் 2014	கென் கிருபா	பழைமைவாதக் கட்சி	தோல்வி
ஸ்காபரோ – நூஜ் நிவர் இடைத்தேர்தல் 2014	நீதன் சண்முகராசா	புதிய ஜனநாயகக்கட்சி	தோல்வி
மார்க்கம்- யூனியன்வில் இடைத்தேர்தல் 2014	சண். தயாபரன்	பழைமைவாதக் கட்சி	தோல்வி
ஸ்காபரோ – நூஜ் நிவர் 2016	நீதன் சண்முகராசா	புதிய ஜனநாயகக்கட்சி	தோல்வி
ஸ்காபரோ – நூஜ் நிவர் 2016	பிரகல் திரு	தாராண்மைவா தக் கட்சி	தோல்வி

கனடாவில் வாழும் தமிழரின் தொகை சுமார் மூன்று இலட்சத்திற்கும் மேற்பட்டது எனக் கருதப்படுகிறது. இவர்கள் தாம் வாழும் கனடா நாட்டின் அரசியலிலும் தமது அக்கறையைச் செலுத்த வேண்டிய அவசியத்தையும் மிக அண்மைக்காலமாகவே உணர்ந்து கொண்டுள்ளனர். 1990களில் லிபரல் கட்சி, புதிய ஜனநாயகக் கட்சி இரண்டிலும் ஈடுபாடுகொண்டிருந்த தமிழர்களில் சிலருக்குப் பொதுத் தேர்தல்களில் போட்டியிடுவதற்குரிய வேட்பாளர் நியமனம் கிடைத்தமையும், அதில் அவர்கள் வெற்றிபெற முடியாது போனமையும் கனடியத் தமிழர் அரசியல் வரலாற்றுச் செய்திகளாகும். 1993ஆம் ஆண்டிலிருந்து 2016ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம்வரை 'ஈழத்தமிழர்கள் கனடியத் தேர்தலிற் பங்குபற்றிய முழு விவரங்களையும் மேலேயுள்ள அட்டவணைகள் தெளிவாகக் காட்டுகின்றன. மற்றும் மாநகரசபைத் தேர்தல், பாடசாலைச்சபைத் தேர்தல் ஆகியவற்றில் 2003க்கும் 2017க்கம் இடைப்பட்ட காலத்தில் பங்குபற்றியோரின் முழு விவரங்களும் அட்டவணை IX இல் தரப்பட்டுள்ளன.

தமிழ் மரபுத் திங்கள்

கனடாத் தமிழரின் அரசியற் செயற்பாடுகளின் பயனாகத் 'தமிழ் மரபுத் திங்கள்' கனடாவின் மரபுரிமை மாதங்களின் ஓர் அங்கமாக அங்கீகாரம் பெற்றமையும் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். கனடா அரசு பல்லினப் பண்பாட்டுக் கொள்ளையை அறிமுகப்படுத்தியதோடு, பல்லினத்தவரின் மரபுகளைப் பேணும்வகையில் அரசியல் யாப்பிலேயே பாதுகாப்பும் அளித்துள்ளது. அத்துடன் பல இனத்தவரின் Black History Month, Asian Heritage Month, Sikh Heritage Month, Jewish American Heritage Month, National American Indian Heritage Month முதலான மரபுத்திங்கள் நிகழ்வுகளையும் கனடா அரசு ஏற்கனவே அங்கீகரித்துமுள்ளது.

தமிழர் எங்கு சென்று வாழ்ந்தாலும் தம் பண்பாட்டுப் பெருமைகளையும் மரபுகளையும் பேணிக்காக்கும் வழக்கம் உடையோராகவே வாழ்ந்து வந்துள்ளனர். அவ்வகையிற் கனடாவிற்கு 40 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகப் புலம்பெயர்ந்து வாழும் தமிழர் தம் பண்பாட்டைப் பேணும் செயற்பாடாகத் 'தமிழ் மரபுத் திங்கள்' அமைந்துள்ளது. கனடாவில் வாழும் தமிழரும் தம் பண்பாட்டு மரபுகளைப் பேணிக்காக்கும் வகையில் 'தமிழ் மரபுத் திங்கள்' மாதமாகத் தைமாதத்தை அரசு அங்கீகாரம் பெறும் செயற்பாடுகளில் ஈடுபடலாயினர். தை மாதம் தமிழரின் ஆண்டுக் கணிப்பில் முதல் மாதமாகக் கணிக்கப்படுகிறது. புதுவருடக் கொண்டாட்டமும் தைப்பொங்கலும் தைமாதத்தில் இடம்பெறுகின்றன. எனவே ஒவ்வேராண்டும் தொடங்கும்போது தமிழர் மரபைப் பேணும் மாதமாகவும், தைப்பொங்கலுடன் சேர்ந்து மரபுத்திங்கள் விழாக்களையும் நிகழ்ச்சிகளையும் ஒழுங்கு செய்தல் வாய்ப்பாக இருக்குமென்பதாலும் தைமாதத்தைத் தெரிவு செய்திருத்தல் பொருத்தமானதாகும்.

கனடாவில் தமிழரின் ஒருமித்த குரலாக அமையத்தக்க வகையிலான ஒரு செயற்பாடாகத் 'தமிழ் மரபுத் திங்கள்' என்ற அமைப்பு உருவாக வேண்டும் என்ற நல்லுணர்வினால் உந்தப்பட்ட கனடா அறிவகம், கனடா தமிழ்க் கல்லூரி முதலான 20 அமைப்புக்கள் மற்றும் தமிழ் ஆர்வலர்களும் சேர்ந்து, திரு. நீதன் சண்முகராஜா அவர்களின்

தலைமையில் ஒரு செயற்குழுவை அமைத்து 2010 முதலாக மேற்கொண்ட தொடர்ச்சியான முயற்சியினால் 'தமிழ் மரபுத் திங்கள்' அரசினால் அங்கீகரிக்கப்படுவ தாயிற்று. இவர்களது முயற்சியின் பயனாக "தமிழ் மரபுத் திங்கள்" விழாக் கொண்டாட்டம் ரொறன்ரோ நகரின் பல இடங்களிலும் முதன் முதலில் 2010இல் ஆரம்பமானது. முதலில் ரொறன்ரோ பெரும்பாகத்தில் தமிழ் மரபுத் திங்கள் தமிழ் வகுப்புக்கள் நடைபெறும் பாடசாலைகளிலும் சமூகநிறுவனங்களிலும் கொண்டாடப்பட்டது.

இவ்விழா அமைப்பினர் தொடர்ந்து இதனைப் பரவலாக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டு, மார்க்கம் நகரசபை உறுப்பினர் லோகன் கணபதி அவர்களின் உதவியுடன் 2012 இல் முதன் முதலாக மார்க்கம் நகரசபை இதனை உத்தியோக பூர்வமாக அங்கீகரித்தமை சிறப்பாகக் குறிப்பிடத் தக்கதாகும். தமிழ் மரபுத் திங்களை அரச அங்கீகாரம் செய்யும் வகையில் திரு நீதன் சண்முகராஜா, லோகன் கணபதி, ராதிகா சிற்சபைஈசன், ஹரி ஆனந்தசங்கரி முதலியோர் மேற்கொண்ட தொடர்ச்சியான முயற்சிகள் வரலாற்றிற் பதிவுசெய்யப்பட வேண்டியனவாகும். இவர்களின் தனி முயற்சியினாலும் கூட்டு முயற்சியினாலும் யோர்க் நகரசபை, பிக்கறும் நகரசபை, ஏஜாஹ் நகரசபை, ரொறன்ரோ நகரசபை, விற்பி - ஒஸாவா நகரசபை, ஒட்டாவா நகரசபை என்பன தமிழ் மரபுத் திங்களை அங்கீகாரம் செய்துள்ளன. தமிழ் மரபுத் திங்கள் குழுவினரின் பெருமுயற்சியின் விளைவாக ஒன்றாறியோ மாகாண அரசும் 18.03.2014இல் தமிழ் மரபுத் திங்களை அங்கீகரித்தது. அதனைத் தொடர்ந்து ரொறன்ரோ மாவட்டப் பாடசாலைச் சபையும் 04.11.2015இல் அங்கீகாரம் அளித்துள்ளமையால் அரசுப் பாடசாலைகளிலும் தமிழ் மரபுத் திங்கள் நிகழ்வுகளை முன்னெடுக்க வாய்ப்புக் கிடைத்துள்ளது.

2011ஆம் ஆண்டிலிருந்து மத்திய அரசிடமிருந்து அங்கீகாரம் பெறுவதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப் பட்டன. அப்போதைய நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் ராதிகா சிற்சபைஈசன் அவர்கள் மத்திய அரசின் அங்கீகாரத்திற்காகச் தமிழ் மரபுத் திங்கள் மசோதவைத் தனிநபர் பிரேரணையாகச் சமார்ப்பித்திருந்தார். ஆயினும் அம்முயற்சி கைகூடவில்லை. 2015இல் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் ஹரி ஆனந்தசங்கரி அவர்கள் அம்மசோதா

நிறைவேறுவதற்கு முயற்சி எடுத்ததன் பயனாக, நாடாளுமன்ற அங்கீகாரமும் 2016இல் கிடைத்துள்ளமை கனடாவில் வாழும் தமிழ் மக்களுக்குப் பெரும் மகிழ்ச்சியை அளித்துள்ளதோடு, கனடிய மக்கள் தமிழினத்தின் பண்பாட்டுப் பாரம்பரியத்துக்கு எந்தளவுக்கு மதிப்பு அளிக்கின்றனர் என்பதை மத்திய அரசின் அங்கீகாரம் உறுதிப்படுத்துகின்றது (நீதன் சண்: 2017, பக்.93-97).

குறிப்பாகப் புகலிடத் தமிழர் தம் தமிழ் மரபுகள் பற்றிய தெளிவான விளக்கத்தை அறிந்துகொள்ள வேண்டும். அத்துடன் தாம் பழகும் பிற இனத்தவருக்கும் தமிழ்ப் பண்பாட்டின் சிறப்புக்களை கூறி, தமிழ்மரபுத் திங்களின் முக்கியத்துவத்தை அவர்களும் அறிந்து கொள்ளும் வகையிற் செயற்படுதல் தமிழர் கடமையாகும்.

இயல் 9

முதியோர் வாழ்வியலும் தலைமுறை இடைவெளியும்

இலங்கையிலிருந்து புலம்பெயர்ந்து வந்து கனடாவில் வாழும் முதியோரில் மிகப் பெரும்பாலானோர் தம் பிள்ளைகளாற் பொறுப்பேற்கப்பட்டு (Sponsored) கனடாவுக்கு வந்தவர்களாவர். இவர்களது வருகைக்கான காரணங்களிற் சுயவிருப்பைவிடப் பிள்ளைகளின் பெருவிருப்பே முனைப்புப் பெற்றிருந்தது. இங்கு வாழும் முதியோரின் வாழ்வியல், அவர்களின் நாளாந்த நடைமுறைகள், அவர்களது உணர்வுநிலைகள், தினமும் அவர்கள் அனுபவிக்கும் வாழ்க்கைச் சுவைகள், முதுமை அளித்த நோய்க் கொடைகள் முதலியவற்றைச் சீர்தூக்கிப் பார்க்கும்போது புலம்பெயர்ந்து வாழும் முதியோரில் அதிகமானோர் பெரிதும் சோகமான மனச்சுமையோடு வாழ்கிறார்கள். இவர்களுக்குக் கனடிய அரசு வழங்கும் சலுகைகளும் உதவிகளும், மற்றும் முதியோர் மன்ற அமைப்புகளும் ஆலயங்களும் விழாக்களும் மனஆறுதலையும் மகிழ்ச்சியையும் அளிக்கின்றன என்பது யதார்த்தமாகும்.

கனடாவில் வாழும் முதியோரின் கடந்தகால வரலாறு ஈழத்தில் மிகச் செழுமையுடையதாகத் திகழ்ந்தது. அவர்களது வாழ்க்கை தமிழ்மொழியின் வளத்திலே தடம்புதைத்தது. தமிழில் அவர்கள் வாழ்ந்தார்கள்; வழிபட்டார்கள்; சடங்கியற்றினார்கள்; களியாட்ட விழாக்கள் நடத்தினார்கள்; சமூக சம்பிரதாயங்களையும் பண்பாட்டு விழுமியங் களையும் மதித்துச் சமூகக் கூட்டுறவுடன் வாழ்ந்தார்கள்; முதியோருக்குச் சமூகத்தில் மதிப்பிருந்தது. அவர்கள் இளையோருக்கு முன்மாதிரியாக வாழ்ந்து காட்டினர். இத்தகைய பண்பாட்டுப் பின்னணிகளையும் சமூக மதிப்பினையும் பெற்று வாழ்ந்த முதியோர் கனடாவுக்கு வந்ததும் அவர்கள் சடுதியான பண்பாட்டு அதிர்ச்சிக்கு (Cultural shock) உள்ளாகும் நிலை ஏற்படுகிறது.

ஒன்ராறியோ மாகாணத்தில் சுமார் 8000 தமிழ் முதியோர் வாழ்கிறார்கள் எனவும், அவர்களில் 4000 பேர்

மட்டில் முதியோர் மன்றங்களில் இணைந்து பல்வேறுபட்ட சேவைகளையும் பெற்றுவருகிறார்கள் எனவும் ஓர் இணையத்தளத் தகவல் கூறுகிறது. கனடாவிற் பிள்ளைகளுடன் வாழும் முதியோரிலே தமது பிள்ளைகள், பேரப்பிள்ளைகள் என்போருடன் சேர்ந்து 'ஒரே குடும்பம்' என்ற நிலையில் வாழ்வோர் ஒரு வகையினர். பெரும்பாலான முதியோர் தம் பிள்ளைகள் வேலைக்குச் சென்றதும் பேரப்பிள்ளைகளைப் பராமரிப்போராகத் தொழிற்படுகின்றனர். தமது பிள்ளைகள் வேலைக்குச் செல்ல முழுநேரமாகப் பேரப்பிள்ளைகளைப் பராமரிப்புச் செய்த அனுபவம் இலங்கையில் அவர்கள் பெற்றிருக்கவில்லை. இது ஒரு புதிய அனுபவம்.

கனடாவிற் பிள்ளைப் பராமரிப்பு என்பது முதியோருக்குப் பெரிய பொறுப்பு மிக்க வேலையாகும். கனடிய சட்ட ஒழுங்குகள், பேரப்பிள்ளை பேசும்மொழி, (குழந்தைகளின்) பெற்றோரின் அறிவுறுத்தல்கள் என்ற இன்னோரன்ன விடயங்களின் மத்தியில் முதியோர் பிள்ளைப் பராமரிப்புச் செய்ய வேண்டியுள்ளது. ஆயினும் அவர்கள் அதனை தம் முழுவிருப்புடன் செய்யும் கடமையாகவே கருதுகின்றனர். அவர்கள் அதனால் அனுபவிக்கும் அல்லல்கள் அளவற்றன. முதியோரது பல்வேறுபட்ட தாயக அனுபவங்களை மூட்டை கட்டி வைக்கும்படி அவர்களின் பிள்ளைகள் கூறுவதுமுண்டு. முதியோரின் பக்குவமான அனுபவங்களைக்கூட அவர்களது பிள்ளைகள் செவிமடுப்பதில்லை. அவர்களுக்குக் கனடிய ஞானம் முழுவதையும் தாம் அறிந்து கொண்டோமென்ற மனப்பிராந்தி. இவ்வாறான பல விடயங்களால் முதியோர் பாதிக்கப்படுகின்றனர்.

தமிழ்மொழிப் பற்றுக்கும் ஆங்கிலமொழித் தேவை களுக்கும் இடையில் முதியோர் பல சவால்களைத் தம் வீடுகளில் எதிர்கொள்கின்றனர். பேரப்பிள்ளைகள் பாலர் பாடசாலைக்குப் போகத்தொடங்க முன்னர் பாட்டன் - பாட்டிமாருடன் தமிழில் நன்கு உரையாடி மகிழ்கின்றனர். அவர்கள் பாடசாலைக்குச் செல்லத் தொடங்கியதும் படிப்படியாகத் தமிழ் மொழியை மறந்து ஆங்கிலத்தில் பேசத் தொடங்குகின்றனர். பேரப்பிள்ளைகள் ஏழு - எட்டு வயதுகளைத் தாண்டும்போது அவர்களது வீட்டுமொழி படிப்படியாக ஆங்கிலமாக மாறுகின்றமையைப் பெரும்பாலான வீடுகளில் காணலாம். இதனால் பாட்டன்,

பாட்டி, மற்றும் பெற்றோரும் கூட அவர்களது உரையாடலில் திக்குமுக்காடும் நிலைப்பாடுமுண்டு. இம்மொழிச் சிக்கல் முதியோருக்கும் பேரப்பிள்ளைகளுக்கும் இடைவெளியை ஏற்படுத்துகின்றது. முதியோர் வெளியுலகத் தொடர்பு குறைந்தவர்களாகவும், வீட்டு வேலைகளுடன் பொழுதைப் போக்குபவர்களாகவும் இருக்கின்றனர். பேரப்பிள்ளைகளின் நவீன நாகரிகப் போக்குகளுக்கும் முதியோரின் நடையுடை பாவனைகளுக்கும் நடுவே இடைவெளி காணப்படுகிறது. பேரப்பிள்ளைகள் நவீன நாகரிக வாழ்வியலுக்கு ஆளாகி, உறவு முறைகளைப் புறந்தள்ளி வாழநேரிகிறது. அதனை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாமல் பெற்றோரும் முதியோரும் அவலப்படும்நிலை சாதாரணமாக நிகழ்ந்துகொண்டிருக்கிறது.

இச்சூழலில் பேரப்பிள்ளைகளுடன் முரண்படாமல் இசைந்துபோகும் நிலைப்பாட்டிலேயே முதியோர் உள்ளனர். இதனால் பிள்ளைகள், பெற்றோர், பாட்டன்-பாட்டிமார் ஆகியோரிடையேயுள்ள உறவுநிலையில் பெரியதோர் இடைவெளி ஏற்படுகிறது. முதியோரைப் பொறுத்தவரையில் அவர்களுக்கு இச்செயல்கள் மன அழுத்தத்தைக் கொடுக்கின்றன. இவற்றிலிருந்து விடுபட்டுத் தாம் தனிமையாக 'முதியோர் இல்லங்களில்' தங்கவேண்டும் என்ற உணர்வுந்தலையும் முதியோர் பெறுகின்றனர். இதனைச் சந்ததி இடைவெளி (Generation Gap) என்று கூறினாலும், கனடியத் தமிழர் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினைகளில் இதுவும் முக்கிய விடயமாகும். இந்நாட்டில் தமிழினத்திற்கு முன்னர் புலம்பெயர்ந்த சீனர், இந்தியர் ஆகியோரிடமும் இத்தகைய பிரச்சினைகள் தோன்றி யிருந்தன. அவர்களும் அவற்றுக்கு முகம்கொடுத்தே வந்துள்ளனர்.

இம் முதியோர் சுயத்தை இழந்து, பிறரிலே தங்கியிருக்கும் நிலையில் உள்ளனர். இவர்களிற் பெரும்பாலானோர் பொறுப்பேற்பில் கனடாவுக்குவந்தமையால், ஸ்பொன்சர் செய்து அழைத்தவர்களுக்கு அவர்கள் கட்டுப்பட்டவர்களாக அவர்களிலே தங்கியிருப்பவர்களாகவே வாழ வேண்டியிருக்கிறது. இவர்களிற் சிலர் சுயமாக வாழவிரும்பி அரசின் சமூகநலக் கொடுப்பனவில் வாழத் தலைப்பட்டனர். அவர்களுக்குச் சமூகநல உதவிகளும் கிடைத்தன. முதியோர் இல்ல வசிப்பிட வசதிகளும் கிடைத்தன. ஆனால் அந்த வசதிகளுக்கும் வாய்ப்பு களுக்கும் இப்போது ஆபத்து வந்துள்ளன. பொறுப்பேற்பில்

வந்து, அதனை குறிப்பிட்ட கால எல்லை முடிவடைவதற்கு முன்னர் குடிவரவுச்சட்ட விதிகளுக்காக முரணாக, சமூகநல உதவி பெற்று வாழ்ந்தோர் அப்பணத்தினை மீள அரசுக்குச் செலுத்த வேண்டிய நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளனர். அந்நிலைக்கு ஆளானோரின் மனநிலை மேலும் பாதிப்பு அடைந்துள்ளது. பணத்தை மீளக்கட்ட வேண்டியநிலை ஏற்பட்டதால், பல குடும்பங்களிடையே சிக்கல்களும் தோன்றியுள்ளன. இத்தகைய சிக்கல்களை எல்லாம் முதியோர் இந்நாட்டில் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கின்றனர் என்பது உண்மை. சிலர் சமூகநல உதவி பெற்றும் தனித்து வாழாமல் பிள்ளைகளுடன் வாழ்வதுண்டு, அத்தகைய சந்தர்ப்பங்களில் சமூகநல உதவிப்பணத்தை அப்படியே தம் பிள்ளையிடம் வீட்டு அடைமானப்பணம் (Mortgage) கட்டுவதற்காக ஒப்படைக்கும் முதியோருமுளர். அதன் பொருட்டு முதியோரின் சமூகநலப்படிக்காசோலைகள் பிள்ளைகளால் அப்படியே வாங்கப்படுகின்றன. இத்தகைய முதியோரில் எத்தனைபேர் இதனை மகிழ்வோடும் திருப்தியோடும் செய்கின்றனர் என்பதும் கேள்விக்குறியாகும்

முதியோர் தமது தேவைகள் அனைத்தையும் பிள்ளைகளிடம் தெரிவிப்பதில்லை. பிள்ளைப் பாசம் பெற்றோரிடம் பொங்கிவழியும். அதற்கு எதிர்உபகாரம் எல்லாப் பிள்ளைகளிடமும் கிடைப்பதில்லை என்பதை இங்குள்ளோர் புரிந்துகொள்வர். ஆனால் இவற்றுக்கு விதிவிலக்காக முதியோரைப் பேணிக்காக்கும் பிள்ளைகளின் பாச உணர்வினையும் கடமையுணர்வினையும், நன்றி மறவாமையையும் பாராட்டுதல் வேண்டும். முதியோரின் பணத்தை, அவர்களின் சொத்தை, அவர்களது பிள்ளைகள் தவறான வழியில் பயன்படுத்தும் நிலைப்பாடுமுண்டு. முதியோருக்குக் கிடைக்கும் அரசு உதவிப் பணத்தை அவர்களிடம் முழுமையாகக் கொடுக்காமல் அவர்களை ஏமாற்றி அப்பணத்தைத் திருடுதல், அவர்களது கையெழுத்தைத் தாம் வைத்து அவர்களின் பணத்தை மோசடி செய்தல் என்பனவும் இடம்பெற்றுவந்துள்ளன. இவ்வாறு தாம் பாதிப்படைவதால் ஏற்படும் கவலைகளை முதியோர் எவரிடமும் வெளிப்படுத்துவது இல்லை. ஆங்கிலமொழியில் உரையாடுவதற்குரிய பயிற்சிக் குறைவும் அவர்களுக்குப் பெரும்கவலையைத் தருவதாகும். இவ்வாறு மேலோட்டமாகக் கூறப்பட்ட அனைத்து விடயங்களும் முதியோருக்கு உளவளம் சார்ந்த அழுத்தங்களைக் கொடுத்து அவர்களை நோயாளிகளாக்குகின்றன.

உற்றார் உறவினர்களை விட்டு இங்கே தனித்து வந்து குடியேறிவிட்டோமே என்ற பெரிய கவலை (migration Stress) அவர்களுக்குண்டு. புதிய இடம், புதிய சூழல். சேர்ந்து பழக முடியாத அயலவர். இவற்றின் மத்தியில் முதியோரின் வாழ்க்கை நகர்கிறது. இவற்றக்கம் மேலாகச் சில முதியவர்கள் உடல் - உளம் ரீதியாகவும் மற்றவர்களால் துன்புறுத்தப்படுகிறார்கள் என்ற செய்தியும் சமூகத்திற் பேசப்படுகிறது. இவை எல்லாவற்றையும் தாங்கிக் கொண்டே முதியவர்கள் தம் காலத்தைக் கடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். உரியவர்களால் கவனிக்கப்படாது தனிமையில் வாடுகிறார்கள். தாம் அந்நிய நாட்டில் தனிமைப் படுத்தப்பட்டுவிட்டோம் என்ற ஏக்கம். வயது முதிர்ச்சியில் அவர்களுக்குப் பற்றுக்கோடு தேவைப்படுகிறது. 2006இல் ரொறன்ரோ குடும்ப சேவைகள் அமைப்பு நடத்திய ஒரு கணிப்பின் மூலம் 59 சத வீதமான முதியோர் தனிமையில் வாழ்வோராகக் காணப்பட்டனர். இந்நாட்டில் பல பிள்ளைகள் தம் பெற்றோரை முதியோர் இல்லங்களிலே (Senior Homes) தனித்து விட்டிருக்கின்றனர். முதுமையில் பற்றுக்கோடின்றித் தவிக்கும் முதியோர் இலகுவில் அடையக்கூடியது மனஅழுத்தம் என்ற பெருந்துயரமே. ஊரிலே 'பென்சனியர்', வயதால் மூத்தவர், முதியவர் என்ற மதிப்பு, மரியாதை, மகிழ்ச்சி என்பனவற்றோடும் சுயமாக வாழ்ந்திருக்கலாம். ஆனால் இங்கே பராமரிப்பு இல்லத்தில் படுத்திருக்கிறோமே என்ற எண்ணமே அவர்களை ஏக்கத்தில் ஆழ்த்துகின்றது.

அடுத்ததாக, தனித்து வாழும் முதியோரும் கவனத்திற்கு உரியவராகின்றனர். இவர்கள் முதியோர் இல்லங்கள், தொடர்மாடிக் கட்டிடங்கள் ஆகியனவற்றில் வாழ்கிறார்கள். அவர்கள் அங்கு பல்வேறு வசதிக் குறைகளுடன் தனியில் தனித்து வாழவேண்டியுள்ளது. இவர்களிற் பெரும்பாலானோர் பிள்ளைகளுடன் முரண்பட்டுப் பிரிந்து முதியோர் இல்லங்களிலே தனித்து வாழ்பவர்களாகவும் காணப்படுகின்றனர். இவர்களுக்குத் தாம் நினைத்தவுடன் உறவினர் வீடுகளுக்குச் சென்றுவர முடியாது. தனித்துச் செல்ல வழிதெரியாது. அவர்களை அழைத்துச் செல்லப் பிள்ளைகளுக்கு நேரம் கிடையாது. பக்கத்திலுள்ள அயலவர்களுடன் உரையாடலாம் என்றால் மொழிப்பிரச்சினை அல்லது அதற்குத் தடை உத்தரவு.

இவ்வாறு இவர்கள் சமூகத்தவர், உற்றார் உறவினர், அயலவர் முதலியோரிடமிருந்து தனித்து விடப்படுவதால் அவர்கள் மன அழுத்தங்களுக்கும் ஆளாகின்றனர்.

ஆங்கிலமொழி பேசும் ஆற்றல் குறைந்த முதியோர் பெரும் கஷ்டங்களை எதிர்கொள்கிறார்கள். அரசு உதவியைப் பெறுவதற்கோ அல்லது மருத்துவ வசதிகளைப் பெறுவதற்கோ பணம்கொடுத்து ஒருவரை அழைத்துச் செல்ல வேண்டிய சிக்கல்களையும் முதியோர் எதிர்கொள்கின்றனர். புதிய குடிவரவாளர்களான முதியோருக்கு இலவச ஆங்கிலக் கல்வி வகுப்புகளை அரசாங்கம் நடத்துகின்றது. ஆனால் அவர்கள் பிள்ளைப் பராமரிப்பிலும் வீட்டுவேலைகளிலும் ஈடுபட வேண்டி யிருப்பதால் இவ்வாய்ப்புகளையும் பயன்படுத்த முடியாத நிலையில் உள்ளனர்.

இத்தகைய மன அழுத்தங்களுடன் வாழும் முதியோருக்குக் கனடா அரசு வந்தோரை வாழவைக்கும் கற்பகச்சோலையாக விளங்குகிறது. ஒன்ராறியோ மாகாண அரசு தனது வரவுசெலவுத் திட்டத்தில் முதியோர் சேவைகளுக்காக 40 வீதமான நிதி ஒதுக்கீடு செய்கிறது. முதியோருக்கு ஓய்வதியம் (Senior Pension), குடும்பநலப்படி (Family Benefit), முதியோருக்கான மருத்துவ பராமரிப்பு (Senior Medicare), முதியோருக்குத் தேவையான ஆலோசனைகள்-Counselling, பொழுதுபோக்கு மையங்கள் (Seniors Recreation Centre) முதலிய வசதிகளைக் கனடா அரசு வழங்கிவருகிறது. அத்துடன் கனடாவில் முதியோருக்குச் சேவை வழங்கும் பல்வேறு அமைப்புக்கள் உள்ளன. தமிழ் முதியோருக்குச் சேவை வழங்குவதற்கென ரொறன்ரோ பெரும்பாகத்தில் ஒன்ராறியோ முதுதமிழர் சங்கம், ரொறன்ரோ தமிழ் முதியோர் மன்றம், மல்வேர்ண் முதுதமிழர் மன்றம், ஸ்காபரோ முதுதமிழர் சங்கம், மார்க்கம் தமிழ் முதியோர் மன்றம், பீல் முதுதமிழர் சங்கம், வசந்தம் உளவளத்துணை நிலையம் முதலிய அமைப்புக்கள் செயலாற்றிவருகின்றன.

முதுமையில் பற்றுக்கோடின்றித் தவிக்கும் பெற்றோர் இலகுவில் அடையக் கூடியது மனஅழுத்தம் என்ற பெருந்துயரமே. சிலர் முதியோரைக் கடுஞ்சொற்கள் கூறி மனத்தைப் புண்படுத்தல், தனிமைப்படுத்துதல், அச்சுறுத்துதல், அவர்களது செயற்பாடுகளுக்குத் தடையாக

இருத்தல் முதலான பல்வேறு வழிகளில் மன அழுத்தங்களை ஏற்படுத்துகின்றனர் என்பது கவனத்திற்குரிய விடயங்களாகும். உடல் ரீதியாகத் தாக்குதல், அவர்களது கருத்துக்களுக்கும் சொற்களுக்கும் முக்கியமளிக்காது அவர்களைப் புறக்கணித்தல், அவர்களுக்குரிய மருத்துவ வசதிகளை உரிய நேரத்தில் தகுந்த முறையில் செய்து கொடுக்காமை முதலான இடையூறுகளும் முதியோருக்கு ஏற்படுத்தப்படுவதால் அவர்கள் மேலும் மேலும் மன அழுத்தங்களுக்கே ஆளாகின்றனர்.

தமிழ் முதியோர் தாயகத்திலே நிலவிய போர்ச் சூழலினாற் பெரிதும் மனத்தாக்கங்களுக்கு உட்பட்டவர்கள். மருத்துவ வசதிகள் இன்மை, போசாக்கான சத்துணவுக் குறைபாடு, பல்வேறுபட்ட இழப்புகள், சமூகச் சீர்கேட்டின் தாக்கங்கள், இடப்பெயர்வுகள் முதலியனவற்றால் ஏற்கனவே பாதிக்கப்பட்டவர்கள். இத்தகைய மனச்சுமைகளுடன் வந்தவர்களுக்கு இங்கும் மன அழுத்தச்சுமை மேன்மேலும் அதிகரித்துக்கொண்டே போகிறது. தமிழரது பண்பாட்டு வரலாற்றிலே தொடர்ச்சியான போர்களினாலும் அந்நியப் படை எடுப்புகளாலும், பிறசமயக் கெடுபிடிகளாலும் அல்லற்பட்டுக் கொண்டிருந்த சமுதாயத்தைப் புத்தெழுச்சி பெறச் செய்வதற்கு திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளும் திருஞானசம்பந்த சுவாமிகளும் பக்தி மார்க்கத்தைப் பயன்படுத்தியதை ஈண்டு நினைவு கொள்ளலாம். முதியோர் வாரமொருமுறை தத்தம் வழிபாட்டுத் தலங்களுக்குச் சென்று வழிபாடு செய்தல் மிகவும் பயன்தருவதாகும். முதியோர் மன்றங்களில் உறுப்பினராக இணைந்து அங்கு நடைபெறும் சேவைகளுக்கு உதவியாகத் தாமும் தொண்டுப்பணி செய்யலாம். கோடை காலங்களிலே இடம்பெறும் பல்வேறு நடைபவனிகள், தொண்டுப்பணி அடிப்படையிலான வேலைத் திட்டங்களிலே தம்மையும் இணைத்துக் கொள்ளலாம். தனியே வீடு, பேரப்பிள்ளைகள் என்று இருந்துவிடாமல், தங்களது உடலுக்கும் உயிருக்கும் என வாரத்தில் ஓரிரு நாட்களையாவது ஒதுக்கிக் கொள்ள வேண்டும்.

முதியோரது உளம் சார்ந்த அழுத்தங்களின் பயனாக இயற்கையாகவே முதுமை தரும் சோகங்களும் சேர்ந்து அவர்களுக்கு மனஅழுத்தங்களைப் பெரிதும் ஏற்படுத்துகின்றன. இந்நாட்டின் குளிர்கால நிலையினால் அவர்களின் உடல்நலம் பெரிதும் பாதிக்கப்படுகிறது. 70 வயதிலும் தமது ஊர்க்கோயில் திருவிழாக்களிலே

துணிச்சலோடு நடந்துசென்று திருவிழா பார்த்து மகிழ்ந்த எமது பாட்டன் - பாட்டிமார் இங்கு குளிரினால் குறுகி, வெளியில் நடமாட முடியாத சூழலில் வீட்டினுள் ஒதுங்கிக் கிடக்கும் பரிதாப நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளனர். கோயில் வீதியில், வீட்டு முற்றத்தில், கோயில் மரத்துநிழலில் கூடியிருந்து தத்தம் ஊர் விடயங்களைக் கதைத்துப் பொழுதுபோக்கிய எமது முதியோர் இந்நாட்டில் உரையாட எவருமின்றித் தனித்து வாழும் நிலை பரிதாபத்திற்குரியது. பூட்டிய வீட்டினுள்ளிருந்து தொலைபேசியிலே தேவைப்படும்போது உரையாடிக்கொள்ளும் கனவுலக வாழ்க்கையே அவர்களது நிலைமை.

முதியோர் பிள்ளைகளில் தங்கியிருப்பதாலேயே இத்தகைய மனஅழுத்தங்களுடன் வாழ வேண்டியிருக்கிறது. இவர்கள் தாம் தனித்து வாழத்தக்க நிலைக்குத் தம்மைத் தயார் செய்துகொள்ள வேண்டும். இதற்குரிய வாய்ப்பும் வசதிகளும், இதற்குரிய ஆலோசனைகள் வழங்குவதற்குரிய முதியோர் சேவை அமைப்பும் இந்நாட்டில் நிறையவே உள்ளன. கனடாவில் வாழும் முதியோரிற் பெரும்பாலானோர் தாயகத்தில் கற்றவர்களாகவும், அரசு மற்றும் தனியார் நிறுவனங்களிலும் பணிபுரிந்தவர்கள்; தம் உழைப்பில் வாழ்ந்தவர்கள். கனடாவில் அவர்களுக்கு உத்தியோகம் இல்லை. அத்துடன் தொழில்நுட்ப அனுபவங்கள், கணினித் திறன், ஆங்கிலமொழித் திறன் முதலானவை அவர்களது தொழில் வாய்ப்புகளுக்குத் தடையாக உள்ளன. முதியோரில் ஆங்கிலம் நன்கு தெரிந்தவர்களும் உள்ளனர். ஆனால் அவர்கள் வெளியுலகத் தொடர்பின்மையினால் தமது ஆங்கிலத் திறனைப் பயன்படுத்த முடியாதிருக்கின்றனர்.

நோய்வாய்ப்பட்ட முதியோர் பராமரிப்பு இல்லங்களில் (Care Centres) தங்கியிருக்கின்றனர். வீட்டிற்கு வந்து உணவு வழங்கப்படும் திட்டத்திலும் (Meals on wheels) உள்ளனர். மேலும் வீட்டு உதவிகள் (Home maker, Home care), பகல்நேர முதியோர் திட்டங்கள், முதியோர் விடுதிகள் (Nursing, Seniors Housing), நீண்ட கால பராமரிப்பு நிலையங்கள் எனப் பல்வேறு சேவை வசதிகளை அரசு வழங்குகிறது. அரசு புதிதாக அறிமுகம் செய்துள்ள உள்ளூர் சுகாதார ஒருங்கிணைப்பு வலையங்கள் (Local Health Integration Network - LHIN) மூலம் “வீட்டில்

வயோதிபம் அடைதல்” என்ற திட்டத்தின் கீழ் 700 மில்லியன் டொலர் நிதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. அத்துடன் நீண்ட கால நோயுடன் வாழும் ஒருவர் தனது நோயைக் கட்டுப்பாட்டில் வைத்துப் பராமரித்துக் கொள்வதற்குரிய கல்விவழங்கும் திட்டமும் அரசினால் நடைமுறைப்படுத்தப்படுகிறது. இவற்றைத் தக்கமுறையில் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்கு முதியோரை நெறிப்படுத்த வேண்டிய பொறுப்பும் கடமையும் முதியோரின் பராமரிப்பாளர்களுக்கும் முதியோர் மன்றங்களுக்கும் உரியதாக உள்ளன.

சில வருடங்களுக்கு முன்னர் முதியோரைப் பராமரிப்பதற்கென்று Ontario Ministry Responsible for Seniors என்ற ஓர் அமைச்சு செயற்பட்டு வந்தது. அதற்குப் பதிலாக இப்போது ‘Ministry of Ontario Seniors Secretariat’ என்ற பெயரில் முதியோர் அமைச்சு ஒன்று செயற்பட்டுவருகிறது. முதியோர் துன்புறுத்தப்படுதலும், அவர்கள் பல்வேறு துன்பங்களுக்கு ஆளாவதும் பொதுவாக இடம்பெற்று வருவதால் முதியோருக்குப் பாதுகாப்பும் பராமரிப்பும் வழங்குவதற்காகப் பல்வேறு செயல்திட்டங்களை ஒன்ராறியோ அரசு மேற்கொண்டு வருகின்றது. முதியோரை உடல்ரீதியாகத் துன்புறுத்துதல் (Physical Abuse), நிதி ரீதியாகத் துன்புறுத்துதல் (Financial Abuse), உளவியில் ரீதியாகத் துன்புறுத்துதல் (Psychological & Emotional Abuse), முதியோரைக் கவனிக்காது உதாசீனப்படுத்துதல் (Elders Negligence) முதலான குற்றங்கள் புரிவோருக்கு எதிராக அரசு கடும் சட்ட நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருகின்றது.

ஒன்ராறியோ மாகாண அரசாங்கத்தில் முதியோர் நலன்களைக் கவனிப்பதற்காகவும், அவர்களின் பாதுகாப்பிற்காகவும் மேற்குறிப்பிட்ட பிரத்தியேக அமைச்சு அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இம்மாகாணத்திற் செயற்பட்டுவரும் அனைத்து முதியோர் இல்லங்களும் இந்த அமைச்சின் நேரடிக் கண்காணிப்புக்கு உட்பட்டவையாகும். முதியோர்தொடர்பான பல்வேறு தகவல்களை Seniors Info Line: 1-888-910- 1999 என்ற தொலைபேசி இலக்கத்தினூடாகப் பெற்றுக்கொள்ளும் வசதிகளும் செய்துதரப்பட்டுள்ளன. அத்துடன் ஒன்ராறியோ சுகாதார மேம்பாட்டு அமைச்சு (Ministry of Health

Promotion) முதியோருக்குத்தேவையான செயல்திட்டங்களை வகுத்துச் செயற்படுத்தி வருகின்றது.

தமிழ் முதியோர் மன்றங்கள்:

ஒன்ராறியோ மாகாணத்தில் தமிழர் மத்தியில் ஒன்ராறியோ முது தமிழர் மையம்-ஸ்காபரோ, ரொறன்ரோ தமிழ் முதியோர் மன்றம், ஸ்காபரோ முதுதமிழர் சங்கம், மார்க்கம் முது தமிழர் சங்கம், வசந்தம் - முது தமிழர் ஆரோக்கிய மையம், மல்வேர்ண் முதுதமிழர் மன்றம், பீல் முது தமிழர் சங்கம்-மிசிஸாகா, மிடில் பீல்ட் முதுதமிழர் ஆரோக்கிய சங்கம் - மார்க்கம், பொக்ஸ் குருவ் சமூக நலன்புரி சங்கம் - மார்க்கம், கார்மனி முதியோர் நிலையம், முதுதமிழர் சங்கம்- பிராம்டன், பீல் முது தமிழர் நட்புறவுச் சங்கம், -மிசிஸாகா, சிநீலங்கா தமிழ் முதியோர் எட்டபிக்கோ குழு- எட்டபிக்கோ, டர்காம் தமிழர் சங்கம், வோட்டர்லூ தமிழ் கலாசார நிலையம்,- வோட்டர்லூ, ஒட்டாவா முது தமிழர் சங்கம் எனப் பல தமிழர் முதியோர் மன்றங்கள் பல்வேறு நகரங்களில் செயற்பட்டுவருகின்றன.

ஒன்ராறியோ முதுதமிழர் மையம் (Senior Tamils' Centre of Ontario):

1985 செப்ரெம்பர் மாதம் 26 உறுப்பினர்களுடன் ஆரம்பிக்கப்பட்ட இம்மன்றத்தில் இப்போது சுமார் 2000க்கும் அதிகமான முதியோர் உறுப்பினர்களாகச் சேர்ந்து செயற்பட்டு வருகின்றனர். முதியோரின் தேவைகள், சமூக உறவாடல், பொழுதுபோக்கு, அரச உதவிகள், மருத்துவ உதவிகள் என்ற இன்னோரன்ன தேவைகளை இம்மன்ற உறுப்பினர் பரஸ்பரம் பரிமாறிக் கொள்கின்றனர். 1991 பெப்ரவரியில் இலாப நோக்கற்ற மன்றமாக அரசாங்கத்தில் பதிவுசெய்யப்பட்டுப் பல்வேறு அரச மானியங்களுடன் மிகவும் வெற்றிகரமாக இம்மன்றம் இயங்கிவருவதற்கு மன்றத்தின் இயக்குநர் சபை உறுப்பினர்களும் மன்ற உறுப்பினர்களின் ஒத்துழைப்பும் காரணமாகின்றன. "Towards a spirit of Caring and sharing" என்ற முகப்பு வாசகத்துடன் இயங்கும் இம்மன்றத்தினர் நடத்தும் கருத்தரங்குகள் முதியோருக்கு மிகப் பயன்தருவன.

1989ஆம், 1990ஆம் ஆண்டுகளில் 'எழுத்துத் தேர்ச்சி (Creative writing) வகுப்புகள் நடத்தப்பட்டன. அதில் பங்கு பற்றிய பலர் கதைகள், கட்டுரைகள், கவிதைகள் எழுதுவதற்குப் பயிற்றப்பட்டனர். வருடந்தோறும் அவர்கள் மேற்கொண்டு வரும் உல்லாசப் பயண முயற்சிகளும் மற்றும் பொழுதுபோக்குச் செயற்பாடுகளும் முதியோரை மகிழ்வுடன் வாழ வழிவகுப்பனவாகும். ஒன்ராறியோ மாகாண அரசு செயற்படுத்திவரும் "சமூகப் பராமரிப்பு அணுகுமுறை நிலையத் திட்டம், தாதியர் மருத்துவசேவை, தொழில் முறையிலான சிகிச்சை, சமூகசேவை, உணவு வகைப்பற்றிய விளக்கங்கள் முதியோருக்கு மிகவும் தேவையான மருத்துவப் பொருட்கள் மற்றும் கருவிகள் வழங்கல், அவற்றை உபயோகித்தல் முதலான பல்வேறு சேவைகளை வழங்குகின்றது. இம் முதியோர் மன்றம் இத்திட்டத்தின் கீழ் சேவையாற்றும் ஊழியர்களை அழைத்துப் பட்டறைகள் நடத்திவருவது முதியோருக்கு மிக்க பயனளிப்பதாகும்.

ரொறன்ரோ தமிழ் முதியோர் மன்றம்: (Toronto Tamil Senior's Association):

ரொறன்ரோ மத்தியிலுள்ள சென்ற ஜேம்ஸ் நகரப்பகுதியில் வாழும் முதியோர் ஒன்றிணைந்து இம்மன்றத்தை 1997இல் ஆரம்பித்தனர். அக்காலப்பகுதியில் பெருந்தொகையான தமிழ் மக்கள் அப்பகுதியில் வாழ்ந்துவந்தனர். இதனால் "குட்டி யாழ்ப்பாணம்" எனவும் இப்பிரதேசம் வழங்கப்படுவதாயிற்று. பின்னர் படிப்படியாக இப்பகுதியில் வாழ்ந்த தமிழ் மக்கள் ஸ்காபரோ, மார்க்கம் ஏஜக்ஸ் முதலான பகுதிகளுக்குப் புதிய குடிமனைகளை வாங்கிக்கொண்டு இடம் பெயரலாயினர். இம் மன்றத்தின் முதல் தலைவராக அமரர் திருமதி நேசமலர் வேலாயுதபிள்ளை, தொடர்ந்து திரு. சிவராமலிங்கம் முதலியோர் செயற்பட்டனர். பின்னர் திருமதி ஜெயதேவி சிவகுருநாதன் அவர்கள் மன்றத் தலைவராகவும், திருமதி விமலா பாலசுந்தரம் அவர்கள் மன்ற இணைப்பாளராகவும் செயற்பட்டபோது, அரசு மானிங்கள் பெரிதளவு பெறப்பட்டு, பல்வேறு செயல்திட்டங்கள் முதியோருக்குப் பயன்படும் வகையில் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டன. தையல் வகுப்பு, மாதந்தோறும் கருத்தரங்குகள், உல்லாசப் பயணங்கள், இளையோரும் முதியோரும் இணைந்து நடத்தும் கோடைகாலப் பயிற்சிப் பட்டறைகள், சிறுவர் பூங்கா,

உணவு வங்கி, ஆண்டு விழாக்கள் எனப் பல்வேறு வேலைத் திட்டங்களை நடத்தி முதியோரின் தனிமையைப் போக்கி அவர்கள் மகிழ்ச்சியாகவும் உற்சாகமாகவும் இயங்குவதற்குரிய செயற்பாடுகளை நடத்தியமையால் அரசு பாராட்டுக்களையும் பெற்றுக்கொண்டனர். இம்மன்றத்தின் செயற்பாட்டில் திருப்தியடைந்த மாண்புமிகு அமைச்சர் ஜோர்ஜ் சிமிர்தமன் அவர்கள் இம்மன்றம் இயங்குவதற்குரிய இடவசதியை இலவசமாகப் பெற்றுக்கொள்ள ஒழுங்குகள் செய்து கொடுத்தமையும் ஈண்டுப் பதிவு செய்தல் தகும். தற்போது முன்னர் குறிப்பிட்டவாறு தமிழ் மக்களின் இடப் பெயர்ச்சியினால் இம்மன்றத்தின் உறுப்பினர் தொகை குறைவடந்து வருவதைக் காணலாம்.

முது தமிழர் சங்கம் (Senior Tamil's Society – Peel):

மிஸிசாகா-பிராம்ரன் பகுதியில் இப்போது பெருந்தொகையான தமிழர் வாழ்ந்து வருகின்றனர். அவர்களிடையே வாழும் முதியோரின் நலன்கருதி 1999இல் இம்மன்றம் 77 உறுப்பினர்களுடன் அங்குரார்ப்பணம் செய்யப்பட்டது. முதியோருக்கான கருத்தரங்குகள், உல்லாசப் பயணம் முதலான செயற்பாடுகளில் இம்மன்றம் ஈடுபட்டு வருகின்றது. தமிழர் சமூகத்திற்கு மட்டுமன்றி பொதுப் பணிகளிலும் இம்மன்றம் செயற்பட்டுவருதல் குறிப்பிடத் தக்கது. கடந்த சில ஆண்டுகளாக நடைபவனி மேற்கொண்டு பொதுப்பணி அடிப்படையில் நிதி திரட்டி மருத்துவமனைக்கு வழங்கி வருகின்றார்கள். ஏனைய முதியோர் மன்றங்களைப் போன்றே முதியோருக்கான பல்வேறு வேலைத்திட்டங்களையும் இம்மன்றம் மேற்கொண்டு வருகின்றது.

மல்வேர்ண் முது தமிழர் மன்றம் (Malvern Tamil Seniors Society):

ஸ்காபரோவில் மல்வேர்ண் பகுதியில் வாழும் முதியோருக்குச் சேவை செய்யவும் அவர்களின் நலன்களைப் பேணவும் ஓர் அமைப்பை உருவாக்கும் பணியில் போட்டல்லோ அதிபர் இராஜதுரை அவர்களின் முயற்சியினால் இம் மன்றம் தொடங்கப்பட்டது. இம் மன்றம் இப்போது நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட உறுப்பினர்களைக் கொண்டதாக இயங்குகிறது. இம்மன்றத்திற்கென ஓர் இணைப்பாளர் செயற்படுகிறார். இம்மன்றம், மல்வேர்ண்

குடும்ப மூலவள நிலையத்தின் ஒரு பிரிவாக இயங்குகின்றது. ஒவ்வொரு வாரமும் திங்கட்கிழமை தோறும் மருத்துவம், உளவியல் சார்ந்த கருத்தரங்குகள் நடைபெறுகின்றன. ஆங்கில வகுப்புக்களும் பெண்களுக்கான தையல் வகுப்புக்களும் நடைபெற்றுவருகின்றன.

ஸ்காபரோ முது தமிழர் சங்கம் (Scarborough Tamil Seniors Society):

ஸ்காபரோ பகுதியில் வாழும் தமிழ் முதியோரின் தேவைகளையும் பொழுதுபோக்குகளையும் கருத்திற்கொண்டு 2003 ஏப்ரல் மாதம் இம்மன்றம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. நீல்சன் வீதியின் 1315 இலக்கத்திலுள்ள தொடர்மாடிக் கட்டிடத்தில் இம்மன்றம் தனது சேவைத்திட்டங்களைச் செயற்படுத்தி வருகின்றது. அரசு நிதியுதவி பெற்றிராத நிலையில் மன்ற உறுப்பினரின் கலைத்திறமைகளைக் கொண்டு விழாக்கள் நடத்துகின்றது. அத்துடன் உளவியல் சார்ந்த கருத்தரங்குகளும் நடத்தப்படுகின்றன. உல்லாசப் பயணங்களையும் செயற்படுத்திவருகின்றது.

மார்க்கம் தமிழ் முதியோர் மன்றம் (Markham Tamil Seniors Society):

மார்க்கத்தில் 6 பேருடன் 2003 ஆகஸ்ட் மாதம் 6ஆந்திகதி தொடங்கப்பட்ட இம் மன்றத்தில் இப்போது நூற்றுக்கணக்கான முதியோர் உறுப்பினர்களாக உள்ளனர். டெனிசன் வீதியில் உள்ள ஆம்டேல் சமூக நிலையத்திலிருந்து அம்மன்றம் செயற்பட்டுவருகின்றது. இம்மன்றம் விளையாட்டு, யோகப்பயிற்சி, கலைநிகழ்ச்சிகள், உல்லாசப் பயணம், மொழிபெயர்ப்பு உதவிகள், சமூகசேவை உதவிகள், தொண்டர்சேவை முதலான செயற்பாடுகளை நடத்திவருகின்றது.

கார்மனி முதியோர் நிலையம்:

பல்கலாசார அடிப்படையில் கிழக்குயோர்க்கில் இயங்கும் இந்த நிலையத்தில் ஆண்டு தோறும் கலைவிழாக்கள்- பொங்கல்விழா - தீபாவளி விழா எனப் பல்வகையான நிகழ்வுகள் நடத்தப்பெட்டவருகின்றன.

மேற் குறிப்பிடப்பட்ட முதியோர் மன்றங்கள் கனடிய மாகாண அரசு, நகரசபை, மற்றும் United Way, Trillium போன்ற பொது நிறுவனங்களிடமிருந்தும் மானியங்களைப் பெற்று, முதியோருக்குப் பல்வகைப்பட்ட சேவைகளை வழங்கிவருகின்றன. முதியோர் வாரத்திற்கு ஒருமுறையாவது தமது வசிப்பிடத்திற்கு அருகேயுள்ள இந்த மன்றங்களுக்குச் சென்று அங்கு வழங்கப்படும் சேவைகளைப் பெற்றுத் தம் வாழ்வை வளமாக்கிக் கொள்கிறார்கள். முதியோர் மன்றங்களுக்குச் செல்லும்போது தம்மை ஒத்த மற்றவர்களுக்கு ஆறுதலும் மகிழ்வையும் அளிக்கக்கூடிய சந்தர்ப்பம் ஏற்படுகிறது. இதனை அவர்கள் தமது வாராந்த நடைமுறையாகக் கொள்வதால் தங்களின் மனச்சுமைகளையும், மனஅழுத்தங்களையும் குறைத்துக் கொள்கின்றனர். புதுப்புது நண்பர்களைப் பெற்றுக்கொள்கின்றனர். அச்சுமூல் முதியோரின் தனிமையைப் போக்க உதவியாக அமைகின்றது.

ரொறன்ரோ பெரும்பாகத்தில் 30க்கும் மேற்பட்ட சைவக் கோயில்கள், கிறித்தவ, இஸ்லாமிய மதவழிபாட்டுத் தலங்கள் என்பன பல்வேறு இடங்களிற் பொதுப்போக்கு வரத்து வசதிகளைப் பயன்படுத்திச் செல்லக்கூடிய இடங்களில் அமைந்துள்ளன. முதியோர் வாரமொருமுறை தத்தம் வழிபாட்டுத் தலங்களுக்குச் சென்று வழிபாடு செய்தல் மிகவும் பயன்தருவதாகும். அதற்கேற்ற வகையில் தமது வாரநாட்களை ஒழுங்குபடுத்திக்கொள்ள வேண்டும்.

முதியோர், தாம் நலமாகவும் வசதியாகவும் வாழ்வதற்குக் கனடா அரசு சகல வசதிகளையும் தமக்கு ஏற்படுத்தித் தந்துள்ளது என்ற மனநிறைவுடன் வாழ்கிறார்கள். முதியோர் கனடாக் குடியரிமை பெறும்போது மேற்கொண்ட சத்தியப் பிரமாணத்தின்படி கனடாவுக்கு விசுவாசமாகவும் பயனுள்ள குடிமக்களாகவும் வாழ வேண்டும் என்பதையும் நினைவுறுத்தி, முதியோர் மன்றங்கள் முதியோருக்கான சேவைகளை வழங்கிவருகின்றன.

தலைமுறை இடைவெளி

பல்லின மக்கள் வாழும் நாட்டிலே வெவ்வேறு பண்பாட்டுச் சூழலில் வாழும் இனங்களும் கலாசாரங்களும் கலந்து ஒன்றாகிவிடும் நிலையை 'உருகும் பாணை' (Melting Pot) என வருணிப்பர். இதனை ஓரினமாக்குதல்

அல்லது தன்வயமாக்குதல் (Assimilation) எனவும் கூறுவர். பொதுவாக இளைய தலைமுறையினர் பல்லினக் கலாசார மக்களுடன் பழகும்போது மிக எளிதில் அவர்களது கலாசாரங்களுடன் தாமும் ஒன்றிணைந்துவிடுகின்றனர். அவர்கள் பிற இனப் பழக்க வழக்கங்களுடன் தன்வயமாகி விடுகின்றனர். இதனால் அவர்கள் தம் குடும்பத்தாருடன் பிறமயப்பட்டிருக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்திற்குள்ளாவதால் அவர்களிடையே தலைமுறை இடைவெளி இயல்பாகவே ஏற்பட்டுவிடுகிறது.

ஒவ்வொரு தலைமுறையினரும் தாம் வாழும் சூழல், அங்கு நிலவும் அரசியல், பழக்க வழக்கங்கள். முதலானவற்றால் கவரப்பட்டிருத்தல் இயல்பானதே. ஒவ்வொரு தலைமுறையினரும் அவர்களது நடைமுறை பாவனைகள், செயற்பாடுகள், கொண்டகோலங்கள் என்பன வற்றுக்கு அமைவாகத் தனித்தனி முத்திரை குத்தப்பட்டு, இடைவெளி கொண்டிருப்பர். தலைமுறை இடைவெளியானது சமூக வரலாற்றுத் தடங்களை உணர்த்துவனவாகும். ஒவ்வொரு தலைமுறையினரும் தமக்கு முற்பட்ட தலைமுறையினரிடமிருந்து அறிவையும் உள்ளுணர்வுகளையும் பெற்றுவருகின்றனர். பொதுவாக ஒரே காலக் கட்டத்தில் பாட்டன், தந்தை, வளரிளம்பருவத்தினர், குழந்தைகள் என்ற நான்கு தலைமுறையினர் வாழ்வதையும், அவர்களிடையே பொதுவான ஒரு தொடர்பு அமைந்திருப்பதையும் அவதானிக்கலாம்.

தலைமுறை இடைவெளி என்பது எல்லாச் சமூகத்தினரிடையேயும் காணப்படுவதாகும். ஒப்பீட்டு அடிப்படையில் தமிழ்ச் சமூகத்திலே தலைமுறை இடைவெளி பெரிதாகக் காணப்படுகிறது எனலாம். இதற்குக் காரணம் தமிழரது குடும்ப மரபுகள், குடும்பக் கட்டுக்கோப்புகள், பிள்ளைகளிடம் கூடுதலான எதிர்பார்ப்பு, சமூக நோக்கு என்ற அடிப்படையில் இத்தலைமுறை இடைவெளி பெரிதாகத் தென்படுகிறது. தமிழரது குடும்ப அமைப்பானது பரந்துபட்டது (Extended Family). அத்துடன், தமிழ்க் குடும்ப அமைப்புமுறை, பிள்ளை வளர்ப்புமுறை என்பனவும் இப்பிரச்சினைகளுக்குக் காரணமாகின்றன. குடும்ப விடயமாயினும், பதின்மவயதினரின் குடும்ப மற்றும் வெளி விடயங்களாயினும் பெற்றோரே முடிபெடுக்க வேண்டும் என்ற நினைப்பும் செயற்பாடும் இந்நாட்டுக் கல்வி முறையில் வளரும் பிள்ளைகளுக்கு ஏற்புடையதல்ல. இதனால்

பதின்மவயதினர் தாம் சுதந்திரமாகச் செயற்பட வேண்டும் என்றெண்ணிப் பெற்றோருடன் முரண்படும் நிலைக்குத் தள்ளப்படுகின்றனர். இது பற்றிக் பொ.கனகசபாபதி அவர்கள் கூறுவதும் ஈண்டுப் பொருத்தமாகிறது:

“பரம்பரை இடைவெளி என்பது எப்போதும் இருந்துகோண்டே இருக்கும். நேற்றைய இளைஞர் இன்றைய பெற்றோர். இன்றைய இளைஞர் நாளைய பெற்றோர். ஒவ்வொரு தலைமுறையிலும் பெற்றோருக்கும் பிள்ளைகளுக்குமிடையே யௌவன வயதில் பிரச்சினை எழவே செய்யும். ஆனால் பொறுமையுடன் விவேகத்தையும் கடைப்பிடிப்போமாயின் எம் பிள்ளைகள் எம்முடனேயே நிற்பர்.” (பொ.கனகசபாபதி, 1995: பக்.81).

21 வயதுக்கு உட்பட்ட பிரிவினர் ஒரு சந்ததியைச் சார்ந்தவர்கள். இவர்கள் ஆரம்பப் பாடசாலை முதல் பல்கலைக்கழகக் கல்வி வரையிலான அனுபவங்களுடன் ‘மாணவர்’ என்ற சந்ததியைச் சேர்கின்றனர். அடுத்த இரண்டாவது பிரிவினர் 22–35 வயதுக்கு இடைப்பட்டவர்கள். இவர்கள் தொழில்தேடித் தமக்கென வாழ்க்கையைத் தேடிக்கொள்ளும் பருவத்தினர். மூன்றாவது தலைமுறையானது 36–64 வயதுக்கு இடைப்பட்டவர்களாக இருப்பர். இவர்கள் குடும்பப் பொறுப்புணர்வுடன் கூடிய பெற்றோராகத் திகழ்வர். மூத்த பரம்பரையினர் பொதுவாக 65 வயதுக்கு மேற்பட்டவர்களாக இருப்பர். அவர்களே தலைமுறை இடைவெளியாற் பெரிதும் பாதிக்கப்படுகின்றனர்.

‘பெற்றோர் பிள்ளைகளுக்கு வேர்களையும், அதேவேளை சிறகுகளையும் கொடுக்க வேண்டும்’ என்பது ஆங்கிலப் பழமொழி (Parents should give their children roots as well as wings). பிள்ளைகளுக்குப் பண்பாட்டுச் சுவடுகளைப் போதிக்கும் பெற்றோர், அவர்களின் சுதந்திரமான சிந்தனைகளுக்கும் செயற்பாடுகளுக்கும் வழிகாட்ட வேண்டும் என்பதே இப்பழமொழி தரும் விளக்கமாகும். இளைய தலைமுறையினர், தமது பிரச்சினைகளையும் உணர்வுகளையும் மூத்தோர் புரிந்து கொள்கிறார்கள் இல்லை என்ற மன நெருடலுடன் வாழ்கிறார்கள். அதேபோன்று பொறுப்புணர்வுடன் தாம் நடந்துகொள்வதில்லை என்பதை இளைய தலைமுறையினர் உணர்ந்துகொள்ளத் தவறுகின்றனர். இவை இரண்டிற்கும்

அடிப்படைக் காரணம் இளமைப்பருவம், முதுமைப் பருவம் என்ற இடைவெளி மட்டுமன்றி, இரு சாராரும் தம் கருத்துக்களையும் உணர்வுகளையும் பகிர்ந்து கொள்வது மில்லை, வெளிப்படுத்துவதுமில்லை. இதனால் தலைமுறை இடைவெளி அவர்களிடையே அகன்று கொண்டே போவதுடன், பிரச்சினைகளும் தோன்றிய வண்ணமுள்ளன.

குடும்ப அடிப்படையில் எத்தகைய தலைமுறை இடைவெளிகள் ஏற்படுகின்றன? எந்தெந்த விடயங்களில் இந்த விரிசல்கள் தோன்றுகின்றன என்பதை ஒவ்வொரு தலைமுறையினரும் அறிந்துகொண்டு சமரசமாக அவற்றுக்குத் தீர்வுகாண முயல வேண்டும். அந்த இடைவெளிக்குத் தீர்வுகாண முடியாவிட்டாலும் அங்கு ஏற்படும் இடைவெளியைக் குறைத்துக் கொள்ள வாய்ப்புண்டு (See web site: www.Gu.org). அத்துடன் பதின்மவயதினருக்கு மாதிரி உரு (Role Model) எனக் கொள்ளத்தக்க வகையில் பெற்றோர் பொதுவாக அமைவதில்லை. அதனால் அவர்கள் பெற்றோரை வெறுத்துத் தமது ஒத்த வயதினரின் மாதிரி உருவைப் பின்பற்றுவதாலும் இத்தகு இடைவெளி பெற்றோருக்கும் பதின்மவயதினருக்கும் இடையே ஏற்படுகிறது.

ஒவ்வொரு குடும்பமும் தனித்துவமானது. ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கும் வரலாறும் கதைகளும் மரபுகளும் வழக்காறுகளும் உள்ளன. அவற்றையும், அவற்றின் விழுமியங்களையும் புதிய தற்போதுள்ள குடும்பத் தலைமுறையினருக்குக் கூறவேண்டும். சமகாலச் சவால்களையும், சூழல்களையும், தொழில் நுட்ப வளர்ச்சியால் ஏற்பட்டுள்ள வசதிகளையும் வாய்ப்புகளையும் எடுத்துக் கூறுவதோடு, இவற்றினாலே தலைமுறை இடைவெளி பெரிதும் ஏற்படாதவாறு ஒவ்வொரு தலைமுறையினரும் நடந்துகொள்ள வேண்டும். தலைமுறை இடைவெளியைக் குறைப்பது இளைய தலைமுறையினரின் பொறுப்பு என்றோ அல்லது மூத்த தலைமுறையினரின் கடமை என்றோ வாளாவிருந்து விடக்கூடாது. கூட்டுப் பொறுப்புணர்ச்சியுடன் குடும்பத்திலுள்ள தலைமுறையினர் அனைவரும் கூட்டாகச் செயற்பட வேண்டும்.

சமூக அடிப்படையிலே தலைமுறை இடைவெளிப் பிரச்சினையை நோக்கும்போது, தமிழ்ச் சமூகத்திலே தாயகத்திலும்சரி புலம்பெயர்ந்து வாழும் நாடுகளிலும்சரி சகல தலைமுறையினரும் இணைந்து செயல்படத்தக்கதான

திட்டங்களோ அவற்றை நடைமுறைப் படுத்தத்தக்க சமூக நிறுவனங்களோ தமிழர் மத்தியில் இல்லாமை பெருங்குறைபாடாகும். Social integration எனக் கூறப்படும் சமூக இசைவாக்கம் தொடர்பான செயல்திட்டங்கள் தமிழர் சமூக அமைப்புக்களால் உருவாக்கப்பட வேண்டும். இளைஞரும் முதியோரும் இணைந்து செயற்படும் பல நிறுவனங்கள் ஏனைய சமூகங்களிடையே செயற்படுகின்றன. அவற்றின் பல்வேறுபட்ட சாதனைகளை உதாரணமாகக் கொள்வது தமிழரது சமூக முன்னேற்றத்திற்கும் தலைமுறை இடைவெளியைக் குறைப்பதற்கும் வாய்ப்பாக அமையலாம்.

உலகமயமாக்கம் (Globalization), தேசியவாதம், குடிவரவு முதலான விடயங்களும் உலக நாடுகளின் அரசியல் நிலைப்பாடுகளும் மக்களிடையே பல வேறுபாடுகளையும் குழப்பங்களையும் ஏற்படுத்தியுள்ளன. தேசியங்களும் பண்பாடுகளும் கலந்தபோது மேற்கு ஐரோப்பியக் கலாசாரம் மேலானது என்ற கருத்துநிலை அனைவரிடமும் தலைதூக்கத் தொடங்கிற்று. இளையதலை முறையினர் மிக வேகமாகவும். விருப்புடனும் அக்கருத்தினை ஏற்றதோடு, அக்கலாசாரத்தைப் பின்பற்றவும் தொடங்கினர். குறிப்பாக லத்தீன் அமெரிக்க இளைஞர்களிடையே தலைமுறை இடைவெளி மிக வேகமும் ஆழமும் கொண்டதாக அமைவதாயிற்று என ஆய்வாளர் கூறுவர். அரசியல் கண்ணோட்டத்தில் ஐரோப்பாவிலும் அமெரிக்காவிலும் ஆராய்ச்சி செய்தோரின் கருத்துப்படி, கடந்த இருபது ஆண்டுகளில் மூத்த தலைமுறையினரைவிட இளைய தலைமுறையினரிடம் தேசியவாதம் மேலோங்கி இருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது. பண்பாட்டு அடிப்படையில் நோக்கும்போது உலகின் நாகரிகம் அடைந்த அனைத்து இன மக்களும் தத்தமது பண்பாடு உயர்ந்தது எனக் கூறுவதில் முனைப்புப் பெற்றுள்ளனர். ஆனால் இதில் தலைமுறை இடைவெளியின் நோக்கைப் பார்க்கும்போது வடஅமெரிக்கா, ஐரோப்பா, ரஷியா, ஜப்பான், இந்தியா, பிரித்தானியா, கனடா முதலான நாடுகளில் வாழ்வோரில் 65 வயதுக்கு மேற்பட்டோர் தமது பண்பாட்டின் பெருமையை மிக உச்சத்தில் வைத்துக் கொள்ள, 18-29 வயதுக்கு இடைப்பட்டோர் சராசரி 50%க்குக் குறைவாகவே மதிப்பிடுகின்றனர் என ஆய்வாளர் நிறுவியுள்ளனர்.

தலைமுறை இடைவெளியில் மூத்தோர் தமிழ்ப் பண்பாட்டிற் பிற பண்பாட்டுக் கலப்பு ஏற்படாவண்ணம்

பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதில் கண்ணும் கருத்துமாக இருக்கிறார்கள். அதுபோன்றே ஐரோப்பியரும் அமெரிக்கரும் தமது பண்பாட்டில் பிறப்பாட்டு ஊடுருவல் ஏற்படாதிருக்கும் வகையில் கண்டிப்பாக இருக்கின்றார்கள். ஆனால் இளைய தலைமுறையினர் எந்த நாட்டவராகவோ அல்லது எந்த இனத்தராகவோ இருந்தாலும் சரி, அவர்கள் பண்பாட்டுப் பேணல் அல்லது பிற பண்பாட்டு ஊடுருவல் பற்றிய கவலை அற்றவராகவே காணப்படுகின்றனர். உலக நோக்கில், மேற்கு நாடுகளில் மட்டுமன்றிக் கிழக்காசிய நாடுகளிலே ஐப்பானிலும் கூட தலைமுறை இடைவெளியின் வெளிப்பாடு துல்லியமாக வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. 65வயதுக்கு மேற்பட்ட யப்பானியர் தம் நாட்டிற் பிறநாட்டினர் குடியேறவிடக் கூடாது என்பதில் கடும் எதிர்ப்புக் காட்டியதைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது. ஆனால் இளைய தலைமுறையினரிடம் அத்தகு எதிர்ப்புக்குணம் கட்டுக்கடங்கியதாகவே இருந்து வந்துள்ளது.

PEW Global Attitudes Projects என்ற செயல்திட்டத்தின் அடிப்படையில் 2000-2003ஆம் ஆண்டுகளில் 49 நாடுகளிலே 66,000 பேர்களைப் பேட்டி கண்டு எடுத்த முடிப்பின்படி, உலகமயமாக்கல், தேசியவாதம், குடிவரவு என்ற காரணங்களால் மேற்கு ஐரோப்பாவிலும் ஐக்கிய அமெரிக்காவிலும் உள்ள மூத்தோர் உலகிலே மேம்பட்டு விளங்கும் தமது பண்பாட்டுக்கு ஆபத்தும் ஊடுருவல்களும் வந்துவிடுமோ என்ற பயம்கொண்டவர்களாகவும் காணப்பட்ட அதேவேளை, இளைய தலைமுறையினரிடம் அந்த வேகம் குறைந்து காணப்படுவதாகக் கூறப்படுகிறது. இந்த உண்மையைப் புலம்பெயர்ந்து வாழும் தமிழரும் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். நாங்கள் என்ன கூறிக்கொள்கின்றோம்: தமிழர் பண்பாடு மிகவும் பழமையானது, மிகவும் பண்பட்டது, உயர்ந்தது என விரித்துக்கொண்டே போகின்றோம். 'காக்கைக்கும் தன்குஞ்சு பொன் குஞ்சுதான்'. எனவே தலைமுறை இடைவெளிக்கு இத்தகைய மனப் போக்குகளும் காரணமாகின்றன. தமிழர் சமூகத்தின் மூத்தோர் பண்பாட்டுப் பேணல், பண்பாட்டுத் தூய்மை என்ற கோட்பாடுகளில் இறுக்கமாக இருக்க, எமது இளையதலைமுறையினர் அதில் மிகவும் தளர்வுடையவர்களாக - அதிக அக்கறை காட்டாதவர்களாக இருக்க, இதனால் தலைமுறை இடைவெளி ஏற்படுகின்றது. தமிழினத்தில் மட்டுமல்ல உலக அரங்கிலே அனைத்து

இனத்தவரிடமும் தலைமுறை இடைவெளி பேசப்படுகின்றது என்பதை ஏற்றுக் கொண்டால், அதனால் ஏற்படக்கூடிய சிக்கல்களைக் குறைத்துக் கொள்ளலாம்.

கனடாத் தமிழரிடையே நிலவும் தலைமுறை இடைவெளி பற்றிப் பல்வேறு ஊடகங்களிற் பலர் கட்டுரைகள் எழுதிவந்துள்ளனர். எனினும் கனடா முர்த்தி (கே. நாராயணமுர்த்தி: 2014: பக்.37-40)) அவர்கள் அண்மையில் எழுதியுள்ள “வளர் தலைமுறையின் அடையாளங்களும் ஆச்சரியமான அவதானிப்புகளும்” என்ற கட்டுரை உன்னிப்பான அவதானிப்புக்கும் ஆய்வுக்கும் இட்டுச் செல்கின்றது. அக்கட்டுரையிற் புதிய தலைமுறை, அடுத்த தலைமுறை (இரண்டாந் தலைமுறை), மூன்றாந் தலைமுறை என்ற தொடர்கள் பயன்படுத்துவதோடு, அதற்குரிய காரணமும் தரப்பட்டுள்ளது:

“உண்மையில் ஒரு நீளப் பெருங்காலப் பகுதியில் தலைமுறை தலைமுறையாக ஈழத்தமிழர்கள் கனடாவில் வாழவில்லை என்பதாலும், கடந்த முப்பது வருட காலப்பகுதியில் உருவாகி, இப்போதுதான் புதிய தலைமுறையாக அடையாளம் காணக்கூடிய திரட்சி கொண்டதொரு இரண்டாம் தலைமுறை உருவாகி யிருப்பதாலும், ஆய்வு அடிப்படையில் ‘புதிய தலைமுறை’, ‘அடுத்த தலைமுறை’ என்ற சொற்றொடர்களை உபயோகிப்பதில் கவனம் எடுக்க வேண்டியுள்ளது. இதன்வழி நின்றே, ஆய்வின் ஒரு பகுதியாக ‘ஈழத்தமிழ்க் கனேடியர்களின் முதலாந் தலைமுறை யாது?’, ‘இரண்டாந்தலைமுறையாது?’, ‘மூன்றாந்தலைமுறையாது?’ என்பனவற்றின் பொதுப்படையான பதில்களும் வரைவிலக்கணங்களும் வரையறுக்கப்பட வேண்டியும் உள்ளது”(மேலது பக். 37)

கனடா முர்த்தியின் அவதானிப்பிற் பின்வரும் தொலைநோக்குப் பார்வையும் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது:

“இந்த மூன்றாந் தலைமுறை அவர்களுக்கு முன்பிருந்தவர்களைப் போன்ற தமிழ் வீச்சுடனும், தமிழர் என்ற அடையாளத்துள்ளும் தம்மைவைத்து வளர்ந்து கொள்வதும் சந்தேகமே. இதன் மூலம் புலம்பெயர்ந்த கனடாத் தமிழ்ச் சமூகத்தின் மூன்றாந் தலைமுறை எனக் குறிப்பிடக்கூடிய சந்தர்ப்பம் உள்ள இளையவர்கள் “பொதுக் குணாம்சத் தமிழ்” அடையாளத்துடன்கூடிய தமிழ்ச் சமூகநிலையில் தென்படப் போவதில்லை.

இதனால் மூன்றாந்தலைமுறை எனச் சொல்லப்படத் தக்கவர்கள் “இரண்டாந் தலைமுறைக்குப் பிறந்தவர்கள்” என்ற வரைவிலக்கணத்துள் மட்டுமே அடங்கிப் போகக்கூடும்.” (மேலது: பக். 38)

புலம்பெயர்ந்த தமிழரிடையே காணப்படுவதற்குரிய காரணிகள் உன்னிப்பாக நோக்கப்பட வேண்டியனவே. தலைமுறை இடைவெளியில் ஆங்கிலம் கற்றலும் ஆங்கிலமொழி அறிவும் மிக முக்கிய இயங்கியல் சக்திகளாக இடம்பிடித்துள்ளன. குறிப்பாகக் கனடாவில் வாழும் தமிழினம் ஆங்கில அறிவினால் பல்வேறு முன்னேற்றங்களைப் பல்வேறு துறைகளில் அடைந்து வருகின்றது என்பது உண்மை. பொதுவாக ஒன்றை இழந்துதான் ஒன்றைப் பெறவேண்டும் என்பர். ஆனால் மொழிகற்றலைப் பொறுத்தவரையில் இக்கூற்றுப் பொருத்தம் அற்றதாகிறது. தாய்மொழியில் எந்தளவுக்கு மாணவர் ஒருவருக்குப் பயிற்சியும் ஆளுமையும் இருக்கின்றனவோ அப்பின்னணி இன்னொரு மொழியைக் கற்றுக்கொள்ள மூலதனமாகப் பயன்படும் என்பது மொழிவல்லுநரின் கருத்து. இதனை மூத்த தலைமுறையினர் நன்கு உணர்ந்து கொள்வதோடு, இந்த உண்மையை இளைய தலைமுறையினருக்கு உர்த்த வேண்டும். இதன் மூலம் ஆங்கிலமொழிப் பயன்பாட்டால் ஏற்படும் தலைமுறை இடைவெளியைச் குறைத்துக்கொள்ள வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது.

கனடாவிற் பிறந்த அல்லது ஈழத்திற் பிறந்து கனடாவிற்கு வந்து ஆங்கிலத்தைச் சரளமாகப் பேசும் இளைய தலைமுறையினர் தம் பெற்றோருடன் அல்லது ஆங்கிலத்தைச் சரியாக உச்சரிக்க முடியாத மூத்தோருடன் உரையாடும்போது தாழ்வுச் சிக்கலுக்கு உட்பட்டுத் தம்மை உயர்நிலையில் வைத்து உரையாடும் சந்தர்ப்பங்களோ மிகப் பல. இச் சந்தர்ப்பங்களில் எல்லாம் தலைமுறை இடைவெளி பீறிட்டுப் பாய்வதை அவதானிக்கலாம். பெற்றோர் நன்கு படித்தவர்களாகவும் இளைய தலைமுறையினரைவிட அறிவும் ஆற்றலும் மிக்கவராகவும் இருந்த போதிலும், பேச்சுமொழியாக ஆங்கிலத்தைத் தமக்குப் பலமாகக் கொண்ட இளைய தலைமுறையினர், மூத்த தலைமுறையினரைக் கனம் பண்ணாமை, அவர்களின் அனுபவரீதியான அறிவுரைகளைத் தட்டிக்கழிக்கும் போக்கு என்பன மிகச் சாதாரணமாக எல்லாச் சந்தர்ப்பங்களிலும் இடம்பெற்றுக் கொண்டே இருக்கின்றன.

குழந்தைகள் பிறந்து வளரும் சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப அவர்களின் அறிவு வளர்ச்சி, நடைமுறை பாவனை, சிந்திக்கும் ஆற்றல் என்பன அவர்களுக்குக் கைகூடுகின்றன. குழந்தைகள் வளரும்போது சிந்திக்கத் தொடங்குகிறது. அப்போது ஏன்? எதற்கு? எதற்காக? எப்படி? என்ற வினாக்கள் அவர்களின் உள்ளத்தில் எழுகின்றன. அவ்வினாக்களுக்குரிய சரியான விடையைப் பெற்றோர் அல்லது சம்பந்தப்பட்டோர் வழங்கத் தயாராக இருக்க வேண்டும். இளைய 'தலைமுறையினர் கோயில்களுக்கு வருகிறார்களில்லை' என்ற குற்றச்சாட்டு அவர்கள்மீது வைக்கப்படுகிறது. கோயில்களிலே நடைபெறும் கிரியைகள், கோபுரத்தில் காணப்படும் சிற்பங்கள், மூர்த்தி அபிசேகங்கள், பூசை முறைகள் என்பன பற்றிய விளக்கங்கள் பிள்ளைகளுக்குத் தெரியாதுபோகும்போது அவர்கள் கோயிலுக்குச் செல்ல விரும்புவதில்லை. இங்கே தலைமுறை இடைவெளிக்குரிய ஒரு காரணம் தெளிவாகப் புரிகிறது. எனவே தலைமுறை இடைவெளி ஏற்படுவதற்குப் பெற்றோரும் முத்தோரும் காரணர் ஆகின்றனர்.

கல்வி அடிப்படையிலும் தலைமுறை இடைவெளி தலை தூக்குகின்றது. பெற்றோர் தம் ஆசைகளைப் பிள்ளைகள் கல்வியில் நிறைவேற்ற வேண்டும் என எதிர்பார்ப்பர். ஆனால் பிள்ளை தான் விரும்பிய, தனது திறமைக்கு ஏற்ற கற்கைநெறியையே தேர்ந்தெடுக்கிறது. கல்வியின் நோக்கம் பணம் சேகரிப்பதாக அமையக்கூடாது. தனது திறனுக்கு ஏற்ற தொழிலை ஏற்றுச் சமூ சிந்தனையுடன் வாழ வேண்டும். இதற்குத் தடையிருக்கக் கூடாது. பெற்றோர் தன் பிள்ளை மருத்துவனாக வரவேண்டும் என விரும்ப, பிள்ளையோ தன் திறமைக்கும் விருப்புக்கும் ஏற்பச் சிறந்த ஓவியனாக வர விரும்புகிறது என்ற நிலை ஏற்படும்போது அங்கும் தலைமுறை இடைவெளி தோன்றும் காரணம் வெளிப்படையாகின்றது. கல்வி வளர்ச்சி, சமூகக் கண்ணோட்டம், சிந்திக்கும் ஆற்றல், முடிபு எடுக்கும் துணிபு என்பன பிள்ளைகளுக்கு அமையும்போது இயல்பாகவே தலைமுறை இடைவெளி ஏற்பட்டுவிடுகிறது. சாதி, சமயம், சாதகம் என்பன பார்த்துத் திருமணம் செய்து வைத்தல் இப்போது இளைஞரின் சமூகக் கண்ணோட்டத்தில் வலுவிழந்து வருகிறது. இதனால் பெற்றோருக்கும் பிள்ளைகளுக்கும் இடையே தலைமுறை இடைவெளி ஏற்படுதல் தவிர்க்க முடியாததாகிறது.

இளையோர் தம் விருப்பப்படியே திருமணம் செய்யத் தீர்மானித்திருப்பதைப் பெற்றோருக்குக் கூறுகின்றனர். பெற்றோர் ஒப்புதல் அளித்தாலும், அளிக்காவிட்டாலும் பிள்ளைகள் தாம் விரும்பியவாறு திருமணம் செய்கின்றனர். பெற்றோரின் விருப்புக்கள் நிறைவேறாது போகவே அங்கும் தலைமுறை இடைவெளி ஏற்படுகிறது. மணமுறிவு, மறுதிருமணம் என்பன பற்றிய விழுமியங்களை உணராது அல்லது உதாசீனம் செய்து செயற்படும்போதும் தலைமுறை இடைவெளியின் தாக்கத்தைப் புரிந்து கொள்ளலாம்.

மேலும், கணினி யுகத்திற் பழைய சுவாரஸ்யமான விடயங்கள் அடிபட்டுப் போய்விட்டன. பதிலாக விரைவான மிகவும் ஆபத்தான சில விடயங்கள் தலை தூக்கியுள்ளன என ஒரு பெற்றோர் கவலைப்பட்டுக் கொண்டார். சற்று அவரிடம் நெருங்கி விசாரித்தபோது வருமாறு கூறினார்: “நாங்கள் பாடசாலைக் காலத்தில் பாடப்புத்தகத்திற்குள் காதல் கடிதம் கொடுத்தோம். பிடிபட்டோம். அதனால் பட்ட அல்லல்களுக்கோ அளவில்லை. ஆனால் இப்போது பெற்றோர் இருக்கும்போதே, வீட்டிலிருந்துகொண்டு பள்ளிக்கூட வீட்டுவேலை என்ற போர்வையில் மின்னஞ்சல், செய்திப்பரிமாற்றம் (Texting) முதலிய பல தொழில் நுட்ப வாய்ப்புகளின் மூலம் காதல் கடிதங்கள் உடனுக்குடன் பரிமாறப்படுகின்றன. பெற்றோர் அதனை வாசிக்க முயல முன்னமே அத்தொடர்பாடல்கள் நீக்கப்படுகின்றன (Deleted). ஆங்கில அறிவும், கணினி அறிவும் ஆகிய இரண்டும் இளையதலைமுறையினரின் அந்தரங்கச் செயற்பாடுகளுக்குத் துணையாக இருப்பதும் சந்ததி இடைவெளிக்குத் துணையாகின்றது. அதனால் பிள்ளைகளின் கணினி அறிவையோ ஆங்கில அறிவையோ குறை கூறமுடியுமா? இது யார் மீதுள்ள குற்றம்? இதற்கு யார் பொறுப்பு? எவர்மீதும் குற்றமில்லை. யாரும் பொறுப்பு எடுக்க வேண்டிய அவசியமுமில்லை. அதற்குத் தலைமுறை இடைவெளியே பொறுப்பாகும். ஆனால் அந்த அந்தத் தலைமுறையில் உள்ளவர்கள் தம்நிலையையும், தமது பொறுப்புக்களையும், தமது கடமைகளையும் சரிவரப் புரிந்துகொள்வதன் மூலம் தலைமுறை இடைவெளியில் ஏற்படும் இடர்ப்பாடுகளை, குறை நிறைகளை, ஏற்றத் தாழ்வுகளைச், சீரழிவுகளைச் செம்மைப்படுத்த வாய்ப்புக்கள் உள்ளன.

இயல் 10

கலை, இலக்கிய, பண்பாட்டு மன்றங்கள்

ரொறன்ரோவைத் தளமாகக் கொண்டு கனடாத் தமிழ் எழுத்தாளர் இணையம், தேடகம், படைப்பாளிகள் கழகம், இலக்கியத் தோட்டம், கனடாத் தமிழ்ச் சங்கம், சுவாமி விபுலாநந்தர் கலை மன்றம், தமிழ்ப் பண்பாட்டு மேம்பாட்டு ஒன்றியம், கவிஞர் கழகம், உலகத் தொல்காப்பிய மன்றம் கனடாக்கிளை, கனடாத் தமிழ்ச்சங்கம் முதலான பல்வேறு கலை இலக்கிய மன்றங்கள், கலை இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு ஆக்கம் சேர்த்து வருகின்றன. இவற்றைவிட இங்கு அரசியல், பொருண்மியம், வணிகம், சமூகம், பாடசாலை, ஊர் எனப் பெருந்தொகையான மன்றங்கள் செயற்பட்டு வருகின்றன. அவற்றின் செயற்பாடுகள் தனித்தனியாக ஆராயப்படத் தக்கவையாதலால் அவை இந்நூலிலே தவிர்க்கப்பட்டுள்ளன.

கலை, பண்பாட்டுக் கழகம்:

கனடாவில் உலகத் தமிழர் இயக்கம் 20.12.1983இல் உருவாக்கப்பட்டது. அதன் கிளைகளில் ஒன்றாகக் கலை பண்பாட்டுக் கழகம் உருவாக்கப்பட்டு மாதம் தோறும் கலை இலக்கிய முயற்சிகளில் ஈடுபட்டு வந்துள்ளது. ஆண்டு தோறும் நடத்திய நாட்டியமாலை நிகழ்ச்சியில் கனடாவில் இயங்கிய பெரும்பாலான நடனக் கலைஞர்கள் பங்குபற்றி அவ்விழாவை உணர்ச்சி பூர்வமாகத் தொடர்ந்து நடத்தி வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

தமிழர் ஒளி:

மொன்றியலில் 1984ஆம் ஆண்டு தமிழர் ஒளி என்ற அமைப்பு ஆரம்பிக்கப்பட்டுத் தமிழ் வகுப்புக்கள், முத்தமிழ் விழாக்கள் என்பன நடத்தியதோடு, கனடாவுக்குப் புதிதாக வருவோருக்கும் பலவகைகளில் உதவி வழங்கிவந்துள்ளது. இவ்வமைப்பு முக்கியமாகப் புதிய குடிவரவாளர் சம்பந்தமான உதவி வழங்குதல், மொழிபெயர்ப்பாளர் உதவிகள், பிரஞ்சுமொழி, ஆங்கிலமொழி மற்றும் கணினி வகுப்புக்கள் நடத்துதல் என்ற குறிக்கோள்களுடன் ஆரம்பிக்கப்பட்டு, தொடர்ந்து தமிழ் வானொலி நிகழ்ச்சி,

நூல் வெளியீடு, 'தமிழ்த் தென்றல் முத்தமிழ் விழா' என்பனவற்றையும் நடத்தியுள்ளது (இயல் 7: பக்.133 பார்க்க). தமிழர்ஒளி அமைப்பு 1983 -1984 காலப் பகுதியில் 'பார்வை' என்ற இதழையும், 'தமிழ்த் தென்றல் ஆண்டு விழா மலர்' இரண்டையும் கையெழுத்துப் பிரதிகளாக வெளியிட்டு, அவற்றைப் படியெடுத்து வாசகர்களுக்கு விநியோகம் செய்துள்ளது. இவ்வமைப்பு ஆரம்பித்துவைத்த தமிழ் மொழிப் பாடசாலை இன்றும் சிறப்படன் இயங்கிவருவதோடு, இவ்வமைப்பின் மூத்தோர் இணையமும் சிறப்பாக இயங்கி வருகின்றது (நாக. கணபதிப்பிள்ளை:2016 பக். 79 + லீலா சிவாவானந்தன்). இவ்வமைப்பினால் தொடங்கப்பட்ட தமிழ்மொழிப் பாடசாலை இன்றுவரையும் சிறப்புடன் இயங்குவதோடு - இவ்வமைப்புடன் மூத்தோர் இணையமும் சிறப்பாக இயங்கிவருகின்றது (நாக. கணபதிப்பிள்ளை 2016 பக் 79).

தமிழர் வகை துறைவள நிலையம் - தேடகம்:

ரொறன்ரோவிலே, தமக்கென உரிய அரசியற் கோட்பாடுகளுடனும் மாற்றுக் கருதுக்களுடனும் ஆரம்பிக்கப்பட்ட 'தமிழர் வகை துறைவள நிலையம், 'தேடகம்' என்ற பெயரில் 1989இல் ஆரம்பிக்கப்பட்டு, ஆக்க பூர்வமான பல்வேறு செயற்பாடுகளில் ஈடுபட்டுவருகின்றது. இதன் தலைவராகச் செயற்பட்ட பா. ஆ. ஜயகரன் இவ்வமைப்பின் செயற்பாடு பற்றிக் கூறும்போது, "இவ்வமைப்பு மிகுந்த அரசியல் நெருக்கடிகள், மிரட்டல்கள், கொலை மிரட்டல்கள், தீ வைப்புகள் எனப் பல்வேறுபட்ட வன்முறைகளைச் சந்தித்தே தனது பணிகளை ஆற்றி வந்தது" என்கிறார் (காலம்: ஏப்ரல் 2004:29). தேடகம் சார்ந்த குழுவினர் அரசியல், கலை, இலக்கியம் சார்ந்த தம் கோட்பாடுகளை இலக்கியத் தளத்தின் ஊடாகவும் நாடகங்களின் ஊடாகவும் கட்டுரைகள் வடிவங்களிலும் வெளிப்படுத்தி வந்துள்ளனர். 1990இல் 'இந்த மண்ணும் எங்கள் நாட்களும்' என்ற அரங்க நிகழ்வை நடத்தியது. இந்த நிகழ்வு ரொறன்ரோவிற்கு புதிய முயற்சிகளுக்கான ஆரம்பமாகக் கருதப்பட்டது. இந்நிகழ்வில் ஸ்கிரிப்ட் லென்சின் 'நிரபராதிகளின் பாலம்' என்ற மொழிபெயர்ப்பு நாடகம் மேடையேற்றப்பட்டது. இதனை ரொறன்ரோ நாடகப் போக்கின் ஓர் ஆரம்பப் புள்ளியாகவும், ரொறன்ரோவில்

நாடக அளிக்கையை வெற்றிகரமாக அளிப்பதற்கு இந்நிகழ்வு ஓர் உத்வேகத்தையும் கொடுத்தது என்கிறார் ஜயகரன். 1992இல் 'சொல்லாத சேதிகள்' என்ற தலைப்பிலே தேடகம் நடத்திய அரங்க நிகழ்வில் ஜீவனின் 'பலிக் கடாக்கள்', மா. குழந்தை சண்முகலிங்கனின் 'எந்தையும் தாயும்', வசந்தா டானியலின் 'சொல்லாத சேதிகள்' நாட்டிய நாடகம் என்பன மேடையேற்றப்பட்டன.

1994இல் தேடக நூலகம் தீக்கிரையாக்கப்பட்ட பின்னர், அவர்களின் செயற்பாடு வேறு வடிவம் எடுத்தது. நாடகப்பட்டறை அவர்களுக்குக் கைகொடுத்தது எனலாம். பிலிப்பைன்ஸ் தொழிற் சங்கவாதியும் நாடகருமான வோல்டயர் டிலோன் அவர்களதும், இலங்கை நாடகப் பராக்கிரம நீரியல அவர்களதும் நாடகப் பட்டறைகளை நடத்தியது. அதன் பயனாக 'The DMO (The Dishwashing Machine Operator) என்ற பட்டறை நாடக முயற்சியை மேற்கொண்டனர். இதில் வேற்றின நடிகரும் பங்கேற்றுத், தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் இந்நாடகம் மேடையேற்றப் பட்டது. புலம்பெயர்ந்த தமிழர் எதிர்நோக்கும் பல்வேறு பிரச்சினைகளை இந்நாடகம் வெளிக்கொணர்ந்தது. இனவாதம், புதிய குடிவரவாளர் நாளாந்தம் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினைகள் என்பன காத்திரமான முறையில் வெளிக்கொணரப்பட்டன. இலங்கைத் தமிழரின் அரசியற் பிரச்சினைகளைப் பல்வேறு இனத்தவர் மத்தியிலும் கொண்டு செல்வதற்கு நல்ல ஊடகமாக இந்நாடகம் தொழிற்பட்டது. 1996இல் தேடகத்தின் நிகழ்வில் பா. அ. ஜயகரனின் 'பொடிச்சி' நாடகம் மேடையேற்றப்பட்டது. தொடர்ந்து நடந்த "நாளைய நாளும் நேற்றைய நேற்றும்" நிகழ்வில் கவிஞர் சக்கரவர்த்தியின் 'யுத்த சந்நியாசம்', ஜயகரனின் 'இரண்டு புள்ளிகள்' ஆகிய நாடகங்களும் பல சவால்களின் மத்தியில் மேடையேற்றப்பட்டுள்ளன.

தேடகத்தின் இருப்பு ரொறன்ரோ தமிழ்ச் சூழலில் ஆக்க இலக்கியத்திற்கும், நவீன கலை படைப்பு இலக்கியத்திற்கும் உந்துதலாய்த் திகழ்ந்தது. தேடகத்தின் செயற்பாடு கலைஞர்களின் ஆற்றுகைக்குச் சுதந்திரத்தை அளித்தது. தேடகத்துடன் செயற்பட்ட பலர் பின்பு நாடகத்திற்கான இயக்கங்களாக, 'மனவெளி கலையாற்றுக் குழு', 'நாளைய நாடக அரங்கப் பட்டறை' என்ற

அமைப்புகளை ஆரம்பித்துத் தீவிரமாகச் செயற்படத் தொடங்கினர். எனவே ரொறன்ரோவில் நவீன நாடக முயற்சிகளின் அத்திவாரத்தையும் அம் முயற்சி எழுந்து கோபுரமாக நிமிர்வதற்கும் தேடகம் அடிகோல் வகுத்தமை பதிவுசெய்யப்பட வேண்டியதாகும்.

கனடாத் தமிழ் கலாசார சங்கம்:

மொன்றியலில் 1989இல் தமிழ்க் கலைஞர்கள் ஒன்று சேர்ந்து கனடாத் தமிழ் கலாசார சங்கம் என்ற அமைப்பை உருவாக்கிப் பல்வேறு கலை இலக்கிய முயற்சிகள், கலை விழாக்கள் என்பனவற்றில் ஈடுபட்டுவந்துள்ளனர்.

கனடா தமிழ் எழுத்தாளர் இணையம்:

அளவெட்டி ஸ்ரீஸ்கந்தராசா, மொன்றியல் க. தெ. சண்முகராசா, கவிநாயகர் கந்தவனம் ஆகியோரது எண்ணக் கருவே 'கனடாத் தமிழ் எழுத்தாளர் இணையம்' தோன்றுவதற்குக் காரணமாயிற்று என்பர். அதன் தொடக்கக் கூட்டம் கவிநாயகர் கந்தவனம் தலைமையில் ரொறன்ரோ தமிழர் கூட்டுறவுக் குடி மனையில் 19.06.1993இல் நடைபெற்றது. நாவற்குழியூர் கலாநிதி. க. செ. நடராசா, ஈழத்துப் பூராடனார் கா.தே. செல்வராசகோபால், குறமகள் திருமதி. வள்ளிநாயகி இராமலிங்கம், திரு.பொன். கனகசபாபதி முதலியோர் வாழ்த்துரை வழங்கி இணையத்தைத் தொடக்கிவைத்தனர். அதன் தலைவராக க.தெ. சண்முகராசாவும், செயலாளராக அளவெட்டி ஸ்ரீஸ்கந்தராசாவும் தெரிவு செய்யப்பட்டதோடு செயற்குழு ஒன்றும் அமைக்கப்பட்டது. காப்பாளர்களாக க.தெ. செல்வராசகோபால், கலாநிதி க.செ.நடராசா, கவிஞர் கந்தவனம், அதிபர் பொ.கனகசபாபதி ஆகியோர் செயற்பட்டனர். தொடர்ந்து இவ்விணையத்தின் தலைவர்களாக முறையே திரு.திருமாவளவன், கவிஞர் கந்தவனம், திரு. லோகேந்திரலிங்கம், திரு. சின்னையா சிவநேசன், திரு. த. சிவபாலு, மீண்டும் திரு.சின்னையா சிவநேசன், கலாநிதி. எஸ். சிவநாயகமூர்த்தி, பேராசிரியர் இ. பாலசுந்தரம் ஆகியோர் பணியாற்றியுள்ளனர்.

இலக்கியக் கருத்தரங்குகள், நூல் வெளியீடு, நூல்வெளியீட்டு விழாக்கள், எழுத்தாளர் சந்திப்பு எனப் பல இலக்கியச் செயற்பாடுகளில் இவ்விணையம் செயற்பட்டு

வருகின்றது. தொடக்கத்தில் முனைவர் கே. எஸ். நடராசா அவர்களின் “உள்ளதான ஓவியம்” என்ற கவிதை நூலையும் தொடர்ந்து, 1993இல் பன்னிரு எழுத்தாளர்களின் சிறுகதைகளைத் தொகுத்து “அரும்பு” என்ற தொகுதியாகவும் வெளியிட்டுள்ளது. தற்போதுள்ள 2014-2016க்கான இணையத்தின் செயற்குழு ஆக்க இலக்கியம், கட்டுரை என்பவற்றில் ஆர்வமுள்ளவர்களுக்குப் பயிற்சி அளிப்பதற்கான ஒழுங்கை மேற்கொள்ள 2014இல் முனைவர் இ. பாலசுந்தரம் தலைமையில், கவிநாயகர் கந்தவனம், குரு அரவிந்தன், மீரா இராசையா என்போரைக் கொண்ட மேற்குறிப்பிட்ட பட்டறையை நடத்துவதற்கான உபகுழு அமைக்கப்பட்டது. அக்குழுவின், 30.05.2015இல் மூத்த சிறுகதை எழுத்தாளர் அ. முத்துலிங்கம் அவர்களைக் கொண்டு சிறுகதைப் பயிற்சிப் பட்டறையை நடத்தினர். சிறந்த இலக்கிய வாதிகளையும், சிறந்த தமிழ்ப் பணியாளரையும், தெரிவுசெய்து, வாழ்நாள் சாதனையாளர் விருது வழங்கும் திட்டம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு, 14.03.2015இல் கவிநாயகர் கந்தவனம், அதிபர் கனகசபாபதி ஆகிய இருவரையும் இணையம் கௌரவித்தது.

தமிழகத்திலிருந்து வருகைதந்த முனைவர் மு. பி. பாலசுப்பிரமணியன் அவர்களின் இலக்கியப் பேருரை ஒன்றை 27. 09. 2014இல் நடத்தியது. அந்நிகழ்வில் பூனகரான் குகதாசன் அவர்களின் “வாலிவதை ஓர் சமகால நோக்கு” என்னும் நூல் வெளியீடும் இடம்பெற்றது. தொடர்ந்து, திரு மதியழகன் அவர்களின் வி.வி.வைரமுத்து அவர்கள் பற்றிய நூல், ஆழ்கடலான் முருக. வே. பரமநாதன் அவர்களின் “Our Village Vallipuram – A Search (Translation) என்ற நூல், திருமதி விமலா பாலசுந்தரம் அவர்களின் “தமிழ் பயில்வோம் தரம் - 1, தரம் - 2” என்ற நூல்களின் வெளியீடுகளும் (2015), கவிநாயகர் கந்தவனம் அவர்களின் “பாவாரம்” நூல் அறிமுகம் என்பனவும் நடத்தப்பட்டுள்ளன. எழுத்தாளர் ஜெயமோகன், சிறுகதை எழுத்தாளர் கருணாகரமூர்த்தி ஆகியோருடனான இலக்கியக் கலந்துரையாடல்களும் இடம்பெற்றன. குரு அரவிந்தன் அவர்களின் எழுத்துத் துறையைப் பாராட்டிக், கனடா எழுத்தாளர் இணையத்தின் தலைமையிற் பாராட்டு விழா நடைபெற்றதோடு, இணையமும் விருதுக்கேடயம் வழங்கிக் கௌரவித்தது. காலம் சென்ற பேராசிரியர் ஆ. வேலுப்பிள்ளை அவர்களின்

அஞ்சலிக் கூட்டமும் நடத்தப்பட்டுள்ளது. 2016இல் New Horizon Senior Project' திட்டத்தில் நிதியுதவி பெற்று முதியோரின் பிரச்சினைகளைத் திரட்டி, அவற்றில் முக்கியமான பிரச்சினையை மையமாகக் கொண்டு நாட்டுக் கூத்தும், நாட்டியநாடகமும் தயாரித்து நாடக விழாவை 16.12.2016இல் வெற்றிகரமாக நடத்தியுள்ளமை இவ்விணையச் செயற்பாடுகளின் விரிந்த நோக்கைப் புலப்படுத்துவதாகும். 2017இல் தமிழகத்திலிருந்து வருகை தந்த பேராசிரியர் அரங்க இராலிங்கம் அவர்களுடைய சிறப்புப் பேருரை. இலண்டனில் வாழும் தேச இலங்கைமன்னனின் மனித உரிமைச்சாசனம் பற்றிய நூல் அறிமுக விழா, சட்டத்தரணி செ. சிறீக்கந்தராசாவின் நான்கு நூல்கள் அறிமுக விழா என்பனவும் நடைபெற்றன. 2017 ஆம் ஆண்டிலிருந்து ஒவ்வொரு மாதமும் கருத்தரங்கு / சொற்பொழிவு நடத்தும் செயல்முறையை மேற்கொண்டு வருகின்றனர். அதன் முதற் கருத்தரங்காகப் பேராசிரியர் இ. பாலசுந்தரம் அவர்களின் “தமிழரின் தொன்மை-வாழ்வும் வரலாறும்” என்ற தலைப்பில் பேருரை இடம்பெற்றது. இவ்வாறாக இப்புதிய செயற்குழுவினர் பல்வேறு இலக்கிய முயற்சிகளில் ஈடுபட்டுவந்தமை பதிவுசெய்யப்படுகிறது.

தமிழ் ஆலயம்:

மொன்றியலில் இவ்வமைப்பினைக் கவிதாராஜன் அவர்கள் மிகச் சிறப்பான முறையில் நடத்திவந்தார். சிறிய தமிழ் நூலகத்துடன் இயங்கிய இவ்வமைப்பு தமிழ்க் கல்விக்குத் தொடக்க காலத்தில் பிள்ளைகளுக்கு இலவசமாக நூல்களை வழங்கி ஊக்கப்படுத்தி வந்துள்ளதாகவும் அறியப்படுகிறது.

மக்கில் தமிழ்ச் சங்கம்

கியுபெக் மாகாணத்தில் அமைந்துள்ள மக்கில் பல்கலைக்கழகத்தில் பயின்ற தமிழ் மாணவரால் இத்தமிழ்ச் சங்கம் 1993இல் உருவாக்கப்பட்டு, கலை இலக்கிய முயற்சிகளிலும், தமிழ் விழாக்கள் ஏற்பாடு செய்வதிலும் ஈடுபட்டுவந்துள்ளது.

இந்து தமிழ் கலாசார சங்கம்:

மொன்றியலில் சைவ சமய மக்களின் சமயச் செயற்பாடுகளை நெறிப்படுத்தவும், அவர்களிடையே சமயப் பற்றுறுதியை ஏற்படுத்தவும் இம் மன்றம் 1994இல் அமைக்கப்பட்டது.

கியுபெக் சைவ மகாசபை:

கியுபெக் மாகாணத்தில் வாழும் சைவ மக்களின் தேவை கருதிய சமய அடிப்படையிலான செயற்பாடுகளில் இச்சபை தொடக்கத்தில் ஈடுபட்டுவந்துள்ளது. இன்று வானளாவிய கோபுரத்துடன் உயர்ந்து நிற்கும் முருகன் கோயிலை இம்மன்றத்துடன் பாடுபட்ட சைவப் பெருமக்கள் கட்டி எழுப்பியுள்ளமை பெரும் சாதனையாகும். அத்துடன் சமய விழாக்கள், மாணவருக்கான தமிழ், சமய வகுப்புக்கள் முதலிய கல்விசார் செயற்பாடுகளிலும் இச்சங்கம் இன்றுவரையும் செயற்பட்டு வருகின்றது.

உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டு இயக்கம்:

இவ்வமைப்பினர் 1996ஆம் ஆண்டு ரொறன்ரோவில் இதன் ஆறாவது மகாநாட்டை மிகவும் சிறப்பாக நடத்தினர். உலகின் பல நாடுகளிலிருந்தும் தமிழ் அறிஞரும், ஆர்வலரும் மகாநாட்டுக்குப் பேராளர்களாகவும் பார்வையாளராகவும் வந்திருந்தனர். ரொறன்ரோ நகரின் மையத்திலுள்ள Toronto Convention Centre இல் மிகவும் பெரிய அளவில் மகாநாடு நடத்தப்பட்டது. அதனைத் தொடர்ந்து அதன் கனடாக்கிளையினர் தொடர்ச்சியாகச் சில ஆண்டுகள் திருக்குறள் விழா நடத்தினர். அதன் பின்னர் அக்கிளையின் செயற்பாடுகள் அமைதியான முறையில் நடைபெற்றுவருகின்றன.

கனடியத் தமிழர் பேரவை (

கனடாவில் உள்ள தமிழ் அமைப்புக்களையும் தனியாரையும் ஒன்றிணைத்துத் தமிழ்க் கனடிய சமூகத்தின் கரிசனைகளை ஒன்றுபட்ட குரலில் கனடா மற்றும் உலக நாடுகள், அமைப்புக்கள் மத்தியில் கொண்டு செல்வதை இலக்காகக் கொண்டு இப்பேரவை (**Canadian Tamil Congress**) 2000 இல் அமைக்கப்பட்டது. இப்பேரவையின் குறிக்கோள்களாகப் பின்வரும் விடயங்கள் அமைந்துள்ளன:

- தேசிய மற்றும் மனிதவரிமை தொடர்பான விடயங்களில் கனடியத் தமிழர்களின் ஈடுபாட்டை அதிகரித்தல்
- புதிய குடிவரவாளர்களைக் குடியமர்த்த உதவுதல். மற்றும் கல்வி, பயிற்சி ஆகியவற்றின் மூலம் அவர்களது சமூக, பொளாதார நிலையை மேம்படுத்தல்
- உலகளாவிய மட்டத்தில் தமிழர்களுக்கு இழைக்கப்படும் துன்பங்களைக் களைதல்
- மனிதவரிமை மீறல், இனப்பாகுபாடு, மதம் மற்றும் பண்பாடு தொடர்பான பெறுமதியற்ற பாகுபாடுகள் தொடர்பான விடயங்களுக்கு ஆதரவாகச் செயற்படுதல்
- ஏனைய சமூகங்களோடு பல்லினப் பண்பாடு, பொறுதி, நல்லெண்ணம், மற்றும் புரிந்துணர்வு போன்றவற்றை ஊக்குவித்தல்.
- உலகளாவிய தமிழினத்தின் தமிழ்மொழி, பண்பாடு மற்றும் சமகால உறவுகளை மேம்படுத்துமுகமாக ஆய்வுகளையும் கற்கைகளையும் மேற்கொள்ளல், வெளியீடுகள், தகவல் அட்டைகள் மற்றும் தரவுகளை அச்சிட்டு வெளியிடுதல்.
- கனடா மற்றும் உலகளாவிய மட்டத்தில் இயங்கும் ஏனைய அமைப்புகளுடன் ஒத்துழைத்துத் தமிழ்க் குடிவரவாளர்கள் மற்றும் ஏதிலிகளுக்கு வேண்டிய உதவிகளைப் பெற்றுக் கொடுத்தல் (தமிழர் தகவல், 2007: பக்.26)

இப்பேரவை கனடா தழுவிய பொதுப்பணிகளிலும் ஈடுபட்டு வருகின்றது. 2009 ஆம் ஆண்டிலிருந்து தொடர்ச்சியாக இப்பேரவை நடைபவனி நடத்தி, Sick Kids Foundation, Canadian Cancer Society, Amnesty International, Centre for Addiction and Mental Health, Hollanad Brookview Kids Rehabilitation Hospital, Heart and Stroke Foundation முதலிய நிறுவனங்களுக்குப் பெரு நிதியுதவி வழங்கிவந்துள்ளது. 2014ஆம் ஆண்டிலிருந்து தாயகத்திலே கிழக்கிலங்கையிற் பாதிக்கப்பட்டோருக்கு வீடு அமைத்துக் கொடுத்தல், தொழில் வாய்ப்பு ஏற்படுத்திக் கொடுத்தல் முதலான நற்பணிகளில் இப்பேரவை செயற்பட்டு வருகிறது. info@canadiantamilcongress.ca என்னும் மின்னஞ்சல் வழியாக இப்பேரவையுடன் தொடர்பு கொள்ளலாம். இப்பேரவை 10, Milner Business Court, Suite

513, Toronto , ON M1B 3C6, Toronto ON Canada, என்னும் முகவரியில் அமைந்துள்ளது.

தமிழ்ப் படைப்பாளிகள் கழகம் (2001)

அரசியல் பின்புலத்துடன் தமிழின உணர்வு, தமிழீழ விடுதலை, தமிழ்மொழி, தமிழ்த் தேசியம் என்ற நோக்கங்களை அடிப்படையாகக்கொண்ட எழுத்தாளர்கள் ஒன்றிணைந்து ‘தமிழ்ப் படைப்பாளிகள் கழகம்’ என்ற அமைப்பினை ரொறன்ரோவில் 2001இல் உருவாக்கியுள்ளனர். இக்கழகத்தின் குறிக்கோள்களாக பின்வரும் விடயங்கள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன:

“உலகத் தமிழ்ப் படைப்பாளிகளை ஒன்றிணைத்தல்’ புத்திலக்கியங்கள் படைத்தல், படைப்புகளை அச்சேற்றல். வெளியிடுதல், மொழி கலை இலக்கிய சமுதாய பண்பாட்டுத் தூய்மை, வண்மை, மெய்மை, மரபு ஆகியவற்றைக் காத்தல், வளர்த்தல், தமிழைத் தமிழர்கள் தங்கள் வீட்டு மொழியாகப் பயன்படுத்தல், தமிழ் உரைநடை மற்றும் பேச்சில் தனித்தமிழைப் பேணல், நாளும் தமிழிசையைப் பரப்பல். தூய தமிழ்ப் பெயர்களை ஊக்குவித்துப் பரிசளித்தல், செந்தமிழர் திருமணங்களை பைந்தமிழில் நடத்துதல், திருக்கோவில் வழிபாட்டைச் செம்மொழியில் நடத்துதல், தை மாதம் முதல் நாளை முப்பெருநாள் விழாவாகக் கொண்டாடுதல் என்பன கழகத்தின் பிரதான குறிக்கோள்கள் ஆகும்.” (தமிழர் தகவல் - ஆசிரியர் குறிப்பு, 2010:45)

மேலும், நூல்வெளியீடுகள், கருத்தரங்குகள் முதலியன நடத்தி வந்துள்ளனர். 2010 வரையில் நடத்திய நூல் வெளியீடுகளாகக் கவிஞர் காசி ஆனந்தனின் “கவிதைத் தொகுப்பு”, வை கோ எழுதிய “சிறையில் விரிந்த மடல்கள்”, பொ. ஐங்கரநேசனின் “வேர்களின் முகங்கள்”, ரூபன் ரட்ணத்தின் “நெருப்பாற்றுப்படை”, நக்கீரனின் “சோதிடப் புரட்டு” என்பன இடம்பெற்றன.

தமிழ் இலக்கியத் தோட்டம் (2002)

கல்வியாளர், எழுத்தாளர், வாசகர், நன்கொடையாளர் ஆகியோரது உதவியுடன் தமிழ் மொழி ஆய்வை வளர்க்கும் நோக்குடன் ரொறன்ரோவில் இவ்வமைப்பு 2001இல்

ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இப்போது இவ்வமைப்புக்கு Trillium Foundation, Newe Horizon, TD Bank, Royal Bank, Toronto Arts Council, Fidelity Investments, Cavinkare ஆகிய நிறுவனங்களும் ஆதரவு அளித்துவருகின்றன. இவ்வமைப்பின் பொதுச் செயற்பாடுகளாகத் தமிழ்-ஆங்கில நூல்களை மொழிபெயர்த்து வெளியிடுதல், அரிய நூல்களை மீள்பதிப்புச் செய்தல், தமிழ்ப் பட்டறைகள் நடத்துதல், நூலகங்களுக்கு இலவசமாகத் தமிழ் நூல்களை வழங்குதல் என்பன குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. இவ்வமைப்பு ஆண்டு தோறும் உலக அளவில் சிறந்த தமிழ் இலக்கிய சேவையாளர் ஒருவருக்கு “வாழ்நாள் தமிழ் இலக்கிய சாதனை விருது” (இயல் விருது) வழங்கிக் கௌரவித்து வருகின்றது. பாராட்டுக் கேடயம் மற்றும் 2500 கனடியன் டொலர் பணப்பரிசும் விருதாளருக்கு வழங்குகின்றது. படைப்பாளி, கல்வியாளர், நூல் வெளியீட்டாளர், விமரிசகர், தகவல் தொழில்நுட்பம், மொழிபெயர்ப்பு ஆகிய துறைகளில் சிறந்து விளங்குவோர் இவ்விருதுக்குத் தகுதியுடையோராக மதிப்பிடப்படுகின்றனர்.

2001ஆம் ஆண்டிலிருந்து இதுவரை இயல்விருது பெற்றோர் முறையே சுந்தர ராமசாமி (இந்தியா), கே. கணேஷ் (இலங்கை), வெங்கட்சாமிநாதன் (இந்தியா), இ. பத்மநாபஜயர் (இங்கிலாந்து), ஜோர்ஜ் எல் ஹார்ட் (அமெரிக்கா), ஏ.ஸி. தாசீசியஸ் (சுவிற்சர்லாந்து), லக்ஷ்மி ஹோம்ஸ்ரோம் (இங்கிலாந்து), அம்பை (இந்தியா), கோவை ஞானி (இந்தியா), ஜராவதம் மகாதேவன் (இந்தியா), எஸ். பொன்னத்துரை (அவுஸ்திரேலியா), எஸ். இராமகிஷ்ணன் (இந்தியா), நாஞ்சில் நாடன் (இந்தியா), சு. தியோடர் பாஸ்கரன் (இந்தியா), டொமினிக் ஜீவா (இலங்கை), ஜெயமோகன் (இந்தியா) ஆகியோராவர். இவற்றைவிட புனைவு, அபுனைவு, கவிதை, தமிழ்க் கணிமை ஆகியதுறைகளில் சிறந்த நூல்களுக்கும் பரிசுகள் வழங்கப்படுகின்றன. மேலும் மொழிபெயர்ப்புப் பணியில் - உலகளாவிய நிலையில் 78 தமிழ்க் கவிஞர்களின் கவிதைகளைத் தேர்ந்தெடுத்து, ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்து ‘In Our Translated World’ என்ற தலைப்பில் வெளியிடப்பட்டது. காலஞ் சென்ற பேராசிரியர் செல்வா கனகநாயகம் இந்நூலின் தொகுப்பாசிரியர் ஆவார்.

தமிழ்ச் சொற்றொகுதிக் குழு:

2005ஆம் ஆண்டிலிருந்து ரொறன்ரோவில் வாழும் பஸ்துறை சார்ந்த கல்விமாண்கள் ஒன்றிணைந்து தமிழ்ச் சொற்றொகுதி ஆக்கப் பணியில் தன்னார்வ அடிப்படையில் ஈடுபட்டு வருகின்றனர். இக்குழுவின் தலைவராகக் காலஞ்சென்ற அதிபர் பொ. கனகசபாபதி அவர்கள் செயற்பட்டார். மாதம் ஒருமுறை இச்சொற்றொகுதி அறிஞர்கள் வீடு விற்பனை முனைவர் திரு ராஜா மகேந்திரனின் ஆதரவுடன் அவரது அலுவலக மண்டபத்தில் குழுமி சொல்லாக்கத்தில் முனைப்புடன் செயற்பட்டு வந்துள்ளனர். 2007இல் தமது முதலாவது சிறுதொகுதியை ஆங்கிலம் - தமிழ் சொற்கோவை என்ற பெயரிலும், 2010 ஏப்ரல் மாதம் இரண்டாவது சொற்கோவைத் தொகுதியையும் வெளியிட்டுள்ளனர். தமது ஆக்க முயற்சிகளின் பலன்களை அனைவரும் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்ற பெரு நோக்குடன் இச்சொற்கோவைத் தொகுதிகளை இலவச வெளியீடாகவே விநியோகம் செய்துள்ளனர். இத்தொகுப்பு நூல்களை [www. Sotkovai.tk](http://www.Sotkovai.tk) என்ற இணையத்தளத்திற் பார்த்துப் பணனடையலாம்.

தமிழிசைக் கலாமன்றம்:

இசை, நடனம், இசைக்கருவிகள் ஆகிய நுண்கலைத்துறைகளிலே தனியார் கலைக் கல்லூரிகளிலும் தனிப்பட்ட கலை ஆசிரியர்களிடமும் ஆயிரக்கணக்கான மாணவர் இக்கலைளைப் பயின்று வருகின்றனர். அவர்களைத் தர அடிப்படையிலான தேர்வுகளின் மூலம் மதிப்பீடு செய்து, அவர்களுக்குச் சான்றிதழ்கள் வழங்கிவரும் பணியை, நுண்கலை ஆசிரியர்களின் உதவியுடன் ஆண்டுதோறும் நடத்திவருகின்றது. அத்துடன் இம்மன்றத்தினால் ஆண்டு தோறும் கலை விழாக்களும் நடத்தப்படுகின்றன. இம்மன்றம் தொடங்கப்பட்ட (1991) காலத்திலிருந்து இன்றுவரை இம்மன்ற வளர்ச்சியில் சட்டத்தரணிகள் தம்பையா சிறிபதி, கனக மனோகரன் மற்றும் திரு. மகேசுவரன் முதலியோர் பெரிதும் ஈடுபட்டுச் செயற்பட்டு வருகின்றனர். அவர்களின் அயராத முயற்சியின் பயனாக ஸ்காபரோவில் மன்றத்தின் உரிமைச் சொத்தக கலாச்சார மண்டபமும் அமைத்துச் சீரிய முறையிற் செயற்பட்டுவருதல் பாராட்டுக்குரியதாகும்.

அறிவுகம்

கனடாவில் புலம்பெயர்ந்து வாழும் தமிழ் மக்களின் இளைய தலைமுறையினரிடையே மொழி, பண்பாட்டு விழுமியங்களைப் பேணிக் காக்கும் நல்நோக்குடன் ரொறன்ரோ மாநகரில் 'அறிவுகம்' என்ற அமைப்பு சித்திரை 2008இல் உருவாக்கப்பட்டது. ரொறன்ரோ பெரும்பாகம், மார்க்கம், பீல், டர்றம், வாட்டர்லூ முதலான நகரங்களை நடுவணாகக்கொண்ட பகுதிகளில் நடத்தப்படும் தமிழ் வகுப்புக்களில் ஆயிரக்கணக்கான மாணவர் தமிழ்மொழி கற்று வருகிறார்கள். தமிழ் கற்கும் அனைத்து மாணவரையும் ஒருங்கிணைத்து ஆண்டுதோறும் பொதுத் தேர்வுகள், தமிழ் விழாக்கள், தமிழ் ஆசிரியர்களுக்குத் தேவையான பயிற்சிப் பட்டறைகள் நடத்துதல் முதலான செயற்பாடுகளில் அறிவுகம் ஈடுபட்டுவருகின்றது. இந்நாட்டில் தமிழ் கற்கும் மாணவருக்குத் தமிழ்மொழிப் பற்றையும் தமிழ்ப் பண்பாட்டுணர்வையும் ஏற்படுத்தத் தக்க பொதுவான பாடநூல்களும் இவ்வமைப்பினால் வெளியிடப்பட்டு, அவை அறிவுகம் நடத்தும் அனைத்துத் தமிழ் வகுப்புக்களிலும் கற்பிக்கப்படுகின்றன. அறிவுகத்தின் இலக்குகளாகப் பின்வருவன குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன:

(1).நேர்த்தியாக ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட, தரமான தமிழ்மொழிக் கற்கை நெறியின்கீழ் அனைத்து மாணவரையும் கற்பித்தலின் ஊடாக, மொழி ஆற்றலை மேம்படுத்துதல்.

(2).தொன்மையான எம்மினத்தின் மரபுவழிப்பட்ட அடையாளங்களை கற்பித்தலின் ஊடாகவும், பிற செயற்பாடுகள் வாயிலாகவும் இளம்தலைமுறை யினரிடம் எடுத்துச் செல்லுதல்.

(3).பல்லினப் பண்பாட்டுச் சூழலில், தமிழினம், தமிழ்மொழி பற்றிய உயர்வான உணர்வுடன் செயலாற்றும் வகையில் இளம் தலைமுறை யினருக்கு வழிகாட்டுதல்.

இவற்றுடன் திறன்சார் செயற்பாடுகள், திறன்சார் வகுப்புகள், தேர்வுகள், சான்றிதழ் வழங்குதல், ஆசிரியர்களைப் பயிற்றுதல் முதலான வேலைத் திட்டங்களையும் கொண்டதாக அறிவுகம் செயற்பட்டு வருகின்றது. புலம்பெயர் நாடுகள் அனைத்திற்குமான ஒரே

பாடத்திட்டத்தை உள்வாங்கிக் கற்பித்தல், அனைத்துப் புலம்பெயர் நாடுகளுக்குமான பொதுத் தேர்வுகளை நடத்துதல் என்ற நலநோக்கங்களுடன் செயற்பட முன்னிற்கும் அறிவகம், பக்கம் சாராது, புலம்பெயர்ந்து வாழும் அனைத்துத் தமிழறிஞர்களையும் ஒன்றிணைத்து இவ்வேலைத் திட்டத்திற் சேர்த்துக்கொள்வதன் மூலம் அறிவகத்தின் செயற்பாடுகள் மேலும் நல்ல பயன்தரும். அறிவகத்தின் செயல்திட்டங்களை www.arivakam.org என்ற இணையத்தளத்திற் பார்க்கலாம்.

தமிழ்ப் பண்பாட்டு மேம்பாட்டு ஒன்றியம் - கனடா (TCPO_CAN)

கனடாவிற் பரதக்கலை, சங்கீதம், மிருதங்கம், வீணை, புல்லாங்குழல், கீபோட் முதலான நுண்கலைகளைக் கற்பிக்கும் கலைஞர் அனைவரையும் ஒன்றிணைக்கும் நோக்குடனும், அவர்களை ஒன்றிணைத்துப் பேரளவில் கலைநிகழ்ச்சிகளை நடத்தும் செயல்திட்டத்துடனும். கலைசார் கருத்தரங்குகளை நடத்திக், கலை பயில் மாணவரது ஆர்வத்தை மேம்படுத்தும் நோக்குடனும், கல்துறைகளிலும் அரங்கேற்றம் செய்த மாணவருக்குப் பல்கலைக்கழகப் பட்டப் படிப்பைத் தொடர்வதற்குரிய வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கும் வகையிலும் 0.01.2011இல் பேராசிரியர் இ. பாலசுந்தரம் அவர்களின் கலைமையில் ஒரு பணிப்பாளர் சபையைக்கொண்டதாக இந்த ஒன்றியம் அமைக்கப்பட்டது. இந்த ஒன்றியத்தினர் மது முதற் செயற்பாடாக பல்வேறு நுண்கலைத்துறை ஆசிரியர்களை ஒன்றிணைத்துப், பொதிகைக் கோலங்கள் என்ற முத்தமிழ் விழாவை ஆர்மேனியன் கலாச்சார கண்பத்தில் 15.19.2011இல் நடத்தினர். தென்னிந்தியாவில் இருந்து வருகை தந்ந 'யுக கலாபாரதி மைசூர் ஏ. சந்தன்குமார் அவர்களின் புல்லாங்குழல் இசைநிகழ்ச்சியை (27.10.2013) இலவசமாக இசைப் பிரியர்களுக்கு வழங்கியது.

“ரொறன்ரோவில் திருவையாறு”- என்ற கலை கழ்ச்சியை 2013 ஆம் ஆண்டிலிருந்து நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட நுண்கலை ஆசிரியர்களின் கூட்டிணைப்புடன் ஆண்டு தாறும் மிகச் சிறப்பாக நடத்தி, கலைஞரிடையேயும் மாணவரிடையேயும் கலை சார்ந்த புத்துணர்வை ஏற்படுத்தி

வருகின்றனர். சென்னையில் ஆண்டு தோறும் நடைபெற்றுவரும் 'திருவையாறு' கலைநிகழ்ச்சிக்கு ஈடாக ரொறன்ரோவிலே தமிழ் மாணவரும் ஆசிரியர்களும் இணைந்து இப்பெரும் இசை-நடைக் கலை விழாவை 2016இல் இரு நாட்கள் நடத்தியமை சாதனையாகும்.

நுண்கலைகள் பயிலும் மாணவரின் பல்கலைக்கழகப் பட்டப்படிப்புத் தொடர்பாகத் தமிழகத்திலுள்ள அழகப்பா பல்கலைக்கழகத்திடமும் (Azhakappa University), கலிபோர்னியாவில் உலக மத்திய அலுவலகம் கொண்டு இயங்கும் அழகப்பா நுண்கலை பயில்கலை அக்கடமியுடனும் (Alakappa Performing Arts Academy) இணைந்து செயற்பட்டும் வருகின்றனர். இதன் மூலம் கனடாவில் அரங்கேற்றம் செய்த மாணவர் பட்டப் படிப்புக்கான கல்வியில் ஈடுபட வாய்ப்பளித்துள்ளனர். அழகப்பா நுண்கலை பயில்கலை அக்கடமியுடன் தர அடிப்படையிலான தேர்வுச் சான்றிதழ் பெறக்கூடிய செயல் திட்டங்களையும் செயற்படுத்திவருகின்றது.

டெர்றம் தமிழர் கழகம்:

2000ஆம் ஆண்டில் தொடங்கப்பட்ட இம் மன்றம், இப்பிரதேசத்தில் வாழும் தமிழ் இளைய தலைமுறையினரையும் முத்த தலைமுறையினரையும் ஒன்றிணைத்து, தமிழர் பண்பாட்டைப் பேணும் திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்துவதையே குறிக்கோளாகக் கொண்டு இயங்கி வருகின்றது. இக்கழகம் 2006இல் நடத்திய இளைஞர்களுக்கான விருது வழங்கல் நிகழ்வில் இப்பிரதேசத்தில் அனைத்து நிலை அரச அதிகாரிகளும் பங்கு பற்றிச் சிறப்பித்தமை அக்கழகத்தினரின் வளர்ச்சியையும் பல்வேறு முயற்சிகளையும் சான்றுபடுத்துகின்றது.

சுவாமி விபுலாநந்தர் கலை மன்றம் கனடா:

முத்தமிழ் வித்தகர், முதல் தமிழ்ப்பேராசிரியர், சுவாமி விபுலாநந்தர் மேற்கொண்டிருந்த பன்முகப்பட்ட கல்வி, சமூகம், பண்பாடு, சமயம் சார்ந்த பணிகளால் உந்தப்பட்டவர்களும், அவரது பாடசாலைகளில் கல்விகற்ற மாணவர்களும், தமிழ் ஆர்வலர்களும் சேர்ந்து 2003ஆம் ஆண்டில் இம்மன்றம் ரொறன்ரோவில் உருவாக்கப்பட்டது. இதன் தலைவராகப் பேராசிரியர் 'இ. பாலசுந்தரம் அவர்கள்

ஆறுஆண்டுகள் தொடர்ச்சியாகப் பணியாற்றினார். முதலாம் ஆண்டு விழா மிகவும் திட்டமுறையில் சேர் ஜோன் மக்டொனால்ட் கல்லூரியில் முழுநாள் விழாவாக நடைபெற்றது. சுவாமிகளின் ஆக்கங்கள், அவரது நினைவு ஆவணங்கள் கொண்ட கண்காட்சி பகலும், மாலையில் கலைவிழாவும் நடைபெற்றன. முதன்மை விருந்தினராக மட்டக்களப்பு மாநகர முதல்வர் க. தியாகராஜா அவர்கள் அழைக்கப்பட்டிருந்தார். அவ்விழாவில் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள் அடங்கிய 'விபுலம்' என்ற சிறப்பு மலரும் வெளியிடப்பட்டது. இம்மன்றம் ஆண்டு தோறும் மாணவருக்குத் தமிழ் பேச்சு, எழுத்து, பொது அறிவு, தமிழிசை முதலிய போட்டிகளை நடத்திவருவதோடு, ஆண்டு விழாவையும் நடத்திவருகின்றனர். சுவாமியின் 125 ஆவது பிறந்த தின விழாவை மிகச் சிறப்பாக 29.07.2017இல் நடத்துவதற்குரிய வேலைத் திட்டங்களில் இக்கலை மன்றத்தினர் பெரிதும் ஈடுபட்டுவருகின்றனர்.

உலகத் தொல்காப்பிய மன்றம் கனடாக்கிளை:

பரிஸ் நகரில் 26.09.2015இல் உலகின் பன்னாட்டுத் தமிழ் அறிஞர், தமிழ் ஆர்வலர் ஒன்றிணைந்து 'உலகத் தொல்காப்பிய மன்றம்' என்ற கல்விசார் கழகம் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் பேராளராப் பேராசிரியர் இ. பாலசுந்தரம்', தலைவராகப் பாட்டரசர் கி. பாரதிதாசன், பொதுச் செயலாளராக முனைவர் மு. இளங்கோவன் ஆகியோர் செயற்பட்டு வருகின்றனர். தொல்காப்பியக் கல்வியின் மூலம் தமிழ் இலக்கியப் பாரம்பரியம் , தமிழர் தொன்மை , வாழ்வியல், அரசியல், பண்பாட்டு வரலாறு முதலான விடயங்களை ஆராய்ந்து தமிழ் வரலாற்றின் தொன்மையை நிறுவுதலே இம்மன்றத்தின் குறிக்கோளாகும். அவ்வகையில் உலக நாடுகளிலே தொல்காப்பிய மன்றக் கிளைகளை உருவாக்கி, அதன் வழி மன்றத்தின் செயல் திட்டங்களை விரிவுபடுத்தவுள்ளது. தொல்காப்பிய மன்ற மூதறிஞர் குழு உறுப்பினர் பேராசிரியர் இ. பாலசுந்தரம் அவர்களைப் பேராளராகக் கொண்டு உலகத் தொல்காப்பிய மன்றக் கனடா கிளை 26. 10. 2015இல் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் தலைவராக திரு. சிவபாலு தங்கராசா அவர்களும், இதன் செயற் குழுவில் அண்ணாமலை கனடா வளாகத் தமிழியல் மாணவர் பலரும் விரிவுரையாளர்களும், மற்றும் தமிழ் ஆர்வலர்களும்

உள்ளனர். இம்மன்றத்தின் முதற் செயற்பாடாக 2016 சனவரியில் தமிழ் மரபுத்திங்கள் நிகழ்வில் தொல்காப்பிய ஆய்வுத் தொகுதி-1 என்ற தொகுப்பை வெளியிட்டுள்ளது. மாதந்தோறும் தொல்காப்பியக் கருத்தரங்கு நடத்துகின்றது. பதினம் வயது மாணவருக்கு ஆங்கிலத்திலே தொல்காப்பியம் பற்றிய கருத்தரங்கு நடத்தவும் ஒழுங்கு செய்து வருகின்றது. உலகத் தொல்காப்பிய மன்றக் கனடாக்கிளையும் அண்ணாமலை கனடா வளாகமும் இணைந்து 2016 ஜூன் மாதம் 4ஆம் 5ஆம் திகதிகளில் உலகளாவிய தொல்காப்பிய ஆய்வு மகாநாட்டினை மிகச் சிறப்பாக நடத்தியதோடு, தொல்காப்பிய ஆய்வுத் தொகுதி-2 யும் வெளியிட்டுள்ளது.

மேலும் கலை - பண்பாடு சார்ந்த மன்றங்களாக, வாட்டர்லு தமிழ்ப் பண்பாட்டுக் கழகம், நாளை நாடக அரங்கப் பட்டறை, உயிர்ப்பு பெண்கள் நாடகப் பட்டறை அமைப்பு, கனடா இந்து மாமன்றம், கனடா சிறிலங்கா கத்தோலிக்க மன்றம் - ஒன்ராறியோ, கனடா திருமறைக் கலாமன்றம், டர்ஹாம் தமிழ்ப் பண்பாட்டுக் கல்விக் கழகம், ஒட்டாவா முத்தமிழ்க் கலை மன்றம், பீல் கலை பண்பாட்டுக் கழகம், சுஜிதகலா பண்பாட்டுக்கழகம்- கனடா, வன்னித் தமிழ் சமூக - பண்பாட்டு மையம் - கனடா, இளங்கலைஞர் மன்றம், கனடா தமிழ்க் கவிஞர் கழகம், தமிழ் நாட்டார்கலைக் கழகம் - கனடா, கனேடியன் கலைஞர் கழகம், முத்தமிழ்க் கலை மன்றம், சுயாதீன கலை கலைத்திரைப்பட மையம், சுவாமி விபுலாநந்தர் கலை மன்றம் கனடா, இவற்றுடன் இன்னும் பல அமைப்புகள் கனடாவில் மொழி, கலை, இலக்கியம், பண்பாடு ஆகியவற்றுக்குச் சேவையாற்றி வருகின்றன. அவ்விபரங்கள் முழுமையாகச் சேகரிக்கப்பட்டு அவை ஆவணப்படுத்தப்பட வேண்டியதும் அவசியமாகும்.

சுவாமி விபுலாநந்தர் தமிழியல் ஆய்வு மையம்:

தமிழியல் ஆய்வை மக்கள் மயப்படுத்தும் நோக்குடனும், தமிழியல் ஆய்வில் ஈடுபாடுள்ளவர்களை ஊக்குவிக்கும் அடிப்படையிலும், ஆக்க இலக்கியகாரருக்கும் நூல்கள் எழுதுவோருக்கும் உதவும் வகையிலும் தமிழ் ஆர்வலர்களால் இம்மையம் ரொறன்ரோவில் 05. 09.

2015இல் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இம்மையத்தின் இயக்குநராகப் பேராசிரியர் இ. பாலசுந்தரம் செயற்பட்டுவருகிறார். இவ்வாய்வு மையத்தின் ஆதரவில் அதன் முதல் வெளியீடாக 'பண்டைத் தமிழர் பண்பாடு – ஒரு புதிய நோக்கு' என்ற நூல் 2015இல் வெளியிடப்பட்டது. இந்நூலும் இந்த ஆய்வு மையத்தின் ஆதரவுடன் வெளியிடப்பட்டுள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

விளையாட்டுக் கழகங்கள்:

விளையாட்டும் கல்வியும் மனித வளர்ச்சிக்கு இன்றியமையாதவை. விளையாட்டு மைதானமே ஒரு மனிதனை முழுமையாக்குகிறது. கனடாவின் தேசிய விளையாட்டு Ice Hockey ஆகும். Team Sports Hockey, Base Ball, Basket Ball, Soccer, Tennis என்பனவும் முக்கிய விளையாட்டுக்களாகக் கருதப்படுகின்றன. விளையாட்டுத் துறை இளம்சமுதாயத்தின் முன்னேற்றத்தில் கணிசமான அளவு பங்குவகிக்கின்றது. கனடாவில் கல்வியில் சிறந்து விளங்குவதற்கு ஊக்குவிப்பு முயற்சியாக விளையாட்டுத் துறையும் பல புலமைப்பரிசுத் திட்டங்களை உருவாக்கி மாணவர்களை ஊக்குவித்துவருகின்றது. கனடாத் தமிழர் மத்தியில் பல விளையாட்டுக் கழகங்கள் செயற்பட்டு வருகின்றன. இவற்றின் மத்திய அமைப்பான கனடிய தமிழர் விளையாட்டுத்துறை கனடிய அரசாங்கத்தின் அங்கீகாரம் பெற்றுச் செயற்பட்டுவருகின்றது (ஊவுளுயு). விளையாட்டுக் கழகங்களின் மூலம் விளையாட்டு வீரர் கனடிய தேசிய விளையாட்டுப் போட்டிகளில் பங்குபற்றி வருதல் பெரும் சாதனையாகும். இக்கழகம் 2009ஆம் ஆண்டிலிருந்து Ontario Track & Field Associationஇல் மாகாண மற்றும் தேசியப் போட்டிகளில் பங்குபெறும் தகுதியைப் பெற்றதோடு, இப்போட்டிகளில் வீர, வீராங்கனைகள் பல்வேறு சாதனைகளைப் படைப்பதற்கு அடித்தளமிட்ட அமைப்பு என்ற பெருமையை 25 வருடங்களாக நிறைவேற்றிவருகின்றது (எஸ்.கணேஷ், 2014: பக். 158). ரெனிஸ் விளையாட்டிலும் தமிழர் பங்கு பற்றிவருகின்றனர். 2012இல் கனடா ரெனிஸ் சங்கத்தினால் குவிபெக் மாநிலத்தில் Mont-Tremblant நகரில் நடத்தப்பெற்ற அகில கனடிய 12 வயதுக்கு உட்பட்டோருக்கான விளையாட்டுப் போடியில் தேசிய

வீராங்கனை விருதை செல்வி பிருந்தா இராமசாமி பெற்றுக்கொண்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

கிரிக்கெட் விளையாட்டுத் துறையில் மிகப்பெரிய வெற்றிகளைத் தமிழர் விளையாட்டுக் கழகங்கள் சாதித்துவருகின்றன. 'செஞ்சூரியன்' விளையாட்டுக் கழகத்தினர் கனேடிய தேசிய அணிக்குத் தகுதிபெற்று, உலகக் கிண்ணப் போட்டிகளில் கலந்து சாதனைகள் ஈட்டிவருகின்றனர். பல வருடங்களாகச் செயற்பட்டுவரும் தமிழர் உதைபந்தாட்ட விளையாட்டுக் கழகத்தினர் வேற்று இனத்தவரோடும் விளையாடி பல வெற்றிக் கிணங்களையும் சம்பியன் கோப்பைகளையும் பெற்றுள்ளனர். 2004இல் தமிழ் இளைஞர் அணியும் கனேடிய காவல்துறையினரும் விளையாடி தமிழ் சமூகத்தின் நல்லுறவை நிலைநாட்டினர். உலகத்தமிழர் விளையாட்டுத்துறையினர் ரொறன்ரோ, மொன்றியல், ஒட்டாவா ஆகிய நகரங்களில் பல வேலைத் திட்டங்களை மேற்கொண்டுள்ளனர். உதைபந்தாட்டத்தில் உள்ளரங்க ஆட்டங்களில் தமிழர் அணி 2007இல் பல்வேறு இனத்தவர்களின் அணிகளுடன் விளையாடி முதலாம் இடத்தைப் பெற்று ஓநயரபந ஊயஅழை பட்டத்தைப் வென்றது. இதே அணி ரொறன்ரோவில் நடைபெற்ற Asisn Games இல் பல்வேறு இன ஆசிய அணிகளுடன் விளையாடி, யுளையெ ஊயஅழை என்ற விருதினையும் பெற்றுள்ளது. உதைபந்தாட்டத்தில் தமிழ் வீராங்கனைகளும் இடம் பெற்றுள்ளனர். மாவட்ட, மாகாண அடிப்படையில் தெரிவு செய்யப்படும் வீராங்கனைகளுக்குப் பல்கலைக் கழகங்களால் உயர்கல்விப் புலமைப் பரிசுகளும் வழங்கப்படுகின்றன. மாகாணரீதியான வலைப்பந்தாட்டத்தில் பெண்களும் பங்குபற்றிவருவதோடு, கியூபெக்கில் 2007 மே மாதம் நடைபெற்ற கனேடிய தேசிய வலைப்பந்தாட்டப் போட்டிகளில் பல பதக்கங்களைப் பெற்றுள்ளனர்.

மெய்வல்லுந்துறை சார்ந்த போட்டிகளிலும் கனேடியத் தமிழர் சாதனை புரிந்து வருகின்றனர். 2007இல் யோர்க் பல்கலைக்கழகத்தில் நடைபெற்ற ஆசிய மெய்வல்லுநர் போட்டிகளில் பல நூற்றுக்கணக்கான பதக்கங்களைத் தமிழ் வீரர்கள், வீராங்கனைகள் பெற்றுள்ளனர். 1989இல் தமிழ் மாணவர் அமைப்பினால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட தடகள விளையாட்டுத் துறையில் பெரிய வளர்ச்சி ஏற்பட்டுள்ளது. பூம்பந்தாட்டம் (Badminton), கரப்பந்தாட்டம் முதலான விளையாட்டுக்கள் முதியோருக்கு

கனடாத் தமிழ் விளையாட்டுத் துறையினர் நடத்தி வருகின்றனர். மேலும், ரொறன்ரோவில் கராட்டிப் பாடசாலைகள் பயிற்சிகளையும், கராட்டிக் கழகங்களுக்கு இடையிலான போட்டிகளையும் நடத்திவருகின்றன. “வீரம் செறிந்த தமிழரின் விழுமிய பரிமாணங்களை சர்வ தேசத்திற்கு எடுத்தியம்ப விளையாட்டு:த்துறையின் பங்களிப்பு மிக அவசிம்” (மேற்கோள்: எஸ். கணேஷ். (2014:156).

இயல் 11.

நிறைவுரை

கனடா ஈழத் தமிழர் வாழ்வும் வரலாறும் பற்றிய பதிவின் இன்றியமையாமையைப் பட்டறிவின் பயனாக உணர்ந்துகொண்டு, அதனை ஆவணப்படுத்த வேண்டும் என்ற முனைப்புடன் கடந்த பத்து ஆண்டுகளுக்கு மேலாகக் கனடாத் தமிழர் பற்றிய பல்வேறு தகவல்களைச் சேகரித்து வரலானேன். இங்குவெளிவந்த அனைத்து வெளியீடுகள், கனடாத் தமிழரால் நடத்தப்படும் இணையத்தளங்கள், இதழ்கள், பத்திரிகைகள், மற்றும் பத்துறை சார்ந்த வெளியீடுகள் என்பனவற்றையும் துணைக்கொண்டேன். இந்நூலை எழுதத் தொடங்கியதும் ஏற்பட்ட ஐயங்களைத் தீர்ப்பதற்காக அவ்வத்துறை சார்ந்த அறிஞர்கள், படைப்பாளிகள், கலைஞர்கள், அரசியல் வாதிகள் முதலான பல்வேறு துறைசார்ந்தவர்களை அணுகி ஐயங்களைத் தீர்த்துக்கொண்டேன். நூலை எழுதிய பின்னரும் இதன் பிரதிகளைத் துறைசார்ந்த கற்றறிந்தோர் பலரிடம் கொடுத்து எனது கருத்து, கணிப்பு, விடுபட்ட தரவுகள் என்பவற்றைச் சரிசெய்துகொண்டேன். என் மனைவி விமலா அவர்கள் இந்நூற் பிரதியைப் பல தடவைகள் மெய்ப்புப் பார்த்து உதவினார். கனடாத் தமிழர் பற்றி நான் அறிந் விடயங்களையும், இதுவரை எனக்குக் கிடைத்த தகவல்களின் அடிப்படையிலும் இந்நூலை நிறைவு செய்துள்ளேன். இத்துறையில் தொடர்ந்தும் நூல்கள் எழுதப்படுவதற்கு இந்நூல் துணையாகவும் வழிகாட்டி யாகவும் அமையும் என்பதே எனது நம்பிக்கை.

கனடாத் தமிழர் வரலாறு நாற்பது ஆண்டுகளைத் தாண்டிவிட்டது. தொடக்க காலத்தில் இங்கு ஏதிலிகளாகப் புலம்பெயர்ந்த தமிழர் தாழ்வுணர்ச்சிகளுடன் வாழ்ந்து வந்தனர். ஆனால் கடந்த இரு தசாப்த காலமாகக் கனடாவில் வாழும் எவருக்கும் தாம் குறைந்தவரல்ல என்ற மன உறுதியுடன் தமிழர் துணிந்து பல்வேறு துறைகளிலும் சாதனை படைத்து வருகின்றனர். ஆயினும் தமிழ்மொழி, தமிழ்ப்பண்பாடு என்ற விடயங்களுக்கு வரும்போது அவர்கள் பின்னடைவை நோக்கிச் செல்கின்றனர் என்பது உண்மை. கனேடியத் தமிழர் மத்தியில் தமிழ்மொழி இன்னும் 50 ஆண்டுகளில் எந்த நிலையில் இருக்கப் போகிறது? தமிழ் வானொலி, பத்திரிகைகளின் எதிர்காலம்? இசை, நடனம்,

நாடகம் என்பன தமிழ்ப் பண்பாட்டைப் பிரதிபலிப்பதாக எதிர்காலத்தில் அமையுமா? இங்குள்ள சைவக் கோயில்களின் செயற்பாடுகள் எவ்வாறிருக்கப் போகின்றன? கலை, இலக்கிய மன்றங்களின் செயற்பாடுகள் தொடருமா? தமிழரின் கனேடிய அரசியல் பிரவேசம் எவ்வாறிருக்கும்?: தமிழர் தமது அடையாளத்தை இழக்காது, தமிழ்ப் பண்பாட்டுடன் கனடாவில் நிலைபெற்றிருக்கத் தமிழர் பண்பாட்டு நிறுவனங்களும் சமூக அமைப்புகளும் எத்தகைய செயல்திட்டங்களை மேற்கொள்ளப் போகின்றன? என்பன போன்ற வினாக்களுக்குச் சாதகமான விடைகள் பெறப்படும்போது கனடாவிலே தமிழர் வாழ்வு வளம்பெறும் என எதிர்பார்க்கலாம்.

பல்வேறு நாட்டினர், இனத்தினர் இணைந்து அமைதியாக வாழும் கனடா நாட்டில் பல்லின மக்களது பண்பாட்டுப் பாரம்பரியங்களும் அவ்வவ்வினத்தவரார் பேணப்பட்டுவருகின்றன. கனடாவுக்கு ஏதிலிகளாக வந்த ஆசிய இனத்தவர்களிற் சீனர், தம் பண்பாட்டுப் பாரம்பரியங்களைப் பெரிதும் பேணிவருகின்றனர். ஐரோப்பிய நாடுகளின் குடிவரவாளர்கள் கனேடிய நீரோட்டத்தில் கலந்து கொள்கின்றனர். இந்நிலையிற் கனடாவில் வாழும் தமிழ் மக்களின் மொழி, பண்பாடு, வாழ்வியல் நிலைப்பாடு என்பவற்றின் எதிர்காலம் பற்றிச் சிந்தித்தல் காலத்தின் தேவையாகின்றது. கனடாவில் வாழும் தமிழ் மக்களின் எதிர்காலப் பண்பாட்டு நிலைப்பாடு எவ்வாறமையும் என்ற சிந்தனைக்கு ஊற்றாகத் தமிழ்ப் பிரியன் குறிப்பிடும் கருத்தை நோக்கலாம்:

“கனடா, பிரான்ஸ், அவுஸ்திரேலியா உட்பட பல நாடுகளில் 10 வருடங்களாக நடத்தப்பட்ட ஆய்வில், ஒரு இனம் மற்றையவர்களுடன் கலந்து வாழும் வேளையில் அவரவர் தமது சொந்தப் பண்பாட்டை அடித்தளமாகக் கொண்டு வாழ்வதே ஆரோக்கிய சமுதாயத்தை உருவாக்க உதவுகிறது எனக் கூறப்படுகிறது. இவ்வாய்வின் முடிவு நம் பண்பாட்டைத் தொடர்ந்து கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என வேண்டுவர்களுக்கு ஓர் ஆறுதலாக இருக்கும். ஆயினும் இங்குள்ள பெரும்பான்மையான தமிழர்களின் கவலை நமது அடுத்த தலைமுறை முழுமையாக மேலைத்தேயப் பண்பாட்டுக்கு மாறிவிடும் என்பதுதான். எனவே கடுமையாக நமது பண்பாட்டைக் கடைப்பிடித்தால் ஓரளவேனும் நமது பண்பாடும் அடையாளமும் பேணப்படும்போல்

தோன்றுகிறது. ஆயினும் கடுமையான திணிப்பு என்பதுகூட, நம் பண்பாட்டின்மீது அடுத்த தலைமுறைக்கு வெறுப்பை ஏற்படுத்தக்கூடிய சந்தர்ப்பத்தை உருவாக்கலாம். எனவே புத்திசாலித்தனமான, காலத்திற்கும், காலநிலைக்கும் ஏற்பச் சில விட்டுக்கொடுப்புக்களுடன் கூடிய ஒரு தமிழ்ப் பண்பாடாக இருக்க வேண்டும். இதேவேளை நாம் வாழும் நாட்டின் வளர்ச்சியும் சுபீட்சமும் தான் நம் வாழ்க்கையையும் வளர்ச்சியையும் சிறப்படையச் செய்யும். எனவே நம் பண்பாடும், இந்நாட்டின் பல்லினங்களின் இணைப்புக்கு இடையூறு விளைவிக்காமலும் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டியிருக்கும். இவை அனைத்துக்கும் இடையே வரையப்படும் சமநிலைக் கோட்டால் பயனிப்பதுதான் வருங்காலத் தலைமுறைக்கு உதவும். (தமிழ்ப் பிரியன், 2006 பக்.:15).

அமைதிக்குப் பின்னர் தாயகம் திரும்பித் தம் வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொள்வோம் என்ற எண்ணப் பாங்குடன் வாழ்ந்த தாயகப் பற்றாளரும் இப்போது கனடாவே தம் நிரந்தர வாழ்விடம் என்ற முடிபுக்கு விந்துவிட்ட நிலையில், கனடாவில் தம் பண்பாட்டை நிலைநிறுத்தும் பணியில் இப்போது அனைவருமே முனைப்பாக உள்ளனர். கனடாவில் வாழும் தமிழர் இப்போது 'கனடாத் தமிழர்' என்ற அடையாளத்தைத் தம்முடன் நிலைநிறுத்திக் கொண்டுள்ளனர். ஆயினும் 'கனடாத் தமிழர்' என்ற இத்தொடரில் இரட்டை அடையாளங்கள் உள்ளன என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. தாம் இலங்கையர் என்பதும் கனடியர் என்பதும் அதில் தொக்கியுள்ளன. இதனை இரட்டை அடையாளம் (Hyphenated Identity) என மானிடவியலாளர் குறிப்பிடுவர். பல்லினப் பண்பாட்டுக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் அனைத்து இனத்தவரும் தத்தம் இனக்குழுமத்தின் பண்பாட்டுப் பேணலில் ஈடுபடும் அதேவேளை, இந்நாட்டின் முழுமையான பண்பாட்டு நீரோட்டத்தில் எல்லோரும் தங்கு தடையின்றிப் பங்குகொள்வதற்கும் பல்கலாச்சாரக் கொள்கை தாராளமாக இடமளிக்கிறது. ஆனால், அக்கொள்கையின் எதிர்பார்ப்பான ஒருமையாதல் என்றுமே நடைபெறப் போவதில்லை. புலப்படு சிறுபான்மையினர் ஓரளவிற்கு ஏனையவருடன் தொகையில் சம பலமுடையவர் களாகவோ அல்லது அவர்களின் சிறப்புத் தன்மையில் (மொழி, நிறம், சமயம், கலாசாரப் பின்னணி) ஒத்திருந்தாலோ பன்னாட்டுப் பண்பாட்டு நெறியத்தின் மூலம்

ஒருமையாதல் (Integration) சாத்தியமாகலாம். பன்மைப் பண்பாட்டு நெறியம் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிற எல்லா நாடுகளிலுமே காலகதியிலே தன்மயமாகலிலேதான் (Assimilation) முடியும். அப்போது நம்மவர்கள் நாமமது தமிழரென இங்கு வாழ்வர். அவ்வளவே” (தமிழர் தகவல் 2006:15) என முன்னாள் பல்கலாசார ஆலோசகராகக் கடமை ஆற்றிய அனுபவமிக்க பொன். கனகசபாபதி அவர்கள் கூறிய கருத்து தொலைநோக்குடையதாகும்.

ஈழத்திலும் தமிழகத்திலும் வாழும் மக்களின் நிலைப்பாட்டிலிருந்து கனடாத் தமிழரின் பண்பாட்டுநிலை மிகப்பெரிய வேறுபாடுகளைக்கொண்டதாகக் காலப்போக்கில் அமையலாம். 19ஆம் நூற்றாண்டிலே தமிழகத்திலிருந்து ஆங்கிலேயரின் கூலிகளாக வேற்றுப்புல நாடுகளுக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்ட தமிழரின் பண்பாட்டுநிலை 20ஆம் நூற்றாண்டில் எவ்வாறு மாற்றம் பெற்றதோ அதைவிடப் பன்மடங்கு 21ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதித் தசாப்பதங்களில் கனடாவில் வாழும் தமிழரின் பண்பாட்டுநிலை வேகமாக மாற்றம் பெறலாம் எனக் கூறத்தக்க வகையில் அம்மாற்றங்களின் ஒளிக்கீற்றுக்கள் இப்போதே தென்படுகின்றன. தமிழகத்திலும், ஈழத்திலும் மக்கள் பண்பாட்டின் அடிமரங்களாக விளங்கிப், பண்பாட்டு விழுமியங்களைப் போற்றி, மதிப்பளித்து அவற்றைப் பேணிக்காப்பவர்களாகச் செயற்படுவர். வெளிநாடுகளிலே வாழும் புகலிட வாழ்க்கை மேற்கொண்ட தமிழ் மக்கள் பண்பாட்டு விழுமியங்களை மறக்கும் நிலைக்கு ஆளாவர். அவர்கள் தாம் வாழும் நாடுகளின் பண்பாட்டுக் கோலங்களாற் கவரப்பட்டிருப்பர். அத்துடன் இப்போது கனேடியத் தமிழரிடையே இத்தகைய கலப்புத் திருமணங்களும் இடம்பெற்று வருகின்றன. இக்குடும்ப உறுப்பினரிடையே காலப் போக்கிற் கலப்புப் பண்பாட்டு அம்சங்கள் கலந்துகொள்வதைத் தடுக்கவே முடியாது. காலகதியில் இவர்களது குடும்பத்தினர் கலப்புப் பண்பாட்டினராக அடையாளம் காணப்படுவர். இதனால் தமிழரிடையே கலப்புப் பண்பாட்டுக் குழுமம் (Hybrid Identity) ஒன்று தோன்றக் கூடிய நிலைப்பாடும் உள்ளது.

மொழியினூடாகவே ஓரினம் தன்னை அடையாளப் படுத்திக்கொள்கிறது. ஒரு நாட்டில் அல்லது ஓரினத்தில் மொழி எத்தகைய முக்கியத்துவம் பெறுகின்றதோ, அது போன்றே வீட்டிலும் தொடர்புமொழி முதன்மை பெறுகின்றது.

தமிழ் மொழியைப் பேணல் தொடர்பாகக் கனடா அரசும் சமூக நிறுவனங்களும் கூடிய அக்கறை செலுத்தி வருகின்றன. ஒன்ராறியோ மாகாண அரசின் கல்விக் கொள்கையின் அடிப்படையில் தமிழ்ப் பிள்ளைகளுக்குப் பாலர்வகுப்பு முதல் 12ஆம் தரம்வரை பாடசாலைகளிலே தமிழ்மொழியைக் கற்கும் வாய்ப்பும் வசதியும் உள்ளன. ஆனால் அரசுப் பாடசாலைகளிலே தமிழ் கற்கும் பிள்ளைகளின் எண்ணிக்கை குறைந்து வருவதும், அதனால் சில பாடசாலைகளில் தமிழ் வகுப்புக்கள் மூடப்பட்டு வருவதும் கவனிக்கத்தக்கது (இயல்: 3 பார்க்க).

அரசு அலுவலகங்கள், பாடசாலைகள் முதலான இடங்களில் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு வசதிகள் செய்து தரப்பட்டுள்ளன. அரசு வெளியீடுகளான அறிவித்தல்கள், துண்டுப் பிரசுரங்கள் என்பன தமிழிலும் வெளியிடப் படுகின்றன. இவற்றைவிடத் தமிழர் சமூக நிறுவனங்களும் கோவில்களும் தமிழ்மொழியை இளந்தலைமுறையினருக்குக் கற்பிக்கும் முயற்சிகளிற் பெரிதும் ஈடுபட்டுவருகின்றன. இவ்வாறான பல முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்ற போதிலும், ஆங்கில மோகத்தினால் தமது பிள்ளைகளைத் தமிழ் வகுப்புக்களுக்கு அனுப்பாமலிருக்கும் பெற்றோரின் எண்ணிக்கையும் அதிகரித்துக்கொண்டே செல்கிறது.

தமிழர் தம் வீட்டுமொழியாகத் தமிழை எந்த அளவிற்கு பயன்படுத்துகின்றனர் என்பதும் கருத்திற் கொள்ளத்தக்கது. சிலர் மேனாட்டு நாகரிக மோகத்தால் வேண்டுமென்றே தமிழ் மொழியைக் கொச்சைப்படுத்தியும் பேசுகின்றனர். Social life என்ற போர்வையிற் போலி நாகரிகத்தில் உழல்பவர்களின் குடும்பங்களிடையே பிளவுகள், மண முறிவுகள் இடம்பெற்றுவருகின்றன. இதனால் நாளடைவில் அவர்களது வாழ்க்கைமுறை படிப்படியாகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டிலிருந்து நழுவி, அந்நியப் பண்பாட்டினைத் தழுவிக்கொள்கிறது. அந்நிலையில் அவர்களது அடையாளம் என்ன என்பதை அவர்கள் அறிவார்களா? அல்லது அவர்கள் விரும்பும் அல்லது மதிக்கும் வேற்று இனப்பண்பாட்டினர் அவர்களைத் தம் பண்பாட்டினைச் சேர்ந்தவர் என ஏற்றுக் கொள்வார்களா? என்ற வினாக்களும் எழுகின்றன.

கனடாவிலே தமிழ் ஊடகங்கள் தமிழ்ப் பண்பாட்டைப் பேணிக்காப்பதிலும் தங்களது பங்களிப்பைச்

செய்து வருகின்றன. இவ்வூடகங்கள் தமிழ்மொழியையும் தமிழர் பண்பாட்டையும் பேணும் முகமாக நாடகம், இலக்கிய உரைகள், இலக்கியச் சந்திப்புக்கள், சிறுவர் நிகழ்ச்சிகள், நேர்முக வருணனைகள், முதியோர் நிகழ்ச்சிகள் முதலான பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளை நடத்தி வருவதைக் குறிப்பிட வேண்டும். தமிழ்த் தொலைக்காட்சிகளும், தமிழ் வானொலிகளும் 24 மணித்தியாலமும் சேவை வழங்குவதோடு, தமிழ்த் திரைப்படங்களும் கனேடியத் தமிழர் இல்லங்களில் தமிழ் மொழியை ஒருவாறு தக்க வைத்துக் கொண்டிருப்பதற்குத் துணையாகின்றன என்பதும் உண்மையே. அதேவேளை, தமிழ்நாட்டுத் திரைப்பட இறுவட்டுகள் ரொறன்ரோவில் மிக மலிவாகக் கிடைக்கின்றன. வயதெல்லை கடந்து, எல்லோரும் எல்லாத் திரைப்படங்களையும் பார்க்கும் தூர்ப்பாக்கிய நிலையும் உள்ளது. திரைப்படம் தமிழர் பண்பாட்டைச் சீரழித்து வருவதைக் கனடாவிலும் காணலாம். கனடாவில் திரையிசை நடனம் இளம் தலைமுறையினரிடையே பெரிதும் வேகமாக வளர்ந்து வருகின்றது

மேலும், ரொறன்ரோவில் வாரத்திற்கு ஒருமுறை, இரு வாரத்திற்கு ஒருமுறை, மாதவெளியீடு என்ற அடிப்படையில் இலவசமாகத் தமிழ்ப் பத்திரிகைகள், இதழ்கள் வெளிவருகின்றன. அவற்றின் எண்ணிக்கையைக் கொண்டு பத்திரிகைத்துறை கனடாவில் வளர்ச்சி பெற்றுள்ளது என்று கூறலாமா? தமிழ் எழுத - வாசிக்கத் தெரியாத தலைமுறையினர் வாழும் காலக்கட்டத்தில் தமிழ்ப் பத்திரிகைத்துறையின் எதிர்காலம் கேள்விக்குறியே.

பொருண்மிய மாற்றம், நவீன தொழில் நுட்ப வசதிகள், குடும்ப விழுமியங்கள் வலுவற்றுப்போதல் என்பன போன்ற பல்வகைக் காரணங்களால் தமிழ்க் குடும்பங்களிடையே குடும்ப உறவு சீர்குலைந்து வரும் நிலைப்பாடும் ஆங்காங்கு காணப்படுகிறது. கிராமியச் சூழலில் வாழ்ந்த மக்கள் புலம்பெயர்ந்து நாகரிகமடைந்த பெரும் நகரங்களிலே வாழத் தொடங்கியதும், தமது உறவினருடன் கொண்டிருந்த குடும்பப் பிணைப்புகள், நெருக்கமான உறவுகள் எல்லாம் படிப்படியாக வலுவிழந்து வருகின்றன. அயலில் வாழும் உறவினர்களும் அந்நியர் என்ற நிலைக்குத் தள்ளப்படுகின்றனர். பெற்றோரின் வழிகாட்டலில் அக்கறை கொள்ளாத பிள்ளைகள் ஒத்த வயதினரதும் தொலைக்காட்சி மற்றும் இணையத்தளம், வலைப் பூ

ஆகியவற்றின் செய்திகளினதும் வசீகரத்தைப் பெரிதும் பின்பற்றத் தொடங்கியுள்ளனர். தொலைக் காட்சிகள், திரைப்படங்கள், கைத்தொலைபேசி, ஐபாட், மின்னஞ்சல், இணையத்தளம், போதைப்பொருட் பாவனை முதலான பல விடயங்கள் இளைய தலைமுறையினரின் செயற்பாடுகளைப் பாதிக்கும் நிலையும் காணப்படுகிறது.

கனடாவில் தமிழர் பெரிதும் வாழும் ரொறன்ரோ போன்ற பெரும் நகரங்களில் நடைபெறும் கலைவிழாக்கள், தேசியம், அரசியல், இனம், மொழி, பண்பாடு சார்ந்த பிரச்சினைகளைக் கலைகளினூடாக வெளிக் கொண்டுவரும் பாணியில் செயற்படுகின்றன. இவற்றைவிட தாயகத்திலுள்ள கல்லூரிகள், கோயில்கள், ஊர்கள், தொழில்சார் ஊழியர்கள் என்ற தொடக்கத்தனவாக அமைக்கப்பட்ட மன்றங்களாலும் ஆண்டுதோறும் கலை விழாக்கள், ஒன்றுகூடல்கள் என்பன நடத்தப்படுகின்றன. இந்நிகழ்வுகள் அந்நியச் சூழலில் வாழும் தமிழ் மக்களுக்குத் தமிழ்ப் பண்பாட்டை நினைவுறுத்துவனவாக அமைகின்றன. ஊர்ச் சங்கங்கள், பழைய மாணவர் மன்றங்கள் நடத்தும் கலை விழாக்கள் ஊர் அடிப்படையில் மக்களை ஒன்றிணைப்பன வாகவும் தாயகப்பற்றை நினைவுட்டுவனவாகவும் அமைவதால் இவ்விழாக்களின் இன்றியமையாத் தன்மை வலியுறுத்தப்படுவதோடு, இக்கலை விழாக்கள் கட்டாயம் நடைபெற வேண்டியது காலத்தின் தேவையாகின்றன.

கனடாவில் கவிதை, சிறுகதை, நாடகம், கட்டுரை என்ற அடிப்படையில் ஆக்கங்கள் நூல்களாக வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன. கனடாத் தமிழ்க் கவிதையின் உள்ளடக்கம் புதுவெளியில் அமைந்த காட்சிப் பொருட்களைத் தன் கருப்பொருட்களாகக் கொண்டதோடு, தமிழ்க் கவிதை இலக்கியத்திற்குப் புதியதொரு திணையை அல்லது களத்தை அமைத்துக் கொடுத்திருக்கின்றது. மேலும் கவிதைகள் புதிய படிமங்கள், உவமைகள் முதலானவற்றைப் புதிய பாய்ச்சலுடன் தந்துள்ளன. இவற்றுக்கும் அப்பால் சாதிய ஒழிப்பு, தமிழீழ விடுதலை என்பவற்றைத் துணிச்சலுடன் பாடுகின்றன. சிறுகதை, நாவல் ஆகிய படைப்புக்களில் முக்கியமாக ஏதிலிவாழ்வும், அவர்கள் அனுபவித்த அலைந்துலைவு வாழ்வும், அதனால் ஏற்பட்ட வடுக்களும் நிறையவே பேசப்படுகின்றன. பெண்ணியக் குரல்கள், பெண் அடக்குமுறையின் எதிரொலிகள் பெரும் குரலெடுத்து ஒலிக்கின்றன.

அவற்றுள்ளும் முக்கியமாகத் தாயக உணர்வுகள், புதிய பண்பாட்டுச் சூழலில் அமைந்த வாழ்க்கையில் எதிர்கொள்ளும் சவால்கள், அவற்றால் ஏற்படும் மன அழுத்தங்கள் ஆக்க இலக்கியங்களில் முனைப்புப் பெற்றுள. கவிதைகளைப் பொறுத்தளவில் தாயகத்தில் போர் அனர்த்தங்களின்போது எதிர்கொண்ட பயங்கர அனுபவங்கள், உயிர், உடைமை என்பனவற்றின் இழப்புக்கள் புதிய நாட்டுச் சூழலில் எதிர்கொள்ளும் கலாச்சார அதிர்ச்சி, தாயக உணர்வுகள் என்பவற்றுடன் புணையப்பட்ட கவிதை நூல்கள் அதிகமாகும்.

இசைத்தட்டுகள், ஒளியிழை நாடாக்கள் வெளியிடப் படுகின்றன. இதுவரையில் ரொறன்ரோவில் வெளியிடப் பட்டுள்ள நூற்றுக்கணக்கான தமிழ் வீடியோப் பிரதிகள் புலம்பெயர்ந்த மக்களின் கலைப் படைப்புக்களைப் பிரதிபலிப்பனவாக அமைந்துள்ளன. இலக்கிய மன்றங்கள் இயற்றமிழ் வளர்ச்சிக்கு ஆக்கம் சேர்த்து வருகின்றன. இசைமன்றங்கள், இசைக்கல்லூரிகள் இசைத் தமிழுக்குப் பணியாற்றுவதில் ஈடுபட்டுள்ளன. நடனக் கல்லூரிகள், நாடக அமைப்புக்கள் முதலியன நடனம், நாடகம், ஆகிய துறைகளுக்குப் பெரும்பணி செய்துவருகின்றன.

தமிழ்ப் பண்பாடு ஆலய வழிபாட்டுடன் இணைந்த ஒன்றாகும். ரொறன்ரோ பெரும்பாகத்தில் அமைந்துள்ள 35க்கும் மேற்பட்ட சைவக்கோயில்களில் சமய விழாக்கள், விரத அனுட்டானங்கள், திருவிழாக்கள் என்பன சிறப்பாவே நடைபெற்று வருகின்றன. இளைய தலைமுறையினரைக் கவரும் வகையில் இக்கோயில்கள் செயற்பட்டு, இளைஞருக்கான கருத்தரங்குகள், அமைதியான பொழுது போக்குகள் என்பனவற்றையும் ஒழுங்கு முறையில் ஏற்படுத்திக்கொடுக்க வேண்டும். இளைய தலைமுறையினர் பின்பற்றக் கூடிய வகையிலான பண்பாட்டுப் போதனையிலும் இவை செயற்படவேண்டிய கட்டாயமும் உள்ளது. சமயச் சார்பான மன்றங்கள் நூல், சஞ்சிகை வெளியீடுகள், சமய அறிவுப் பேச்சுப்போட்டிகள் முதலியவற்றை நடத்திவருகின்ற போதிலும், இளைய தலைமுறையினரிடையே சமய ஈடுபாடு மிகவும் குறைந்து செல்வதை அவதானிக்கலாம். இதற்கு விதிவிலக்காகக் கனடா ஐயப்பசுவாமி கோயில் வழிபாட்டில் இளைய தலைமுறையினர் அதிக ஈடுபாடு காட்டுதல் சமய வழியில் நல்ல எதிர்காலத்தைக் கோடிட்டுக்காட்டுகின்றது.

பண்பாட்டுப் பேணல், பண்பாட்டு விழுமியங்களை உணர்ந்து கொள்ளுதல் முதலான நல்ல அறிகுறிகள் கனடாத் தமிழரிடையே காணப்பட்ட போதிலும் இன்றைய நவீன உலகளாவிய நிலைப்பாட்டையும் நோக்குதல் வேண்டும். தமிழ் மக்களின் பண்பாடு கட்டமைப்புடையதாக அமைந்தபோதிலும், அது பாரிய கட்டமைப்புக் குலைவுக்கு உள்ளாகி வருகின்றது என்பதையும் மறுப்பதற்கில்லை. தாயகத்திலே பண்பாட்டைத் தக்கவைத்துக் கொள்ளும் சமூகக் கட்டமைப்பு குலைவுற்றிருக்கிறது. முள்ளிவாய்க்கால் பேரழிவின்போது தமிழர் பண்பாடும் அழிவுக்குள்ளானது. தாயகத்தில் தமிழ்ப் பண்பாட்டை அழித்த ஆக்கிரமிப்பாளர், தம் பண்பாட்டுத் திணிப்பை ஏற்படுத்தி வருகின்றனர். அத்துடன் நவீன தொழில் நுட்ப வசதிகளும் வாய்ப்புகளும் பண்பாட்டைச் சீரழித்து வருகின்றன என்பதும் உண்மையே.

கனடா தொழில்நுட்பமும் பொருண்மிய வசதிகளும் மிக்க சிறந்த நாடு. தொழில் நுட்பம் பண்பாட்டையும் மானுடத்தையும் வளர்க்கத் துணையாக அமைய வேண்டுமே ஒழிய, அவை சீரழிவுக்குத் துணையாகக் கூடாது. தத்தம் பண்பாட்டைப் பேணிக்காப்பது மனித குலத்தின் உரிமையும் கடமையுமாகும். தம் பண்பாட்டைப் புறக்கணிப்பவர் பிற பண்பாட்டு ஆக்கிரமிப்புக்கு ஆளாகிவிட்டார் என்பதையே குறிப்பதாகும். கடந்த கால வரலாற்றிலிருந்து கற்றுக் கொண்ட பாடமாகப் பண்பாட்டை கட்டிக்காக்க அனைவரும் முயல வேண்டும். பண்பாட்டைப் பேணிப் பாதுகாத்து அடுத்த தலைமுறையினரிடம் கையளிக்க வேண்டியது இன்றைய தலைமுறையினரின் பொறுப்பு வாய்ந்த கடமையாகும். இப்பணியில் கற்றறிந்தோர் பணியும் தமிழ் ஊடகங்களின் சமூக, பண்பாட்டு அக்கறையும் மிகவும் அவசியமாகின்றன.

கனடாத் தமிழரின் பொருண்மியச் சிறப்பை ரொறன்ரோ பெரும்பாகத்தில் அமைந்துள்ள தமிழ் வர்த்தக நிலையங்கள், தொழில் நிறுவனங்கள் முதலியன சான்றுபடுத்துகின்றன. தமிழரது வாழ்வுக்குத் தேவையான அனைத்து நுகர்பொருட்களையும் வழங்கும் நிலையில் இவ்வர்த்தகச் சாவடிகள் அமைந்துள்ளன. தமிழரது தொழில் நிறுவனங்கள், போக்கு வரத்து வாகன வசதிகள், விருந்துபசார மண்டபங்கள், கூட்டுறவு இல்லங்கள், அச்சகங்கள் சிறு கைத்தொழிற்சாலைகள் முதலானவை தமிழரது பொருண்மிய மேம்பாட்டிற்குச் சான்றாகும்.

ரொறன்ரோவிலே தமிழருக்கென்றே வெளியிடப்படும் விளம்பரத் தொகுப்பு நூல்களின்வழியாக நோக்கும்போது, எதிர்காலத்தில் பெரும் வணிக நிறுவனங்களைத் தமிழர் கனடாவிலே தாபிக்கக் கூடிய நிலைப்பாடு தென்படுகிறது. தமிழரின் பொருண்மிய மேம்பாட்டு வளம் அவர்களது வாழ்வியலைப் பெரிதும் வளமாக்கியுள்ள அதேவேளை, அவர்கள் நடத்தும் சமூக, சமயச் சடங்குகள், விழாக்கள் என்பன ஆடம்பரம் மிக்கதாகவும், அவற்றின் உண்மையான விழுமியங்கள் உருமாற்றங் கொண்டவையாக மாற்றம் பெற்றுவருவதையும் குறிப்பிட வேண்டும்.

சட்டம், மருத்துவம், கல்வி முதலான பல்வேறு துறைகளிலும் தமிழர் சாதனை புரிந்து வருகிறார்கள். ரொறன்ரோவிற்பல பல்மருத்துவ நிலையங்களைத் தமிழ்மருத்துவர் சிறந்த முறையில் நிறுவிச் சேவை வழங்கிவருகின்றனர். அரசாங்க மருத்துவ மனைகளிலும் நிபுணத்துவம் வாய்ந்த தமிழ் மருத்துவர் பலர் கடமை ஆற்றுவதல் தமிழருக்குப் பெருமையாகும். கனடாத் தமிழரதும், தாயக மக்களதும் நலன்கருதிப் பாடசாலை பழைய மாணவர் மன்றங்கள், இலங்கைப் பட்டதாரிகள் கழகம், கனடியத் தமிழ் இளைஞர் முன்னேற்ற நிலையம் (CanTYD) முதலானவை ஆற்றிவரும் பணிகள் மகத்தானவை.

கனடாவில் சுமார் மூன்றரை இலட்சம் தமிழர் வாழும் நிலையிற், கனடா அரசியலிற் சாணக்கியத்துடன் செயற்பட வேண்டும் என்பதைத் தமிழ் அரசியலில் ஈடுபடுவோர் இப்போது உணரத் தொடங்கியுள்ளனர். 2011ஆம் ஆண்டு முதலாகக் கனடா மத்திய நாடளுமன்றத்தில் தமிழ் உறுப்பினர் ஒருவர் இடம்பெற்றமையும், அதனைத் தொடர்ந்து 2016லும் இரண்டாவது தமிழர் ஒருவர் இடம்பெற்றமையும் எதிர்காலத்தில் தமிழரின் அரசியல் வளர்ச்சி நிலையைக் குறியிட்டுக் காட்டுவதாக அமைகின்றது.

இன்றைய நிலையில் இளைய தலைமுறையினர் பன்முகத் துறைகளிற் குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றம் அடைந்து வருகின்றபோதிலும் குடும்பம், சமூகம், பண்பாட்டு விழுமிய உதாசீனம், தமிழ்மொழி புறக்கணிக்கப்படுதல் என்ற அடிப்படைகளில் அவர்களிடையே காணப்படும் இடைவெளி விரிந்து செல்கிறது. இளைய தலைமுறையினரின்

‘டேற்றிங்’, திருமணம், திருமண வாழ்க்கை என்பன பற்றிய விடயங்கள் எதிர்காலத்தில் மேலும் வாழ்க்கைச் சிக்கல்களைக் கொண்டனவாக அமையலாம். தாயகத்திலே தம் பிள்ளைகளுக்குத் திருமண வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொடுப்பதிற் பெற்றோர் பெரும்பங்காற்றினர். தாயகத்தில் காணப்பட்ட மணமுறிவுகளின் வீதாசாரம் கனடாவுடன் ஒப்பிடுகையில் மிகவும் குறைவாகும். கனடாவில் இளந்தம்பதிகளிடையே இடமட்பெற்றவரும் மணமுறிவுகள் எதிர்காலத்தில் மேலும் அதிகரிக்கலாம். இதனால் தமிழர் பண்பாடும் குடும்ப விழுமியங்களும் கேள்விக்குறிகளாகி விடும் நிலை ஏற்படலாம். பொருண்மிய மாற்றம், நவீன தொழில்நுட்ப வசதிகள், குடும்ப விழுமியங்கள் வலுவற்றுப் போதல் என்பன போன்ற பல்வகைக் காரணங்களாலே தமிழ்க் குடும்பங்களிடையே குடும்ப உறவு சீர்குலைந்து வரும் நிலைப்பாடு இப்போதே தென்படுகிறது. எதிர்காலத்திலே தமிழர் கல்வி, பொருண்மியம், அரசியல் முதலான துறைகளில் மிகவும் மேம்பட்டிருப்பர் என்பது உறுதி. ஆயினும் தமிழர் பண்பாட்டுப் பேணுகை எவ்வாறு அமைந்திருக்கும் என்பதை எதிர்காலமே தீர்மானிக்கும்.

இலங்கைக்கு வெளியிற் கனடாவிலேயே தமிழரின் இலக்கிய ஆக்கங்கள் பெரிதும் வெளிவந்த வண்ணம் உள்ளன. இப்படைப்பாளிகளின் இலக்கிய ஆக்கங்கள் பெரும்பாலும் தன்ஆர்வ அடிப்படையிலேயே அமைந்து, புகலிடத் தமிழ் இலக்கியத் தளத்தை வளமாக்கி வருகின்றன எனத் துணியலாம். இக்கருத்தைச் சான்றுபடுத்தும் வகையில் வ.ந. கிரிதரன் அவர்கள் கூறுவதை நோக்கலாம்:

“என்னைப் பொறுத்தவரையில் கனடாத் தமிழ் இலக்கிய உலகம், பெருமைப்படத்தக்க வகையில் நன்கு வளர்ச்சி அடைந்திருக்கிறது. இதற்காக இதுவரை காலமும் பிரதிபலன் ஏதும் எதிர்பாராமல் பங்காற்றிய (இப்பொழுதும் ஆற்றிக் கொண்டிருக்கிற) கலை, இலக்கிய கர்த்தாக்கள், இலக்கிய அமைப்புக்கள், சங்கங்கள் என அனைவரும் பாராட்டப்பட வேண்டியவர்களே” (பதிவுகள்: 29.10.2010:பக்.5).

கனடாத் தமிழ் இலக்கியங்கள் இங்கு வாழும் தமிழர்களின் வாழ்வியல் இயங்குநிலைகளைச் சுட்டிக் காட்டுவதிலும், அவற்றின் அசைவியக்கங்களைப் பதிவு

செய்வதிலும் தம் பங்களிப்பை நன்றாகவே செய்துள்ளன. இவை கனடாத் தமிழ் இலக்கியப் பரப்புக்குப் புதிய பரிமாணத்தை அளித்துள்ளன என்பதை உறுதியாகக் குறிப்பிடலாம். மேலும் தமிழ் இலக்கியத்திற்குப் புதிய புதிய அனுபவங்கள், களங்கள், தமிழ் இலக்கியத்திற்குப் புதியதான பருவகாலங்கள் என்பனவற்றை அறிமுகப்படுத்தியுள்ளன. கனடாத் தமிழ் இலக்கிய உருவாக்கத்தில் இங்கு வெளிவந்த / வெளிவந்துகொண்டிருக்கிற சிற்றிதழ்களும் குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்புச் செய்துள்ளன என்று துணிந்து கூறலாம். கனடாத் தமிழ் இலக்கியத்திற்கு இன்றைய தலைமுறையினர் பெரும் பங்களிப்புச் செய்துள்ளனர். ஆனால் அடுத்த தலைமுறையினர் இதே வேகத்துடனும் ஆர்வத்துடனும் இலக்கியம் படைக்கத்தக்க தமிழ்மொழி ஆளுமை பெற்றிருப்பார்களா என்ற வினா தோன்றுகிறது. அதற்குரிய விடையை எதிர்காலமே தீர்மானிக்கும்.

பல்வேறு இலக்கிய அமைப்புக்களும், பண்பாட்டு மன்றங்களும் கனடாவிற்கு செயற்பட்ட போதிலும் அவற்றினூடாக இலக்கிய வெளியீடுகள் மிக அரிதாகவே வெளிவந்துள்ளன. கனடாவில் தமிழ்மொழியையும் தமிழர் பண்பாட்டையும் தக்கவைத்துக் கொள்ளும்வகையில் பல்வேறு முயற்சிகள், செயற்பாடுகள் தொடர்ச்சியாக இடம்பெற்றே வந்துள்ளன. அவற்றின் உச்சக் கட்டமாக 2015ஆம் ஆண்டு அமைவதாயிற்று. “தமிழ் மரபுத் திங்கள்” (Tamil Heritage Month) என்ற அங்கீகாரத்தை ஒன்ராறியோ மாகாண அரசு வழங்கியுள்ளமை தமிழர் பண்பாட்டின் ஒரு மைற்கல்லாக அமைகின்றது. இதனை ஈழத்தமிழர் பல நகரங்களிலும் கொண்டாடியமையைச் சிறப்பாகக் குறிப்பிட வேண்டும். தமிழ்ச் சமூகத்தில் அதீத அக்கறையும், தமிழ்மொழி மீதான தீவிரப் பற்றும், எழுத்தாளரிடையே நிலவும்வரை புகலிடத் தமிழ் இலக்கியப் படைப்புக்களும் செழிப்புறும் என எதிர்பார்க்கலாம்.

தமிழ் இலக்கியத்தோட்டம், தமிழர் தகவல், உதயன் பத்திரிகை, சில இதழ்கள் மற்றும் சில அமைப்புக்கள் வழங்கும் இலக்கிய விருதுகள், எழுத்தாளர், ஆய்வாளர் ஆகியோர் கௌரவிப்பு, அண்ணாமலை கனடா வளாகத் தமிழ் பட்டப்படிப்பு மற்றும் நுண்கலைத் தேர்வுகள், தமிழ்ப் பண்பாட்டு மேம்பாட்டு ஒன்றியம் - கனடா, அழகப்பா பல்கலைக்கழகத்துடன் இணைந்து நடத்தும் நுண்கலைத்

தேர்வுகள், ரொறன்ரோ தமிழியல் மகாநாடு, உலகத் தொல்காப்பிய மன்றக் கனடாக்கிளைச் செயற்பாடுகள், ரொறன்ரோ தமிழ்ச் சங்கக் கருத்தரங்குகள், கல்வியாளரின் ஆய்வு நூல் வெளியீடுகள் என்பன 'புகலிடத் தமிழ் இலக்கியத்தை, அது பற்றிய சிந்தனை வளர்ச்சியை முன்னெடுத்துச் செல்வனவாக அமைந்துள்ளன.

புகலிட நாட்டிலே தமிழ்ப் பண்பாட்டின் தனித் தன்மையையும், அவற்றின் சிறப்புக்களையும் தக்க வைத்துக்கொள்ளும் வகையில் அவற்றுக்கு உயிர்ப்பூட்டி எதிர்காலச் சந்ததியினருக்குக் கையளிக்க வேண்டியது நிகழ்காலத்தவர் கடமையாகிறது. பல்லினப் பண்பாடு நிலவும் இந்நாட்டில் வேற்றினப் பண்பாட்டுப் பொது நிகழ்வுகள் இடம்பெறும்போது, அவற்றில் தமிழ்ப் பண்பாட்டைப் பிரதிபலிக்கும் கலைநிகழ்ச்சிகளும் இடம்பெறும்வகையில் முயற்சிகள் எடுக்கப்பட வேண்டும். இதுவரை காலமும் நடைபெற்ற தமிழ்க்கலை நிகழ்ச்சிகளில் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள், பாடசாலை அதிபர்கள் மற்றும் பிற இனப் பிரமுகர்கள் முதலியோரை அழைத்து, மேடையில் மாலையணிந்து படமெடுத்து, ஓரிரு வார்த்தைகள் பேசவைப்பதுடன், தமிழரது கலை நிகழ்ச்சிகளைப் பிற இனத்துப் பண்பாட்டினரிடம் காண்பிக்கும் நிலைப்பாடே இருந்து வருகின்றது. இந்நிலைமாறி, எமது கலை நிகழ்ச்சிகள் அரசு சார்ந்த வருடாந்தம் நடைபெறும் பொதுக் கலை நிகழ்வுகளில் இடம்பெறச் செய்யும் முயற்சிகள் எடுக்கப்பட வேண்டும்.

இளைய தலைமுறையினர் பெற்றோர் ஆகிய இரசாராருக்குமிடையில் உள்பாட்டுத் தன்மையான தொடர்பு கொள்ளல் திறன் (Positive communication skills) மிகக் குறைவாகவே காணப்படுகிறது. இதனால் வளர்ந்த பிள்ளைகளைத் தம் கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்துக்கொள்ள முடியாத நிலையிற் பெற்றோர் பல இன்னல்களை எதிர்கொள்கின்றனர். இதனால் இளையதலைமுறையினர் தாமே அனைத்து முடிபுகளையும் தம் மனம்போன போக்கில் எடுத்துக்கொள்வதும்இ அதனாற் சமூகச் சிக்கல்களை எதிர்கொள்ளும் நிலைப்பாடும் தொடர்கின்றன. இச்சந்தர்ப்பத்தில் கனடாத் தமிழரின் முன்னோடிகளாகவும், தமிழர் சமூகத்தின் முன்னேற்றத்திற்குப் பெரிதும் பங்களிப்பச் செய்தோராகவும் பலர் இந்நாட்டில் வாழ்ந்துள்ளனர். அச்சான்றோர்களில் 1966இல் கனடாவிற்கு வருகை தந்த

நாகரட்ணம் சிவலிங்கம் அவர்களும் ஒருவராவர். அவர் 2005இல் ஜனவரியில் The Tamil Mirror என்ற பத்திரிகைக்கு அளித்த நேர்காணலிற் கூறிய விடயம் இப்போதும் பொருத்தமாக அமைவதால் அதன் ஒரு பகுதி ஈண்டு அப்படியே தரப்படுகின்றது:

Tamil Mirror: Compared to the early days how does today's Tamil community differ? What are the changes you see?

Answer: In the Seventies and early eighty's Tamil Community was made of professionals and non-intervening into private affairs. It was close knit community which cared about the community and people at homeland. However right now the community is self-centred and divided and there is a wide gap between the young and the old. I think we have to change that attitude and bring them together. It is only then that we can be a strong community like the Chinese and the Italians. They are strong because they are united and they stand for their own community" (The Tamil Mirror Jan, 2005, p. 13)

நவீன தொழில் நுட்பத்தின் பல்துறைப் பயன்பாடு இளையோர் சமுதாயத்தைப் பெரிதும் பாதிப்புக்கு உட்படுத்தியிருக்கிறது. பாலர் முதல் முதியோர்வரை ஐபாட், கைத்தொலைபேசி, கணினி, மின்னஞ்சல், இணையத்தளம், மடிக்கணினி எனப் பல கருவிகளை இயக்கிய வண்ணமே உள்ளனர். பாலர்பருவத்தினர் கணினி விளையாட்டில் ஓய்வு நேரம் முழுவதையும் கழிக்கின்றனர். நவீன தொழில்நுட்பம் மக்களுக்கு நன்மையை அளித்தாலும், இளைய தலைமுறையினரைத் தொழில்நுட்பக் கருவிகள் தன் செயற்பாட்டுக்குள் முடக்கி வைத்திருக்கிறது. இது குறித்து ஞானரதம் இதழில் வெளிவந்த ஒரு குறிப்பு இங்குப் பொருத்தமாகிறது :

‘இளைய சமுதாயம் தற்போது ஒட்டுமொத்தமாகப் பொறியியல் கணினி, மருத்துவம் எனப் பெரும் சுழலிற் சிக்கியிருக்கிறது. ஐ.ரி. என்னும் பெரும் மாயை எங்கும் நிறைந்துள்ளது. இவர்களின் மூளை எப்போதும் எங்கும்

கொதித்துக் கொண்டே இருக்கிறது. மன மாற்றத்துக்காகவும், மூளையை ஆறவைப்பதற்காகவும் ஏதோ ஒரு சிறு ஓய்வு இவர்களுக்குத் தேவை. அதை இன்னமும் அறியாதவர்களாக இருக்கின்றனர். சில ஆண்டுகளில் மன அயற்சி அல்லது மன ஒழுங்கு பாதிப்பு அடையும்போது இவர்களுக்காக நாம் என்ன செய்யப் போகிறோம். அதிலிருந்து எப்படி விடுபடுவது என்பது உணர இயலாமல் ஸ்தம்பித்துவிடும் அபாயம் உள்ளது. எனவே அவர்கள் மனதில் கலை, இலக்கியத்தை நாம் நுழைக்க முற்பட வேண்டும். இசை, நடனம், ஓவியம், கவிதை என்பனவற்றில் ஏதாவது ஒன்றை நோக்கி அவர்களைத் திசைதிருப்பும் வேலையை நாம் செய்ய வேண்டும். நல்ல கலையில் அவர்களை ஈடுபடுத்த முற்படும்போது மனமும் மூளையும் சிறிதேனும் ஆறும். சிறுவயது முதலே பள்ளிப்படிப்புடன்கூட கலையையும் கற்கவைத்தால் மனச்சமன் ஏற்பட வழிவகை அது செய்யும்.” (ஞானரதம்: பக். 20-21)

தொலைநோக்கும், ஆக்கபூர்வமான எதிர்காலக் குறிக்கோள்களுடன் அமைந்ததும், சமூக - பொருண்மிய முன்னேற்றம் கருதியதும், பண்பாட்டு விழுமியங்களைப் பேணத்தக்கதும், கனடா அரசின் சட்ட விதிகளுக்கு உட்பட்டதுமாக, கனடாத் தமிழர் அனைவரையும் ஒன்றிணைக்கும் நிறுவன அடிப்படையிலான ஓர் அமைப்பு தமிழர் மத்தியில் உருவாக்கப்பட வேண்டும். கடந்த 35 ஆண்டுகாலமாகத் தாயக விடுதலைப் போராட்டத்தை எதிர் நோக்கியதாகவே இந்நாட்டில் அரசியற் செயற்பாடுகள் தமிழரால் முன்னெடுக்கப்பட்டதே தவிர, இந்நாட்டில் உருவாகக் கூடிய இளைய தலைமுறையினரின் மொழி, பண்பாடு, சமூகக் கட்டமைப்புப் பற்றிய முழுமையான செயல்நோக்குடைய செயற்பாடுகள் உறுதியான முறையில் திட்டமிட்டுச் செயற்படவில்லை. இதனால் புதிய தலைமுறையினர் திசைமாறிச் செல்லும்நிலை ஏற்பட்டு உள்ளமை உண்மையான நிலைப்பாடாகும்.

தமிழர் பண்பாட்டுடன்கூடிய திருமணம், பூப்புனித நீராட்டுவிழா முதலானவை பொருள் பொதிந்தவையாகும். இன்றைய சூழலில் அவை உண்மையான குறிக்கோள் களிலிருந்து உருமாற்றம் பெற்றுள்ளன. இதனால் பெரும்பொருள் விரயங்களும் நேரச் செலவுகளும் ஏற்படுவதை இவற்றை நடத்துபவர்கள் உணர வேண்டியது காலத்தின் தேவையாகும்.

தமிழ்ப் பெண்கள் கல்லூரிகளிலும் பல்கலைக் கழகங்களிலும் சாதனை படைத்து வருகிறார்கள். ஒப்பீட்டளவில் உயர்கல்விபெறும் பெண்களது எண்ணிக்கை ஆண்களிலும் அதிகமானதாகும். பட்டங்கள் பெற்றுத் தொழில் தளங்களிற் குறிப்பாக, வங்கிகளிலும் மற்றும் முகாமைத்துவப் பணிகளிலும் பெண்கள் உயர்பதவிகளை அலங்கரிக்கின்றனர். அரசு மற்றும் சமூக நிறுவனங்களிலும் சமூகசேவை உயர்அலுவலர்களாகப் பெருந்தொகையான தமிழ்ப் பெண்கள் கடமை யாற்றுகின்றனர். அரசுப்பொது மருத்துவமனைகளில் மருத்துவர்களாவும், மருத்துவ நிபுணர்களாகவும் பணியாற்றுகின்றனர். பல்மருத்துவப் பணியிலே தமிழ்ப் பெண் மருத்துவர் எண்ணிக்கை ஆண்டுதோறும் அதிகரித்து வருகிறது. அரசுப் பாடசாலைகளிலே தமிழ்ப் பெண்கள் கல்லூரி அதிபராக ஆசிரியராகக் கடமையாற்றுகிறார்கள். அரசியலிலும் பெண்கள் ஆண்களுக்குச் சமமாகக் காணப்படுகின்றனர். கனடாத் தேசிய நாடாளுமன்றத்தில் முதல் தமிழ் நாடாளுமன்ற உறுப்பினராகத் தமிழ்ப் பெண்மணியே (ராதிக்கா சிற்சபைஈசன்) இடம் பெற்றார் என்பதும், பாடசாலைச் சபையின் அறங்காவல் உறுப்பினராகவும் இப்போது பெண்மணி ஒருவர் (ஜுவனிதா நாதன்) உள்ளார் என்பதும் பெண்களின் மேம்பாட்டினைக் குறிப்பதாகும்.

ஈழத் தமிழரின் தேசியக் கலைவடிவம் நாட்டுக் கூத்து ஆகும். பரத நாட்டியமும் திரையிசை நடனமும் இன்றைய இளைய தலைமுறையினராற் பெரிதும் விரும்பிப் பயிலப்படுகின்றன. எனவே தமிழரின் தேசியக்கலை வடிவத்தையும் நவீனப்படுத்த வேண்டிய தேவை மிகவும் இன்றியமையாதது. இந்நாட்டில் ஈழத் தமிழரின் இன அடையாளத்தைப் பேணத்தக்க கலைவடிவம் நாட்டுக் கூத்து என்பதைக் கலைஞர் உணர்ந்து செயற்பட வேண்டும். கண்டிய நடனம், கதகளி, யக்சகானம், பாகவத மேளா முதலான புகழ்பெற்ற கலை வடிவங்களை நினைவிற் கொண்டு, தம் தேசியக் கலைவடிவத்தைப் பேணி, இளைய தலைமுறையினருக்கும், அறிமுகப்படுத்தி அக்கலையை வளர்க்க வேண்டியது நாடகக் கலைஞரின் கடமையாகும்.

இதுவரையும் ஆராய்ந்து பெறப்பட்ட தரவுகளின் அடிப்படையில் நோக்கும்போது, கடந்த நாற்பது ஆண்டுகளில் கனடாவிற் புகலிடம் பெற்றுக்கொண்ட

ஈழத்தமிழர், மிக வேகமாகப் பல்வேறு துறைகளிலும் அதிசயிக்கத்தக்க வகையில் துரித முன்னேற்றம் அடைந்து வருகின்றனர். இத்துரித முன்னேற்றத்திற்குத் தமிழரின் அயராத உழைப்பும், கல்வி மேம்பாடும், தாம் தாயகத்தில் இழந்த பல்வகை இழப்புக்களால் ஏற்பட்ட உத்வேகமும் காரணமாக அமைந்தன என்பது யதார்த்தமாகும். இக்கருத்தினை மேலும் உறுதிப்படுத்துவதாக க. நவம் அவர்கள் கூறுவது இங்கு மிகவும் பொருத்தமாகிறது:

“எண்பதுகளுக்குப் பின்னர் கனடாவுக்குப் புலம்பெயர்ந்த ஈழத்தமிழ்ச் சமூகத்தினரிற் பெரும்பாலானோர் போர்க் கொடுமைகளுக்கு ஆளானவர்கள்; சொந்த பந்தங்களை இழந்தவர்கள்; சொத்து சுகங்களைப் பறிகொடுத்தவர்கள்; பின்தங்கிய சமூகங்களைச் சேர்ந்தவர்கள்; கல்வி வாய்ப்பை இழந்தவர்கள்; ஆங்கில அறிவு குறைந்தவர்கள்; தொழில் தகைமையோ திறன்களோ அற்றவர்கள்; அகதி வாழ்வுக்குள் அகப்பட்டு அலைந்து உலைந்தவர்கள்; கனடிய பண்பாட்டு விழுமியங்களுக்குப் பழக்கப் படாதவர்கள்; ஆரம்பத்தில் இவ்வாறான பலதரப்பட்ட பின்னடைவு களுக்கு முகம் கொடுத்தவர்கள். ஆயினும் இந்தப் பின்னடைவுகள்தான் இச்சமூகத்தின் இன்றைய அபரிதமான வளர்ச்சிக்கு ஊக்கிகளாகவும் இருந்து வருகின்றன. ஈழத்தில் எதிர்கொண்ட இழப்புக்களை ஈடுசெய்யும் முனைப்புடன் துரிதகதியில் தொழிற்படவல்ல ஒரு சமூகமாக ஈழத்தமிழ்ச் சமூகம் இன்று மிளிர்ந்து வருகின்றமைக்கு இவ்விதமான பின்னடைவுகள் எம்மவர் மனங்களில் விளைவித்த ‘ஓர்மம்’ ஒரு பிரதான காரணம். இன்று கனடாவில் ஈழத்தமிழ்ச் சமூகம் புத்துயிர்ப்புடன் கிளர்ந்தெழுந்து முன்னேறி வரும் ஒரு தனிக் குழுமாக விளங்குகின்றது. கனடிய நாட்டின் வசதி வாய்ப்புகளையும் வளங்களையும் சரிவரப் பயன்படுத்தும் சாதாரியம் மிக்க சமூகமாக விளங்குகின்றது.”

(க. நவம்: 2013: பக்.11).

கனடாத் தேசிய அரசியலில் தமிழர் மெல்ல பலம் பொருந்தியவர்களாக உருவாகி வருகின்றனர் என்பதற்குச் சில நிகழ்வுகள் சான்றாகிவருகின்றன. தேர்தலில் ஈடுபடுவது என்பதற்கும் அப்பால் அரசியல் கட்சிகளில், அல்லது அவற்றின் பரப்புரை அமைப்புக்களில் முக்கிய பதவிகளைத் தமிழர் இடம்பெறுவது என்பது பெரியவிடயமாகும். இதற்கு உதாரணமாக நீதன் சண் அவர்கள் புதிய ஜனநாயகக் கட்சியில் பெற்றிருந்த செல்வாக்கைக் குறிப்பிடலாம்.

மேலும் பழைமைவாக் கட்சியில் திரு. சிறி வல்லிபுரநாதன் அவர்கள் தேசிய கட்டமைப்புப் பொறுப்பாளராகச் செயற்பட்டு வருதல் கனடாத் தமிழரின் அரசியல் வளர்ச்சியைக் குறிப்பதாகும்.

கனடாவில் தமிழ் மக்களைப் பிரதிபலிப்பனவான நாடு கடந்த தமிழீழ அரசு அமைப்பு, கனடாத் தமிழ் காங்கிரஸ் முதலான அமைப்புகள் செயற்பட்டு வருகின்றன. ஆயினும் கனடாத் தமிழர் மத்தியில் அரசியல், மதம் கடந்த நிலையில் தமிழ் மக்கள் அனைவரையும் ஒன்றிணைப்பதாகவும், அனைவரது கருத்துக்களையும் உணர்வுகளையும் உள்வாங்கிச் செயற்படக் கூடியதாகவும், தமிழ்ச் சமூகத்தின் முழுமையான - ஒன்றுபட்ட குரலாக இயங்கக் கூடியதுமான ஓர் அமைப்புத் தமிழர் மத்தியில் அவசியம் விரைந்து உருவாக்கப்பட வேண்டும். இப்பாரிய சமூகப் பொறுப்பினை ஏற்றுச் செயற்படுத்த வேண்டிய பொறுப்பும் கடமையும் இங்குள்ள இரு நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட சமூக, கலை, பண்பாட்டுக் கழகங்களின் கடமையாகும். தமிழர் நலம், தமிழர் பண்பாடு, மற்றும் பல்துறை சார்ந்த முன்னேற்றம் என்பனவற்றை நோக்கித் தமிழர் பயணிக்க வழிகாட்டும் ஓர் அமைப்பு உருவாகுமேயானால், கனடாத் தமிழர், உலகில் வாழும் அனைத்துத் தமிழ் மக்களுக்கும் ஓர் முன்மாதிரிச் சமூக அமைப்பாக விளங்க நல்ல வாய்ப்பு உள்ளது.

*

ஆய்வுத்துணை நூல்கள் -

(1) தமிழ் நூல்கள்:

1. அண்ணா கண்ணன், தமிழில் இணைய இதழ்கள், அமுத சுரபி, சென்னை, 2003
2. இந்திரன், கவிதையின் அரசியல், அலைகள் வெளியீட்டகம், சென்னை , 2001
3. கந்தசாமி, சா. (தொகுப்பாசிரியர்)- அயலகத் தமிழ் இலக்கியம், சாகித்திய அகாதமி, 2004
4. கைலாசபதி, க. நவீன இலக்கியத்தின் அடிப்படைகள், மக்கள் வெளியீடு, சென்னை, 1980
5. கைலாசபதி, க. இலக்கியச் சிந்தனைகள், கொழும்பு, 1983.
6. சக்கரவர்த்தி, யுத்த சந்நியாசம். நான்காவது பரிமாணம் வெளியீடு, கனடா. 1994
7. சிவநேசன், சின்னையா (துறையூரான்), கனடாவின் கதை, வெளியீடு: சிவகோ நிறுவனம், கனடா. 2014
8. சந்திரகாந்தன், கலாநிதி ஏ, ஜே. வி. (தொகுப்பாசிரியர்), தமிழ்ப் பண்பாட்டில் கிறிஸ்தவம், கிறிஸ்தவ மன்றம், யாழ். பல்கலைக்கழகம், திருநெல்வேலி, 1993
9. சந்திரகாந்தன், வண.ஜோசப்.அ, (அணிந்துரை).ஐ. ஜெகதீஸ்வரன், இங்கேயும் மனிதர்கள். 2000
10. சேரன், நீ இப்பொழுது இறங்கும் ஆறு, காலச் சுவடு பதிப்பகம், சென்னை, 2000.
11. ஞானரதம் தொகுப்பு, எனி இந்தியன் பதிப்பகம், சென்னை, 2007.
12. தமிழர் தகவல் ஆண்டுப் பூர்த்தி சிறப்பிதழ்கள் (1991-2016)
13. தமிழ்நதி. பார்த்தீனியம், நற்றிணைப் பதிப்பகம், சென்னை, 2016
14. தமிழவன் கட்டுரைகள் - 2006
15. திருமாவளவன், 'சிறு புள் மனம் - திருமாவளவன் கவித்தொகை', காலச் சுவடு பதிப்பகம், நாகர் கோவில். 2016

16. திருமாவளவன், பனிவயல் உழவு, எக்ஸில் வெளியீடு, பிரான்ஸ், 2000.
17. நகுலசிகாமணி, ந. உமா, இலங்கைத் தமிழரின் வரலாற்றுச் சுவடுகள் - Historical Anecdotes of Sri Lankan Tamils, வல்வை வரலாற்று ஆவணக்காப்பகம், ஊரிக்காடு, வல்வெட்டித்துறை. 2016
18. பாலசுந்தரம், இ. பிள்ளைகளின் கல்வி வளர்ச்சியில் பெற்றோரின் பங்களிப்பு, விவேகா அச்சகம், ரொறன்ரோ, 2004
19. தேசபாரதி (தீவகம் வே. இராசலிங்கம்), உறைபனிச் சாரல், பாரதி வயல் வெளியீடு, ரொறன்ரோ, 2016
20. விக்னேஸ்வரன், பி., 'வாழ்ந்து பார்க்கலாம்- வானொலி நாடகம்', பி எம் ஜே. பிரின்ரிங் & கிராபிக்ஸ், கனடா. 1998.
21. விசாகரூபன், கி. புகலிட இலக்கியங்கள், 2004, யாழ்ப்பாணம்
22. விபுலாநந்த இலக்கியம், (பதிப்பு) அருள் செல்வநாயகம், திருவருள் வெளியீடு, மட்டக்களப்பு, இலங்கை, 2008
23. விமலநாதன், கனி., புவி ஈர்ப்புப் பற்றிய வியப்பான விஷயங்கள், மணிமேகலைப் பிரசுரம், சென்னை, 2009.
24. விளம்பரம்: ராஜா மகேந்திரன் (பதிப்பாளர்),அடுத்த காலடி - இருபத்தைந்து ஆண்டுகள், நிறுவன வெளியீடு, ரொறன்ரோ. 2015.
25. வெற்றிச்செல்வன், தெ. ஈழத் தமிழர் புகலிட வாழ்வும் படைப்பும், சோழன் படைப்பகம், சென்னை, 2009
26. ஜெகதீஸ்வரன், (குரும்பசிட்டி) ஐ., மாணிக்கப் பரல்கள்,

(2) இதழ்கள் - பத்திரிகைகள்

1. உரைமொழிவு
2. கலை, இலக்கியம், பண்பாடு சார்ந்த கனடாத் தமிழர் மன்றங்கள் வெளியிட்ட சிறப்பிதழ்கள்.
3. காலம் இதழ்கள்
4. காவ்யா தொகுப்பு, சண்முகசுந்தரம் 2006.
5. கூர் இதழ்கள்.
6. சேக்கம் - 1983 - 1993 சிறப்பு இதழ்கள்

7. ஞானரதம்
8. நான்காவது பரிமாணம் இதழ்கள்
9. தமிழ் இணையத் தளங்கள்.
10. தமிழர் தகவல், சிறப்பிதழ்கள், 1 - 26.
11. தாய் வீடு
12. தீபம் மே. 15
13. நிழல் இதழ்
14. வானவில் மாசி 2012
15. Mora Annual Witer Gala 2014

(3)ஆய்வுத்துணைக் கட்டுரைகள் - தமிழ்:

1. அப்பாத்துரை, சாமி. 'கனடிய அரசியலில் கலந்துறவாடுவோம்', தமிழர் தகவல் சிறப்பு மலர் - 17, 2008, பக். 27-28.
2. அருள் எஸ். அருளையா, 'கனடாவில் தமிழர் குடியேற்றம் பற்றிய ஒரு கண்ணோட்டம்: கருணை அடிப்படையிலேயே அதிகமானோர் அனுமதி', தமிழர் தகவல் சிறப்பு மலர் - 4, 1995, பக். 19.
3. அருள் எஸ். அருளையா, 'இருபத்தியைந்து ஆண்டுகள்....' தமிழர் தகவல் சிறப்பு மலர் - 17,2008. பக். 21-22.
4. அம்பிகைபாகன், இ. 'உலகளாவிய ஈழத்தமிழர்: சில உண்மைப் பிரச்சினைகளும் உள்ளத்துணர்வுகளும்', தமிழர் தகவல் சிறப்பு மலர் - 7, 1998, பக். 7.
5. அரவிந்தன், குரு. 'fdba தமிழ்த் திரை உலகின் தோற்றம்', தமிழர் தகவல் சிறப்பு மலர்- 2005, பக்.96
6. அன்ரன் கனகசூரியர், 'கால் நூற்றாண்டு அசைமிட்பு', தமிழர் தகவல் சிறப்பு மலர்- 19, 2010 பக். 21-22
7. இரா. மோகன், 'புதுக்கவிதையில் பழந்தமிழ் இலக்கியங்களின் தாக்கம்'- www.tamilauthors.com.
8. இராஜலிங்கம். வே. 'பத்திரிகை நிறுவனங்கள் பதிப்பகங்களாக வேண்டும்', தமிழர் தகவல் சிறப்பு மலர், 1997, பக்.36
9. கணபதிப்பிள்ளை- நாக. மொன்றியல் ஈழத்தமிழர்கள்', தமிழர் தகவல் சிறப்பு மலர்- 25, 2016, பக். 79-80.
10. கந்தவனம். வி, 'ஒன்ராறியோ மாகாண அரசாங்க நிறுவனங்களில் தமிழ்மொழியின் உபயோகம்,' தமிழர் தகவல் சிறப்பு மலர்- 5, 1996, பக். 9-10.
11. கந்தவனம். வி, ' கனடாவில் தமிழ் இலக்கிய முயற்சி' தமிழர் தகவல் சிறப்பு மலர்- 19, 2010 பக். 40-42.

12. கலைவாணி இராஜகுமாரன், 'அந்தரத்தில் தொங்கும் நாடு', தமிழர் தகவல் சிறப்பு மலர்- 20, 2011, பக்.17-18.
13. கலைவாணி இராஜகுமாரன், 'கனடாவில் தமிழ் வாசகனும் படைப்பாளியும்', தமிழர் தகவல் சிறப்பு மலர்- 11, 2002:77-78.
14. கனகசபாபதி, பொ. 'தலைமுறை இடைவெளி பரம்பரையாக வருவது: "சீராட்டுப் பேச்சு" இடைவெளியை நீக்க உதவுகின்றது', தமிழர் தகவல் சிறப்பு மலர் -7, 1995, பக்.13-4,81
15. கனகசபாபதி, பொ. ' தமிழ் வளர்ச்சி சில எண்ணங்கள்', தமிழர் தகவல் சிறப்பு மலர் -7, 1998, பக். 13-14.
16. கனகசபாபதி, பொ. 'ஓர் ஆலயம் கல் கோவில்', தமிழர் தகவல் சிறப்பு மலர் -17, 2008:பக். 9-10.
17. 'கனடா' மூர்த்தி, 'வளர் தலைமுறையின் அடையாளங்களும் ஆச்சரியமான அவதானிப்புகளும்', தமிழர் தகவல் சிறப்பு மலர் - 23, 2014, பக். 37-40.
18. காசி ஆனந்தன், 'புலம்பெயர்ந்த தமிழர் கடமை', தமிழர் தகவல்.சிறப்பு மலர்: 13, 2004, பக்.7-8.
19. குயின்ரஸ் துரைசிங்கம், 'கனடிய நாட்டின் வரலாறும் தேசிய அடையாளங்களும்', தமிழர் தகவல் சிறப்பு மலர், 25, 2016, பக்.81-84
20. குயின்ரஸ் துரைசிங்கம், 'கணினித் தமிழ் முத்தமிழின் நான்காவது பரிமாணம்', தமிழர் தகவல் சிறப்பு மலர் - 13: 2004, பக். 25-26
21. சசிஹரன் பத்மநாதன், 'கணினித் தமிழ் எழுத்துருவில் 'பாமினி'யின் தோற்றம் - ஆவணம்', தமிழர் தகவல் சிறப்பு மலர் - 25, 2016, பக். 115-118
22. சசிஹரன் பத்மநாதன், 'கன்னித் தமிழ் கனடாவில் கணினித் தமிழானது', தமிழர் தகவல் சிறப்பு மலர் - 19, 2010, 47- 51.
23. சந்திரகாந்தன், பேராசிரியர் அமுது ஜோசேப், ' கனடியத் தமிழர்களின் வருகையும் வளர்ச்சியும் வரலாறும்', தமிழர் தகவல் சிறப்பு மலர் - 25, 2016, பக். 9-13.
24. சபேசன், 'ரொறன்ரோவில் அபத்த நாடகங்கள்', காலம் இதழ், ஏப்பிரல் 2004, பக் 4-8.
25. சம்பந்தன், இரா. ' கனடாவில் தமிழ்ச் சஞ்சிகைகளின் வீழ்ச்சியும் காரணங்களும்', தமிழர் தகவல் சிறப்பு மலர் - 14, 2005:10-11

26. சிவலிங்கம், நா. 'கனடாவில் ஈழத்தமிழர் ஆரம்பமும் வளர்ச்சியும்', தமிழர் தகவல் சிறப்பு மலர்- 19, 2010 பக். 5-7.
27. சிவநேசன், சின்னையா. 'புலம்பெயர் நாடுகளில் சிறுவர் இலக்கியம்', தமிழர் தகவல் சிறப்பு மலர் - 14, 2005:106-108.
28. சுப்பிரமணியம், நா. 'கனடாவில் தமிழிலக்கியம் - வரலாறு மற்றும் வளர்ச்சிநிலைகள் தொடர்பான சில அவதானிப்புகள்', தமிழர் தகவல் சிறப்பு மலர் - 25, 2016, பக்.51-62.
29. சேரன். உ. 'நவீன இதழியலின் முகங்கள்', தாய்விடு பத்திரிகை.
30. சொர்ணலிங்கம், வ. 'கனடாவில் கலை முயற்சிகள்', தமிழர் தகவல் சிறப்பு மலர் - 14, 2005, பக் 94-95
31. தமிழ்ப் பிரியன், 'பன்மைப் பண்பாடு', தமிழர் தகவல் சிறப்பு மலர் - 15, 2006, பக்.11+15
32. திருச்செல்வம், எஸ். 'வந்தேறு தமிழ்க் குடிகளின் தலைக் கணக்கு', தமிழர் தகவல் சிறப்பு மலர்- 19, 2010 பக். 17-18.
33. திருமாவளவன், 'கனடாத் தமிழரில் பன்னிரண்டு வீதம் மொன்றிலில்: தமிழ் வளர்ச்சியில் மொன்றியல் துரித முன்னேற்றம்', தமிழர் தகவல் சிறப்பு மலர் - 4, 1995: 47-48.
34. தெய்வா மோகன், 'குடும்பம் பிரியலாமா?', தமிழர் தகவல் சிறப்பு மலர் - 17, 2008, பக்.3-4.
35. தெய்வா மோகன், 'தமிழ்ப் பெண்களின் திருப்தியான முன்னேற்றம்' தமிழர் தகவல் சிறப்பு மலர் - 22, 2008, பக்.17-18.
36. தேவகாந்தன். 'கனடிய அச்ச ஊடகத்துறையின் வரலாற்று ரீதியான வளர்ச்சிப் போக்கு', தமிழர் தகவல் சிறப்பு மலர் - 23, 2014, பக். 69-70.
37. தேவகாந்தன், 'கனடாத் தமிழ்ப் படங்கள் வெளியும் அதன் பின்னடைவுகளும்', தமிழர் தகவல் சிறப்பு மலர் - 17,2008:79-80.
38. நக்கீரன், 'புலம்பெயர் தமிழர்களும் நாடு கடந்த தமிழீழ அரசும்', தமிழர் தகவல் சிறப்பு மலர் - 19, 2010, பக். 95-97.
39. நவம், க. 'அடையாளம்', தமிழர் தகவல் சிறப்பு மலர் - 26, 2017, பக். 133 - 134.
40. நவம், க. 'கனடிய தமிழ் சஞ்சிகைகள், 25 ஆண்டுகால மீள் நோக்கு', தமிழர் தகவல் சிறப்பு மலர் - 19, 2010,பக். 43-45.
41. நவம், க. 'ஈழத்தமிழ் கனடியர்களின் தவிப்பும் தன்முனைப்பும்', தமிழர் தகவல் சிறப்பு மலர் - 22, 2013, பக். 9-11.

- நீதன் சண்' தமிழ் மரபுத் திங்களுடனான எமது பயணம்- தமிழர் தகவல் சிறப்பு மலர் -27 பக். 93-97
- பாலசுந்தரம், இ. 'புகலிட மண்ணில் தமிழ்ப் பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள்'. தமிழர் தகவல் சிறப்பு மலர் - 22, 2013,பக்.23—26
- பாலசுந்தரம், இ. 'கனடிய அரசுப் பாடசாலைகளில் தமிழ் மாணவர் தமிழ் கற்கும் உரிமையை இழந்து வருவதன் காரணம் என்ன?', தமிழர் தகவல் சிறப்பு மலர் - 19, 2010,பக். 13-14.
- பாலசுந்தரம், இ. 'ஒன்ராறியோ மாகாணத்தில் குடிவரவாளர்களுக்கான பாடசாலைக் கல்வி வசதிகள்', தமிழர் தகவல் சிறப்பு மலர் - 16 ,2007, பக். 53--55.
- பாலசுந்தரம், இ. 'கனடாவில் தமிழ்மொழியின் எதிர்காலம்', தமிழர் தகவல் சிறப்பு மலர்:15, 2006, பக்.19-20.
- பாலசுந்தரம், இ. 'பிள்ளைகளின் கல்வி வளர்ச்சியில் பெற்றோரின் ஒத்துழைப்பு', திசைகள் - பெற்றோருக்கான கை நூல், தொகுப்பாசிரியர்: நீதன் சண்முகராஜா, அகிலன் அசோசியேற்ஸ் வெளியீடு, ரொறன்ரோ, 2006, பக்.24-30.
- பிகுராடோ, விக்டர், 'வைத்திய சுவாத்தியம்: வாழ நினைத்தால் வாழலாம்', தமிழர் தகவல் சிறப்பு மலர். பக். 13-14.
- மகாலிங்கம், என். கே. 'தமிழ்க் கனடிய சீரிய நாடகத்தின் முன்னோடியும் வழிகாட்டியும்: ஞானம் லம்பேட்', காலம் இதழ். ஏப்ரல், 2004 பக்.58
- மகாலிங்கம், என். கே. 'நாடகத்திற்கு என்றொரு அமைப்பு: மனவெளிக் கலையாற்றுக் குழு', காலம் இதழ். ஏப்ரல் 2004, பக் 21-26.
- முத்துலிங்கம், அ. 'அது எங்கே இருப்பது எனக்குத் தெரியும்', காலம் இதழ். ஏப்ரல், 2004 பக்.7-16.
- ரதன், 'குறும்படம் - குறுக்கு வெட்டு'. தமிழர் தகவல் சிறப்பு மலர் - 26, 2017இ பக்.153-188)
- ரதன், 'இது படமல்ல புலம்பெயர் திரைப்பட கவழிகை'. தமிழர் தகவல் சிறப்புமலர்-25, 2016,பக்.43-46.
- லோகேந்திரலிங்கம். ஆர். என். 'பத்திரிகைகளின் தரம் எவ்வாறு தீர்மானிக்கப்படுகிறது', தமிழர் தகவல் சிறப்பு மலர் -7 1997,பக். 37.
- லோகேந்திரலிங்கம். ஆர். என். 'எம் மத்தியில் அருகிப் போய்விட்ட ஆக்க இலக்கியப் படைப்புகள்', தமிழர் தகவல் சிறப்பு மலர் -6: 1997, பக். 38
- விக்னேஸ்வரன், பி. 'கனடிய தமிழ் ஒலிபரப்பு', தமிழர் தகவல் சிறப்பு மலர் - 19, 2005, பக். 49-51.

57. விக்னேஸ்வரன், பி. 'எமது படைப்புக்களும் தரமும்', தமிழர் தகவல் சிறப்பு மலர் - 14, 2005, பக்.
58. விக்டர் பிகராதோ. 'வைத்திய சுவாத்தியம்: வாழ நினைத்தால் வாழலாம்', தமிழர் தகவல் சிறப்பு மலர் - 19, 2010. பக். 13-14.
59. விவேகானந்தன், பொன்னையா. 'கனடாவில் தமிழ் ஒலிபரப்பு கால் நூற்றாண்டு வரலாறு' தமிழர் தகவல் சிறப்புமலர் -25, 2016, பக்.23-27.
60. விவேகானந்தன், பொன்னையா. 'கலை பண்பாட்டு விழுமியங்களும் புதிய தலைமுறையின் தேடல்களும்', தமிழர் தகவல் சிறப்பு மலர் - 13, 2004, பக்.11-12.
61. விவேகானந்தன், வே. 'கனடிய மண்ணில் ஆரம்ப கால வாழ்க்கை - ஓர் அனுபவப் பார்வை, தமிழர் தகவல் சிறப்பு மலர்-25, 2016, பக்.76-78
62. விஜயசுகந்தன், கார்த்திகேசு, 'இயந்திர இணையம்', '.... அடுத்த காலடி-விளம்பரம் இருபத்தைந்து ஆண்டுகள், 2015இ பக். 31-39.
63. றொசலின் இராசநாயகம், எம்மவரின் முன்னுரிமைகள் மாறிவிட்டனவே! தமிழர் தகவல் சிறப்பு மலர்-19, - 2010, பக். 11-12
64. ஸ்ரீஸ்கந்தன், ப. 'திரை விலகுகிறது.. மேடை நாடகங்கள்', தமிழர் தகவல் சிறப்பு மலர்:25, 2010, பக்:35-40.
65. ஸ்ரீஸ்கந்தன், ப. 'நிகழ்கலை - நாடகம்', தமிழர் தகவல் சிறப்பு மலர் - 13, 2004, பக். 57-68.
66. ஸ்ரீஸ்கந்தன், ப. 'கனடாவின் பன்மைத்துவம்: யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்', தமிழர் தகவல் சிறப்பு மலர் -26, 2017, பக். 55-57
67. ஜவகர்லால் நேரு. கே. ' கனடாவில் தேர்தல் முறை: எம்மவர் போட்டியிட முடியுமா?', தமிழர் தகவல் சிறப்புமலர் -6, 1997:22, 94
68. ஜவகர்லால் நேரு. கே. 'தெற்காசியரைத் தேடி அலையும் கனடிய அரசியல் கட்சிகள்', தமிழர் தகவல் சிறப்புமலர் -7, 1998:பக்.19
69. ஜெகதீசன், எஸ். 'கனடாவில் வணங்கும் வரலாறு'. தமிழர் தகவல் சிறப்பு மலர். 26. 2017, பக்.32-34.
70. ஜெயா, ரொறன்ரோ தமிழ்க் கத்தோலிக்க சமூகத்தின் வளர்ச்சியும் அபிவிருத்தியும்', தமிழர் தகவல் சிறப்பு மலர் - 5, 1996, பக்:47.

(4) Reference Books - English:

Aruliah, Arul S. "The Sri Lankan Tamil Community", *Save Heven: The Refugee Experience of Five Families*, edited by Elizabeth McLuhan, Multicultural History Society of Ontario, Toronto, 1995.

Billroy Powell, *Settling in Canada- Jamaicans Have story to tell.*

Bumsted, J.M., *A History of the Canadian Peoples.* Second Edition, Oxford University Press, Ontario, 2003

Canadian Census Reports.

Cheran. R, Darshan Ambalavanar, Chelva Kanaganayagam, *History and Immigration, Tamil Culture in the Global Context*, TSAR, Toronto, 2007

Kendall, P.R.W., *The Sri Lankan Tamil Community in Toronto*, Toronto City of Toronto, Dept. of Public Health, Toronto, 1989.

Keung, Nicholas. "Footlights Shine on Tamil Life in Canada", *Toronto Star*, 17 July, 2004.

Marcel Danesi, Andrea Rocci, *Global Linguistics: An Introduction*, Mouton de Gruyter,ik Berli, New York, 2009

Margaret Conrad., *A Concise History of Canada*, Cambridge University Press, New York, 2012

Olive Patricia Dickason *with* David T. McNab., *Canada's First Nations – A History of Founding Peoples from Earliest Times*, Fourth Edition, Oxford University Press, Ontario, 2009.

Refugee: Canada's Periodical on Refugees, Vol.13, No.3, June, 1993 – Special Issue on Sri Lanka-

Samy Appadurai, *Canada –A Nation in Motion*, Aurthor House, Bloomington, Indiana, 2012

13. Tamil Information, Toronto, 2010
14. Terence J. Fay SJ., New Faces of Canadian Catholics The Asians, Novalis Publishing inc. Canada, 2009

(5) Reference English Articles:

- (1) Abicumaran Uthamacumaran, 'Cancer and Public Health', Tamils' Information, 25: 2016, pp. 129-131.
- (2) Aruliah, Arul S. 'The Emergence of Canadian Tamil Community within Multicultural Canada', Tamil Information, 19, 2010, PP. 8-10.
- (3) Chandrakanthan, Jseph A. ' Eelam Tamils in Canada Twenty years in Retrospect and Prospect". Tamil Information, -20, 2011, PP. 29-31.
- (4) Mohan, Jegan N. 'Historical Perspective of the Emergence of Ceylon Tamils in Canada", Tamil Information, -19, 2010, PP. 27-31.
- (5) Neethan Shan, ' A Necessary Foundation for Tamil Canadians', Tamil Information,19, 2010, PP. 101-104.
- (6) Neetha Shan, A Moment to Remember Mullivaikal Memorial, Thamizhar Thakaval, April, 2017, P. 5

பின்னிணைப்புகள்

அட்டவணை -I

கனடாவிலுள்ள சைவக் கோயில்கள்

கோயில்கள்	அமைவிட முகவரிகள்
றிசுமன்ட்ஹில் பிள்ளையார் கோயில்	10865 Bayview Avenue, Richmond Hill
ஸ்ரீ தூர்க்காதேவி அம்பாள் தேவஸ்தானம்	30 Canforth Road, Scarborough
கனடா கந்தசுவாமி கோயில்	733 Birchmount Road, Scarborough
ஸ்ரீ வரசித்தி விநாயகர் தேவஸ்தானம்	3025 Kennedy Road, Unit 10, Scarborough
கனடா ஸ்ரீ ஐயப்பன் ஆலயம்	635 Middlefield Road, Scarborough
கனடா சபரிமலை ஐயப்பன் ஆலயம்	Suncity Plaza, 2761 Markham Road
மேருபுரம் ஸ்ரீ மஹா பத்திரகாளி அம்மன் தேவஸ்தானம்	1510 Birchmount Road Unit 104, Scarborough
பெரிய சிவன் ஆலயம்	1148 Bellamy Road, Scarborough
சிதம்பரம் ஆதிநடேசர் ஆலயம்	2191 Warden Avenue
கனடா - முத்துமாரி அம்மன் கோயில்	1771 Albion Road, Unit 1, Toronto.
கனடா ஸ்ரீ சண்முகநாதசுவாமி இந்து ஆலயம்	33, Meltord Drive, Unit:8. Scarborough
கனடா நயினாதீவு நாகம்மாள் கோயில்	1539 Warden Avenue. Scarborough.
ஸ்ரீ மீனாட்சி அம்மன் ஆலயம்	585 Middlefield Road, Unit 1- 2, Scarborough
ஸ்ரீ நாகபூஷணி அம்பிகா சமேத நாகலிங்கேஸ்வரசுவாமி திருக் கோவில்	1830, Ellesmere Road, Scarborough
ஸ்ரீ சந்திர மௌலீஸ்வர	3011 Makham Road, Unit 62-

சிவாலயம்	63, Scarborough
கனடா நல்லூர்க் கந்தசுவாமி கோயில்	20 Nugget Avenue # 01, Scarborough
கனடா செல்வச்சந்நிதி முருகன் கோவில்	1, Goldengate Court Unit 1, Scarborough
ஸ்ரீ சக்தி துர்க்கா தேவி ஆலயம்	750 Markham Road, Scarborough
ஸ்ரீ புவனேஸ்வரி அம்மன் ஆலயம்	746 Warden Avenue, Unit 10-11, Scarborough
ஸ்ரீ முத்துவிநாயகர் ஆலயம்	435 Parliament Street, Toronto
கனடா திருப்பதி வெங்கடாசலபதி தேவஸ்தானம்	1240, Ellesmere Road, Scarborough
திருச்செந்தூர் முருகன் கோயில்	2400 Finch Avenue West Unit10, Toronto
சிவா விஷ்ணு தேவஸ்தானம்	205 Eddystone Ave, Toronto
சிவன் கோவில்	80 Brydon Drive. Etobicoke
ஸ்ரீ செல்வவிநாயகர் கோயில்	3411, McNicoll Avenue. Scarborough
கனடா சபரிமலை ஐயப்பபன் கோவில்	Scarborough 416 335 7700
துர்க்கா ஆலயம்	2691, Markham Road, Scarborough
ஸ்ரீ முத்துமாரி அம்மன் ஆலயம்	
ஸ்ரீ ராதா கிருஸ்ணா ஆலயம்	1960, Ellesmere Road, Scarborough
ஸ்ரீ ஆதி பராசக்தி இந்துக் கோயில்	3021 Markham Road, #t 45+46+47, Scarborough
கனடா சபரிபீடம் கோயில்	470, Chrysler, Brampton
மகா சிவன் ஆலயம்	940, Box Road, Pickering
ஸ்ரீ புவனேஸ்வரி இந்து ஆலயம்	9574, The Gore Road, Brampton
மிசிஸாகா ஸ்ரீ கற்பக விநாயகர் தேவஸ்தானம்	200 Advance Blvd, Unit 21, Brampton
ஸ்ரீமுத்துமாரி அம்பாள் தேவஸ்தானம்	3057 Universal Drive, Mississauga
ஜெய துர்க்கா தேவஸ்தானம்	10087 Drew Road, Mississauga
ஸ்ரீ கணேஷ துர்க்கா	7220 Tranmere Drive,

தேவஸ்தானம்	Mississauga
ஸ்ரீ சிவ சத்தியநாராயண சுவாமி கோயில்	1325, Matheasan Blvd., Mississauga
ஒட்டாவா வைத்தியநாதசுவாமி (சிவன்) ஆலயம்	2104 Roger Steven Dr., North Gower. Ottawa.
வல்மொறின் சுப்பிரமணிய ஐயப்பன் கோயில்	673 – 8 th Avenue, Valmorin. QC
மொன்றியல்திருமுருகன் கோயில்	Montreal, Quebec
ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய ஐயப்பன் கோயில்	673 Eighth Avenue Valmorin, Montreal, Qc.
மொன்றியல் ஸ்ரீ தூர்க்கை அம்மன் ஆலயம்	271 Jean Talon West, Montreal
மொன்றியல் மேலைக்கதிர்காமம் (வல்மொறின் முருகன் கோயில்)	Montreal
கல்கரி முருகன் ஆலயம்	Calgary
மஹாகணபதி ஆலயம்	128 Running Creek Road, Edmonton
பிரிட்டிஷ் கொலம்பியா ஸ்ரீ தூர்க்காதேவி ஆலயம்	7468, Edmonds Street, Burnaby, BC
பிரிட்டிஷ் கொலம்பியா ஸ்ரீ முருகன் ஆலயம்	British Colombia
கனடா அனலைதீவு ஐயனார் கோவில்	Scarborough 416 679 97899
ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய சுவாமி ஆலயம்	Brampton, 905 840 3330
ஸ்ரீ சிவசக்திய நாராயண ஸ்வாமி ஆலயம்	Mississauga 905 282 0108
ஸ்ரீ கணேசா கோவில்	7656 Main, Vancouver, 604 879 3505
ஸ்ரீ தேவி கருமாரி அம்மன் ஆலயம்	Calgary 403 9732311
ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய சுவாமி ஆலயம் - பிராம்ரன்	905 840 3330
வல்மொறின் மாரியம்மன் கோவில்	Valmorin, 819 322 1379
ஆம்பலவாணர் வேதவிநாயக ஆலயம்	289 660 0114
ஸ்ரீ கற்பக மகாகணபதி கோயில்	9875 Clark Rue, Montreal
இராமர் கோயில்	8155, rue Duroher, Montreal

அட்டவணை - II

கத்தோலிக்கத் தமிழ் ஆராதனைத் தலங்கள்

- All Nations Tamil Churc
 An Altar for our Lady of Madhu at the Shirine of Midland.
 Catholic New Life Tamil Ministry of Canada
 Emmanuel Tamil Nazarene Church
 Grace Gospel Tamil Church
 New Life Felloship Church
 Peyar Seba Atputha Theva Thail Sabai
 Sathiya Veda Thiruchabai
 Tamil Christian Church
 Thamil Christian Temple
 Tamil Church of the Living Savior
 Tamil Community Church
 Tamil United Church
 The Tamil Christian Church
 Toronto Punitha Arugya Annai Tamil Pangu.
 அதிர்ஷ்ட தமிழ் ஆராதனை
 அர்ச் மார்கிரட் தமிழ் அங்கிலிக்கன் தேவாலயம்
 அற்புதக் குடும்ப ஆலயம்
 அஜின்கோர்ட் பெந்திகோஸ்தர் தேவாலயம்
 இமானுவல் தமிழ் தேவாலயம்
 இமானுவல் தமிழ் நசரெயன் தேவாலயம்
 இயேசு மாறாதவர் திருச்சபை
 ஏல் பெத்தேல் அற்புத சுவிசேச ஆலயம்
 ஏஜின்கோட் தமிழ் பெந்தே கோஸ்த தேவாலயம்
 கனடா தமிழ் கிறிஸ்தவ திருச்சபை
 கிருபை சுவிஷேச தமிழ் திருச்சபை
 கிறிஸ்து தரிசன தேவாலய சபை
 குட் ஷெப்பர்ட் தமிழ்த் தேவாலயம்
 சுயாதீன மெதடிஸ்த தமிழ் திருச்சபை, மிசிஸாகா
 தமிழ் கிறிஸ்தவத் தேவாலயம்
 தமிழ் சீயோன் தேவாலயம்
 தூய ஆரோக்கிய அன்னை
 தூய சூசையப்பர் புதிய ஆரோக்கிய அன்னை ஆலயம்

நல்ல மேய்ப்பன் தமிழ் திருச்சபை
 பிரைடில் டவுண் பார்க் திருச்சபை.
 புதுவாழ்வின் ஐக்கியத் ஆலயம்
 புனித ஆரோக்கிய அன்னை பங்கு
 புனித பைபிள் தமிழ்த் தேவாலயம்
 புனித பொனிபஸ் தேவாலயம்
 மிஷனரி தேவாலயம்
 மீட்பின் அன்னை மறைத்தளம் தமிழ் சமூகம்மொன்றியல்
 மீட்பர் திருச்சபை
 யேசு என்றும் மாறாதவர் யேசுதிருச்சபை
 ரொறன்ரோ கிறிஸ்தவ சபை
 லிவிங் வேட் தேவாலயம்
 விசுவாசிகள் எழுப்புதல் தமிழ் திருச்சபை
 ரார்விஸ் வீதி பப்டிஸ்ந் தேவாலயம்
 ஜீவனுள்ள ஆண்டவனின் ஆலயம்
 ஜெபா அற்புத தேவ தமிழ்ச் சபை

அட்டவணை - III

ஒன்ராறியோவில் இப்போது இயங்கும் தமிழ்
வானொலிகள்

அனைத்துலகத் தமிழ் வானொலி	- International Tamil Radio
உலகத் தமிழ் வானொலி	- World Tamil Radio
ஏ.ரி. என். ஆசியன் வானொலி	- A.T.N. Asian Radio
கனடா பல்கலாசார வானொலி	- Canadian Multicultural Radio
கனடாத் தமிழ் வானொலி	- Canadian Tamil Radio (CTR)
கனடியத் தமிழ் ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம்	- Canadian Tamil Broadcasting Corporation
கீதவாணி	- Geethavaani
	- East FM 107.2 Radio
குளோபல் தமிழ் வானொலி	- Global Tamil Radio (GTR)
தமிழோசை	- Tamilosai
தமிழ் ஸ்ரார் வானொலி	- Tamil Star Radio
வண்ணத் தமிழ் வானொலி	- Vanna Thamil Radio

அட்டவணை - IV

கனடாவில் வெளிவந்த தமிழ்ப் பத்திரிகைகள்

அக்னி	
அற்றம்	2005
அறிதுயில்	2005
அன்பு மக்களே	1995
ஆசீர்வாதம்	
ஆதவன்	
ஆய்த எழுத்து.....	
இந்துதீபம்	
இருசு.....	சுதா பத்மநாதன்,
இளந்தமிழ்	
இளந்தளிர்..	முகுந்தமுரளி
ஈழகேசரி	வ.இராஜலிங்கம்1993-
ஈழநாடுரி.....	கே.பரமேஸ்வரன்-93
ஈழநாடு தமிழ்	
ஈழநாதம்	
ஈழம்-	லோகன் கணபதி 2000
ஈழம்உதயன்	
ஈழமஞ்சரி	
ஈழமுரசு -.....	ஆர்கோபாலகிருட்டினன் 1994---
உதயம்	
.உதயன்	ஆர். என். லோகேந்திரலிங்கம் 1996---
உதவி	
உரைமொழிவு	சந்தியாபிள்ளை
உலகத் தமிழர்	1987
உலகத்தமிழோசை.....	2002-2004)செந்தில் இரத்தினசபாபதி
உலகத்தமிழோசை.....	வள்ளிக்கண்ணப்பன்மருதப்பன் 2008
உலகம்-.....	எம். பி. கோணேஸ் 1995-1996
உலகளாவிய தமிழ்	க.த. செல்வராஜகோபால்
உறவு -.....	பரமேஸ்வரி துரைசிங்கம்
ஒரு தீப்பொறி.....	
ஒரு பேப்பர்.....	
கணினி	
கதிர் ஒளி	போல்ராஜ் பாண்டியன்
கலகலப்பு.....	தீசன்
கனகத்தூதன்.....	அன்ரன் சின்னராசா பீலீப்
கனடா ஈழநாடு	

கனடாமுரசொலி.....	ஆதி கணபதிசோசுந்தரம்
கனடா உலகத்தமிழர்	கருமையம் 2005
சக்தி	ராவுத்தரன்
சிகரம்.....	
சிறகு.....	தயாபரன் பொன்னையா.
சினித்திரன்	
சுடரொளி.....	
சுதந்திரன்.....	செல்வா செல்லையா 2002
சுரபி.....	
சுவடுகள்.....	
சூரியன்.....	டி.பி. எஸ். ஜெயராஜ் 1993
சூரியன்	ஆர். என். லோகேந்திரலிங்கம் 1994-1996
செங்கதிர்.....	
செந்தமிழ்.....	டி. பி.எஸ். ஜெயராஜ்.
செந்தாமரை ஒன்ராறியோ.....	
செந்தாமரை கனடா	
செந்தாமரை	எஸ். செந்தில்வேல் 1982-1994.
செரந்தீபம்	
சோதிட மலர்	
தகவல்	
தங்கத் தீபம்	க. சிவநேஸ்வரன்
தமிழ் அருவி	
தமிழ் ஓசை-	கே. பரமேஸ்வரன்
தமிழ்க்குரல்	
தமிழ் ரைம்ஸ்	
தமிழ் ஸ்டார்	
தமிழர் செந்தாமரை.....	கனக அரசரத்தினம்1996
தமிழன்	
தமிழினி	
தாமரை	
தாயகம்	ஜோர்ஜ் குருசேவ் 1989-1995
தாய் வீடு.....	பி.ஜே. டிலிப்குமார்
திண்ணை	
தினத்தமிழ்	
தீபம் (கனடா பதிப்பு)	2015
துருவத் தாரகை	
துளி	
தூது	
தெய்வ தரிசனம்	
நம்நாடு	வே. இராஜலிங்கம் 1995 -
நாடுகடந்த தமிழீழ அரசு -...	ஆசிரியர் குழு: சிவநேசன்- சரவணன்- இராசேந்திரம்-கோபு.
நாளை	

- நிழல்செல்வராஜகோபால் 1987-1998.
 நெற்றிக்கண்.....
 பரபரப்பு
 பாக்யா
 புதினம்
 புலத்தில்
 பூபாளம்
 பொதிகைநிருபா தங்கேஸ்வரி 1994-2000
 மக்கள் சங்கமம்அன்புச் செல்வன்
 மஞ்சரி..... டி.பி.எஸ். ஜெயராஜ்
 மணி ஓசை.....
 மலையன்பன்
 மற்றது.....
 முரசொலி..கே.ரீ. சண்முகராஜா 1999
 முழக்கம்திரு.முருகவேந்தன் 1996 - ??
 முற்றம்
 மொன்றியல் புதினம்
 யாழ் உதயன்.....வாசகன்- கே. ரி. சண்முகராஜா
 மாறன் செல்லையா -1998
 விளம்பரம்.....ராஜா மகேந்தின் - 1991--
 வீடு
 வீணைக்கொடி:கே. ரி. சண்முகராஜா. 1988
 வீரகேசரி
 வெளிநாடு
 வெற்றிமுரசு.....
 வைகறைவில்பிரட் வில்சன், செல்லத்துரை,
 நேசன், ரவி பொன்னுத்துரை.
 Monsoonjournal D. B. S. Jeyaraj
 Tamil Mirror Charles Devanayakam

அட்டவணை V

கனடாவில் வெளிவந்த தமிழ் இதழ்கள்

அட்சரம்	
அமுதம்	
அற்றம்	
அறிதுயில்	
அன்புநெறி	
ஆசிரவாதம்	
ஆத்மஜோதி	முத்தையா
ஆலயமணி	
இளங்கீற்று	
இளைய நிலா	நிலா குகதாசன்
உயிர் எழுத்து (2016)	கணபதி இரவீந்திரன்
உலகத் தமிழோசை	ராஜா மகேந்திரன்
உரைமொழிவு	மாமூலன்
உரையாடல்	முரளிதரன் நடராசா
உன்னதம்	
உறவுகள்	
எதிரொலி	
எரிமலை	
ஒளிமயம்	
கணையாழி(கனடாச் சிறப்பிதழ்) ..க. நவம்??	
கதிரொளி 1991	கணபதி இரவீந்திரன்
கரித்துண்டு	
கலகலப்பு	தீசன்
கனடாத் தமிழர் குரல்	
காலம் (1990)	அருளானந்தம்
குவியம் (2005)	பொன் குலேந்திரன்
கூர்	தேவகாந்தன்
கைநாட்டு	கருமைய வெளியீடு
சந்தம்	
சந்திப்பு	
சரிநிகர்	
சுற்றம்	
ஞானதீபம்	
த சிலோன்	
தமிழ் எழில்	- 1985
தமிழ் ஒளி	
தமிழ் சோர்ஸ்	ஆறுமுகம் கிருபானந்தன்
தமிழ்டைம்	
தமிழர் தகவல்	எஸ். திருச்செல்வம்-1991

தமிழர் பூங்கா	
தமிழ் மகள்	
தமிழ் முரசு(1999)	கனடாத் தமிழீழச் சங்கம்
தமிழோசை	ரி. கே. பரமேஸ்வரன்.
தாயகம்	ஜோர்ஜ் குருசேவ்.
தளிர்	எஸ். சிவமோகன் 2014
திரை	2008
தூதன்	
தூறல்	சிவா
தென்றல்	
தேடல்	தேடகம்-1989-2010
தேமதுரம்	1993
தோழி	
நடை	
நலம்	மாமூலன்.
நண்பன்	
நாணயம்	
நாயகன்	மூர்த்தி
நான்காவது பரிமாணம்	க. நவம்
நிழல்	
நிர்மாணம்	2004
நிழல் (185)	ஈழத்துப் பூரடைனார்
நுட்பம்	விஜய சுகந்தன்- 1999
நேர்மை	
படிகள்	
பரிமாணம்	
பறை	மாமூலன்
பார்வை	தமிழர் ஒளி
புதிய காற்று	
புன்னகை மலர்	
புனைகளம்	
பூவரசம்	
மகுடம்	சிவதாசன் - 2014

அட்டவணை VI

தமிழ் ஊடகங்கள் வெளியிட்ட நூல்கள்

நிறுவனம்	ஆசிரியர்	நூல்	வகை - ஆண்டு
தேடல்	வ.ஐ.ச. ஜெயபாலன்	ஒரு அகதியின் பாடல்	கவிதை 1990
தேடல்	சேரன்	எலும்புக் கூடுகளின் ஊர்வலம்	கவிதை 1991
தேடல்	வ.ஐ.ச. ஜெயபாலன்	எல்லாப் பக்கமும் வாசல்	நாடகம் 1992
தேடல்	செ. கதிர்காமநாதன்	செ. கதிர்காமநாதன் படைப்புகள்	சிறுகதைகள், கட்டுரைகள் 2006
தமிழர் செந்தாமரை	பாலசுந்தரம் இளையதம்பி	இலங்கை இடப்பெயர் ஆய்வு - யாழ்ப்பாண மாவட்டம்	இடப்பெயர் ஆய்வு 2003
தமிழர் செந்தாமரை	பாலசுந்தரம் இளையதம்பி	தமிழர் திருமண மரபுகள் - மட்டக்களப்பு மாநிலம்	நாட்டார் வழக்கியல் 2003
தமிழர் செந்தாமரை	பாலசுந்தரம் இளையதம்பி	பிள்ளைகளின் கல்வி வளர்ச்சியில் பெற்றோரின் பங்களிப்பு	பாடசாலைக் கல்வி 2008
தமிழர் செந்தாமரை	க. இரவீந்திரன்	இடைக்கால உறவு	சிறுகதை
விளம்பரம்	கனி விமலநாதன்	வேற்றுக் கிரக மனிதர்கள்	அறிவியல் 2005
விளம்பரம்	கனி விமலநாதன்	பிரபஞ்சத்தைப் பற்றிய வியப்பான விடயங்கள்	அறிவியல் 2006
விளம்பரம்	கனி விமலநாதன்	இனம் தெரியாத பறக்கும் தட்டுக்கள்	அறிவியல் 2007
விளம்பரம்	லலிதா புருடி	ஆளுமை	ஆத்மீகம்

		வலளர்ச்சிக்குப் பரார்த்தனைகள்	2009
விளம்பரம்	வள்ளிநாயகி இராமலிங்கம் (குறமகள்)	கூதிர் காலக் குலாவல்கள்	2009
விளம்பரம்	கனி விமலநாதன்	புவியீர்ப்புப் பற்றிய வியப்பான விடயங்கள்	அறிவியல் 2009
விளம்பரம்	கனி விமலநாதன்	வியத்தகு விண்மீன்கள்	அறிவியல் 2009
விளம்பரம்	சொற்கோவைக் குழு	சொற்கோவை	ஆங்கில தமிழ் அகராதி
குவியம்	பொன். குலேந்திரன்	கோபுர தரிசனம் கோடி புண்ணியம்- ஈழத்துக் கோயில்களின் தரிசனம்	சைவ சமயம் 2005
விளம்பரம்	மருத்துவக் கலாநிதி க.த. கோபால்	எம்மை நாம் பாதுகாப்பது எப்படி	மருத்துவம் 2010
விளம்பரம்	சி.ச. சுரேஸ் (அகணி)	நினைவாற்றல்	உளவியல் 2012
விளம்பரம்	சி.ச. சுரேஸ் (அகணி)	வெகுளாமை	உளவியல் 2014
விளம்பரம்	சின்னையா சிவநேசன்	மின்வலையில் வந்தவை	கட்டுரைகள் 2015
விளம்பரம்	ராஜா மகேந்திரன் பதிப்பாசிரியர்	அடுத்த காலடி	கட்டுரைத் தொகுப்பு 2015
விளம்பரம்	சி.அ. சுரேஸ் (அகணி)	காலத்தோடு வளரும் கணினிகள்	தொழில்நுட்பம் 2015
நான்காவது பரிமாணம்	க. நவம்	உள்ளும் புறமும்	சிறுகதை 1991
நான்காவது	க. நவம்	உண்மைகளின் மௌன ஊர்வலங்கள்	அரசியல் கட்டுரைகள் 1991
நான்காவது	சக்கரவர்த்தி	யுத்தசன்யாசம்	கவிதை 1994

நான்காவது	அ. கந்தசாமி	கானல் நீர் கனவுகள்	கவிதை 1994
நான்காவது:	நட்சத்திரன் செவ்விந்தியன்	வசந்தம் '91	கவிதை 1994
நான்காவது	சபா வசந்தன்	மண்ணின் நினைவுகள்	கவிதை 1994
நான்காவது	பிரேம்ஜீ ஞானசுந்தரம்	பிரேம்ஜீ கட்டுரைகள்	ஆரசியல் 2008
நான்காவது ...+ விளம்பரம்	சொற்கோவைக் குழு	சொல் புதிது	ஆங்கிரம் தமிழ் அகராதி
உதயன்		உதயன் சிறுகதைப் போட்டிக் கதைகள்	
உதயன்		காலத்தின் பதிவு	குவிதை
உதயன்	ஆர். என். லோகேந்திரலி ங்கம பிரதம ஆசிரியர்	இதுவரை	உதயன் ஆசியர் தலையங்கங் கள் 2015
ஈழநாடு	மகேந்திரன்	என்று முடியும் எங்கள் போட்டி	அரசியல் 1994
காலம்	ஆனந்த பிரசாத்	ஒரு சுய தரிசனம்	
காலம்	என் கே. மகாலிங்கம்	உள்ளொலி	கவிதைகள்
காலம்	என் கே. மகாலிங்கம்	சிதைவுகள்	சினுவா ஆச்சியின் மொழிபெயர்ப் புச் சிறுகதைகள்
காலம்	என் கே. மகாலிங்கம்	வீழ்ச்சி	சினுவா ஆச்சியின் மொழிபெயர்ப் புச் சிறுகதைகள்
	மணி	மாய மீட்சி	மிலன்குந்தேர

காலம்	வேலுப்பிள்ளை		ரா
காலம்	N. K. Mahalingam	A Separate Home	மு.இதளைய சிங்கத்தின் நாவல் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு From English to English
காலம்	N. K. Mahalingam	Fire Died	A Collection of Poems in English
காலம்	எஸ். பொ. நினைவுகள்	நீலாவணன்	
காலம்		அதிகாலையைத் தேடி	
காலம்	குமார் மூர்த்தி	முகம் தேடும் மனிதர்கள்	
காலம்	குமார் மூர்த்தி	குமார் மூர்த்தியின் கதைகள்	சிறுகதைகள்
காலம்	தேவகாந்தன்	கதாகாலம்	
காலம்	பா. அ. ஜயகரன்	என்னை விசாரணைக்கு உட்படுத்துங்கள்	நூடகம்
காலம்	இளவாலை விஜயேந்திரன்	நிறமற்றுப் போன கனவுகள்	சிறுகதை
காலம்	செல்வா கனகநாயகம்	இலக்கிய வரலாறும் திறனாய்வும். (பின்காலனித்துவ அணுகுமுறை)	இலக்கிய வரலாறு – திறனாய்வு
காலம்	மணி வேற்பிள்ளை	மொழியினால் அமைந்த வீடு	கட்டுரை
காலம்	சோலைக்கிளி	வாத்து	
காலம்	ஆனந்தப் பிரசாத்	சொட்டு வாழ்வு அல்லது	

		கிணறும் தவளையும்	
காலம்	செழியன்	வானத்தைப் பிளந்த கதை	
காலம்	செழியன்	குழந்தைகளிட ம் பொய் கூறாதீர்கள்	கவிதைகள்
காலம்	செழியன்	கடலைவிட்டுப் போன மீன்குஞ்சுகள்	
ஈழநாடு	எஸ்.கே. மகேந்திரன்	ஏன்று முடியும் எங்கள் போட்டிகள்?	அரசியற் கட்டுரைகள்
ஈழநாடு	எஸ்.கே. மகேந்திரன்	எஸ். கே. மகந்திரன் எழுதிய சிறுகதைகள்	சிறுகதை
ஈழநாடு	ஈழவேந்தன்	ஈழத்தமிழகம் தமிழகம் ஒரு ஒப்பு நோக்கு	அரசியற் கட்டுரைகள்
ஈழநாடு	இரா.சம்பந்தன்	வித்தும் நிலமும்	சிறுகதை
ஈழநாடு	சித்ரா மணாளன்	குருசேத்திரக் கீதை	அரசியற் கட்டுரைகள்
ஈழநாடு	புலவர் சிவானந்தன்	கண்ணதாசனை க் கண்டேன்	இலக்கியக் கட்டுரை
ஈழநாடு	அடியார் விபுலானந்தா	முதம்	சமயக் கட்டுரை
ஈழநாடு	ஈழநாடு ஆசிரியர் க. பரமேஸ்வரன்	புதுநானூற்றின் பரணி	அரசியல்

அட்டவணை VII

கனடாவில் இயங்கும் தமிழ் இணையத்தளங்கள்:

1. stamil.com
2. analaiexpress.ca/
3. biztha.com
4. canada-matrimonial
5. canadamirror.com
6. cmrtamil.com
7. ctbc.com
8. ctr24.com
9. deepam.news
10. devakanthan.blogspot.com
11. ekuruvi.com
12. eassy24.com
13. geethavaani.com
14. inayam.com
15. itr.fm
16. iwatchtet.tv
17. kaalam.com
18. kalapam.ca
19. karampon.com
20. kathiroli.com
21. kerudavil.com
22. mandraa.tv
23. ninaivukal.com
24. pathivukal.com (geotamil.com)
25. samanthi.com
26. seithy.com
27. montamil.ca
28. snehithan.ca
29. tamil.com
30. tamilmatch.org
31. tamilsguide.com
32. tamil Business Connections
33. tamilauthors.com
34. tamilculture.com

35. tamilvision.tv
36. tamilstar.biz
37. tamilstar.com
38. tamil24news.com/
39. tamilvision.tv
40. thakaval.ca
41. thilrhythm
42. tamilcnn.com
43. tamilliterarygarden.com
44. tamilcanadian.com
45. thetamilmirror.com
46. tamilmatrimony.com/
47. tamilvanakkam.com
48. thedipaar.com
49. thedal.com
50. thamilar senthamarai.com
51. thangatheepam.com
52. ulakaththamilar.com
53. uthayan.com
54. veedu.com
55. vlambram.com
56. www.maaveerarillam.com
57. www.monsoonjournal.com
58. www.tamilcanadian.com
59. www.tamilstar.fm
60. www.tamilbizcard.com
61. www.thaivedu.com
62. www.thesakkaatru.com
63. www.worldtamils.com
64. www.inayam.net
65. செவ்வந்தி,
66. தாயகம்,
67. பறை,
68. மறுமொழி
69. www.solvathellamunmai. blogspot.com
70. www.ilanko
71. .ne

அட்டவணை VIII

கனடாவில் வெளிவந்த தமிழ்த் திரைப்படங்கள்:

திரைப்படம்	தயாரிப்பாளர்	இயக்குநர்
அன்பு ஊற்று 1992	அழகப்பா முருகேசபிள்ளை-முருகு	அ. முருகு
'ஏமாற்றம் 1995	அழகப்பா முருகேசபிள்ளை - முருகு	அ. முருகு
உயிரே உயிரே 1996	ஸ்ரீமுருகன் ஜனகன் பிக்சர்ஸ்	ரவி அச்சுதன்
'தமிழ் மகன்', 1997	ஜோர்ச் இருதயராஜ் றிப்ளெக்ஸ் கிறியேஷன்	ஜோர்ச் இருதயராஜ்
புனிதம் 1997	A.P.. காந்தி	ஜீவன் ராம்
வசந்த காலம் 1998	டாக்டர் பிஹராதோ	டாக்டர் பிஹராதோ
எங்கோ தொலைவி ல் 1998	மதிவாசன்-தமிழ்க் கலைஞர் கழகம்	கே. எஸ். பாலச்சந்திரன்
கரைதேடும் அலைகள் 2003	ரஞ்சி தனபாலன்	எஸ். எம். தனபாலன்
மென்மையான வைரங்கள் 2003	கனடா தமிழீழச் சங்கம்	கே. எஸ். பாலச்சந்திரன்
கதிரொளி 2003	ரூபி ஜேசுதாசன், கணபதி இரவீந்திரன்	ரவி அச்சுதன்
கனவுகள் 2003	அப்பன் நடா (நடனச்சந்திரன்)	ரவி அச்சுதன்
புது உறவு 2003	ஸ்ரீமுருகன் ஜனகன் பிக்சர்ஸ்	கோபிநாத் ரவி அச்சுதன்
மெதுவாக உன்னைத் தொட்டு 2004	எஸ். பரராஜசிங்கம்-சுவேதா சினி ஆர்ட்ஸ்	ரவி அச்சுதன்
நான் யார்	எஸ். ஜி. சேகர்	எஸ். ஜி. சேகர்

2004		
தமிழ்ச்சி 2004	இந்திரசித்து புரடெக்ஸன்	சித்திரா இந்திரசித்து
கலகலப்பு 2004	எஸ் கே தீசன்	மதிவாசன்
உள்ளம் கவர்ந்தவள 2004	அரவிந் -டீம் ஆர்ட் கிறியேசன்ஸ்	எஸ்.சகாயராஜா (இந்தியா)
நீ நூற்று 2004	அழகப்பா முருகேசபிள்ளை	அ. முருகு
இனியவர்கள் 2005	லெனின் சிவம் பகவான் புரடக்ஸன்	லெனின் எம் சிவம்
சுகம் சுகமே 2005	ஸ்ரீமுருகன் ஜனகன் பிக்சர்ஸ்	ரவி அச்சுதன்
சுகா 2005	திவ்யராஜன்-கவின் கலாலயா	வை. திவ்யராஜன்
ரெட் வின்ரர் 2005	கே. பி. நாத்	கே. பி. நாத்
கனேடியன் 2006	ரூபி யோகநாதன் -RR சினி ஆர்ட்ஸ்	ரவி அச்சுதன்
துரோகி தீர்ப்பளி யுங்கள்	இந்திரசித்து சித்திரா புரடெக்ஸன், தரன்கண்ணகி ஆர்ட்ஸ்	இந்திரசித்து
மதி 2006	ஸ்ரீரங்கன்-ரஜீவ்,சுபாஸ், கமல், திலிப்.	ஸ்ரீரங்கன்
சதி 2007	மகேன் சிங்கராஜா, ரி. ரூபன்	ரவி வெற்றிவேல்
மலரே மௌனமா 2008	எஸ். பரராஜசிங்கம்-சுவேதா சினி ஆர்ட்ஸ்	ரவி அச்சுதன்
சிவரஞ்சனி 2008	ஸ்ரீமுருகன் ஜனகன் பிக்சர்ஸ்	குமரேசன்
அப்பா 2008	மகேன் சிங்கராஜா, சிவா ரட்ணசிங்கம், கருணா கோபாலபிள்ளை	ரவி வெற்றிவேல்
காதல்முத	சதீஸ் பரா மகேஸ்வரி,	தரன்

ல் காதல்வரை 2008	மல்ரி விஸன் யங்கா சினி ஆட்ஸ், ஜெகன் கந்தசாமி	
என்கண் முன்னாலே 2009	ரேணுகா சுதன் 3 எஸ் ஸ்ரூடியோ	ஸ்ரீரங்கன்
பவர் ஒவ் வுமன் 2009		கிச்சாஸ்
வேலி 2009		
1999 - 2009-	சபேசன் (கற்பனாலாயா) மகேன் சிங்கராஜா, ஜெயகுமார்	லெனின் எம். சிவம்
நிலா 2009	தரண் வில்வரட்ணம் கண்ணகி ஆட்ஸ்	தரன்
விடியல் 2009	மனோ பாலசுப்பிரமணியம்	தரன்
சிவப்பு மழை 2010	மீனா சக்திவேல், சிவ்வஸ்ரர்	ஏ. கிருஷ்ணமூர்த்தி (இந்தியா)
கடற்கரை 2010	கனடா(வன்கூவர்)மில்லியோ	டிஷ்யும் சோமன் (இந்தியா)
\$ 9.50 --2010-	கன்ரைட் பேஸ்மன்ற் ஒபீஸ் பிக்சர்ஸ்	ரஞ்சித் ஜோசப்
உறவு 2010	திவ்யராஜன்-கவின் கலாலயா	திவ்யராஜன்
சில்லு 2011	கஜன்-கார்த்திக் (சண்முகநாதன்)	கஜன்- (சண்முகநாதன்)
என்கண்ம ணிப் பிரியா 2011	மகேன் சிங்கராஜா	ரவி வெற்றிவேல்
அதிகாலை 26 - 2011-	வி.கே. மூர்த்தி ஓம் புரடக்சன்ஸ்	வி. கே. மூர்த்தி
Star 67 -----2011--	Wotar Sound Pictures Triden V. Balasingam	கதி செல்வகுமார்,
சஹாராப் பூக்கள்	Eelam Pictures	Jena K. Siva

Gun & Ring	லெனின் எம். சிவம்	லெனின் எம். சிவம்
கோன் 2014	இராஜகுமார்	
நியோகா 2016	விஷ்ணு பாலராம்	சுமதி பாலராம்
ஐ Sream 2016	ரவி அச்சதன்	லக்கி எக்ஸ்குழுசிவ் நிறுவனம்
கண்டம் 2017	வரன் சின்னத்தம்பி	பிரஸ் லிங்கம்
	எஸ். பரராஜசிங்கம்-சுவேதா சினி ஆர்ட்ஸ்	வரவுள்ளது
மாங்கல்யம் தம்புராணே	ஸ்ரீமுருகன் பிக்சர்ஸ்	வரவுள்ளது

(நுன்றி: கனேடிய தமிழ் திரைப்பட மேம்பாட்டு மையம்)

அட்டவணை IX

Mayor, Reginal Councillor, Municipal Councillor and School Trustee Elections Tamil Candidates:

Year and City	Type of Candidacy	Candidates and Winners
2003 Markham	Regional Councillor	Elagu Elaguppillai Siva Shanmugam
	Municipal Councillor	Mohan Nadarajah – Ward 7 Abi Singham – Ward 8
	Trustee	Neethan Shan – Ward 7 & 8 Kumar Nadarajah – Ward 7 & 8
2006 Markham	Regional Councillor	Elagu Elaguppillai
	Municipal Councillor	Bala Balasubramaniam – Ward 5 William Jeyaveeran – Ward 7 Logan Kanapathi – Ward 7 Thaya Rajah – Ward 8
	Trustee	Neethan Shan – Ward 7 & 8
2006 Toronto	Municipal Councillor	David Thomas – Ward 26 Thadsha Navamanikkam – Ward 41 Kumar Nadarajah – Ward 42
	Trustee	Suriyacumaran Navaratnam – Ward 17 Ketheesh Waran – Ward 17 Warren Kanagaratnam – Ward 20 Shan Thayaparan – Ward 21 Ganesh Kulasegarampillai – Ward 21
2010 Markham	Municipal Councillor	Logan Kanapathi – Ward 7 Senthil Varatharajah – Ward 7

		Joseph (Mohan) Remisiar – Ward 8
	Trustee	Juanita Nathan – Ward 7 & 8 Neethan Saba – Ward 7 & 8
2010 Toronto	Municipal Councilor	Neethan Shan – Ward 42 Namu Ponnambalam – Ward 42 Venthan Ramanathavavuniyan – Ward 42
	Trustee	Parthi Kandavel – Ward 18 Roy Wignarajah – Ward 20 Deepan Vigneswaran – Ward 21 Nathan Kathirkamanathan – Ward 21 Ashwin Balamohan – Ward 22
2010 Ajax	Municipal Councilor	Chandra Kumaran – Ward 2
2010 Mississauga	Mayor	Ram Selvarajah
2012 Toronto by election	Trustee	Karthik Suriyacumaran – Ward 17 Khamy Ganeshathasan – Ward 20 Kajabal Mahalingam – Ward 20
2014 Markham	Municipal Councilor	Raj Subramaniam – Ward 5 Siva sivagnanam – Ward 5 Logan Kanapathi – Ward 7 Sothy Sella – Ward 7 Vasu Murugesu – Ward 7 Joseph (Mohan) Remisiar – Ward 8
	Trustee	Rukshan Para – Ward 4 & 5 Juanita Nathan – Ward 7 & 8

2014 Toronto	Mayor	Sam Surendran
	Municipal Councilor	Niranjana Balachandran – Ward 37 Ganga Sasthigal - Ward 38 David Thomas – Ward 38 Sivavathani Prabakaran – Ward 41 Neethan Shan - Ward 42 Neethan Sabaratnam – Ward 42 Ganesh Kulasegarampillai – Ward 42 Venthan Ramana – Ward 42 Ragu Thanabalasingam – Ward 44 Neethra Vipulanandan – Ward 44
	Trustee	Eli Sivalingam – Ward 1 Pushpa Mathanalingam – Ward 13 Parthi Kandavel – Ward 18 Shopana Pannerselvan – Ward 20 Krishanthi Sarojkumaran – Ward 21 Jeevitha Deborah Lieberman – Ward 21 Piravena Sathiyantham – Ward 21
2014 Ajax	Mayor	Waran Vaithilingam
2014 Whitchurch- Stouffville	Municipal Councilor	Susie Nadarajah – Ward 6 Senthuran Paramasamy – Ward 6
2014 Mississauga	Mississauga Councilor	Kiru Kulendiren – Ward 10
	Trustee	Sathyanithy Sadagopan – Ward 6 &11
2014 Brampton	Brampton Councilor	Lawrence Manickam – Ward 2 & 6

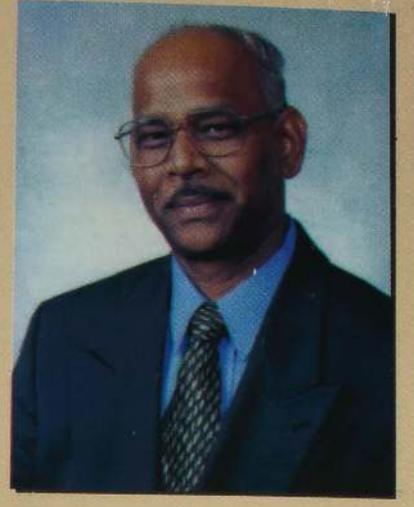
		Cassian Joseph – Ward 2 & 6 Subbiah Manickam – Ward 7 & 8
2016 Toronto by election	Trustee	Neethan Shan – Ward 21 Piravena Sathiyantham – Ward 21 Kuga Kasilingam – Ward 21
2017 Toronto by election	Municipal Councilor	Neethan Shan

NAME IN BOLD HAVE WON

(Thanks for Juanita Nathan , School Trustee for preparing this documents)

நூலாசிரியர் அறிமுகம்...

பேராசிரியர் பாலசுந்தரம் இளையதம்பி அவர்கள் சுவாமி விபுலாநந்தர் அவதரித்த மட்டக்களப்புக் காரைதீவிலே பிறந்து, சுவாமிகள் தாபித்த கல்லூரிகளிற் கல்வி பயின்று, கொழும்பு, பேராதனை ஆகிய பல்கலைக்கழகங்களில் உயர்கல்வி மேற்கொண்டு, பட்டங்கள் பெற்றவர். பாலசுந்தரம் அவர்கள் பேராதனை, கொழும்பு மற்றும் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகங்களின் முன்னைநாள் தமிழ்ப் பேராசிரியர்.

பல்கலைக்கழகங்களினதும், அரசுகளதும் புலமைப்பரிசில்கள் பெற்று இந்தியா, ரஷியா, இங்கிலாந்து, அமெரிக்கா முதலிய நாட்டுப் பல்கலைக்கழகங்களில் ஆய்வுகள் செய்தவர். பொதுநலவாய நாடுகளின் சிரேஷ்ட புலமைப்பரிசில் பெற்று Sheffield University இன் நாட்டார் வழக்கியல் ஆய்வு மையத்தில் ஆய்வுகள் மேற்கொண்டவர்.

இவர் இதுவரை 13 ஆய்வு நூல்கள் வெளியிட்டுள்ளார். இவரது 'பண்டைத் தமிழர் பண்பாடு - ஒரு புதிய நோக்கு' (2015) என்ற நூலைத் தமிழகத்து 'சேக்கிழார் ஆய்வு மையம்' அவ்வாண்டின் அதிசிறந்த ஆய்வுநூலாகத் தெரிவுசெய்து சான்றிதழும் பண்ப்பரிசிலும் வழங்கி மதிப்பளித்துள்ளது. அடுத்து, 'பிள்ளைகளின் கல்வி வளர்ச்சியிற் பெற்றோரின் பங்களிப்பு' (2009) என்ற நூல் பெற்றோரின் பெரும் வரவேற்பைப் பெற்றுக்கொண்டது. இவரது நாட்டாரிசை பற்றிய நூலுக்கு இலங்கை சாகித்திய மண்டலப் பரிசிலும் கிடைத்தது. 'ஈழத்து இடப்பெயர் ஆய்வு-யாழ்ப்பாண மாவட்டம்' (2002) என்ற நூலும் ஓர் அரிய ஆவணப் பதிக்கையாகும்.

இவர், மனோன்மணியம்சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகக் கனடாவளாக வெளிவாரிப் பட்டப்படிப்பு மையத்தில் (1999-2005) பணியாற்றிய பின்பு, 2006ஆம் ஆண்டிலிருந்து அண்ணாமலை கனடா வளாகத்தின் தமிழியல்துறைத் தலைவராக சேவைபுரிகிறார். அத்துடன் கலை, இலக்கியம், பண்பாடு, சமயம் சார்ந்த மன்றங்களின் தலைவராகவும், காப்பாளராகவும், உலகத் தொல்காப்பிய மன்றத்தின் முதறிஞர் பேரவை உறுப்பினராகவும் செயற்படுகிறார்.

பேராசிரியரின் கல்விப்பணியையும், சமூகசேவைகளையும் பாராட்டி வாழ்நாள் சாதனையாளர் விருதுகளையும், மற்றும் பல்வேறு விருதுகளையும் கனடா அரசும், சமூக நிறுவனங்களும், ஊடகங்களும் இவருக்கு வழங்கி மதிப்பளித்துள்ளன. கல்வித்துறையிலும் சமூகத்துறையிலும் ஓயாது உழைத்து வரும் பேராசிரியரின் பன்முக சேவைகள் மேலும் தொடர வேண்டுமென வாழ்த்துகின்றோம்.

பதிப்பகத்தார்